

“சிவம்யம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவோத் தூரீப் புராணம்.

இஃது

.கருணாகரக்கவிராயரால்,

இயற்றியது.

இதற்கு

மேற்படியூச் செங்குந்தத்தலைவர்கள் முயற்சியால்,

வித்வான் - பல்லவபுரம்,

தணியாசலமுதலியாரவர்கள் சகோதரராகிய

புராணிகர் .

சோனாசலமுதலியாரவர்களியற்றிய,

பொழிப்புரையுடன்,

திருவோத்தூர்,

வா. பஞ்சாட்கூரமுதலியார்,

கோ. கந்தசாமிமுதலியார்,

இவாள் கேட்டுக்கொண்டபடி,

சென்னை :

சி. பி. செங்கல்வராயசெட்டியாரவர்களது,

ஸ்ரீநிலய அச்சுக்கூடத்தில்,

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சர்வதாரிண ஹகாதிண

அட்டவணை.

பக்கம்.	சுருக்கங்கள்.	பாடற் றொகை
சுபாயிரம்	...	ந.உ
திருநகரச்சுருக்கம்	...	ச.அ
உக வயிரவருற்பவச்சுருக்கம்	...	ந.அ
சுக அறுமுகன்சத்திபெற்றசுருக்கம்	...	எ.அ
கூக வீரநடனச்சுருக்கம்	...	ந.எ
எக திருமால்நேரிபெற்றசுருக்கம்	...	ந.க
அச வேதமோதுவிததசுருக்கம்	...	க.உ
அஅ அம்மைதவம்புரிந்தசுருக்கம்	...	ந.எ
கூக திருமணச்சுருக்கம்	...	ச.க
ககக குரியன்பேறுபெற்றசுருக்கம்	...	ச.ப
கஉரு விராயகர் அங்குசபாசம்பெற்ற சுருக்கம்	...	ரு.ந
கசு அரிசாபந்தீர்த்தசுருக்கம்	...	ச.எ
கருக பிரமணபாபந்தீர்த்தசுருக்கம்	...	ச.ரு
ககஎ சந்திரன்பேறுபெற்றசுருக்கம்	...	க.ப
கஎப மன்மததகனச்சுருக்கம்	...	உ.ப
கஎக அருணைப்பாவந்தீர்த்தசுருக்கம்	...	உ.ந
கஅச இரதிரன்டாவந்தீர்த்தசுருக்கம்	...	ச.அ
ககஅ இராகவன்பாவந்தீர்த்தசுருக்கம்	...	க.க
உ.பக பராசரர்வேள்விச்சுருக்கம்	...	ச.உ
உ.கக ஆலமுண்டசுருக்கம்	...	உ.க
உ.உரு கந்தருவன்சாபந்தீர்த்தசுருக்கம்	...	உ.க
உ.நக பற்குணன்பூசெய்தசுருக்கம்	...	க.க
உ.நக நீராக்கடமகாமுனி முத்திபெற்றசுருக்கம்	...	க.க
உ.நக தாருகாவணச்சுருக்கம்	...	உ.ப
உ.சரு வல்லவன்சந்தானம்பெற்றசுருக்கம்	...	ந.க
உ.ருரு தொண்டமானுக்குப்படைத்துணைபோனசுருக்கம்	...	ச.அ
உ.கக தாலமகிமைச்சுருக்கம்	...	க.ந
உ.எக சமணர்களுவெறியசுருக்கம்	...	க.க

ஞ்ருவணக்கம்.

அழகீர்க்கழிநெடி லாசிரியவீருத்தம்.

தரை செய்தபுண்ணியமாம்வேதபுரிமான்மியதைத்தமிழ்மீழ்மபே
ர்தது, நிரைசெய்தனன்கருணாகரககவிஞனதற்கொருரைநிகழ்த்து
கென்ன, வரைசெய்தமதிலநகராராவிளமபப்பிரணவத்தின்மாவார்
சீரை,புரைசெய்தவாறுமுகக்குருமணியினருளொளிகொண்டரை
ததேசன்மன்னே.

இஃது

நீநதூலுரைசெய்தவராலியுறியது.

உ
சிவமயம்.

சரத்துகவிகள்.

சென்னை சர்வகலாசாலைத் தமிழ், தலைமைப்புலமை நடாத்திய
கேரமனப்புரம்-இராசகோபாலபிள்ளையவர்களியற்றிய,
அறுசீக்கழி நெடிலாகிரியவிறுத்தம

திருவோததூர்ப்புராணநனிதெரித்தான்பாரிதிறற்க்கருணாகரப்
போத்தெளிவுமிகுகோன, மருவோததூர்மலாப் பொய்க்கைமல்கு
பல்லவப்புரத்திலருணகிரியண்ணநத, மருகோத்தரறுங்குவளைமா
லைவேய்ந்துவயங்குமெழில்வாயந்துபலனுல்களாய்ந்து, தெருளாத்
தபலமொழிதேர்புலவரேத்தததெரித்துரைத்தான்கோணசுலப்பே
ரோனே.

— 0 —

சென்னைக் கவரவெழுநொர்மல்பாடசாலைத் தமிழ்ப்புலவராயிருந்த
சோட சாவதானம் - தி. க. சுப்பராபசெட்டியார் வர்களியற்றிய,
நேரிசையாகிரியப்பா.

சீர்மவிதற்பகததேந்துணாதருவி, னோதருநீழலிலிணைதபக்கு
லாவும், வான்புகழ்ச்சுரபியின்மடித்தலத்திருநது, தேன்பெறவிழி
ந்தழிபாறபெருக்காய்க், கண்ணகன்னுலத்தெண்ணில்புல்லுயிரு,
மிடம்பெறத்தழைப பததடம்பல பொய்கையும், வரவியுங்குளனு
மோவினெறகழனியும், வறங்கூர்வகறயி யறங்கூரதமர, விடை
யறவொழுக்கமைந்தடைதருபாவி, நன்னதிவளத்தாலெந்நிலந்தாங்
குருதொண்டைநன்னுடர்த் தொண்டைவாய்மடமகட், கழகமர்
முகமாய்விழைதர்பொலியு, நறைமலாப்பொழில்சூழ்மறைசைமா
நகரிற், கருமுகி லுறும்பெருமைசால்வலாரியு, மமிர்துருவிலவையு
மிழ்தருமதியமு, னுறறிதழக்கீமலத்தாழ்மலசாலயனுந், தநதவழிக
நதுநந்திமுந்தய்யவுந், துழாப்நறும்படலையனாவியமருமத், திருமா
ல்திகிரிபெற்றொருவாதுய்யவு, மமரரு முனிவருமையமொழிவான்,

சந்தைகூட்டிமுந்து நான்மறையை, யரிதபததெரித்தும்மண்கழு
வேற, மருமலர்ப்பொழில்சூழ்தருகழுமலததின், மறைககுலக்கொ
முந்தாற் சிறப்பவருளியு, மாண்பனைபெண்பனையாகவருளியு, மின்
னனபலவுமன்னுயிருய்யத், தன்னிகராளாற்றுன்னியபுரிந்து, பே
ரருள்வடிவாயார்தருமிறைவன், கருவினைவொழிக்குந்திருவினையா
டலைக், கருணாகரனெனுமொருதனிக்கவிஞன், வடமொழியிருந்து
தென்மொழிபெயர்தத, சோசால்புராணத்தோ சால்சொன்னயம்,
பொருணயமெவர்க்கு மிருடபவுணர்த்தென, வந்நகர்வாழமுள்ளி
யசெல்வந், தங்கியபுகழ்சாலசெங்குந்தமரபோர, பரிந்துநடிகேட்
பப்புரிந்த வெனறவமென, விழுப்புகழோகுகப பொழிப்புரைபெ
ழுதினன், பல்லவர்புகழும்பலவபுரத்தோன், புகழ்சானதிக்குலந
திகழ்தரவந்தோ, னருணயம்பழுத்தவருணையமபதிவாழ், சிவபிரா
னடிக்கீழ்த்தவலிவபேரன்பினன், பலகலைபென்னுஞ்செல்வமிககு
டையோன், கற்றோர்புகழும்வற்றாச்சீர்த்தியை, மணிபாசலனெனு
மணியார்புலவற், கினையோனுகிக்களையாவில்லறத், தினிதமர்ந்தின்
பநனிதரும்புறவற, முயிர்க்குறுதிபயக்குறயத்தகுக்கொள்கையெ
ன், மூளத்தினிதமைத்துத்துளக்கறவொழுநுந், தெருணனிமிக்கவ
ருணகிரிநாதப், புனிதன்பயந்தகனிதருசலவித், துறைபயில்புலமை
நிறைதருங்குணத்தோன், ஏணர்க்கினன்கியற்றுஞ், சோணசலனெ
னுந்துலங்குபாவலனே,

— 6 —

திருமயிலை-விதவான். சண்முகம்பிள்ளையவர்களியற்றிய,

அறுசோக்கழிபெடி லாகிரியவிருத்தம்.

இறைவன் வாய்த்தோன் றியமாமறையொடாகமமென்பரியனால்
வல்லோர், அறையுமாகமங்கொடுமாமறைபலநற்றளியிடத்துமட
லன்பூசை, கிறையன்பிறபுரிந்தவவற்றொன்றெனலாந்திருவோத்தா
ர்நிகழ்புராணம், பொறைமலிநெஞ்சக்கருணாகரப்புலவன்செந்
தமிழிறபுகன்றிட்டானால்.

அன்னதலந்தனிநகர்புறவந்காபடின்னையாரமலன்னாட்சோ
பன்னுமருந்தமிழ்ப்பதிகமபாடியாண்பனைபெண்ணைப்பரிசினுக்கு
நன்னயம்போலோருரைபேராசிரியனிலனென்னையநதனித்தான்
உன்னருஞ்செந்தமிழ்வல்லானசோணசலப்புலவனுவந்துமாதோ

மகாவித்வான் புரகை-அஷ்டாவதானம்,
சபாபதிமுதலியாரவர்கள்மாணக்கரும கவரன்மெண்டு,

திரானஸ்ஸேடருமாகிய

தண்டலம். பாலகநதரமுதலியாரவர்களியற்றிய,

அறசொக்கழிநெடிவாசிரியவிருத்தம்.

சந்தமறையருத்தமிழினருள்காழிச்சம்பந்தாதரணியீது, நந்தமிறை
யருளினுண்பணியினைப்பெண்பனையெவச்செய்நலங், கொளோத
தூர், நந்தலிப்புராணமதைக்கருணாகரப்புலவனவிலமறவ், வந்
தமிசெர்ப்புராணககோருரை சோணுசலப்புலவளளித்தான்மன்
னே.

— 0 —

அஷ்டாவதானம்-பூவை-கவியாணசந்தரமுதலியாரவர்களியற்றிய
பதினெஞ்சுக்கழிநெடிவாசிரியவிருத்தம்.

பஞ்சூலச்சலதரமாபொழிலசெய்திருவோதனூரிப்பான்சரிதச்
சேடுகோக்கிப், பைத்தமிழிறபத்தியமாய்க்கருணாகரக்கவிஞன்பன்
னியபுராணந்தனை, யிஞ்ஞாலத்தெளிதினிலெல்லேழுணரக்கரி
லொரீஇயியலுரைசெய்தச்சிலேற்றி, யிரெனவத்தலத்தனுபசுப்
பாமண்யகுலயியைநதசெங்குந்தர்வெண்ட, வஞ்ஞையரெணமுடித்
தனன்மணிகள்கொழித்திருணீத்தலைமோதுபாலியாற்றி, நமுதநி
றைமருதமிடைபல்லவபுரத்தில்வருமமுகியகங்காகுலத்தன், மெஞ்
ஞானக்கலைக்கடலையின்றுபிரசங்கமழைமிகப்பொழியுமேகமன்ன
ன், மேனைமருகளைப்பணியுஞ்சோணுசலப்புலவன் மேதையர்கொ
ண்டாமுவோனே.

— 0 —

குன்றத்தூர் - மாணிக்கமுதலியாரவர்களியற்றிய

நெரிசையாசிரியப்பா.

திருவளர்பொலங்கேழ்செஞ்சடாடவியில், மருவளர்கடுக்கைம
ணிமுடியரவம், கங்கைவீண்மதியங்கவினுறத்தரித்த, மங்கைபங்கா
ளின்மகேச்சரன்முன்னுள், சத்தநான்மறையைச்சந்தைகூட்டி, உ
த்தமபனவர்க்கோது சீர்த்தியதும், சுற்றமோடமரிற்குர்முதறடிந்
த, கொற்றவேற்கரத்துக்குக்குடக்கொடியோன், ஈனவமண்முத
லிருடெறும்பரிதியாய், ஞானசம்பந்தநற்றிருப்பெயர்கோளீது, க
னைகடற்புவிமேற்கருணையால்வந்தான், பனையினைப்பெண்ணப்ப

ஆயுள்வேதியா-ஆலந்தார்-முத்தசாமிமுதலியாரவர்களியற்றிய
அறுசேர்க்கழிசெழிலாகிரிய விருத்தம்.

அப்பரிபராவணியெம்மண்ணலுறைதிருவோத்தூரரும்புராண
மெப்பரியகாவியமுமுணர்கருணாகரனியற்றினிதவண்வ [கூற
சிப்பரியலாபொருள்செய்கெனவேண்டவதற்கியைந்துதெளிந்து
வொப்பரியபலவபுரச்சோணசலக்கவிஞனரைசெய்தானே.

—0—

சொர்க்கபுரம்-இராமலிங்கத்தம்பிரானவர்கள் மாணுக்கரும்
திருமழிசை-கந்தசாமிமுதலியாரவர்கள் குமாரசுவாகிய
வடிவேலுமுதலியாரவர்களியற்றிய

வெண்பா.

கற்றியதோந்தோனங்கருணாகரனமுநந
விறறியவோத்தூர்மான்மியசசெய்யுட்-கிற்றிதெனத்
தக்கவகைசோணசலக்கவிஞன் செய்தவுரைக்
கிக்கடனிதைதொப்பிலை.

—0—

அஷ்டாவதானம்-பூவை-கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்கள்
மாணுக்கர்-வல்லை-சண்முகசுந்தரமுதலியாரவர்களியற்றிய
அறுசேர்க்கழிசெழிலாகிரியவிருத்தம்.

அம்புவிச்செஞ்சடையரன்பொன்னடியினையைத்தொழுதமரரார
ணத்தின், செம்பொருளைக்கேட்கவுரைசெய்ததிருவோத்தூரிற்சீகா
ழிக்கோ, நெம்பெருமன்காயாதபனையின்முதுகனியேறியிலங்கச்
செய்ய, வெம்புடனச்சுண்ணர்கழுவேறியிறுமாப்பொழிநதுவிடலர்
பாதம்.

நண்ணியநற்காதையினைக்கருணாகரக்கவிஞன் வின்றசெய்யுட் [ப்
கண்ணியமாவுரையியற்றுக்கெனவவ்வூர்ச்செங்குந்தரன்பிற்கேட்ப
புண்ணியராகியபரிமேலழகர்நச்சினாக்கினியாபுகலவொண்ண
வண்ணலிளம்பூரணர் சேனாவரையரிவநால்வரண்மியொன்றும்.

அ

சாத்துகவிகள்.

அங்கமிகுமருணகிரிநாதருக்குமகவாகத்தோன்றிவந்த, வங்கமு
ங்கடலுலகம்புகழ்சோணசலனெனுநாவலவன்வாணர், சிஙசமு
வந்தியற்றுபொழிப்புரைக் கிடாயோருரையைத் தெரிந்துதேடி,
னெங்கணுமேயரிதாருஞ்சரதமிதுமுதமிழ்தேரியல்வலலோரே.

—0—

மயிலை-இராஜமுதலியாரவர்களியற்றிய

அறசேர்க்கழிநெடிவாசிரிய விருததம்.

சீராருந்திருவோத்தூர்ப்புராணத்தைப்பலகலேதேர்செந்நாவாண
னேராருங்கருணாகரக்கவிஞனியற்றினனாகினிதுவாழும்
பேராருஞ்செங்குந்தர் கேட்கவுரைசெய்தனிததான்பெருநீர்வைபரி
ஞராரும்புகழ்வனர்சோணசலப்பெடாகொளறினுனம்மா.

—0—

மணவூர் - முனிசாமிமுதலியார்பாடிய;

கலிவிருததம்

மதிபூக்கச்செஞ்சடையாவயங்குதிருத்தகுலோத்தூர்த்
துதிபூத்தபுராணக்குத்தோன்றவிரிவுரையுரைத்தான்
நதிபூத்தகுலம்பூத்தநாவரிலான்பல்லவநற்
பதிபூத்தவெழிற்சோணசலப்பேரோபபரிங்கன்றே.

—0—

இராயவேலுநர் மண்டி - தோட்டப்பாளையம்,

சுப்பராயமுதலியாரவர்கள் குமாாரும் இந்துலுரையாசிரியர்மா

ணக்கருமாகிய. அருணாசலமுதலியாரவர்களியற்றிய,

அறசேர்க்கழிநெடிவாசிரியவிருததம்.

இம்மாகிலநதனிலேநான்மறையவானவர்கட்கிசைத்தவோத்
தூர்ப், பெம்மான்றனுள்விளையாடலேக்கருணாகரப்பிலவர்பிறங்
குசெய்யு, டம்மான்முனியறறியுளவதற் கொருரைசெய்கெனவத்
தலத்தோர்வேண்ட, வெம்மாசிரியன்சோணசலசெயுரையமைதி
யையென்னிசைப்பேன்மாதோ.

—0—

உ.

சிவமயம். .

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

திருவோத்தூர்த்

தேவாரப்பதி.கம்.

பண். பழந்தக்கராகம்,

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூத்தேர்ந்தாயனகொண்டு நென்பொன்னடி

பேத்தா தாரிலலையெண்ணுகா

லோத்தூராமைய வொளிமழுவாளங்கைக்

கூத்திரும்ம குணங்களே.

(க)

இடையிர்போகா விளமுலையானேயோர்

புடையிரே புள்ளிமாணரி

புடையிரேயும்மை யேததுதுமோத்தூரச

சடையிரே யுமதானே.

(உ)

உள்வோர்போல நெடியுமையினுதிருங்

கொள்வீரல்குலோர கோவண

மொள்வாழைக்கனிதேன் சொரியோத்தூர்க்

கள்விரேயுட காதுலே

(ங)

தோட்டிரே துத்தியைந்தலைசத்தை

யாட்டிரே யடியார்வினை

யோட்டிரேயுமீமை யேததுதுமோத்தூர

நாட்டிரே யருணல்குமே.

(ச)

குழையார் காதீர்கொடு மழுவாட்படை

யுழையாள்வீர் திருவோத்தூர

பிழையாவண்ணங்கள் பாடிநின்றோவா

புழையாமே யுருணல்குமே.

(ரு)

மிக்கார்வந்து விரும்பிப்பலியிடத்
தக்கார் தம்மடியிர்களென்
றுட்காதாருளரோ திருவோத்தூர்
நக்கிரையரு ணலகுமே.

(கா)

தாதாக்கொனறை தயங்குமுடியுடை
நாதாவென்று நலமபுகழ்ந
தோதாதாருளரோ திருவோத்தூர்
ராதிரையரு.ணலகுமே.

(கி)

என்றாணிம்மலை யென்றவர்க்கனை
வென்றாபோலும விரவின
லொன்றார்முமமதி ளெய்தவனோத்தூர்
ரென்றாமெல்வினை யேகுமே.

(கி)

நன்றுநான்மறை யானொடுமாலுமாய்ச்
சென்றாபோலுந திசையெலா
மொன்றாயொள்ளரியாய் மிகவோத்தூர்
நின்றிரேயுமை நேடியே.

(கி)

காரமண்கலிங்கத துவராடையர்
தேரர்சொலலவை தேறன்மி
னோரம்பாலெயி லெய்தவனோத்தூர்
சீரவன்கழல் சேர்மினே.

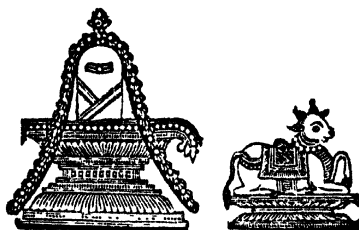
(கி)

குருமபையாண்பனையின் குலையோத்தூர்
ரருமபுகொன்றை யடிகளைப்
பெரும்புகலியுள் ஞானசம்பந்தன் சொல்
விரும்புவார வினைவிடே.

(கி)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் திருவடிகளேசரணம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவோத் தூர்ப் புராணம்.

மூ ல மும் உ ர யும் .

பா ய் ர ம் .

விநாயகர் காப்பு.

தருக்குலவும்பொன் னுலகத்தவர்க்குமறையருள் கருணைப்

பெருக்குலவுந்திருநயனப்பிஞ்ஞகனூரினிதமர்ந்த .

விருக்குலவும்புரிமகிமையியம்பவிமுவரையில்வரு

மருக்குலவுங்குமுலளித்தமதக்களிற்றைவணங்குவாம்.

(இதன்பொழிப்பு.) கற்பகவிருட்சந்தழைத்தோங்கும் விண்ணுலகத்துத்தே
வர்களுக்குவேதமோ தவித்தஅருள்வெள்ளமமைந்த அழகியநேத்திரங்களு
ள்ளசிவபிரான் வீற்றிருந்தருளும் வேதபுரிமகிமையைக்கூறுதற்கு இமயவ
ரைஅரையனிடத்துதித்த மனங்கமழுங் கூந்தலுடையஉமாதேவியாரீன்ற
ருளிய மதம்பொழியும்பாணைமுகமுள்ளவிராயகககடவுளைப்பணிவாம் எ-று.

வேதபுரீசர் துதி.

மதிகொண்டபொலன்சடி லத்திருமுடியுஞ்சேவடியுமலரினானுந்
துதிகொண்டபசுந்துளபத்தோன்றலும் பண்டி கலினராய்த்துருவி
க்காணாக், கதிகொண்டபேரொளியைவேதமமரருக்குரைத்த கரு
ணையானைப், பதிகொண்டவேத புரத்தினிலமர்ந்த பராபரனைப்
பணிந்துவாழ்வாம். .

(இ - பு.) இளம்பிறையணிந்த அழகிய சடாமகுடமும் சிவந்ததிருவழியும்தாமரைமலர்வாசனான பிரமனும் கீர்த்திவிளங்கும்பசியதுளபமானையணிந்ததிருமாலும் முன்னாளில் ஒருவருக்கொருவர் வாழ்த்துமேற்பற்றத்தும் கீழிடந்தும் காணாத ஒளியமைந்த 'பெரியசோதியருவானவரை நான்குவேதங்களையுந் தேவருக்கோதுவித்த கிருபையுடையவரை எப்பதிகளினும் மேம்பட்ட வேதபுரியில் வீற்றிருந்தருளும் சிவபிரானே வணங்கியாம்வாழ்வோம். எ - று. (உ)

உரத்தானே யுரித்தானே யுடைத்தானையெனப்புலித்தோலுடுத்தவைந்து, சிரத்தானே நடத்தானே யுடைத்தானைப் பகட்டேறுஞ் சிறந்ததண்டக், கரத்தானே யுதைத்தானைக்களிற்றானே யளித்தானைக்கழறும்வேத, புரத்தானையிளமுலைதோய்புயத்தானைத் தொழுதெமது புன்மைதீர்ப்பாம்.

(இ - பு.) வலியயானையை யுரித்தவரை உடுக்கத்தக்க ஆடையாகப் புலித்தோலைத்தரித்த ஐம்முகக்கடவுளை வீரநடனம்புரியும் பாதங்களுடையவரை மகிடமிவரும் சிறப்பமைந்த காலதண்டந்தாங்கிய கைகளையுடைய இயமனை யுதைத்தருளியவரை யானைமுக விராயக்கடவுளை ஈன்றவரை யாவரும் துதிக்கும் வேதபுரியில் வீற்றிருப்பவரை இளமுலைநாயகியாரைப் புணரும் திருத்தோள்களுடையவரை வணங்கி எமதுபிறவித்துன்பந் தீரவோம். எ - று. (ங)

இளமுலைநாயகி துதி.

அன்புநிறைந்தவருள த்தில்வெளியாகவிருந்தருளாமதுவேயன்றி வன்புநிறைந்தவருள த்துநதோன்றாமவிருந்தருளிமயலைத்தேய்த்துத் துன்பநிறைந்திடும்பிறவிப்பெருங்கடற்குததோணியுமாய்த்தோலா முத்தி, யின்பமெனுங்கடையேற்றுமிளமுலைநாயகி மலர்த்தாளிறைஞ்சி வாழ்வாம்.

(இ - பு.) பேரன்பு நிறைந்துள்ள மெய்யடியாருள்ளத்திற் காட்சியாகவீற்றிருப்பதுடன் வன்மையேநிறைந்துள்ள வஞ்சருள்ளத்துங் கரந்துறைந்தருளி அவர்கள் ஆணவமல இருளைப்போக்கியும்சஞ்சலமேபெருகும் பிறவியாகிய பெருங்கடலைக்கடத்துவிக்கும் மரக்கலமாயிருந்து என்றுங்கெடாத முத்திக்கரைசேர்க்கும் இளமுலைநாயகியார் தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களை வணங்கியாம்வாழ்வோம். எ - று. (ச)

சலையைக்கலைமுழுதுணர்ந்தோர்கருதுமுயர்தனிநிலையைக்கழறும் வேதத், தலையைத்தலைநாண் மூவர் தமைப்பூத்தமலர்க்குலையைச் சாற்றுமேருச், கலையைச்சிலையெனப்பறித்த தேவரிடத்துறும் புருவச்சிலையெனான, மலையைம்மலையரையனருள்மறைசைநகரின முலையைவணக்கஞ்செய்வாம்.

(இ - பு.) கலாபுரியாயுள்ளவனை வேதமுதலிய கலைகள் ஒருங்குணர்ந்த மேலோர்தமதிதயத்தின்கண் இடைவிடாமல் தியானிக்கும் உயர்வாகிய ஒப்பற்ற சிலையுடையவனை யாவருந்ததிக்கும் மறைச்சுகரமாயுள்ளவனை ஆதிகாலத்தில் மும்மூர்த்திகளையும் ஈன்றருளிய மலர்க்குலை போன்றவனை மேம்பாடமைந்தமேருவரையை வில்லாகத்தாங்கிய சிவபிரான் இடப்பாகத் தமர்ந்தருளும் வில்போலும் புருவமுடையவனை ஞானமலை போன்றவனை இமயவரையரையன் ஈன்றருளிய மறைசைநகரின் கண் வீற்றிருந்தருளும் இளமுலைநாயகியையாம் வணங்குவாம், (எ - று) மகரம் எதுகை நோக்கி இரட்டித்தது. (டு)

நடேசர்துதி. வேறு.

கடல்சூழ்வையங்கதித்தமணிக்கவினார்வையமெனக்கொடுபோந்தடல்சூழ்கினறதிரிபுரமவென்றருளுமுறுவனிலவெறிப்பமடல்சூழ்கோதைமுகநோக்கிமன்றுண்டமாடியவிறைவன் மிடலுசூழ்மணிதுபுரபாதவிரைமென்கமலநதுதிசெய்வாம்.

(இ - பு.) கடல்சூழ்ந்த பூமியே பெரிய இரத்தினங்களழுத்திய அழகமைந்த தேராகக்கொண்டு சென்று வன்மைமிக்க முப்புரங்களைவென்றருளிய புன்கிரிப்பு ஒளிவீச இதழ்களோடுகடிய மலர்களணிந்த அளகபாரத்தையுடைய உமா தேவியாரது நிறந்ததிருமுகத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிபொன்னம்பலத்தில் ஆனந்தநிருத்தம்புரியும் நடேசப்பிரானது பிரகாசமுள்ள இரத்தினகதிமான பாதச்சிலம்பணிந்த திருவடிகளாகியவாசனை கமழும் மிருதுவான தாமரைமலாகையாம் துதிப்பாம். எ - று. (சு)

சிவகாமசுந்தரி துதி—வேறு.

கருணைபொழிவிழிமலருமதிமுகமுங்குறுமூரல்கதித்தவாயு மருணவெயில்பொழியுமணிமங்கலநாறொளிர்மிடறுமாரமபூண்ட தருணமுகிண்புலையுமிடுகிடையுமிளந்தளிர்நயந்தயங்கக்காட்டித் தெருண்மலையவெமதுளமவாழ்சிவகாமசுந்தரியைச்சிந்தித்துடவா [ம்.

(இ - பு) அருள் சுரக்கும் சேத்திரங்களும் சந்திரனைப்போன்ற திருமுகமும் புன்முறுவல் பூத்ததிருவாயும் செம்மைபான ஒளிவீசும் அழகிய திருமங்கிலிய சூத்திரம் விளங்கும் திருக்கழுத்தும் நவரத்தினமாலைணிந்த இளமையான தாமரையரும்புபோன்ற திருத்தனபாறங்களும் றுடங்கிய இடையும் முற்றாததளிர்போலும் நிறமமைந்த திருவடிகளும் தரிசிக்குமீடி விளங்கக்காட்டித்தெளிவடைய எமதுள்ளத்தில் வீற்றிருந்தருளும் சிவகாம சுந்தரியைச் சதா துதித்துயாம் உய்வையடைவாம். எ - று, (சு)

தட்சணமூர்த்தி துதி.

மூக்கணவேதத்தின்புழிவானவானந்தமுதல்வாரீல
மைக்கணுளொருபாகாவென்றுதுதிநால்வருக்கும்வடநீழற்கண்
ஸைக்கணமலகமெனக்கூறுமொழிக்கிணங்கக்கைகாட்டி யாண்ட
தக்கணமூர்த்தியிருதாமரைத்தாண்மறவாதுசார்நதுவாழ்வாம்.

(இ - பு) திரிநேத்திரமுள்ளவரே வேதத்தின் அநதமாய்வினங்கும்
இன்பமுடையமுதல்வரே நீலமலாபோன்றமையெழுதிய கண்களையுடைய
உமைபாகரேயென்று திருக்கயிலையில் தோத்திரஞ்செய்த சனகாமுதலிய
நான்ருமுனிவர்கட்கும் கலலாலவிருட்சத்தடியிலுள்ளங்கையில நெல்லிக்
கனியென்று உலகத்திற் கூறுமொழிக் கிணங்கக்கைகாட்டி உடதேசஞ் செ
ய்து ஆட்கொண்டருளியதட்சண மூர்த்திகுவாயிகள் இரண்டிதாமரை மலர்
போன்றபாதங்களை அடுத்த யாம்வாழுவோம், எ-று. நால்வரென்றது சன
கர்சனந்தனர் சனமருமாரா சனாதனர்.

(அ)

வயிரவமூர்த்தி துதி.

வேரிமலர்ப்பண்ணவன்றன்கிரமொன்று நகதுதியால்வீட்டியுந்
த, சோரிமலாதலைவிததிற் பாயாதசகிரததேற்றுது தொடர்நது
போநது, வாரிமலர்க்கண்வளர்மானெற்றிபெற்றிக் குருதிக்கொடும
மதைநீக்குங், காரிமலாக்கழலிரண்டுங்கரமிரண்டியெகப்பிநிதங்கரு
திவாழ்வாம்.

(இ - பு.) மனமுள்ள தாமரைமலரில்வாழும் பிரமன் ஆணவங்கெடும்
படி அவனுடைய ஐந்து சிரத்திலொரு சிரத்தை நகத்தின் னுனியால்கிள்
ளி அதனற்பெருகும் உதிரம் பூமியிற்சிந்தாமல் அவனது கபாலத்திலேற்றும்
அககபாலம் நிறைபாமையால் வைகுந்தத்தைத் தொடர்ந்துசென்று பாற்
கடலிற்பள்ளி கொள்ளும் திருமால்நெறியில் அவரது சங்குநெற்றாக்கிப்
பெருகும் செந்நீரை ஏற்றுக்கொண்டு அவா ஆணவத்தையு மொழித்த
வயிரவமூர்த்திகளுடைய தாமரைமலர்களைப்பொத்த இரண்டு திரு வடிகளை
யும் எம்முடைய இரண்டு கைகளையும் கூப்பி மனநித்தியானித்து வாழ்
வோம். எ - று.

(க)

ஒப்பிலாமணி விநாயகர் துதி.

கடமகப்புங்கவுட்டுளையிற்கலவுமணிவண்டினங்கள் கலவாதோட
த், தடவுமணிச்செனியெறியும்வளிமாந்தியார்கலன்கடழைப்பவே
ணி, யிடனிருநதநறுங்கங்கைகபருகியயர்வுயிர்க்குமணியெழிற்பொ
ற்குன்றை, மடமகந்நமவேதபுரியொப்பிலாமணிக்களிற்றைவண
க்கஞ்செய்வாம்.

(இ - ௫) மதம்பொழியும் கபோலங்களில் வந்து மொய்க்கும் வண்டினங்கள் தங்காதோடும்படி விசாலமாகிய அழகியதிருச்செவிகளை வீசுதலினாலுண்டாகும் ஊற்றினாலசைக்கப்பட்டு நீரைந்த ஆபரணங்கள் ஒளிவீசச்சிவபிரான்சடாமருடத்தில் இருந்தமலையகமழுவ கருகையைத்துதிக்கையினால் மொணலென்கு இளைப்பாறும் நீலமணியின் ஒளியமைந்த அழகியமலை போன்றவரை அடியார்களது அஞ்ஞானத்தை நீக்கியாட்கொள் ளும் வேதபுரியில் வீற்றிராநின்ற ஒப்பிலாமணி விராயகரையாமலணயகுலோம-று,

காடுவெட்டிவிநாயகர் நிருத்தவிநாயகர் துதி.

பெருத்தவனஞ்சேதிததப பெடபுறுமா முகனுடலமபிசைந்து விசி, வருத்தபுறுத்தடுமாகுருபனைவெறைவனையுமவாகனமாய்க் கொண்டு, கருத்துமாகிழ்ந்தபாடு, நிருத்தியிலவாழ்காடுவெட்டிக் களிறறைப்போற்றி, நிருத்தவிநாயகன்பதமுநெடுஞ்சினை நெதமது மடநீக்குவோமால்.

(இ - ௫) பெருத்தவனங்கனையழித்து வன்மையுள்ள குதிரைமுக முடைய கோடாகுரன் உடலத்தைப்பிசைந்தெறித்து தேவகருக்கிடுககண புரியும் ஆகுருனைச்சயித்து அச்சுருனையே வாகனமாகவும் ஊர்ந்தமனக் களிப்படைந்து பெருமைககசுருதிபுரித தெற்குவீதியில் வீற்றிருநதருளும் காடுவெட்டி விராயகரைத்ததித்து நிருத்தவிநாயகர் நிருவடி களையும் மனநிறியானித்துமமுடைய மடமையைநீக்கிக்கொள்வோம். ஏ-றுஆல்-அசை

சுப்பிரமணியர் துதி.

தந்தையைப்போனதிமதியுமரவுமணிகதன்னையப் போற்றடக்கைப்பாசக, கொந்தொளியங்குசம் பரிந்தான் முன்னவனென்ற னனைபோற்கோதுதிரந்த, சுந்தரப்பொன்மணியணிந்து நாயதந்தை போற்கரத்திற்சுடர்வேற்குல, மைநதுபெறத்தரித்தருளும்டன்னி ருக்கச்சேவகன்பொன்மலத்தாள்போற்றி.

(இ - ௫) தனதுபிதாவாகிய சிவபிரானைப்போல் கங்சையும் இளம்பிறையும் சாப்பமும் தரித்துமாதாவாகிய உமாதேவியாரைப்போல் விசாலமாகிய நிருக்கரங்களில் பாசமும் மிக்கொளிரும் அங்குசமும் தாங்கியிருக்கின்றார் மூத்தபிள்ளையாரென்றெண்ணி உமாதேவியைப்போல் சூற்றமற்ற அழகியபொன்மயமானமணியைத்தரித்துப்பரிசுத்தராகியசிவபிரானைப்போல் நிருக்கரத்தில் ஒளிவீசும் வேலாயுதமாகிய சூலத்தை வலிமையுண்டாகத்தாங்கியிருக்கும் பன்னிரண்டு நிருக்கரங்களையுடைய சுப்பிரமணியரது பொற்றாமரை மலர்போன்ற நிருவடி களையும் துதிப்போம். எ-று. (௧௨)

பொன்வீதித்தருநகர்வாழ்புலவாகுலமிகவாழ்ப்புணரிநரப்பண்
மன்வீதிப்புரத்தசுரர்குலமாள்புவிபின்னீர்வறுமைதீர
மின்வீதிச்சடைமவுலிவேதபுரத்தெநதைதரும்ஹிவ்வேலேந்தூந்
தென்வீதிதனிஹுறையுஞ்செவ்வேனையனுதினமுஞ்சிந்தித்துய்வாம்

(இ - பு.) பொன்மயமான வீதிகளமைந்த கற்பகவிருட்சந்தங்கிய
விண்ணுலகவாசிகளாகிய தேவாகூட்டம்மேன்மேலும் வாழ்வடையவும் கட
லின்மத்தியில் நிலைபெற்றுள்ள வீதிகளுடைய அசுரபுரவாசிகளாகிய அபு
ணர்கூட்டம்மடியிலும் நிலவுலகத்தின்கண் நறும்புனல்வறுமைநீங்கவும் ஒளி
யுடன் வரிசையாயோங்கும் சடைமூடியையுடைய சுருதிபுரியில் வீற்றிருந்
தருளும் எமததந்தையாராகிய சிவபிரானால் கொடுக்கப்பட்டவன்மைதங்
கும் வேற்படையேந்தும் அச்சுருதிபுரியின் தெற்குவீதியின்கண் எழுந்தருளி
யிருக்கும் சுப்பிரமணியரைத்தனினந்தோறுந்தியானித்துயாம்உய்வோம்எ-று.

வீரபத்திரர் துதி—வேறு.

துய்யமகநாளயமுனை துதைந்தாடி மாதுமையைச்
செய்யமகளாய்வளர்த்துத்தீவணாக்கீர்தவரைப்பி
னையமகலாதவனென்றகந்தையுடன்சிறுவீதிசெய்
வெய்யமகமழிக்கவந்தவீரனிரு தாள் பணிவாம்.

(இ - பு) புனிதமுடைய மகாட்சத்திரத்தில் யமுனாநதியில் பத்தினி
யான வேதவல்லியுடன்போய் ரீராடி அந்நதியின் கணுள்ள ஒரு தாமரை
மலரின் மீது பிரணவவடிவமைந்த சங்கம் ஒன்றிருக்கக்கண்டு எடுத்தவு
டன் குழந்தையாகியிருந்த உமையம்மையைச் சிவபிரான் நாம் முன்கேட்
டவரத்தின்படி அளித்தனரென்று வளர்த்து அச்சிவபிரானாகே திருமண
நடத்திப்பின்பு அவாசெய்தருளும் திருவினையாடலை யறியாதவனாகித் தலை
யோட்டிற் பிச்சையேற்றுண்பவனென்று அவரை கீந்தித்து ஆணவத்துட
ன் தக்கன்செய்த கொடிதான் வேள்வியை அழிக்கும்பொருட்டுச்சிவபெரு
மான் நெற்றியிலுண்டான குறுவோரையில் வடவாக்கினியைப்போல்
ஆயிரமுகத்தடன் அவதரித்த வீரபத்திரக்கடவுளுடைய உபயபாதங்களை
யாம் வணங்குவோம். எ-று. (கசு)

காங்கிமாகாளி துதி—வேறு.

எத்திரப்பொருள்களுமேத்தினேருறச்
சித்திரமறைசையம்பதியிற்செம்மைசேர்
வத்திரமலர்ந்துவாழ்மன்னுங்காங்கிமா
பத்திரகாளிபூம்பதியிறைஞ்சுவாம்.

(இ - பு.) எவ்வண்ணமான பாக்கியங்களும் தம்மையடுத்துத்துதித்த வர்களடையும்படி அழகிய சுரிதிபுரத்தின்கண் செம்மையாகிய திருமுகம லர்ந்துவாரும் காங்கிமாதேவியான பத்திரகாளியம்மை திருவடிக்கையாம் வணங்குவோம். எ-று. (௧௫)

நந்திதேவர் துதி—வேறு.

நேத்திரங்களோர்மூன்றுடைந்தித்தனைத்
தோத்திரஞ்செய்சுரர்சந்திதானத்தை
மாத்திரம்மறைக்காதிரென்றோச்சுங்கை
வேததிரப்படைமெய்யனைப்போற்றுவாம்.

(இ - பு.) ஒப்பற்ற மூன்றுகண்களையுடைய சிவபிரானைத்தொழுது தோத்திரம் புரியும் திருமால்முதலான தேவாகளே நீங்கள்சந்திதானத்தை மாத்திரம் மறையாதுவரிசையாய்நின்றதரிசியுங்களென்று அவாகளைவிலக்கு கின்ற கைத்தலத்திற் பொற்பிரம்புப் படையையுடைய திருநந்திதேவரை யாம் போற்றுவோம். எ-று. (௧௬)

வாணி துதி—வேறு.

சாற்றுநற்றமிழ்ப
பேற்றுக்கென்றோறை
நோற்றுவாணிதாள்
போற்றுநெஞ்சமே.

(இ - பு.) ஓதகின்றவளப்பமுள்ள மதுரமுடைய செந்தமிழினது பாக்கியத்துக்கு சிறிதுந்குறைவில்லை நீராள்தோறும் விரதம் அநுட்டித்துச் சரசுவதிதேவியின் திருவடிகளைத் துதிசெய்வாய் என்னுள்ளமே. எ-று.

சண்டேசர் துதி—வேறு.

பிள்ளைமதிவழ்சுடிலப்பிஞ்ஞகரைக்கினிதாட்டு
மொள்ளியபாற்கலங்கவிழவுதைத்தபெரும்பாதகமும்
தென்றாமறைதருந்தாழைதேவடியுந்தன்பிறப்புந்
துள்ளிவிழவொருங்கெறிந்ததொண்டம்மலர்ப்பதம்போற்றி,

(இ - பு.) இளம்பிறைதவழுஞ் சடையையுடைய சிவபிரானுக்கு அன்புடன் அபிடேகிக்கும் ஒண்மையான பால்நிறைந்தகுடங்கள்கலிழும் படியுதைத்த பெரியசிவபாதகமும் தெளிவானவேதமுதலிய கலைகளைஒது வித்தமது பிதாவின்தாள்களையும் தமது பிறவியையும் துள்ளிவிழும்படி ஒரு சேரவேட்டிய திருத்தொண்டராகிய சண்டேசருடைய தாமரைமலர் போன்ற பாதங்களையாம் துதிப்பாம். எ-று. (௧௭)

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் துதி.

ஊழி முதம்பெருமானையுளததிருவியமணமதம
பூழியுறவாண்பனை காய்ப்புறதகாட்டதகமிழிசைத்த
காழிநகரருட்கடலைக்கவுளியர்தங்குலமணியை
யேழிறையின்றவப்பயனையின மலர் தூய்ப்பழிச்சுவாம்.

(இ - பு.) ஊழி எல்லாததும் அழிபாத சிவபெருமானே இரயத்திலிரு
த்திச்சுமணாமரம் அழிந்துபோக ஆண்பனையானது காய்க்கொத்துடன்
விளங்குதேவாரத்தி நுப்பிதியம் ஓதியநளிய சோழியின்மனை அவதரித்த
திருபைகடலை கவுணியர்குலநாத விளக்கவந்த ஓர் மணிபோன்றவரை
சத்தசுரவளின் தவடப்பறணவரை புட்பவிதிக்கையந்த மலர்களைத் தூவி
யாம் வணங்குவோம். எ - று. ஏழிசையாவன-சூர் - துத்தம்-கைக்கிளி
உழை-இரி-விளிர்-நாரம். இவையே சத்தசுரமுதலியன. (கௌ)

அப்பர்சுவாமிகள் துதி.

உருகலுறுமுழுவலெனுமுலர்க்கடலுளுளந்தனும்பிப்
பெருருமருட்கடலுழிப்பிறவிபெனும்பெருங்கடலுங்
திருகுமனதகாணரிடுந்திரைக்கடலுமவிடநீந்தி
வருமொருகாவுக்காகின்மலாபபதங்களிறைஞ்சுவாம்.

(இ - பு.) மனமவருததம் சூலேயாகிய உலர்க்கடலில் நெஞ்சு
கலங்கி அசனாபக்கமபாடி ஒன்றினரும் திருவருட்கடலில் அழுந்திச்
சனனமென்னும் பெரியகடலும் ஒருசமனததையுடைய சமனர்கள்கல்
லுடன்கட்டிவிடுத்த அலைவீசும் கடலும் விட்டுநீந்தியருள்பெற்றவ ரென்று
யாவராலுத்தகிஞ்சும் ஒப்பற்ற திருநாவுக்கரசுநாயனருடைய தாமரைமலர்
போன்ற திருவடிகளை யாழ் வணங்குவோம். எ - று. (உ௦)

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் துதி.

ஆடகப்பொற்றிரளீட்டியணங்கனையார்முலைதோய்ந்து
நீடகத்தினமுககிரியெடுகெனையயிராவதமூர்ந்
தேடகததுமலர்க்குமுலிக்கிடமளித்தார்சயிலேபுகும்
பிடகத்தநாவலூர்ப்பெருமானேவணங்குவாம்.

(இ - பு.) உயர்த்தபொற்குவை திருவருளாற்பெற்று தெய்வப்பெண்க
ளாகிய பரவையாச்சியார் சங்கிலிநாச்சியார் என்னும் இருவரையும் புணர்
ந்து மனதின்மீதுணடாகிய பெரியபந்தங்கள் கெட நீண்டதுதிக்கையை
புடைய அயிராவதத்தின்மீதுர்ந்து இதழ்களோடுகெடிய மலர்மாலையணி
ந்த அளகத்தையுடைய உமாதேவியாருக்கு இடப்பாகம் அளித்தசிவபிரான்
திருக்கயிலைசேர்ந்த பெருமைக்கிடமாயுள்ள திருநாவலூர்ப்பிரானாகியசுந்தர
மூர்த்திசுவாமிகளையாம் வணங்குவோம். எ - று. (உ௧)

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் துதி.

நிலனேறுமபுகழ்வைகைநீரேறநீரோடு
மலரேறுஞ்சடைமுடியின்மண்ணேறமணிமேனீ
யலரேறுமாதேறவாண்டருளும்பெருமானைக்
கலனேறும்பரியேறக்கண்டவர்தாள்பரவுவாம்.

(இ - பு.) நிலவுலகத்தின்கண் பரம்பியபுகழையுடைய வைகையாற்றி
ண்ணீர்கரைக்குள் ஏறவும்கவகைநீருடன் கொண்மைமலரும்முடியசிவபிரான்
சடைமுடியில் மண்ணேறவும் அழகியதிருமேனியில் தழும்புண்டாகும்படி
பாண்டியன்கைப்பிரம்படியேறவும் தம்மையாட்கொள்ளும் அச்சிவபிரானை
ஆபரணங்களுடைய ருதிரைமீதுரந்துவரத்தரிசித்த மாணிக்கவாசகசுவாமி
கள் பாதங்களைத் துதிப்பாம். எ - று, (உஉ)

திருத்தொண்டர்கள் துதி—வேறு.

ஆதிநாயகனை நதெழுத்தோதுரைணிவெண்
பூத்சாதனம்பொருளெனப்போறறுனர்வினைக
ளாதியான் பணியன்புறவியற்றுனர்நிற்
பேதியாதவரிவர் பதம்பெரிதுமேத்தெடுப்பாம்.

(இ - பு.) சிவபிரானது திருவைந்தெழுத்தைத் தியானிப்பவர்கள்
அணியத்தக்க திருவெண்ணீறும் உருத்திராகசம்முதலிய சிவசாதனங்களுந்
பெருஞ்செல்வமாகக் காப்பவர்கள் தாமசெய்யும் தொழில்களெல்லாம் சிவ
பிரான் திருத்தொண்டாகவேயிருக்கப் பேரன்போடுபுரிபவர்கள் - எக்காலத்
தும் மாறாத கிரந்தரமெய்யன்புடையவர்கள் ஆகிய இவர்களது திருவடிகளை
மிகவும் துதிப்பாம். எ - று, (உ௩)

அவையடக்கம்.

வேதநாடருந்தலைவனார்விழப்புகழென்து
லோதலாகுமோவொளளியபாவையாட்டுனர்போற்
காதலாலெனைக்கலந்துபல்கருவியுமியச்சி
நாதனூரவர்வழிப்பட நடத்தல்செய்யாரேல்.

(இ - பு.) சித்திரமமைந்த பதுமையை ஆட்டுகின்றவர்கள் போல்
சிவபிரான் பெருவிரும்புடன் என்னுட்கலந்து எனது அந்தக்கரணமுதலிய
பல்கருவிகளையுமியக்குவித்து அவரேமுறைப்படி நடத்தாவிடில் வேதங்க
ளுக்காணுதற்கரிய முதல்வராகிய அவ்வேதபுரீசரது மேம்பாடுடைய திருப்
புகழை என்னுட்கற வொண்ணுமோ. எ - று, (உ௪)

பொன்னின் வெள்ளியிற்பொழிகதிர்மணிகளிற்சூயின்ற
மின்னுமொண்கலத்தமுதமுண்பார்கள் விண்ணமுத
மன்னுமட்கலத்திருப்பினும்வரைவரேயறிந்தோ
ரென்னுநன்மையிலென்மொழிப்பொருள்களுமிகழார்.

(இ - பு.) பொன்னாலும் வெள்ளியாலும் ஒளிவிளங்கும் இரத்தினங்
களினாலும் அமைத்த பிரகாசிக்கும் ஒள்ளிய பாதிரங்களில் அமுதம்புசிப்
பவர் தேவாமிர்தம் ஈலைபெற்ற மட்பாத்திரத்திலிருப்பினும் அவ்வமிர்தத்
தின் தகைமையுணர்ந்தவர்கள் பாத்திரத்தின் இழிவைக்கருகிலிலக்கார்கள்
என்னும் தேற்றத்தால் என்புன்சொல்லிலுள்ள பொருளையுமிகழார்கள்.

வேறு,

சேலிருக்குதெனவிகழார்தீம் புனலைச்செய்யபஞ்சாற்றிரித்ததுட்ப
நூலிருக்குதெனவிகழார்நோக்குமின் மணிவடத்தை நுணங்கு
கேள்வி, மேலிருக்கும்பெரியோர்களதுபோல வெனதுபுன்சொல்
விரும்பாரேனு, நாலிருக்குமுறை நுவன்றன்விழுப் புகழென்றன்
பிறைநெலங் கொள்வாரே.

(இ - பு.) தண்ணியகல்வி கேள்விகளா னிறைந்த பெரியோர்கள்
மச்சங்கள் வசிக்கிறதென்று நல்ல தீர்த்தத்தை இகழார்கள். செப்பமாகிய
பஞ்சினால் முறுக்கப்பட்ட அற்பமாகிய நூலிற்கோத்திருக்கின்ற தென்று
அழகமைந்த ஒளிவிளங்கும் இரத்தினமாலையை இசுழார்கள் அதுபோல
என்புன்சொல்லி விரும்பாவிடனும் நான்குவேதங்களையும்தேவருக்கோது
வித்த வேதபுரிசரதுபெருமையமைந்த நருபுகழ் அச்சொல்லில் அமை
ந்திருக்கின்றதென்று சிவபிரானிடத்துள்ள அன்புடன் நன்மையாகமதிப்
பார்கள். எ-று, ஏ-அசை. (உசு)

நூல்வரலாறு வேறு.

தெருண்மலிந்தோரடியிணையென் சென்னிருடித்திருமறைசைப்
புரிவளமுந்தேவரேத்து, மருண்மலிந்தவயிரவணங்குற்றவாறும
றுமுகன்வேல்பெற்றதுமாரணங்களுள்ள, மருளறத்தாண்டவமெந்
தைபுரிந்தவாறுமாலாழிபெற்றதும்வானவர்கணெஞ்சி, னிருளறமர
யகன்வேதமுரைத்தவாறுமிளமுலையாடவநிலையிலிருந்தவாறும.

(இ - பு.) தெளிவுமிருந்த பெரியோர்கள் சேவடிகளிரண்டும் என்
னுடைய சிவசினுக்கு ஒருமுடியாய்த் தரித்துக்கொண்டு அழகியவேதபுரியி
னது சிறப்பும் தேவர்கள்துதிக்கும் கருணைமலிந்த வயிரவமூர்த்தி அத்
தலத்திலுற்பலித்த சரிதமும் சுப்பிரமணியர் வேலாயுதம் பெற்றசரிதமும்

வேதங்கள் மனத்திலுள்ள மயக்கம் நீங்கச் சிவபிரான் வீரநடனம்புரிந்தசரிதமும் திருமாலசக்கரம்பெற்ற சரிதமும் தேவாகளுள்ளத்திலிருக்கும் மயலொழியச்சிவபிரான்வேதமோதுவித்த சரிதமும் இனமுலையமமை தவம்புரிந்தசரிதமும். எ - று. (உஎ)

என்னனேதன்மணமுமிளம்பா னுபேறுற்றெய்தியதுங்கயமுக னங்குசபாசநதன், மனனுக்கரத்தினிற் பெற்றவாறுமாயோன்வருஞ் சாபநதவிர்த்ததுமாமலரின்மேலோன், றுன்னுபவந்தீர்நததுந்தண் மதிபேறுறறதுய்துமதனிரதிக்காத்தோன்றுமாறு, மின்னறும்பவ மருணன்நீர்நதவாறுமிநதிரனுக்குமபாவமிகந்தவாறும்.

(இ - பு) எனது அனனையாகிய இனமுலையாகியார் திருமணச்சரிதமும் பாலகுரியன பேறுபெற்றசரிதமும் யானைமுகமுடைய விராயகர்தமது நிலைபெற்றதைதலதகில் அங்குசபாசம் பெற்றசரிதமும் திருமாலுக்கு வந்தசாபத்தைத் தீர்த்தருளியசரிதமும் தாமரைமலாமேவ்வாழ்கின்ற பிரமன் அடைந்த பாவத்தைப்போககிய சரிதமும் குளிரநதசக்திரின்பேறடைந்த புனிதமுள்ளைசரிதமும் மனமதன் இரதிதேவிகைய உருவத்துடன்வின்ங்கிய சரிதமும் துன்பங்கொடுக்கும்பாவத்தை யருணன்நீர்த்தசரிதமும் இந்நிரனுக்கு வந்தபாவம் தொலைந்த சரிதமும். எ - று. (உஅ)

சானகிராயகன்பவங்கடர்நதவாறுஞ்சார்த்துபராசரன்வேளவி முடித்தவாறும், வானவனஞ்சாயின்றதுங்கந்தருவனறன்முன்வருஞ்சாபநதடுத்தும்விவ்வுலியாறபார்த்ததன், மாணெனுங்கட்சுபத்தி ரையைமணநதவாறுமாதவதுப் பிறாககடன்வீடுறவாறுங், கா னலாதாருகவனததையழிந்தவாறுநகாதலீன வல்லபன் பெற்றுந் [தவாறும்.

(இ - பு.) சீதைக்கு நாயகநாகிய இராமருக்கு வந்த பாவங்கள் கிவா ரணமான சரிதமும் பராசரமுனிவர் அடைந்தயாகஞ்செய்த நிறைவேற் றிய சரிதமும் சிவபெருமான தேவர்பொருட்டாய ஆலமுண்டசரிதமும் கந்தருவனுக்கு முன்னம் வந்த சாபத்தை வரவொட்டாமற்றடை செய்த சரிதமும் காண்டபத்தினது வன்மையால் அருச்சுனன் மாணென்றுகடும் விழியையுடைய சுபத்திரையை மணஞ்செய்த சரிதமும் பெரியதவத்தையுடைய பீரர்ககடமுனிவர் கதியெய்கிய சரிதமும் மண்மிருந்த தாருகவனத்திலுள்ள முனிவர்கள் ஆசீர்வத்தை அழித்தசரிதமும் வல்லபனென்னும் பிராமணன் புத்திரனைப் பெற்றுக்களிப்படைந்த சரிதமும். எ-று. (உக)

பாரரசார்தொழுந்தொண்டமானுக்கெநதைபடைத்துணைபோய தும்பனையின்மகிமைதானு, மீரமறுமுளத்தமணர்காழிவேந்தோடி களிக்கொலைக்கழுவினமிசைபேறுமாறுஞ், சீருலவுமவடமொழியி லுரைத்தவண்ணந்தேவருக்காரணமுரைத்ததேவன்வாழும், பேருறுநற்றிருமறைசைப் புராணந்தன்னைப்பேசுகின்றேன்செந்தமிழா ற்பேணிமன்கோ,

(இ - பு.) நிலவுலகத்துள்ள மன்னர்கள் வணங்கும் தொண்டமா னுக்குமதுசிவபிரான் பாடத்துணைசென்ற சரிதமும் பனையினது மான் மியமானசரிதமும் தையயற்றமனமுடைய சமணர் கொழியிற்றிருவவதா ரஞ்செய்த திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளுடன் பகைத்துக் கொலைக்கழுவி ன்மீதுதாங்களே ஏறியசரிதமும் சிறப்புமிருந்தவடமொழியிற்சொன்னபடி தேவர்களுக்கு வேதமோதுவித்த சிவபிரான் எழுந்தருளியிருக்கும் பேர் பெற்றாலல திருவோத்தார்ப்புராணத்தைச்செவ்விகாயதென்மொழியால் விருப்பத்துடன் கூறுகின்றனன். எ - று. மன், ஓ - அசை. இந்நான் குவருளகம். (௯௦)

நிகரின்வடமொழியுரைத்தபுராணந்தனை நீயுரைத்ததென்னை யெனினிகரிலவ்வள எரிச, சிகரியினுமுயாமகிமையுடையதிந்தசசிவ தலமாமிதின்பெருமைதெரிந்துசொன்னோ, புகரியுயாகைவலளி யமுறுவரென்றுபுரரியுமைக்கோதுவித்தபொருளைத்தேர்ந்து, ப கருமுயாசித்திபெறவேண்டியானும் பாவாணரருளவலியாற்பகர்ந் தேனமன்னோ.

(இ - பு.) ஒப்பில்லாதவடமொழியிற் கூறிய இப்புராணத்தை நீ தெ ண்மொழியிற் கூறியதென்னவென்றால தனக்குவேறு தீணையிலாதவெள் ளிமலையைக்காட்டினும் மிகுதமகத்துவமுள்ளது இச்சிவதலமாகும் ஆத லால் இதன்மனமையறிந்து சொன்னவாகள் குற்றமற்றமேலான முததிய டைவரென்று சிவபிரான் உமாதேவிக்குச்சொல்லியருளிய பொருளைத்தெ ளிந்து துதிக்கப்படும் மேலான சித்தியடைய வேண்டுகானும் பாவலரு டைய அருள்வன்மையால உரைத்தனன். எ - று. மன், ஓ - அசை. (௯௧)

மனையிலொளிராவிளக்கிலொருதிபமாறிவாசலிலவத்ததுமான வடநூறசொன்ன, நீனையின் முகத்திருஞ்சுருதிதலத்துக்கேய்ந்த நீண்மகிமைதனைத்தமிழானிகழ்ச்சினுற, லீனயதலத்தனிர்கணித த்தொழின் மேற்சாராதோனரியபழமறைக்குலத்தோனடைந்தோ ர்பாவ, வினையகலவருளசெயுந்தேபபெருமாளின்நவிடலைகருணை ரப்பேர்மெவினானே.

(இ - பு.) வீட்டினுள் ஏற்றியுள்ளதிபத்தினின்றும் வேறுமொருதிபம் ஏற்றி வெளிப்புறமெவரும் விளங்கும்படிவைத்ததுபோல் வடமொழியிற் கூறிய தீணைகமுத்தி கொடுக்கும் இந்த லேதபுரிக்கு இசைந்தமேலான மகத்துவத்தன்னைத் தென்மொழியிற் கூறினன் அவன்யாரெனில் அத் தன்மையான தலத்திறிகணிதத் தொழிலையடைந்தவனும் பழமறைக்குல் த்தினனும் ஆகிய தன்னையடுத்தவர்பாவலனைநீக்கவருள்செய்யும் தேப்பெ ருமானெனும்பொருள்வன்பெற்ற புதல்வனாய்க்கருணாகரனென்னும் பெயர் புனைந்தவன். எ - று. ஆல், ஏ - அசை. (௯௨)

பாயிர முற்றிறந்.

திருநகரச்சுருக்கம்.

மருககமழுங்குவிளமாதினை மாதேசுருவளரகில் சந்தனத்தெங்கு வருக்கைவாழை, முருக்கலா கோங்காதிரன டாந்துருனமுனிவ ரர்க்கோர்னுறக்கமெனமுகமபொற்றே, னருக்கனருள்வெயின்ம றைப்பததவத்துக்கெல்லாடன்னையனை பொற்புனிதமாகிவிறும், நி ருக்கவிவேட்டுணவிமையோரென்று நீங்காதிருக்கவளர்நைமிசார ணியமன்றே.

(இ - பு.) எவ்விடத்துமடமணவீசுகின்ற வில்வம் மாதனை மாதேசு ரு வளரும் அகிலசந்தனம் தென்னை பலா வாழை முருக்கு அலாந்தகோக்கு இவைமுதலாகிய விருட்சங்கள் நெருங்கி மெயஞ்ஞானமுள்ள முனிவர் களுக்கு ஒரு மேலானபதவியென்று சொல்லும்படி மொயக்கின்ற பொன் வண்ணமுடையவன்களை சூரியன்காயும்வெயிலை நிலத்திற்படா துமறைக்க எல்லாத்தவங்களுக்கும் தாய்விடபொற றல்லியமாகியவும் பெருமைய டைந்து வேதமுறைப்படி நடத்தும் யாகங்களிறறரும் அவிப்பாகத்தை இச்சி த்து உண்ணுமாறு தேவர்கள் எப்பொழுதும் அகலாமல்வாசம்புரிய வளர் கின்ற நைமிசாரணியம். எ - று, அன்று, ஏ - அசை. (ச)

எத்தலமும்புகழ்ப்பிருங்கியுக்கிரவீர ணினியமகாவிரியனல் விமை யோரேதது, மத்திரிவான்மீகலைக்கோட்டன்ஞானவகத்தியனற்க வுதமன்மாவசிட்டனென்று, நித்தனையேதொடருநுலகண்டன் வே தநிறைந்திடுங்கைவல்லியனும்பராசரப்பே, ருசதமனுஞ்சுதமா மு ணிவன்னுமொருங்குமுழியவ்வனத்திலுற்றாமாதோ.

(இ - பு) எவ்வுலகமும் புகழ்கின்ற பிருங்கி உக்கிரவீர இனியரா கிய மகாவிரியர் நல்லதேவர்கள் துதிக்கும் அத்திரிவான்மீகா கலைக்கோட் டுட் மெய்ஞ்ஞானமுடைய அகத்தியர் நன்மையுள்ளகவுதமாபெருமைவாய் ந்த வசிட்டர் எவ்வாரும் சிவபிரானையே தொழும் துலகண்டர் வேதத் தின் மெய்ப்பொருள் பூரணமாய்ததற்கும் கைவல்லியரும் பராசரரென்று பேர்கொண்டவுத்தமரும் சூதரும் ஆகிய முனிவரெல்லாம் ஒன்றுபடக்கூடி அந்தநைமிசாரணியத்தில் வந்தனர். எ - று, மாத, ஒ - அசை (உ)

அந்த வனத்தினிலிருக்குமரணையன்பாலபிடேகமுறையாற்றியரி யவாசச், சந்தலர்கூவிளமிருமென்கடுக்கையாதிசாத்திமிகத்துப தீபாதிதந்து, கந்தமிருமினியசவைக்கனிகண்மிகக்காண்டருள வித் தகங்குமுதலுதகைகள்சூப்பிப், பந்தமுமுனிவரெலாம் விஷட கொண்டிப்பாற்படர்ந்தொருசார்குழுமினாவிண்பரவுந்துயோர்.

(இ - பு) அந்தநைமிசாரணியத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபிரா ணைஅன்பினால் திருவபிடேகம் கிரமமாக இயற்றி அரியவாசனையுள்ள சந் தனம் அவாந்தலிலவம் பெரியமிருதுவான கொன்றை முதலாயுள்ள புட்ப மாலையணிந்தமிகவுதூபதிபுதலிய ஆராதனைசெய்துமணம்பெருகுமதூர மாகிய சுவையுள்ளகனிகள மேன்மேலும் நிவேதிததுமனமிளகிகரங்கள் சூவித்து எதிரினை நோத்திரஞ்செய்து பாசத்தொடக்கற்ற முனிவர்களெ ல்லாம் சிவபிரானிடத்தில விடைபெற்றககொண்டு இப்பால்வந்து ஒருநிட த்திற்குடினாகள் அவாகள் எப்படிப்பட்டவரென்றால் விண்ணவாகள் துதி ச்கும் புனிதர்கள. எ - று.

(ங)

அங்கொருபொன்னாசசிரமத்திருந்த வெல்லையவ்வனத்தின்முனி வரெலாமவனுற்றன்பாற், பங்கயவாதனைத்திருக்கமுனிவன்பொற் றுள் பணிந்துயாகாந்தததன்மறைப்பண்ணோக்கோதுஞ், சங்கரனார் மகிமைமுனஞ்சொற்றாயந்தசசரிசைதனை விரித்தின்னஞ்சாற்றுகெ ன்னத், துங்கமுறுமுவாறு புராணஞ்சொன்ன தூயவனுமனமகிழ் ந்து சொல்லுகின்றன.

(இ - பு) அவ்விடத்தில் ஒரு அழகிய ஆசசிரமத்தின்கண் இருந்த பொழுது அவ்வனத்தின் முனிவரெல்லாம் ஒருங்குகூடி அனபுடன்பதுமா சனத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் சூதமுனிவருடைய திருவடிகளைப்பணிந்து மேம்பாடுள்ளகாந்தததல வேதத்தைத்தேவாகளுக்கு ஓதவித்த வேதபுரீசர் மகத்துவத்தை முன்னஞ்சுருக்கிச்சொன்னீர் அந்தசரித்திரத்தை விரிவாய் இன்னம் ஒருகால் எடுத்து அருள்செய்யவேணுமென்று நோத்திரஞ்செ ய்யமேன்மையுடைய பதினெண்புராணமு முரைத்தருளிய தூயரான சூத புராணிகளாகிகூத்து சொல்லுகின்றனா எ - று. பதினெண்புராணங் களாவன, சைவம் காந்தம் பெளடியம் இலிங்கம் மார்க்கண்டேயம் வராகம் வாமனம் யற்சம் கூர்மம் பிரமாண்டம் காருடம் நாரதீயம் வைஷ்ணவம் பாச வதம் பிரமம் பதுமம் பிரமகைவாத்தனம் ஆக்ஷேயம்.

(சு)

அப்பரிசேபுகலுவனீர்கேண்மினென்றே யகமுருகிமெய்சினிற் பவமரர்க்கன்பா, பொப்பறுநான்மறைபுகன்றவொருவன் பாசவொ ண்ணுமலையுளத் திருத்தியுய்ந்தஞானச, செப்பரிய வியாதமுனித்தி ருத்தாளுன்னிச்சிறந்த நைமிசாரணியத்தெருண்டசிந்தை, மெய்ப் பெரியர்நளினமுககோக்கியன்பாலவேதபுரிப்பெருமையெல்லாம்வி ளம்புகின்றான்.

(இ - பு.) அவ்வண்ணமே சொல்லுகின்றனன் கேளுங்க ளென்று மனமினிக் உடலம் சிவிரச்சகத்தக்கதாகத் தேவர்களுக்கு அன்புடன் ஓட்பற்ற நான்குவேதங்களையும் ஓதுவிந்த வேதபுரீசர் திருவடியாகிய ஒள்ளிய மலரை மனத்திலிருத்திக்கொண்டு நற்கதியடைந்துய்ந்த மெய்ஞ்ஞானமுடைய சொல்லுதற்கரிய வியாசமுனிவர் அழகியபாதங்களைத் தியானித்து மேம்பாடுள்ள நைமிசா ரணியத்துள் வசிக்கின்றதெளிந்த மனத்தவராய உண்மைமுனிவர்கள் தாமரைமலர்போன்ற முகங்களைப்பார்த்து அன்பினால் வேதபுரியின துமகிமை முழுதும் சொல்லுகின்றனர். எ -று. (ரு)

வேறு.

வினையகல்வியாதமுனிவனன்றுரைத்த வியன்பதினெண்புராணத்து, ளினமலாசசடிலநதிரையவறபுகழ்மீரைநதிலிலங்குகாந்தத்திற் புனிதசங்கரனறசங்கிதைதனனிப்புக்ல சிவவாககியகண்டத், தின்மறைபுண்ணோக் கியம்பியவெந்தை யிசையுளதகையெடுத துரைப்பாம்.

(இ - பு.) தீவீனையொழிந்த வியாசமுனிவர் அந்நாளிர்கூறிய விசாலமான பதினெண் புராணங்களுள் கொத்துகளாயுள்ள மலர்களணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபிரானைப் புகழ்ந்துரைக்கும் புராணம்பத்துஅதனுள் முதன்மையாய் விளங்கும் காந்தபுராணத்துள் மேன்மையுள்ள சங்கர சங்கிதையிற் கூறுஞ்சிவவாக்கிய கண்டத்தில் நான்கு வேதத்தையும் தேவர்களுக்கு ஓதுவித்த வேதபுரீசர் சரிதமுள்ளது அதைஎடுத்துச்சொல்லுவேன். எ -று. (சு)

வேறு.

ஆதியில்வெண்கயிலை தனிலாதிமூர்த்தியம்பிகையாடனக்குரைத்தாரதனைக்கேட்டுக், கோதிலறுமுகன்வியந்துபொதியவெற்பாராறுமுனிக்கோதினனந்தகுணத்தினனும், வேதவியாதனுக்குரைத்தானவனுமன்பால்விளம்பினானெனக்கதனைவிரும்பியானு, மோதுவனீர்கேண்மினென்றுலகமுய்யவுளங்களிக்கச் சூதனிலையுரைக்கின்றனால்

(இ - பு.) பூர்வத்தில்வெள்ளியதிருக்கயிலையின்கண்சிவபிரான் அந்த வேதபுரிமான்மியத்தை உமாதேவியாருக்குக்கூறினர் அதைக்கேட்டுக்குற்ற மற்ற சுப்பிரமணியக்கடவுள் வியப்படைந்து பொதியமலையில் வசிக்கும் அகத்தியருக்குக்கூறினர் அந்தநற்குணமுள்ள அகத்தியரும் வேதவியாசருக்குச்சொல்லினர் அவரும் அன்புடன் எனக்குரைத்தனர் விரும்பியானும் அதை உங்களுக்குவிளம்புகின்றேன்நீங்களுங்கேளுங்களென்றுஉலகமுய்க்கிடவும் உள்ளம்பூரிக்கவும் சூதமுனிவர் ஓதுகின்றனர். எ -று. ஆல்-அண்சு;

வேறு.

திங்கள்செஞ்சடையார் புனியினின்மருவுஞ் சிவதலமறுபதோ டெட்டா, மங்கதிலன்பாயிருப்பது பதினொருநினைக மிகமகிழ்வு பொங்குறவுறைவதைத்துக்கேத்திரமாமபுகலுமிவ்வந்துமேதென் னிற், றுங்கமாமறைசைகாஞ்சிகாளத்திதுகள றுதில்லைகாசியுமே

(இ-பு) சந்திரனையணிந்த சிவந்தசடைமுடியையுடையசிவவிரான் இ ப்பூதலத்தின்கண் அமரதருளும் சிவதலம் அறுபத்தெட்டாகும் அததலங்க ளில்அன்புடன் இருக்கின்றதலம் பதினொருகும்அதனுள்மனத்திலுவகைமே ன்மேலுமுண்டாக வந்திருளுந்தலம் ஐந்து ததிகசுப்பட்ட அவ்வைந்து தலமும் யாதெனின் புனிதமுள்ள பெரியதிருமூலத்தை திருக்காஞ்சி திருக் காளத்தி ஸ்ரீசிதம்பரம் ஸ்ரீகாசியும். எ-று. ஏ-அசை ௧ (அ)

இத்தலமைந்தின்மேலதாவிமையோரெயதுதற்கரியதாவென்று நித்தியமாயநின்மலமுர்த்திநேயமோடி ருப்பதியாதென்னின், மெய் த்துபல்புவுனாதொழும் பிரானமராவேண்டிடமறை விரித்தோது ன், சுததநருசுருதிபுரியினுககிணையாச சொல்லிடமிலையிப்புவி [மேல.

(இ - பு.) இத்தத்தலங்களைநகிலுள் மேம்பாடுள்ளதாய் தேவர்களே ளிதிலடையக்கூடாததாய எந்நாளும் அழிவில்லாத மலரகிதரான சிவபி ரான் போர்ப்புடன் எழுந்தருளியதலம் எது என்றால் உணமையைவிள க்கப்பலவியதமாகிய, உலகினரும்வணங்கும் அச்சிவபிரான் உம்பர்கள்மே ன்மேலும் வேண்டிதல் செய்யவேதத்தை விரிவாய் முறைமைப்படி ஒது வித்தபுனிதமுள்ளநன்மையுடைய இச்சுருதிபுரியினுக்கு ஒப்பாகஉண்டெ ன்று சொல்லுந்தலமிலை இத்ததிலவுலகத்தின்கண், எ-று. (க)

அத்தலமதனிதருகன தியெனுமோராறுள தன்னதன்பெருமை நித்தனேயுரைக்கவேண்மெற்றிதுயானிகழ்ததுதற்கரிதுநீணிவுத்தி லுத்தம்முருகன்கொணர்ந்ததெப பெருமானொளிர்மணிச்சடையினி லொளிருந், சுத்தகங்கையினுநதுயதென் றுரைத்தாலன்னதன்ம கிமையார்தொகுப்பார.

(இ - பு) அந்தவேதபுரியிடத்துச் சேய்நதியென்று ஒரு ஆறுண்டு அதன்மகிமையைச் சிவபிரான யுரைக்கமுடியுமன்றி நான், கூறுசற்கு் எளிதன்று ரெடியசிலவுலகத்தின்கண் முன்னம் நன்மையுள்ள முருகக்கட வுஞ் வேல்விட்டுகொண்டு வந்த அந்தநதி எமது சிவபிரானுடைய ஒளிரகின் ற அழகிய சடாமகுடத்தில்விளங்கும்பரிசுத்தமுள்ள தெய்வங்ககையைவிட த்துல்லியமென்று சொன்னால் அப்படிப்பட்டதாயினது மகத்துவத்தையா வர் இவ்வளவென்று கணிப்பார்கள். எ - று, (௧௦)

வேறு.

முந்தியநான்மறைதெளிந்து முக்கனல்வேள்விகள் பலவாமுடித்திடடாறு, மைந்தமுனிபுபணிநுந்தருந்தவன் செய்யினும்பெரியோராவரிலலை, சிந்தையுடன்சேயாற்றினசெழும்புனரேயினுமருவல்செயினுமாங்கு, வந்தமறைபுகன்றானைவணங்கினுநசித்திபெற்றுவாழ்வாமாதோ.

(இ - பு.) எல்லாக்கலைகளுக்கும் முதன்மையுள்ள நான்குவேதங்களையுமுணர்ந்து காருகபத்தியமுதலிய மூன்றுகனலையுடையயாகங்கள் பலவாகநிறைவேற்றினும் பஞ்சாக்கினியின் மத்தியிலிருந்து அரியதவம் புரியினும் அடியார்தளாகின்றனரிலலை ஒருமையாகியமனதுடன் அந்தச்சேய்நதியிலுள்ள வளப்பமுள்ள நீரில்முழுகினும் அந்நீரைக்கையினாற் பரிசிக்கினும் அத்தலத்தில் அததியாபகராய் எழுந்தருளிவந்து தேவாகளுக்கும் முனிவர்களுக்கும் வேதமோதுவித்தசிவபிரானைத் தொழினும் அவரவர்கள்தலெண்ணுகின்றபழகல்ல சித்திகளடைவாகள், எ-று, மாதா, ஓ-அசை (கக)

காதினுக்கணியமுகத்தினுக்கமுருகாணுமாங்கதற்கிடாதுதலமீதிலாபரணமிகவணிநதினும்விளங்குமோவெழிலதுபோலப்பூதலமதனிலனேகமாந்தலங்கள் பூசனைபுரியினுஞ்சுரர்க்குலேதமுனுரைத்தவிமலனைததுதியாவிடினுறுதுயர்தவப்பேறே.

(இ - பு.) காதுக்குக்கலணணியின் முகத்தககு அழகுண்டாகும் அம்முகத்திற்கு அணியாமல்உடம்பு முழுதுமிகவணிந்தாலும் அழகு உண்டாகுமோஅதுபோல இப்பூதலத்தில்பலவாகியதலங்கள் அடைந்து பூசித்தாலும் வேதத்தைத் தேவாகளுக்கோதுவித்த சிவபிரானைப் பூசியாவிட்டால் சீவர்களுக்கு மெய்மையாகிய தவத்தால் வருகின்றமுத்தி கிடைக்காத. எ-று. ஓ-அசை, (கஉ)

வழுவில்பொன்னுலகில்வானவராகிவாழிலென் மானிலத்தரசுக்குழுவெலாமவணங்கமாமுடிபுனைந்தகொற்றவராகிலென் கொடியபழுதெலாந்தொலைத்துமெய்ததவநெடுநாள்பயிலிலென்மறைசையமபதியிற், புறவதாயெனினும்பிறந்திடாதவர்க்குப்பொருந்துமோசித்தியின்பொம்மல்.

(இ-பு.) யாதொருகுறைபாடுமற்றவிண்ணுலகின்கண்தேவர்களாகவாழ்ந்தாலுமென்ன இந்நிலவுலகத்தின்கண மன்னர்கூட்டங்களெல்லாம் முடிசாய்க்க மகுடந்தரித்தசக்கரவர்த்திகளானாலுமென்ன வெவ்விதாகியதீச்செயல்களெல்லாமொழித்து உண்மைத்தவத்தை அநேகநாள்புரிந்தாலுமென்ன சுருதிபுரியில்வசிக்கும் கிருமியாகவாவது பிறவாதவாககு முத்தியின்பம் கிட்டுமோ எ-று, (கங)

வேறு.

அத்தலத்தேவேலவனுமயில் பெற்றானரனடித்தா
 னுத்தமமால்கைநேமியுடைத்தானும்பருக்கு
 நித்தன்மறையோதுவித்தானீனிறப்பூங்குழலுமையான்
 சித்தமொருமைத்திறுநாற்சிலநாளங்கரம்றொழுதான்.

(இ - 4.) அச்சுருதிபுரியில் முருகக்கடவுள் வேற்படைபெற்றுக்கொ
 ண்டார் சிவபிரான்வீர நடனஞ்செய்தார் உத்தமராகிய திருமால் தமதுகர
 த்தில் சக்கரப்படையுடையராநூர் தேவர்களுக்குச் சிவபிரான்வேதமோது
 வித்தார் கருநிறமுள்ள அழகிய அளகபாரத்தையுடைய உமாதேவியார்மன
 மொருமித்ததன்மையால்சிறிதுகாலம்அங்குவசித்துச்சிவபிரான்ப்பூசித்தார்

இளமுலையைபரன்மணந்தானிரவிபெரும்பேறுபெற்றான்
 னுளபமுடித்திருமாலுந்தொடர்சாபமவண்டொலைத்தான்
 வளமுறுபங்கயனங்குவருபவந்தீர்த்தினிதுற்றான்
 களபமுலைத்தாரைதனைக்கலநதபவமதிதிரந்தான்.

(இ - 4.) இளமுலைநாயகியைச் சிவபிரான் திருமணம்புரிந்தார் சூரி
 யன் அருமையாகிய பேறுபெற்றான் துளபமுலையைச்சூடிய திருமாலும்
 தன்னைத்தொடர்ந்த சாபத்தை அத்தலத்தில் நீக்கிக்கொண்டார் வளமமை
 ந்ததாமமைமலாவாசனாகிய பிரமன் அத்தலத்தில்தனக்குவந்த பாவத்தைத்
 தீர்த்துக்கொண்டு இனபமடைந்தான் கலவைப்பூச்சணிந்த தனபரங்களை
 யுடைய தாரையைச்சேர்ந்த பாவதைச்சந்திரன் தீர்த்துக்கொண்டான்.

மாதிரதிபூசித்துமகிண்ணைச்சேர்ந்தனளருணன்
 பர்த்தமமவண்டொலைத்தான்பண்ணவர்கட்கிறைவனுய்,
 கோதமனால்வருஞ்சாபங்குறைத்தனனவ்விராகவனு
 மேதமுறும்பவநீக்கியெழினகருக்கெய்தினனால்.

(இ - 4.) இரகிதேவீ பூசித்துத்தனது கொழுனான மன்மதனைச்
 சேர்ந்தான் அருணன் தனக்குவந்தபாவத்தையும் அத்தலத்தில் தீர்த்துக்
 கொண்டான் தேவர்க்கதிபனாகிய இரதிரன் உயர்ந்தவத்தினராகியகௌத
 மமுனிவரால் தனக்குநேர்ந்தசாபத்தைத்தீர்த்துக்கொண்டனன் பெருமித
 தையுடைய இராகவமூர்த்தியும் குற்றமற்ற தனதுபாவத்தை நீக்கிக்கொ
 ண்டு அழகமைந்த அயோத்திக்குச்சென்றார். எ-று. ஆல்-அசை. (கூ)

அரியதவப்பராசரனுமாங்குதவம்புரிந்துயர்ந்தான்
 வெருவிவருந்தேவருக்காவிடந்தனையுமரனுண்டான்
 றெரியுமனத்துந்துபியுந்திசைமுகன்சாபந்தடுதான்
 கரியகுழற்சுபத்திரையைக்காண்டபன்சேர்ந்தனனால்.

(இ - பு.) அருமையாகிய தவத்தையுடைய பராசரமுனிவரும் அவ் விடத்திலு தவஞ்செய்து மேனமையடைந்தார் அச்சமுற்றுவந்ததேவர்களு ககாக ஆலகாலவிடத்தைச் சிவபிரான் உண்டருளினார் மனத்தெனிலை யுடைய தூத்துபின்பவனும் பிரமனால் தனக்குநேரிட்ட சாபத்தைத்தவிர் த்துக்கொண்டான் கருங்கூந்தலுள்ள சுபத்திரைஎன்பவளை அருச்சுனன் மணம் புரிந்தான். எ-று. ஆல்-அசை. (கஎ)

பிறாக்கடமாமுனிமுத்திபெற்றதுந்தாருகவனத்தோர்
நிறக்கணுதற்கடி மையுற்றுநிகரில்பலன்பெற்றதுமாங்
கறற்கலசமுனியையடைந்தருமறைவல்லபனொருவ
னிறுக்கியவார்முலைமனையோடிறைஞ்சிமகவினை யீன்றான்.

(இ - பு.) பிறாக்கடமகாமுனிவர் முத்திபெற்றதும் தாருகவனத்தி ருடிகள்செம்மையான நெறிககண்ணையுடைய சிவபிரானுககடிமைபுண றுட்ப்பற்ற தவப்பயன் அடைந்ததும் அததலத்தில்கங்கையையடக்கியகலச த்தைக்கரத்திற்குறாகிய அசத்தியமுனிவரைககண்டு அரியவேதப்பொருளு ணார்தவல்லபனென்னும் மறையவனொருவன் கச்சினால் இறுக்கியதன்பா ரங்கையுடைய தனதுபத்தினியுடன் வணங்கிப் புத்திரபபேறெய்தினான் அத்தலத்தில். எ-று. (கஅ)

வளங்கொள்புகழ்மிகுதொண்ட மாணுக்குமறைபுகன்
விளங்கதிர்மாமதிவேணியெந்தைபடைத்துணையானான்
களங்கமறச்சாளுபக்காட்சிபெற்றுநின்றபனை
விளங்குமவணதின் பெருமைவிளம்புவதற்கரிதாமால்.

(இ - பு.) வளமைதக்கிய புகழ்மக்க தொண்டமாணுக்கு அரியவே தங்களால் எடுத்துக்கூறும் முற்றுகிரணங்கையுடையமூன்றும்பிறையைத் தரித்த சடையையுடைய எமதுதந்தையாகியசிவபிரான் படைத்துணைவரா னார் யாதொருகுற்றமுமின்றிச் சிவபிரானுடையதிருவுருவத்தைப்பெற்றுநி ன்றபனையானதுவிளக்கமடைந்திருக்கும்அத்தலத்திலஆதலினால் அத்தலத் தின்பெருமை சொல்லுதற்கரிதாம். எ-று. ஆல்-அசை. (கஆ)

இன்னவகைமகிமைபெறுமெழிற்றலமெங்கெனிற்புவிமேன்
மன்னுமெழிற்றேயமுமமமாநகரின்றனிவளமும்
பன்னுதுங்கேட்டருளுமெனப்பண்புறுமாதவர்மகிழ்வு
துன்னிடநற்குதமுனியிவைவிரித்துசொல்லுவனால்.

• (இ - பு.) இவ்வண்ணம்மகிமைபெற்ற அழகியதலம் எவ்விடத்துள்ள தென்னில் இந்நிலவுலகின்கண் நிலைபெற்றுள்ள அழகியதேயத்தையும அத் தலத்தின் ஒப்பற்றவளத்தையும்கொல்லுகின்றோம் கேட்டருள்வீரென்றுதவ ப்பண்பமைத்த நைமிசாரணிய முனிவர்கள் மகிழ்ச்சிகொள்ளுந்நவராகிய குதமகாமுனிவர் அடியில்வருமாறு விரித்துக்கூறுகின்றார். எ-று. (உ௦)
ஆல்-அசை.

வேறு.

திருத்தருவளஞ்சால்பாலிச்செழுந்தியோடுமெண்ணின்
மருத்தருநதிகளென்னும்வாராபுனலொழுக்கங்காட்டி
புருத்தருமகவைப்போற்றுமுரியநற்றாய்போலின்பங்
கருத்தறப்பயிர்களோம்புகவின்னதொண்டைநாடு.

(இ-பு) திருத்தமிக்கவளமமைந்த செழுவியபாலாறுடன் எண்ணத்
தக்கவாசனைமழும் நதிகளென்னும் நீண்டகாலகளாகியஒழுங்கைக்காண
பித்து உருவத்திற்குந்த பிள்ளையைவளர்க்குந் தாய்போல இன்பகருத்து
டன் ஏல்லாப்பயிர்களையுமவளாகரும அழகையுடையதுதொண்டைநாடு.

மருக்கமழ்வனசமபூததவாவியுமடமுமவாசத்
தருக்கணீள்பொழிலுமுடடுஞ்சத்திரகருவையுநதெய்வத்
திருக்கிளர்புகம்பொறகோயிறசிறப்புமாடங்கள்வானி
னெருக்கியபுரமுமாகிறைந்ததுதொண்டைநாடு.

(இ-பு) மணங்கமழும் தாமரைமலர்கள் விக்கித்ததடாகங்களுமட
ங்களும்பரிமாள்வீசுமவிருட்சங்கள் ஓங்கியசோலைகளும் ஆதலர்க்கருத்தும்
அன்னசத்திரத்தொருதிகளும் தெய்வத்தன்மைவிளங்கியபசியபொன மய
மானதிருக்கோயில்களின் சிறப்புமஅண்டமளாவும்எழுநிலைமாளிகைகள்நெ
ருங்கியுள்ள பட்டணங்களுமாகிறைந்துள்ளதுதொண்டைநாடு. ஏ-று.

வரைவளர்செல்வமன்றிவரைகளும்வனத்திற்றுன்னு
முரைவளர்செல்வமன்றியோங்கியவனமுமபண்ணைத்
தரைவளர்செல்வமன்றித்தண்வயற்குலமுமுந்நீர்ப்
புரைவளர்செல்வமன்றிபுணரியுமுடைத்தநாடு.

(இ-பு) மலைபடுதிரவியங்களல்லாமல் மலைகளும் காட்டின்கண் உ
ண்டாகும் நெருங்கியபுகழமைந்த திரவியங்களல்லாமல் செழித்திருக்குமகா
டுகளும் வயல்படுதிரவியங்களல்லாமல் குளிரந்தவயற்றொதிகளும் கடல்னி
டத்து ஒப்புடன் உண்டாகும் திரவியங்களல்லாமல்கடலும்உடைத்தாயிரு
க்கின்றதுஅந்தத்தொண்டைநாடு. ஏ-று. மலைபடுதிரவியம்:—மிளகுக்கோட்
டம் அகிலத்தகோலமருங்கும், காடுபடுதிரவியம்:—இரூல்தேன்அரக்கு ம
யிற்பீலி நாலி, நாடுபடுதிரவியம்:—செந்நெல்சிறுபயறுகளும்புவாழை செங்
விளநீர், கடல்படுதிரவியம்:—உப்பு முத்துபவளம்சங்கு ஓககோலை. (உஈ)

கண்பயில்பணியின்முத்தங்கதிர்ப்பன விலங்கற்குமுற
றின்பயில்வேழமுததந்திகழ்வனபுறவச்சுமுன்
மண்பயில்கமுகின்முத்தமல்குவபுழைச்சுமுற்
றண்பயில்பணிலமுததந்ததைவனகாணச்சுமுல்.

(இ - பு.) மலையிடந்தோறும் கணுக்களமைந்த மூங்கிலின் முத்தங்கள் பிரகாசிக்கின்றன வனத்திடந்தோறும் வன்மையுள்ள யானைத்தந்தங்களின் முத்தங்கள், பிரகாசிக்கின்றன கழனியிடந்தோறும் நிலத்திலோங்கும் கமுகமாத்தின் முத்தங்கள் விளங்குகின்றன கடந்தரையிடந்தோறும் குளிர்ச்சிதங்கிய சங்குகளின் முத்தங்கள் பிரகாசிக்கின்றன. எ-று. (உச)

குண்டுநீர்ச்சுனைகள் பூத்தகுவினை கண்காட்டுஞ்செந்தேன்
மண்டுபூநதளவின் மொட்டுமணிநகைகாட்டும்பண்ணை
விண்டிடாக்கமலப்போது மென்முலைகாட்டுங்கார்சொ
ணண்டுசீரமுழந்தாளகாட்டுநாடெனுடந்தைக்கம்மா.

(இ - பு.) தொண்டைநாடென்னும் ஓபெண்ணுக்கு ஆழமாயுள்ள நீர்ச்சுனைகளிற்பூத்த குவளைமலர்கள் கண்போலவிளங்கும் சிவந்தேன் நிறைந்த அழகிய முல்லையரும்புகள் வெண்ணிறமுள்ள தந்தங்கள் போல்விளங்கும் வயலினிடத்து நீங்காத தாமரைமொகுகுகள் மிருதுவான தனங்கள் போல்விளங்கும் ஊரியநிறங்கொண்ட நணுகுகள் சிறப்பமைந்த முழந்தாள்கள் போல்விளங்கும். எ-று. அம்மா வியப்புச்சொல். (உரு)

தேன்மணம் வீசாநிற்குஞ்சிலம்பெலாஞ்சிறந்தவாவின்
பான்மணம் வீசாநிற்கும் பாடிகள் கருப்பஞ்சாற்றின
வான்மணம் வீசாநிற்குமவயறொறுமவீரதகுப்பை
மீன்மணம் வீசாநிற்கும் விரிகடற்றுறைகண்முற்றும்.

(இ - பு.) மலைகள்தோறும் தேன்வாசனைகமழும் ஆயர்பாடிகள் தோறும் சிறப்பமைந்த பசுவின்பால் வாசனைகமழும் வயல்கள்தோறும் கரும்பினதுசாற்றின் சிறந்தவாசனைகமழும் விரிந்ததூற்றுறைகள்தோறும் பெரிய குவியல்களாகக் குவிக்கும் மச்சங்களின் வாசனைகமழும். எ-று. (உசு)

ஆயநன்னாட்டிற் பூமாதணிமுகம்போலுமன்னுட்
யேமென்னுதலிறீட்டுந்துலங்குபொற்றிலதம்போலுஞ்
சேயரிக்கண்ணோபோலுஞ்சிறந்தவெவவுலகுங்கொண்ட
மாயவனுதரம்போலுமறைசைமாநகரம்மா.

(இ - பு.) இவ்வாறு சிறப்பமைந்த நல்ல அத்தொண்டைநாட்டிற் பூதேவியின் அழகிய முகம்போலவும் அப்பூதேவியின் தூய்மையுள்ள மிருதுவான நெற்றியிற்றிக்கும் விளங்கிய பொன்னொலாகிய திலதம்போலவும் செல்வரிபடர்ந்த விழிகளைப்போலவும் எல்லாவுலகையும் உட்கொண்டருளிய திருமாலின் வயிற்றைப்போலவும் மறைசைமாநகரம் விளங்கியிருக்கும் எ-று. அம்மா. வியப்புச்சொல். (உஎ)

வேறு.

திருமகிணன்பதியுரகர்மெம்பதித்சைமுகவன்வதிபூர்
தருவளரும்பதிதனதனுறும்பதிதனிஹவன்ம்பதியா
நிரைதருவின்பதிமருமலரின்பதிநீனைவினிதமபதியும்
வரைசுதையின்பதிமகிழ்வுறு நன்பதிமறைசையெனும்பதியே

(இ - பு) வரிசையமைந்த ஐந்தருக்களுக்கிறைவனாகிய இரத்திரானும்
வாசனைகமழங்கமலவாசனான பிரமனும் தமமனத்தில் தினந்தியானிகளும்
இமயவரையரையன்புத்திரியாம் உமாதேவிக்கு நாயகராகிய சிவபிரான்
மகிழ்கூர்ந்து வீற்றிருந்தருளும் நல்லகரமாகியமறைசையென்னும் நகர
மானது இலக்குமியின் மணவாளராயுள்ளதிருமால் பதியாகிய வைகுந்தத்
தினும் நாகர்கள்பெரியபதியாகிய நாகலோகத்தினும் பிரமன்பதியாகிய
சத்தியலோகத்தினும் அழகிய ஐந்தருக்கள் வளர்த்தோங்கும் தேவலோகத்
தினும் குபேரன்வசிகரும் அனகாபுரியினும் மிக்கவளமையுடைய நகர
மாகம். எ-று. எ-அசை. (௨௮)

ஆனமகற்கொருவேன்முனளித்தவனாரணமுற்றதுடி
தானணிகைத்தலனாகிநடித்தருடாண்மலர்பெற்றவன்மென்
பூநயனத்தினனாழிபெறத்தருபூரணனுத்தமராம்
வானவருக்கு நல்வேதமுரைத்தவன்வாழ்மறைசைப்பதியே

(இ - பு.) தமது அன்புள்ளருமாரானகப்பிரமணியருக்கு முன்வே
ற்படையளித்தவரும் வேதமந்திரங்களே சததிகளும் உடுக்குத்தரித்த திருக்
கரத்தையுடையராகி வீரநடனஞ்செய்தருளும் திருவடிகளாகிய தாமரைம
லர்கையுடையவரும் மிருதுவுள்ள மலநேத்திரானதிருமால்சக்கரப்படை
பெறும்படித்தந்தபரிபூரணரும் உத்தமர்களாகிய தேவர்களுக்கு நல்வேத
மோதுவித்தவரும் ஆடியசிவபூரான் வாழ்வது மறைசைமாநகரம். எ-று,
தான்-எ-அசை. (௨௯)

தேனலர்கற்பகமாநகரிப்பயிறேவர்கணித்தமுமே
பானலசொற்சொனலாரொடுமுற்றெழில்பாடிவணங்கிடுமூர்
கானவர்மெய்த்தவமாதாமகிட்சுகொளகாவலன்றபணியால
வானவர்தச்சன்முனாளினியற்றியமாமறைசைப்பதியே.

(இ - பு.) தேன்துளிக்கும் கற்பகவிருட்சீவகந்தழைத்த தேவலோ
கத்தில் வசிக்கும் தேவர்கள் தினந்தோறும் பால்போனும் இனிப்பானநல்
ஸமொழிகளைப்பேசும் தங்கள் மாதர்களோடு அடைந்துசிவபிரான்புகழை
ப்பாடிவணங்கும் ஊர்யாதெனில் குறவா மெய்த்தவத்தாலுதித்தவள்ளியம
மையை மகிழ்கூர்ந்து அண்ணந்த சுப்பிரமணியர் கட்டளையால் தேவதச்சன்
முகாலத்தில் திருமித்தமகிமையையுடைய மறைசைமாநகரம். எ - று,
ஏ. இரண்டும், அசை, (௩௦)

செங்கதிர்வெண்மதியெண்டிசைகாவலர்சித்தர்கள்விஞ்சையரும்
புகவார்நாகர்பொலன்றுகின்மாலயனோடுபுரந்தரனு
மிங்கிதமானவீசக்களுருத்திரரென்றுமகன்மிலரா
வங்குநெருங்கியிருந்துதுதித்திமொரணமாநகரே.

(இ - ௫.) சிவந்தருரியனும் வெள்ளியசாதிரனும்அட்ட திக்குப்பால
கரும் சித்தர்களும வித்தியாதார்களும் தேவர்களும் நாகர்களுமபீதாம்பர
ந்தரித்திருமால் பிரமன் இவாகளுடன் இத்திரனும் அழகமைந்தஅட்ட
வசக்களும் ஏகாதசஉருத்திரர்களும் எக்காலத்தும் நீங்காதவராய் அவ்விட
த்தில் நெருக்கமாயிருந்துதுதிசெய்யும் மறைசைமாநகரம் எ-று. ஏ-அசை.
சந்தனோக்கிககரம் இயல்பாய்நின்றது. (௩௧)

வேறு.

வேதன்மாலறியாவிமலனாளுளாம் விரும்பியபதியிதுவியப்பாற்
கோதில்வெண் கயிலைக்குன்றினைவிரும்பிக்குறித்துமெய்த்தவஞ்செ
யங்குணத்தீர், தீதிவிநகரஞ்சேருமினிதினுஞ் சிறந்ததொன்றிலை
யெனவுவரிப், பூதலமாதுகரங்களாலழைப்பபோன்றனபுனை மணி
க்கொடிகள்.

(இ - ௫.) பிரமன்திருமால் அறிதற்கரிதாகிய சிவபிரான் திருவுள்ள
த்து விரும்பிவீற்றிருந்தருளும்பதிஇதுவாகும் களிப்பினும்குற்றமற்ற வெள்
ளியகயிலைப்பதவியைவிரும்பி அடைக்குறித்து உண்மையான தவம்புரியுங்
குணமுடையதவசிகளே கெடுதலில்லாத இம்மறைசைமாநகரத்தைச்சே
ருங்கள்இதனினும் மேம்பட்டஞ்நகரமில்லையென்று கடலாடையுடைய
பூதேவிதனதுகைகளாலழைக்கின்றது போன்றிருக்கின்றன - அவங்கரித்
திருக்கும் அழகியகொடிகள். எ-று. (௩௨)

கோலமென்றளிராரைந்தருநீழற்குழியிநற்கொடியனமருங்குல்
வேலனமிளிரும்விழியரமகளிர்விரைமலாப்பந்தெறிவேலை, யேல
மென்குழலின்சிகழிகையவிழாவிறைந்தபைங்கற்பகத்தெழிற் பொ
ன், மாலகணுலவிளங்கியகூலமறுகெலாமகரதோரணங்கள்.

(இ - ௫.) அழகியஇளந்தளிர்நிறைந்த பஞ்சதருக்களின் நிழலின்க
ண்கூடிகல்லகொடிபோன்ற இடையும் வேலாயுதத்தைப்போலவிளங்கும்
கண்களுமுடைய தெய்வப்பெண் கள்வாசனையுள்ள மலராலாகியபந்தெறி
ந்துவினாயாடும் பொழுது சாந்தணிந்தமென்மையாகிய கூந்தலினது முடி
யவிழ்ந்து அதினின்றும் சிந்தியபசியகற்பகத்தினது அழகமைந்த பொன்
னரிமாலைகள் தொங்கவிட்டது போலப்பிரகாசிக்கின்றன அச்சுருதிபுரத்
தின்கண்பலபண்டங்களும்ல்கும் வீதிகள் தோறுங்கட்டியமகாதோரணங்
கள். எ-று. (௩௩)

தேனிசைமுரலுங்குமுலியர்முகவெண்டிங்களானிலாமணிமேடை
மேனிலைநெடுநீர்வீழ்தனல்லணங்கால்விரும் பிலென்மறைசையில்
விளங்கும், பானிகர்மொழியார்குடைந்திடி லன்றோபயின்றநந்தவ
ப்பலனென்று, வானதிகருதிமனமுவந்தந்தமாநகரிழிவனமானும்.

(இ - பு) வண்டுகள் துசைபாடும் கூந்தலுள்ள மாதர்கள்முகமாயி
சந்திரனுடையகிரணங்களால் சந்திரகாந்தக்கற்களிறைழ்த்த மேடையுடன்
கூடிய மேலுப்பரிகைகள் உருகிஅதிலுண்டாகிய மிக்கநீரானது மேலிருந்
து பூமியில் வீழ்கின்றது எப்படியிருக்கின்றதெனின் நல்லதெய்வமாதர்க
ள்இச்சித்த நீராவதால் என்னபிரயோசனம்அந்தச்சுருதிபுரியின் கண்வா
ழ்கின்றபாலொத்த சொல்லையுடைய பெண்கள் நம்மிடத்தில்வந்து நீராடி
ன் நாம்செய்ததவத்தினது பெரும்பாக்கியம்பலிக்குமென்று ஆகாயகங்கை
யானது நினைத்துள்ளமகிழ்ந்து அச்சுருதிபுரியின் வழியாய் இறங்கிவரு
கின்றனபோலும். எ-று. (௩௪)

பொன்னணிமேடைபபூவையர்நிழலுட் பொருந்துதனோக்கியே
வானத், தன்னமென்னடையாராடலுக்கிசைந்தவரிவையரெனமதி
ததயலார், மன்னுவெண்பளிக்குமாடமேலெய்தினோக்கவுமனமது
தெருண்டு, புன்னகைபொருந்தினாணமீக்கரபபொலன்மணிமாளி
கைபுகுவார்.

(இ - பு.) அத்திருமறைசையின் கண் பொன்னாலழகு பெறச்செய்
துள்ள மேடையின்மீது உலவுகின்றமாதர்களது சாயைகள்பக்கங்களிலு
ள்ளநிலைபெற்றபளிங்குகற்களால் இழைத்த உப்பரிகையி னிடத்திற்பொ
ருந்துதலைப்பார்த்து விண்ணுலகத்து அன்ன மொத்தமிருதுவான ஈடையு
டையதெய்வப்பெண்கள் நம்மோடுவினையாடுதற்கு இம்மாதர்கள் தஞ்ந்தவ
ரென்று அங்குவந்துபார்க்கவும் கிழலாயிருக்கஉளந்தெளிந்துபுன்கிரிப்பெய்
நாணம் அதிகரிக்கத்திரும்பி அம்மாதா்களிருக்கும் அழகியமாளிகைக்குச்
சுச்செல்லுவர். எ-று. (௩௫)

வேறு,

பன்னுமந்தநகர்ப் பெருமையுரைக்கவென்னிற்பற்பலகாலங்கள்
செலும்பகர்வதென்னே, அந்நகரிற்பிறப்புலாவானவரும்வெள்ளிய
ணிவரைபிரிநுப்பவருமாகுமன்றிப், பின்னை யொருவருமெய்திப்,
பிறக்கலாற்றார்பேணியருந்தவம்புரிந்தபேருமாங்கு, மன்னிசிலகா
லமிருந்ததன்பின் வல்லாவந்திடுவ ரெனின்மகிமைவகுக்கலாமோ.

• (இ - பு.) எப்பொழுது மழிவில்லாத அந்தச்சுருதிநகரத்தின் மகத்
துவத்தைச்சொல்லவேண்டுமெனில் அளவிறந்தகாலஞ் செல்லும் அதைஇ
ன்னம்விட்டுச்சொல்வதென்னே அந்நகரத்திற் பிறக்கின்றவா யாவரென்று

ல் தேவர்களும் அழகிய கயிலையங்கிரியிலுள்ளவர்களுமே ஆருமின்றி மற்
றொருதலத்தார்வந்து பிறக்கமாட்டார்கள் இச்சித்தரிதாகிய தவஞ்செய்த
வர்களும் தெய்வலோகத்திலும் கயிலையுமேபோய் கிலையாய் அங்குலிகால
மிருந்து அதன் பிறகு இத்ததலத்தில் வந்துற்பலிப்ப ரென்றால் அந்தத்த
லத்தின துமகிமையைக்கணிக்கமுடியுமோ. எ-று. எதுகை நயங்குன்றா
திருக்க சகரமிரட்டிககா தியலபாயநின்றது. (கசு)

அநதநகர்வளமையைத்தான் சொல்வதெவ்வாறு முகன் சொற்
படிமயனாலமைப்பதாகி, வந்தமராவள நோக்கிம்கிழந்துநாளுமரு
வுவபென் றிடி. லெனனாலவயங்குகீதச், சந்திரகார்த்தத் தொடுபன் ம
ணிகளாலுந்தமனி பவளளிகளாலுந்தயங்குமேடைப், பந்திகள்வா
னுறவோங்கியிருளே யோட்டும் பாணுமதிவழமதின் பண்பதா
மால்.

(இ - 4) பூவத்திற சுப்பிரமணியககடவுள் ஆற்றனாயின் படிதேவ
தச்சனால நீருமிககப்பட்டுதேவாகள் வந்துவினோதங்களைப்பார்த்துள்ள
ங்களிததுவிட்டுபிரியமனதில்லாமலய்யிடத்தேதினம் வாசம்பண்ணுவொ
ன்றாலச்சுருதிபுரியின்வளங்களை நானறிந்துகூறுவதெப்படிமுடியும் அநநகர
த்தில்வளங்குங் குளிரச்சியுள்ள சந்திரகார்த்தககல்லுக்களுடன் பலஜரத்தி
ணங்களாலும் பொன் வெள்ளிகளாலும் பிரகாசிடும் மாளிகைகளின் ஒழு
ங்குகள் ஆகாபததைவழியாகக்கொண்டுசென்று இரளைப்போக்குகின்றருரிய
சந்திராகளதவழிங் குணத்தையுடையது. எ-று. ஆல்-அசை. (கங)

அப்பதிவைக்காககும்வயிரவனுங்குண்டாலவன் பெருமைசொல்
லவெளிதல்லவந்த, வொப்பறுமாநகரிடைப்பல் தீர்த்தமல்குமு
ரைத்தியன் முறபவங்கையுமொழியாநிற்கு, மிப்புனியிதைதலத்
துக்கிணைவேறுண்டென்றியம்பிபவா நரகில்விழுந தேறமாட்டார்
செப்பினுமத்தலத்தினுக்கிடதுவே யன்றித்தோநதிழல் வேறில்லை
யெனத்தெளிந்திடுவனான்.

(இ - 4) அச்சுருதிபுரத்தை எள்ளாளுங்காக்கின்றவயிரவமூர்த்தி அ
வ்விடத்திலிருக்கின்றனா அவருடைய மகிமையைக் கூறுதற்கெளிமையல்
லபின்னுமத்திணையிலாதபெரியநகரின் கண்பலதீர்த்தங்கள் நிறைந்திருக்
கும் அநின்பேரைச்சொன்னவுடன் கொடிய ஊழ்வினைகளையும் போச்சி
விடம் இப்பூதலத்திலத்தத்தலத்துக்கிணையாய் வேறொருதலமிருக்கின்ற தெ
ன்றுசொன்னவர்கள் நரகக்குழியில் வீழ்ந்து அதினின்றும்எமாட்டார்கள்
சொல்லுமிடத்து அததலத்துக்கிணைபததல மேயாகுமல்லாமல்உணரின்மற்
றொருதலமில்லையென்று தெளிந்துக்கொள்ளுகளென்றார் குதமுனிவர்.
எ-று. ஆல்-அசை. (கஉ)

வேறு,

சொற்றவைகேட்டுநெய்சாரணியத்தூயவரற்புதமடைந்து
மற்றுமீதுரைப்பரையவத்தலத்துண்மருவியபுண்ணியதீர்த்த
முற்றமெங்களுக்குமொழிநகிடுகென்றுமுகமகமலர்வுடன்கேட்க
நற்றவத்துயர்ந்தருதமாமுனிவனானின விற்றுகின்றனனான்.

(இ - பு) - இவ்வாறுகுதமுனிவாசொன்னவைகளைக்கேட்டு நெய்ச
வனவாசிகளாகிய முனிவர்கள்வியப்படைந்துப்பின்னும் இதுஒதுகின்றனர்
அய்யாஅந்தச்சுருதிபுரியின்றவகிய புண்ணியதீர்த்தவகண்முழுது மெங்க
ளுக்குஅருள்செய்யவேனுமென்று முகமலமும் இதயசமலம மலரும்படி
கேட்க நல்லவததினையுயர்ந்த ருதபுராணிகாதமது திருவாயினுலுரைக்கின்
றனர், ஏ-று, ஆல்-அசை. (நசு)

வேறு,

பொன்றிகழாலயமதனிர்கலியானகோடி.யெனும்புனிதப்பொய்
லக, பொன்றுளதாங்கதினவெள்ளியொண்மதிவாரங்கடொறுமுக
ந்துகோய்ந்தே, யன்றுமறைபுகன்றனையருட்கடலாமிள முலையை
யன்பாயேத்தின், மன்றல்கமழ்வியனுலகாண்டருஞ்சிவவறபயந்த
ரன்றான்மன்னிவாழ்வார்.

(இ - பு) பொன்மயமாய் விளங்குகின்ற திருவாலயத்தினுள் கல்யா
ணகோடியெனும் பெயரையுடையதல்லியமாகியதீர்த்தம் ஒன்றுண்டு அ
தில்வெள்ளிகிழமை ஒன்றியதிங்கட்கிழமைஆகிய இந்நத்கிழமைதோறு
மூழ்கிமுன்னந்தேவர்கட்கு வேதமோதுவித்த வேதபுரிசரையும்கருணைக
டலாகியஇளமுலையம்மைளையும் அன்புடன்தோத்திரஞ்செய்யின் புகழை
யே வீசுகின்ற இந்த விசாலமான உலகையாண்டும் நல்ல புத்திரபாக்கியத்
தையடைந்தும்இம்மையின்பமனுபவித்த பிறகுசிவபிரான் திருவடிகளைய
டைந்துவாழ்வார்கள். ஏ-று, ஏ-அசை. (சு0)

ஆங்கதற்குவடதிசையோரம்பேருமெல்லையினிலமரர் தோய்ந்த
திங்கறுமோர்தடமதனிற்சிறந்தசனிவாரத்திற்செழுநீராடிப்
பூங்கழைவேடனை யெரித்தபுனிதனைப்போற்றினாதிமைபோக்கிரா
ன, மோங்குபுகழொடு புவிமேலுயர்வாழ்வற்றன்கயிலையுறைந்
துவாழ்வார்.

(இ - பு.) அவ்வாலயத்திற்கு வடதிசையில் ஓர் அம்புசெல்லுந்தாரத்
தில் தேவர்களாலுண்டாக்கி ரீராடிய ருற்றமற்ற வாலியிற்சிறப்புற்ற சனி
வாரத்தினன்று செழுமையான நீரில்முழுகி அழகிய கருப்புயில்லேந்திய
மன்மதினை நுதற்கண்ணுலெரித்தருளிய சிவபிரானைத் துதித்தவர்கள் தங்கள்

தன்பத்தினின்றும் நீங்கி எந்நாளும் விளங்கும் தீர்த்தியுடன் இந்நிலவுகத்தில் மேலானவாழ்வையடைந்து தேகாந்தியத்தில் சிவபிரான் திருக்கயிலையில் வசித்துவாழ்வார்கள். எ-று. * (சக)

அப்புனிததீர்த்தத்துக்கடுத்த வடபாளினிலோரழகார்பொய்கையொப்பறுமாங்கதிற்செவ்வாயுகந்ததினத் தேபடிந்தோருலகினுறமெப்பகையுநதீர்து பிணியிலராகியுடன் பிறந்தோர்க்கினியராகி மெய்ப்புகழ்சேர்கயிலையினில் விளங்குவர்களரன்போலும்வேடம் வாய்ந்தே.

(இ - பு.) அவ்வாறுனபரிசுத்த தீர்த்தத்துக்குச்சமீபித்த வட்திசையில் ஓர் அழகமைந்ததடாகமுண்டு ஒப்பற்ற அத்தடாகத்தில் மங்களவாரத்தினன்று நீராடினவர்கள் இந்நிலவுகன்கண் எந்நாளும் எவ்வகையான விரோதங்களுந்தீர்து நோயற்று சகோதரருக் கன்புடையவராகியிருந்து முடிவில் உண்மைப் புகழ்வாய்ந்த திருக்கயிலையில் சாரூபதவ்யென்னும் சிவபிரானிப்போன்ற திருவுருவமைந்து விளங்குவார். எ-று. ஏ-அசை.

அதினவடகீழ்த்திசையினி லோரம்பேகு மெல்லையுண்டாலாங்கோர்பொய்கை, கதிரவனுளதினமூழ்கிககருடனருச்சித்ததுதற்கண்ணேன்றன்னை,யெதிருறச்சென்றேதொழுதோரிருநிலத்தின்வேந்தாகியினிதுவாழ்ந்து, விதியெழுத்தினின்னலுந் தீர்த்தினிதிருப்பார்கயிலையினின்மேவிமாதோ.

(இ - பு.) அத்தீர்த்தத்தின் வடகீழ்த்திசையில்ஓர்அம்புசெல்லுந்தூரமுளதுஅவ்விடத்தில் ஓர் தடாகமுண்டு அத்தடாகத்தில் ஆதிவாரத தினன்று நீராடி அத்தீர்த்தக்கரையிலுள்ள கருடனூற்புகிதத பட்சேரென்னும்சிவ பிரானை எதிராகச்சென்று தொழுதவர்கள் பூவுலகமன்னராய் செவ்வதுடன்வாழ்ந்தும்பிரமலிபியின்தன்பமுத்தவீர்த்து திருக்கயிலையினிற்சென்று வாழ்ந்திருப்பார். எ-று. ஏ, மாதா, ஓ, அசைகள். (சக)

கூறுமதற்கேகுணக்கிற் கோல்வேகமிரண்டெலையிற்குளிர்மென்றெண்ணீர், வீறுமொருபொய்கையுளவினம்புமதற்குதததென்பால்விரைமென்பாணி, யூறுபுதன்றடமுளதாலுரைத்ததற்குததென்கிழக்கினும்பராசான், பேறுறுநீருளதிவர்க்குப்பேசியநாடோயின்மூத்திபெறுவர்மாதோ.

(இ - பு.) மேற்சொன்னதீர்த்தத்திற்குக்கிழக்கே இரண்டு அம்புசெல்லுந்தூரத்தில் குளிர்த்தெளிவான நீர்தங்கிய சந்திரதீர்த்தமென்றென்றுண்டு அத்தடாகத்திற்குச் சமீபித்த தென்றிசையில் வாசனைகமழும் நீர்ஊறும் புததீர்த்தமுளது அத்தீர்த்தத்துக்கு தென்கிழக்கில் தேவருவாகிய பிரகற்பதி தீர்த்தமுளது அத்தீர்த்தங்களில் அவ்வவர்களுக் குரியவார

மாகியசோமவாரம், புதவாரம், குருவாரம், என்னுமதித்தினங்களில் நீராடினான் அவர்கள் முத்திபெறுவார்கள். எ-று. ஏ-ஆல்-மாத-ஓ-அசை. (சச)

வேறு

இறைவனாத்திருக்கோயிலுக்கெதிர்குணதிசையீ
லறையுமோரரைச்சுகையினெறியிலாரணன்ற
லிறையுநீர்த்தடமொன்றுளநீனைக்கினுமபவங்கள்
குறையுநோய்த்திழற்கயிலையைக்காணியாயக்கொள்வார்.

(இ - பு.) சிவபிரான்திருக்கோயிலுக்கெதிரில்கிழக்குதிசையில்அரை
ராழிகைவழிதூரத்தில் பிரமதீர்த்தமொன்றுண்டு அததீர்த்தத்தை நினைத்
தாலும் பாவங்கள்நீங்கும் எவாகளேனும் அததீர்த்தத்தில் அன்புடன் நீரா
டினான்திருக்கயிலையத்தைக்காணியாட்சியாகக்கொள்வார்கள் எ-று (சரு)

பொருப்புவில்லியின்பொன்னணிதிருமதிறபுறத்தின்
மருததுவினறியசைதன்னின்மாதவத்தவர்கோடி.
விருப்பமோடிருந்தருந்தவம்புரிந்ததுவிளபபுங்
கருப்புரச்சிரகளததுமுத்தியைக்காட்டும்.

(இ - பு) மேருவில்லையுடையவேதபுரிசரது திருக்கோயிலின் அழ
கிய மதிறபுறத்திலவாயுமுலையில அனேகம்மகாதவசிகள் விருப்புடன்வீற்
றிருந்து அரிபதவம்புரிந்ததென்று யாவ்ராலுமபுடமும் கருப்புரச்சிரக என்
னுத்தீர்த்த முளது அததீர்த்தம் நினைத்தாலும் சொன்னாலும் தரிசித்தாலும்
பரிசித்தாலும் முத்தியைக்கொடுக்கும், எ-று. (சச)

வேறு.

இன்னுபபுனிதகேத்திரம்துனிலிருக்குநற்றீர்த்தங்களிசைப்பப்
பன்னுமோர்கறபமுறினுமெம்கடங்காபரமனாகுகணியவநநகிறி, அ
ன்னுபொற்றடங்களுகேணிகூவங்கடுவங்கியபலவும்வானறாய்மை
மன்னுதீர்த்தங்களாகுமேலவற்றின்மகிமையையாவரேவகுப்பார்.

(இ - பு) இப்போது கூறியதன்றிஇன்னும் அந்தப்பரிசுத்தகேத்திர
ரத்தில்இருக்கின்றதீர்த்தங்களெல்லாமசொல்லக்காலவரையறையிற் பெரிதா
கயாவராலுஞ்சொல்லப்படும் சற்பகாலமட்டும் சொன்னாலும் எனக்குஅடங்
காது ஏனெனில் சிவபிரானுக்கு இனியதாகியஅம்மறைசைமநகரிலிருந்
தயியுள்ள அழகியதடாகங்கள் கேணிகள் கிணறுகள் விளங்கப்பட்டபலநீ
ர்த்தறைகளும் பரிசுத்தமமைந்துள்ள தீர்த்தங்களாகுமானால் அததீர்த்தங்
களின் மகிமையை இவ்வளவென்று வரையறுத்து யாவர்தாம் கூறுவர்
எ-று. (சச)

ஆதலாலந்தத்திருநகர்ப்புகழீராயிரநாவுடையவற்கு
மோதலாமென்பதரிதயர்ப்பதியினோதினமாயினுமருவி
வேதநான்கமரர்க்கோதியமுதலைவிதியினிற்றொழுதவரவரே
திதெலாமகன்றுவேந்தராய்வாழ்ந்துசுததியிற்சேர்பவரென்றன்

(இ - பு) ஆகையால் அம்மறைசைத்திருநகரின் பெருமையை இர
ண்டாயிரநாவுள்ள ஆதிசேடனுக்கும் சொல்லி முடிக்கலாமென்பது அரு
மையாகும் உயாவடைந்த அம்மறைசைநகரிலுந்நாளாயினும்வீற்றிருந்த
நான்குவேதநகரையும் தேவர்களுக்கோதுவித்த வேதபுரீசரை ஆகமவீதிப்
பழவணங்கினவாகள் எவாகளோஅவாகளே குற்றங்கள்எல்லாம்நீங்கி அர
சராகவாழ்த்திருந்து முத்தியிற்சோபவர்கள் என்று சொன்னாருதபுராணி
கர். எ-று, (சஅ)

திருநகரச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் .. அ௦.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வயிரவ ரூற்பவச் சருக்கம்,

பொன்னுறுசடிஸத்தாபதன்புகன்றபுனிதவான்சரிதைகேட்டக
த்திற், றன்னுமற்புதராய்கைமிசவனத்துத்தாயவர்மீட்டுமேதுதித்
து,முன் நைற்சருதிபுரத்தீனைப்புரக்குமொய்ம்புறுவயிரவீனொருவ
னைந்நகருளுனென்றருளினீரந்தவதிசயமறைகெனவறைவான்.

(இ - பு.) பொன்போலும் விளங்கும் சடையையுடைய ரூதபுராணி
கர் உறிய தூய்மையான சிறந்தமறைசைமாநகரின் துறைப்பைக்கேட்டுமனை
தின்னணமிக்க ஆனந்தமுடையராய் நைமிசாரணிய முனிவர்கள் மீளவும்
ரூதபுராணிகரைத்தோத்திரஞ்செய்து முன்புநல்லமறைசை மாநகரைக்கா
க்கும் உன்மையையுடைய வயிரவமூர்த்தி ஒருவர் அம்மறைசைமாநகரில்

வீற்றிருப்பதாக அருளிச்செய்தீர் அம்மூர்த்தி அத்தலத்தில்வந்த அதிசயத்
தைச்சொல்லவேண்டுமென்றுகேட்கச் சூதபுராணிகர் சொல்லத் தொடங்கி
னார். எ-று. ஏ-அசை. (க)

ஆதியாங்காலைபரசிவமதனிலருட்பராசத்திவந்தனளம்
மாதினுற்பஞ்சசத்தியுற்பவிப்பமாமைசேரம்மடவாரா
லேதிலைவகைச்சாதாக்கியநதோன்றலிலங்கவைசாதாசிவமாகப்
பேதமாமையைந்துரு வொடுவிளங்கிப் பெருமிதங்கொளும
[யேச்சுரமே.

(இ - பு) ஆதிகாலத்திற்பாசுவத்தில் அருள்வடிவாகிய பராசத்தியுதித்
தான் அப்பராசத்தியாற்பஞ்சசத்திகள்தோன்ற அழகிய அப்பஞ்சசத்திகளாற்
குற்றமில்லாத ஐந்துசாதாக்கியங்களுதிப்ப விளங்கும் அச்சாதாகியங்களே
சதாசிவமாகத்தோன்றியதினின் றுமபேதமுற்று இருபத்தைத்துதிருவருவோ
டுமவிளங்கிப்பெருமைமையேதமயேசுரமாகும். எ-று. ஏ-அசை. (உ)

அம்மயேச்சுரனாலு ருத்திரன்றோன்றவவளரிடைமாமன்வந்தரு
ளச், செமமைசேரவன்றனுந்தியங்கமலச் செவவியாற்பிதாமகன்ச
னித்தே, மைம்மலிகடல்குழுலசமும புவனவருக்கமு மதனிடை
வபங்கும், விம்மிதமுற்றசராசரமனைத்தும்விமலனாலயன்விதித்த
தனால்.

(இ - பு) அந்தமயேச்சுரரால் உருத்திரமூர்த்தியுதிக்க அம்மூர்த்தியி
டத்துத்திருமால் பிறக்கசெப்பமமைந்த அத்திருமாலுந்திக்கமலச் சிறப்பி
னால் பிரமனுற்பவித்தாக உருநிறமயிக்க கடல்குமுந்த நிலவுலகமும புவன
கோடிகளும் அவைகளில்வசிகளும் அதிசயமான இயங்கியற் பொருள்களும்
நிலையிற் பொருள்களாகிய எல்லாவற்றையும் சிவபிரான் திருவருளால்
சிருட்டித்தான். எ-று. வீ, ஆல்-அசை. (ஈ)

இத்தகையுலகமனைத்தையும்விதித்தவிரணியகருப்பனு மகிழ்ச்சி
சித்தமேற்கொண்டசுகமெலாம்விகிக்குஞ்செய்கையாற்செய்யபாற்
கடல்வாழ், நித்தனுங்காக்குந்தொழில்பெறியுயெவர்க்குரீடியேவா
ழ்த்திருந்தனனென், றுததமகுணத்தோனெனக்கிணையுலகிலையெ
னமமதையுற்றனனால்.

(இ - பு.) இவ்வாறாக உலகம் எல்லாவற்றையும் சிருட்டித்த பிரமனூ
ம் மனக்களிப்புஅதிகரித்து உலகங்கணையெலலாம்சிருட்டிக்கும் தொழிலைமே
ற்கொண்டோம்படைத்தஉலகத்தைச்செப்பமானபாற்கடலில்வாடும் திருமா
லும்காப்புத்தொழிலைமேற்கொண்டு மற்றதேவர்களுக்கெல்லாஞ்சிறந்தபெரு
மையுடன் வாழ்திருக்கின்றான் அல்லவா என்றும் உத்தமகுணத்தில் எனக்கு
ஒப்பானவர் ஒருவருமில்லையென்றும்கருவமுற்றனின். எ-று. ஆல்-அசை,

அன்னதையுணர்ந்துமாவனபனீயகிலமுமீன்மவனெனினு, மென்னுழிமேயபெருமையாலன்றோ வென்றிகழந்தொருவருக் கொருவர், தன்னியசீற்றத் துருவராயண்டந்துகள் பட்டவேலைகள்சுவற்ப் பொன்னினுடோம்பும்புங்கவன் முதலப்புலவரும்பொருமிடப்பொருதார்.

(இ - பு) இவ்வாறுபிரமன் அகங்கரித்திருத்தலைத்திருமாலறிந்தபிரமனே உலகமுழுதையுஞ் சிருட்டித்தவனாயினும் என்னிடத்தற்பவித்த சிறப்பினல்லவா அவ்வல்லமை யுனக்குக்கிடத்ததென்றிசுழந்துக்கறி உடனே இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் கோபாவேசமுடையராய் அண்டங்கள் பொடிபட்டவும் கடல்கள்வற்றவும் தேவலோகாதிபனாகிய இந்திரன் முதலிய தேவர்களும் அழும்படிபோர் புரிந்தார்கள். எ-று. (ரு)

நீலமாயவனுமயனுமிவ்வகைததாடுமிஞ்சமர் புரிந்துமெய்த்திலராய், ஞாலமீதுயர்ந்தசுருதி நன்னகரிணைனுறுமெய்யிருவருக்கு மூலகாரணனோர் சோதியினுருவாய் முனைத்தெழுந்தண்ட சோளகைக்கு, மேலதாரிமிர்ந்தவழற்பிழம்பதனை விண்டயனோக்கியேவியந்தார்.

(இ - பு) கருநிறமுள்ள திருமாலும்பிரமனும் இவ்வாறுபெரும்போர் செய்தும் இளைக்காதவராய் நிலவுலகத்தின்கண் உயாவடைந்த வேதபுரிய ல்சோந்தசமயத்து அவ்விருவருக்கும் முதற்காரணராகியசிவபிரானே ஒரு சோதியுருவாய்த்தோன்றி உயர்ந்து அண்டகடாகங்களுக்கும்மேலாக ஊடுருவிச்செல்லும் அக்கினிப்பிழம்பைத்திருமாலும் பிரமனும்பார்த்து அதிசயித்தார்கள். எ-று. ஏ - அசை. (சு)

வரம்பறவுயர்ந்தசோதியினுருவைமாஸுனோக்கிமெய்சலியாச், சிரங்கரங்குவியாநடுக்கமுற்றயர்ந்தசுந்தையராகிவெய்துயிர்த்துப், புரங்கடிந்தவன்றனுருவுகொல்கடைத்தீப்பொய்மலகொல்யாதெனப் பொருமித், திரம்பெறுபிரமமிதனடிமுடியைத் தெரிபவராமெனச் செப்பி.

(இ - பு) எல்லையற்றோங்கிய அச்சோதியுருவத்தைத் திருமாலும் பிரமனும் பார்த்துத்தேகம்அயர்ந்து இருகரங்களையுஞ் சிரமேற்குப்பிடுகென்கிச் சோர்வடைந்தமனமுடையவராய்ப் பெருமூச்செறிந்து இச்சோதிதிரிபுரதகனராகிய சிவபிரான் திருவுருவமோ அல்லது கற்பார்த்தத்திற்குன்றும்வடவாமுகாக்கினியோ அல்லது யாதோஅறிந்திலோமென்று துக்கித்து இதுனதுஅடியையாவது முடியையாவதுஅறிபவர் எவரோ அவரேஉண்மையான பரப்பிரமப் பொருளென்றுசொல்லி. எ-று. (ஏ)

இன்னவைக்கொருமித்திருவரினெடுமாலேனிமதாயிதனடியோர், கன்னலிற் புவிக்கீண்டறிவனென்றடையக்கமலயோனியுமிருகடுப்பி, னன்னமாயிதனின்முடியினையானையறிவனென்றிருவிசம்பதன்வா, யுன்னுமுன்சிறகாவிரிததுக்குலங்களுதிரதரப்பறந்தனனுயர்ந்தே.

(இ - பு) இவ்வண்ணம் அதன் அடிமுடியைக்காண இருவரும் சம்மதித்து அவ்விருவரில் திருமால்வராக வருவெடுத்த இதன் அடியை ஓர்நாழிகையில் பூமியைக்கீண்டறிவனென்று செல்லப்பிரமனும் அதிவிரைவோடு அன்னப்பறவையாய் இதன்முடியினே நானே அறிகின்றேனென்று பெரிய ஆகாயத்தின்வழியாய் நினைப்பதற்குமுன் சிறகைவிரித்துக்கொண்டு நட்சத்திரக்கூட்டங்கள் உதிர்ந்துவிழும்படி உயர்வாகப்பறந்தான். எ-று. ஏ அசை. இவ்விரண்டிங்குளகம். (அ)

இருவருமிவ்வாறனைகநாடேடியினேத்தநாபறிவதற்கழிதென், றுருவெடுத்தகங்கொழிந்திலராயிவ்வுலகினினமீட்டுமவாநெய்தித், திருகுவெஞ்சினத்தோடமர்பினும்புரியசசிர்தனைசெய்யுறுமெல்லை, வருமிறும்பூதைக்கேண்மினீரென்றுவகுத்தனன்சூதமாதவத்தோன்.

(இ - பு) திருமால்பிரமன் ஆகிய இவ்விருவரும் இவ்வாறு அனேகநாள்தேடிக்காணாதவராகியினேத்தநம்மால் அறிதற்கருமையான தென்றுதெளிந்துதங்கள்சுயஉருவொழிந்தது வேறுருவெடுத்தம் அகவகாரம் ஒழியாதவராய் இல்லிவ்வுலகத்தில் திருமபவும் வந்தடைந்து வருசனையாகிய கொடிய கோபத்துடன்பின்னுஞ்சமரசெய்ய நினைக்குந்தருணத்தில்வீனையும் அதிசயத்தைநையிசாரணிமுனிவர்களை நீலகள்கேளுங்கொன்று குத்புராணிக*ர்சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று. (க)

அவ்வனற்பிழம்பினடுவணின்நிலகும்புவிச் செஞ்சடாடவியுஞ், செவ்வியவதனஞ்சோந்தமுக்கணனுஞ்செக்கர்வான்மேனியுந்திகழ்ப்பவ்வமிதுயர்ந்த கடுவணியிடறும பாசருலநதுடிபரிதத, கைவ்வனசமுங்கொண்டிருவா தன்னெஞ்சங்கலங்கிடவடுகனுங்குதித்தான்.

(இ - பு) மேற்கூறிய அவ்வக்கினிப்பிழம்பின் நெவிவிருந்து விளங்கும் இளம்பிறையணிந்தசிவநட்சடாமுடியும் செப்பமாலையுதிருமுகத்திலமைந்த மூன்றுநேத்திரங்களும் செவ்வானம்போன் நதிருமேனியும்பிரகாசிக்கப்பாற்கடலிலுதித்தவிடத்தைதநரிதிருக்கும் ஸ்ரீகண்டத்தையும் அங்குசபா

சமும்பிரிசுலமும் உடுக்கும்நரித்த திருக்கரங்கனாகிய தாமரைமலர்கனையுங்
கொண்டு திருமால்பிரமன் என்னும்இருவாமனமும் கலங்கும்படிவயிரவக்
கடவுள் அவ்விடத்துத்தோன்றினார். எ-று. (60)

அண்டகோளகையும்வெடிபடச் சேடனணிமுடிசூலங்கிடப்பு
வணி, யெண்டிசாமுகமும்வரைகனும்திரவெண்வகைப்புகர்முகமி
ரிய, விண்டலததுடுக்களுகமதிவெய்யோன் வெருக்கொடுஞறையி
ற்சுழலத, தெண்டி ரைக்கடல்கள்வறண்டிசசெயிர்த்துததிகமபர
வுருக்கொடுநினறான்.

(இ-பு) அண்டகடாகங்கள்வெடி படவும் ஆதிசேடன்அழகியமருட
ங்குலங்கவம பூவுலகமும் எட்டெத்சிருகனும் மலைகளும் அதிரவும் அட்ட
கஜங்களும் நிலைவிட்டுநீங்கவும் ஆகாயத்தின்கணுள்ளநட்சத்திரங்கள்உதிர
வும் சந்திரன்குரியன் இருவரும்அச்சங்கொண்டு சூறைககாற்றில் அகப்ப
ட்டதரும்புபோலச்சுழலவும் தெளளிய அலைகனையுடையகடல்கள் சுவறவு
ம்கோபித்தததிகம்பர உருவோடுஎதிரானறா. எ-று. (61)

உதித்திடுமூர்த்திவடிவீண நோக்கியுளத்திறுமாப்பொடும்லரோ
ன், மதித்திலனாகிமுன்ன மென்னுதலிலவருமுருத்திரவடிவேய்ந்த
கொதித்தெழுசிறுவவருதியென்றுரைபபக்குணிக்கருங் கோபமும்
மெதிர்ந்து, விதித்தலையைநதினடுவனோசிரததைவிரலுகிர்கொடு
தடிந்தனனால.

(இ - பு.) இவ்வாறு அவ்வழற்பிழம்பினின்றும்தோன்றியவயிரவக்
கடவுள் திருவுருவைப்பாத்ததுத்தன்னுள்ளத்தின் கணுண்டாகிய அகங்கா
ரத்தோடு பிரமன் மதியாதவனாகி முன்னால் எனதுநெற்றியில் வந்த உ
ருத்திரஉருவம் பொருந்திக் கோபித்துவந்த சிறுவனே வாவென்று கூற
அளவிடக்கூடாதசினமுற்று எதிர்த்து அப்பிரீமன் சிரங்களைநில் நடுவி
லுள்ள ஓர்சிரசைததன்விரல் நகத்தைககொண்டு கிள்ளிவிட்டார். எ-று
ஆல்-அசை. விதித்தலை என்பது எதுகைநோக்கி இரட்டித்தது. (62)

தடிந்திடமலரோன்மூர்ச்சையுற்றவனிதன்னில்வீழ்ந்தகச்செரு
க்கிழப்பமுடிந்ததென்வாழ்வென்றெண்ணிமென்றுளபமுராரிவெ
ய்துயிர்த்தனனிரியப், பட்டீந்துவாசவனும்பண்ணவரியாரும்பதை
ப்பொடுவயிரவன்றனையே, யடைந்தகங்குழைவாலலக்கேய்ப்பழிச்
சியாதரித்தேத்துகின்றனரால்.

(இ - பு.) இவ்வாறு வயிரவக்கடவுள் கிள்ளியவுடன்பிரமன்மூர்ச்
சையாய் நிலத்தில்விழுந்து தன்மனதின்கணிகழ்ந்த கருவம்கெடமெல்லிய
துளபமாலையணிந்திருமால் பெருமூச்செறிந்தவனாய் என்னுடைய வாழ்ச்
சைகஇன்றுடன் முடிவாயிற்றென்று பெருமூச்சுவிட்டவனாகி வைகுந்தத்தி

க்கு ஒடிவிட இந்நிலை மற்றைத்தேவர்களப்பாவரும் மனப்பதைப்புடன் வயிரவக்கடவுளை அடைந்து மனஉருகத்தூடன் மலர்கள் துவித்தொழுது பேரன்போடு துதிசெய்கின்றனர். எ-று. ஏ, ஆல் அசை. (௧௧)

செஞ்சடாடவியாயுனது பொற்கமலச்சேவடியலது மற்றெமக் கோர், தஞ்சம திலீகாவினவ்வண்டந்தகாந்திடு மெனிலிவண்டயங் குங், கஞ்சநாண்மலரோன்றனை யொருபொருளாக்கருதுதல்கரும மோகமைகூர்ந், தெஞ்சுருதெழுப்பியளிப்பையெனறிமையோரிர ந்தனரிருசரண்டொழுதே.

(இ - பு.) சிவந்தசடைமுடியையுடையவயிரவக்கடவுளே தேவரீரது பொற்றாமரை போன்றதிருவடிகள் அலலதுளங்களுக்குவேறுபுகலிடமில் லாதேவரீராசின்நால் இவ்வண்டகடாகங்களைல்லாமபொடியாய்விட்டமானால் இவ்விடத்துத்தியவகுகின்ற தாமரைமலாவாசனான பிரமனை ஒருபொருளாக எளிகளுக்குல் மேலானகாரியமாகுமா ஆகாததலால் இரக்கங்கொண்டு இருட்டிக்குக்குறைவராமல் இப்பிரமனை எழுப்பிக்காத்தருளவேண்டுமென்று தேவர்கள்மீளவும் அவரது இரண்டுதிருவடிகளையுமவனங்களுக்குறையிர ந்துவின்றார்கள். எ-று. ஏ-அசை. (௧௨)

அஞ்சலித்தேத்தும்வானவர்தமையிரஞ்சலிரென்று கையமைத்தே, நஞ்சணிகண்டத்திறைமலர்க்கடவுணவையுரு தெழுப்பியன்ன வன்றன், செஞ்சிரந்தமதுகரங்கொடுபுண்ணீர்செழும்புவிழறிப்பிர மகத்தி, யெஞ்சுறவுலகைவாட்டுமென்றதன்கணேற்றுமததலைநிறை ந்திலதால்.

(இ - பு.) இவ்வாறுகைகுவித்துத்துதிக்கும் தேவர்களை நோக்கி கீங்களைஞ்சவேண்டாமென்ற அபயாத்தமருளிடமணிந்த கண்டத்தையுடைய வயிரவக்கடவுள் பிரமன் தீமவாது உயிர்பெறச்செய்து அப்பிரமனது சிவந்த சிரசைத்தம் கரத்திற்கொண்டு அவ்விரத்தம் செழுமையான பூமியில்விழுந்தால் பிரமகத்திதொடும் உலகமுழுவதையும் குறைவடையும்படி வருத்தம் என்மெண்ணி அக்கபாலத்தில ஏற்றுக்கொண்டும் அப்பிரமகபாலம் நிறையவில்லை. எ-று. ஏ-ஆல்-அசை. (௧௩)

அந்தமுர்த்தியும்பினவனிகாதலன்றனகந்தையுந்தடிவனென்றணியை, குந்தமப்பொழுதின வருமுழிவாயிற்குலவுமைப்படைக்கரத்தவன்மைக், கந்தரப்பரனைத்தடுத்திடவவன்றன்கரஞ்சிங்குலைநதிடமருமத், துந்துமுத்தலைவேல்செறித்துமொய்ப்புடனேயுவகைமீதெழப்புகுந்தனனால்.

(இ - பு.) அவ்வயிரவக்கடவுள் பின்னர்பூபதியாகிய திருமாவின் கருவத்தையுங்கொக்கின்றேனென்று அழகியவைகூத்ததிற்கு அப்பொழுதேவ

ரும்போது அங்குவாயிற்காவலாளனாகிய பஞ்சாயுததாரி நிலகண்டாசிய அவ்வயிரவக்கடவுளைமறுக்க அவனதுகைகளும்தலையும் கடுவரும்படிமார் பிண்டத்து ஊடுருவிப்பாயும் திரிருலமாகிய வேலைச்செலுத்திவெற்றிகொண்மெண்மேலுமகளிப்படுகரிக்க உள்ளேபிரவேசித்தார், எ-று. ஆல் அசை. (க௯)

அன்னது கண்டவயிணவப்படர்களஞ்சிவெய்துயிர்த் திரிந்தரிதன், முன்னின்றுவற்றைமொழிதலும்வெருவிமுதலவனில்விடையடைதற, கென்னகாரணமென்றேங்கியிர்திரை வாழில்லகததோடியுட்புருநதே, மன்னுழிவடுக்கடவுள் பொன்மனைவாய்வந்து செந்நீர்பவழிபிரந்தான்.

(இ - பு) இவ்வாறு திரிருலத்தாற் குத்தியதைக்கண்டமற்ற வயிணவப்படாள்யாவருமபயந்தபெருமூச்செறிந்த வருந்தித்திருமால் முன்புசென்று நின்று இவ்வாறு நடந்ததைக்கூற அச்சமுற்று முதலவராகிய வயிரவக்கடவுள் இங்குவருதற்கு யாது காரணமோஎன்று ஏக்கங்கொண்டு இலக்குமிவசிக்கும் இடத்திற்கோடி உள்ளே சென்றிருச்சுந்தருணத்த வயிரவக்கடவுள் அவ்விலக்குமிவசிக்குமிடத்தின்வாயிற்படியில் வந்து நின்று இரத்த பிச்சை கேட்டாரா. எ-று. எ-அசை. (௧௭)

வேறு.

அத்தன்மைகண்டவலர்மாதகம்வெருவிச்

சித்தங்கலங்கததெருமநதெதிரோடி.

முததன்கழலிணைகள் பூண்டுமுகமபுலாநதே.

வித்தன்செலவியினையவிளம்புவளரல.

(இ - பு) அவ்வாறு வயிரவக்கடவுள்வந்து நிற்பதைக்கண்ட இலக்குமி மனதிற்பயங்கொண்டுசித்தமானதுகலக்கதையடைய மயக்கமுற்று அவர்க்கெதிரிற்சென்று அவரது ஸுரணத்திருவடிக்கும் தன்சிரமுந்வணங்நிமுகம்வாடிப்பொருட்செல்வத்திற் கதிதேவதையாகியஅவள் இவ்வாறுசொல்லுகின்றனள். எ-று. எ, ஆல்-அசை. (௧௮)

மூலமாய்வேதமுடிவாகிமுமமையுறுங்

காலமாயைந்தொழிற்குங்காரணமாயைம்பூத

சாலமாய்விறுந்தனிரின்றிருவிளையாட்.

டாலமார்கந்தரத்தாயாரேயுயிகிற்பார்.

(இ - பு.) ஆகியாகவும்வேதத்தின்அந்தமாகவும் முக்காலங்களாகவும் மஞ்சகிருத்தியுக்கட்டும் காரணமாகவும் பஞ்சபூதசோருபமாகவும் விளங்

கும் ஒப்பற்றினது திருவினையாடலை விடமணிந்தகண்டத்தையுடைய வயி
ரவக்கடவுளையாவர் அறிவார்கள். எ-று. முக்காலங்கள்:—இறந்தகா
லம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம். பஞ்சகிருத்தியம்:—சிருட்டி, திதி, சங்காரம்,
கிரோபம், அனுக்கிரகம், பஞ்சபூதம்:—பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு
ஆகாயம் (௧௬)

உன்மனைக்குமாறுறு துதத்துவங்களுக்குள்
செமமைமறைக்குமினமெட்டாரினசேவடியென்
புன்மனைக்கண்மீதுபொருந்தியிடவந்தபணி
யென்மனத்திற்குமவாய்க்குமெட்டாவிருஞ்சுடரே.

(இ - பு) உன்மனதிலுக்கும் முப்பத்தாறு தத்துவங்களுக்கும் செம்
மையமைந்த வேதங்களுக்கும் இன்னும் எட்டாதரினது திருவடி எனது
சிறிய அறமாகிய வீட்டிற் பொருந்துமபடி வந்தசெய்கை எனதுமனோவா
க்குக்கு அதிதமாயிருக்கின்றதுபெரியசோதிசொருபமுளவவரே. எ-று.
முப்பத்தாறு தத்துவங்களாவன:—சிவதத்துவமுதல்பிருதிவிதத்துவ மீறாக
உள்ளன. (௨௦)

என்றமயிலையிறைபாராததெழின்மலரோன்
மன்றனமுடியைவகிர்ந்ததனாலததிரமைத
துனறியதுசெய்யுநதுயாதீரத்திடறகுவந்து
நின்றனமாற்புண்ணீரிரமபுபலியீகென்றான்.

(இ - பு.) இவ்வாறு கூறிய இலக்குமியை வயிரவக்கடவுள்ளோரகிஅ
ழகிய தாமரைமலர்வாசனான பிரமன்வாசனைகமழும்பிரசைக்கின்றியதால்
பிரமசத்தி நம்மைநெருங்கி அதுசெய்யுநதுன்பந்தீர்த்துக்கொள்ளவந்துநின்
றோம என்றுகூறி இப்பாத்திரம் நிறையுமபடி இரத்தபிச்சைபுகாடி என்று
கேட்டாரா. எ-று. நகன்றான் என்பது நகன்றான்என நறுகுறைந்து
நின்றது. (௨௧)

முத்தன்சுமலைமுகம்பார்த்திவைமொழியச்
சித்தங்கலங்கித்தெளிந்தேநின்சீர்த்தியினை
நித்தமபுகல்வோரைநேர்ந்தொருநோடிப்பிரம
கத்தியுமின்னசெய்யாதென்றிடினின்கண்ணுறுமோ.

(இ - பு.) வயிரவக்கடவுள் இலக்குமியைநோக்கி இவ்வாறுகூறக்கே
ட்டி இலக்குமியானவள் மனங்கலங்கிப்பிறகுதெளிவடைந்து தேவரீரதுபு
கழைத்தினதோறும் ததிப்பவர்களையும் ஒருகோடிபிரமசத்தியும்நெருங்கி
யாடுதொருதுண்டமுஞ் செய்யாதென்று வேதங்கள்முறையிடுமொகில்உம்மிட
த்தில் அப்பிரமசத்தி அனுகுமோ. எ-று. (௨௨)

புங்கவருமென்றன் றுணையும்புரந்தரனுந்
சங்கையிலைநின்பொற்சரணிற் புகலென்னை
யெங்கியெரகலவின்னருள் கூர்ந்தென்கழுத்தின்
மங்கிலியமெஞ்சாதளிப்பைமதிசூடி.

(இ - பு.) தேவர்களும் எனது நாயகனும் இந்திரனும் கினதுதிருவ
டியில் அடைக்கலம்புருந்தவர்கள் என்பதற்கு ஐயமில்லை ஆதலால் எங்கள்
துன்பம் நீங்குவண்ணம் இனியகிருபைசுரந்து எனது கழுத்தில் மங்கிலி
யம் குறையாதருள்புரியவேண்டும் இளம்பிறையணிந்த வயிரவக்கடவுளே.
என்றாகுணையவிரந்திருகணீரிதைப்ப
நின்றாண்முகமபார்த்தெயிறு நெறநெறெனத்
தின்றீவிதென்கொலையஞ்செல்பவர்பானீயிரத்த
னன்றாவிதென்றிறையுநடுங்குகைத்திசைக்கும்.

(இ - பு.) என்று அவ்விடத்த இவ்வண்ணமாகக்குறையிரந்த இரண்டு
விழிகளினும்நீர்சொரியநின்ற இலக்குமியின்முகத்தைப்பார்த்துப்பற்களைநெ
றநெறெனக்கடித்துவாய்மென்று இதைன்ன பிச்சைக்குவந்தவனிடத்த நீ
குறையிரத்தல் நன்றாயிருக்கின்றதென்று அவள் நடுக்கமுறுமபடி சிரித்து
வயிரவமூர்த்தியும் கூறுகின்றா. எ.று. ஆல்-அசை. (உச)

வேறு,

கொந்தார்குழலார்க்கணமைந்து பூங்கோல்கொளவேகோத்
தந்தானிடைச்சென்றிசைத்துப்பலிதந்திடுன்னப்
பந்தார்முலையாடிகைத்தோடுபுபண்ணவர்க்குள்ள
முநதாவொளிராநேமியன்பாதமுடிக்கணிந்து.

(இ - பு.) கொத்துக்களாயுள்ள மலர்களணிந்தகூந்தலையுடையமாதர்க
ளாகிய கூட்டத்தையும் ஐந்துபூவாளிகளையும் உடையவனான மன்மதனைப்
பெற்றவுனது நாகயனிடத்துக்குப்போய் நாம்வந்திருக்கிறதைச்சொல்லிப்
பலியிடுகெவன்று வயிரவமூர்த்திகூறப் பந்தைப்போலுமமர்ந்த தனங்களு
ள்ள இலக்குமி ஒன்றுந்தோனருமற்றிகைத்து ஓடித்தேவர்களுக்குத் தலைவ
னானசக்கரப்படையேந்துந் தன்னாயகன்திருவடிகளைமுடிக்குமுடியாய்
ததரித்துக்கொண்டு. எ.று. (உரு)

வடுகக்கடவுண்முனிந்தொல்லைநடவாயிலின்கண்
டுடிபுற்றியகையொடுகின்றனன்றோயிலன்ன
னடியிற்பணீர்தின்னுரைகூறிடவாங்கணீயே
படியிற்படர்திவிரைந்தென்றனன்பங்குத்தாள்.

(இ - பு.) வயிரவமூர்த்தி கோபங்கொண்டு நம்முடையதிருமனைவா
யிலிடத்து உடுக்கைபிழத்த கைத்தலத்துடன் சீக்கிரமாகவுந்து நீர்கின்ற
னர்குற்றமற்ற அந்த வயிசிலுமூர்த்தியின் திருவடியில் வுணங்கின்மொழி

கூறுதற்கு அவ்விடம் சீரே அதிவேகமாய்ப் பாதசாரியாய்நடந்து போமென்றனள் தாமரைமலரின் கண் வீற்றிருக்கும் இலகருமி, எ-று. (௨௬)

அவ்வாய்மொழிவன்சென்றிறையமபுயத்தான்
கவ்வவக்கொடுவீழ் தெனைக்காபபைகபாலியென்னப்
பவ்வத்திரையிலிரைநதனன வனபற்றுநந்தா
லெவ்வபடமாலவனெற்றியிலெற்றினான்.

(இ - பு.) இவ்வாறு இலகருமி சொன்னவுடன் அந்த மனையினது வாயிலினிடத்துப்போய்திருமாலானவாயிரவழாததியினுடைய தாமரைமலர்போன்ற திருவடி யிறையவைக்கொண்டு பணிந்துஎன்றனை யிரட்சிப்பாய் பிரமகபாலமுடைய வயிரவககடவுளையென்று தோததிரஞ் செய்ய கடலினது அலையைப்போலிரைந்து அந்தத்திருமால் ஏதுகின்றசங்குகொற்றுன்பமடையும் வணனம் திருமாலுடைய நெற்றியிறகுக்கினார், எ-று. ஆல் அசை. (௨௭)

மோதும்பொழுதெஞ்சியமாயவன்முண்டம்விண்டு
போதும்வழிகாலகுருதிபபுனற்பொமமறனை
யோதும்நாமன்றிபமுன்கையெபொததுவீழ்
நாதன்றடிநதபிரமன்சிரரண்ணவேற்றான்.

(இ - பு.) சங்குகொறுக்கியபொழுது இளைத்த அத்திருமாலின் நெற்றி பிளந்தற்றவழியாயவரும் படியான செந்நீர்ப்பெருக்கத்தினை அளவிட்டுச் சொல்லமுடியாது இப்படியானத்துக்கைபோல் சொரிந்த அச்செந்நீர்த் தாரையை வயிரவழாததி கையிலுள்ள பிரமகபாலத்திலடையும்படி யேற்றனா, எ-று. (௨௮)

சிரார்பரவைமடைகீண்டெனச்சென்றசெம்பு
ணீராயிரவற்சரமேற்றுநிறைந்ததிலலை
தாரார்துளபன்றன்சரீரஞ்சதைநதசெந்நீர்
நேராய்கிடுததானவையுமதினிறைந்ததின்றே,

(இ - பு.) கீர்த்தவாய்த் கடல் மடையுடைந்ததுபோல் வருகின்ற குருதியை ஆயிரம்வருடம் கபாலத்திலேற்றும் நிரம்பினதில்லை துளசுமலை யணிந்த திருமால் உடம்பெல்லாம் சிதைந்து வருகின்ற குருதியையும் ஏற்றார் அதினும் அககபாலநிரம்பினதில்லை, எ-று. ஏ-அசை. (௨௯)

அக்காலையில்வெவ்வலிலீடியயர்ந்துவீழ்ந்த
மைக்கார்திறவண்ணைநோக்கியவானுளோர்கண்
மிக்காயடி யேமிறுமாப்பைவிரைந்துவீட்டி
யெக்காலமுநிறறொழுமன் பெமக்கீறுபென்றார்.

(இ - பு.) அவ்வேளை அகத்தை யொழிந்த மயங்கிவீழ்ந்த கார்வண் ணிணப்பார்த்த தேவர்கள் வயிரவழாத்தியை நோக்கிச்சொல்லுகின்றனர்.

எவரினுமிக்க சுவாமி நாங்கள் மமதையகன்ற எப்பொழுதும் உம்மைத்தொழுமன்பு எவகளுக்குத்தருவாயென்று கேட்டனர். எ-று. (௩௦)

தன்றாள் பணிநதேத்தியவான வர்தம்மையன்பா

யன்றானிழற்கீழறவோர்க்கறனோதுமத்த

னன்றலெனநலநாள் கூர்ந்தவைநல்கிலிழ்ந்த

மென்றதுகுபைந்துளவோனை விடுததுமீண்டான்.

(இ - பு.) தமதுதிருவடியிற் பணிந்து தோத்தரஞ்செய்த தேவர்களை யன்புடன் நோக்கி முன்னம் கல்லாலவிருட்சத்தின் கீழிருந்து சனகாதி நால்வர்களுக்கும் தருமத்தை ஓதியருளியபெருமான் நல்லதென்று நல்லகருணைபுரிந்து அவர்கள் கேட்டபடி வரங்கொடுத்து விழுந்தகிடக்கும் மென்மையாகிய மகரநதப் பொடியையுதிராகும் பசியதுளபமணிந்த திருமால விடுததுமீண்டுபோனான். எ-று. (௩௧)

எவரேனுமகருதைகொடசனை யெள்ளினோர்க

ளவாமேயதலநதொறுஞ்சென்றுறுமாண்மைபோக்கி

நவமாயவழறபிழம்போவடிவாயநாதன்

றவராதுறையுஞ்சுருதித்தலநதன்னிலவநதான்.

(இ - பு.) எவர்களாயினும் ஆணவங்கொண்டு சிவபிரானை இகழ்ந்தவர்கள் இருக்கின்ற இடத்தோறஞ்சென்று அவர்களை ஆணவத்தை யொழித்துப்புகிதாய் அனர்பிழம்புடோல் திருமேனிகொண்டு நீங்காதுசிவபிரானுறையும் சுருதிபுரத்தில வந்தனாவயிரவமூர்த்தி. எ-று. (௩௨)

வநதெந்தையையாகமநூல்புகலவண்ணமன்பாற்

சந்தமபெறுதண்புனலாட்டிநறறாமலை

யிர்தொனறியசென்னியின்மீதிலிவங்கவைத்தே

யுநதும்பரிவாலவர்க்கோதனவாக்கமற்றும.

(இ - பு.) வந்து எந்தையாகிய சிவபிரானை ஆகமத்தின்முறை அன்புடன் மனமபெற்ற குளிர்த்தகங்கையால்அபிடேகஞ்செய்த நல்லகொன்றைமலர்மாலையைச் சந்திரன்விளங்குமதிருமுடியின்கண் பிரகாசிக்கும்படி அணிந்துமுன்செல்லும் பத்தியினால் அவருக்கு அமுதுவகையும் பின்னும்,

தேவன்றனக்காசினியினகனிசெய்யவாழை

மாவின்கனியேமுதலாயவருக்கமற்றுந்

னாவழ்முதலாவெணிரண்டுந்தொகவுஞற்றி

நாகின்மலர்பற்பலமெய்த்துநிநன்குசெய்தான்.

(இ - பு.) சிவபிரானுக்கு ஈரப்பலாக்கனி செவ்வாழைக்கனிமாக்கனி முதலானகனிவர்க்கங்களும் நிவேதித்துப்பின்னும் நூபதிமுதலாகிய சோடசவுபசாரமும்வரிசையாப்புரிந்துகாலிலெழுநின்ற பலவிதமான உண்மையுள்ள துதிகள் செய்தார் வயிரவமூர்த்தி. எ-று. ஏ-அசை. (௩௩)

அவ்வேலையிலங்குநின்றும்மெனையாண்டவண்ணம்
செவ்வேயெதிர்த்தந்தணன் மால்கொள்செருக்ககற்றி
யொவ்வாவிற்றலுற்றனை யென்றுவந்தோதினான் சொல்
வைவேறு மெந்தையைததந்திமெவள்ளன்மாதோ

(இ-பு.) அந்தசமயத்தில் அவ்விடத்திருந்தும் என்றனையாண்ட அ
ண்ணலாகிய வயிரவமூர்த்திக்கு நேராய் எழுந்தருளிப்பிரமன்திருமால் கொ
ண்டசெருக்கைகீகி ஒப்பிலாத வெற்றியடைந்தனை யென்று மகிழ்ந்துகூறி
னாத்துகிகப்படும் கூாவேல் தாங்கும் எந்தையான முருகக்கடவுளை யீன்
றசிவபிரான். எ - று. மாதா, ஓ-அசை. (நடு)

வேறு.

மாலயன்றேடியும்வடிவங்காணொண்ண
மேலவன்காரியைவியநதுநோக்கியே
கோலகம்முழிவடகுணக்கினமேவினா
யேலவிவ்வணிநகரிருநதுகாத்திரீ.

(இ - பு.) மாலும்பிரமனும் தேடியுங்காணக்கூடாத அடியும்முடியும் உடை
ய சிவபிரான் வயிரவமூர்த்தியை வியப்புடன் நோக்கில்ல அழகியநமது இ
டத்தில் வட கிழக்குத் திசையிற் சென்று அமர்ந்து பொருந்தும்படி. அலங்
காரமுள்ள இச்சுருநிற்கரை நீ காக்கக்கடவை என்றோ, ஏ-று. ஏ-அசை

எல்லுறுமிததலத்திருககுமியாவரு
மல்லுற்றிடாவகையருளிக்காத்தியென்
றொலையிற்சுருநனவனுமததிசை
வலையிற்போயவண்வைகினாரோ.

(இ பு) பின்னும் வயிரவமூர்த்தியைப்பார்த்த விளக்கம்பெற்ற இச்சு
ருதிபுரியில் வாழ்கின்றவர்கள் அல்லலடையாவண்ணம் கருணையுடன்காக்க
கடவா யென்று அருள்செய்து விரைவிற்கிவிரான் மறைந்தருளிநார் அவ்
வயிரவமூர்த்தியும் சிவபிரான் ஆஞ்ஞையின் படி வட கிழக்குத் திசையில்
சீக்கிரம போய் அமர்த்தனர். எ-று. அரோ-அசை (நள)

இன்னவன்சரிதையையிசைத்துளோரதைப்
பன்னிடக்கேட்டவர்பரவைகுழ்புவி
மன்னவனுயிருந்தோம்பிமரசிலா
முன்னவனகயிலையின்புமுருவாரென்றான்.

(இ - பு.) இந்த வயிரவமூர்த்தி சரித்திரத்தைவாசித்தவர்கள்கேட்ட
வர்கள் கடல்குழந்த உலகுக்கரசனாயிருந்து செங்கோல்டத்திக்குற்றமற்ற
சிவபிரான் வாழங்கயிலையின்னை போயிருப்பார்கள் என்றுகுதமுனிவாதிரு
வாய் மலர்ந்தருளிநார். எ-று. (நஅ)

வயிரவருற்பவச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம்...ககஅ.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அறுமுகன்சத்திபெற்ற சருக்கம்.

சூதன்வழங்கிய காதைச் சுவையமுதைச் செவிவாயாற்றிய்த்து
மேலாம், போதவிதுமபூதினராப் புண்ணியநைமிசவனததுப்புனி
தரியாருங், கோதறுமாதவமுன்னக்குமரனியற்றின நென்னக்கூறி
னீரத, தீதறுநற்கதையெமக்குததெரித்திடுமினெனவவனுந்தெரிப்
பதானை.

(இ - பு) சூதபுராணிகர் கூறிவந்தவயிரவருநபவச்சரிதமாகிய மதரா
மான அமுதைச்செலிக ளென்னும் வாயினாற்புசிதது உயர்வாகியமிகக அகி
சயமுடையராய்ப் புண்ணியசொலுபிடளாகியநைமிசாரணியமுனிவாகளே
ல்லாம் மேற்கூறிய மறைசைமாநகரதில முருகக்கடவுள் முன்னுளில்மா
சில்லாதபெரிய தவம்புரிந்தனரென்று திருவாய்மலார்தீர அககுறமமற சரி
தையைஎங்களுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டு மென்றுமுறையிரப்பச்சூதபுராணி
களும்சொல்லத் தொடங்கினா. எ-று. மின்-அசை. (க)

பண்டுவெள்ளி வேதண்டப் பரமன்மகிழ்ந்தது முகனைப்பரிவா
நோக்கி, விண்டுவுந்தாமரையவனும் விண்ணிறையுமாற்றது வெகு
ளும்வெம்போ, நுண்டதுநீவென்றமராக்குறுதுயர் தீர்த்தன் பொ
டுங்காத்தோம்புங்கோத்தி, கொண்டிடுதியவையியறறக்கூறுவனோர்
கருமமதுருதிகொளவாயால்.

(இ - பு.) முன்னொரு காலத்தில் திருக்கயிலையில் வீற்றிருந்தருளும்
சிவபிரான் களிப்புடன் முருகக்கடவுளை அன்புடன்பார்த்துநிருமாலும் பிர்
மனும் இத்திரனும் பொறுக்கக்கூடாது நடுங்குமபடி அசுரர்கள் இயற்றும்
ஒருவெவ்வியயுத்தமுண்டு அப்போரை நீசயித்த தேவர்களுக்குற்ற தன்ப
த்தைத்தீர்த்து அன்புடன் ஈரத்திரட்சிக்கும் புகழைக்கொள்வாய் அவ்வாறு
செய்ய ஒருத்திரஞ் சொல்லுகின்றேன் அதைக்கவனிப்பாய். எ - று.
ஆல்-அசை: (உ)

சலதிபுடைசூழ்புவி யிற்றனியாகிப்பவங்களுக்கோர்தனாலதாகி
யலகிறவத்தினரிமை யோராதியர்க்குமிதாகியடுத்தோருள்ளத்தி
லாகுபொருளொல்லை யருளிமடாகிச்சிவதலமென்றிசையுண்டாகிப்
பொலனுவிற்சிற்றப்பாகியெமக்குமிகவன்பாகிப்பொருந்துமன்றே,

(இ - பு.) கடல்கூழ்ந்த நிலவுலகின்கண் ஒப்பற்றதாகியும் பாவங்களை யெல்லாந்திக்கும் அக்கினிபோன்றதாகியும் அளவிற்றத் தவமுடையவாக னுக்கும் தேவர்கள்முதலான வாசனாகும் அறிதற்கருமை யானதாகியும் தன்னிடத்திச் சேர்ந்தவர்கள் மனதில் எண்ணியபொருளை அதிகேகிரத்தில் கொடுக்கும் இடமாகியும் சிவதலம் என்னும் புகழடைந்து அழகிய உலகின் கணுள்ள மற்றசிவதலங்களின் மேம்பட்டதாகியும் எமக்கும் அதிக அன்புள்ள இடமாகியும் இருக்கும், எ - று. அன்று. எ - அசை. (உ)

அப்புனிதகேதிரத்திலன்புற நீயடைந்தெம்மையருச்சித்தாயே லொப்பறுமெய்யடல்பெருமையுலகமெலாந்தொழுதேத்தவும்பர்க் கெல்லாஞ், செப்பருஞ்சேனாபதியாச்செய்யுமமரினிலவுனாசிகை கவாட்டி, யெப்பகையுந்தீர்த்திடுதற்கியலபெறுவையிவ்வகைநீயிய ற்றுகென்றான்.

(இ - பு) அவ்வாறான பரிசுத்ததலத்தில் அன்புபொருந்த நீசேர்ந்து எண்ணிப்பூசிப்பையாகில் ஒப்பற்றமெய்மையாகியவன் மமையபெறுவாய் இத்திலவுலகமெல்லாம் வணங்கிதுதிக்க தேவாகளுக்கெல்லாம் சேரல்லுதற் கரிய சேனாபதியாகச் செய்யப்படும் புத்தத்தில் தானவாகள் மடியக்கொ ண்று எவ்விதப்பகையும் தீர்ப்பதற்குரிய வல்லமையைப் பெறுவாய் ஆகை யால் அவ்வாறு நீசெய் என்று திருவாய்மலாநதருளிஞா. எ - று. (ச)

தந்தையிவையுரைத்திடலுந்தனையனதிசயமெய்தித்தாளிறறாழா வெந்தையெனக்கிசைத்தபணிபெண்ணில்வியப்பாயது நீயிமையோ ராதி, வந்துபணிந்தவார்க்கிவனே மனதினுறுமவரமருளும்வண்மை நீக்கிச், சிந்துபுடைசூழ்புவியிறசெல்லவெனையுரைத்தமொழிசசெ யனன்றென்றான்.

(இ - பு.) தந்தையாராகிய சிவபிரான் இவ்வாறு திருவாய் மலர்ந்த லுடன் புத்திரராகிய முருகக்கடவுள் அசிசயம் அடைந்து அவர்திருவடிகளி ல்வணங்கி எனது தந்தையே தேவரீரெனக்குக்கட்டினையிட்டதிருப்பணியை நினைக்கில் வியப்பாயிருக்கின்றது தேவரீர் தேவர்கள் முதலாக இவணடை ந்து தொழுகின்றவர்க்கு இங்குத்தானே அவரவர்கள் மனதில் எண்ணியவ ரங்களை யெல்லாம் எண்ணியபடியே கொடுக்கும் வள்ளற்றன்மையை யொ ழித்துக்கடல்கூழ்ந்த நிலவுலகத்தில்எண்ணிப்போரும்படி கூறியகட்டினையின் செய்கை நன்றாயிருக்கின்றதென்றார், எ - று. (ரு)

ஓதிடுங்காலாதியினிலுரைத்தமொழிப்பயனுரையென்றேதுவித்த வேதியன்காற்றளை பூட்டிவிடுத்தமகனிவ்வாறுவிளம்பலோடு மார்தியா னுள்ளமகிழ்ந்தணிமுறுவலினிதியற்றியன்பாநோக்கிக் [ண் காதுலையருகழைத்துக்கதிர்மணியாதனத்திருத்திக்கமுறுகின்ற

(இ - பு) தான் வித்தியாரம்பஞ்செய்த காலத்து முதலிற் கூறிய பிரணவத்துக்குப் பொருளுரையென்று வினவித்தனக்கு ஒதுவிக்குத் தொழில் பூண்ட பிரமண்காலிஷ் விலங்கிட்டுப் பின்பு விவிலித்த புத்திராகிய முருகக் கடவுள் இவ்வண்ணஞ் சொன்னவுடன் முதல்வராகிய சிவபிரான் மனங்கூறித்து இனிமையுடன் அழகிய புன்முறுவல் செய்து அன்பாகப் பார்த்து அவரைத்தன் சமீபத்திலழைத்து ஒளிவீசும இரத்தின கசிதமான சிங்கர தனத்தில' இருக்கச்செய்த திருவாய்மலாந்தருளுகின்றார். எ-று. (சு)

ஒருவருக்குமுரையாதவுண்மையதொன்றுளதனை யுன் பாலன் பாம், மருவமது கேண்மலாபபூரதடங்கணரியயன்முதலோர்தானுநதேரார், மருவிருக்குங்கடம் பணிதோண்மைந்தவந்தததலம்கிமை மதிசகினிவள்ளி, யருவரைக்குமவாராநலன்புமெமக கதன்மீதி லதிசாமாமால்.

(இ - பு.) யாவருக்கும் கூறாத மெய்மைமானது ஒன்றிருக்கின்றது அதனை உன்னிடத் தெமசுருள அன்புகாரணமாய்க் கூறுகின்றேன் கேட்பாயாக் தாமரை மலாபொலும் அழகிய விசாலமான கண்களையுடைய திருமால் பிரமன் முதலியோரும் அறியமாட்டார். வாசனைதங்கும் கடப்ப மலர்மாலை யணிந்த புயங்கையுடைய மைந்தனே மதிசுருமிடத்து யான் கூறிய அநததலத்தின் மகிமை திருசுகயிலாயத்திற்கும் வராது அத்தலத்தினிடத்து எமசுகும நல்ல அன்பும் அதிகமாகும். எ-று. தான்-ஆல்-அசை.

காசிமுதலாக்கடல்சூழ்காசினியிலெமது கலங்கணக்கிலந்த வாசுநுறறலங்கடமிலன்புறவேபூசித்தேகருள் பெறறேரும் [பர பேசுறவோர்சங்கையிலெபரிதுமின்புதருநதலங்கடமினும்பெட்ராசுறமச்சுருதிபுரத்தினிலெளிதினமுததயநதமளிப்பமாதோ.

(இ - பு) கடல்சூழ்ந்த லிலவுலகின்கண்காசி முதலாக யாம் வாசிக் குந்தலங்களை கணக்கிலலை, அநத குறற மற்ற நல்லதலங்களைதோறும் மெய் யன்புடன் பூசித்துத் திருவருளடைந்தோரும் கண்களிலையென்று சொல்லுதற்கு ஓர் ஐயமில்லை, மிகவும் இன்பத்தைக்கொடுக்கும் தலங்களிலும் எனதன்பு நிறைந்த குறைவற்ற அம்மறைசைமாரகரத்தில் வசிப்பவர்களுக்கு தேகாங்கியத்தில் எளிதாக மோட்சமருளுவேம். எ-று. ஏ இரணம்-மாத-ஓ-அசை. (அ)

ஐம்புலனைவென்றுதவம்புரிநதாலும் பாரைவலமாவந்தாலும் மிப்பரிடை வேள்விபலையறறினும் புண்ணியன்கை களைவைசெய்தாலும்புமுளத்தினராவெந்நாளும்மெமைப்பூசித்துநயநதிட்டா லு, மும்பருக்கியாமோதுவித்த வயர்தலத்தை நினைத்தபலனுதவ லாற்றோம்.

(இ-பு.) பஞ்சேந்திரிய நிக்கிரகஞ் செய்து தவஞ்செய்தாலும் பூர்பிர தட்சணம புரிந்தாலும் இந்நிலவுலகின்கண் டலயாகங்களைச் செய்தாலும் எவ்வகைத்தாயபுண்ணியகருமங்கள் புரிந்தாலும் உண்மைபாக நம்புமனை முடையவராக எங்காலும் எம்மைப்பூசித்த அன்புசெய்தாலும் தேவர்களு க்கு நாம்வேதமோதுவித்த உயர்வாகிய மறைசைமாரகரத்தை நினைத்தவா களுக்கருளும் டலன்களைக் கொடுக்கமாட்டோம் எ - று. (க)

தவமறியாருளமதனிற் றயையறியார்கொடையறியார் தலமேனா ளும், பவவினையல்லது கல்லபண்பறியாநல்லோர்பாடபயிறல்செய் யார், -புவனமிசைபெம்மையொருபோதுநீனையா ரெனினுமபுகலு மந்தச், சிவதலத்தைத்தரிசித்தோர சித்திபெறுவர்களாதுதித்தறா [ரே.

(இ - பு) யாதொரு தவமுஞ்செய்யாதவர்களாயினும் மனதின்கண் தயையில்லாதவர்களாயினும் ஈகையறியாதவர் களாயினுங் இப்பூவுலகின் கண ஏந்நாளும் பாவச்செய்கையெயல்லாத நற்குணமில்லாதவர்களாயினும் நல்லோரிணக்கமறியாதவர்களாயினும் உலகின்கண் எம்மை ஒரீகாலத்தும் கிணையாதவர்களாயினும் யாவராலுமபுகழும் அந்த மறைசைமாரகரமென் னும் சிவதலத்தைத் தரிசிப்பார்களாயின முத்திடடைவார்களல்லது தீங்க டையாரா. எ - று. ஏ அசை. (க)

ஈதெமதுவியப்பிலுனக்கிசைத்தமைத்தல மகிமையெனவுட் கொள்வா, யாதவினையினிடவவரியதலத்தினிலையதியன்பாலெம் மைக், கோதயபூசனைபுரிந்து கொற்றமுற்றுகென வெந்தைகற லோடுங், காதுலனுமனமிசைந்துகாசினியிலத்தலத்தைக்கருத்துள் வைத்தான்.

(இ - பு.) எமது விருப்பங்காரணமாய் அத்தலத்தின் மகிமையாகிய இதினை உனக்குகடறினெனன்று கருத்திற்கொள்ககடவாய் ஆகையால் இனி ி அத்தலத்திறசென்று அன்புடன் எம்மைகருதித்து குற்றமற்ற பூசையிற்றறிவெற்றி யடைவாயென்று எமது தூதையாராகிய சிவபிரான் திருவாய்மலார்தருளும் முருககடவுளும் அகறகுடன்பட்டுப்பூவுலகத்தில் சென்றுபூசிக்கஅத்தலத்தைக்கருத்தில் நினைத்தாரா. எ-று. (கக)

காசிபன்கண் ணுவன்வசிட்டன்கலைக்கோட்டன் பிருகுபுலிக்காலை ன்றாரு, வாசன்மயித்திரியனுயாவாமதேவன்பரத்துவாசன்சங்கண் பரசமறுத்திடுஞானப்பதஞ்சலியத்திரியொர்சரபங்கனங்கி,ராசனந் தசினகசனற்குமரன்மார்க்கலைடன்முதன்ல்லோர்குழ.

(இ - பு.) காசிபர், கண்ணுவர், வசிட்டர், கலைக்கோட்டர், பிருகு, வியாக்கிரபாதர், துருவாசர், மயித்திரிபர், உயர்வாகியவாமதேவர், பரத்து

வாசர், சங்கர், பாசவணீஸகிய ஞானத்தையுடைய பதஞ்சலியார், அத்திரியர், ஒப்பற்ற சரபங்கர், அங்கிராசர், மேன்மையமைந்த சனகர், சனற்குமாரர், மார்க்கண்டா, முதலிய முனிவர்கள் புடைசூழ, எ-று. (௧௨)

வேறு,

உட்பர்பணிசெய்தபுடைசூழவுமைபாகத்
தர்பணிபொலன்சுடையரனகைவிடைகொண்டே
யிமபரினடைநதுசிவனோதியவிடத்தே
வமபவிழ்கடட்பணியும்வள்ளலுமடைந்தான்.

(இ-பு) தேவர்கள் ஏவல்செய்துகொண்டபுடைசூழ்த்தவர உமாதேவியார் பாகத்திருக்கும் கடகையணிந்த அழகியசுடையுடைய சிவபிரானிடத்தவிடைபெற்றுக்கொண்ட இந்நிலவுலகத்தின்கண் அடைந்த அச்சிவபிரான் கூறியமறைசொற்கரத்திலம்ணங்கமழும் சுடப்பமலாமலைணிந்த முருக்கடவுள்வந்தசோந்தார. எ - று ஏ, இரண்டி-அசை. (௧௩)

பாடவிநுகாந்தறுபதங்கள்சுதிசெய்யு
நீடியவெழிற்சிறைநிரைக்கிளிகள்பூவை
கடியமுதின்னிசைசூழிறகுழுவோதூர்
தோடவிழ்மலர்த்துணர்கொள்சூழலுடைந்தான்.

(இ - பு)வனங்கள் தேனையுண்டு சுதிபாடிக்கொண்டு நீண்ட அழகிய இறகையுடைய கிளிக்குட்டகனும் நாகணவாய்ப்பறவைகளும் குயிற்குட்டளங்களும ஒன்றுசேர்ந்து அமுதத்தைப்போலும் இனிய இசைசுனைகூறிக்கொண்டுமிருக்கும் இதழலர்த்த மலர்க்கொத்துகளையுடைய - சோலையிற சேர்த்தார. எ - று. (௧௪)

வேறு,

கோங்கரும்புநூலுங்கக்கொடிமருங்குறுவண்டசையப்
பூங்கவ்வையெயர்வொழுப்புநலளிபண்ணிசைகூட்ட
நீங்கரும்பிற்சூழில்பாடசசெவ்வேளுக்கெதிரின்னு
மாங்கவிண்மென்றளிர்கீரத்துமலர்ப்பொழின்மாதாடினளால்.

(இ - பு.) கோங்குமலரின் அரும்பானது முலைபோலுங்குலங்கையும் வஞ்சிக்கொடிகளானது இடைபோலத்துவண்டசையவும் அழகியகிளிகளானது வெயர்வவபோலஒழுகவும் யாவரும் துதிக்கும்வண்டுகள் சுதிக்கூட்டவும் இனிமையாகிய கரும்புபோலினிக்கும்படி குயில்கள் பாடவும் முருக்கடவுளுக்குளிராகலின் றுமாலினது அழகமைந்தமெல்லியதளிர்க்களையகையுடண்மலர்கள் சிறைந்த சோலையாகியபெண் நடத்தனள், எ-று, ஆல்-அசை

இத்தலமாமதிச்சடையெமமிசுறமகன்வந்தெய்துதலா
லெத்தலனுமபுகழ்வினிதிருட்பேறுற்றனனென்னி
லுத்தமமாயினியாரென்றுணாந்துநிலமகடனது
கைத்தலவகொளபொரிசிதறல்போன்றனவாற்காமலர்கள்.

(இ-பு.) இரத்ததலத்தில் மகத்தவமிக்க இளம்பிறையணிந்த சடாட
லியையுடைய எமதுசிவிரான் புத்திரன் இவ்விடத்து அடைதூலால எந்த
தலத்திலும்புகழ் இனிமையுடன் பெரும்பேறடைந்தனன் ஆகையால்
எண்ணைப்பாக்கிலும் உத்தமா எவரிருக்கின்றாரென்றுதேறிந்து பூதேவி
தனதுகையினிடத்துப்பொரியைச்சிதறுதலுபோலிருந்தன அச்சோலையின்
மலாகளுதிர்தல். எ-று. ஆல்-அசை.

(கசு)

நிலமகடன்மருகனெனநினைந்தமைக்ககாவணம்போ
னவமிசுத்தமலாச்சோலைநண்ணியவனோக்கினனாற்
பலமுடையதவத்தினர்களுடையிலிடமுமகததுறையும்
பொலனுலகதவாரிதைந்தபொறபுககண்டத்சயித்தான்.

(இ-பு.) பூதேவியின் மருகனென்றெண்ணிச்சமைத்தபந்தரைப்போ
லரன்மைமிகுந்த புட்பச்சோலையிடத்தில் அடைந்துஅவ்விடத்துவழிசெலு
த்தினா மிருத்தபெரியதவத்தினாவகிருகு மிடமும் வேளவிச்சாலைகளும்தே
வாகள் நிறைந்திருக்கும் அழகுமபாரத்து அதிசயமடைந்தார். எ-றுஆல்-
அசை.

(கசு)

வேறு.

ஆங்குறுமாதவரந்தனர்வானோர்
பாங்குறவகுபணிந்துதிபப
வோங்குறுவகுதிருளாள முவந்தே
பூங்கொடிபாகனைதேடினனபோனான்.

(இ-பு.) அச்சோலையின்கணுள்ள மகத்தான தவசிகளும் மறையக
ர்களும். தேவர்களும் அன்புடன் வந்து வணங்கித்தேத்திரஞ்செய்ய அரு
ளோவரும் ஆறுமுகக்கடவுள் மனமகிழ்ந்து மலாக்கொடிபோலும் மருங்கு
ள்ள உமாதேவியாரைப் பாகத்திலுடைய சிவபிரானைத் தேடிப் போனா.
எ-று. ஏ. அசை.

(கஅ)

செயிரறுவானவர்தேவும்வணங்க
மயலறுசின்தையமாதவரோமும்
வயிரவனைததரும்வானுயர்ச்சோதி
பயிலுறுகின்றழிபண்பொடெதிர்த்தான்.

(இ-பு.) குறமற்ற இத்திரனும்பணிய மயக்கமற்ற மனமுடைய அ
காதவசிகளுடன் வயிரவக்கடவுளை சான்றருளியி அண்டத்தள வொக்கி

சோதிசொருபராகிய கிவிரான் வீற்றிருக்கும் இடத்தை அன்போடு எதிரி
ற்கண்டார். எ-று. (௧௧)

அளிந்திடுதற்கரிதாயயன்மாலுந்
தளர்ந்துசலித்ததனிச்சுடராகி
வளர்ந்துநிமிர்ந்துயர்வானிறைகின்ற
களங்கமில்சோதியையன்பொடுகண்டான்.

(இ-பு) அளததற்சரிதாகிப் பிரமன்திருமால் இருவரும் மனத்தளர்ந்
து சலித்தொப்பற்ற ஒளிபிழம்பாகி ஒங்கியவாகிய ஆராயத்தில் நிறைந்
தகளங்கமற்ற சோதிசொருபராகிய கிவிரானை அன்புடன் கண்டார். எ-று.

வந்திடுமேயோகியர்மாதவாவானத்
திந்திரனாகியரியாரும்வியநதே
மந்திரவீதனைநெணங்கிவழுத்தச்
சுந்தரவேளிறையின்னதுகிப்பான்.

(இ-பு.) தமமுடன் வந்துள்ள யோகியர்களும் பெரியதவர்புரியும்
முனிவர்களும் விண்ணுலகாரும் இத்திரனும் மற்றையோர்களும் அசியமு
ற்றுப் பிரணவமந்திவந்தான இலிங்கமாத்நியைப் பணிந்து தோத்திரஞ்
செய்ய அழகிய முருகக்கடவுளும் இத்தனைமைதுகிகின்றான். எ-று. ஏ-அசை

வேறு.

கண்ணுக்குங்காண்டற்கரிதாய்க்கவின்கடரா
யெண்ணுக்குமெட்டாவிற்றைவரினதுபுகழ்
விண்ணுக்குளண்டவெலிக்குள்விரிகடலுக்கும்
மண்ணுகுளாரேமதிக்கவலுனுடையார்

(இ-பு.) கண்களுக்கும் நோக்கியறிதற்கருமையாய் அழகிய அருட்
சோதியாய் விளங்கி நினைவுக்குமெட்டாக்கடாத நாயகனை உம்முடைய
இரத்தியை அந்தவிண்ணுலகத்துள்ளும் அண்டத்தின்மேலுள்ள மற்றையு
லகத்துள்ளும் விரிந்தகடலுக்கும் இத்தமண்ணுலகத்துள்ளும் அறியத்தக்
கவல்லபமுடையவா ஒருவருமில்லை. எ-று. (௨௨)

விரிவுளபல்லீண்டம்விளங்குமுனதாளின்
பரிபுரத்தின்கீழுணிந்தபாதசசதக்கையெனின்
தெரியுமோநின்முடியுஞ்சேவடியுந்தேடிநின்ற
வரியயனுங்காணாததற்குப்பழியுண்டோ

(இ-பு) விசாலமாயுள்ள பலவாகிய அண்டங்கள்முழுதும்எங்கும்
பிரகாசமும் உமதுதிருவடிக்கீற்றரித்திருக்கும் வீரக்கழலின் கீழ்ப்புறத்தி
ற்சத்திக்கின்றதுசுதக்கையென்று கூறினால் அத்திருவடிகளும் திருமுடி

பும் எளிதிலறியக்கூடுமோ அவைகளை அறிவோமென்று தேடிக்காணமுடியாமல் வேசாரிநின்ற பிரமனுக்குடமாலுக்கும் ஒருதாழவுளதோ, எ -று.

என்று துதித்தேயிணைத்தாமரைமலர்க்கை

மன்முனமுடி மேற்குவித்துமனமுருகி

நின்றதொழுதுநீரார்விழியனுமா

யொன்றுபுகன்றனுயர்சோதியைநோக்கி. "

(இ - பு.) இவ்வாறுதேராத் திரஞ்செய்த தாமரைமலர்போன்ற இரண்டுகைகளையும் வாசனையுள்ள சிவசின்மீதுருவித்துக்கொண்டு மனமுருகி எதிரின்று வணங்கி யானந்தரீர்பெருகுளின்ற கண்களுடையவராய் மேலாயசோதி ரூபராயெழுந்தருளி யிருக்கும்சிவபிரானைப்பார்த்து மேல்வருகின்றஇவ்வொன்றைக் கூறினா, எ-று. (உச)

வேறு.

கண்ணுக்குமுறைக்குமுள்ளக்கருத்துக்குமரியதாசு

நண்ணியசுடரேயுனனைநானரசுசிப்பதெனவன்

விண்ணவர் பலருமயானும்விரும்பியேபூசை செய்ய

வண்ணமோருருவாய்நிற்றிப்பெனக்குகன்வணங்கிநின்றான்.

(இ - பு.) விழிக்கும்வசனத்துக்கும் மனக்கருத்துக்கும் அளவிதேற்கரியதாய் எழுந்தருளி வந்த அருட்சோதியாய் சிவபெருமானே உம்மை நான்அரசனைசெய் தெவ்வண்ணங்கூடும் ஆதலால் பல்வகையான தேவர்களும்யானும் இச்சித்துப்பூசைபுரியும்படி ஒரு இவ்ங்க வாடிவாய் அமாந்தருளவாய் என்றுமுருகக்கூடவுள் தொழுது எதிரின்றா, எ-று. (உடு)

சேயிணையுரைப்பனானச்செழுஞ்சுடர்ப்பிழம்பாய்நின்றோ

றையவேலையிற்செஞ்சோதியானதோரிலிங்கமானான்

நாயகன்மகிமைநோக்கிநளினநான்முகன்மாலாதி

னுயவர் துதித்தார்தேவதுந்துபிமுழவமோங்க.

(இ - பு.) முருகக்கூடவுள்ளிவை கூறச்செழிப்புள்ள ஞானசோதியடிவாய் நின்றருளுஞ் சிவபிரான அக்காலத்திற்செவ்வியசுடர்மயமான ஒருஇலிங்காகாரமாய் அமாந்தருளினார் அச்சிவபிரானது மகத்துவத்தைப்பார்த்துத்தாமரையில் வாழுஞ்சதுமுகன் திருமால் முதலானபுனிதர்கள் தேவதுந்தபியும் மத்தளமும் முழங்கத்தோத்திரஞ்செய்தனர் எ-று.(உசு)

இலங்கொளியிலிங்கமாகியிருந்திடுமபொருளை நோக்கிப்

புலன்களோர்வழித்தாய்யோகப்புனிதர்கள் வியந்துநின்றார்

நலங்கிளர்கார்த்திகேயனவமணித்துறைகளோங்கித்

துலங்குக்ல்யாணகோடித்தூயநீர்தேர்ந்தான் மன்றோ.

(இ - 4.) அப்பொழுது பிரகாசிக்கும் ஒள்ளியஇலிங்கவடிவாயமர்ந் தருளும் சிவபிரானைப்பார்த்துஐம்புலன்களும்ஒருவழியேசேரடிட்டைபுரியு ம்புனிதராய்முனிவரீகள்தேவாகள் அனைவரும்அதிசயித்திருந்தனர்நன்மை மலியும் கார்த்திகேயரானமுருகக்கடவுள்நவரத்தினங்களாலிழைத்துள்ள படித்துறைகள்மிக்குவிளங்குமகல்பாணகோடியென்னும் பெயருள்ளபுனி தமான தீர்த்தத்திலாடினர். எ-று. மன். ஓ. அசை. (உஎ)

அக்கரமைந்துநாவாலடைந்துமெய்ப்போதத்தோடுந் தக்கவெண்ணீற்றின்கோலந்தனிமெயின்முழுதுஞ்சாத்திச் செக்காபொன்மேனிசசெவ்வேடேவாகோனேவலசெய்ய நக்கனைப்பூசைசெய்தானாகமநவின்நவண்ணம்.

(இ - 4) நாவிறுற்றிருவஞ்செழுத்தும் ஓதிஉண்மையான பரஞான த்துடன் தகுதியமைந்த வெள்ளியதிருநீறினது அழகு ஒப்பற்றதமதுடன் முற்றுந்தரித்துக் கொண்டு சிவந்தபொன்போன்ற திருமேனியையுடைய முருகக்கடவுள் சுராபதியான இந்நிரன்பணிசெய்ய சிவாகமத்திற்கூறியிருக்கின்ற கிரமப்படி சிவபிரானைப்பூசைபுரிந்தார். எ-று. (உஅ)

ஆங்கவணிநுந்துபூசைவைகலுமாற்றுஞ்செவ்வேள் பாவகுறுமயனைநோக்கிப்பரமனாலயமுமபத்தி யோங்கியமாடவிதிரகரமுமுஞறறுகென்னத தாங்கியபணியாற்றேவதச்சனப்பணிமெற்சார்த்தான்.

(இ - 4.) அவ்விடத்திலிருந்து சிவபிரானைப்பூசைபுரியும் சுப்பிரம ணியர் மருங்கிருக்கும் மயனைப்பார்த்துச் சிவபிரான் திருவாலயமும் வரி சையாயோங்கிய மாளிகைஅமைந்த வீதிகளையுடையதிருசுரஞ் சமைப்பா யென்று கட்டளைபிடி அந்தப் பணிவிடையைத் தலைமேற் கொண்டு அத் தேவதச்சனும் திருக்கோயில் முதலிய செய்யப்புகுந்தான். எ-று. (உக)

பன்மணிகுயிற்றிக்கோடிபருதியாங்குகித்ததென்ன னன்மணிவிமானமாதிரிப்பறுவனவின்நவண்ணம் பொன்மணிமதிளீறுகவாலயப்பொங்கமுற்றும். மினமணிச்சிகரியேரிடேவரும்வியப்பச்செய்தான்.

(இ - 4) நவரத்தினங்களழுத்திககோடிருகியர்கள் அவ்விடத்திலுத யஞ்செய்தனரென்றுசொல்லும்படி நல்லஅழகமைந்ததிருக்கோயில் முதல் பொன்னும் இரத்தினமும் அமைந்ததிருவாலயத்தின் பொலிவனைத்தும் ஒளிவீசும் இரத்தினமயமான கோபுரங்கனோடும் சிற்பசாத்திரங்களிற் கூறியவாறு தேவாருங்நீண்டு அதிசயிக்கும்படிசமைத்தான். எ-று. (40)

வேறு.

முழுமையுமபொன்முயங்குமனைகளும்
பழுதில்வெள்ளியிலுமனைகளும்
வழுவில்சந்திரகார்தமனைகளும்
மெழுதுசித்திரமேற்றமனைகளும்.

(இ - பு) முற்றும்பொன்மயமாய் விளங்கும் மாளிகைகளும்பழுதற்
றவெள்ளியமாய் விளங்கும்மாளிகைகளும் குற்றமிகந்தசந்திரகார்தக் கற்
கள்பதித்தமாளிகைகளும் எழுதப்படும் சித்திரமமைந்த மாளிகைகளும்
எ-று. (106)

மாதராடுமாங்குமணிகளாற்
காதலாருடன்கூடிடமுங்கவின்
சாதாபத்திறைச்சமைத்திட்டன்
வேதபாரகர்க்குட்டிமெளிகளும்.

(இ - பு.) வேதபாராயணிகளுக்குக்காலந்தாழ்க்காது அமுதுபட்டைக்
கும்சத்திரங்களும்ககளிர்கன்ப்துமுதலியன விளையாடுகின்ற இடங்களும்
இரத்தினமயமாகவும் காதலரும் காதலிகளும் அன்புடன்கூடும் அந்தரங்க
மானஇடங்களும் அழகியபொன்மயமாகவும் நிரூமித்தான் எ-று. (107)

அரதனம்பலவுமணிகேடையும்
விரதமாதவர்மேவுமடங்களும்
பரதமாதநிடைமையிற்றிய
சுரதமாதாகளில்வின்னொகுதியும்.

(இ - பு.) ஒன்பதுவகைஇரத்தினங்களால் அணிபெறச்செய்த வேதி
கைகளும் விரதம்அதுட்டிக்கும் மகததுவமுள்ள தவசிகள்வாசஞ்செய்யுமட
ங்களும் பரதம்முதலியநாடகம் பயின்றுள்ளகணிகையாகள துகட்டமாகிய
மனைகளும். எ-று. (108)

காலுலாவுகதிர்மணியாயிலு
மேலுலாவும்வியன்பொற்சிகரமும்
நீலமாதநிறைமலர்வானியு
மாலவாலத்தவிரமலாமுல்லையும்.

(இ - பு.) வசந்தக்காற்றுவிசுகின்றஒளிவிளங்கும்இரத்தினங்களிழைத்
த்தசாளங்களும்விண்ணளாவும் விசாலமுள்ளபொன்மயமான செய்குன்று
களும்நீலோற்பலமுதலிய புட்பங்கள்நிறைந்துவிசுகிக்கும் தடாகங்களும்வய
லின்கண் அமைத்த பாத்திகளில் ஒளியுடன்மலர்கின்ற முல்லைச் செடிகளும்
எ-று. (109)

வார்மையோங்குமறுகுமறுகெலா
நீர்மையோங்கியநித்கிலப்பந்தருள்
சீர்மையோங்குஞ்செழுமணித்தோரண
மேர்மையோங்குமெழிற்பொற்கொடிகளும்.

(இ - பு.) மிகவும் நீண்டவீதிகளும் அவ்வீதிகள் முழுதம்முளர்ச்சிமி
ருந்தமுத்துகளா லமைததபந்தல்களும் சிறப்புமிருந்தசெழிய இரத்தி
னங்களால் அலங்கரித்த மகாதோரணங்களும் அழகோங்கும் வண்ணத்தி
னது பொலிவுடைய துவசங்களும். ௭-று, (௩௫)

ஆவணங்களுமாவணத்தார்நிழற
காவணங்களுங்காவணப்பொய்கையும்
பூவணங்கள்பொருந்துபுறவழும்
பூவணங்குபொருந்துறசசெயதனன்.

(இ - பு.) கடைவீதிகளும் அவ்வீதிகளில்நிழல்நிறைந்துள்ளபந்தலக்
ளும்விதம்விதமான தோப்புக்களமைந்ததடாகங்களும் நானாவிதமலாகளபுட்
பித்திருக்கும்பூவகாவணங்களும்நிறமகாவசிக்கத்தக்கதாய்ச்சிறுட்டித்தான,
௭-று, இவ்வாறுபாடலுங்குளகம். (௩௬)

வேறு.

இப்பரிசுபல்வளங்களிலங்கவெழிலாலயமு
மொப்பரியமணிகருமுஞற்றிமயனறுமுகற்குச்
செப்பிடநல்லருள்புரிந்துசெவ்வேளாதியர்நோக்கி
மெய்ப்பொருளவாழ்கயிலையினுமேன்மைபெனவியந்தனரால்

(இ - பு.) இத்தன்மையாய்ப் பலவளங்களும் பிரகாசிக்கும்படி திரு
கோயிலும் ஒப்பற்ற அழகமைந்தநகரமுமமைத்துதேவதச்சனமுருகக்கட
வுளுக்குத்தெரிவிக்க அவன்மீது மிக்கதயை கூர்ந்தருருகக்கடவுளும் மற்று
ள்ளதேவர்களும் தபோதனர்களும் பார்த்து நித்தியப்பொருளாகும் சிவபி
ரான் வீற்றிருந்தருளும் திருக்கயிலையினும் சிறப்புறற்றிருக்கின்றது இந்நகர
மென்று அகிசயமடைந்தார்கள். ௭-று, ஆல்-அசை. (௩௭)

மயனமைத்ததலரிநகரில்வானவர்களுவர்க்குத்தார்
நயமுறுவிஞ்சையரினேபநங்கையர்களுளமெடைந்தார்
புயறவழ்தேம்பொழின்மறைசைப்பொன்னகரின்புனிதத்தாற்
கயிலையில்வாழ்சிவகணமுங்கலந்திவண்வந்திருந்தனவால்

(இ - பு) இவ்வாறு தேவதச்சன் நிருமித்த ஒப்பற்ற அச்சுருதிபுரியில்
தேவர்களும் கந்தருவர்களும் சித்தர்களும் நயம்பொருந்திய வித்தியாதார
ளும் தங்கள் தங்கள் காதலிகளுடன் வந்துசேர்ந்தனா மேகங்கள் தவழும்
கணங்கமழும்பூஞ்சோலைகள்கூழ்ந்த அழகுள்ள அச்சுருதிபுரத்தின் மகிமை

பிறை திருக்கயிலையில்வாழும் சிவகணங்களுள்வந்து அவசனாடன்கலந்து
அவ்விடத்திலவசிடதன. ஏ-று. ஆல்-அசை. (௩௮)

ஆயபுரத்திடையுறைவோரகமகிழுவருந்தவத்தி
னேயமிகுத்தவர்பலருநெடிதுவந்துதுதிசெய்யச்
சேயமலரவன்மாலுந்தேடியுங்காணுச்சோதி
நாயகற்குப்பலவிழாநடத்தியறுமுகன்றெழுதான்.

(இ - ௫.) அச்சருதிபுரியில் வசிக்கும் தேவாக்கள்சித்தாகள் கந்தருவர்
கள் வித்தியாதராகள் சிவகணங்கள் மூதலியயாவரும் மனங்கள்கூட அரிய
தவங்களைச்செய்தபோதனர்பலரும் மிகவுமகிழ்ந்து துதிசெய்ய செங்கம
லவாசனான பிரமனும் திருமாலும் தேடியுங்காணாத சோதிருபமான சிவபி
ராணுக்குறித்தியோற்சவம் பட்சோற்சவம் மாதோற்சவம் அயனோற்சவம்
வருடோற்சவம் மூதலியவைசெய்துவந்தித்துவந்தார்முருகக்கடவுள் ஏ-று.

பன்னிருதோளவனிந்தப்பரிசுசிலநாளவனுற்
றன்னையுமைபாகன்மலரடியினைகளருசசிதது
மன்னுமவ்வேலையில்லானின்மழையின்றிமானிலத்திற்
முன்னியவாலிகள்கூபத்தொகைநுகம்வறுமைகூர்ந்த.

(இ - ௫) பன்னிரண்டு தோள்களையுடைய முருகக்கடவுள் இவ்வ
ண்ணம் சிலநாளத்தலததிலிருந்து அவ்விடத்து எனது அன்னையாராகிய
உமையம்மைபாகரான சிவபிரானதுசரணங்களிரண்டையும் பூசித்திருக்கும்
அக்காலத்தில் மழையில்லாமல் நிலவுகன்கண்டுநருங்கியருளங்கள் ஏரிகள்
கிண்குழள் இவைகளெல்லாம் நீாவற்றிவறுமையடைந்தன. ஏ-று. (௪௦)

புரிந்திடும்பூசனைக்குநமம்புனல்காணாதுமுருகனும்
வருந்தியுள முருகியொன்றும்வகைமாறுகண்டிலனாய்க்
கருந்தடங்க ணுமைகேள்வன்கழலிணையிற்பணிந்தெழுந்து
பொருந்துமலாககரங்குபிததுதிததினைப்புகன்றனனால்.

(இ - ௫) சிவபிரானுக்குததாம்செய்யும் பூசனைக்கும் நீரில்லாமல்
முருகக்கடவுள் வருந்திமனமுருகி அதற்குச்செய்யும் உபாயம்வேறென்றுங்
காணாமல கருவேமலாபோல் அகன்றகண்களுடைய பார்வகிசமேதரான
சிவபிரானைத் தொழுதெழுந்துகின்று தாமரைமலரைப்போன்ற கரங்களை
ச்சிரமேற் கூப்பித்தோததிரஞ்செய்து இதனைச்சொல்லுகின்றார் முருகக்க
டவுள். ஏ-று. ஆல்-அசை. (௪௧)

வேறு.

கனலாய்நிலனய்க்காலாய்வானாய்ப்
புனலாயககாணுமபொருளாயிலனாய்
மனனாகாணுவடிவாயுயிரி
வினமாய்கின்றயெனையாளுகியே.

(இ - பு.) நெருப்புருவமாயும் மண்ணுருவமாயும் வாயுவினுருவமாயும் ஆகாயஉருவமாயும் நீருருவமாயும் காட்சிக்குரியபொருளாயும் இன்னதவனாயும் மனதினாற்காணப்படாத உருவமாயும் சர்வஆன்மக்கூட்டமாகவும் நின்றருளும் இறைவனே என்னை ஆட்கொள்ளவேண்டும். எ-று. ஏ-அசை

தவமாய்நூனத்தனியாய்விடாய்ப்

பவமாய்நீயேபதியாயுயிரா

யவமாயறைதற்கவனாயுவன

யிவனாய்நின்றயெனையாளுதியே.

(இ - பு.) தவமாகவும் ஒப்பற்றநூனமாகவும் முத்தியாகவும் பாவமாகவும் எவாக்குந்தேவாரேபதியாகவும் ஆன்மாக்களாகவும் தவமறததாகவும் சொல்லுதற்கரிய சுட்டுப்பொருளவாயஅவனாகவும் உவனாகவும் இவனாகவும் நின்றருளும் இறைவனே என்னை ஆட்கொள்ளவேண்டும். எ-று ஏ-அசை.

பொன்னாய்ப்பூணாய்ப்பூணன்புளனாய்

மன்னாய்மன்னைவாழ்த்துமபலராய்ச்

சொன்னார்சொலவிறசோராநின்ற

வென்னாயகனையெனையாளுதியே.

(இ - பு.) பொன்னாகவும் அப்பொன்னாலாகிய ஆபரணமாகவும் அவ்வாபரணத்தரித்துக்கொள்ளும் அன்புடையவனாகவும் இறைவனாகவும் அவ்விறைவனைத்துதிசுரும பலராகவும் முன்னம்ஓதியுள்ள ஆத்தாமொழியிற்கரத்துநின்ற என்முதல்வனே என்னையாட்கொள்ளவேண்டும். எ-று ஏ-அசை.

வேறு.

என்றேபலவாய்குதுதியேத்திடலு

நன்றேயிவனன்பெனநாடியரன்

குன்றேயருளகொம்பனையாராருடனான்

கன்றேபுகழ்கின்றதுகாணெனலும்.

(இ - பு.) இவ்வண்ணம் பலவாகத்துதி செய்யும இவனது பேரன்பு மிகுலலதென்று சிவபிரான் எண்ணி இமயவரையரையனளித்த மலர்க்கொம்புபொன்ற மருங்குள்ள உமாதேவியாருடன் உந்துபுத்திரன் துதிக்கின்றதைப்பாராயென்று உறவும் எ-று. ஏ இரண்டும்-அசை. (சரு)

பொன்னாதிதலைப்புணர் பூண்முலைமின்

னன்னாநிபுற்றளளாகிமகிழ்ந

தென்னாயகவொல்லையினெய்தியவ

னுன்னாவாமேயுதவென்றிடலும்.

(இ - பு.) பொன்போலும் தேமற்படர்க்க நெருங்கிய. முத்தாரத்தாங்குந்தணங்கியுடைய மின்னற்கொடிபொன்ற உமாதேவியா அறிந்து.

கொண்டவளாய் மகிழ்வுற்று எனதிறைவனே அந்வினைவின்சென்று அம் முருகன்நினைத்தலாயவரதைத்தந்தருளென்றுகூறவும், எ-று ஏ-அசை, ()

மறிமானணிகைத்தலனாகிமதி
வெறிவார்சடைமீதுவிளங்குறவே
பொறியாரவப்பணிபூண்டனனும்
றறிவாரறிவிறறறியும்மமலன்.

(இ - பு.) மறியென்னும் பெயருடைய மானணிந்த திருக்கரத்தோடு இளம்பிறைவாசனைமழும் நீண்டசடையின்கண்பிரகாசிககப்பட்டப் பொறிகளமைத்தபாம்பணிதரித்தவராய்ததன்னைமெய்யறிவானோகருவோர்க்கு அவ்வறிவில்விளங்கும் சிவபிரான், எ-று, ஏ-அசை, (சஎ)

உலகைத்தருமன்னை யுடன்விடைமே
ஸிலகிக்கமலத்திறையேமுதலா
மலகிற்புலவோர்துதியனபினொடுஞ்
சொலமுக்கணாவந்தெதிரோதோன்றினரால்.

(இ - பு.) நிலவுலகின்கண்ணுள்ள ஆன்மவாகுகங்களை ஈன்றருளியஉமா தேவியாருடன் இடபவாகனத்தின்மீதுவிளங்கிப் பிரமன்முதலாக அளவிறந்ததேவர்கள் உள்ளன்போடு தோத்திரஞ்செய்ய மூன்றுநேத்திரங்களை யுடைய சிவபிரான் முருகக்கடவுட்கெதிரில் காட்சியருளினா, எ - று, ஏ, ஆல்-அசை, (சஅ)

வந்தாரைவணங்கிமகிழ்ந்தருகன்
சிந்தாருலமாறுதலசெப்பலெனே
தந்தாய்தருதந்தையெதிர்ப்படினோய்
சிந்தாதொருசிறற்றடியுண்டுகொலோ.

(இ - பு) இவ்வாறு எழுந்தருளியவந்த சிவபிரானைத்தொழுது களி கூர்ந்த முருகக்கடவுள் சிந்தைத்துயரம் தீர்த்தனரென்று சொல்லவேண்டியதென்னை ஏனெனில் தன்னை ஈன்றருளிய தாய்தந்தையரைக்கண் கூடாக்ககண்டவிடத்துததுன்பந்திராதொருகுமுந்தையும்பூலோகத்தில்உண்டோ இல்ல ஆகையால், எ-று, ஒ - அசை, (சக)

வேறு,

பரவுமைந்தனைக்கருணையாமபணிப்புனலாட்டி
விரவுபங்கயககரங்களான்மெய்யெலாநதடவி
நிரவுபன்மணியாதனத்திருத்திரெஞ்சுவந்தே
யரவணிந்திடுமையனீதுரைத்தனனன்றே.

(இ - பு.) இவ்வாறுவணங்கி எதிர்கின்ற முருகக்கடவுளை அருளென்னும் குளிர்த்தீரால் முழு குவித்துக்கலந்த தாமரைமலர்போன்ற திருக்கரங்

களால் திருமேனிமுழுதந்தடவி வரிசையமைந்த பலமணிகள் அமுத்திய
சிக்காதனத்தில் எழுந்தருளுவித்து மனங்களிகூர்ந்து சர்ப்பாபரணமணிந்த
சிவபிரான் இவ்வாறுகூறினன், எ - று. ஏ, அன்று, ஏ-அசை, (௫௦)

பகருமாகமநான் முறைபழுதிலாவன்பி

னிகரில்பூசனைபுரிதலினின்னையார்நிகர்ப்பார்

புகரின்மைந்தநீபுந்தியிலோர்திடும்பொருளைப்

பகர்தியென்றலுமீதெடுத்துரைத்தனன்பரிந்தே.

(இ - பு.) நம்மால்விதித்தசிவாகமநூல்விதிப்படி ருறைவுபடாதஉள்
ளன்போடு ஒப்பற்றபூசைசெய்வதில் உன்னையொப்பவாயாவா ரூற்றமற்ற
புத்திரனே நீ உன்மனதின்நினைத்த வரததைச் சொல்லுவாயென்றவுடன்
பேரன்போடு இதனைஎடுத்துக்கூறினா முருகக்கடவுள். எ - று. ஏ-அசை.

வானிருந்துவந்துய்விக்குமாற்றினால்மழையைப்

பூநிலத்தினுக்கமுதெனபபுகல்வதேபுலமை

கானிருந்தலர்கடுக்கையங்கடவுளேதமியேன்

றானிருந்திடந்தலத்திலேன்வறுமையைததந்தாய்.

(இ - பு.) ஆகாயத்தின்கணிருந்து நிலவுலகத்திற்குவந்து இங்குள்ள
சராசரங்களைப்பிழைப்பிகரும் தன்மையினால்மழையை இந்நிலவுலகத்திரகு
அமுதமொத்தது என்றசொல்வதே தெளிவாகும் அப்படியிருக்க வாசனை
யோடுவிகசிக்குக கொன்றைமாலையதரித்த சிவபிரானே அடியேனிருக்கும்
இச்சுருதிபுரியில்மாதிரமஎன் புனல்வறுமையைக்கொடுத்தாய். எ - று.
தான் - அசை. (௫௨)

உன்னைப்பூசனைபுரியவுமுதகமில்லவன

யின்னல்கொண்டனனென்றுயர்தீர்த்தியென்றிறைஞ்ச

மின்னைப்பாதிபொன்மேனியில்வைத்திடும்விமல

னன்னபாலகன்றனக்கருள்செயத்துணிந்தனனால்.

(இ - பு.) உனக்கபிடேகிகவும் கீரின்றித்தனம்மடைந்தேன்ஆகை
யால் எனதுயரத்தைத் தீர்த்தருள்வாயென்று துதிக்கமின்போலும் உமா
தேவியாரைத்தனது பொன்போலும் திருமேனியின் இடப்பாதியில்வைத்
தருளும் சிவபிரான் இவ்வாறுகூறியமுருகக்கடவுளுக்குக்கிருபைகூர்த்தொ
டங்கினர். எ - று. ஆல் - அசை. (௫௩)

பாங்குவைகியபான்மொழியுமைமுகம்பார்ப்ப

வாங்கவட்டி.றலாரும்வைவேலினையளிப்பக

கோங்கலர்ப்பசுங்கொன்றையங்கடவுள்கைக்கொண்டே

யீங்கிதன்செயல்கேளெனக்காதலற்கிசைத்தான்.

(இ - பு.) சிவபிரான் தனது இடப்பாகத்தில்வீற்றிருக்கும் பால்போ
லும் இனியமொழியையுடைய உமாதேவியின் திருமுகத்தைநோக்க அவ்

அமாதேவியார் வன்மைபொருந்திய கூரியவேலாயுதத்தைக்கொடுக்க அரு
ம்புகளுடன் விகசிக்குங் கொன்றைமலாமாலையணிந்த அச்சிவபிரான் அத
னைத்திருக்கரத்தாலவாறு இவ்வேலின மகத்துவத்தைக்கேளென்று முருகக்
கடவுளுக்குச் சொல்லுகின்றார். எ-று ஆங்கு-ஈங்கு, ஏ-அசை. (௭௪)

மேருவாயினுந்திசையுறமவேதலண்டமெனினு

மூருநேமியமபூதரமெனினுமுலையா

விரமேயுறமண்டத்தின்விழுச்சுவரெனினுந்

திருமேயிதுங்முததிடிற்றிண்வலிசிறைநதே.

(இ - பு) மேருமலையானாலும் அட்டருலபருவதங்களானாலும் நிலத்
தைச்சூழ்ந்திருக்கும் சககிரவாளநிரியானாலும் கெடர்தவன்மையுள்ள அண்
டங்களின்மேலான சுவர்களானாலும் இவ்வேலாயுதத்தை வீவோயாடில்
அவற்றின் மிக்கவலிமைஅழிந்திப் பொடிப்பொடியாய்ப்போம். எ-று. (௭௫)

ஐ, இரண்டும் - அசை.

ஈதுகொள்ளுதியசுரர்தங்களுக்கிடையேறம

பூதலதையிவ்வேலிநாறகிண்டி டுற்புனித

வேதமில்லதோர்கங்கையுந்தோன்றுவளிந்தக்

கோதினுத்தமததலததிடைக்கொணாதிபென்றுரைத்து.

(இ - பு.) இவ்வேலைக்கரத்திற்குங்கொள் இதுஅவுணாகளாகிய
சர்ப்பங்களுக்கு இடியேறுபோன்றது மேலும்பூமியை இவ்வேலாற்குத்தி
னூற் பரிசுத்தமானதும் குறமற்றதுமான ஒப்பற்றங்கையுக்கும் அகநங்
கையைப்பழுதற்ற இச்சுருதிபுரியினிடத்துக்கொண்டு வரக்கடவாயென்று
ரைத்தருளி. எ - று. (௭௬)

அடனமிருத்திடுமவேலினையளித்ததுமமரர்

கடலினூர்த்தனர்சொரிந்தனாகற்பகநறும்பூ

விடையில்வானகதுந்துபியெங்கணுமதிரந்த.

படருமாதவரயோகியர்சயமுறைபகர்த்தார்.

(இ - பு) வன்மைமிக்க வேலைக்கொடுத்தவுடன் தேவர்கள்கடன்
முழக்கம்போல் ஆரவாரித்தவர்களாய்க் கற்பகமலர்மாரிபெய்தார்கள் இதன்
மத்தியில் தேவதந்துபியெங்கும் முழங்கின அவ்விடத்துக்கடிய மகாதவசி
களும் யோகிகளும் சயசயவென்று ஆசிகூறினார்கள். எ-று. (௭௭)

வேறு.

புண்ணியந்தருமஞானம்பொடைநிறைமெய்மைவேதம்

விண்ணவர்முனிவரெல்லாம்விளங்கினமகிழ்வுமேவி

நண்ணியபவங்கள் தீமைநலவகள் பொய்மாயவஞ்சந்

திண்ணுறுமரக்கர்தீயர்சிறுத்தனர் தீய்ந்துபோந்தார்.

அறுமுகன்சத்திபெற்ற சருக்கம். . இள

(இ - 4.) புண்ணிபங்களும் தருமங்களும் ஞானமும் பொறுமையும் திருத்தியும் உண்மையும் வேதமும் தேவகணங்களும் முனிசுணங்களும் இவைகனெல்லாம் மீழ்கூர்துவிளக்கமடைந்தன இந்நிலவுலகத்தடைந்த பாவங்களும்கெடுதியானகுற்றங்களும் பொய்யுமாயமாகியவஞ்சனைகளும் வன்மையும் பொருந்திய அவுணர்களாகிய புன்மாக்கள் சிறுத்தவர்களாய் அழிந்துவிட்டார்கள். எ-று. (இஅ)

விடமுறு கண்டத்தெந்தைவிரும்பியிவ்வேலுமீந்தே
யடன்மிகப்பெறுதிரீபென்றரியநலவரமுந்தந்து
மடவரலோடுசினறவானவர்முனிவர்காணக
கடலமுதனையவெந்தையிலிக்கதறிதகரந்தானன்றே.

(இ - 4.) விடந்தங்குங் கண்டத்தையுடைய எமதநதையாராகிய சிவபிரான் விருப்பத்தான் இவ்வேலையுந்தந்து மிகவன்மையை கீ அடைவாயென்று அருமையாகிய நலவரதையுங்கொடுத்த உமா தேவியாரோடும் தம்மெகிரிநின்ற தேவர்களும் முனிவர்களும் காணும்படிபாற்கடலின் கண்உதித்த அமுதம்போன்ற அச்சிவபிரான் சிவலிங்கத்தில மறைந்தருளினார். எ-று. அன்று-எ-அசை. (இக)

வானவர்முனிவர்வநதுவணங்கவேல்கரத்திலேந்தித்
தேனலாகடபபமாரபனசிறுதையன்பெய்தியிந்த
மாநிலககிழத்தியுள்ளமகிழ்வுருசசென்றுமேல்பாழ்
றொருருரோசமேயியங்கொருபரனைத்தாழ்த்து.

(இ-4.) தேவர்களும் முனிவர்களும்வந்துவணங்கும்படிவேற்படையைத்திருக்கரத்திறுபுகித்தேன்றுளிகுருங் கடப்பமலாமாலையணிந்த மார்பிலையுடைய முருகக்கடவுள் இதயத்தினிடத்தப பேரன்புற்று இந்தநிலவுலகத்திறுநீயபூதேவிமனமகிழும்படி போய்நேற்றிசையில ஒருருரோச தூத்தில அடைந்து அவ்விடத்தோர் சிவலிங்கப்பெருமானைத்தாபித்துப் பணிந்து. எ-று, தான்-அசை. (க0)

உம்பரின்சிகரிமேவுமுயர்ந்திவரையின்சாரற்
கமபினும்வேகத்தெய்தியாங்குநிறையிலவேல்வாங்கி
வம்பணியலங்கழ்நோளான்மாநிலத்தூன்றலோடு
மம்பரத்துருவாய்வானமளவுறக்கங்கைகின்றான.

(இ - 4) உயாவாகிய முடிகளையுடைய சிறந்தநந்திமலைச்சாரற்கு அம்புசெல்லும் வேகத்தினும் அதிவேகமாகச்சென்று அவ்விடத்தின்று கூரியவேலாயுதத்தைஎடுத்தவாசனைமழும்கடப்பமலர்மாலையணிந்ததிருப்புயங்களுள்ள முருகக்கடவுள் நிலத்தில் ஊன்றியவுடன் கடல்போற்பிரவாகி தது ஆகாயமளவுமோங்கிக் கங்காதேவி எதிரின்றான். எ - று. இவ்விரண்டுங், ஞானம். (கக)

100 - திருவோத்தூர்ப் புராணம்.

நோக்கியருமரன் ன்பாற்றுதிபலதுவன்றேயெந்தாய்
மாக்கடலுளவுங்கீழ்பால்வருதியென்றிசைத்தலோடும்
பூக்குழற்கங்கைசொற்றபுகல்வனையினிதினோக்கி
நீக்கருமகிழ்ச்சிபொங்கியின்னதுநிகழ்த்துகின்றான்.

(இ - பு) அவ்வாறு கங்கைநின்றதைக்கண்ட முருக்கடவுள் மெய்
யன்பாற்றுதிசெய்பவராய்ப்பலவாறு துதித்து எனதுதாயேழ்த்திசையின்
வழியாகபடெரியகடல்வரையும்பிரவாகிதவரவேண்டும்என்றுகூறியவுட
ன்மலாதரித்த அளகததைபுடைய கங்கைபாணவன் அவ்வாறுகூறியதனது
புத்திரராகிய முருக்கடவுளை அன்புடன்பார்த்ததுஎன்காலத்தும்நீங்கரியமன
மகிழ்ச்சிக்கொந்து இவ்வாறுசொல்லுகின்றான், எ-று. ஏ-அடை. (க2)

மைநதநா னுந்தைசெய்யவாரசடைவதிந்துகின்றே
னந்தநான் முகன்மால்காணாவரன்பணியன்றியெய்தற்
கெநதநிலையென்றேகவெறுழ்வலிக்குமரங்கேட்டுச்
சிறந்தபாணினைநதுதேவதேவனை வணக்கஞ்செய்தான்.

(இ - பு.) புத்திரனே நான்உனதந்தையாகிய சிவபிரானது சிவ
ந்தகீட்சியுள்ள சடாடவியின்கண் வசித்திருக்கின்றேனாதலால் பிரமன் திரு
மால் இவர்களாற்காண்டற்கரிய அச்சிவபிரான் கட்டளையில்லாமல் இவ்வி
டத்துவருதற்கு என்னால் ஏலாதென்றுகூற மிகுத்தவன்மையையுடைய
முருக்கடவுள் கேட்டுத்தமதுதிருவுள்ளத்தில் இவ்வண்ணம் நினைந்து தே
வாகட்கெல்லாந்தேவராகிய சிவபிரானைவணங்கினான், எ-று. (க3)

அன்னவேலையின் மால்வேதனடி முடிதேடிக்காணா
முன்னவன்முன்னமாகமுருகவேளிறைஞ்சிக்கங்கை
பன்னியமாற்றமோதபபரன்மணிமுறுவலபூத்துத
தன்னிபற்சடைநீர்தன்னிற்றலையிலோர்திவலைவிழ்த்தான்.

(இ - பு) அத்தருணத்துத் திருமானம்பிரமனும்முறையே அடிமுடி
தேடிக்காணாத ஆகிவத்துவாகிய சிவபிரான் எதிதோன்ற முருக்கடவுள்
வணங்கிக்கங்கைமொழிந்த சொற்களைக்கூறச் சிவபிரான் அழகியபுண்முறு
வல்செய்த தனதிலக்கணமமைந்த சடையின்கணுள்ள கவகைநீரில் ஒரு
தளரிதத்தில்விட்டான், எ-று. (க4)

சிந்தியதிவலைக்கங்கைசேனை வுயர்ந்துபார்மேற்
கந்தவேள்வேலாற்றேரிக்காட்டியவிடத்திலவானத்
தித்திரன்முதலோரேத்தவிருடியார்முனிவாபோற்றக்
கொந்தலாகொன்றைமோதங்குலவவேகத்தோடெய்த,

(இ - 4.) அவ்லாறுசிவபிரானால் விடுத்ததளியாகியகங்கை ஆகாய வரையுயர்ந்த பூமிமீதுமுருகக்கடவுள் தனதுவேலாற்றிழித்துக் காட்டிய விடத்தில் தேவலோகத்த இரதிரன் முதலியதேவர்கள் துதிக்கஇருடியரும் முனிவரரும்வணங்கக்கொத்துககளாகவிகசித்தகொன்றைமலாவாசங்கமழ அதிவிரைவாய்வா.எ - று. (சுரு)

சைவலமள கங்காட்டத்தாமரைவதனங்காட்டக்
கைவிரலபவளங்காட்டக்கயீரவஞ்செவ்வாய்காட்ட
மைவிழிகவின்செல்காட்டவாகபென்முலையைககாட்ட
தைவருநதிரைக்கைவீசிசசான்மலிவருகின்றாளா.

(இ - 4.) வேலம்பாசிகள் அளகபாரம்போல்விளங்க தாமரைமலர் முகம்போலவிளங்க பவளங்கள்கையின் விரல்கள்போல்விளங்க செவ்வல் லிமலா சிவந்தவாய்போல்விளங்க அழகியசேறகெண்டைகள் மைதிட்டிய விழிகள்போல்விளங்க சுகிரவாகப்பறவைகள்மிருதுகூனத னர்கள்பேர ல்விளங்க தாவிச்செல்லும் அலைகளாகியகைகளைவீசிக்கொண்டு கங்காதேவி வருகின்றாள். எ-று. ஆல்-அசை. இவ்விரண்டிவ ருளகம். (சுசு)

வரைகிகர்பேனம்வையக்குவால்சுளும்வனத்தினாக
நிரைகளுந்நிரையென்றோதுகிகரின்மாக்குலமுந்துள்ளும்
புரையில்பன்மீனின்சங்கம்பொருபடைக்கலமுமாகி
விரவுதுண்டிவலைப்பூழிமேலெழச்சேனைபோன்ற.

(இ - 4.) மலைபோல் உயாந்தோறும் நுரைகளாகிய தேர்க்கூட் டங்களும் காட்டாணிகளின்வரிசைகளும் அலைகளென்றுசொல்லும் ஒப்ப ற்ற குதிரைககூட்டங்களும்துள்ளிக்கொண்டிருக்கும் மறவற்றபலம்ச்சகூ ட்டங்களாகிய யுத்தத்திற்குரிய ஆயுதங்களு முடைத்தாடிக் கலந்திருக்கும் நுண்ணியதளிகளாகிய தூசுகளமேற்பரக்கும்மீடி கங்கைவருகின்றதோற் றம்போருககுச்சேனைப் பெருக்கம வருவதுபோன்றிருந்தது. எ-று (சுஎ)

வேறு.

ஆறுகங்கையணலைப்பரவிமூ
வாறுகங்கையணலைப்பரவிமூ
தூறுகங்கையதென்றுவந்துற்றதே
தூறுகங்கையதென்றுவந்துற்றதே

(இ - 4.) அந்தியானது சரைப்பக்கத்தைப்பொருந்திய அலைகளைப் பரவச்செய்து சிங்களாரும் திருக்காய்கள் பனிரண்டுமுடையமுருகக்கீட வுணவணங்கிப்பழமையாகச் சிவபிரான் சடாடவியில் ஊறுகின்றகங்கையி ன் சம்பந்தமுள்ளதென்றெண்ணித்தன்னிடத்து வந்தடைந்த எப்பொருளை

பும் இடைபூதற்புரித் த முத்திவண்பைக்கையிலாமலகம் போற்றருவதெ
ன்றயாவருத்ததிக அச்சுருதிபுரியின்கண் அடைந்தது எ-று. ஏ அலச.

சந்தங்கோங்கணியாரத்தருக்கொடு
சந்தங்கோங்கணியாரத்தருக்கொடு
வந்தவானந்தமருங்கடலையு
வந்தவானந்தமருங்கடலையும்.

(இ - பு.) சந்தனம் கோங்கு நெருங்கும் ஆத்திமுதலிய தருக்களைக்
கொண்டு அழகனம்தோங்கும்சிறப்பாகிய அச்சுருக்கினுவந்து ஒப்பற்ற
பெளிபசங்கங்கள் தங்கிய கடிய அலையோடுவிரவி அந்த மேலான கண்ணை
அக்கடலையுஞ் சத்திககச்செய்யும் எ-று. (௯௯)

ஓடுநீராவத்தொடுமொல்லையி
லோடுநீராவத்தையுமொன்சனா
லாடுமாதாகளஞ்சிவழிக்கொன
வாடுமாதார்களஞ்சிவழிக்கொளும்.

(இ - பு.) ஓடிவரும் அங்கைநீரின் சத்தத்துடன் அதிவிரவாய் ஓடும்
நீர்ப்பாம்பையும் ஒள்ளியதமதுகண்களால் கண்டுநீராடவந்த மகளிகள்பய
நீது வந்தவழியே திருப்பப்பக்கங்களில் அசைந்து கொண்டிருக்கும் பூம்புதல்
களைக்களைந்துகொண்டுசெல்லும் அப்பிரவாகம். எ - று. (௧௦)

பூநிருக்கங்களோடும்பொருவியே
பூநிருக்கங்களோடும்பொருவியே
நூநிருக்குந்தனிமைச்சலஞ்சலன்
தூநிருக்குந்தனிமைச்சலஞ்சலம்.

(இ - பு.) மலர்சளித்ததுள்ள தேனோடுக்கலந்து அழகிய விருட்சங்
களடியிற் பொருந்திப்பள்ளமுள்ள இடங்கடோறும் ஒப்பற்றமேகநீசெல்
துங்கால்வழியில் தனித்தனியாகவலம்புரிச்சங்கங்கள் இருக்கும் எ - று.
அம்-எ. அசை. (௧௧)

அணையின்மீலங்கல்கவெழுப்படி
அணையின்மீலங்கல்கடிதார்த்துபோய் .
பணையினமுத்தும்பணிவமுமாக்கமும்
பணையின்முத்தும்பணிவமுமாக்குமே.

(இ - பு.) இக்கதியினுள்ள விலங்குமீன்கள் தெய்வகங்கையுடன்
கடிய ஆராயம்சமீபிக்கும் அழகினுள் அக்கணையில்வசிப்பதற்குத்தரவும்படி.

சரையின்மீது கலங்கிய நீரானது அதிலேகமாய் இரைந்து சென்றவயல்கள் முழுதும் பண்புள்ள கீலோற்பலங்களும் பொன்களும் மூங்கிலிற்பிறந்த முத்துக்களும் சங்குகளும் பரவச்செய்யும் எ- ஏ-அசை. (எஉ)

வேறு.

இத்திறத்தின்கங்கைகருகனெய்தியபினங்கெய்திச்
சித்ததருஞ்சிவதலத்திற்சேர்ந்துபுவி யோர்துதிப்ப
வத்தன்மணியாலயத்தினருகாகத்தென்புறத்தே
பத்திமணிமாடநகர்ப்பாங்கெய்திக்கடலடைந்த.

(இ - 4.) இவ்விதமாகக்கங்கையானது முருகக்கடவுளடைந்த பின் னரடைந்து தன்னிடத்தடைந்தவர்க்குச் சருவசித்தியுந் தரத்தக்க சிவ தலமாகிய சருதிபுரத்தற்று நிலவுலகத்தாராதுதிக்கச் சிவபிரானது அமைய திருக்கோயிலின் சமீபத்துத்தென்பாரிசமாயவரிசையாக இரத்தன்மையமா னமாடங்குணிறைந்த அச்சருதிபுரத்தின்பக்கத்தடைந்து கடலிற்சேர்த்தது.

கங்கைவரும்பெருநீர்த்தங்கால்பரந்துமறைசைநக
ரெங்கணுநீர்க்குறைவகற்றியிணையிலெழிற்சருதிபுரத்
தங்கணலர்வாவிதடமகனோடைபலநிறைந்து
கொங்கலர்தண்பணைநிலத்துங்குடிமாறுதிருந்தனவால்.

(இ - 4.) கங்கையினின்றவந்த பெருவெள்ளங்கால்களாகப்பரவிச் சருதிபுரமெங்கணும் நீர்க்குறைவையீக்கி ஒப்பற்ற அழகுவாய்ந்த அம்மறை சைநகரத்துள்ள விசாலமாகப்பிரகாசிக்கும் கிணறுகளும் தடாகங்களும் பெரியஒடைகளும் பலவாகநிறைந்து வாசனாகமமும் குளிர்த்தகழனிவெளி களிலும் அக்கங்கைநீங்காதிருத்தது. எ-று. ஆல-அசை. (எச)

கண்ணுதல்வேணியில்வதிந்தகங்கைநன்னீராதலினால்
விண்ணவரமாதவர்முனிவர்விரும்பினந்தோய்குவரிம்
மண்ணுலகத்தவர்குடைந்துவரும்பிரமகத்திமுத
னண்ணுறுமும்மலுவிருளைநாசமுறச்செய்குவரால்.

(இ - 4.) நெற்றிக்கண்ணராகிய சிவபிரான் சடாடலியில் வசித்த கங்கையாகிய நல்லதீர்த்த மாதலால் தேவர்கள் மகாதவசிகள் முனிவர்கள் விருப்பத்துடன் இன்னுந்நீராடுகின்றார்கள் இந்நிலவுலகத்தவர்களும் ஆதில் நீராடித்தங்களுக்கு நேரும்பிரமசத்திமுதலாக இயற்கையின்பொருளும் ஆணவம் காமியம் மாயைஎன்றும் மூன்றுமலமயக்கங்களைபும் நாசம் அடை யச்செய்வார்கள். எ-று. ஆல்-அசை. (எஊ)

கந்தவேள் கொணர்ந்தமையாற்காசினியிலந்தியைக்
கந்தநதியென்றுரைப்பர்கையாற்பூநிலங்கிண்டு
வந்ததனுற்பாகுநதியென்றுமதைவழுத்துவர்க
ளந்தநதிக்கிணைதேரிலவனியிலோர்நதியிலையால்.

(இ - பு.) முருகக்கடவுள் கொண்டு வந்ததனுற் பூவுலகத்தில் அந்த
நதியைக்கந்த நதியென்று கூறுவார்கள் மேலும் அம்முருகக்கடவுள் தமதுநி
ருக்கரத்தினால் வேலைக்கொண்டு நிலத்தைச்சீரே அதில வந்தகாரணத்தால்
பாகுநதியென்றும அந்தநதியைக் கூறுவார்கள் அந்தநதிகு ஒப்புத்தேமல்
ஐநிலவுலகத்தில் வேறோர்நதியிலை. எ-று. ஆல்-அசை. (எசு)

அன்னநதிப்புனல்கொடுவெளரணையருச்சனைபுரிய
முன்னவனல்லன்பெய்திமுருகனுக்கிதாரைததனா
லிந்கரினீங்காமலிருந்துபுவித்துயர்நீக்கி [ல்.
மன்னுதியென்ற லுஞ்செவ்வேண்மகிழ்நதுமனமிசைந்தனா

(இ - பு.) அத்தகையநதியின் நீரைக்கொண்டு முருகக்கடவுள் சிவபி
ரானைப்பூசிக்க அச்சிவபிரான் பேரன்புற்று அம்முருகக்கடவுளுக்கு இவ்
வாறுரைத்தனர் இத்தகரத்தின்கண் இடைவிடாமல் வசித்து உலகத்துள்
பத்தைப்போக்கி நினைபெற்றிருப்பாய் என்றுகட்டினையிட்டவுடன் முருகக்
கடவுள் மனமகிழ்ந்து அதற்குடன்பட்டனா. எ-று. ஆல்இரண்டும்-அசை.

அப்பரிசேயாலயத்துக்கம்பெய்துந்நூரத்திற்
செபபருந்தென்கீழ்த்திசையிற்றேவதச்சனாற்செய்த
வொப்பரியகோயிறனிலுலகேத்தத்தந்தைதனை
யெப்பொழுதுநேரீக்கியவனிருந்தனன்செவ்வேண்மன்னே

(இ-பு.) அவ்வண்ணமே திருக்கோயிலுக்கமபு செல்லுந்நூரத்திற்சொ
ல்லுதற்குரிய தென்கீழ்த்திசையில் தேவதச்சனாற் நிருமித்த ஒப்பற்றதிருக்
கோயிலில் உலகமுழுதுத்துணிக்கத் தந்தையாகிய சிவபிரானைச் சதாதரிசித்
துக்கொண்டுஅவ்விடத்திருந்தார் முருகக்கடவுள். எ-று. மன்-ஓ-அசை.

அறுமுகஞ்சுத்திபெற்றசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் ... கசுசு.

வினாக்கள்

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வீரநடனச்சுருக்கம்.

ஐயநின் சொலமுதமுண்டெந்தன
மெய்யன் வேதமவியப்பநடிததைத்
துய்யசொல்லுதியெனறலுஞ்சுதனப்
பொய்யினமாதவர்கேட்கப்புகலுவான்.

(இ.பு.) கைமிசாரணிய முனிவா குதமுனிவரைப்பார்த்து அழகி யநுமதுசொல்லாகிய அமுதத்தைச் செவிவாயான் மடுத்தயந்தனமெய்ய னான சிவபிரான் வேதங்கள் கண்டு அதிசயமடையவீரநடனம் புரிந்த சரி ததிரத்தைப்பரிசுத்தரே சொல்ல வேண்டிமென்றுகேட்குதபுரணிகர் சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று. (6)

போதின்மீதுடைபுங்கவணைததுதித்
தேதமேதுமிலாமறையென்பன
காதலாயெங்கருததுறுகின்றது
நாதகேளென்றிதனைநவிறுமால்.

(இ.பு.) கமலவாசனாகிய பிரமனைததுதி செய்து சிறிதுங்குற்றமில் லாத வேதங்கள் எங்கள்மனதில் ஆசையாயிருக்கப்பட்டது ஒன்றுண்டு அதைச்சொல்லு கின்றனம் கேளுமையா கொன்று சொல்லு கின்றன. எ-று, ஆல்-அசை. (உ)

ஈசனார்நடனத்தொழினேக்குறு
மாசையாயினதுள்ளமதற்கியல்
வாசமாமலர்நாதவழுத்தெனப்
பேசவிதுபிரமனிசைப்பனல்.

(இ.பு.) சிவபிரான்புரிந்தருளும் வீரநடனத்தரிசிக்க வேண்டுமெ ன்று மனம் ஆசைகூர்ந்தன அதற்கிசையும்படிமனமுள்ள தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கும் பிரமனே சொல்வாயென்று வேதங்கேட்கப் பிரமன் சொ ல்லுகின்றனன். எ-று, ஆல்-அசை. (க)

உங்கருத்தெமக்கும் முளதுத்தம
வெங்கருததுமுடிநதிலதின்னமும்
பொன்கருத்துறுபூவைநிறததவன்
றன்கருத்தையஞ்சார்ந்தறிவோமென்றான்.

(இ - பு.) வேதங்களைப்பார்த்துப்பிரமன் உமதுமனவிருப்பம்போல் எமதுள்ளத்திலும் சிவபிரான் வீரநடனம் தரிசிக்க வேண்டுமென்றிருக்கின்ற து அக்கருத்து இன்னம் முடியவில்லை ஆனாலும் இலக்குமி இதயத்தில்தவசிக்கும் பூவைவண்ணான திருமாவின் மனதையும் பேராயறிவோ மென்றான் 'எ-று.

(௫)

வேறு.

மறையுடன் விருமாவிடத்தெய்தியேமறையோ
னறையலுற்றனனாதிபெஞ்சிவன் றனிநடனங்
குறைவறததரிசித்திடன்றுப்பினை மீக்கொண்
டிதைய உரணம்வந்தனவுபாயமேதென்றான்.

(இ - பு.) - வேதங்களுடன் திருமாவிடத்தாகுப்போய்ப்பிரமன் கூறு கின்றனன் முதல்வனாகிய எமதுசிவபிரானுடைய வீரநடனம் தவறின்றித் தரிசிக்கவேண்டுமென்று வேதம்மிகவும் ஆசைகொண்டுவந்தன எனதுததையே அதற்குள்ளுடைய உபாயம் விளம்புமென்றான். எ-று, ஏ-அசை. (இ)

கூறுமப்பொழுதரியிவைபியம்புமென்கொன்றை
யேறும்பொறசடையிறையவனடித்திடுமெலலை
மாறுபட்டுவான் புவிதலைமயக்குறுமதனாற்
றேறுகிறபரியார்வீரநாடநதரிசித்தே.

இ - பு இப்படிபிரமன் சொல்லுங்கால் திருமாற்சொல்லுகின்றனர் மெல்லிய கொன்றைமாலையணிந்த அழகியசடையையுடைய சிவபிரான் வீரநடனம் செய்கின்றபொழுது விண்ணுலகும் மண்ணுலகும் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்டு தலைமயங்கிடபோம் அதனால் அநதவீரநடனத்தைத்தரிச னஞ்செய்து தெளியவல்லவர் யாவர் என்று சொன்னார். எ-று. (சு)

ஆபவாற்றினுலரனாளில்லவர்க்கந்த
மாயநாட்டியங்காணுதற்கரிதெனவுடங்கித்
தூயமாலினஞ்சொறநனன் பிரமவுன்சொற்கு
பாயம்வேறுளததுவலாலவேறிலைபார்க்கிஸ்.

(இ - பு.) ஆனபடியாற் சிவபிரான் திருவருளில்லாதவர்க்கு அறித நீகரியஅந்த வீரநடனம் தரிசிப்பதற்கு அரியதென்று கூறிப்புகிறதனால் திருமால் பிரமனே உன்சொற்படி வேதம் அந்த வீரநடனம் தரிசனஞ் செய்ப வேண்டுமென்றால் அதற்குவேறு உபாயமொன்றுளது அதவல்லா மல் வேறொன்றுமில்லை எண்ணிப்பார்க்குமிடத்தில்தான் சொன்னார். எ-று.

வாதெனிற்புனியிடத்திலோர்தலமுளதினைவன்
காதலித்தவனுறைவதுகருத்தியைநதன்பி
னாதினைத் தவிரிழிநெய்யினன் னுறுநரினப்
போதினுதகமவின்னமுங்கேளதன்புனிதம்.

(இ - பு.) அந்தஉபாயம் என்னவென்றால் பூமியிலொருதலமுண்டு அத்தலஞ்ஞாபிரானபுடன் வாசம்பண னுநின்றது அததலத்திற்சென்று மனதொருமிதது அன்பிலை சிவபிரானே பூசைபுரிந்தாலவிரைவிலெழுந் தருளிவந்த நடனநரிசனங் கொடுப்பார் தாமரைமலர் வாசனான பிரமனே இன்னமுங் கேளந்த தலத்தினுடைய மகிமையையென்று திருமூலசொல்லுகின்றார். எ-று.

(அ)

அத்தலத்திலோரனபருக்கொருபிடியன்னம்
பத்தியிற்றரிலயமகம்பததுமேபலிக்கு
முத்தமகருகநதியிலோகாற்படிந்தவர்க்குச்
சுசுதுகங்கைபிலயனமாடியபலன்றொருமூல்.

(இ - பு.) அந்தத்தலத்தில ஒருஅடியாருக்கு ஒருபிடி அன்னம் பத் தியுடன இவ்வாசனஞ்சூபபத்த அசுவமேதயாகஞ் செயதபலன் சித்திக் கும் அன்றியுமத்தலத்திலுள்ளசேய்ந்தியிலொருதலவை நீராடினும் கங்கா நதியிலாறுமாதம் நீராடினடலன் சித்திக்கும். எ-று. ஏ-தூல்-அசை. (க)

மகமொன்றத்தலத்தியற்றிடின்வானரசெய்தும்
பகருமாலயஞ்சூழ்ந்தரன்றானிநிப்பணிநதோ
புகலுசின்னகரெய்திவீற்றிருப்பாகள்பூசை
நிகரிலகாலமொன்றியற்றிவீனாசிவனை யேடுகாப்பார்.

(இ - பு) அத்தலத்திலொரு வேள்வியெய்தவாகள் தேவேந்திரனாகி வாழ்வாசன ஆலயத்தை வலஞ்செய்து சிவபிரானுடையபாதத்தில் வணங் குப்பவாகள் பிரமனே உன்னுடைய உலகத்தை யெய்திவாழ்வாசன அச்சி வபிரானையொருகால பூசைபண்ணினவாகள் சாரூபபதவியடைந்து வாழ் வார்கள். எ-று.

(க)

இந்தவுண்மையையாவருமறிந்திடாதிருக்கு
மந்தவுண்மையெதென்றறிவலவுணாகளரனை
முந்தியர்ச்சனை செய்திடத்தருமவர்மொய்ம்பான்
மைநதநின்னையுமென்னையுநவிவாகண்மாதோ.

(இ - பு.) அந்தத்தலத்தினுடையமகிமையான இந்த இரகசியத்தை ஒருவருமறியக்கூடாதவண்ணமவைத்துள்ளது அப்படி ஒருவருக்குந்தெரி யாமல்வைத்திருக்கின்றதென்னவென்றால் அசுரர்கள் அத்தலத்திற்போய்ச் சிவபிரானைப் பூசைபுரிந்துவரம் பெற்று வல்லபத்தால் உண்ணையும் எண்ண

யும் துன்பஞ்செய்வார்களமைந்தனே யென்று பின்னுஞ் சொல்லுவார்.
எ-று. மாது-ஓ - அசை. (௧௧)

பாரிலுத்தரதிசையினிற்பயிலுமோர்மலையுஞ்
சீரினுத்தமதெக்கணதிசையிலோர்தலமு
மாருமுற்றறியாரதினுண்மையேதெரியத்
தேரின்மெய்க்குமாருயிராக்கணுநதிகுறாதிருக்கும்.

(இ - பு.) பூவுலகத்தில் இரகசியமாயுள்ளது இரண்டு அவையாதெ
னில்வடக்குத் திகிலிருக்கின்றது ஒருமலையும் சிறப்புடன் உத்தமமான
தெற்குத்திக்கிலிருக்கின்றது ஒருதலமும் இந்த இரண்டுனுடைய மகிமை
யொருவருமறியமாட்டார்கள் அதினுண்மையைநன்றாய்த தெளியுமிடத்து
உடலழியாமற் காப்பதொன்றும் உயிரழியாமற் காப்பதொன்றும்மாயிரு
க்கும். எ-று. (௧௨)

வடதிசைப்பயின்மலையினன்காகியமருநதவ்
வுடனுயிராக்கொருதிங்கிலாதுதவுவததினபேர்
திடமிகுத்தசஞ்சீவநற்சிறந்தசநதான
தொடாவசல்லியஞ்சமானமென்றறிந்தவர்கொல்வர்.

(இ - பு.) வடக்குத்திக்கிலிருக்கின்றமலையில்தாலு விதமான மருந்து
ண்டு அவைஉடலுக்கும் உயிருக்கும் ஒருதுன்பமில்லாமல் உறுதியுடைய
அதிகளின்பெயர் திண்மைமிருந்த சஞ்சீவிகரணிகல சிறப்புடைய சநதா
னகரணி தொடர்வதாய் சலலியகரணி சமானகரணி என்று உணர்ந்த
அறிஞர்கள்ஊறவர். எ-று. சஞ்சீவி-கரணியாவது:—உயிர்போய்க்கிடக்
கின்ற உடலிலுயிராவச்செய்வது. சந்தானகரணியாவது:—உடல துண்டு
துண்டாய்க் கிடந்தாலும் ஒன்றாய்க்கூடியுயிராவச்செய்வது. சலலியகரணி
யாவது:—உடலேயில்லாபலிருந்தாலும்கூடியிருமவாச்செய்வது, சமான
கரணியாவது:—நெடுவகாத்ததுக்குமுன அழிந்துபோனஉடலுடனுயிர் வரச்
செய்வது. (௧௩)

தெக்கணத்துறுந்தலத்தினுநான்குசெய்வினையான்
மிககவாருயிராக்கிடரிலாதளிப்பதுவினையிற்
புக்கிருந்திடல்பொருள்பிறர்ச்சிந்திடலபுசமுந்து.
நக்கணத்தொழல்பூசித்தலென்றுமேநவிலவார்.

(இ - பு) தெற்குத்திக்கிலுள்ள அத்தலத்தினும் நாலுவிதமாய்ச்செ
ய்யுந்தொழிலினால் மிகவும் ஆருயிரகளுக்குத் துன்பமில்லாது பலன்கொல்
த்த இராட்சிக்கும் அதைச்சொல்லுமிடத்து அத்தலத்தில் சென்றுவசித்தல்
பொருளுதவல் சிவபிரானத்தரிசித்தல் பூசைபண்ணல் என்று அறிஞர்
ஊறவர். எ-று. இப்படி அத்தலத்துவசித்தவாற் கயிலையில்வசிப்பதுமீ
பெருநூதவலாற் கயிலையிற் சிவபிரானுக்குத்தொண்டுசெய்வதும்அத்தலத்

திரு சிவபிரானைத் தரிசிப்பதற்குரிய சிவபிரானைப்போலுருவங்கொண்டிருப்பதும், பூசுத்தலாகியிலையிற சிவபிரான் திருவடியிற்சைந்துவாழுவது மாம.

(௧௪)

வேறு.

அத்தலத்தின் மகிமையனைத்தையுங்

கைத்தலத்தினினைலிக்கனியென

வத்தனையறிவானன்றியல்லவ

ரெத்திறத்தவரும்முணர்ந்தாரிலை

(இ - பு) அந்தத் தலத்தினுடைய மகிமைமுழுதும் உள்ளங்கையினெல்லிப்பழையோற் சிவபிரானேஅறிவா அன்றிமற்றவர் எப்படிப்பட்டவாகளும்உணர்ந்தவரிலை எ-று.

(௧௫)

இந்தநன்மகத்தூற்றவெழிற்றலத்

தந்தமிழ்ப்பரஞ்சோதியையாசசனை

சிந்தையனபுடன்செய்திடி லன்னவன்

வந்துதோன் றுவனாகுவணங்கியே.

(இ - பு.) இப்படிப்பட்டமகத்துவமுள்ள அழகிய அத்தலத்திலுள்ள தருளியிருக்கும் முடிவிலலாத சிவபிரானை மனதிலனபுடன் பூசைபுரிந்தால் அச்சிவபிரான வெளிவந்து உட்கொண்டிருப்பான் அவ்விடத்து அவரைத் தொழுது எ-று. ஏ-அசை.

(௧௬)

ஆசையுள்ள தலைந்திடி லாங்கவ

னை சம்வைத்தநிசந்தியதிருவன்

மாசறுத்தமறையினையத்தலத்

திசனைத்தொழுவேவுதியென்றான்.

(இ - பு) உள்ளத்திற்கொண்ட இசைசையைக் கூறினால் அவர்களுணைவைத்து கேட்டவரத்தைக் கொடுப்பார் ஆதலாற் குற்றமில்லாத வேதத்தை அத்தலத்துச் சிவபிரானைப் பூசைபுரியச்சொல்லி அனுப்புகவென்று திருமால் சொன்னான். எ-று. இம்மூன்றுங்கூறும்.

(௧௭)

சொன்னவாறயன்சொல்லச்சுருதியு

மன்னுமாசைமனத்தின்மனியுநக்

கன்னிபாகனறபூசைசுருதியே

யிரகிலத்தினிலையதியென்பவே.

(இ - பு.) இப்படி திருமால் கூறியவண்ணம் பிரமன்வேதத்துடன் சொல்ல அந்தவேதமும் எண்ணியபடி வீரநடனதரிசனங்கிடைக்குமென்று நிலைபெற்ற ஆசையானதுமனத்தில் அதிகரித்தலால் இளமுலையம்மை பாக்கிராமியசிவபிரானைப் பூசைபுரியும்வண்ணம்எண்ணி இரங்கியவகத்திலடைந்ததென்கூறு. எ-று. ஏ-அசை.

(௧௮)

குமரனாயில்கொண்டதலத்திலுந்
நமராபோற்றுநல்லாற்றினின் மூழ்கியே
விமலநாதனை விண்ணவர் தேவனை
யுமைமணுளை ப்புலையுருற்றின.

(இ - பு.) முருகக்கடவுள் வேல்பெற்றகொண்ட சுருதிபுரத்தடைந்துதேவர்கள் துதிக்கும் பாருநதியினில் நீராடி மலரநிதராய சிவபிரானைத் தேவர்கள் தேவனை உமாதேவியார் மனவாளரை ப்பூசித்தன, ஏ-று ஏ-அசை

வேறு.

மறையொருவடி வுகொண்டுமனதொடைம்புலனுமொன்றிற்
சுறையிடற்றவனை ப்புலையைகைகளாற்பலநாட்டெய்ய
நிறையருளாகிய சனெடியவெள் விடைமீதேறிப்
பிறைவளர்சடையெமமண்ணல்புறங்கிடத்தோன்றினானால்.

(இ - பு.) வேதங்கள் திரண்டு ஒருவடிவெடுத்து மனமுடன் ஐம்புலன்களும் ஒருபட்டு நீலகண்டராகிய சிவபிரானைத் தமது கைகளாற்பலாள்பூசிக்க இளம்பிறை தங்கும் சடையையுடைய எமநிறைவராகிய சிவபிரான் நிறைந்த திருவருளை யுடையராகி வெள்ளியஇடபத்தின் மீதுநாந்து அவ்வேதங்கள் காணும்படி காட்சிகொடுத்தருளினான் ஏ-று ஆல்-அசை.

பவளமால்வரையேபோற்றிபசுங்கொடிபாசாபோற்றி
தவளவெண்ணீற்றாய்போற்றிசங்கராசம்புபோற்றி
துவளும்வார்சடையாய்போற்றிதுடிமமூககரத்தாய்போற்றி
சுவளவாரணத்தைக்காய்ந்தகடவுளே போற்றிபோற்றி.

(இ - பு.) பெரியபய்ளமலை போன்றவரே வந்தனம் பசியகொடி போன்ற உமாதேவிபாகரே வந்தனம் சங்குபோலும் வெள்ளிய திருநீறுடையவரே வந்தனம் சங்கரனே சமபுவே வந்தனம் தவணடு அசையுமகீண்டசடையவரே வந்தனம் தமருகம் மழுதரித்த திருசகரங்களுடையவரே வந்தனம் கவளம் கவளமாயுண்ணும் யானையைக்கொன்ற கடவுளே வந்தனம் வந்தனம். ஏ-று.

(உக)

இருவகைத்தோற்றமாகியெங்கணுநிறைந்தாய்போற்றி
பருவமாயுதிபானவாதியபரனேபோற்றி
யுருவமாயுருவினுள்ளத்துண்மையாயுண்மைக்கேய்தும்
பருவமாய்ப்பதியாய்நின்றபானிறவண்ணுபோற்றி.

(இ - பு.) சரம் அசரம் என்னும் இருவகைத் தோற்ற முள்ளவராய் எவ்விடத்தும் நிறைந்தவரே வந்தனம் அருவமாக அனாதியான முதன்மை

யாகிய கடவுளே வந்தனம் உருவமாகி அவ்வுருவத்தின் இதயத்தோறும் விளங்கும் மெய்ப்பொருளாகவும் அம்மெய்ப்பொருளுக்குப் பொருத்தம் பரிபாகமாகவும் இவ்வகட் கெல்லாம் ஹிறைவராகவும் உள்ளபாலபோலும் வெள்ளிய நிறத்தவரே வந்தனம். எ-று. (உஉ)

ஞானமாய்ஞானங்காட்டுநாதமாய்நாதன்கதாய்த்
தானமாயதகானங்காட்டுநதனிப்பெருமபொருளாய்ஞாலத்
துணுமாயுண்ணுள்ளவுயிருமவவுயிரகொளிற்பந்
தானுமாய்ச்சகமாய்நின்றதானுலேபோற்றிபோற்றி.

(இ - பு.) ஞானமயமாயும் அத்தகையஞானத்தை விளக்குவதும் நாதவடிவாயும் நாதவிநாயகவும் முத்திதானமாகவும் அம்முத்தித்தானத் தை ஆனமாய்க்கட்டுக காட்டுவிக்கும் ஒப்பறப்பெரியபொருளாகவும் நிலவுலகத்திலுள்ள சடரூபமாகவும் அச்சடங்கடோறும் உலகம் உயிராகவும் அவ்வுயிரகளுநாகும் சகரூபமாகவும் உலகவடிவமாகவும் விளங்கும் சிவபிரானே வந்தனம் வந்தனம். எ-று. (உஉ)

எனவிருக்குரைததுப்பேர்ந்றியேத்தவெம்பெருமானன்பு
மனமிகுத்தருளானின்றவானபெருமறையெயுன்ற
னீனைவுநாதடுதியென்னநிகழ்த்தலுநகனித்துவேதங்
கனைகழறகமலம்போற்றிகருகதுகந்தினைச்சொற்ற.

(இ - பு.) என்றவேதங்கள் சொல்லித்ததித்துவழிபடச் சிவபிரான் தமக்குநாவுள்ளத்தையு கூர்ந்தாள் எமதெனிரிவீற்றின்ற சிறந்தபெரியவேதங்களே உமதுகருததைச்சுகுறுக என்று திருமாய்மலாந்தருளலுநகனிப்பெய்தி அவ்வேதங்களைச் சம்பிரான உலகமும் வீரகண்டையைத்தரித்த தாமரைமலர்போன்றதிருவடிக்களைத்துதித்து மனமுவந்து இவ்வாறுகூறின. எ-று.

அரியபன்காணுஞானதமலகாயகடுவநநெஞ்சத்
துரியதுன்னடனோசகியுவநதிடமகெனறலோடுந்
தரியலாபுரங்கள்காய்ந்ததறபான்புகிழ்கூர்ந்துள்ளப்
பரிவுடனமறையநோகுகியின்னதுபகருகின்றான்.

(இ - பு) திருமால் பிரமன்காணுத ஞானசொருபத்தையுடைய மலரகிதரான இறைவரே எனதிதையததில உள்ளது உமதுதிருநடனங்கண்டு உவக்கவேண்டிமென்னும்கீருத்தேஎன்றரைத்தவளவிலபகைவாகளது முப்புரங்களை எரித்தருளிய சிவபிரான்மகிழ்ச்சியுற்று மனவிருப்பத்துடன் வேதங்களைப்பார்த்து இவ்வாறுதிருவாய் மலர்ந்தருளுகின்றார். எ-று. (உரு)

விளங்குமாரணமேயெந்தன்வீரதாண்டவநீர்நோக்க
வுளநதனிலருந்தியென்னவோதினதுண்மையேனுந்
துளங்குமாலவரையுமண்டத்தொகுதியுந்துழனிவேலை
வளங்கொள்பூதலமும்வாணுமாயுபட்டுமலுமாதோ.

(இ - பு.) விளக்கமுற்றவேதங்களே எமதுவீரதாண்டவத்தை நீங்கள் காணும்படி உள்ளத்தில்திருப்பம்என்று உரைத்ததுமெய்யம்மையானாலும் அத்தாண்டவகாலத்துப்பிரகாசமும் அட்டருலபாவதங்களும் அண்டகடாகங்களும் ஒலிகளுக்கடலினால் வளமைதற்கிய இந்நிலவுகமும்விண்ணுலகமும்மாறபட்டிவருந்தும். எ-று. மாத, ஓ-அசை. (உ௬)

ஆதலானீரெங்குற்றெடைனோக்குவிரென்றோத
வேதமானவையுணைந்துவிளம்பினவமலரின்பொற்
பாததாமரையையெய்திப்பணிந்துமெமமனத்திற்பறுறு
காததீர்திலதேல்வேறுகடவுளார்கருணைபூப்பாரா.

(இ - பு.) ஆகையால் நீங்களெவ்விடத்தடைந்து எமதுநிருத்தவகாண்டீரென்று கூற மலரத்கிராகிய சிவபிரானே உமது அழகியதிருவடிகளாகிய தாமரைமலரைச்சரணடைந்துதொழுதும் எமதுள்ளத்தெய்திய அவா ஒழியாதிருக்குமாகில் வேறேகிருபைகூருந்தெய்வம் எது என்று வேதங்கள் மனம்நெகிழ்ந்து கூறின. எ-று. (உ௭)

வேறு.

என்றுபலவாய்த்துதியிபப் பிமறைநிறகக்
குன்றுசிலையாயொருகைகொள்குழகனன்பா
னின்னுபுகழ்வேதவுருவோடிதுநிகழ்த்து
மன்றுனொனதாடலெழில்காணமனதாகில்.

(இ - பு.) என்று இவ்விதமாகப்பலதுதிகள் கூறிவேதங்களிருக்க மேருமலையில்காகவணத்து ஒருகரத்திறுறாகிய சிவபிரான்மெய்யன்புடனதம்மெதிரிலின்று ததிகும் அவ்வேதங்களுடன் இவ்வாறுகூறுகின்றா இந்நிலவுகத்தில எமதுநடனத்தின் அழகைக்காண விரும்பமிருக்குமானால். எ-று. (உ௮)

இநதவிறலசேர்துடியினிற்புகுகிரென்னி
லநதமுறவேநடனவாடலிசைகிறபே
னத்தலிலராகியெனதாடனனிகாண்பீர்
சிரதைமகிழ்வாகியவைசெய்கெனவுரைப்ப.

(இ - பு.) இத்தவன்மை பொருந்திய தமருகத்திற்புகுவீரேயாகில் அழகமையும்படி வீரநடனமாகிய நிருத்தம்புரிவோம் ருறைபாடில்லாதவராய் எமதுநடனத்தை மன்றாகத்தரிசிப்பீர் ஆதலால் மனமகிழ்ந்து அவ்வாறுபுரியுமென்று கட்டினையிட. எ-று. ஏ-அசை. (உ௯)

ஆரணமகிழ்ந்துரையதற்குளமிசைந்தே
காரணமுதற்பொருளகரத்துடிபுகுந்த
நீரணிபளிக்குமணிவட்டநெடுவில்லை
பேரணிதுடிக்கொரிருவாயினுமிசைத்தார்.

(இ - பு) வேதங்கள் களிப்புற்றுச்சிவபிரான் திருவார்த்தைக்குமன மொருப்பட்டு முதற்காரணமாகிய பரம்பொருளாயுள்ள சிவபிரான் திருக்க ரத்தேந்தம தமருகத்திற்புகுந்து கொண்டனஉடனே நீரோட்டமுள்ள பளிங்குமணியாலாகிய வட்டவம வமைந்த நீண்டதுண்டுகளை அழகுள்ள அததமருகத்தின் ஒப்பற்றஇருபரிசுத்தவாயினும் அமைத்தார். எ-று. எ-அசைஇமமூன்றுங்குணகம். (௧௦)

செங்கையிலிருத்தியதிறற்றுடியினுள்ளா

யிங்கிதட்டதொழிலிருக்கினிதுகாணச்

சங்கரநிராமயசதாசிவன்மகிழநதே

பொங்கமுறவத்தொழில்புரிந்தனனிசைந்தே.

(இ - பு) தமது சிவந்திருக்கரத்திறறாங்கிய வன்மையை யுடைய அத்தமருகத்தினுள்ளிருந்தே வினோதநடனத்தொழிலை வேதங்கள் இனி மையுடன்பாக்குமபடி சங்காரத்தொழிலமைந்தநிராமயராகிய சிவபிரான் திருவுள்ளமகிழ்த்த சமமதித்து ஆன்மாக்கள் பொலிவடையுமபடி அநநட னம்புரிந்தீனா. எ-று. எ-இரண்டிம, அசை. (௧௧)

வேறு.

பாதமணிநூபுரசுதங்கையொடிடைக்கணுறு பன்மணிகளும்ம சையவே,காதின் ணிகன குழையின் முன்னிர விதோன்றலழலகாணு மவெயின்மினமினியதாஞ், சோதிமணிமேன் மகுடமண்டமுகடை த்துளை துளை ததுருவியெயொளிரவே, வேதமனடெமகிழஞானபர மான சிவன்வீரநடனஞ்செய்தனனால்.

(இ - பு.) திருவடி களில்தரித்த நூபுரமாகிய சதங்கையுடன் இடை யிற்றரித்திருக்கும் பலஇரத்தினங்களும் அசைவிலும் திருச்செவிகளிலஅணி ந்திருக்கும்குண்டலங்களின்முனருரியன் தோன்றுகின்றது எப்படியிருக்கு தென்றல வெப்பம வீசும் அச்சூரியன் வெயிலின்முன் மின்மினியாகவும் பிரகாசமுள்ள இரத்தினங்களமுததிய மேன்மையமைந்த கீரீடமானது வான்முகட்டைதுளைத்துக்கொண்டு ஊடுருவிச்சென்றவிளங்க வேதங்கள் மனங்களிக்கஞானமயமாகிய சிவபிரான் வீரநடனம்புரிந்தார். எ - று. எ-மூன்று ஆல்-அசை. (௧௨)

* கோலமகமேருமலைபாழிமலையாசையலைகூடுறுநலண்டமலைய ஞாலவுயிர்வானிரவிசீதமதிதாரகைநடுங்கியுழலப்புலவரு மேலுலகுமீதுறுஞாலமுயர்வானிஹுவேகமுறவேகமுலவே வேலைவெறிநீர்கவறயர்ருமுணராது சிவன்வீரநடனஞ்செய்தன [னால்.

(இ-பு.) அழகியமேருகிரியும் சகிரவாளகிரியும் அட்டகுலகிரிகளும் உட்டமாகியபெரிய அண்டங்களும அசையவும் பூமியிலுள்ள ஆளமவாககங்களும் ஆகாயத்தின் கணுள்ள குரியன் குளிராத சந்திரன் டீசத்திரங்கள் ஆகிய இவைகளும் நடுக்கமுறுத்தமொறவும் தேவர்களும் விண்ணுலகும் தீழாகவும் பூவுலகம் உயர்வாகிய ஆகாயத்தின்பொருந்தவும் லேகததுடன்சமுலும் படியாகவும் கடலினதுபுலால்சமுழம் நீர்சுவறிப்போகவும் யாராவும் இத்தன்மைத்தென்று அறியப்படாத சிவபிரான் வீரநடனம்புரிந்தாரா. எ-று. ஏ-இரணமும், ஆல்-அசை. (௩௩)

இந்தவகைவீரநடனங்கள் வெகுதூரமிறையின்பமுடனே புரியவே, சிந்தைமகிழ்வாகிமறைகண்டு துதிசெய்யமிருகின்ற மயமதானனிவனு, மந்தமுறவாடிநடனத்தினைப்பொழித்தாநிலமந்தரமொடெந்தவுலகு, முந்தவுறுகின்றபடிதந்துமறையைப்புகியினமுந்தறவிடுத்தன்னாரோ.

(இ - பு.) இவ்வண்ணமாக வீரநடனங்கள் அநேகநூலம் சிவபிரான் களிப்புடன் செய்தருளாமனமகிழந்து வேதங்கள் அந்நடனத்தைக்கண்டு துதிசக மிகுத்தசின்மயரூபமான சிவபிரானும் அழகுபொருந்தாடித்து அந்நடனத்தை ஆவ்வளவிலநிறுத்தி மண்ணுலகமும விண்ணுலகமும் மறற எந்தவுலகமும் முன்புள்ளபடி அமைத்த வேதங்களைப்பூவுலகத்தில முன்பு செல்லுமபடி வீடுத்தாரா. எ-று. ஏ-இரணமும், அரோ-அசை, (௩௪)

வேறு.

ஆடுகின்றநடனத்தினுலழியுமகிலலோகபுவனங்களுங்
கேடுகொண்டதிவண்ணனு முன்னுறுகிளர்ச்சியா மெனவிபநறிகள்
ஹுகின்றவரிப்போடயன் னாகராகாவிஞ்சையரியக்கரும
பாடுகின்றவிசையோராகக் கந்தருவாபா னுதியுகள் முதலயாவரும்

(இ - பு) சிவபிரான் ஆடியருளியவீரநடனத்தினால் அழிந்தசகலஉலகங்களும் புவனங்களும் இவ்விடத்துத் துயரடைந்ததென்று முன்னிருந்த பொலிவிற்படி இருட்டித்த நன்மையுடன் பாடுகின்ற திருமால்பிரமன் தேவர்கள் நாகலோகத்தாராகன் வித்தியாதராஜனயட்சாசனும் பாடுந்தொழி லுடைய இசையைத்தேர்ந்த கந்தருவாகளும் குரியன்சந்திரன் முதலிவளலாரும். எ-று, (௩௫)

வந்துகூடிநடனஞ்செய்தாண்மலர்வணங்கியேபலதுதித்தலு
மெந்தையாமனமிசைநதுநீர்முனமிருந்தவண்ணமிருமனவருட்,
டந்தபோதவர்க்கிழந்துஞானசிவதற்பராபரணையேததியே, சிங்வுத
யன்புகொடு தின்ற வேதமுறுசீர்த்தியைச்சொலியுமேத்தினார்.

(இ - பு.) ஒருங்குசோந்த வீரநடனஞ்செய்த பாததாமரைகளைத் தொழுது பலவாறு துதித்திடலும் எமதுதந்தையாராகிய சிவபிரான் மனமு வந்து வீரமுன்பிருந்தவாறிருமென்று திருவருள்சுரந்தபோது அவர்களெ ஸ்லாம்களிப்புற்று ஞானமயமாகிய சிவபிரானைத்துதித்து மனப்பரிவுகொண் டிவின்றவேதங்களினதுபுகழையுங்கூறித்துதித்தார்கள். எ-று. ஏ-அசை.

விண்ணுள்ளோர்களாபுகழாநிராயகன் விருப்பினுடு நடனதெழில் கண்ணினுவினிதுகண்டுநெஞ்சமிருகாதலின்புனிதமாகிய பண்ணிலங்குமறையத்தலத்தையகலாமலுள்ளமுறுபற்றினு லண்ணலாகிபரனைததுதித்துருகியங்கிருந்தசுலகாலமே.

(இ - பு.) தேவாகளதுதிரும்முதல்வராகிய சிவபிரான்விருப்பத்த டன் ஆடியருளியவீரநடனத்தின் அழகைக்கண்களார இனிமையாகக்கண டிமிருந்த பேராயையாற்றாய்மையடைந்த பண்களிசைந்த வேதங்கள் அச் சருதிபுரியைப்பிரியாமல் இதயத்திற பொருந்திய மெய்யன்பினால் எமதிறை வராகிய சிவபிரானை ததுதித்து மனமுருகி அவ்விடத்தச்சிலகாலம் வீற்றிரு ந்தன. எ-று. (௩௭)

வீரநடனச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் ௨.௩௩,

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமால்நேமிபெற்ற சருக்கம்.

இன்னவாறிசைத்தருளியருதனையேத்தி
முன்னமாயவனேமிபெற்றனனெனமொழிந்தா
யன்னகாதையையிரித்துரைத்தருளகெனவன்பான்
மன்னுமாதவர்கேழ்ப்பமற்றவனிதுவகுப்பான்.

(இ-பு.) இவ்வாறுசிவபிரான் வீரநடனஞ் செய்தருளிய சரித்ததைக் கூறியருளிய ருதபுராணிகரைத்துதித்தமூன்திருமால் சக்கராயுதம் பெற்ற தாகக்கறினீர் அச்சரித்திரத்தை விரிவாகஉரைத்தருள வேண்டி மென்று மெய்யன்புடன் நிற்பெற்றநைமிசாரணியமுனிவாகள் கேட்க அச்சுதபுரா ணிகர் இதனை வகுக்கின்றார். எ-று. (௧)

கடலினுப்பணைவெற்பிடைக்கதிர்களைண்டிசையும்

படருமாயிரஞ்செங்கதிர்குழுமியபான்மை

யுடையதாயதுமயன்மனம்வருந்திமுன்னுதவு

மடருநற்சிதப்புடையதோரணிநகருளதால்

(இ - பு.) கடல்மத்தியிலுள்ள ஓர்மலையில் எட்டுத்திக்குளும் கிரணங்கள்பாயும் ஆயிரஞ்சூரியாகள் ஒன்றுகூடியதன்மையுடையநாயகமும் தேவதச்சன்மனலுக்கத்துடன்முறகாலததில்நிருமித்ததும் ஆகியவிசேடித்த நல்ல சிறப்பையுடைய ஒப்பற்ற அழகமைந்த ஒருகரமுண்டு. எ-று. (உ) ஆல்-அஃச.

அன்ன மாநகாதனிவிருந்துலகெலாமளிக்குந்

சென்னியாயதைஞ்ஞாற்றினன்றிரண்மணித்திரடோள்

பன்னுமாயிரமுள்ளவன்பத்துநூறுறற

மன்னுமாணரிதன்னிலுமுயாநதிமேவலியான்.

(இ - பு) அத்திருநகரத்தி் விருந்து உலகங்களை யெல்லாந் காப்பவ னும் ஐஞ்ஞாறு சிரமுள்ளவனும் நவரத்தினவாருவலயங்களைணிந்த யாவரா ழும் துதிகரும் ஆயிரதிரண்ட தோள்களும் நிலைபெற்ற ஆயிரம் ஆண்கிங் கங்களைப் பார்க்கினும் மேம்பட்ட வன்மையையும்உடையவன். எ-று. (ங)

பூதலத்தவாபுயங்கநாட்டவாகளபொன்னுலகோ

வேதன்மற்றவர்யாரையுமவென்றிடுவீர

மோதம்வைத்தபொறசடையவன்வரத்தினுளாய்ப்

போதகத்தினைபுரித்தவன்பூசையேபுரிவோன்.

(இ - பு.) மண்ணுலகா நாகலோகத்தாள்வண்ணுலகத்தாபிரமன்மற் றுமுள்ள எவாகளையும் வெற்றி கொள்ளும் வீரத்தைக்கருகையைத் தரித்த அழகிய சடாடலியையுடைய சிவபிரான் அனுகிரகத்தாற் பெற்றவரைய யானையுரித்த அச்சிவபிரானைப் பூசிப்பவன். எ-று. (ச)

இன்பமேவிரும்பியமனனிமயவாதமக்குத்

துன்பமேசெயுநதொழிலினனிராக்கத்ததுட்ட

வன்பரேமிகுஞ்சதுரங்கவாரிதிமலிந்தோ

னன்பனாயர்கிருப்பவனடன்மிகுஞன்.

(இ - பு.) இன்பதையேவிரும்பிய மனமுடையவன்தேவர்களுக்குத் துன்பதையே புரியுந்தொழிலையுடையவன் அசுரர்களாகிய துன்மாககமு ள்ளவன்மைமிகுந்த சதுரங்கமாகிய சேனாசமுத்திரம் விசேடமாகஉடைய வன சிவபிரானுக்கு அடியாலுயிருப்பவன் வல்லமமிக்ககூரன். எ-று. (ரு)

சோமுகப்பெயர்கொண்டவன்றெல்லுலகதனி

னும்முகத்தினும்வென்றெழினன்னகர்வாழ்வோன்

காமுகத்திறலகரனுமொற்றாற்கருகிப்

பூமுகத்தினைநிகர்ததிடுமறைசையுட்போந்து.

(இ - பு.) சோமுகனென்னும் பெயாதரித்தவன்பழமையாகிய இந்நிலவுலகத்தில் நான்குதிகிலும் வெற்றிகொண்டு அழகிய அக்கடன் மத்தியில் வாழப்பட்டவன் தூரத்தனாகிய வன்மைமிக்க அவ்வுகரனும்தூதரால் வேதமிருக்குமிதுதந்தைத்தெரிந்துகொண்டு பூதேவிகருவதனம்போன்றமறைசைமாநகரத்திற்குவந்து. ஏ-று.

(சு)

மாயவஞ்சனை வினையினன்மறைசையுளெய்தித்

தூயமாமறைநனைக்கொண்டுசோரனிற்சென்று

நேயமாகியநன்னகெய்தியேநிகரி

லாயமீவதத்தைசசேமததலலமததனனன்றே.

(இ - பு.) மாயததினாலாகிய வஞ்சச்செயலையால் மறைசைமாநகரத்தில் அடைந்துபரிசுதமாகிய மேலாயவேதங்களை எடுத்துக்கொண்டுகள்வனைப்போறபோய அன்புடைய தனது நகரததையடைந்து ஒப்பற்றதாகிய வேதங்களைச சேமித்தவைத்தனன். ஏ-று. ஏ-அன்று, ஏ, அசை. இவ் வாறுநகுளகம்.

(எ)

வேறு.

சொல்லாருமிடாரிசுகருதியவனறனிரகரி

பல்லாண்டெழித்திருந்தபக்குவததிலேயுலக

மெல்லாம்பொய்யிருளாகியெப்பிரப்பமுமொன்றாகி

நல்லாபொல்லாரிரையநலிகின்றதுரைக்கரிதால்

(இ - பு) இப்போதுகூறிய இவ்வண்ணம்வேதங்கள் அவ்வுகரனது ஒப்பற்றநகரத்தின்கண்பலவருடயகன்கழியுமளவுமேருந்தகாலத்திலுலகருமுதும்பொய்யமமாக இருளடைந்து மானிடா லிலவருமுதலிய எல்லாப்பிறவிகளும் ஒருதனமைத்தாகி அறிஞர்களும் அவ்வேகிகளும் ஏன்கின்றபேதமில்லாமல் நலிவடைவதைச்சொல்லுதற்குஅரிதாகும் ஏ-று. ஏ-ஆல்அசை.

சந்திசெபநெமிட்டைதவமோமமகம்பூசை

யெநதவினைகளுமிலராயிலைபுனிதமிவைதீமை

முந்தியபுண்ணியபாவமுயலுமவினைநலநீது

வந்திடுவதிரண்டினுமோர்வசையென்பதுணர்கிலராய்.

(இ - பு.) சந்தியாவநதனம் செபம், நியமம், நிட்டை, தவம், ஓமம், யாகம், பூசை, முதலிய எவ்விதநற்கருமங்களுமின்றி இதுபரிசுத்தம் தூது அசுத்தம் முற்பட்டுச்செய்யப்படும்புண்ணியமும் அதல்லாதபாவமும் அவ்விதரண்டின் முயற்சியால்வினையும் செய்கைகளாகிய நன்மை தீமைவருமென்பதும் இவ்வாறு அபேதமாயிருப்பதில்வசையுண்டாகுமென்பதையும் உணராதவர்களாய். ஏ-று.

(சு)

வானவர்மாதவர்பலரும்வாடிமனமிகமெனிந்து
கானலருங்கடிக்கமலக்காவலன்மாடடைந்துதம
தினமுதஞ்செயலனைத்துமிசைத்திடலுயவனோர்ந்து
ஞானமுனிவரரிமையோர்புகநோக்கியிவைநவிலும்.

(இ - பு) தேவர்களும் பலதவசிகளும் மிகவும் மனம் நொந்து வருந்தி
தேன்பிலிற்றும்த வாசனைகளும் தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரீமனிடத்த
டைந்து தம்முடைய துன்பமாகிய செய்கைகளைத் தையும் சொல்லவும்
பிரமன் அறிந்து ஞானமிக்க முனிவராக ஞானமாய்வும தேவர்களுடையவும்
முகத்தையாபாத்து இவ்வண்ணங்கூறுகின்றான். ஏ-று. (௧௦)

என்னுயர்வுமாதவர்களேற்றமும்வானவர்கிறப்பு
மன்னுபுவியோருய்யும்வண்மையுமாமறையதன
லன்னமறைதனைக்கொடுசென்றவுண்ணொளித்தமைததனன
லின்னவகையுலகனைத்துமிருண்முடிற்றெனவுரைத்து.

(இ - பு.) எனக்கு உண்டாகிய சிறப்புமகாதவசிகளுக்கும் உண்டாகிய
உயர்வும தேவர்களதுபெருமையும் நிலைபெற்றநிலவுலகத்தார் உச்சிவீசுக்கும்
வளப்பமும் மகத்துவம் பொருந்திய வேதத்தினால்தான் அத்தகையவேத
ங்களை எடுத்துக்கொண்டுபோய் சோமுகாகூரன ஒளித்துவைத்திருக்கின்ற
ன் இதனால் இவ்வாறு உலகமெல்லாம் இருண்மயமாயிற்றென்றாகு. ஏ-று
ஆல்-அசை. (௧௧)

அந்தமறைவெளிப்படுவதரியதரிபாறசென்றே
யிரதவகையுரைக்கிலதற்கியைந்தவினையியமபுமென
வந்தவருக்குரைத்துமரைமலரயன்பற்றவருடன்வை
குரத்தர்கரடைந்துமணிக்குன்றணையான்றனைத்துதித்து.

(இ - பு) அந்தவேதங்கள் வெளிப்படுவதருமையாகும் ஆகையால்
திருமாலிடத்திற்போய் துந்தச்செய்தியைக்கூறில் அதற்குத்தக்கசெய்கை
யைக்கூறுவாரென்று வந்ததவசிகளுக்கும் முனிவர்களுக்கும் சொல்லித்தா
மரைமலரில்வசிகளும் பிரமன் அவர்களுடன் வைகுந்ததையடைந்து நில
மணிவரைபோன்ற திருமேனியையுடைய திருமலைத்தோத்திரஞ்செய்து.

ஆரணந்தியவனகரிவடங்கியதுமநகரமுந்
தாரணியுமிருளாகித்தயங்குவதுதெரிவித்துக்
காரணமித்துயர்நீர்க்கருணைபுரிந்தருளென்றார்
நாரணனுமதனைக்கேட்டிவ்வாறுநவில்கின்றான்.

(இ பு.) வேதங்கள் சோமுகாகூரனகரிவடங்கியிருப்பதும் விண்ணு
லகளும் மண்ணுலகளும் இருண்மயமாகித் தியக்கமடைந்திருப்பதைத் தெ
ரிவித்தப்பூவவனைகாரணமாக நேர்ந்தவித்தத்துயர்நீர்க்கருபைபுரிந்தரு

எவெண்டுமென்று குறையிரந்தார் திருமாலும் அவ்வார்த்தையைக்கேட்டு இவ்வண்ணமாகக்கூறுகின்றார். எ-று. இம்முன்றுங்குணகம். (க௭)

கோணுறுசோமுகனை யுயிர்கோறலுமாங்கவன்கொண்ட
மாணுறுவேதத்தினை நாமவாங்குவதுநமக்கரிதாம்
பூணுறுபொன்னணிகலசப்புணர் முலைப்பாகனையடைந்து
காணுறுமன்னவனுரைத்தகருமயிபறறுவமென்றான்.

(இ - பு.) துட்டசெய்கையுடைய சோமுகாருரனைக்கொல்லுதலும் அவனாகவாந்துகொண்டுபோய் மறைததுவைத்திருக்கும் மாட்சிமைதங்கிய வேதங்களை நாமேவாங்குவதும் நமக்கருமையாகும் பொன்னுலாகிய அழகியமலைகளைத்தரித்திருக்கும் குமரம்போன்ற நெருக்கியதனபாரங்கனையுடைய உயாதேவியாகாகிய சிவபிரானையடைந்து யாவராலும் தரிசிக்கத்தக்க அவாகட்டினையிட்ட செய்கையைப்புகழும் என்று கூறினன். எ-று. ஆவரு-ஆல்-அசை. (க௮)

வேறு.

மாலுமிந்தவகையுரைத்துவானுளோருமாதவத்
தாலுயாந்தமுனிவாகுமுத்தாமரைத்தண்ணுமமலர்
மேலிருந்திவவுலகனிகுகும்வேதனோடுமேவியே
கோலமேனியண்ணலவநதுசாகையூரின்குறுகினான்.

(இ - பு.) திருமாலும் இவ்வாறுகக்கறித்தேவர்களும் மகாதபோபலத்தினுலுயாந்தமுனிவர்களும் குமுத்தாமரையாகியகுளிரந்தமலரின்மீதிருந்து இந்நிலவுலகத்தைச் சிருட்டிகுகும் பிரமனோடுஞ்சென்று வராகாவதாரமெடுத்த திருமேனியராகிய திருமாலானவாவது சுருதிபுரியில் அடைந்தார். எ-று. ஏ-அசை. (க௯)

ஆதிமாயன்வேன்முனெங்குளையனுக்குசுவிய
மாதபாகனைத்துதித்துவானுளோராகள்சிறுமையும்
வேதமிங்கிலாததிமைவீனோவும்வேதமதனையே
குதமாகச்சோமுகன்கரந்தவாறுஞ்சொல்லினான்.

(இ-று.) தேவர்களுக்குத் தலைவனாகியதிருமாலும் வேலாயுதம்முன்னம் எங்களிறைவராகிய முருகசுடேவுக்குத்தத்த சிவபிரானைத்தோத்திரஞ்செய்து தேவர்கள் துன்பத்தையும் வேதம்இவ்விடத்தில்லாததனால் வினைந்தகேடுதீயையும் அவ்வேதங்களைவஞ்சனையாகச் சோமுகாகரன்ஜளித்துவைத்திருப்பதையுங்கூறினார். எ-று. (க௯)

வேறு.

பூந்தாமரைநயனத்திறைபுகல்கின்றவையாவஞ்
சேந்தாரிமையவர்மாதவர்செயலும்மவர்துயரு

மேந்தாவடகிரியைச்சிலையெனவாங்கியவெநதை

தோந்தானளுகூர்ந்தான்மணிச்செவ்வாய்மலர்திறந்தான்.

(இ - று.) அழகியதாமரைக்கண்ணனாகிய திருமால் கூறுகின்றயாவற்றும் அவருச்சேர்ந்தவர்களாகிய தேவர்கள்மகாதவசிகள் ஆகிய இவர்களது செய்கையையும் அவர்கள் தயரதையும்யாவராலும்எடுக்கமுடியாதமேருமலையை வில்லா வளைத்த சிவபிரான் உணர்ந்து அருள சுரந்து அடிகிய சிவந்ததிருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றான். எ-று. (க௭)

அனபாதிருமாலேமறையதனைக்கொடுசென்ற

வன்பாதகனெனினுமடெனைலழிபட்டவனதனு

லென்பாணியினறசொல்லுவதிலேநீயீர்களெனினு

முன்பாயவனெனதனபறமுடித்தான்முடித்திடுவீர்.

(இ - பு.) மெய்யனபுடைய திருமாலே வேதங்களைக்கொண்டு ஒளித்தப்போன வன்மையான பாதகனையாயினும் என்னை வழிபாடுசெய்தவன் ஆதலால் எனது கரங்களால் அவனைக்கொல்லுவ தில்லைநீங்குளாயினும்முன்னர் அவனிடத்து எனதன்விவலாமற் புரிந்தால் பிறகுக்கொல்லலாம். எ - று. (க௮)

வேறு.

உண்மையில்தெனவமல னுரைத்துப் பின்னுமுவண நெடுங்கொடியவனையருகிறகூவிட, பண்மையிருமாரணத்தைக் கவர்ந்த பொலலாபபதகனைநீகொன்றிடெனப்பகாரதுதனாக, வண்மையுறுஞ்சக்கரத்தை மாலுககீர்துவானவாக்கு மஞ்சலுரைவழங்கிரீங்காத், தண்மையுறுநடுனிக்கருணைபுரிந்தேயீசன்சார்ந்திடவும விடையளித்தானசுகங்குறிய்ய.

(இ - பு) உண்மையானதிதுவென்றுசிவபிரான்கூறிமறுபடியும்கருடக்கொடியையுடைய திருமாலே சமீபத்தழைத்துப்பண்ணினதுதன்மைமிக் கவேதங்களைக்கவர்ந்து சென்ற பொல்லாத பாதகனை நீகொல்லென்றுகூறித்தமது திருக்கரத்தில் வுண்மையமைந்தசக்கராயுதத்தை அத்திருமாலுக்களித்தத்தேவர்களுகு அஞ்சலளித்தது எப்போதும் நீங்காத தண்மையுள்ள ஒப்பற்ற கிருபைசுரத்து சிவபிரான உலகங்க ளெல்லாம் உச்சிவிக்கும்படி திருமாலுக்குச் சோமுகா குரனிடஞ் செல்லவிடை கொடுத்தருளினார். எ-று. ஏ-அசை. (க௯)

அரியரிசக்கரமேந்தியமரர்குழுவம்புயத்தோனெடுமிப்பாலணைநதோரெல்லை, பொருவிசுரனைவெலுமநதிரங்கனோர்துபொங்கரவாபரணனருள பொருநதாவண்ணந, தரியலன்றன்மனமழியப்புத்தமென்றோர்சமயமுஞ்சாத்திரமுமதற்கியையச்சாற்றித், தெரிவு

யும் பொன்னவனை விடுத்தயனுமாவனஞ்சென்றனர்தம்பதிக்கமரர்
சேணிச்சேர்ந்தார்.

(இ - பு.) திருமாலானவர் அரியென்னும் சக்கரத்தைத்தாங்கிக்கொண்டு தேவர்கள் புடைசூழப் பிரமனோடும் அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி இப்பாலோ ரிடத்தடைந்து ஒப்பற்ற அச்சோமுகாசுரனை வெற்றிகொள்ளுஞ் சூட்சுனியை ஆலோசித்து விடம்பொங்கும் சர்ப்பாபரணராகிய சிவபிரானைப் திருவருள் அவனிடத்துப்பொருந்தாத வண்ணம்பகைவனாகிய அவ்வசுரனது மனம் மயங்கும்படி புத்தமென்னும் ஒருமதமும் அதற்குத்தக்கசாதனதாதையும்கூறி அதனைத்தோர் துணர்ந்த பாகஸ்பதியை அவ்வசுரனுக்கும் போதிகளும்படி யனுப்பிபிரமனும் தாமும் தத்தம பதவிகளுக்குச்சென்றார்கள் தேவர்கள் தேவலோகத்திற் சோந்தார்கள், எ-று. (உஉ)

தேவகுருதவவேடங்கொண்டு ஞானநதிருண்டொருமெய்வடிவாகிசுசிறந்தவென்ன, மேவியந்தவசுரனகரடைந்தகண்டோராவியப்புறமன்னவனுடையதுவிரைவிறசென்றான், பூவிலுறுபயன்போலப்புனிதமாகப் போந்தமுனிவனையசுரனபொருந்தநோக்கி, மாவனசமலரடியைவணங்கித்தூய மணியணியாதனது திருத்திவழங்குகின்றான்.

(இ - பு.) அரியுமயனும் கூறியவண்ணத்தேவகுருவாகிய பிரகஸ்பதி முனிவர் ஞானங்கள் முற்றும்சூழி ஒருமெய்மையாகிய வடிவங்கொண்டனவென்று துதிகளும்படி பொருந்தியஅவுணனது புரத்தைச்சேர்ந்துபார்த்தவர்கள் அதிசயிக்குமாறு சோமுகாசுரனட்டத்திலதிவிரைவாகப் போந்தனன் அப்பொழுது கமலவாசனான பிரமனைப்போல வடிவங்கொண்டு வந்த முனிவனை அச்சோமுகாசுரன் அமையநோக்குற்று அம்முனிவருடைய பெருமையுள்ள தாமரைமலர்போலுந்திருவடிக்கீரணடையும் போற்றித்தய்யஇரத்தினங்களால் இழைத்த பீடத்தின்கண எழுந்தருளச் செய்துகூறுகின்றான், எ - று. (உக)

வேறு.

சீரையுடையுக்கமண்டலமுஞ்செபமாலிகையுஞ்செழும்பீலியாருவகரமுந்திருவேண்ணீறணியுஞ்சிறப்பவிவணடைந்திருருமனத்தினுறுகின்றவுணமையப்பொருளுமுதுதிருப் [ல் பேருமுரைத்தியெனவடைந்த பெரியோனினைப்பேசுவன

(இ - பு.) மரவுரியாகிய ஆடையணிந்த இடையும் கமண்டலமும் செபமாலையும் செழியமயிற்பீலியும் பொருந்தியகைத்தலங்களும் திருநீற்றினலங்காரமுஞ் சிறகும்படி இவ்விடத்திலெழுந்தருளினீர் எனக்குத்தெரியும்படி உமதுகரமும் உள்ளத்திற்பொருந்தியிருக்கும் மெய்மையாகியபொ

ருளும் திருநாமமும் திருவாய்மலர்ந்தருளுமென்று சோமுகாசுரன்கூற
அவ்விடத்தில்வந்துள்ள பெரியோனாகிய பிரகஸ்பதிமுனிவர் இதனை உரை
க்கின்றனா. எ-று. ஆல்-அசை. (உஉ)

உடலாடிருக்குமளவுமிந்தவுலகினகரமுழுதுயுவன்
சடலம்விடுத்தபினை வெளியாநதனியூரிருப்பன்றலமீதம்
படருஞான மங்கருமமுடற்பசிக்குண்டேடல்பாரிடுமனை
யடரும்பெயர்சித்தானந்தயோகியெனவுமறைந்திடுவாரா.

(இ - பு) இத்தேகததோடிருக்கும் வரையில் இந்திலவுலகின்கணு
ள்ள பலகராகனிலுஞ் சஞ்சரிப்பன இதேகம்விடுத்தபின்னா வெளிமய
மான ஒப்பற்ற முத்திரகரத்திருப்பன இவ்வுலகத்திருக்குமளவுந் தொழிலா
வது இவ்வுடற்குநேரிடும் பசிப்பிணிக்கு ஆகாரந்தேகெ லொன்றுமாத்நிர
மே இப்பூவுலகின்கண எனக்குரியபெயா சித்தானந்தயோகியென்று கூறு
வர். எ-று (உங)

துறந்தபெரியோனினையுரைப்பதொடக்கிற் புனிதனிவனென்
சிறந்தவுள்ளத்தடலவுணனமேவேயிவணீசேர்ந்ததென [னச்
தறைநதகுலத்தோரியறறியநல்லரியதவததென்பயனென்று
நிறைந்தமகிழ்வாலுரை செய்துமீட்டுமிதனைநிகழ்த்தினான்.

(இ - பு) துறவறத்தையுடைய பிரகற்பகிதேவனிலவாறுகூறப் ப்
தபாசத்தொடக்கு நீங்கிய பரிசுத்தராகுமவரென்று சிவபத்தியாற்சிறந்த
மனமுடையவன்மையுள்ளசோமுகாசுரன் எமதிறைவனே இவ்விடத்துத்
தேவரீர் எழுந்தருளியது எனது குலத்தோரியற்றியுள்ள சிறந்த அருமை
யானதவப்பேறென்று பூரணமகிழ்ச்சியுடன் கூறித்திரும்ப இவ்வாறுகூறி
னன். எ-று. ஆல்-அசை. (உச)

என்மேற்கருணைபுரிந்திவணீபிரந்தேயெனதுமடநீக்கி
நன்றேயுறசசெய்தருள்தியெனநவிலசோமுகனுமுரைசெய்யப்
பொன்மேனியனுமாங்கிருநதுபுத்தர்சமயசாததிரத்தை
மென்மேலுறநாளாதிபிலேவினைத்தானவன்கைவசத்தானான்.

(இ-பு.) என்மீது கருணைகூர்ந்த தேவரீர் இவ்விடத்தேவீற்றிருந்து
எனது அறியாமையை ஒழித்துஅடியேன்நன்மையடையும்படிக்குஅருள்
புரியவேண்டுமென்று யாவரும் புகலும் சோமுகாசுரன்கூறப் பொன்போ
ன்ற மேனியையுடைய பிரகற்பதியும் அவ்விடத்துத்தானேயிருந்த புத்த
மதந்தரது சாத்திரத்தினைமேலும் மேலும் விரிவாக நாளாவட்டத்தின்போ
தித்து வந்தான் அச்சோமுகாசுரனும் அப்பிரகற்பதியின் வயப்பட்டான்.
எ-று. ஏ-அசை. (உரு)

புத்தர்சமயசாததிரத்தைப்பொன்னோணுரைத்த புனிதத்தான்
சித்தமதனிற்சுலந்தசான்சிவனைத்துறந்துசின்தையுனை

பத்தியதன்மீதினிலுபர்ந்துபரமாதங்கண்முழுதிகழ்ந்து
நித்தமதுவேபுசிததுநெஞ்சினதனைநிலைக்கொண்டான்.

(இ - 4.) புத்தமதசாதிரத்தினைப் பிரகற்பதிபோதிதத தூய்மை
யினற் சித்தத்தில் நன்றாயுறைந்து அச்சோமுகாசுரன் சிவபிரானமற்று
தன்மனதின் கண் முன்னிருந்ததினும் உயாவாகிய பத்திஅப்புத்ததெய்வத்
தின் மீதுசெலுத்தி இராமதங்கள் அனைததையும் இகழ்ந்து உறித்தினன்
தோறுந்தவறாத அத்தெய்வத்தையே பூசனைபுரிந்து தனநிதயத்தில்அதனை
யே நிலைமையாகக் கொண்டான். எ-று. (உச)

அரசன்மூவாண்டங்கணிருந்தசுரனுள்ளத்தியல்பையறுத்
துரைசெய்புதவவன்புவிதைததோங்கிப்படர்ந்தசெயலோக்கி
விரைசெய்குமுறறாரையின் (கேள்வன்விண்மெயலகினினிதேகிப்
புரைசோசமயத்தவனடைந்த புணர்ப்பை முழுதும்புகன்றன
[னல்.

(இ - 5) பிறகற்பதி மூன்றுவருடம் அவ்விடத்திருந்து சோமுகா
சுரன் இயத்திருந்த சிவபதியை ஒழித்ததத்தன்னை உரைக்கப்பட்டபுத்
தமததின் அன்பாகியவிதையைவிதைத்து அவ்விதை ஓங்கிப்படர்ந்ததன்
மையைக்கண்டிவாசனைமழும்அளகததையுடையதாரைமனனாகிய அப்
பிரகற்பதிதிருமாலுலகமாகிய வைகுந்தத்தினிமையாக அடைந்து குற்றம்
பொதிந்தபுத்தமதத்தில் அச்சோமுகாசுரன் செலுத்தியபத்திவலிமை முழு
துங்குறினன். எ-று. ஆல-அசை. (உஎ)

வந்துருகுசொற்றவைகேட்டுவலிபவசுரனுயிர்செகுப்பக்
கந்தமலாக்கட்டிருமாலுங்கருதியமராகணங்களுடன்
கொந்துமலர்ககற்பகத்திறையுங்கோககைமவாழ்கொற்றவனுஞ்
சிறதுபுடைசூழசுரர்புரஞ்சோந்தார்ப்போர்சுநதித்தே

(இ - 6) பிரகற்பதிவந்து சொன்னதைக்கேட்டு வன்மையுள்ள
சோமுகாசுரனது உயிரைக்கொல்லும்படி வாசனைதங்கிய தாமரைக்கண்
ணாகிய திருமால் நினைத்துத் தேவகணங்களுடன் கொத்துக்களாயுள்ள
மலர்கணிமைந்த கற்பகவிருட்சத்திற் கிரைவனாகிய இந்திரனும் தாமரைம
லரில் வசிக்கும்பிரமனும் வெற்றிபொருந்தும் புத்தஞ்செய்யக்கருதிக்கொ
ண்டு கடலாற்புடைசூழும் அசுரபுரத்திற் சோந்தார்தான். எ-று. ஏ-அசை.
போருக்கிசைந்துவானவர்கள்புகுந்தாரென்னப்புகழசுரன் [தோர்
றேருக்கிசைந்தோர்கரிக்கிசைந்தோர்செறியும்வேகப் பரிக்கிசைந்
பாருக்கிசைந்தோர்நான் காயபடைகள் கடல்போற்புடைசூழ
ஐருக்கிசைந்தவயல்வெளியேயுற்றான்வரங்களறறானே.

(இ-பு.) புத்தம்புரிவதற்கொருபட்டித்தேவர்கள் வந்தார்களென்று
கேள்வியுற்ற புகழடைந்த சோமுகாசுரன் தேர்க்காரர் வாணக்காரா நெ

அட திருவோத்தூர்ப் புராணம்.

ருக்கமானவேகத்தையுடைய குதிரைக்காரா பூமியில் நடந்து செல்லும் கா
லாள் கன் ஆகிய நான்கு விதமான சதுரங்கசேனைகளும் கடலைப்போன்று
தண்ணீப்புடைகுமும்படி அவ்வுருக்கடுத்த வயல்வெளியிலே அடைந்தான்
தான் பெற்றிருந்த வரங்களை யிழந்த அவ் சகரன் எ-று, ஏ-அசை, (உச)

தீயவசுரர்ப்படைநோக்கித்தேவர்வெருவிப்புறத்தெய்த
மாயன்முனிர் துவாளா லும்வளை யாறபார்விறகதையாலும்
பாயும்பகழிவிசைபாலும்படாநதவசுரர்ப்படையழிப்பக் [தான்,
காயுகன ல்போற் சோமுகனுங்கனன்று திருமாலுடனெ தூர்

(இ. 4) கொடிய அவ்வசுரர்ப்படைகளைக்கண்டு தேவாகள்பயந்து
ஒருபக்கத்தொளிக்கித் திருமால்சினவகொண்டு தமது வாளினாலும் பாஞ்ச
சன்னியத்தாலும் பக்கத்திருக்குந் தண்டாயுதத்தாலும் பாய்நதசெல்லும்
அம்பின்வேகத்தாலும் படாந்துவந்திருந்த அவ்வவுணாசேனைகள் முற்றும்
அழிக்கக்கொடுக்கும் அக்கினியைப்போன்று சோமுகாருணங்கோபித்தது
த்திருமாலுடன் எதிர்த்தான். எ-று. (உச)

வானுமபுலியுடுக்கமுறமலையுங்கடலும்புகைகுழக்
காணுங்கடுங்கற்களுமெரியக்கண்டோருள்ளம்பதைபதைப்பத்
தேனுமணமுநதிகழ்துளபததேவுமசுரததேவுமெதிர் த
துனுமுயிருமின்னலுறவுடற்றிப்பெருமபோரடர்த்தாரே.

(இ - 4) விண்ணுலகமும் மண்ணுலகமும் நடுக்கமடையவும் மலையி
டத்துக் கடலிடத்தும் புகைகுழந்திடவும் காடும்கடியகறகளும் எரியவும்
கண்டவாமனம்பதைபதைக்கவும் தேனும்வாசனையும் பொருந்திய துளசி
மாலையணிந்த திருமாலும் அவுணத்தேவாகிய சோமுகாசுரனும் ஒருவரோ
டொருவர் எதிர்த்துத்தேசமும்பிராணனும் துன்படையும்வணனம் பெரிய
புத்தத்தைப்புரிந்தார்கள். எ-று. ஏ-அசை. (உச)

வேறு.

இக்கணவெம்போரியற்றிடுமெல்லையிற் திரைநாயகன்றோர்ந்து
மிக்கவின்னவனோடமாபுரிந்திடில்வான்மேதினி யழிந்திடுமென்ன
நக்கையுளத்தாற்றுதித்தவ னளிதகநள்ளிருடொலைத்திடு கிரணச்
சக்கரம்விடுத்துசோமுகன்றலைபைததளளினுன்மறைதுயர்தள்ள.

(இ - 4.) இந்தத்திரண்ட கொடியபுத்தம் புரிந்திடும் போது இலக்
சூமி னாயகானைய திருமால் ஆராய்ந்து மிக்கவும் இச்சோமுகாசுரனுடன்
புத்தம்புரிந்துகொண்டிருந்தால் விண்ணுலகமும் மண்ணுலகமும் அழிந்து
போ மென்று விவபிராணைத் தனதிதயத்தில் தோத்திரஞ்செய்துஅச்சிவ
பிரான்சொடுத்தமிக்கஇருளையோட்டும் கிரணம்வீசும் சக்கராயுத்தத்தை வி

ட்டுவேதங்களின் துன்பத்தைக்கேச் சோமுகாரூன்சிரைச அறுத்துத்தள
ளிஞர். எ-று. (௩௨)

வானவர்மகிழ்ந்தார்தாமாதவரார்த்தார்மறையரியிடத்தில்வந்துற்ற
தானவராமுந்தார்தருமமூந்தவமூர் தண்மையுமுண்ணமயும்வளர்ந்த
ஞானமூமவரம்பு நண்மையுமுயாந்த நான்மறைபுனிதமுற்றிருந்த
பானிறவண்ணன்பண் பினைநோக்கிப்பாடினராடினர்விண்ணோர்.

(இ - பு.) தேவர்கள் மகிழ்ச்சியுற்றார்கள் மகத்தாகிய தவசிகள் ஆர
வாரிததார்கள் வேதங்கள் திருமாலிடத்தடைந்தன அவுணர்கள் அழிந்தார்
கள் தருமத்தவமசார்த்தம் மெய்ம்மை இவைகள் வீர்த்தியுற்றன ஞானமும்
முறைமையும்நற்செயகைகளும் மேன்மேலும்ஒங்கினனான்குவேதங்களும்
பரிசுததமடைந்திருந்தன பானிறத்தைப்போன்ற திருமேனியை யுடைய
சிவபிரான் திருவருளைக்கண்டு தேவர்களதுதித்து ஆனந்தக் கூத்தாடினார்
கள். எ-று. (௩௩)

வேறு.

வாசமெனனுளபமாயன் மாமறையதனைக்கொண்டு

வாசவன்வானோர்ஞானமாதவரருகிற்குமு

வாசமெனமலரினோனெய்திநன்மறைசைதன்னில்

வாசவன்முனைர்சென்று வாழ்த்தினாரேத்தினாரே.

(இ - பு.) வாசனைகமழும் மிருதுவானதுளபமாலையணிந்திருமால்
மகத்தாகிய வேதங்களைக் கைக்கொண்டு இத்திரன் தேவர்கள் ஞானம்
பொருந்திய மகாதவசிகள் தன்னருகிற்குமுந் தவரசுத்தம் வீசும் மெல்லி
யதாமரைமலரில்வசிக்கும் பிரமனுடன்போய் நல்லசுருதிபுரியில் வீற்றிருந்
தருளும் வேதநாதா திருச்சந்திகருமுன்பாகச்சென்று அவரைப்பலவாறு
வாழ்த்தித்துத்தார். எ-று. (௩௪)

கோதிலாரணத்தைமாயன்கொணாநதுமுன்விடுத்தலேபுந்

தாதுலாமதலைருநதனிமுதன் மகிழ்வுபூத்துச்

சீதநாண்மலராட்கன்பன்றிருமுகநோக்கிநின்போ

லேதிலார்த்தம்மைவெல்வாரிலையெனவிளம்பியன்பால்.

(இ - பு.) சூற்றமற்ற வேதங்களைத் திருமால் கொண்டுவந்து சந்தி
க்கு முன்பாக விட்டவுடன் மகரத்தவர்கள் நிறைந்த தொன்மைமலர் மாலை
யணிந்த ஒப்பற்றமுதற் காரணாகிய சிவபிரான் மகிழ்ச்சிஅதிகசித்து தன்
ணிய அன்றவந்த தாமரைமலரில்வசிக்கும் இவகருமிக்குத்தலைவனான திரு
மால் திருமுகத்தைப் பார்த்து உண்ணப்போலப் பகைவர்களிச் சயிப்பவா
கள் இல்லையென்று திருவாய்மலர்த்து அன்புடன். எ-று. (௩௫)

இன்றுதொட்டென்றன்பக்கத்திடப்புறத்திருந்துநாளு
மன்றல்வான்புனியிலயாருமவநுனைத்தொழுதபோக்கு
நன்றுறுமவரங்களைநதுவைகெனநவிற்புற்று [ன்.
என்றுதொட்டெறிகைபாழ்யாதிகேசவபேர் கொண்டா.

(இ - ௫) இந்நாள்முதல எமது பக்கத்தில் இடபுறத்திருந்து எந்தநா
ருமமங்களகரமாக விளங்கும் விண்ணிலும் மண்ணிலும் உள்ளவா யாவரோ
ளும் வந்துஉன்னை வணங்கினவர்கட்கு நன்மை பொருந்தும்வரங்கள் கொ
டுத்த இவ்விடத்திலேயே வீற்றிரு என்றுகட்டளையிட அவ்வாறே அவ்விட
த்திருந்தார் அந்த நாளமுதல் ஒளிவீசும சக்ராபுதமேந்திய காதையுடை
ஆதிகேசவப்பெருமான் என்னும் திருப்பெயர் புணந்தனர். எ-று. (௩௬)

திருமாலநேமிபெற்றசருக்கம் முற்றிற்று. .

ஆதிருவிருத்தம் உசுக.

✽ ஸ்ரீமததிருவோத்தார்ப் புராணம் ஸ்ரீமததிருவோத்தார்ப் புராணம் ஸ்ரீமததிருவோத்தார்ப் புராணம் ✽

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதமோ துவித்த சருக்கம்.

சூதனிப்பரிசுசொற்றபோதுதுய்வனத்தின்மன்னு
மாதவர்ம்கிழந்தாமிட்டுமறைசையெம்பெருமான்வாயால்
வேதமுத்தமவிண்ணோக்குவிளம்பியசரிதைதன்னை
யோதுதியையவென்றார்மற்றவனுரைப்பதானான்.

(இ - ௫.) சூதமுனிவா இவ்வாறு திருமால் சக்கரம்பெற்றசரித்திரத்
தைச்சொன்னபொழுது புனிதமான நைமிசாரணியத்தில் நீலபெற்றவா
ளும் பெரியதவத்தையுடைய முனிவரெல்லாம் மனங்களித்தப் பின்னும்
சுருதிபுரியின்கண் எழுந்தருளியிருக்கும் எமதுசிவபிரான் திருவாயினால்
வேதத்தை நல்லதெவகளுக்கு ஒதுவித்தசரித்தத்தை எங்களுக்குக்கூறுமை
யாவென்று கேட்டனர் அதற்கிசைந்து அச்சூதபுராணிகர் சொல்லுவதாரி
னர். எ-று. மற்ற-அசை. (௧)

அன்னதுநிசுழ்த்தபின்னையண்டர்மாதவத்தோர்க்குடிப்
பன்னகக்கலன் பூணீசன்பதமலரினையிற்றாழ்ந்து
முன்னவமுவராசிமுவுலகளித்துக்காத்தும
பின்னரேயழிக்காநின்றபிஞ்ஞகவெனவேயெத்தி.

(இ - பு) அச்சோமுகாகரணச் சங்கரித்து வேதத்தைக்கொண்டு வந்தபிறகு தேவர்களும் முனிவர்களும் ஒருங்குகூடி நாகாபரணம்பூண்ட சிவபிரானுடைய இரண்டிமலாபோன்ற பாதங்களிலவணங்கி எங்கள்முதல் வரே மும்மூர்த்திகளாடிமூன்றுலகையும் ஈருட்டித்தும் இரட்சித்தம்பின்பு சா. கரிக்காநிலை சிவபிரானே என்றுதோத்திரஞ்செய்து. எ-று. ஏ-அசை.

தாமஸை துறந்துபலலாண்டொழிநகன நாய்மைதீர்த்தோம்
வாய்மையழிழந்தோநல்லவழிமறந்த டோநன்மை
நீமைமென்றின் னங்கேற்றாநேவாகடேவேநீயே
யாயமறையுரைத்தேயெங்குசுட்கறிவுறுத்திடுதியென்றார்.

(இ - பு) புனிதமுள்ளவேதத்தைக்கிப்பலவருட்காலச்சுழிந்தோம்
சிலதையொழிந்தோம் இசைந்தவேதபாராயணத்தையிழந்தோம் நன்மார்
க்கததைமறந்தோம் இதுதானகு இதுதீவகு என்று இன்னந்தெவியோம்
ஆதலால் தேவதேவராய சிவபிரானே நீரே அத்தியாபகராய் எழுந்தருளி
வந்து ஆயத்தக்கவேதத்தை ஒதுவித்தது எங்களுக்கு மெய்யறிவுநிலைக்கச்செ
ய்தருள்வாய்என்றனா. எ-று. ஏ-அசை, இவ்விரண்டுங்குளகம் (க)
வேதநீயெங்குட்கோதுவித்திடவேண்டுமென்று
மாதவரமாகேட்பமங்கையோபாகத்தென்த
போதுவித்திடுதற்குள்ள மொருபபட்டாங்கொளிறுமபைம்பொற்
சோதிமண்டபத்தினோபுகரவடிவாகிவந்தான்.

(இ - பு) எங்களுக்கு நீரேவேதத்தை யோதுவித்திட வேண்டுமென்
று முனிவர்களும் தெவர்களும் கேட்டுக்கொள்ள உமையொருகூறுடைய
எந்தையான சிவபிரான் அவ்வேதத்தை ஒதுவிக்கத்திருஉள்ள மிசைந்து
அவ்விடத்திற் பிரகாசிகும் பசியபொன்னுலாகிய சாந்தியையுடைய ஒரு
மண்டபத்தினிடத்தது ஒப்பற்றஅந்தணா வடிவங்கொண்டுஅத்தியாபகாரநி
யெழுந்தருளிவந்தா. எ-று. (ச)

வேறு.

பூததிடுங்கமலவதனமுங்கக்கம்பொலிதருஞ்ஞானபுத்தகமுங், கோ
த்திடுமுருகுதிராக்கமாலிகையுங்குலசியசுமண்டலந்தண்டனா, சேர்
த்தியவிடதுசெங்கையுமவலகை, திகழ்செபமாலையுமுநதூர், மே
ற்றவெளஞ்ஞாடசேரிடையுமென்பூதியிலங்குபுண்டாரந்திகழ்ந்திட
[வே,

(இ - பு.) விகசிக்குர் தாமரைமலாபோன்ற திருமுகமும் கக்கத்தில்
பொலிந்துள்ள மெய்ஞ்ஞானபுத்தகமும் கண்டத்தில வரிசையாய்க்கோ
த்துள்ள உருத்திராக்கத்தாழ்வடமும் கொண்டாடத்தக்கக் கமண்டலமும்
தண்டமும் தாகைய சிவந்ததிடக்கரமும் வலககரத்திற் பிரகாசிக்கும் செப
மாலையும் மாப்பினில் முப்புரினும் தருந்தவெள்ளிய ஆடைஉடுத்தமருங்
கும்மிருதுவான் விபூதிகாந்தியெய்யும் நெற்றியில் திரிபுண்டரமும் துஷண்
கும்படி. எ - று. ஏ - அசை. (ரு)

வித்தனாமிறைவனரை திரைமுதிர்ந்த நீமூப்பினனுமாய்ப்புய
மே, னுத்தரியமுமென்காதினிற் புனைநதவயர்மணிக்குண்டலமொ
ளிர, மெத்தரவணையானயன்மருங்கமர விண்ணவர்முனிவர்குழ,
வத்திவத்திரனுங்குகனருகிருப்பவலர்குசையாதனத்திருந்தான்.

(இ - பு.) என்ற்மழிவல்லாதவாகிய சிவபிரான் நரையும்நிரையும்
முற்றியகாலங்கடந்தபெரியவிருத்தவடிவமுமாய் தோண்மீதுஉத்திரிபவத
திரமும் மென்மையான செவியற்றரித்த விழையல்லாத இரத்தினமி
ழைத்த குண்டலம்பிரகாசிக்கவும் மிருதுவுள்ள நாகசயனரான திருமாலும்
பிரமனும் அருகிலிருக்கவும்தேவர்களுமமுனிவர்களும்பக்கததிற்குமுவும்கரி
முகரானகணபதியும் சுப்பிரமணியருமசமீபத்தில் அமர்ந்திருக்கவும் பரந்த
தர்ப்பாசனத்தின்கணவீற்றிருந்தனர். எ-று, இவ்வரங்குகளுகம் (சு)

தக்கவானவர்க்கந்தருவாகிம்புருடர் தண்ணருள் விஞ்சையரியக்கர்
திக்குறுயிறைவர் வசுத்தளாதிததா சேதமாய்தியொடுங் கோளகள்
மிக்கநறவஞ்செயிருடியர் ஞானசித்தகரியாவருங்குமுமிப், புகக
னராகிமண்டபமதனிபுனிதன்முனிநன்மா தோ.

(இ - பு.) தகுதியுள்ளதேவ காந்தருவர்கிம்புருடர்குளிர்ந்த சயை
யுடைய வித்தியாதர இயக்கா பொருந்தியதிக்குப்பாலகர் அட்டவசுக்கள்
பண்ணிருருயிர் சேனமிருந்த சந்திரன் மற்றுமுள்ள கிரகங்கள் மிக்கதவ
ம்புரியம் முனிவா ஞானமுணர்ந்த பெரியோரா இவர் யாவரும் ஒன்றுகூடி
புருந்தவாரய் இரத்தின மண்டபத்தின் கண் எழுந்தருளி யிருந்த அத்தியா
பகராய சிவபிரான் திருமுன்னரின்றனர். எ-று. மாது-ஓ அசை.

மணிவெயிலெரிக்குமண்டபத்தடைந்த வானவர்நிறை சனைநோ
க்கிப், பணிபணிபுனைந்தபராபரதொருவன்பரிவுளதெய்தினனா
கி, யணிமலர்க்கரததாலிருக்க வென்றதுரைத்தேயரு ணிறைவிழி
மலர்பரப்பித்தணிவுள வேதசாததிர முரைப்பான்றகைகை மயின
மைந்தனன்மாதோ.

(இ - பு) இரத்தினங்களுடைய காந்தியானது பிரகாசிக்கும்மண்ட
பத்தின்கணசேர்ந்ததேவர்கணங்களைப்பார்த்து சருப்பாபரணமணிந்தபரா
பராகிய ஒப்பற்ற சிவபிரான் சமதுள்ளத்தில் அன்புற்றவராகி அழகிய
தாமரைமலர்போன்ற கைத்தலத்தால்அவரவாகனைத்தக்க இடத்தில் இருக்
வென்றுகூறிக்கருணிகிறைந்த கட்டாட்சம்வைத்துசாந்தமுள்ளவேதநூலைச்
சொல்லும்பொருட்டு மேன்மையுடன் பொருந்தினர். எ-று. . (அ)
மாது. ஓ-அசை.

வேதத்தைநான்குரூய்விரித்ததில்விளங்குகின்ற

பேதத்தின்றுறைகள்பல்லாய்ப்பிரணவங்கலக்கப்பேசுச்

சாதிக்குமந்திரங்கள்சாத்திராகடங்கள்ஞானம் [னால்.

போதிக்குமவகையெல்லாப் பொருள்களும்புகன்றிட்டா

(இ - பு.) சிவபிரான் வேதத்தை இருக்காதி நான்குவேதங்களாய் விரித்து அவைகளில் விளங்குகின்ற பேதங்களாசியமார்க்கங்கள் பலவித மாய் ஆதியந்தத்தினும் பிரணவம்பொருந்தும்படி ஒதுவித்துபிறகு சாதனஞ் செய்யத்தக்கமந்திரங்களும் சாத்திரங்களும் ஆகமங்களும் ஞானமும் போ திக்கின்றபக்குவத்தின்படி சகலபொருள்களும் உபதேசித்தனர். எ-று.

ஆதிவித்தாயனானத்தமலரைணங்கண்முற்று
மாதவததுயர்நதோர்வானோர்மற்றுளபலருந்தேற
வோதுவித்திடலுமன்னோருணர்நதுளததவலநதீர்த்ப
போதின்மெய்ப்போதமேவிப்பொலிந்தனர்புகழ்மிருத்தே.

(இ - பு.) முதற்காரணமாகிய ஞானமயனான சிவபிரான் வேதங் கள்முழுதும் பெரியதவத்தினாலுயர்வக டந்தமுனிவர்களும் தேவர்களும் மற் றுமுள்ளபலர்களும் மனந்தெளியும்வண்ணம் ஒதுவித்திடலும் ஆம்புனி வா முதலானோர் தங்களுள்ளத்தின்கண் உள்ளவருதத நீங்கியப்பொழுதே மெய்ஞ்ஞானம் பெற்று மிக்கபுகழுள்ளவராய்ப் பிரகாசித்தார். எ - று, ஏ - அசை. (கஃ)

துறையார்சுருதிமுழுதுமந்ததூவானவருக்கோதுவித்து
மறையார்வடிவதெம்பெருமான்மன்னுமிலிங்கத்திடைக்கரந்தே
யுறையாரின்றான்வானவருமுலகத்தவரும்வியப்பெய்தப்
பிறையார்சடிவத்தவன்பெருமைபேசப்பேசப்பெரிதேயால்.

(இ - பு.) சன்மார்க்கம்பொருந்திய வேதமுற்று அவ்வானுலகுள்ள தேவர்களுக்கு ஒதுவித்து வேதியரதுவடிவவகொண்ட எமதுசிவபிரான் தேவரும் இந்நிலவுலகத்தினரும் அநிசயமடைய நிலைபெற்ற இலிங்கத்திடத் தில் மறைந்தருளினர் இளம்பிறைவளரும் செஞ்சடையுள்ள அச்சிவபிரா னது மகிமையைச் சொல்லச்சொல்ல அளவுபடாதாகும். எ-று. (கக) ஏ, ஆல்-அசை.

வேதமதனைத்திருவாயால்விளம்புநரீளேமுதலாக
வேதபுரமென்றநகரைவிதித்தாரநதவிதககனை
வேதபுரிநாயகனென்றுவிண்ணோபாதியுலகுரைக்கும்
வேகபுனிதன்மான்முதலேர்விலகாதிருப்பரவணென்றான்.

(இ - பு) சிவபிரான் திருவாய்மலர்ந்து வேதத்தை ஒதுவித்தநாளே ஆதியாகச்சொண்டு அந்நகரத்தைச் சுருதிபுரமென்றுவழங்கினர் அச்சிவ பிரானே வேதபுரிசொன்று வானுலகமுதலிய உலகத்துள்ளவர்களும் புகழ் நீதுத்துதித்தனர் வேதபுங்கவனான பிரமன் திருமாலாகியமற்றைய தேவர் களும் அததலத்தைவிட்டு நீங்காது அவ்விடத்திலேயே வாசமாயிருப்பாரெ ன்றுஞ்முனிவா னையிசாரணியமுனிவர்களுக்குக்கூறினார். எ-று, (துஉ)

வேதமோதுவித்த சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ .. திருவிருத்தம் உஅச.

உ

சிவமயம்,

திருச்சிற்றம்பலம்.

அம்மைதவம்புரிந்த சருக்கம்.

இவ்வகையேகுதமுனியியம்பலுரைமிசவனத்துச
செவ்வியமாகவா வியநதுசிவன்செயலையுளந்தோரர்
வவ்வியநதீர்த்ததும்பெரியோயம்பிகையாடவம்புரிந்து
வெவ்வியை தீர்த்தவையுரைத்திபெனவவனுமவிளம்புவான்.

(இ-பு.) இவ்வண்ணம் குதமுனியாவேதமோதுவித்த சரிதத்தை
கூறரைமிசாரணியததுள்ளசெட்பமஅமைந்தமகாதவசிகள்வியப்படைந்து
சிவபிரான் திருவருள் உள்ள தனிகணதேர்ந்து அழக்காறகன்ற குதபுரா
ணிகரே உமாதேவியாரதவம் புரிந்து கொடியவினை நீததமையைகூறவே
ணடுமென்று கேட்கச குதபுராணிகர் சொல்லத்தொடங்கினார், ஏ-று (க)

முன்பொருகம்பார்த்தத்தின்முகுந்தன் முதல்வானவரும்
வன்புயர்ப்பன்னகராதிமணனுலகத்துயிர்பலவு
மின்பெருமாமேருமுதல்விளங்கியதாவரப்பலவு
நன்புகழாரணமுறைத்தநாதலிடத்தேகரந்த.

(இ - பு.) முன்னம் ஒருந்பகமுடிவில் திருமால் முதலியதேவர்க
ளும் வன்மையின் மிககனாகாமுதலிய நிலவுலகத்தின்கணுள்ள பலஆன்ம
வர்க்கங்களும் விளக்கத்தையுடைய பெரிய மகமேருகிரிமுதலான ஒங்கும்
பலதாவரவர்க்கங்களும் நல்புகழமைந்த வேதங்களையோதியருளிய சிவ
பிரானிடத்து ஒங்கின, ஏ-று, ஏ-அசை.

(உ)

அண்டத்தினுறுந்தோற்றமனைத்துந்தன்னிடத்தடங்கக்
கண்டத்தின்பெருமையினற்கருதிலுயர்களிப்போங்கிப்
பல்கடைப்போலுலகனிப்பப்பண்புதுதன்றிருவுளத்திற்
கொண்டக்கால்வீரட்டகாசஞ்செய்குணத்தவனும்.

(இ - பு) உலகத்தினுள்ள சராசரங்களாகிய அனைத்தும் தன்னிட
த்து ஒங்கக்கண்டு அப்பெருமிதத்தாற்றமது திருவுள்ளததுமிக்கவியப்பதி
களித்து முன்போலச்சராசரங்களைத் தோற்றவிகப்பண்பமைந்த தமதுதி
ருவுள்ளத்துக்கொண்டு அக்காலையில் வீரட்டகாசஞ் செய்புருணமடை
யவராய், ஏ-று.

(ஊ)

குணக்கிலரைக்குரோசத்திற்கோலமுடனங்கிருந்து
மணக்குமுயர்பைந்துளபமான் மலரோணையுமளித்துக்
கணக்கறுபலவிதத்தாயசராசரங்களகற்பனைசெய்
திணக்கமுறுமபண்டேபோலியாவையுந்தந்தங்கிருந்தான்.

(இ - பு.) கிழக்குத்திணில் ஒருரோசதூரத்தில் அலங்காரத்துட
னெழுந்தீளிஇருந்துபரிமளிக்கும் உயாந்தபசியதளபமாலையணிந்ததிருமா
ல் பிரமணையுந்தோற்றுவித்தது எண்ணற்றபலவிதங்களாய் சராசரங்களைச்சி
ருட்டித்து இணக்கமாகுமபடிமுன்புபோலவே எல்லாவற்றையுஞ் சிருட்டி
த்து அவ்விடத்தில்வீற்றிருந்தருளினான். ஏ-று. ஏ-அசை. சூரோசமென்
பது கூப்பிடுதாரம். (ச)

இப்பரிசுசிவனாங்கணினிதிருக்கும்போதுமையா
ளொப்பரியகன்னியாகளோரெழுவருடனாக
மைப்புயலினெழில்குலவமகிணைத்தேடினளாகிக்
கைப்பயிலாமலகமெனக்கண்ணுதலாங்குறக்கண்டாள்.

(இ-பு.) இவ்வண்ணமாகச் சிவபிரான் அவ்விடத்தினிமையாகவிரு
க்குங்காலத்து உமாதேவியார் ஒப்புக்கூறுதற் கருமையாகிய சத்தகன்னி
யர்கள் தன்னுடன்வர பசியமேகத்தினசெலவுபோல் அழகுவிளங்கத்த
மது கணவராகிய சிவபிரானைத்தேடிக்கொண்டு கையில் ஆமலகம்போல்
மெறிக்கண்ணுடைய அச்சிவபிரான் அவ்விடத்திருக்கக்கண்டான். ஏ-று.

கண்முகிழந்தாங்கிருக்குங்கடவுடனைக்காதலினால்
வண்டமர்பூங்குழலுமையான்மராபினுறத்தமுள்ளான்
லண்டர்பிரான்மகிழ்த்களையோடாங்கிருந்தானுடன்வந்த
சண்டியெழுவருஞானதம்பரனைப்பூசித்தார்.

(இ - பு.) கண்டவுடன்மகிழ்ச்சியுற்று அவ்விடத்திருக்குஞ் சிவபிரா
னைப் பேராசையுடன் வண்டிகள சஞ்சரிக்கும் மலர்களாணிந்த அளகத்தை
யுடைய உமாதேவியார்தமது மாபம்பொருந்தத் தழுவிக்கொண்டனர்
தெவர்பிரானாகிய சிவபிரான்களித்து எமதன்னையாராகிய உமாதேவியாரு
டன் அவ்விடத்து வீற்றிருந்தனா அவ்வுமாதேவியாருடன்வந்த காளிமுதல்
சத்தமாதரும் ஞானதம்பரனாகிய சிவபிரானைப்பூசித்துவந்தார்கள். ஏ-று.
ஆல்-அசை. (ச)

சாமுண்டி முதலேமுதையலர்பூசித்திடலுந்
தேமண்டியலர்கடுகைத்தேவர்பிரான்மகிழ்வெய்திப்
பூமண்டலத்திவணீர்புரிந்திடுபூசனைக்குகந்தோங்
காமண்டுவான்புகழிக்கவினகரினிருமென்றான்.

(இ - பு) சாமுண்டிமுதலிய சத்தகன்னியர்களும் இவ்வாறு பூசித் துவர வாசனைமிகுவிக்கித்த கொன்றைமாலையணிந்த தேவர்களிறைவரா கிய சிவபிரான்மகிழ்கூர்ந்து இந்நிலவுலகத்து இவ்விடத்தில் நீங்கள் செய்து வந்த வழிபாட்டிற்கு வியந்தோம் சோலைகள் நெருங்கிய சிறந்தபுகழ்மைந்த இந்த அழகிபநகரத்திலிருவகளென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினா. எ-று.
வேறு.

வாரையிட்டகொங்கைகாளிவைருகின்றவண்மையாற்
பேரையிட்டழைப்பர்காளியூர்தெனறுபேசரும்
வீரவட்டகாசமாகமேவியுபநநாதனை
வீர வட்டவிசனென்றுவிண்ணுளோருமோதுவார்.

(இ - பு) கச்சணிந்த தனங்களுடைய காளிகாதேவி வீற்றிருக்கும் வளப்பதால் அவ்வுருக்குக காளியூரென்னும் பெயரிட்டழைப்பார்கள் யா வராலும் சொல்லுதற்கரிய வீரட்டகாச உருவததுடன் அவ்விடத்து வீற்றி ருக்கும் சிவபிரானை வீரட்டேசரென்று தேவர்களுந்துதிப்பார்கள். எ-று.

இந்தவாறவ்வெநசையும் மிலங்குகொங்கைநங்கையு
முநதுகறபகோடிசாலமுததொழிறகுநாதராய்த்
தந்தரிதழிததுவந்துசார்ந்திருநதவெலலையில்
வந்தவாறுகேளுமீசன்மகிமையென்றிதோதுவான்.

(அ - பு.) இவ்வண்ணம் எமதுதந்தை யாராகிய சிவபிரானும் விளங் கும் தனபராங்களுள்ள உமாதேவியாரும் முற்பட்ட கறபகோடிசாலம் கிருட்டிதிசங்காரம் என்னும் மூன்றுதொழிறகும் தலைவராய்ச் சகலசரா சரவகளையும் கிருட்டிததம காததமு சங்கரிததம மனக்களிகூர்ந்து அவ் விடத்திருந்த காலததுச சிவபிரான் திருவருளினால்வினைத்ததைக்கேளுங்கள் நைமிசாரணிய முனிவாருளே என்று குத்புராணிகா இதைக்கூறுகின்றார்.

வேறு

முன்னமிறைவனையிகழ்ந்துதக்கன்மகமுடித்திமொவான்முயலும் ஞ்ஞன், நன்னையிறைவனை வணங்கிபெந்தைமகங்காணவிடையளி க்கவென்றான், பன்னிமொழி ங்கரன்றிப்பக்கேளமாற்றாயி ல்லப்ப ரிவாற்சென்று, தன்னனை தந்தையர்வெறுப்பத்தா னுணர்ந்துமறை நதியசச்சயிலஞ்சார்த்தாள.

(இ - பு) பூர்வம் சிவபிரானை அவமகித்துத்தக்கன்யாகஞ் செய்து முடிக்கமுயன்ற அந்நான் நமதன்னையாராகிய உமாதேவியார்சிவபிரானைத் தொழுது எனதுபிதாசெய்யும் யாகத்தை நான் காணும்படி விடைதரவே ண்டுமென்று கேட்ட அவ்வாறுரைத்தமது காதலியார்வார்த்தைக்குச்சிவ பிரான் இணங்குது தரிக்க அடைகோமல்தாய்வீட்டின் ஆசையாற்செ

ன்று தமதுமாதாவும் பிதாவும் தம்மீது வெறுப்படைந் திருப்பதைத்தெரிந்து உடனே அவ்விடத்தி னின்றும் மறைந்து இமயமலையைச் சார்ந்தனாடமா தேவியார். ஏ-று. (க0)

மலையரையன்மகளாகி வருமயிலேமேனையன்பால்வளர்ப்ப விழ்ச் கலைமதிபோலவளராதேறுங்காலையிற்சேடியாகளுடன்கனிவாய்ஔொஞ்சளு, சலமறவெமபெருமான்பொறநூையருசிக்ருமவினைதவிர் தலின்றிப, பொலன்மலாக்கொம்பெனமவகை பொமமலிளமுலைப் பருவமபொருநதினால,

(இ - பு) அவவாறு இமயமலையரைய னிடத்துப்புத்திரியாகி அவத ரித்தமயில்போலுஞ் சாயலுடைய உமாதேவிபாரை அவ்வரையன் பத்தி னியாராகிய மேனாதேவியா பேரன்புடன் வளரக்க விளசகமுற்று சோட சகலகனையுடைய சந்திரனைப்போல வளரநது வருவகாலத்து தாதிருடன் மனக்கனிவுடையராய் திருவுள்ளத்துதுன்பம் நீங்க எமது சிவபிரான் பொன்பேரலும் திருவட்களைப்பூசுகும வழிபாட்டில் தவறதலின்றி அழகி யமலர்க்கொம்பு போல அவவுமாதேவியா பூரிப்படைந்த இளமுலையுடையபருவம் அடைந்தனா. ஏ-று. ஆல- அசை- (கக)

மங்கையெழிற்பருவத்தில்வளராததயவைவந்தழுதப்பண் வதிந்து னானப்புங்கவனையுளத்திருத்தப்பூலவதவம்புரிதலுமப்புனிதனோர்நது, பொங்குமருட்கடலபெருகப்புங்கவாமாதவாகுழப்போந்து நோற்ற, விங்கிதப்பொற்கொடியானையிள முலையேபென்னவழைத்தனைச் சொன்னா.

(இ - பு.) அழகியமங்கைப் பருவத்தில் வளர்க்கப்பட்ட பஞ்சாகி னிமத்தியிலிருந்து சிவபிரானைத் திருவுள்ளத்தமைதது உமாதேவியா தவம்புரிந்து கொண்டிருக்கஇதைச்சிவபிரானுணரநது ஓங்கியதிருவருட்கட லானது பெருகிய காரணத்தால் தேவாகளும் மகாதவசிகளும் தம்மைப் புடைசூழ்ந்தவர அவ்விடத்தடைந்து அருந்தவம்புரிந்தஅலங்காரமமைந்த பொன்னாலாகிய கொடிபோன்ற உமாதேவியாரை இளமுலையே பென்று அழைத்துஇவ்வாறு திருவாய்மலாநதருளினா. ஏ-று. (கஉ)

நீயியற்றுமருந்தவத்தினைவுணாநதேமுனைவேட்டனிலமையே ஐந்,தாயகத்துக்கெமதுமொழிதமெதுமுனமகங்காணசசார்ந்தபா வம், போயபிறப்பினிலுண்ணப்பொருநதியுளதவைதீதிபூவைபெ ன்ன, வாயவுரைகேட்டமலனடியிணையிவிறைஞ்சியிவையழைகின் [ருளால.

(இ - பு.) நீ இயற்றுகின்ற அரியதவத்தின்கருத்தறிந்தோம் உன்னை மனம்புரிதல் நியதியானாலும் உனதுதாய்வீட்டிக் கெமதுவாத்தையை

மறுத்து முன்னேதக்கனதுயாகக்காணச்சென்ற பாவமானது சென்றபிற வியிலுன்னிடத்துப் பொருந்தியிருப்பதால் அப்பாவத்தைத்தீர்த்துக்கொள் பெண்ணே என்றுகூற அவ்வார்த்தையைக்கேட்டுச்சிவபிரான் இரண்டுதிருவடிகளிலும்வணங்கி உமாதேவியார் இவ்வாறுகூறுகின்றனா. ஏ-று, ஆல்-அசை. (கக)

நான் பேதைச சிறுமியென்பானன் னுபவந்தீரும்வகைநய்றியென் னை, தேன்போதங்கொணறையணிதேவனிலையுரைக்கின்றான் சின் னாடனனி, லுன்பேதத்துபவம்போமுணமையிதுகேட்டியுமபர் க்குயர்வெதத்தை, நான்போதித்திடுதல மொன்றுளததனிவெற்பு சைநடத்திலென்றான்.

(இ - பு.) யான் பேதமையுடைய சிறியாளாகையால் என்னிடத்துப் பொருந்தியுள்ள பாவம்நீங்கும்விதத்தைத் தேவரீர் திருவாய்மலார்தருளவே ணமென்றுகூறதேன் தங்கிய அழகிய கொன்றைமலர்மாலையையணிந்த சி வபிரான் இவ்வாறு திருவாய் மலார்தருளுகின்றா தேவாகளுக்கேமேலாகிய வேதங்கனையாம் போதித்ததலம ஒன்றிருக்கின்றது அத்தலத்தில்என்ப பூசித்தால சிலநாளைக்குள் உனகருமுற்பிறவியிறசோந்தபாவம் நீங்கும் இது உண்மையானவாககியம என்றுரைத்தருளினார். ஏ-று. (கச)

வேறு.

நாதனீதுரைத்தலோடுநாகராசனார்சுதை
யேதமேதுமேயிலாத வெநதைதாளிறைஞ்சியே
வேதமோதுவித்தக்கேதநிரதநில்யாநுமெயதியுன்
பாத்மீதிலேயலோபணிந்துபூசைசெய்வதே.

(இ - பு.) சிவபிரான் இவ்வாறுரைத்தருளலும் இமயவரையரையன் புதல்வியாகிய உமாதேவியார் குறறமெனபதனுவேனும்பொருந்தியிலலாத எமதுதராகிய சிவபிரான் திருவடிகளைத்தொழுது வேதங்களைத்தேவாகளுக்கு ஓதுவித்ததலத்தில் யான் அடைந்து உமதுதிருவடிமீதுதானே தையா பணிந்துபூசைசெய்யவேண்டுவது. ஏ-று, ஏஇரண்டும்அசை. (கரு)

சாண்டிசைந்துபூசையுன்பதத்தில்யனியற்றுவேன்
பூண்டவென்பவக்குறும்புபோகக்குகென்றுபூங்கொடி.
வேண்டுமென்றபோதுஞானவித்தகன்மகிழ்ச்சியாற்
றுண்மென்பினாலுமீதுமாதினோடுசொல்லினான்.

(இ - பு) இவ்விடத்திற்குளே எனதுமனமொருபுபட்டு நமதுதிரு வடிகளில் பூசையியற்றுகின்றான் அதனையேற்றுக்கொண்டு எனக்குநேர் ந்தபாவமாகிய குறறத்தை நீக்கவேண்டுமென்றுமலர்க்கொடி போன்ற உமா

தேவியார் பிரார்த்தித்தகாலத்துசிவபிரான் உள்ளக்களிப்பினால் அதிகரித்த
பேரன்புடனும் இவ்வாறு அவ்வுமாதேவியாருடன் கூறியருளினார். எ-று

அரும்புமென் மணித்தனத்தணங்குடேட்டியுன்னலம்
விரும்புகின்றவாற்றினால்விளம்புகின்றதாதறார்
சரும்புகவ்வையுண்டுபாண்மிறந்துசோலைகுழும்பு
பெரும்புகழ்த்தலத்தின்மேனமைபேசுவென்றெளியால்.

(இ - பு.) தாமரையருட்போலும் மிருதுவாகிய அழகியதனங்களை
யுடைய உமையேனிகளாய் உனதுநேயம் விரும்புகின்றதன்மையால்சொ
ல்லுகின்றதென்று தெரிந்துகொள தேனேபுசித்து வணக்கைப் பணகளைப்
பாடும் சோலைகுழந்த அந்தபெரியபுகழையுடைய தலத்தின்பெருமையைச்
சொல்லுகின்றேன தெளிந்துகொள. எ-று. ஆல்-அசை. (க௭)

மாதர்தங்கன் மகிணா சொன்மறுத்தன்மிக்கபா உமாந்
திதுதிருமென்னை யாண்டுநாறுபூசைசெய்திறு
கோதில்வேறு கேதநிப த்துஹுமவேதமண்ணவர்
கோதுமததலத்திறபக்கமொன்றிறநுமன்றியும்.

(இ - பு.) மகளிர்கள் தங்கன் மனோளாகள் வார்த்தையை மறுத்தல்
மகாபாதகமாம் அப்பாதகம் வேறுகியகுற்றமற்ற இத்தலங்களில் நூறுவரு
டம்என்னைபூசித்தாலதீரும யாவரும் ததிகரும வேதங்களைத்தேவர்களுக்கு
ஒதியஅநத்தலத்தில் பதினென்றுநாள் பூசித்தாலதீரும் அதுவன்றியும். எ-று

அன்னநற்றலத்தின் மிக்கவனபெமக்குமுள்வ தான்
மன்னுவெறியில்யானிருக்குநாண்மதிக்கில்வானமலை
பன்னுநற்பதிக்குள்வா முநாள்கள பத்திலொன்றெனக
கன்னிகைக்குளங்கலநதகாதலோடுமோதியே.

(இ - பு.) அந்தததில்வியதலத்தில் மிகவும் அன்புஎனக்குமுண்டு நி
லைபெற்றதிருக்கயிலையில் யானிருசரும் நாணியெண்ணப்பாக்கில் உயர்ந்த
வேதங்களையோதுவித்த நலலதலத்தில் வாழ்நாள்கள பத்தில் ஒருநாளாகு
மென்று உமாதேவியாருக்குத்தமது திருவுள்ளத்திற்கலந்த ஆசையுடன் கூ
றியருளி. எ-று. ஆல்-ஏ-அசை. (க௭)

வேறு.

கொடியனையாட்கிவையுரைததுக்குன்றரசன்முகநோக்கிப்
படியிசைவானவர்க்குமமைபகர்ந்தவெழிற்றிருநகரிற்
கடியமணஞ்செய்தற்கமைநதேங்கதிர் மணிமெல்லிள முலையார்
துடியிடைபையவண் கொடுப்ப வெனுமாற்றஞ்சொற்றனனால்

(இ - பு.) கொழிபோன்ற இடையையுடைய உமாதேவியாருக்கு இவைகளைக்கூறி இமயவரையரையன் முகத்தைப்பார்த்து இங்கிலவுலகின் கண்தேவர்களுக்குவேதம் ஒதுவித்த அழகியசுருதிபுரியில்திருமணம்புரித்த கிசைந்தேம் ஆகையால் ஒளிவீசும் இரத்தினமாலைகளணிந்த இளமுலையாளாகிய உடுக்குப்போலும்இடையையுடைய உமதுபுத்திரியை அவ்வீடத்து அழைத்தகொண்டுபோ என்னுமவார்த்தையைக் கூறியருளினா. எ-று.

கருணையினாற்பின்னுமெழுதனனியாகண்முகநோக்கி

யரிவையுடனீவிகளாகிகடைதிரெனவருள செய்து

பெருகுமெழிலயிரணிமுதலவானப்பெண்களையு

புருகுமுதுவடனேகெனறுரைத்தமலவைவரைசாரந்தான்.

(இ - பு.) பின்னுங் கிருபையினாற் சத்தகன்னியருடைய முகத்தைப் பார்த்து உமாதேவியோடு நீங்கலும் அம்மறைசைமாநகரத்தையடையுட்கு னென்று திருவருள்புரிந்து மிக்க அழகுவாய்ந்த இத்திராணிமுதலிய தெய்வப்பெண்களையும் அவவுமாதேவியுடன் செல்லும்படிதிருவாயமலாந்து சிவ பிரான் திருக்கையிலையை அடைந்தார். எ-று (உக)

வரையரையன்றிருமடநதைமணிசரிவிகைமீதேறி

யரமகளிர் புடைசூழவருகிலெழுமாதாகளும்

விரைமலர்க்கால்வட்டபெழில வெண்கவரிகாளாஞ்சி

புரையின்மணிப்பொன்னைபைபை பொறுத்தவாகைக்கொ [டுபோத.

(இ - பு.) இமயவரையரையன் திருக்குமாரத்தியாகிய உமாதேவியார் இரத்தினகதிமான பலலகின்மீதாரோகணித்தது தெய்வமாதாசன புடைசூழ்ந்துவரவும் பக்கங்குளில் சத்தகன்னியாகளும் வாசனைமழும் மலர்களாலாகிய காற்றுவிசைநீக்க ஆலவட்டத்தையும் அழகிய வெண்ணிற மாண சாமரங்களையும் தமடலபட்டிககத்தையும் குற்றமற்ற இரத்தினங்க ளமுத்தய பொன்னாலாகிய அடைக்கரயப்பையையும் தங்குள்கைகளீரறாக கிகொண்டுசெல்ல. எ-று. (உஉ)

மாடகயாழ்வீணைபலமா தாகரத்தேநதிவர

வாடல்புரிந்திடுங்கழங்கம்மாணையுடனன்பினொடும்

பாடுமடக்கிளையுமபொற்பசும பூவைபலதாங்கி

யேடவிழுமலாககுதுலாரினிதுதனிசூழநதுவர.

(இ - பு.) முறுக்காளியையுடையபாழாகிய வீணைகளைப் பலதெய்வப்பெண்கள் சுரத்திறுங்கி வாசித்துக்கொண்டுவர வினையூடுகின்ற கழங்கும் அம்மானையும் அன்போடு இசைபாடும இளங்குளிகளையும் அழகிய பசியநகரணவாய்ப்புறவைகளையும் பலவாசத்தாங்கிகொண்டு இசையிளிந்த

மலர்தரித்த அளகத்தையுடைய பலமாதாகள் இனிமையாகத் தனித் தனி புடைகூழ்ந்துவர. எ-று. (உ௩)

அன்னையெழிற்சிவிகைமிசையரிவையர்கள் குழுமலொடும்
பின்னணியிற்றொடர்ந்துவரப் பிறங்குமணித்தேர்கரிமா
மன்னுபடைக்கலவயவாமலிந்தபலசேனையொடும்

போன்னணித்தேர்மிசையரிமவான்புறங்காத்துப்பின்புவர.

(இ - பு.) எமதன்னையாராகிய உமாதேவியார் பல்லக்கின்மீது மக
னீர்கள் கூட்டங்களுடன் பின்னணியாகத்தொடர்ந்துவர ஒளிவிளங்கும்
அழகிய இடமும் சசம் தரகம் சிலைபெற்றபதங்களின் ஆகியகெற்றிமிகுத்த
சுதாங்கசேனையுடனும் பொன்னாலாகிய அழகிய தோமீது இமயவரை
யரையன்புறக்காலவாகப் பின்தொடர்ந்துவர. எ-று. (உ௪)

வாளவர்பூமழைபொழியமாதவகதோரதுதிசெய்யக்

கானவிசைநாரநருங்கநதருவாபாடி வர

வானிடைத்துந்திபி முழங்கவழிகொண்டுநடந்தெய்தித்

தேனலருமலாச்சோலைத்திருமறைசைப்புறததடைந்தாள்

(இ - பு.) தேவர்கள் மலாமாரிசொரிய மகாதவசிகள் தோத்திரஞ்
செய்யக் கானத்தோடுகூடிய விசைகளைப்பாடும்நாரதரும் கந்தருவர்களும்
பாடிக்கொண்டவர ஆகாயத்தினிடத்தே தேவதுந்துபிகள்முழங்கப் பிராய
ணப்பட்டுச்சென்று சமீபிததுத் தேன்றுளிகும மலர்களிறைந்த சோலை
கள்குழும் அழகிய மறைசைமாநகரத்தின் புறத்திற்சேர்ந்தார உமாதேவி
யார். எ-று. இந் நான்குங்குளகம். (உ௫)

வேதபுரத்தினிலிருக்குமவிண்ணவருமந்தணரு

மாதவருமரம்பையருமணிநிறைபொற்றூடமேந்தித்

தாதவிழ்ப்புங்குழலாளுக்கெதிர்சென்றுசாடொழுது

கோதிலெழிறறிருநகரின்கொம்பனையைக் கொண்டடைந்தார்.

(இ - பு.) சுருதிபுரியில்வசிகளும் தேவர்களும் மறையவர்களும் மகா
தவசிகளும் தெய்வப்பெண்களும் இரத்தினகசிதமான பொன்னுலமைத்த
கரகங்கனையெத்திக்கொண்டு மகரநதப்பொடிகள்கூற்தும் மலாமாலையணிந்த
அளகபாரத்தையுடைய உமாதேவியாருக்கு எதிரிற்சென்று திருவடிகளில்
வணங்கிக் குற்றமற்ற மறைசைமாநகரத்தினுள்ளே அவ்வுமாதேவியை
அழைத்துக்கொண்டு சேர்ந்தார. எ-று. (உ௬)

வேறு.

அந்தரதுந்துமியார்த்தனவானோர்

சிறதினர்பூம்மீழ்செய்தவரெல்லா

மந்திரவாசிவழங்கினரியாரும்
புந்திமகிழ்ச்சிபொருந்தினர்மாதோ.

(இ - பு.) அந்தரதூந்துமி முழங்கின தேவர்கள்மலர்மாரிசொரிந்தார்
கள் தவசிகள் அனைவரும் மந்திரமாகிய ஆசிவசனங்கூறினர் மற்றுள்ள
யாவரும் மனக்களிப்புற்றனர்சள். ஏ-று. மாதா, ஓ-அசை. (உஎ)

ஆரணமாநகரின்னணிநோக்கிச்
காரணிநெஞ்சுகளித்தனளாகித்
தோரணவீதிசுடந்துதுலங்குந
தேரணிகோபுரவாயிலசெறிந்தாள்.

(இ - பு.) சுருதிபுரியின் ஆழகைப்பார்த்து உமாதேவியார் மனக்க
ளிப்புடையராகித் தோரணங்கள் அசைந்து கொணமருக்கும் வீதிகளைக்கட
ந்து பிரகாசமும் தோநிற்கும் நிலைக்கெதிரிலுள்ள கோபுரவாயிலை அடைந்
தார். ஏ-று. (உஅ)

எழின்மிகுதண்டிகைநின்றமுழங்கித்
தொழுநெய்கையினடொல்லமராக்கோர்
வழிநிகாகோபுரவாயிலபுகுந்தே
பழுதறுமங்கலவாவிபடிந்தார்.

(இ - பு.) அழகுமிகுத்த சிவசையினின்றும் இழிந்தவழிபாடு செய்
யங்கையி னராய் பழய தேவாசனங்கு ஓர்வழியொத்தகோபுரவாயிலிற்புகு
ந்துகற்ற மற்ற கல்யாணகோடியென்னுந்தீர்த்ததத்தில் கீராடினர். ஏ-று,
ஏ-அசை. (உக)

புண்ணியவெள்ளியநீறுபுனைந்தா
ண்ணணியவச்சரமஞ்சநவின்னாள்
கண்ணுதலைக்கருதித்தொழுகையா
ளுண்ணிறையன்பினொடெந்தையையுற்றாள்.

(இ - பு.) புண்ணிய வண்ணமாகிய வெணடிருகீறு தரித்துக்கொண்டு
அன்பர்கள் இதயத்தில் விளங்கிய பஞ்சாசகரத்தைச் செபித்து நெற்றிக்க
ண்ணராகிய சிவபிரானைத் தியானித்துத்தொழுகின்ற திருககரங்களுடைய
வளாய் உள்ளத்தின் கண்ணிறைந்த மெய்யன்பினோடும் எமது தந்தையாரா
கிய சிவபிரானைத்தரித்தார். ஏ-று. (உ௦)

கோகனகக்கைருவித்துவணங்கி
யாகமுறத்தழுவத்தனதாசைச்
சோகமுரைத்தனன்குழந்துபணிந்தே
யேகனையர்ச்சனைசெய்யவிசைந்தாள்.

(இ - பு.) தாமரைமலர் போன்றதமது திருக்கரங்களைக் குவித்துத் தொழுது திருமேனியிற் பொருந்தத் தழுவும்புகுத்தனக்குண்டாயிருக்கும் ஆசைப்பெருகைக்கூறினவாய் வலம்வந்து பணிந்துவகபரம் பொருளாகிய சிவபிராணப்பூசிக்கத் தொடங்கினர், ஏ-று. (கக)

வேறு.

உம்பர்தமக்கேதாந்தளித்தவொருமுதலுக்குத்தரத்திற்
செம்பொன்மதிற்பிராகாரமிரண்டதனிற்றிலதறுதற்
கொம்பனையாள் பூதத்தின்கொளகையினாலமைந்த்ருந்த
நம்பரரைவரையுமங்குநவின்முறையாற்பூசுததாள்.

(இ - பு.) தேவர்களுக்கு வேதம்ஓதுவிதது இறைவராகிய சிவபிரான் ஆலயத்திற்கு வடககின்கண் சிவந்த பொன்னாலாகிய இரண்டாவது மதிற்பிராகாரத்திற் திலதாதிட்டிய நெற்றியையுடைய உமாதேவியார்பஞ்சபூதத்தின்கூறாக பொருந்தி இருக்கும் சிவபிரானாகிய ஐந்துமூர்த்திகளையும் அவ்விடத்திற்குநே ஆகமத்திலவிதித்தமுறைப்படிபூசித்தாள், ஏ-று. (கஉ)

பூங்கொடியாளபிணுந்துகிரைப்போன்றவெழிலணிவிரலா
லோங்கிபநன்னிலத்துன்றவுரகருலகளவாழ்ந்து
தேங்கியதண்கங்கையினற்றேவருக்காரணங்களுரைத்
தாங்குறையும்பெருமானையன்பிணுடனாட்டினளால்.

(இ - பு.) மலர்க்கொடி போன்ற உமாதேவியார் திரும்பவும்பவளம் போன்ற அழகுவாய்ந்த தமது திருவிரலால் வளரநதோங்கும் பூமியில் ஊன்றின் வுடன் நாகருலகளவும் அழந்திப் பெருகிய குளிரந்த கங்கைகீரினால்தேவர்களுக்கு வேதம் ஓதுவிதது அவ்விடத்தெழுந்தருளியிருக்கும் சிவபிராணப் பேரன்புடன் அபிடேசித்தாள், ஏ-அ.ஆல்-அசை. (கஉ)

கன்னியரோரெழுவர்களுங்கையேவலசெய்துநிற்ப்ப
பொன்னுலகததரம்பையாகளபுடைருழ்ந்துதொழுதிறைஞ்ச
விரகிலமாநியமுறுதவதத்யல்போங்குவிப்புகிமே
லன்னையெங்கோன்றனைப்பூசையாதரித்துசெய்தமர்ந்தாள்.

(இ - பு.) சத்தகண்ணியாகளும் பூசைக்கேறபணிவிடைகள்செய்து கொண்டிருக்கத் தேவலோகத்து அரம்பாமாதாகள் பக்கத்திற்குழந்துவணங்கியேதது இந்நிலவுலகத்துமாதாசிய பூதேவியெய்த தவத்தினமேம்பாடு விளங்க இப்பூமியின்கண் எனதன்னையாராகிய உமாதேவியார் எமகிறைவராயுள்ளசிவபிராணவிரும்பிப்பூசித்தது அவ்விடத்திற்குநேவீற்றிருந்தாள்.

காதலுடனின்வாறுகயமுலைபூசனைபுரியச்

சீதமதிருவிவேணிரசிவபெருமான சிந்தையுயிர்

தேதமறும்பவளமலையெனவெழிலோங்கிடவிடப

மீதினிற்பண்ணவர்முனிவர்மிகத்துதிப்பமுனமடைந்தான்.

(இ - ௫.) பெருவிரும்புடன் இவ்வண்ணம் இளமுலைநாயகியாராகிய உமாதேவியார் பூசிக்கக்குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திரனையும்கங்கையையுந்தரித்தசடையையுடைய சிவபிரான்திருவுள்ளமுவந்து பழுதற்றபவளமலையோன்று அழகுவிளங்கும்படி இடபவாகனத்தின்மீது தேவர்கள் முனிவர்கள் மிகவுந்துதிக்க அவ்வுமாதேவியார்க்கு எதிரில் காட்சிகொடுத்தருளினார்.

அன்புடனே பூசித்தவாடகமென்கொடியேவற்கண்

முன்புறநின்றிடனோக்கிமுகிணைகையுட்களிபொங்கி

மென்புணர்சேவடிக்கமலவிரைமலரைத்தொழுதேத்த

நன்புகழ்நாயகன்கருணைகூர்ந்திதினைநவிறியினனாள்.

(இ - ௫) மெய்யன்புடனேவழிபாடுசெய்த பொற்கொடியாகிய வேல்போலுற கண்களையுடைய உமாதேவியாருக்குள்திரில் சிவபிரான் காட்சிகொடுக்கக்கண்டு முகிழ்த்த புன்முறுவலுடைய அவ்வுமாதேவியார்தமதுள்ளத்தின்சுண்மிக்க வியப்படைந்து மென்மை பொருந்திய அவரது சிவந்திருவடிகளாகிய தாமரையென்னும்வாசனைமழும்மலர்களைவணங்கித்திக்க நல்லகீர்த்தியுள்ள சிவபிரான் கிருபைசுரந்து இவ்வாறு திருவாய்மலாந்தருளினார். எ-று ஆல்-அசை. (௩௬)

பண்டெனதுமொழிகடநதபவந்தொலைந்தினியுன்னை

யண்டாரருநதவார்ஞானத்தவரறியவிததலத்தே

கண்டனையபணிமொழியாய்கடிமணஞ்செய்குவனென்னத்

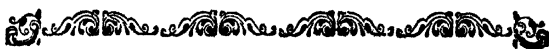
துண்டமதிச்சடையெந்தைசொற்றனன்மாதுளமகிழ.

(இ - ௫.) முன்பு எமதுவார்த்தையைக் கடந்ததனால் நேர்ந்த பாவந்தீர்த்தது இனிமேல் கற்கண்டுபோலும் மதாரமுள்ள குளிர்ந்த வசனங்களுடைய உமையே உன்னைத் தேவர்களும் அரியதவசிகளும் ஞானிகளும் கண்டு களிக்கும்வண்ணம் இந்தத்தலத்திலேயே திருமணம்புரிவோ மென்று இளம்பிறையணிந்த சடையுள்ள எமது தந்தையாராகிய சிவபிரான் உமாதேவியார் மணங்களிகூரத் திருவாய்மலாந்தருளினார். எ-று. (௩௭)

அம்மைதவம்புரிந்த சருக்கமமுற்றிற்று.

ஆஹ திருவிருத்தம்...௩௬௮

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமணச் சருக்கம்.

வடித்துணர்ந்தருதனிலைவழங்கலுமற்புதமுள்ளத்
தடுததுரைமிசாரணியததருந்தவததோர்பின் னுநன்னூற்
படித்தமுனிதனையேத்திப்பரமனிளமுலையைமண [ன்.
முடித்தவியப்பினை மெமக்குமொழிகென மற்றவனுரைப்பா

(இ - பு.) புராணங்களை ஆராய்ந்துணர்ந்த ருதமாமுனிவர் இவை
களை ஒதினாவுடன் தமதுள்ளத்து வியப்படைந்து னைமிசாரணிய முனிவர்
கள் மறுபடியும் உயர்ந்தபலசாத்திரங்களை நன்குணர்ந்த அச்சுதமுனிவரை
வணங்கிச் சிவபிரான் இளமுலைமாயகியாராகிய உமாதேவியை, திருமண
முடித்த அற்புத ச்சரிதையை எங்களுக்கு உரைத்தருள வேண்டு மென்று
பிரார்த்திக்கச் சூதமகாமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று. (க)

பச்சைமணிநிறத்தாளுக்கிவையுரைத்துப்பாங்கிருந்த
வச்சுதனை முகநோக்கியாநியரனிலையுரைத்தான்
இச்சயிலத்திறைமகளை யீண்டுசும்கடகமதியின்
மெச்சியநற்பூரத்தின்விழையுமணம்புரிவோமால்.

(இ - பு.) பசியமணிபோலும் நிறத்தையுடைய உமாதேவியாருக்கு
இவ்வணணந்திருவாய் மலர்ந்தருளிப் பககத்திருந்த திருமாலினவதனத்தை
ப்பார்த்து ஆதியாகியசிவபிரான் இவைகளைத்திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றா
இந்த இமயவரையரையன் மகளாகிய உமாதேவியை இவ்விடத்திறு
னே ஆடிமாசத்தில் யாவராலும் புகழப்படும் பூரட்சத்திரததில் விருப்பந்
தரும் திருமணம்புரிவோம். எ-று. ஆல-அசை. (உ)

அக்கருமநோக்குகவுன்றரனியம்பத்திருமகினை
நக்கசிவகணங்கள் பலதானழைத்துமலைமகட்டு
நக்கர்பிரான் நனக்குமணநடக்கின்றதென்னவுரைத்
தெக்கவின்வானவாகளையுமீண்டழையினெனவிடுத்தான்.

(இ - பு.) அக்காரியத்திற்குவேண்டிய முயற்சி செய்வாயென்றுசிவ
பிரான்கட்டினயிட. இலக்குமிமணாராகிய திருமால் தருதியமைந்தபல
சிவக்ணங்களை அழைத்து இமயவரையரையன்மகளாகிய உமாதேவியாரு

க்கும் சிவபிரானுக்கும் திருமணம் நடச்சின்றதென்று கூறி அழகுள்ள வரா
கிய எத்தேவர்களையும் இவ்விடத்தையுங்களென்று விடுத்தார். எ-று.

ஆசையினெண்பதியோருய் மரநுங்கநதருவர்களுந்
தேசுறுவிஞ்சையரியக்கர்தினகரனாதியகோள்கள்
வாசமலரயன்முதலோர்வைருநதநகரினுளோ
ரீசனுறுங்கயிலையுளோரியாவரும்வந்துற்றன ரரல்.

(இ - பு.) அஷ்டட்டிகுருப்பாலகாசனும் தேவாகளும் கந்தருவர்களும்
விளக்கமமைந்தவதித்தியாதராகளும் இயக்காசனும் குரியன்முதலியநவகோ
ள்களும் வாசனைகடமும் தாமரைமலரில் வசிகும் பிரமன்முதலி யோரும்
வைருந்தத்திலுள்ளவாகளும் சிவபிரான் வீற்றிருந்தருளும் திருசசயிலையில்
உள்ளவாகளும் ஆகிய யாவரும் வந்தடைந் தார்கள. எ-று ஆல-அசை (ச)

மாயவன் சொற்படி யாங்குமயனியைந தூநிறையணியா
னையிறுபல்லாயிரமுநண்ணியபொலொளிகுமுதத்
தூயமணிமண்டபமுஞ்சுநதரத்தண்டரளத்தா
னையமணப்பநதாகளுநிகரறவெநிருமித்தான்

(இ - பு.) திருமாலின் கட்டளைப்படி அவ்விடத்துத் தேவதகம்மி
யன் இலக்கணங்கள் அமைத்துநிறைந்த இரத்தினங்களால் அனேககோடி
குரியர்கள் ஏககாலத்தில் உதித்தது போன்று ஒளிவிளங்குத னாய்மையாகிய
இரத்தினமண்டபங்களும் அழகிய குளிர்ச்சிபொருந்திய முத்துக்களினால்
அன்புதரும் திருமணப்பந்தலகளும் ஒப்பறவிலாகமும்படி நிருமித்தான்,

வேறு.

இலகுபல்வளமோங்குமேழினக
ரலகில்வீதிகளியாவுமுக்குற
நலமணிசசரத்தோரணநாட்டுவார்
பொலன்மணித்திகழ்மேடைபுதுக்குவார்.

(இ - பு.) விளங்கும்பலவளங்களும் நிறைந்த அழகியஅச்சுருதிபுரி
யின் எண்ணில்லாத வீதிகளெல்லாம் அணிபொருந்த நலல இரத்தினமாலை
களாகிய தோரணகம்பங்கள் நிறுத்துவார்கள் பொன்மணிகள் பிரகாசுகளும்
வேதிகளைப்புதிதாகக் கட்டுவார்கள். எ-று (க)

வாழைபூகமருங்கணிநாட்டுவார்
தூழையாறுகளிகள் சரஞ்செய்வார்
கோழரைச்செழுங்குங்குமகீர்கொடு
குழும்வீதிகளியாவுத்துலக்குவார்.

(இ - பு.) வாழைசுமகு இவ்விரண்டையும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக
அழகுடன்நிறுத்துவார்கள் தெங்குமுதலிய கணிவர்க்கங்களைச் சரஞ்சரமா

சத்தொங்கவிவர்கள் சருச்சரையோடுகூடிய அரையினையுடைய செழு
மையாகிய குங்குமச்சேறறைகொண்டு குழந்திருக்கும் வீதிகளெல்லாம்
மெழுகுவார்கள், எ-று. (எ)

இனமணித்தொகைக்கோலமியற்றுவார்
கனமணிககலாங்குணிரப்புவார்
மனமிசுத்தமகிழ்ச்சியாமாவிகை
தனைநிறைத்தவாநடமிற்றுதிசெய்வார்.

(இ - பு) நவரத்தினங்களின்தொகுதிகளால் கோலமிடுவார்கள் தீர
த்தினங்களழுத்திய பொறவசங்களாகிய புரளரும்பமைவப்பார்கள் மன
தின்கண மிகுத்தமகிழ்ச்சியையுடையவராய பலமலாமாலைகளை வரிசை
யாகக்கட்டிப்பின்பு தங்களுக்குத் தாங்களே துதிககின்றார்கள். எ-று.

மாதர்த்ததர்வருணாநிற்சுவர்
கோதில்கந்தநியிறகுழுமுவா
ரேதில்பந்தெரிவாசுபுகேற்றுவா
ராதரத்தின்குரவைவளாடுவார்.

(இ - பு) மகளிர்கள் தங்கள் தங்கள் வருணத்தினரோடு சேர்ந்தவர்
களாய்க் குற்றமற்றருகநதியில் நீராடுதற்குக் கூட்டமாசுகூடுவார்கள் பழு
தற்றபந்தாவோர்கள் சூழ்ச்சிகையெறிவாசாக அன்புடனகைகோத்து
வினையாவார்கள், எ-று. (சு)

பூடணங்கள் பலவுமெய்ப்பூணுவா
ராடலின்பனமன்புற்றியற்றுவார்
நீடணங்கினாநினுநின்றநகர்
மாடமேவுமவளங்களைநோக்குவார்.

(இ - பு) ஆபரணங்கள் பலவற்றையுந் தரித்துக் கொள்வார்கள்
வினையாட்டில் மனவிருப்பற்றுவார் பெருகியதேவமாதர்களின்று அச்ச
ருதிபுரியின்கணுள்ள மாளிகைகளில் அமைந்த அவன்காரங்களைப் பார்ப்
பார்கள், எ-று. (கௌ)

வேறு.

பூகலத்தவாகளும்பொன்னினுடரும்
பாதலத்தவாகளும்பரமன்மன்றலுக்
காதரத்தொடுமடைந்தடர்நதுவையிய
வேதநறுபதிநலமவிளம்பற்பாலதோ.

(இ - பு) மண்ணுலகத்தவரும் விண்ணுலகத்தவரும் நாகலோகத்தவ
ரும் சிவபிரான திருமணத்திற்காக அன்டோடுவந்தொருங்கியிருக்கும் சுரிதி
புரியின் பெருமையைச்சொல்லத் தக்கதோ, எ-று. (கக)

வந்ததுகடகநன்மதியிற் பூரமென்
றந்தநாளறிந்துமாலரனுக்கோதின
னெந்தையுமணமதற்கியைந்தகோலமா
வந்தனன்மன்றலுக்கிழைத்தமண்டபம்.

(இ - பு) ஆடிமாசத்திற் பூரட்சத்திரங்கடிய சபதினம்வந்ததை யறிந்து இன்றைய தினந்தான் திருமணத் தினமென்று திருமா ல்விவப்ரா னுக்குக்கறிஞர் எமதுதந்தையாராகிய விவப்ரானும அதிருமணத்திற் சூரிய கோலத்துடன் அத்திருமணத்திற்காக அமைத்துள்ள மண்டபத்தில் வந்து சேர்ந்தார். எ-று. (கஉ)

அமராகந்தருவர் விஞ்சையர்களாரணஞ்
சமைவுறு முனிவருந்தபனர்சநதிர
னிமயவெற்பரசனுமிந்திராதிபுந
தமனியமண்டபநதனிலவநதெய்தினா.

(இ-பு.) தேவாகளும் கந்தருவாகளும்வித்தியாதரர்களும்வேதங்களை ஓதியுணர்ந்த முனிவர்களும் சூரியர்களும் சந்திரனும் இமயவரையரைய னும் இந்திரன்முதலானவர்களும் திருமணத்திற் கமைத்த பொன்மண்ட பத்தில் வந்து சேர்ந்தார்கள். எ-று. (கங)

பங்கயக்கண்ணினுன்பணியினுன்மலர்
மங்கையும்வாணியுமவநதுபால்வரைப்
புங்கவன்மகளினைக்கொண்டுபொற்புறுந்
தங்கநற்பிழைகைதனிவிருத்தினார்.

(இ - பு.) தாமரைமலர்போலாக கண்ணை யுடையதிருமால்கட்டளைப் படி இலக்குமியும் சரஸ்வதியும் வந்து இமயவரையரையன் புத்திரியாராகிய உமாதேவியாரை அணுத்துகொண்டு அழகமைந்த நல்லதங்கப்பீழை கைமீதுஉட்கார வைத்தார்கள். எ-று. (கச)

மருமலரெண்ணையால்வசந்தமாட்டிநல்
விருமணசசண்ணமெய்யெங்கும்பூசியே
யரியநறகங்கையேயாதியாமெழு
திருந்திச்செழுமபுனல்சிறப்பவாட்டினார்.

(இ - பு) வாசனைகமழும் மலர்கள்சேர்ந்த எண்ணையினால்வசந்தமா ட்டி நல்லவிசேஷமணந்தங்கும் பொழுகளைத்திருமேனிமுழுதும்பூசி அரு மையமைந்தகங்கைமுதலிய சத்தங்குகளின்செழுமையாகிய தீர்த்தத்தினால் பெருமையாக நீராட்டினார்கள். எ-று. (கரு)

உலகெலாமதித்திழையொன்றுக்கோதினும்
விடையிலாக்கோசிகவியன் பொன்னுடையக்

கலைநிலாமுகத்தவண்மருங்கிற்கட்டினார்
புலந்தரக்குழற்கதிற்புகையுமுட்டினார்.

(இ - பு.) உலகத்துள்ள பொருள்களெல்லாவற்றையும்மதித்து ஓரிழைக்கோதினும் விலையமையாதபட்டினாலாகிய மேலானபீதாம்பரத்தைப் பதினாறுகலைகளையுடைய சந்திரனைநிகாத்ததிருமுகத்தையுடைய உமாதேவியார் இடையிறறரிததார்கள் ஈரம்உலறும்படி அளகபாரத்திற்கு அகிற்புகையையும் ஊட்டினார்கள். ஏ-று. (கௌ)

வேறு.

*கடிகமழ்புழுஞானமுஞ்சேர்த்துக்கருங்குழலுக்குமறீசிச் [அசுடிகையினீரையெந்தமாமணியணியெத்து லங்குறசசிகழிசைமுடித்வடிவுறுகாதினிரவிபொற்குழையும்வாளியுற்றுளதனைநதுபொடிமணியொளிருந்திலகதொங்கலபொருத்திடமூக்கணிபுனைந்தார்.

(இ - பு.) வாசனைமழும் புனுகும் கத்தூரியும் சேர்த்துக்கரியகூந்தல்அழகமையவாரி நெற்றிச்சட்டியுடன்சோந்த உயாந்தஇரத்தினங்களமுத்திய ஆபரணங்களை விளக்கமமைந்தமயிர் முடியுடன்முடித்து உருவுற்றதிருச்செவிகளில் சூரியனைப்போன்ற பொற்குண்டலங்களும் வாளியும்மற்றுமுள்ள ஆபரணங்களுந்தரித்து சிறியஇரத்தினங்கள் பிரகாசிக்கும் முத்துத்தொங்கலமையுமபடி மூக்குத்தியுந்தரித்தார்கள். ஏ-று. (கௌ)

முந்துசெங்கையிற்பொற்கங்கணங்கவினமுழுநிலாக்கதிருமிழ்தரள, மந்தமுற்றிடுதுப்பிவைநிரைத்திட்டவணியல்செங்கரதலத்தணிந்து, சந்தமென்குழம்புநான முமபுழுஞந்தடயணிமுலைமிசைமெழுகிச், சுந்தரநதிசுழத்தொயில்வரைந்ததன் மேற்சுடர்மணிக்கச்சிறுக்கினரால்.

(இ - பு.) முன்பாகச்சிவந்த திருககரங்களில் பொன்னாலாகிய கங்கணம் அழகுசெய்யப்பூரணசந்திரனது கிரணங்கள்போல் விளங்கும் முத்தங்கள் அழகமைந்த பவளங்கள் இவைகளால வரிசையாகக்கோக்கப்பட்டமாலையாலாகிய வங்கியைச்சிவந்தமுழங்கைக்கு மேலாகத்தரித்துச் சந்தனத்தின் குழம்பையும் கஸ்தூரியையும் புனுகையும் விசாலமாகிய அழகிய தனங்களின்மீதுபூசி அணிவிளக்கத்தொயில் எழுதிஅதன்மீதுபிரகாசிக்ரும் இரத்தினங்களாலாகிய கச்சினைத்தரித்தார்கள். ஏ-று. ஆல்-அசை.

தரளமென்வடமுட்பிறையணிவடமுந் தயங்கியநவமணிவடமும், வரையினமுலைமேலிளவெயில்விசவனைந்துமேகலைமருங்கசைத்தே, கரையில்பல்வகைந்தாமுறுப்பினுக்கேற்றகலன்களைப்புனைந்

தடிக்கமலத், திரைமணிச்சதங்கைநூபுரநதண்டையிலகுபாடகமு
மிட்டனரால்.

(இ - ௫.) முத்துக்களினாலாகிய மெல்லியமாலைகளும் சந்திரஆரமும்
ஒளிவிளங்கும் நவரத்தினமாலைகளும் மலைபோல்விளங்கும் இளமுலையின்
மேல் இளங்கிரணம்வீசத்தரித்து மேகலாபரணம் இடையில்தரித்து எண்
ணற்றபலவிதங்களாகிய அவயவங்களுக்குத்தருந்த ஆபரணங்களைத்தரித்துத்
திருவடிகளாகிய தாமரைமலரிலொலிக்கும் அழகிய சதவகைகிண்கிணிதண்
டைவிளங்கும் பாடகம்இவைகளையுந்தரித்தாராகள். ஏ-று ஏ-ஆல்-அசை,

தாரணிகழையைப்பொருவுதோண்மிசைமுன்தானைபின்போக்கி
வெவ்வடிவேற், கூரணிவிழிகட்கஞ்சனைதீட்டி க்குளிரிளம்பிறைபு
ரைநுதலிற், சீரணிகழ்ச்சிநதுரநதீட்டிச் செழுமலரோடியிற்செறி
த்தேயாரணிகடவுட்கீதம்பெறவணியலாற்றினரிளமுலையவட்கே.

(இ - ௫.) இளமுலையாகியாராகிய உமாதேவியாருக்கு மாலைகளைத்
தரித்த மூங்கிலையொத்த தோண்மீது முன்தானையைப்போட்கிப் பின்னால்
வாங்கிச்செருங்குகொடியவடித்தவேல்போலும் அழகமைந்ததிருவழிகளுக்கு
மையெழுதிக் குளிர்ந்தஇளம்பிறைபோலும் நெற்றியில் சிறப்பாகிய அழகு
விளங்கச்சிந்தரத்திலதமிட்டுச் செழுமையாகிய மலரகளைக்கூந்தலிறகுட்டி
ஆத்திமாலையைசூடியசுவபிரானுக்கன்பம் உண்டாகுமபடி அவககரித்தார
கள். ஏ-று. ஏ-இரண்டி-அசை. (உ௦)

உலகெலாமளித்தவொப்பிலாதவளுக்குலகுறுமொப்பனைபுரிந்து
நலமுலாவியபொறகஞ்சனங்காட்டி நகில்பலகோடிவான்மாத
ரிலகுபொற்கலத்தினயனநீர்சுழற்றியெண்ணிலடல்லாயிரகோடி
பொலன்மணிநககட்டிந கருப்புபதிபம் புரையறக்காட்டினாமா
[தோ.

(இ - ௫) உலகம்முழுதும் அன்றஒப்பற்ற உமாதேவியாருக்கு உலக
த்தாருக்குச்செய்யும் அலங்காரங்களைப்புரிந்து நனைமபொருந்தியபொன்னை
லமைந்தகண்ணாடியைக்காட்டி பலகோடி என்று சொலலததக்கதேவமாதா
கள் விளங்கும் பொறபாதநிரத்தில் திருட்டிசீரென்று கூறும் ஆலத்திகற்றி
எண்ணற்றபல ஆயிரங்கோடி அழகியஇரத்தினத்தாமபாளயகளில கருப்பூ
ரதிவகளைக்குற்றமறக்காட்டினார்கள். ஏ-று. மாது-ஓ-அசை. (உ௧)

வேறு.

இப்பரிசிலொப்பறுமிளங்கிதாழுக்கே

யொப்பனைபுரிந்தமரொண்கொடியிராகள்

செப்பரியகருநநவாசித்தாமடவாராக

நெயிநழியக்கொட்டிநலகமகள்குழ.

(இ-பு) இவ்வாறு ஒப்பற்றவிளக்கமமைந்த இளமுலையாரசிய உமா தேவியாருக்கு அலங்காரஞ்செய்து தேவாமாதாசனும் சொல்லுதற்கரிய கத் தருவாகன சித்தாகன இவாகளுடையமாதாசனும் பவளம்போலும் இதழையுடைய யட்சர்கள்மாதர்களும் புடைசூழ்த்துவர. எ-று. (உஉ)

காமன்மனையாளுமுயர்காமன்மனையாளுந்
சாமனரபிரட்டவடமீன்கவிகைதாங்க
பூமகளுநாமகனும்பொறகைமலரேந்தி
வாமமணிமண்டபமருங்குகொடுவந்தா.

(இ - பு.) மணமத்தேவியாகிய இரதியும் கற்பகத்தினைவஞ்சிய தேவேந்திரனதுதேவியான இத்திராணியும் வெணசாமரைவீசவும் அந்ந் ததிருடைக்ககவும் இலாகுமியும் சரஸ்வதியும் பொன்போலும் அழகிய கைகளாகியமலர்களால் தாவக்கொண்டு அழகிய இரத்தினகசிதமானதிரு மணமண்டபத்திற்கு அருகில்கொண்டுவர தாள். எ-று (உக)
இவ்விரண்டென்குகம்.

அளவையுமணிக்குவைமுத்தியரவத்தால்
வினோவுமுகதிப்பரிதிபோலும்வெயில்விசத்
தளமுறுநன்மேடையிசைதற்பாணிநுப்ப
வளரிளமுலைக்குரியலைவததனாவலததே.

(இ - பு) அளவற்ற இரத்தினக்குவியலகளை அழகியிருக்குத்தன் மையால ஓங்குவளருங்கிரணங்களுடைய சூரியாக்களபோலப் பிரகாசம் விளங்க அதிவாரம்போட்டிருக்கும் பொன்னாலாகிய மேடையின்மீது சிவபிரான்வீற்றிருக்க வளரும்இளமுலையையுடைய சூயில்போலும்மொழி வாய்த்துமாதேவியாரை வலப்பாகத்திலிருத்தினார்கள். எ-று. ஏ அசை.

வேறு.

விண்ணவர்தஞ்சுரபிமணியிபனிதியுமைந்தருவுங்
கண்ணுநறன்பிரமணத்திற்கையேவல்செய்துசிறப
நன்மணியமாதவாருநன்நன்மறையோரிருக்குரைபட்டத்
தண்ணுந்தாமரைக்கிழவன்சடங்குகளெல்லாமுடித்தான்.

(இ - பு.) தேவர்களைக்காமதேனு சிந்தாமணி அழகிய சங்கதிபது மரிதியும் பஞ்சதருக்களும் சிவபிரான திருமணத்திற்கு வேண்டியபொருள் களை யப்போதைக்கப்போது கொடுத்துவவப்புரிந்து கின்றுகொண்டிருக்க அவ்விடத்தடைந்த மகாதவசிகளும் ஞானமமையப்பெற்ற நான்குவேதங்க ளுணர்ந்த மறையவர்களும் வேதமோத குளிர்ச்சியுற்ற தாமரைமலரில் வீற் றிருக்கும் பிரமண திருமணத்திற்குரிய சடங்குகளெல்லாம்செய்து முடித் தான். எ-று. (உரு)

உதகமளித்திடுமோரையுற்றதெனப்பொன்னுரைப்ப
மதகனிற்றைநிகரிமயவரைவேந்தனினிதெழுந்து
ததையுறுதோளுத்தரியந்தனை மருங்கினுறச்சூழ்ந்து
சுதைமயிலைமடியிருத்திச்சுமைநெல்விதைமீதிருநது.

(இ - பு.) தாரைவார்க்கும் முகூர்த்தம் சமீபித்ததென்று பிரகடபதி
கூறமதத்தைப்பொழியும் யானையைப்போன்ற இமயவரையரையன் இனி
மையுடன் எழுந்திருந்து தோண்மீதுதறித்திருந்த உத்தரியத்தை இடையிற்
கட்டிக்கொண்டு தனதுபுத்திரியாகிய மயில்போன்ற உமாதேவியாரைத்
தனது மடித்தலத்திலவைத்துக்கொண்டு குவியலாகக்கொட்டியிருந்த நெல்
வித்தின்மீது உட்கார்து. எ-று. (உசு)

பங்கயத்தின்மீதுசெழும்பசங்கார்தள் பூத்தெனச்
சங்கரன்பொற்கரத்தின் மிசைத்தன் சுதைமென்கைவைத்துக்
கொங்கையிளமேனை தருங்குளிர்கங்கைப்புனல்விடுததான்
புங்கவர்பொற்பூமாரிபொழிந்தனர்துநதுபிழுழங்க.

(இ - பு.) தாமரைமலரின்மீது செழுமையான பசியகாந்தண்மலர்ம
லர்ந்ததுபோலச் சிவபிரானது பொன்போலும் அழகியதிருக்கரத்தினமீது
தனது புத்திரியினது மெல்லியதிருக்கரத்தைவைத்து இளமையாகியதன்
ங்கையுடைய மேனோடேவிவார்க்கும் குளிரந்தகங்கை நீரைவிட்டான்உட
னே தேவதந்துமிழுங்கத் தேவர்கள் மலாமாரிசொரிந்தார்கள். எ-று,
இவ்விரண்டுங்குளகம். (உ௭)

பின்னுமுளசடங்கியற்றிப்பிறங்குநெல்வெண்பொரியள்ளி
வன்னிதனக்கவியளித்துமாதாசையங்குவிபற்றிப்
பொன்ன மியினிள முலைததன் பூங்கமலப்பதம்வைத்து
மன்னுமருந்ததிகாட்டி வளர்களைவலம்வந்தான்.

(இ - பு.) மற்றும்செய்யவேண்டிய சடங்குகள் அனைத்தையும் செய்
துமுடித்துப்பிறகு சிவபிரான் பிரகாசிக்கும் நெல்வினலாகியவெள்ளியபொ
ரியைத்திருக்கரத்தாலள்ளி அக்கினிக்குஅவிகொடுத்தது இமயவரையரைய
ன்புத்திரியாராகிய இளமுலைநாயகியாரது திருக்கரத்தினுள்ள சிறுவிரலைப்
பிடித்துக்கொண்டு அவரதுகுளிர்த தாமரைமலர்போலும் திருவடியைப்
பொன்னாலாகிய அம்மியின்மீதெடுத்தவைத்து கற்புநிலைபெற்ற அருந்ததி
யையுங்காட்டிவளர்க்கப்பட்ட அக்கினியைவலமாகவந்தார். எ-று. (உ௮)

நிரம்பியநற்கருணைவிழிநிமலனுக்குமிளமுலைக்கு
மரம்பையர்கந்தருவமடவாருநகரரிவையரும்
வரம்பறுகோடியர்குழுமிமணிவளைச்சூடகக்கரத்தி
னரும்பொனொளிர்மணிக்கலத்தினுலமெடுத்தனர்மாதோ.

(இ - பு.) திருவருள்நிரமபியவிழிகளையுடைய சிவபிரானுக்கும் இளமுலையகியாருக்கும் அரம்பையாகளும் காந்தருவமகளிர்களும் அச்சுருதிபுரியின்கணுள்ள மகளிராகளும் அளவுகடந்தகோடிக்கணக்காகக்கூடி இரத்தினவளையல்களும் கங்கணங்களும் தரித்திருக்கும் தங்கள் கரங்களினால் அருமையாகியபொன்னாற்செய்து பிரகாசிகளும் தாம்பாளங்களில் ஆலாத்தி சுற்றினார்கள். ஏ.று. மாது-ஓ-அசை. (உக)

மலர்மகளும்பாமகளும்வடமீனும்மனமகிழ்ந்து [மதனிற் பொலன்மணிபூந்தொடிக்கரத்திற் பொன்னொளிர்மென்கல குலவுமருக்கருப்புரத்தின்கொழுஞ்சுடர்கொண்டெழிற்றிங்க ளிலுருமணிமுடியாற்குமிள முலைக்குங்காட்டி னரூல்.

(இ - பு) இலக்குமியும் நாமகளும் அருந்ததியும் மனக்களிப்படைந்து பொன்னொளிய இரத்தினங்களழுத்திய அழகியவளையல்களணிந்திருக்கும் தமது கரங்களில் கணகமயமாய்ப்பிரகாசிகளும்மெல்லியதட்டுகளில்வாசனைமயமும் கருப்பூரத்தின் கொழுவியசுடரைவிளங்கும்சந்திரன்வாழும்அணிபெற்ற திருமுடியையுடைய சிவபிரானுக்கும் இளமுலையகியாருக்கும் காட்டினார்கள். ஏ.று. ஆல் அசை. (கூ)

வேறு.

காண்டற்கரியபரஞ்சோதிகருணைபூத்ததிருக்கேரல மீண்டுபெற்றோமென்றயன்மாலையோருநர கர்முதலானோர் வேண்டி ததுதிததுப்பூசித் தார்வினங்குங்கதிராமெல்லிள முலையா ணேடுங்கதா கற்றாய்தநதைதுணைமென்பாதந்தொழுதுளளால்.

(இ - பு) யாவராலுங்காணுதற்கரிய சிவபிரானது திருபை நிறைந்த திருக்கேரலத்தை இத்தலத்தின்கண தரிசிக்கப்பெற்றோமென்று தேவர்கள் நாகர்கள் முதலானவாகள சிவபிரானைபலவாறு வேண்டித்தோத்திரஞ் செய்த வழிபட்டார்கள் பிரகாசிகளும் ஒளியையுடையமெல்லிய இளமுலையகியார் பேரண்புலிருத்தியடைந்திருக்கும் தமது தாய்தந்தையர்களாகிய இமயவரையரையன்மேனை இவர்களதுஇரண்டிருதுவானதிருவழிக ளையும்வணங்கினார். ஏ.று. ஆல்-அசை. (கூ)

மன்றற்கடைந்தவானவர்களாதியெவர்க்கும் வரன்முறையாய் நின்றசுரபியமுதுபட்டநிறைந்தவரிசைதருவளிப்ப மன்றற்றுளபமாலினியவாய்மையுரைப்பமலைகளுங் ழுல். கொன்றைச்சடைநாதனுங்கருணைகூர மகிழ்வுகொண்டனரா

(இ - பு.) திருமணத்திற்காக வந்ததேவர்கள்முதல் எவர்களுக்கும் முறைப்படி அவ்விடத்து வந்திருந்த காமதேனுதிருவமுதுபடைக்கசந்தனம்

புட்பமுதலிய வரிசைகளைக்கற்பகதருகோடுக்க வாசனைமழும் துளப
மாலையணிந்த திருமால் இனிமையான உபகாரவார்த்தைகளகூற இமய
வாரையனாயன்மகளாகிய இளமுலைநாயகியாரும் கொன்றைமலர்மாலையரி
த்த சிவபிரானும் கிருபைகூர அவாசனெல்லாம் மகிழ்ச்சியுற்றார்கள். எ-று
ஆல்-அசை. (க௮)

வேறு.

சொல்லுமித்திறமன்றல்முடிந்தபின்சுருதியோதியவெந்தையுந்
தோகையுப, வில்லுயர்த்தபொனமாடசூனிகநர்வீதிவாய்ப்பணக்
கோலமினிவர, மெல்லிதழ்ப்பகந்சொன்றைச்சடைமுடி வேந்தன்
மால்விடைநீதினிசெலறிஞ, நெல்லிசைத்தவீரம்பிறைநீர்நுதலி
ளமுலைப்பரையன்னததிலேறினான்.

(இ - பு.) யாவராலும் ததிசுகும இவ்வண்ணமாகத் திருமணம் முடி
ந்தபிறகு வேதங்சனைத் தேவாசனுகோதுவித்தருளிய எமது தந்தையாரா
கிய சிவபிரானும் மயில்போலும் சாயலையுடைய இளமுலைநாயகியாரும்
ஒளிவிளங்கும் சனகமயமான மாளிகைகளினால் அலங்காரமமைந்த அச்
சுருதிபுரியின் திருவீதியினிடத்து இனிமேல்திருமணக்கோல்வரவேண்டி
மெல்லிய இசழ்களையுள்ள பசியகொன்றைமாலையைத்தரித்த சடைமுடி
யினராகிசிவபிரான்பெரிய இடப்பவாகனத்தின்மீது ஆரோகணித்தார்ஒளி
விளங்கும் பெரியபிறைபோலும் நெறியமைந்த இளமுலைநாயகியார் என்
னும் உமா தேவியாரா அன்னவாசனத்தின்மீதில் ஆரோகணித்தார். எ-று.

தேவதூத்தமியுற்பலபல்விபத்திரஞ்மாழியினர்ப்புறச்சித்தரும்
பூவயன்றருநாரதர்கின்னராபுகனுடையாழ்க்கிம்புருடரும்பாடவே
யேறினுண்ணரம்பையுநர்ப்பசிபெழின் மிகுத்தகிலோர்த்தனையா
ருடன், கோவையங்கனிவாயாரமகையர் கோடி கோடி குழுவிரியுக்
கவே.

(இ - பு.) தேவதூத்தமியும் பலவாத்தியத்தொகுதியுங் கடல்போலச்
சத்திக்கச்சித்தர்களும் காலவாசனுகிய பிரமனூற்றரப்பட்டாரதர்கின்ன
ரர் எவராலும்புகழும்பாழிவல்ல கிம்புருடாகளும் பாடிக்கொண்டுவரவும்
அம்பைப்போலும் விளங்கும் மைதிட்டியகண்களையுடைய தேவமாதர்களா
கிய ஊர்வசி அழகுமிக்க திலோத்தமையோமே கொவ்வைக்கனியொத்த
இதழையுடைய மற்றதேவராமாதர்களும் கோடி கோடியாகக்கூடி நாட்டியம்
புரித்துக்கொண்டுவரவும். எ-று. எ, இரண்டும்-அசை. (க௯)

வேறு.

கந்தருவமாதர்க்கமாதர்நாசக்கன்னியர்சர்பலர்கூடிக்கிடும்பாட
கிங்கிரண்கப்பிரம்புகொண்டு செருக்கம்நீக்கவெழுதா லன்பலவு

ருவாயிருளை யோட்ட, மந்திரமாதவாரசனசாதியர்கள்குடி மறையோ
தமற்றுளவானவர்களாரும், வந்தமுறுமணிமாடவீதிபோங்குமார
ணமாபுரதூதவலமாகவந்தார்.

(இ - பு) கந்தருமகளிகளும் யட்சமகளிகளும் நாசலோகத்தும
களிகளும் பலராகக்கூடிச் சீதம்பாடிக்கொண்டுவரவும் இந்திரன்சையில்
பிறம்பெய்ததுகொண்டு ஒருவிரோடு ஒருவர்களுகாமல் ஒதுக்கிகொண்டு
வரவும் ஏழாக்களையுடைய அசுரனிபசுவான் பலஉருவங்களெடுத்து இரு
ளைத்தூத்துக்கொண்டுவரவும் வேசமந்திரங்களைக் குணந்தமகாதவசிகளும்
சவுண்காதிமுனிவர்களும் ஒரு ரூகடிவெதபாராயணஞ்செய்துவரவும் மற்
றுமுள்ளதேவர்கள புடைசூழவும் அழகனமந்த இரத்தினசகிதமான மாட
வீதிக்களவினங்கும் அமமறைசைமாதகரதஸைவலமாகவந்தாராள். எ-று.
இவவிரண்டுவருளும். (கடு)

வெறு

அன்னமிசையின முலையு மணிவிடைமேல் வேதமுரைத்தவனு
மாக, விண்ணவகைசிறப்பிலங்கவெழிலவேதபுரத்தைவலபெய்துங்
கோல, மன்னுமகத்திறைதவத்தேவரவானவர்கந்தரவாசிடசாவன
ருநாக. ரந்தகரதுளராதியமணிபருந்தொழுதுபிறப்பறுத்தாரம
ன்னே.

(இ - பு) அன்னவாகனத்தின்மீது இளமுலையையாரும் அழகிய
இடப்பவாகனத்தின்மீது வேதமுரைத்தசிவபிரானமாக இவ்விதவலங்காரம்
விளங்குப்பமைந்த கருதிபுரியைவலமாகவும் திருமணக்கோலத்தை நி
லைபெற்றமபதியாகிய இந்திரன் தவகிளதேவர்கள் கந்தருவாகன சித்தர்
கள் வளாரதோவரும் நாசலோகத்தாராள் அச்சுருதிபுரிவாசிகள்முதலாக
பலதேசத்தாரர்களும் தரிசித்து வணங்கிதமதுறிவியை நீக்கிக்கொண்டார்
கள். எ-று. மன்-ஞ-அசை. (கசு)

மணிமாடவீதிவலம்வருவானவளையியர்கோபுரப்பொன்வாயி
ன்முன்னித், தினியார்மென்முலையிடவாரகோடிக்கோடி சேர்ந்துப் பங்
சலத்துதிகளையெடுத்துபோற்றிப், பணியாரமுழின்பருமத்தெந்தை
யந்தப்பசங்கினியினுடனெய்திப்பண்பிற்செய்த, வணியாரமுன்றலி
ன்மண்டபத்துள் வைகிபவரவர்க்கு விடைகொடுத்தா னருளின்
மன்னே.

(இ - பு) இரத்தினசகிதமான மாடவீதியைவலமாகவந்து ஆராயத்
தையளவையுபர்ந்த கோபுரத்தின் பொன்மயமான வாயிலையடைந்து வா
ரிட்டிருக்கிய மிருதவானதணங்களையுடையமாதர்கள் கோடிக்கோடியாகக்
கூடி மங்கலவழித்துக்கன்கூறித்துதிக்கச் சரப்பமாலையினத்தரித்த அழகிய

திருமார்புணையுடைய எமதுதந்தையாராகியசிவபிரான் அவ்விளமுலைநாயகியாராகிய பசியகிளிபோலுஞ் சொன்மீழற்றுபவரோடும் உள்ளேசென்று இலக்கணங்களமைய நிருமித்திருக்கும் சிறப்புப்பொருந்திய திருமணமண்டபத்தில்வீற்றிருந்து திருவருள்சுரந்தவராய்த் திருமணத்திற்குவந்தவாகள் ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவர்க்குத்தக்கவாறு விடைகொடுத்தருளினார். எ-று. மன்-ஓ-அசை. (௧௭)

கடற்கருணையிளமுலைநாயகியோடையன்கலந்துமகிழ்ந்திடும் வேலைகருத்தினானபான், மடற்கமலமுகத்தமுதேநீயேயிரந்த மகிமை பெறுத்தலத்தினுக்கோரிறைவியாகிப், படைத்தலைநான் முகனாதி, யெவாக்குமுன்னைப்பணிந்துதுதித்தவர்க் கெல்லாம்பரிசுதுகுழந்த தொடக்கறுத்து வேண்டிவரந்தருதி யென்றுநாயவரமெம்பெரு மான் றேசைககந்தான்.

(இ - பு.) கடல்போலும் திருவருளுடைய இளமுலைநாயகியாரோடு சிவபிரான் கலந்து மகிழ்கூந்திருக்கும் தருணத்தத்தமது திருவுள்ளத்தன் பின்மிகுதியால் இதழுவிரிந்ததாமரைமலர்போன்ற முகத்தையுடைய அமுத மொத்தபெண்ணே இன்றுமுதல் கீதானே இம்மகிமைபொருந்துந்தலத்திற்குத் தலைவியாயிருந்து சிருட்டிக்குத்தலைவனாகிய பிரமன்முதலாக எல்லாத் தேவர்களுக்கும் அவர்களல்லாமல் உன்னவணங்கித்துதித்தநிலவுலத்திலுள்ளவர்களுக்கெல்லாம் அவர்களைச்சூழ்ந்த வினைத்தொடக்கைக்கெயிருப்பத்துடன் அவர்களுக்கு வேண்டியவரங்களைக்கொடு என்று நாய்மையாகியவரத்தைச்சிவபிரான இளமுலைநாயகியாருக்குக்கொடுத்தருளினார்.

முன்பருககன்னிகைதவசுபுரிந்த ஞான்றுமுன்னவன்வந்திளமுலைபெயென்னக்கூவி, யன்புடனேயழைத்ததலைது வேநாமமாயி னபினைபாலயத்திலையன்பூசை, ஸினபுறச்செய்துகொலைவிரலையுன்றியேற்றுமுந்நூற்றறுபதுநற்கோடிதீர்த்த, நண்புறவந்திகுவெண்கினைத்தவாற்றாநவ்லுவர்மானதசரசுநாமமாதோ.

(இ - பு.) முன்னம் அரியகன்னிகையாயிருந்து தவஞ்செய்தகாலத்துச் சிவபிரான் காட்சிகொடுத்து இளமுலையே என்றுபெயரிட்டு அன்புடனே அழைத்ததனால் அவ்வம்மையாக்கு அதுவேதிருநாமமாயிற்று பிறகுதிருவாலயத்துச் சிவபிரானது பூசையையின்பத்துடன் செய்யுந்தருணத்துத்தமது திருவிரலைலத்திலுன்றிகேறி இவ்விடத்து முந்நூற்றறுபது கோடி. தீர்த்தங்கள் ஒன்றுகூடி வரக்கடவதென்று நினைத்தமையால் அத்தீர்த்தத்துக்குமானதசரசு என்னுந்திருநாமங்கூறுவார்கள். எ-று. (௧௯) மாத, ஓ-அசை.

வழுத்தியமானதப்புனிதப்புனலிற்றேய்ந்துவருகின்றசுக்கிரவாரங்கடோறு, மழுத்தியபன்மணிபொளிராலயத்தின்மேனியாதிசிவபரணைவலமாகவந்து, தொழுததகையர்மனதினும்பொருளையெல்லாதோராமலளித்தியெனசசொல்லுமிந்த, வழித்தகவானவாபுரிந்தோரனந்தமந்தமலைமகடன்மகிமை சொலவசமோவென்னு.

(இ - பு.) யாம் இப்போது கூறியமானதசரசுஎன்னும் தூய்மையானகவகையில் நீராடிப்பிரதிவாரமும் வருகின்றசுக்கிரவாரங்கடோறும் விளங்கும் பலஇரத்தினங்களுத்திய திருவாலயத்தில் அடைந்து ஆதிசிவபராரிய வேதபுரிசுரரை வலமாகவந்து சொழுவதன்மையுடையவாக்மனதிற்கருதும் இவ்வுதவகளைத்தையும் கெடாமல்கொடுவென்றுஅத்தித்தத்திருக்க கட்டினாயிட்டபடி தவம்புரிந்துபலனைந்த தேவாசன் அநேகா ஆகையால் அந்த இளமுலைநாயகியாரது மகிமையைகூறத்தரமோ என்று. எ-று.

(ச0)

வேறு.

இன்னவாறன்னையாங்கணிருந்தமாதவ ததோர்வானோர் முன்னியேதொழுதோர்க்கெல்லாமுன்னுறுதெய்வமாகி மன்னியதீமைதீராததுவகுவாடானுபந்ரோ பொன்னியலிலிகபூசைபுரிந்தனளதனைக்கேண்மின.

(இ - பு.) இவ்வாறு எமதன்னையாரகிய இளமுலைநாயகியார அவ்விடத்திருந்து மகாதவிகள் தேவர்கள் முன்னும நின்றதததொழுதவர்க்கெல்லாம காட்சிகொடுத்தருளும் தெய்வமாகி அவர்களுக்கூரிலெபற்றகெழிகளைப்போக்கி வசிகுகின்றவா தாமுமஇன்னொரு இலிங்கம்பூசுத்தனா அச்சரிந்ததைக்கேளுவகள, எ-று.

(சக)

தரைக்குண்முன் நொருகாலதகிற்றவத்தினால்வலிமைபுண்டவரகுகரின்மயிடன்சும்பனந்தகனரததபீசனிரக்கமினிசுடபன்பொல்லாச்சலந்தானென்னுமபேரார் நரர்க்கும்வானவர்க்குமின்னடைதபுயேதிரிகினாரால்.

(இ - பு) இங்கிலவுலகத்தின்கண் முன்னொருகாலத்தில் தவத்தினால் வல்லமைபெற்ற அசுரர்களில் மயிடன் சும்பன் அந்தகன் ரததபீசன் இரக்கமிலலாத நிகம்பன் பொல்லாதசலந்தரன்என்னும் பெயருடையவர்கள் மாண்டாருக்கும் தேவர்களுக்கும் தன்பம்புரிந்து திரிகின்றார்கள். எ-று

(சஉ)

அன்னராக்கதாகடங்கட்குத்தும்படையையெல்லாம் பன்னகாபரணன்வாமபாகம்பெற்றியாவுமீன்ற [பொற்றச் வெண்ணையாளுடையாள்வாளகொண்டெழுழித்திமைமோர் சென்னியார்கேசம்பற்றித்திறலவராவிக்கொண்டாள்.

(இ - பு.) அத்தகையஅவுணாகளுக்குச சேர்ந்த சேனைகளைத்தையும் சாப்பாபரணரது இடப்பாகத்தைபெற்று உலகமெல்லம்பெற்றருளிய

என்னை யாண்டுகொண்டருளிய இளமுலைநாயகியார் வாளாயுதத்தைக் கொண்டு அவர்காவல்மையைக்கெடுத்துத் தேவாகளத்திசை அவ்வவுணர்களுடைய தலையிடத்துப்பொருந்திய மயிரைப்பற்றியிருந்த வன்மையுள்ள அவர்களுடைய உயிரைக்கவாந்தனா. எ-று. (சாந)

சொல்லிப் பவரக்கராவிதொலைத்திடுமபாவந்தீர்
வெல்லையில்கருதிவானோர்க்கியம்பியபதியினெய்தித்
தொல்லையிலவேதங்காணத்துடியடைத்தாடுமெங்கோ
னல்லையலகமலத்தாளினவையறப்பூசைசெய்தானா.

(இ - பு.) மேற்கூறிய அவுணாகள உயிரைப்போக்கிய பாவந்தீரவே ண்டி அளவிடற்கரிய வேதங்களைத்தேவாகளோதுவித்ததலமாகியுசுருதபுரி யில் அடைந்தபண்டு அவ்வேதங்களைதரிசிக்கும்படி உடுக்கினைடைத்துமடித்த எமதிறைவராகிய சிவபிரானது நல்ல இலக்கணமமைந்த தாமரைத்தாள்க ளிலகுற்றமற்ற வழிபாடுபுரிந்தனா. எ-று. (சசச)

யேதநாயகனைப்பூசைவிருப்பொடுஞ்செய்தபினை
மாதர்வாணாகையாடென்கிழ்பாழீரத்தெய்திப்பாங்குகோர்
கோதலாவின்கிளமலைநடாங்குறுமாகமுலவண்ணாந
திசெலாமகலவிசைபாறசெய்தனாபூசைமனனோ.

(இ - பு.) அவ்வேதபுரிசரை விருப்பத்தடன் பூசித்தபிறகு அழகிய ஒளியமைந்த நன்கையுடைய இளமுலைநாயகியார தென்கீழ்த்திசையிற் போய் அவகொருகுற்றமற்ற இலங்கத்தாழித்த யாவராலுத்திக்கும் ஆதம நூல்விதிப்படி தீமைகளெல்லாம் நீங்கஇன்புடன பூசித்தானா. எ-று. மண், ஓ-அகச. (சசு)

பரிபுரத்திருப்பொற்பா கபங்கயம்பததர்க்கியுந்
திரிபுரையமமைபூசைசெய்துவெம்பவங்கடிந்த
கரியுரித்தருளுமங்குச்சுடவுளை யருச்சிப்போக [ன்.
ளரிதிவிற்புகலவோகண்டோரும பவந்தொலைப்பென்றா

(இ - பு) பரிபுரத்தரித்த அழகியபொன்போன்ற திருவடிகளாகிய தாமரைமலரை அதயார்களுக் கந்தந்தருளும் திரிபுரையென்னுந் திருநாம த்தையுடைய எனதுசாயாகிய இளமுலைநாயகியார பூசித்ததுகொடிய தீவி ணைகளைத்தாத்துக்கொண்ட யானையுரித்தருளிய அச்சிவபிரானப்பூசிப்பவா களும் அருமையாகத்திப்பவாகளும் தரிசிப்பவாகளும் நீசகுற்றகரிய பீர விநோயைநீக்கிக்கொளவார்களென்று குதபுராணிகாமைச்சாரணிய முனி வர்களுக்கூற்றியருளினா. எ-று. (சசு)

திருமணசசருககம் முற்றிற்று.

— திருவிருத்தம் டகச.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சூரியன்பேறுபெற்ற சருக்கம்.

தாயிற்றவதைவளாக்கும்ருட்டகைசேர்சூதனிலையுரைப்ப
மாய்ப்பிழைவிவேரறுக்குமவாட்கொண்டவரின்மனமுகநது
தூயசவுனகாதியர்கள்சொற்றமுனிபைத்தொழுதேததிச்
சேயகதிரோன்கதிபெற்றசெயலையுரைப்பீரெனவுரைப்பான்,

(இ - பு) மகவைவளாக்கும் மாதாவைப்போல் தவத்தைவளர்க்குங்
கருணையுள்ள சூதமுனிவர் இவ்வாறு இளமுலையம்மைதிருக்கலியாண விப
வங்களைக்கூற வஞ்சனையாகிய சன்னமென்றும் பெருங்காடடைவேரறக்
களைத்து வெட்டிம திருவருவானைக்கொண்டவரைப்போல உள்ளமகிழந்து
சுத்தமுள்ளசவுனகா முதலியநைமிச்சாரண்ய முனிவர்களா இப்படிக்கூறி
வந்த சூதமுனிவரை வணங்கித்திசெய்து செய்யகிரணங்களை யுடைய
சூரியன் அத்தலத்தில வேட்புரிச்சரைப்புகித்துப் பேறுபெற்றசரித்திரத்தை
த்திருவாய் மலர்ந்தருளுமென்ன அவ்வாறு சூதபுராணிகாகூறுவார். (க)
முன்றோகாலமரிசியருண்முனிவர்தொழுங்காசிபன்மனையாள
பொன்னாதிதலைபூததமணிபபுணாமாமுலைநல்லதிதிபென்பா
டன்றாயகனைநோக்கியிருந்தசசுக்களேதநூதனிமகவொன்
றெனபாகனெயெற்கருளெனநிறைஞ்சித்துதித்தேயிரந்தனளால்.

(இ-பு) முன்புஒருகாலத்திலமரிசுமுனிவாரன்றமுனிவர்கள்வணங்கும்
காசிபமுனிவா பத்தினியாகிய பெரன்போலும் பொருந்திய தேடிப்படர்ந்
த அழகிய புணரும்பெருமைவாய்ந்த தனங்கையுடைய நல்ல அதிதியென்
னும் பெயருள்ளவா தனதுகணவரான அக்காசிப முனிவரைப்பார்த்து
இந்த உலகங்கள் துதிக்கும் ஒப்பற்ற ஒருமகளை எனது நாயகனே எனக்
குத்தரவேணமென்றுவணங்கித் தோத்திரஞ்செய்து குறையிரந்து கொ
ண்டனள். ஏ-று. ஏ-ஆல் அசை. (உ)

உள்ளத்துகந்தமனைக்கிழத்தியிவ்வாறுரைப்பவொருப்பட்டு
விள்ளற்கரியகாதலொடுமவிரும்பிபபுணாவேதமுத
லெள்ளற்கரியகலைஞ்ஞாந்தியிழுங்கடல்குழியும்புவிபிற்
றள்ளற்கரியவிருடலைக்குருகனிமா மதலைதோனயினனா.

(இ - பு.) மனதுக்கினிய இல்லறத்துக்குரிய அதிகியென்னுந்தேவீ இவ்வண்ணம் புத்திரன் வேண்டுமென்றுகூற அதற்கிசைந்து சொல்லுதற்கும்பேரரசையோடும் விருப்புற்றசகாசிபமுனிவா அவவததியோடுபுணர் தலசெய்ய எள்ளப்படாத வேதாதிக்கலைஞனாகுது சத்திரகும் கடல்குழந்த பெரிமகிலவுலகின் கண அகற்றக்கூடாத அந்தகாரததைப்போக்கும் ஒப்பற்ற ஒருபுதல்வன் உதித்தனன். எ-று-ஆல் அசை. (ங)

பிறந்தகற்றோன்றணையைந்துபிராயமதனிற்றநதைமகிழ்
சிறந்தமனமுபயோகித்தனைசொற்றருமெனதுசிறமடியே
யறைநதமறையாகமங்கலைகளாயிப்பொருளியிஞ்சலசகன பலவு
நிறைந்தவுன்னியாபிடங்கோரேயமுரைப்பவிதுகேண்மோ,

(இ - பு.) இவ்வாறு உதித்தசூரியனூய புதலையே ஐந்திரமவயதிற்தையாகியகாசிபமுனிவா மடிமச்சிமிக்க மனமுடையவராய அழைத்து இதனைச் சொல்லினா எங்கள் சிறமடிச்செலவமே சிவபிரானுற் கூறிய வேதாகமங்கள் சாததிரங்கள் அளவசளின்பொருள்கள் மறமுள்ள கலைகள்முழுதமபூரணமாய்தெளிந்துள்ளவனாக நீயுவதா குஞ்சுநல்லமாரகமபுகலகின்றேன இதற்கேகேரும எ-று. (ச)

சின்துபுடைசூழ்மாரில,மதிறசென்றுமறைசைத்தலத்தெய்தி
யிந்தொண்மவுளிப்பெருமணையி நறஞ்சிபபூசையினிநிபறறி
மெந்தவுலகுமுனைந்தொழுதேயோதவென்முடிவினறி
யுந்துமனதநில வேண்டுமவரமொருநகுபெறுவையென்வுரைத்தா

(இ - பு.) கடல்குழந்தபெரிமகிலவுலகினைகணபோயச் சுருதிபுரியைய அடைந்து இளம்பிறையணிந்த ஒளியசட்டமுடியையுடைய சிவபிரானை வணங்கி இனி துடன் பூசைபுரிநதால் எவவுலகமும் நினைந்தொழுதுததிக்குமபடி எந்நாளும் அழிவிலாமல் முடிசெலவமனதில் இச்சித்தவரங்களை ஒருசேரப் பெற்றுக்கொள்வாய் என்று கூறினா. எ-று. எ-அசை. இவ்விரண்டு குளகம். (ரு)

நல்குமபெரியோனிவையுரைப்பநயந்தகதிரோனுளமகிழ்நது
மல்குந்கமலவாவிக்கஞ்ஞமறைசைமுதூர்வநதுபணி
யல்குலதித்தருமதலையமரமுனிவர்கணநாதர் [ன்
பல்கிடுருங்குகோபுரவாய்ப்பணிநதஞ்சலி செய்துடன்புருங்கா

(இ - பு.) தன்னையின்ற காசிபமுனிவா இவைகூற இச்சித்தமனம் மிழந்து நிறைந்ததாமரைபூத்த தடாகங்கள் குழந்ததிருமறையென்னும் பழையகரத்தின் கண்வந்துஅரவப்படம்போன்ற நிதம்பத்தையுடைய அதிகியின்ற அச்சூரியனாகியபுத்திரன் தேவர்கள்முனிவர்கள்கணநாதர்கள் பரவிசெருக்கமுறுவகோபுரவாயிலக்களவெணங்கிக்கரங்களைகருவித்தபடி இருவரையத்தினுள் புருந்தான். எ-று (ச)

தாவினுலகமுன்றினுளோததைந் துபடியுங்கலியாண
வாவிமூழ்கி சியசியனாய் பழமான்சுரத்தின்வளளவின்முன்
ரே விபபணிநதுபூவாதனைவேதாகமததன்படியாற்றற்ப
பூவிற்ப்பாவிபுங்கவனமாயன்பொற்றுமபதங்களைத்தினைனால்

(இ - பு) குறமயிலவாத மூவுலகத்துளளவாசனும் அடைந்தரோடும்
கலியாணகோடி யென்றும் தோத்தததிலமுழுநிச்செபமாகிகடன்களைமுடிந்த
வனய்முடிவம்மானும் சரித்ததநுசகரமுள்ளவளளலாகிய வேதபுரிசுந்திருமு
ன்சென்றுவணங்கி வேதாகமங்கனிற் சொல்லியமுறையின்படி அருச்ச
னைசெய்துதாமரைரலரிவாழ்ச்ன்றபிரமணத்திருமாலும் துதிககின்ற திருவ
ழகனைத்தோத்திரஞ் செய்தனன் எ-று-ஆல்-அசை. (எ)

போற்றி வணங்கிபுறமபோந்து பொன்னுலயத்துக்குத்தரத்
தோர், சாற்றுங்கடிகைசுதூரதழிற்சாராதவ்வுழியிர்கோடமெனு
மாறறமுறுபாய்மரவினவகன்வைநதிட்டிருக்கும்புற்கசுனைச்
சீற்றமுடனங்கிராவணாணந்தரநதாவிடைபிறசெறிநதிருததான்.

(இ பு) இவ்வாறு துதிசெய்து பணித்த வெளிவந்து திருக்கோயிலுக்
கு வடகிணையில சொல்லுநின் ஒருநாடிகைவழி தூரத்தில அணைந்த அவ்வி
டசதிர்கோடமென்றும் யொடையருடிகைகூட்டங்களைவைத்திருக்கும்
சண்டாளனை அவன் ஸ்ரீராதபடி கோபத்தோடுதறத்திலிட்டு அவ்விடத்தில
உறைந்திருந்தனன் சூரியன் எ-று. (அ)

இருந்துமறைநானகினுந்தேடற்கெட்டாதசண்டாசாரமதாய்ப்
பரந்துபுளியெங்கணுநிலவுமபரிணைப்பரிநதேரரிநிங்கமெனத்
திருநதவமைதகாநுணுளின்செலவாற்புனைசெய்தடி யேன்
வருநதறகிராததுமிகவாழ்வுவழங்கென்றிநதுவணங்கினான்.

(இ - பு) சூரியன் அவ்விடத்திந்ந்து ரீனகு வேதகசன் இன்னமு
ந்தேசெந்நரிய எல்லார்தாமாகிய திருமணமேகாணுபரவி உலகமுழுதும்
விளங்கும் சிவபிராணப்பரிவுகொண்டு ஓரில்லகமாகாத திருத்தத்தோடு பிர
திட்டைசெய்து சிவாகமததிரகூறிய முறையாற் புனைபுரிந்த அடியேன்வ
ருததத்தை யொழித்துமிகக கூழ்பாத வாழ்வதரல் வேண்டுமென்று குறை
யிரந்து வணங்கினான். எ-று. (க)

அன்னகாலையிலிங்கவடிவதன்கணின்னுமமலேசன்
மன்னவெளிவந்திளஞ்சேயின்வதனகோக்கிமனமகிழா
வுன்னும்வரங்களியாவுமவறகுதவிககருணைபுரிந்தென்றுங்
கன்னிபாகனாயிடையிறகரநதான்பதவகன்களிகூர.

(இ - பு.) அத்தன்மையான காலத்தில் இலிங்க ரூபத்தினின்றும்
நின்மலராய சிவபிரான்தம்முடைய திருவுருவம் முழுதும் விளங்க வெளி
யில்வந்து விளஞ்சூரியன் முகத்தைப் பார்த்து இதயங்களித்து நினைக்கும்வ்

கூககூ

திருவோத்தூர்ப் புராணம்.

ரங்கள்முழுதும் அவனுக்குக் கொடுத்த என்று மாறாதகிருபை செய்த
உமைபாகராகிய அச்சிவபிரான் அச்சூரியன்மகிழும்படி அச்சிலிலிங்கத்தில்
மறைந்தருளினார். எ-று. (க௦)

மொழிந்தபரன்றாட்சிர்க்குமுந்தைமுன்ன மருச்சித்திட்டமையா
கொழுந்தீசரனென்றேயுரைப்பார்கோடமிருந்தபரிசதனாட் [ம்
செழுந்தாமரைவாவிகளோடைசிறந்தகோடநகராயா
லழுந்தாபவாதிலவற்றொழுவுவாரமரரினுமேன்மையராவார்

(இ - பு.) இப்படி கூறிய சிவபிரான் திருவாழகனைக் கிரணங்களையு
டைய சூரியன் முன்னம குழந்தைப்பருவத்தில் பூசனைபுரிந்தமையால்
அச்சிவபிரானது திருநாமங்கொழுந்தீசரரென்று சொல்லுவானோடமென்
னும்குதிரைக் கூட்டங்களிருந்த தன்மையாற் செழியதாமரை பூத்ததடா
கங்களும் மடுக்களும் மிகுந்துள்ள அததல்கோடநகராகும் அங்கண் வீற்
றிருந்தருளுங் கொழுந்தீசரரை வணங்குகின்றவர்கள் சன்னமென்னும்சட
லிலாழமாட்டார்கள் தேவர்களினும் மேம்பாடுடையவர்களாவாருள். எ-று.
ஆல்-கிசை. (க௧)

அநதக்கொழுந்தீசரன ருள்பெற்றனியார்திருவோத்தூரதன்கண்
வந்தக்கணம்வானவாமுனிவர்வணங்கித்துதிப்பமன த்தினுற
வைந்தக்கரததையநதோதமனியாமதிவருழாலயததுக்
கிந்துக்குயர்ந்தகோபுரத்தினெழிலாவாயினுடபுகுந்தான்.

(இ - பு.) அக்கொழுந்தீச ரென்னுஞ் சிவபிரானது திருவருள் பெ
ற்றுக்கொண்டு அந்நிமிடம் அழகுநிறைந்த சுருதிபுரியின் கணவந்து தேவர்
கள் முனிவர்கள் பணிந்து தோத்திரஞ்செய்யத்தன்மன திற்பொருளும்படி
பஞ்சாக்கரத்தை வியப்புடன் ஒதிஇரத்தினங்கள் பதித்த மதிவருமுந்த தி
ருக்கோயிலுக்கு சந்திரமண்டலத்தினும் உயர்ந்த கோபுரத்தினுடைய அழ
கியவாயிலுட்புகுந்தான். எ-று. (க௨)

தொழுவார்சிலர்கடொழுதெழுந்துதுதிப்பார்சிலர்கடுதித்துருகி
யழுவார்சிலர்களழுதெநதையாடுஞ்சாழறப்பலவு
மொழிவார்சிலர்கண் முக்கனலேழுட்டித்தீயின்மொண்டி முது
பொழிவார்சிலர்களிவையெல்லாம்புதல்வனோக்கிவியந்தெய்தி.

(இ - பு.) வணங்குகின்றவர்கள்சிலர் வணங்கித்துதிசெய்கின்றவர்கள்
சிலர்துதிசெய்த மனமுருகி அழுகின்றவர்கள் சிலர்அழுது எந்தையாகிய
சிவபிரான் செய்தருளும்திருவிளையாடல்களைமுழுதும் கூறுகின்றவர்கள்கி
ன்முன்றனையும் வளர்த்தி அத்நீயில்வெய்களை முகந்து பொழிவின்மவர்
கள்சிலர் ஆகியஇவைகளை யெல்லாம் இளஞ்சூரியன்பார்த்த அகிசயித்த
வந்து. எ-று. (க௩)

பவத்தணலையவித்திடு நீர்க்கலியாணகோடிதனிப்பலகாரோய்ந்து
சிவத்தவெழின்மேனியில் வெண்டிருநீற்றினொளிதயங்கச்சிந்தையு
ன்றித், துவர்த்தமணிவாயாணுந்தாயபஞ்சாக்கரப்பொருளே சொற்
றுமேவித், தவத்தவர்களகுழியுறுந்தடமதிலாலயம்புகுந்துதகவி
ற்குழ்ந்து.

(இ - பு.) தீவினையாகிய அச்சினியை அலித்திடும் நீரையுடையகலி
யாணகோடியென்னும் தீர்த்தத்தில பலவிசைமூழ்கிச்சிவந்த அழகியமே
னியின்கண் வெள்ளிய திருநீற்றினொளிபிரகாசிக்க மனதைகிறத்திச்செவ்
விய அழகுள்ள வாயினாலும் அஞ்செழுத்தாகிய பொருளையுச்சரித்துப்
பொருந்தித்தவம்புரிசின்ற பெரியோர்கள் கூடியிருக்கின்ற விகாலமாகிய
மதிலையுடைய திருக்கோயிலுட்புகுந்து பெருமையுடன்வலம்வந்து எ-று.
பிரமாநியவரறியாப்பிஞ்ஞகனைத்தரிசிததுபபேணிப்போற்றிப் [ல்
பரமாநிமுதற்பொருளைப்பணிமலராற்றண்புனைபாலாற்கன்ன
வருமாநிகவைரசுகதான்மதுவாறறெங்கினீரால்வாசுததேய்வாற
சிரமாநியனிகலனாறமாபுகாராற்றிபுகாராசெய்தானபூசை.

(இ - பு) பிரமன்முதலிய தேவாசன்காணமாட்டாத பிஞ்ஞகனாகிய
வேதபுரீசரைத்தரிசனஞ் செய்து விருட்சித்துதித்த எவைக்குமுதற்கார
ணப்பொருளாயுள்ள அவவேதபுரீசரைக்குள்ளுநதபுடபததாலும்தலணியகங்
கையாலும் கரும்பிலவருகின்ற முதலமைபுள்ள மதுமானசாற்றினாலும்
தேனாலும் இளநீராலும் வாசனையுள்ள சந்தனத்தாலும் சிரமுதல் திருவடி
வரையிலும் அங்கங்கே அணிபத்தக்க ஆபாணங்களாலும் குங்குலிய பு
கையாலும் கற்பூரத்தாலும் பூசைபுரிந்தான். எ-று. (க௭)
இம் மூன்றுக்குளகம்.

செந்நெலனமினியசுவைசேர்த்திருநற்கறிவருக்கந தெவிட்டாததே
மா, மன்னுமதுரததரம்பைவருக்கைமுதலியகனியின்வகைகளெஸ்
லா, மன்னநடையுமைபாகறகன்புடனேபடைததருளியடியிறழும்
நது, முன்னிருகைகுவித் தெழிற்பொன்முடிமீதில்வைத்துகின்று
மொழியலும்முன்.

(இ - பு.) செந்நெல் அரிசியாலாகிய அமுதமும் இனிய அறுசுவை
யோடுங் கூடியகறிய முதுவருககங்களுத் தெவிட்டுதலில்லாத தேமாங்க
னியும் நிலபெற்றமதுரமுடைய வாழைக்கனி பலாக்கனி முதலானகனி
வருக்கங்களும் ஆகிய இவைகளெல்லாம் அன்னம்போலும் நடையை
யுடைய உமையாகிய இளமுலைகாயகியா பாகரானவேதபுரீசருக்குப்பத்தி
யுடன் நிவேதித்தருளித் திருவடிகளிற்பணிந்து இரண்டுகைகளும் கூப்பிப்
பிரகாசிக்கும் அழகிய சிரத்தின்மேல்வைத்துக்கொண்டு எதிரின்று சொல்
லத் தொடங்கினான். எ-று. (க௭)

திங்களினம்பிறைக்கொழுநஞ்செழுமிதழிமலர்த்தொடையுஞ்
சிறந்தவாராந, சாகையெனுபுனீராகளினுமசெஞ்சடைமுடி
யுநகந் தவ்வு, மலர்சபாநுபாசமுநகரகபநுமனுமபொ
றியாயுளன் புத்தலுந, தவசமககநளிதமுரியின்பெறசொருமா
ள்வென்முந் துந்நாமவாய.

(அ - பு) சகரணது இளமையாசியமூன்றாபிறைசொருந்தம் செ
ழிய சொருடமலா பாடியும சிறப்புற்ற ஆதங்கமலரும் சவகையெனனும்
பெயர்ப்பற்ற குளிந்தகீரட அணிந்தசெய்ய சடாமுடியுமகருணையுள்ளதிரி
கேததீரககந் இளமுலத்தேவியாவாநும ஒபடற்ற வாமபாகமும் திருக்
கரததில் விளங்கும் மலரவும் மாணுபடப்பொறியுடைய சநுப்பாபரண
மும் அழகியமுப்புரிநாஹும வலிய யானைததோலினுலாகிய மோபோராவை
யும் தரித்த திருக்கோலமகொண்டு எனது முனபாகககாடசியருள்வாய்.

எ-று. ஏ-அசை.

(கஎ)

தவளவொளிநீரநழகுஞ்சதுமுகத்தோன்முடி மாலைதரித்தபார்பும்
பவநாமலையையாபிளாநுநச சசுப தபுலிந்தோலுமபசம்பொறகா
ந்கி தவளமுறுஞ்சடை முடியுந் தீதவருக்காரண முரைத் தசெய்ய
வாயுந், துவருநருநகமபினைபாகமுமாகவடி யேனமுனறோன்று
வாயீய.

(இ - பு) சவகம்போலும் ஓர்வீசம திருவெண்ணீர்நின் அழகும்
நாந்முசஞ்சிய பிரமணத வரமாலையணிந்த திருநாபமும் பவளவரைபோ
ன்ற சிப்பிரானே சேவரீரக இடையில தரித்தநாகும் புல்தசோலும்
பசும் பாணன்னக காங்குசுழலும் சடைமுடியும் சேவாகளுரகுவேதம்
ஒவலிதக சிவத்திராவாயுந் தவளததசக இடையையுடைய உமாதே
வியரா இடப்பாகமுமாக அடியேனுக்குக்காட்சி கொடுத்தருள்வாய்.

எ-று. ஏ-அசை.

(கஅ)

என்றுபுலபலவுநாததேதயேத னவனனக்கவொளமிருகணுற்ற
நின் நருசிபெயபுள நெடியுந் தவனிவ்வாறுநிகா வேறினறி
முனறல் மலர்சபாநுபாச யானை நவாநுபாசுநேபுரிநதமகிழாநின்றான்
தென்றிந்நயித்திடும வலாநுநிதைநதோடிவெயிலெறிபபசகிலநா
ணமன்னோ.

(இ - பு) இவ்வாறு பலபலவிரமாசவுரைத்தத் ததிக்கின்றவனும்
ஆனநகலெளம இராகநித்திடுஞ்சொரியநின்று மனமுருகி மீசவும்
சேக புளகாந்தமடைநதான் இந்நதப் படி ஒப்பற வாசனைகமநும கொ
ணமைமலாமலை யத்தரித்தசுடையையுடைய சிவபிரானைதகினைதோறும்
பூசித்து அழகியதிக்குகள்லுள்ள இருணமுழுதும் கெட்பெய்யப்பிரகா

சூரியன்பேறுபெற்ற சரூக்கம்.

555

சமீபத்தில் உள்ள அவுட்டத்து மனமெழுந்தருள்தான், என்று ஏ - மன்,
இ-அசை. (கக்)

இப்பரிசுல்லநாள்கிநூல்தகாசுபமதலைரிமைபோகேததமெ
ய்ப்பொருளிடபுசுதநினைபாமெயபொரிமெனபெயளினைநினை
யோங்கி, பெப்புயனகதனுநிநகரவிநாபகசரபபயி
சையநின்று, னொப்பரிமமதபுகவொபுலனும்தசகரபபயி
மெலுள்ளமவைகதான

(இ பு) இவ்வாறு சச்சிவினம் உபாதித்து காசிபருடைய புத்திரனாகிய சூரிய நாதேவாசனாதி குடும்ப மடல் பள்ளாய சிவபிரானை வழிபட்ட செயலையாவதே தவிர ஏதாசம் மீத உபமேலுய அதிசாரிதது உயாது எவ்வண்டங்களினும் மூமயி நாத இடசட்டகளை கீகககிரணவண்ணவீசி டொருநத விரூதான ஒருநத உபககிள மயாதயருளிய சிவபிரானும் அசஞ்சியமீதித் தருளும் மலைததான் என்று (உ0)

வேறு.

வேசமடைதததுடி கசரமுமங்கிணோடகோ துங்கனிவாயுங்
காதிமகமெனெமெகசரமசகா^ரபுயசமுனைககனாமெரு
மேதமகநறிசசெயுடவர^ரதோரெயதபாசமுமிம^ரவரை
மாதசுகனிததவிடபபு^ரமுமரககிடைமேலவநதர^ரன^ர.

(இ - பு) வேதங்களை யடைத்து வைத்த உடுக்குதலிதத் திருக்காரமும் தேவ களுக்குத் தமோத் தவிததுக வலகககலுட பாண விவதக நவாயு மதிருசெவியின் — தது ஒலிததுககொண்டி ராவா ர உடுக்காத திருகி யமாலும் அருளபொழியு மலிழிமலாகருமகாமமாதியு து நகரீள நீச சசெ ம்கினறதவததையுடையவாகள ஆடையும் திருவடிக்கும் இமயவரையரை யன் புத்திரியாராகிய உமாசேவியாருக்குகநதருளிய இடதுபாகமுமாக விளங்குமபடி இடபவாகனத்தினமீ தூரத்துவந்தார எ-று. (உக)

வந்தேயத்திமிசுமீது லாசகனபரபிமணிமுதுவ
 றகதுகனிவாறபூசைசெய்து தகைமைகருவந்துதயவினெடு
 மைந்தவாவென்றருகழைத்துமலர்போற்குததானமெய்தடவி
 யிறுதுவழிசெஞ்சுடலத்தூனிரிவிசுதிநைய்யபிணைல.

[illegible]

மல்லற்புவனத்தெவருமுனைவணங்கித்துதித்தோர்மனத்திலுறு
மல்லற்பிணிகடர்த்திடவுமவனிதனிற்பைங்குழாதி
வல்லதருவஞ்சிகளெவையுமழைமுனதுவசமுறவுஞ்
சொல்லிறசுருதிநூல்விஞ்சைதொக்கதுனதுறையெனவும்.

(இ-பு.) வளப்பமிக்க இந்நிலவுகின்கண் உன்னைத்தொழுது தோத்திர
ஞ்செய்தளவர்களுக்கும்அவாகன்மனதிற் பொருந்தியஅல்லலாகியநோய்தோ
க்கவும் பூமியில்விளையும்பயிர்கள் முதலாகவன்மையுள்ளவிருட்சங்கள் கொ
ற்கள் எல்லாமும்மேகமும், உன்வசத்தாகவும்இன்னும்சொல்லுமிடத்துவே
தங்கள்சரத்திரங்களமத்திரங்கள்இவைகளின் தொகுதியும் உன்வசமாகவும்.

வரங்களளித்தேனின்னமுன்றன்மனதின் பொருளைவகுத்தியெ
னப், புரங்களழித்ததான்புகுந்நிடலும்பொன்னுற்றியபொற்புறு
செங்கேழ்ச், கருங்களுடையோனகமகிழ்ந்து கண்ணீர்மல்கவுள
முருகித, தரங்கவிடமுண்டமாரிடாநவிரததமுதலுக்கைவயுரைப
பான.

(இ-பு) இப்படிவரங்களுக்கொடுத்தோம் இன்னும் உன்மனதில்உள்ள
இஷ்டத்தைசொல்லென்று திரிபுரங்காழித்த சிவபிரான்திருவாயமலாந்
தருளலுமபொன்னாககாமச்சபூர்த்தியதபோலுஞ் சிவந்திறமுள்ள கிரணங்
ளுடைய சூரியனமன மகிழ்ந்து ஆனந்தக்கண்ணீர் சொரிய ஞ்சுருகித்
கடல் விடமுண்டி தேவர்கள் இடுக்கணங்கிய அச்சிவபிரானுக்கு இவ்வா
றுகூறுகின்றான் எ-று இவ்விரண்டெருளகம் (உச)

விரிஞ்சன்முதலவாஸிவபுரியாவியுருளுதுதிருக்கோலந்
தெரிந்தவெனதுவிழிமுன்ன ஞ்செய்ததவமேதென்றறியேன்
பரிந்துவரமெறகருளியதுமபலாததெனகுறைவேறிலையுன்பா
விருந்துகணப்போதினுமகலாதேததுமவரமொன்றினிதருள்வாய்,

(இ-பு.) பிரமன்முதலிய தேவர்களியாத உமதுதிருக்கோலத்தை
த்தரிசித்த எனதுகண்கள முன்புபிசய்த தவப்பயனேதோ அதையின்ன
தென்றறியேன் தேவரீரே பரிவுடன் அநேகவரங்களை எனக்குத்தரவும்பெ
ற்றுக்கொண்டேன்ஆதலால் வேறொருறைவுமில்லை ஆனால் உம்சமீபத்
திருத்த ஒருகணப்பொழுதும்பிரியாது வழிபாடுசெய்யும் ஒருவரம்மாத்தி
ரம் இனிமையாக அருளலவேண்டும். எ-று. (உரு)

எனப்போதிரவியிசைத்திட லுமிமவான் மகனாகன்மகிழ்ந்து
தினைப்போதினுநீயெற்பிரியாதிருவென்றிசைத்துச் சிறுவன்மிசை
மனப்போதினிற்பேரருளபெருகிவாயாற்பின்னுமருமதலை
நனைப்போதணிந்தபொலன்வேணிநாதனினைநவிறுவனாஸ்,

(இ - பு.) என்று பகற்பொழுதையுடையசூரியன் கூறவும் இமயவரையரையன் புத்திரியாராடிய உமாதேவியார்தலைவரான சிவபிரான்மகிழ்ந்துதினையளவுகாலத்தமநீயென்னைப்பிரியாதிரு என்று திருவாய்மலர்ந்த சூரியன்மீதுதமதிதயதாமரையிறகருணைத் தேன்பெருகத்திருவாயினாற்பின்னும் அரியகொன்றையினது குளிர்தமலரணிந்த அழகிய சடையை யுடைய, வேதபுரீசர் இவ்வாறு திருவாய்மலர்ந்தருளு கின்றார். எ-று. ஆல்-அசை. (உக)

தருக்குமெழிலிக் கேத்திரத்திற்சார்ந்தோர்சித்திசாருதலாற் செருக்குமமர்முன்பிதினைச்சிவகேத்திரமென்றுரைத்திடுவா ரிருககுமெனைப்புகிதததனாஸிசைப்பார்மறைசைக்கேத்திரப்பே ரருக்கவுன்றாறபாற்கர கேத்திரமென்றெவருமரை குவரால்.

(இ - பு.) மிக்கவளமமைந்த இந்தத்தலத்தில் அடைந்தோர் இவ் டசித்தியடைதலால் செருக்குடைய தேவாகள்முன்பு இதனைச்சிவதல மென்றுகூறுவர் வேதங்களும் இவ்விடத்து என்னைப்பூசித்ததனால் மறை சைத்தலமென்று கூறுவார்களசூரியனே உன்னாற் பாற்கரதலமென்றுயா வரும் கூறுவார்கள். எ-று. ஆல்-அசை. (உஎ)

என்றங்கையின்மான்மமுவேநியிசைப்பக்கதிரோனினிதுகந்து சென்றயகிருந்தான்சிவபூசைச்சிலநாட்பரிவினோடுபுரிந தன்றங்கமலர்திறைமுனிவரமரொடும்வந்தமலன்முன நின்றங்கவனைத்துதிசெய்தேயிதினைமகிழ்வானிகழ்த்துவனால்.

(இ-பு) என்று அழகிய திருக்கரத்தில் மானும்மழுவும் ஏற்கியசிவ பிரான் திருவாய்மலர்ந்தருளச்சூரியன் மிகமகிழ்ந்து அத்தலத்திற்சிவதி னம சிவபூசையைப்போரன்போடுசெய்து கொண்டு ஓரிடத்திரு தான் அக் காலத்தில்அநிய தாமரைகமலத்திற்றங்கும் பிரமன்முனிவர்கள் தேவர் களோடும்வந்து சிவபிரான் சந்திக்கெதிரில்நின்று அவ்விடத்து அச்சிவ பிரானைத்துதித்து இவ்வாறு மகிழ்ச்சியுடன் கூறுகின்றான். எ-று. ஆல்-அசை. (உஅ)

ஆக்குநதொழிலு மாக்கியவையளிக்குந் தொழிலுமளித்ததன்பின போக்குந்தொழிலுமுனதன் றோபுவனமனைத்துப் பொருந்துமிரு ணைக்கும்பரிசைநீயுணராதிருக்கின்மற்றாரநினை குவரே காக்குந்தொழிற்குக்கரியதுவேகாட்டிப்புரிவதுளதொன்றே.

(இ பு) இருட்டிக்குந்தொழிலும் அவ்வாறுசுருட்டித்தபொருள்களை க்காக்குந்தொழிலும் அவ்வாறுகாத்தபிறகு சங்கரிக்குந்தொழிலும் ஆகிய மூன்றும் உமமுடையதல்லவா உலகமெங்கும்மூடிய இருளைப்போகும் வகையைத்தேவரீர் உணராதிருந்தால் மற்றவாயா நினைப்பார்கள் உலக த்தைக்காக்கும் தொழிலுக்குச்சாட்சியாகக்காட்டிச்செய்யவேண்டியதொ ன்றுண்டு. எ-று, ஏ, இரண்டும்-அசை. (உக)

சொல்லும்புவனத்திருளகலச்சுடரோன்னைக்கோட்பதியாக்கி
மல்லன்மேருமலையைநிதம்வலம்வந்திடவுப் வரமருளி
யல்லும்பகலுமிரண்டாக்கியதனிற் காலமுன்றாக்கிச்
செல்லுங்காலமளவுரைப்பதவனுலென்னச் செய்குவையே.

(இ-பு) யாவரும்புகழும் உலகத்தின் இருணைக்கிச் சூரியனாக் கிரகன்
களுக்கெல்லாம் தலைவனுக்கிவன்மையுள்ள மேருநீரியைநிதமும் வலமாக
வரவும்வந்தத்தருளி இரவும்பகலும் இரண்டாகச்செய்து அவ்வரணடி லும்
முன்றுகாலமாகித் தினந்தோறஞ்செல்லும் நாழிகையானவைகூறுவது
அச்சூரியனுலென்று சொல்லும்படிச் செய்தருளவேண்டும். எ-று. (க௦)
ஏ-அசை.

சுகத்திலியற்றுங்கருமத்தின் சாட்சியிலேயையிருப்ப
மகத்துமனிதனுமணிநெடுந்தோவளமுமளித்துமாயேரு
நகத்தைவலமவந்திடவுரைத்தியென்றுநளினப்பதியுரைப்பப்
புகைத்துப்புகைத்தோரா புரமெரிதபுனிதனதற்குட பொருந்தின
னல்.

(இ-பு.) இந்நிலவுலகத்திற் புரியுத்தொழில்களுக்குச்சாட்சியாக இவ
னேயிருக்கவும் மகத்துவநத்து அழகியபெரியதேரிவ்வளத்தையுங்கொடி
த்து மகாமேருமலையை வலமாகவரவுந்திருவாய்மலரவேண்டுமென்று பிர
மன்கூறக்கோபங்கொண்டு பகைகொண்டு அசுரருடையதிரிபுரந்தையெ
ரித்தருளிய சிவபிரான் அவ்வார்த்தைக்குத்திருவுளமிசைத்தருளினர்.
எ-று. ஆல்-அசை (க௧)

பொற்றாமரைப்போதுறுகிழவன்புகலற்கெங்கோ ன்னிதுகந்து
நற்றாமரைகண்பனையழைத்தநவின் நபரிசுவரமளித்தே
யெற்றயிதனை யுரைத்தனனையென்னை நீங்காதிருக்கவரஞ்
சொற்றாமன்றோமுனமந்தச்சொல்லிறபழுதுவாராமல்.

(இ-பு.) பொன்போன்ற தாமரைமலாவாசனாபிரமன் புகன்றத
ந்தெமதிறைவராகிய சிவபிரான்திருவுள்ளமுவந்து நல்லகமலேசனாகிய சூ
ரியனையழைத்து அப்பிரமன் கூறியவாறுவரங்களைத்தந்து எனதுதாய்போ
ன்ற அச்சிவபிரான் கூறுகின்றா ஓசூரியனேமுன்னம் நீளமமைநீங்காதி
ருக்கும்படி வரங்கொடுத்தோம் அல்லவா அவ்வாததிற்குப்பழுதுவாராமல்.
எ-று. ஏ-அசை. (க௨)

நீபெங்கிருந்தபோதினுய்யானீங்கா தித்ருபனின்னிடந்திற்
பாயுங்கதிநல்லயம்பூட்டி ப்பயிலோராழித்தேரேயிக்
காயுங்கதிர்கடிசைபரப்பிக்கலந்தபுவனத்துறுமிருடான்
றியும்பரிசுசெல்கென்றான்செங்கேழிநுணுக்கிவைவசொன்னான்.

(இ-பு.) நீவ்விடத்திருக்கினும் நான்உன்னைவிட்டுநீங்காதிருப்பன்
பாயுங்கதிநல்லயம்பூட்டி ப்பயிலோராழித்தேரேயிக்
காயுங்கதிர்கடிசைபரப்பிக்கலந்தபுவனத்துறுமிருடான்
றியும்பரிசுசெல்கென்றான்செங்கேழிநுணுக்கிவைவசொன்னான்.

க்கும் ஒற்றைச்சக்கரத்தையுடைய இரத்திலேறிவெப்பமுள்ள கிரணங்களை எண்முக்கினும்விரித்து உலகத்தின்மூடியுள்ள இருட்கூட்டங்கள்மீங்கும் படிபோவாயென்று திருவாயமலர்த்தருளச்சூரியன் இதற்கிவ்வாறு கூறினான். (கூஉ)

எ-று. தான்-அசை. இவ்விரண்டுங்குளகம். தேவமேவேயுனதுபணி. சிரத்திற்கொண்டேன்செய்கின்றேனேவரேனுமுனதுமொழிக்குறிவேறுரைப்பாருளர்கொல்லோசெவினென்றுஞ்செழுஞ்சுடரேசி, யியனுளத்திறசெறிவிழைவையிவததுவுமுனதருளையதனாறுபடேனெனநவின்ருன்.

(இ - பு.) தேவர்கள்தேவனே தேவரீரகட்டளையைச்சிரகிலேற்றுக் கொண்டேன் அல்லாமலும் அவ்வாறே இப்பற்றுகின்றேன் யாவராயினும் தேவரீர்திருவாழைதககு எதிராகவேறுகூறுவார்களுண்டோ இடபவாகனமூரும் சுயஞ்சோதிசொருபரே அடிபென் மனதிலுதித்தவிருப்பதைக்கொடுப்பதும் தேவரீர்திருவருளையாகையால் உரைக்கின்றேன் என்று கூறினான். எ-று. ஒ-அசை. (கூச)

என்பாலன்புற்றினிநனிக்குரியதமதனிநீயேறி மின்பாய்பசுமபொன்னெழினமனை சேர்விபன்மாநகரை வலம்வந்தேயன்பாயுனைத்தேர்மிசைத்தொழுதோரியாவரெனினுமவர்க்கெல்லமென்பாலுள்ளவருளவர்பாலிசைந்துவரமீர்திடவேண்டும் [

(இ-பு.) இப்போது என்னிடத்தன்புற்றருளிய இவ்விரத்தின்மீது தேவரீரேவறிஞனிவீசும்பசும்பொன்மயமான அழகியமாளிகைகள் சிறைந்த அகன்ற இம்மறைசைமாநகரைவலமாகவந்தமெய்யன்போடு அக்காலத்து இவ்விரத்தின்மீதுதேவரீரைத்தொழுதவர்கள் எத்தகையராயினும் அவர்களுக்கெல்லாம் என்னிடத்திப்போது வைத்திருக்கும்திருவருளை அவர்களிடத்தும் செலுத்திவேண்டியவரங்களைக் கொடுத்தருளவேண்டும். எ-று. (கூடு) எ-அசை.

ஆண்டுதொறுமித்தினத்திலடுத்தேயுனைநான் பூசித்து நீண்டமணிப்பொற்றேரேறிநின்பொற்கோலமியான்காணவேண்டுமெனசெய்கேழுரைப்பவிடவாய்மணிச் சூட்டரவினணி பூண்டமருமப்பொலிதுதற்கட்டபுனிதன்மகிழ்வுபூத்தனனால்.

(இ - பு.) வருடந்தோறும் இக்கினத்தில் இவ்விடத்தைடைந்து தேவரீரையன்பூசித்து நீட்சியாகிய இரத்தினங்களமுத்திய அழகிய இரத்திலேறியதேவரீரது திருக்கோலத்தையான் தீரிக்கவேண்டுமென்று சிவந்தகிரணங்களையுடையசூரியன் கேட்டுக்கொள்ளவிடந்தங்கிய பற்களமைந்தகரையையும்இரத்தினம்பொருத்தியமுடினையமுடைய சர்ப்பத்தினுளகிய ஆபரணந்தரித்ததிருமாற்பமும் செற்றியினிடத்தள்ள நேத்திரமும் விளங்கும் சிவபிரான் திருவுள்ளமகிழ்கூர்த்தா. எ-று. ஆல்-அசை. (கூசு)

பாணுவேண்டும்பரிசெங்கோன்பசும்பொற்சிகரத்தேரேறி வாணும்புலியும்பா, தலமுமவணங்கககரை வலமவந்து

மாணமுமருவணிகரத்தான்வணங்கித்துநிக்குமாவதிதி
சூனுமலர்மாழுகநாககியன்போடிதனைச் சொற்றனனல்.

(இ - பு.) சூரியன்வேண்டியவாறு எமதிறைவராகிய சிவபிரான் பசும்பொன்னலாகிய முடியையுடைய இரத்தத்தின்மீது ஆரோகணித்து மீதலமும பூதலமும் பாதலமும் வணங்கும்படி அமறைசைமாநகரைவலமாகவந்து மாணும் முழுவ்தரித்த திருசுரங்கையுடைய அச்சிவபிரான் தம்மை வணங்கித்துதிதுகொண்டு எதிரிலகிற்கும் மகத்தாகிய அதிதியென்பவருடையமைந்தனன் சூரியனது தாமரைமலர்போலும் முகத்தைப்பார்த்து அன்போடு இவ்வாறுந்ருவாயமலர்ந்தருளுகின்றான். எ-று. ஆல், அசை.

வரும்வற்சரங்கடொறுமகரமதியிற்சுத்தசுத்தமியிலி [தோர்
விரும்பிக்கதிரோய்நீயியற்றும்விழுவின்வையததெமைததொழு
ரரும்பொற்றலத்தோரபூதலத்தோரரவின்றலத்தோரியாவவெனுந்
திரும்பிக்கருவினெய்தாதுசுத்தியளிப்பேனெனவுரைத்தான்.

(இ - பு.) வருகின்ற வருடங்கடோறும் தைமாசம் பூர்வபட்சத்ததமிதிதியில் சூரியனேவீருப்பமுடன்புரியும் திருவிழாவில் இரத்தத்தின்மீது எம்மைததொழுத அரியலின்னலகத்தோர மண்ணலகத்தோராகலோகத்தோர இவாகளில் எவாகளாயினும் மறுபடி கருப்பையிடுகிக்காது முததியின்பத்தைகொடுப்போமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினான். எ-று

இன்னங்கேளிச்சுத்தமியையெனதிரதசுத்தமியென்று
மன்னமுளராய்க்கிடநறுருவிவருநங்கந்ததியென்ன
வுன்னித்தோய்நதுகிலோதகம்விட்டுளத்தெயென்னைநினைந்திதுனு
மன்ன நிலத்தோர்தென்புலத்தோரடைவாசுத்தியெனவுரைத்தான்

(இ - பு.) இன்னுக்கேளாய் இந்தச்சுத்தமியைஎம்முடைய இரதசுத்தமியென்று நிலைபெற்றசுத்தமுடையவராய் பலதிவ்வியங்குகளும் ஒருங்கேசோந்து பூமியினூரது ஊடுருவிவருகின்றதும்முடையசூரத்தியென்று எண்ணிஅதில்மீரடித்திலதாப்பனமசெய்து தமத்தியத்தில் எம்மைநீனைந்தாலும் அம்மறைசைமாநகரத்திலுள்ளாரது பிராகள முததியடைவாகள் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினான். எ-று (கூ)

இவ்வாறரன்பால்வரம்பெற்றேயிரவியிரதமியைசையேறி
மைவாருதிசூழலகைவலமிரவியின்னம்வருகின்ற
னெவ்வாக்கனிதநூற்கவனையொருவனென்னதொழுதவர்க்கு
வெவ்வாய்வினைநீர்த்துள்ளத்தின்விருப்புமுதவுமெனவுரைத்தான்.

(இ - பு.) இவ்வாறு சிவபிரானிடத்தவரம்பெற்றுக்கொண்டு சூரியன் இரத்தத்தின்மீது ஆரோகணித்து கருங்கடல்சூழ்ந்தநிலவுகத்தை அச்சூரியன்இன்னம் வலம்வருகின்றான் ஒப்பற்றகணிதசாதிரததிற்குஅவனே ஒருவனென்று வணங்குகின்றவாகளுக்குக்கொடுமைவாய்ந்தவிலைகளைத்தீர்த்து அவர்கள்மனதில்விரும்பியவனைததையும் கொடுத்தருளுவர் என்று சூதபுராணிகரத்தினார். எ-று. (சு)

சூரியன்பேறுபெற்ற சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்...சுச.

உ.
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விநாயகர் அங்குசபாசம்பெற்ற சருக்கம்

அருளுந்விதுரைப்பரைமிசாரணியரகம்வியந்து
தெருளுமாதவவாங்குத்தீயநிசிரகக்கோடன்
மருளுசிரதையனுங்குவைகின் முன்னெனவின்சொற்
பொருளுகின்றனவதனை விரித்தெமக்குப்புகல்கென்றார்.

(இ - பு.) கிருபையுடன் இவ்வாறு சூரியன்பேறபெற்ற சரித்திரத்
தெருளுக்கேட்டு நைமிசாரணிய முனிவர்கள் மனக்களிப்புற்று தெளிந்த
சிந்தையையுடையமகாதவசிரேட்டராகிய சூதபுராணிகரே அச்சுருதிபுரியி
ன்கண் கொடியகோடனென்னும் அசுரன்மயக்கமுள்ள மனமுடையவனாய்
அத்தலத்திலேயே முன்வசித்திருந்தனென்று இனியசொற்பொருளமை
யக்கூறிய அச்சரித்ததைவிரிவாக எங்களுகருச் சொல்லவென்றிமென்றார்
கள். எ - று.

(சு)

அந்தவகையினைக்கேண்மினெனச்சூதனறைகின்றான்
முந்தவொருகாலத்தின்முகின்முலையம்பிகையரனுஞ்
சிந்தைமகிழ்நதுயர்வெள்ளிச்சுகரியீற்சித்திரம்பொறித்த
சுந்தரமண்டபத்தெய்தித்துன்னுமெழிவேக்கிரரால்.

(இ - பு.) அவ்விருத்தாந்தத்தைக் கேளுங்கொன்று சூதபுராணிகர்
சொல்லுகின்றார் முன்னொருகாலத்தில் தாமரைமொட்டிப்போலும் தனங்க
ளையுடைய உமாதேவியாரோடு சிவவிரானும் மனக்களிப்புற்று உயர்வாகிய
திருக்கயிலையிற் சித்திரந்தீட்டிய அலங்காரமண்டபத்தடைந்து அவ்விடத்
தில் நிறைந்திருக்கும் அழகைப்பார்த்தார்கள். எ - று. ஆல் - அசை.

எழுதியசித்திரநோக்குமெல்லையிலம்பிகையங்கோர்
தொழுதகையவோங்காரச்சொருபமிருந்ததுகண்டாள்
வழுவினந்தவக்கரத்தின்வடிவினைக்கண்டத்சயித்து
மழுவணிந்தகரத்தானை வணங்கியிவையுரைத்தனளால்.

(இ - பு.) அம்மண்டபத்தெழுதி யிருந்த சித்திரங்களைப் பார்த்துக்
கொண்டிருக்குந்தருணத்தில் உமாதேவியார் அவ்விடத்து ஒப்பற்றயாவரா

கட்கு

திருவோத்தார்ப் புராணம்.

ஓம் தொழற்குரிய ஓவ்சாரத்திருவுருவம் எழுதி இருக்கததை கோக்கினள் தவ
நற்ற அவ்வோங்காரத்தின் திருவுருவத்தை உற்றுப்பாத்து அதிசயம் அடை
ந்து மழுவாயுதம் தரித்திருக்கும் திருக்கரத்தையுடைய சிவபிரானைத் தொழுது
இவ்வாறு கூறினாள். எ-று. ஆல்-அசை. (க)

வாரணத்தினுருவம்போல்வடிவமைத்தவிப்பொருளின்
காரணத்தையுரையென்னக்கண் ணுதலுமுரைசெய்வா
னாரணத்தின்பொருளாகிய ரியபலமந்திரத்தின்
பூரணத்தை யோங்காரப்பொருளென்பர் பெண்ணமுதே.

(இ - பு) யானையின் சொருபத்தைப்போல் திருவுருவமைத்துள்ள
இவ்வக்சாரத்தின் பெருமையை எனக்குத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று கே
ட்ட தெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபிரானும் திருவாய் மலர்த்தருளுகின்றார்
மகனர்களுக்குள் அமுதம் போன்றவனோ வேதங்களின் சத்தார்த்தமாய்வி
ளங்கும் அருமையாகிய பலமந்திரங்களின் கிறைவையே ஓவ்சாரப் பொரு
ளென்று அறிஞர்கள் கூறுவர். எ-று. (ச)

என்று சிவனுரைத்திடலுமிமபவரைசுதையகிழ்ந்து
பொன்றிகழிவ்வோங்காரமபோன்றகரியுருவாகி
யின்றுமகிழ்புணர்ச்சியினிலெய்துதற்கென்னுளமென்றான்
மன்றுண்டம்புரித்தவரன் மணிமுறுவல்பூத்திசைந்தான்.

(இ - பு.) என்று சிவபிரான் திருவாய் மலர்த்தருளவும் இமயவ
ரையரையன் புத்திரியாராசிய இளமுலையாகியார் மனமகிழ்ந்து அழகுவி
ளங்கும் இவ்வோங்காரத்தை பொத்தயானைத்திருவுருவமமைத்து இதனின்
மகிழ்வுடன் புணருதற்கு எனக்கு விருப்பமென்று கூறினாள் பொன்னம்பல
த்தில் ஆனந்தத்தாண்டவம் புரிந்த சிவபிரான் அழகிய புன்னகை புரிந்து
அவ்வாறே தானும் இசைந்தான். எ-று. (இ)

கண்ணுதலுமவ்வேலைக கிறிநினுருவெடுத்திடலும் . .

பெண்ணமுதயனைபவனும்பிடியாகியிருவோரு
நண்ணியுயர்மானதப்போகன்குறுவாவிரிப்படித்தே
யுண்ணிகழ்ந்தபடிபுணராவள்ளமிகமகிழ்ந்தனரால்.

(இ - பு) சிவபிரானும் அத்தருணத்து ஆன்யானை யினுருவமெடுத்
திடப்பெண்களுக் கமுதமொத்த உமாதேவியாரும் பென்யானை யினுருவ
மெடுத்து இருவரும் ஒருங்கு சேர்ந்து சிறப்பமைத்தமானத மென்னும்
திருப்பெயருடைய நண்கமைத்த தடாகத்தில் இறங்கித் தமதுள்ளத்தின்
கண் தோன்றியவாறு புணர்ந்து திருவுள்ளம் மிகவும் களிப்பதனர். எ-று
ஏ. ஆல்-அசை. (ஈ)

விநாயகர் அங்குசபாசம்பெற்ற சருக்கம். கடன

இப்பரிசினிவர்கூடியின்பமுற்றவெல்லையினி

லொப்பரியகரிமுகத்தோடொருமதையுதித்தனன

லபபுதல்வன்நனைக்கொண்டரனுமைதம்முருத்தாங்கிச்

செப்பரியகயிலேதனிற்றேவாநொழ்ச்சென்றிருந்தாரா.

(இ-பு) இவ்வாறு இவாகளிருவருங்கூடி இன்பமுற்றதருணத்து ஒப்பற்றபரிசுமுகத்தடன் ஒருபுத்திரர் உற்பவித்தார் அப்புத்திரனாத்தம்முடன் அழைத்துக்கொண்டெவிரான் உமையம்மையார் இருவரும் தமது கயடருவத்தை எடுத்துக்கொண்டே சொல்லுகரிய திருக்கயிலையில் தேவர்கள் வணங்கப்படுவாய்விற்றிருந்தாரா. எ-று.

(வ)

அளித்தகரிமுசமடிலைககணிமுடியாதிகள் பூட்டிக்

கனித்துமகன்முகமோக்கிக்கண் ணுதலுமிவையுரைத்தான்

றளித்தத்தருவேந்தன் மலாசசதுமுகனதிரான

வெளித்தகைவானவரெல்லாமவேண்டுகின்றதெய்வமுநீ.

(இ-பு) தாம்பெற்றெடுத்த யானைமுகசுருமாரருக்கு அழகியமகுடம்முதலிய, ரூபரணபசளணித்து மெழந்து அபுத்திரரது முகத்தைப்பார்த்ததச்சிவ பிரானு மிவ்வாறு திருவாய்மலாந்தருளினார் தழைத்தோங்கும் கற்பகதருவுகரு இறைவனாகிய இத்திரன் தாமரை மலாவாசனாகிய பிரமன்முதலிய வெளிப்படையான தேவர்களானவரும் பிரார்த்திக்கும்கடவுளும்.

கடலையினிற்பயிலுநனிகணங்களுக்கும்புநீயே

செயிரறுமுவுலகினுகருஞ்செய்நனைக்குமுதற்றுதிக்கு

மயலறுநறெய்வமுநீவருமிடையுந்நைத்தவிர்த்து

நயமுறுபுசனைகொள்ளுநாயகனுநீயாமால்.

(இ-பு) திருக்கயிலையில் வாழும்மிக்ககிவகணங்களுக்கும் தலைவன் நீயே குற்றமற்ற திரிலோகத்தினுக்கும் அம்மூவுலகதில்புரியும் தொழில்களுக்கும் முதலில் தோத்திரஞ்செய்யும் மயகமற்ற நல்லகடவுளும் நீயே அவ்வாறுதுதிப்பவர்களுக்கும் இடையுந்நைக்கி அவர்களால் மயமிக்கவழிபாட்டை ஏற்றுக்கொள்ளும் தலைவனும் நீயேயாகும். எ-று. ஆல் அசை

(க)

இந்தவாயிபாவு முனிக்கித்தனைநீபுகலதறி

லந்தமுறுமிக்கயிலைக்கதிகமெனக்கன்புடைய

கொந்தலரும்பொழில்சூடியகோதினமறைசையிலெய்தி

பெந்தனைப்புசனைகள் புரிந்தெண்ணிபவைபெறுகென்றான்.

(இ-பு) இந்தவரங்கனெல்லாமுனக்குக் கொடுத்தனம் ஆகையால் நீலவுலகத்தில் அழகமைந்த இத்திருக்கயிலையினும் எனக்குவிரும்பமுடைய பூங்கொத்துகள் விசிகுகும் சேனைகள் குழந்தருற்றமற்ற மறைசை

மாநகரத்தடைந்து என்னைப்பூசித்து நீரினைத்தவைகளைப்பெறுவாயென்று
திருவாய்மலர்ந்தருளினார். எ-று. (க௦)

வேறு.

சாசனோதியவெல்லையமுத
னாசில்வேதவணிகரெய்தியே
மாசிலாமறையோதியவள்ளலைப்
பூசைசெய்துபுகன்றவைபெற்றனன்.

(இ - பு.) இவ்வாறு சிவபிரான் திருவாய்மலர்ந்தருளியகாலத்தா யா
னைமுகமுள்ளவியாகக்கடவுள் குற்றமற்றவேதபுரியையடைந்து உழந்தீர்ந்
தேதங்களைத்தேவர்களுக்கோதுவித்த சிவலிங்கப்பெருமானைப்பூசித்து அ
வரால் கூறியவாறுபெற்றுக்கொண்டனர். எ-று. (க௧)

பின்னுமாங்குத்தென்கீழ்த்திசைப்பிள்ளையார்
மன்னுமோகடிகைத்தூரம்வைகியே
யந்நிலத்திலிலிங்கம்வைத்தார்சசனை
துன்னுமன்பொடுசெய்துதுதித்தனன்

(இ - பு.) பின்னும் அவ்விடத்துக்குத்தென்கீழ்க்குத்திங்கில் விரைய
கக்கடவுள் நிலைபெற்ற ஒருநாழிகைவழிதூரத்தில் சென்று வசுதத அப்பூமி
யில்சிவலிங்கப் பெருமானைத்தாபித்துப்பூசனையைக்கக அன்புடன் புரிந்து
தோத்திரஞ்செய்தனர். எ-று. (கஉ)

அந்தவீசற்குக்காலுறுமாசையின்
முத்துவான்மிகிபூசைமுடித்ததோர்
சுந்தரச்சிவனுண்டுதொழுதவர்
பந்தரீக்கிப்பரகதியியுமால்.

(இ - பு.) அச்சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு வாயுதிக்கில் முன்னாளில்
வான்மிகிமுனிவர் பூசித்தஒப்பற்ற அழகமைந்தசிவலிங்கமூர்த்தமுண்டுஅங்
குத்தொழுதவர்களது பந்தபாசங்களைநீக்கி முத்தியின்பத்தைக்கொடுக்கும்
எ-று. ஆல்-அசை. (கங)

வேறு.

அக்காலந்தனில்வேதபுரத்தினைச்சூழ்ந் துயர்தூரமடவியாகப்
பொக்காவைக்கண்டகவேற்புடைபடர் வேத்திரமீஞ்சுபபொலனா
டெய்தி,நிற்காவஞ்சீத்தாவுநெடுந்தாலமுதலாகநெருங்கியோரீ,புக
காதவனமாகிப்புடையோரியோசனைபரந்துபொருந்துமாதோ.

(இ - பு.) அக்காலத்த வேதபுரியைச்சூழ்ந்து நெடுந்தூரம்காடாக
அவ்வழிச்செல்வோரது கால்களிற்பொற்றுக்கொள்ளுங்கூர்மையாகிய மு

விநாயகர் அங்குசபாசம்பெற்ற சருக்கம். கடக

ட்களையுடைய வேலமாங்களும் பக்கவகளின்படர்ந்திருக்கும் பிசப்பஞ்செடி களும் ஈச்சமரங்களும் தேவலோகத்தளவுஞ்சென்றுகின்று அழகியசீத்தாமரங்களும் நீண்டபனைமரங்கள் முதலிய விருட்சங்களும் அடர்ந்த ஓர்ஈயும் புகக்கூடாதகாடாகிப் பக்கத்தில் ஒருயோசனைநூரம் பரவியிருக்கும்.

எறு மரது-ஓ-அசை.

(கச)

அர்த்தவனத்தினிழ்கோடவரக்கனையமுகமானோடெலின்மிக்கோ நெருப்புபிரையுமெடுத்தானென் விழுங்கிச சிகபாலாகளையுமீன்ற, தருக்கடாயரும்பதைப் பத்தயவறுத்தின்றுடர்பொறுத்துத் தடுப் பாரினாய்ச், சிறுதமகிழ்ந்தவணிநுநதுதேவருக்குமிடுககண்மிகச செயுதாவமனனோ

(இ-பு) அந்தக்காட்டில் கோடனென்னுக்குதிரைமுகத்தையுடையவன் வனமையின்மிககவன் எவ்வயிராகளையும் ஆகாரமாகஎடுத்தவிழங்கி சகிபாலாகளையும்பெற்ற தாய்தநதையாகள் மனம்பதைக்கத்தையயில் லாமலெடுத்ததுதிறுதன்னைத் தடுப்பவரொருவருமில்லாமல் மனமகிழ்ந்து அக்காட்டிலேயேயிருந்து தேவாகளுக்கும் அநேகதன் பங்களைச்செய்து கொண்டெவந்தான் எ-று. மன்-ஓ-அசை

(சரு)

பரிமுகத்ததுக்கோடன்மிசைபடையெடுத்தேயுயர் குலிசபாணி வெம்போரா, புரிமுசுத்தினுடைந்தோடிப்புரிமறைசைப் பெருமான் பாறபோந்துசொன்னான், வரிமுகத்ததுக்கொடும்புலித்தோன்மருங்கைசத்தவினையஞ்சலவழங்கிநின்ற,கரிமுகத்துப்பிள்ளையினைக்கருணையினனோக்கிபதுகழறினான்.

(இ-பு) குதிரைமுகத்தையுடைய கோடாரூரன்மீதுவச்சிராயுதமேற்றிய இரதிரன்படையெடுத்த கொடியயுத்தம்புரிந்து தோல்வியடைந்தபுறங்காட்டிச்சென்று திவ்வியத்தலமாகிய மறைசைமாரகரத்தில்வீற்றி நுக்கும் சிவபிரானிடத்தடைந்துநடத்ததைக்கூறவரிகளையுடைய புலித்தோலையிடையிறநரித்த அச்சிவபிரான் அபயாத்தமளித்துத்தனதெதிரில்நிற்கின்றபாணை முகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுளைக்கருபையுடன் பார்த்த இவ்வாறு திருவாய்மலாந்தருளுகின்றார். எ-று. ஆல்-அசை.

(கசு)

இருகலத்துமிடரியற்றுமிவுளிமுகத்தசுரணையெய்தித்துண்டக் கரதலத்தாலெடுத்தறைந்துகால்வேறுகைவேறுகண்மொய்த்துத் தருதலத்தோரிடர்தீர்த்தரைவிளங்கமீள்தியென்றுதந்தைகூறப் பொருதலுற்றோன்வரமானப் பொங்கழனெற்றியின்விழியும்பெறுகென்றிநது.

(இ-பு) மண்டலம்விண்டலம் என்னும் இவ்விருதலத்தம் இடர்புரியும் குதிரைமுகத்தையுடைய அரக்கனிடத்தகீசென்று துதிக்கையினால் அவனையெடுத்து மோதிஅவனது கால்கைவெவ்வேறாகும்படி கொன்று

கற்பகவிருட்சமிருக்குத் தலவாசிகளாகிய தேவர்களது இடுக்கண் தீரவும் நிலவுலகம் விளங்கவும் வெற்றியடைந்து மீளக்கடவாயென்று தந்தையாராகிய சிவபிரான் திருவாய்மலர்ந்து எதிர்த்த அவ்வரசுகளது வரங்களைக் கொடுக்கும்படி அக்கினிவிளங்கும் நெற்றிக்கண்களையும் நெற்றுக்கொள்ளென்று கொடுத்த. எ-று. (௧௭)

அரக்கன் மிசைவிடுகதிட லுமைநகரன் சென்றிள முலையாமன்னை பாத, மரைக்கழலின் மிசைவணங்கிவழுதத லு மங்குசபாசமவழங்கி நீசென, நிரககமிலாவரக்களைக்கொன்றிடரம் மீளுதிவிரைநசென் நெந்தாயோத, நிரைக்கணங்கள் புடைசூழநிசிசரர்களிடநதுடிச்சுநி வர்ந்துசென்றன.

(இ-பு) அசுரோடாகரனிடத்துப் போய்ப்படிவிலிச்சு விராயககடவுள் இளமுலைநாயகியாரென்னும் அன்னையாரது கழலணிந்த தாமரைமலர் போலும் பாதங்களின் மீது வணங்கித் துதிக்க அங்குசமும் பாசமும் கொடுத்து நீபோய் சற்றேனும் தயையில்லாத அவ்வசுரனை மடித்த யாதோரிடையூறு மில்லாமல் விரைவில் திருமபிவரக்கடவாயென்று எழுது மாதாவாகிய அவ் விளமுலைநாயகியாரா திருவாய்மலர்ந்தருளச்சிவகணங்கள் வரிசையாகப் புடைசூழ்ந்துவரும்படியாகவும் அவ்வரசுகளது இடதுபக்கத்துடிகும்படியாகவும் ஒங்கீர்த்துடன் சென்றார். எ-று. (௧௮)

சசிமகினை னுடனமர்ச்சவகமுமார்ப்புறக்கணங் சடானுஞ்சூழ, நிசிசரர்களிடப்பயத்துநெஞ்சகததுந்தடிப்பெய்தநெடியநீல, வசலம்வருகின்ற தெனவருமபொறையானி ள்கனிப்ப வாழியேழும், விசையினுடன் வருவதென வெங்கயமா முகத்தெந்தைமேவினானால்.

(இ-பு) இந்திரானியின் கொழுந்தாகிய தேவேந்திரனும் தேவகணங்களும் ஆரவாரிக்கச்சிவகணங்களும் புடைசூழவும் அவுணர்களது இடதுபுயத்திலும் நெஞ்சிலும் துடிப்புண்டாகவமவருகின்ற பாரதினாஸ்பூதேவியார் ஞானவருந்தவும் சத்தசமுத்திரமும் ஒருங்குசேர்ந்து விசையாசுவருவதையொத்துப்பெரிய நீலமுலைவருகின்றதென்று சொல்லும்படி கொடியயாணியினது முகத்தையுடைய விராயககடவுளாகிய எழுந்தையாசென்றனர். எ-று. ஆல்-அசை. (௧௯)

இடக்கியற்றுமடல்வாருவிவுளி முகத்தசுரனைக்கொன்றிடவேயந்த, கடக்களிறுமின நிருமுகத்தாண்கண்டகவேலபனைபடர்ந்தகாணே நோக்கி, மடித்திடென்பபணித்திடுமுன்வலியநெடுந்தோட்கணங்களவாவித்துறிப்பிடுததிடுங்கைக்கருவிகொடுப்பில்வனதையழித்துவெளிப்படுத்திற்றேயால்.

(இ-பு.) கெடுதிபுரியும் வன்மையையுடைய புயங்களுள்ள குதிரை முகத்தவுண்ணைக்கொல்லுதற்காகவே எழுந்தருளியமதம்பொழியும் யானை

விநாயகர் அங்குசபாசம்பெற்ற சருக்கம். கங்க

முகக்கடவுள் முட்கணிதைத் துவேலமரங்ஞம் பீன்மரங்ஞம் பட்டிந்ருக்
 ரும் அவ்வனத்தைப்பார்த்து இக்காட்டை அழித்து விடுங்கென்று கட்ட
 னையிவெதற்குமுன் வன்மையமைந்த நீண்டதோள்கள்வாய்ந்த கணங்கள்
 ஒடிச்சென்று வெட்டியெரியத்தக்க கோடாலிமுதலிய கைக்கருவிகளைக்
 கொண்டு அவ்வனத்தையழித்து வெளியாகவிட்டதுகள். எ-று. ஏ ஆல்
 அசை. (20)

அன்பர்பவக்காட்டையழித்தருள வெளியிற்சேர்த்து சித்தியருளு
 ஞான்க், தும்பிமுகத்தெம்பெருமான் சூழ்நதவைமுட்டருநகரான
 தொலைத்துப்பமேம், பம்புமிருட்பருகுமொளிர் பருதியெவ்வெளி
 யாகுகுடபதலைபோல, வும்பாபிரான்முதலானோரொன்சரங்கடாழ
 நின்றானுலகமுய்ய.

(இ - பு) அடியார்களதுபிறவிக் காட்டையழித்து அருளாகியவொளி
 யிற் கூட்டி முத்தியின்பத்தைத்தரும் ஞானசொருபராகிய யானைமுகத்தை
 யுடைய எமதுவிநாயகக்கடவுள் அங்குச்சூழ்ந்திருந்த கூடமையுள்ள முளம்
 யமானகாட்டையழித்து இந்நிலவுலகத்து மூடியிருளைப்போகுகப்பிரகாசி
 கரும் சூரியனைப்போலவெளியாகச்செய்து அருண்மலையொத்து தேவர்
 க்கிறைவினாகிய இத்திரன்முதலியோதமது ஒள்ளியகரங்களைக்கூப்பித்தொ
 முப்பயங்கும இவ்வுலகமுழுதும் பிழைக்கும்படிக்கும் காட்சிகொடுத்து சின்
 நருளினா. எ-று. (21)

வேறு.

அந்தவெல்லையிலமரஞஞ்சிவகணத்தவரும்
 வந்ததிண்டிற்றற்பூதவாகினிகளும்வலிய
 சுந்தரப்பொறைத்தோள்கொட்டியீர்த்தலுந்துளங்கித்
 தந்தியெட்டுமுட்டளர்த்தனவொசையாற்சலிததே.

(இ - பு.) அத்தருணத்ததேவர்களும் சிவகணங்களும் விநாயகக்க
 டவனுடன் வந்ததிண்ணியவன்மையையுடைய பூதவெதாளங்ஞம் தமது
 பராக்கிரமமிகுத்தபுயங்களைக்கொட்டி ஆரவாரித்தவுடன் அவ்வொசையினால்
 அஷ்டகசங்களும் கலங்கிச்சுலிப்படைந்து நெடுகதளர்ந்தன. எ-று. ஏ
 அசை. (22)

ஆய்வோதைகேட்டண்டகோளகையுடைந்ததுகொ
 லொயுகாலையிலுருமுகொல்கடலுடைந்தனகொ
 றுயமேருவுமிடைதுணிந்துகொறோன்றோசை
 நேயமேதெனப்பரிமுகனினைந்தெழுந்தனனால்.

(இ - பு.) ஆய்விவ்வொசையைக்கேட்டு அண்டகோளகையுடைந்
 ததோ கற்பாந்தகாலத்திலுடிக்கும்இடியோ கட்டைகரைகடந்ததோபரிசுத்

தமாகியமேருகிரியும் இடையில்துணிவுபட்டதோ அல்லதுதோன்றியஒசையின்காரணம்யாதோ என்று குதிரைமுகத்தவண்ணம்பலவாறு எண்ணி எழுந்தான். எ-று. ஆல்-அசை. (உ௯)

அன்னவெல்லையிலொற்றர்வந்தடியினைத் தாழ்ந்து
முன்னமுன்னுடனமாசெய்துமுதுகிட்டவிண்ணோர்
மன்னனோர்கரிவத்திரமதலைபோடளவிற
யுன்னுசேனைகள்சூழுவந்தனனெனசொன்னார்.

(இ - பு.) அத்தருணத்தத்தூதர்கள் ஓடிவந்து அவ்வகரணதுபாதத்தில்வணங்குமுன்பு உம்முடையுத்தம்புரிந்து புறநகாட்டியோடியதேவாசனாதிபதியாகிய இரதிரன் யானைமுகத்தையுடையஒருபிள்ளைபோல அளபற்றநெருங்கியசேனைகள் சூழும்படிவந்தானென்றுசொன்னார்கள். எ-று.

கேட்டியான்பசிகெடவிழுங்கிடுங்குளிறுணவான
மீட்டுமவநதனனோவெனவெளனெயிரிலங்கத்
தோட்டுணைகருவடதீர்நதிடநதுணைககையாறகொட்டி
நாட்டுமண்டமுங்குலுங்கிடக்கோடனுநக்கான்.

(இ - பு.) அவ்வாறு சொன்னதைக்கேள்வியுற்று நான்பசிதீரும்படிபுசிக்கும் யானையாகிய உணவைக்கொண்டு திரும்பிவந்தனனோன்றுவெண்மையாகிய பற்சன்விளங்கத்தோள்களாய் இரண்டிடலைகளும் அதிரும்படித்தனது இரண்டுகைகளாலுந்தட்டி நிலைநாட்டியுள்ள அண்டகடாகங்களும் குலுங்கும்படி கோடாகரனுஞ் சிரித்தான். எ-று. (உ௯)

உம்பரார்ப்பினை விழுங்கிடவொண்கரம்புடைத்து
வெம்பலாலுருமிடித்தெனக்கறித்துவெற்பணைய
வம்பராக்கத்தொகைபுடைவளைவுறக்கோடன்
செம்பராகத்தின்சென்னிவான்றடவுறச்சென்றான்.

(இ - பு.) தேவர்கள் ஆரவாரத்தினை விழுங்கத்தக்கதாய்த்தனது ஒள்ளியதைகளைக் கொட்டி வெவ்வியபற்களை இடிஇடித்ததா போலக்கடித்து மலைபோன்றதுட்டர்களாகிய அவுணக்கட்டங்கள் பக்கத்தில்கூழ்ந்துவரக்கோடாகரன் சிவந்தமகரந்தப்பொடிதவடிய பூங்கொத்துகளணிந்த சிரசானது ஆகாயத்தைமுடமுடபடிபோர்க்குச்சென்றான். எ-று. (உ௯)

சென்றுவானவர்சேனைகள் கடலெனச்செருக்கி
நின்றவாணமையைநோக்கினனெருக்கியவெயிற்றுன்
குன்றெனாகத்தவரக்கரைப்போர்செயக்கறி
வென்றியார்புயப்பரிமுகனின்றனன்வெருளாடே.

(இ - பு.) இவ்வாறுச்சென்று தேவர்களது சேனைகள் கடலைப் போலத்தருக்குற்று கீழ்கின்ற வன்மையைக்கண்டு பல்லைநெறநெறெனக்
கூடப்போவோன்மசீரத்தையுடைய அவுணர்களையுத்தஞ்செய்யத்

விநாயகர் அங்குசபாசம்பெற்ற சருக்கம். ௧௩௩

சொல்லி வெற்றிபொருந்தியபுயங்களுள்ள கோடாகரன் கோபித்தனை
றன். எ-று. ஏ-அசை. (௨௭)

அரக்காரர்த்தயார்குறும்பொறையெடுத்தெடுத்தமார்

நிரைக்கலை பூதத்தினிதானத்தின்மீதினுநிறைத்தார்

மடக்குலங்களை வேருடன்வாங்கியேயநதப

பருபதங்களைப்பொடி செய்தபூதத்தின்பந்தி.

(இ - பு.) அவணாகள் ஆரவாரிதது பெரியமலைகளையெடுத்துஎடுத்து
தேவர்கள்கூட்டத்தின்மீதும் பூதப்படைகளின்மீதும் எறிந்தார்கள பூதகண
ங்குளவிருட்சத்தாருகிகளை வேருடன்பிடுங்கி அந்தமலைகளைப்பொடிசெய
தன. எ-று. ஏ-அசை. (௨௮)

எறிந்தகலலெலாம் பொடிபடவேற்றியேகணங்கள்

செறிந்தராக்கதர்தலைகளைத்தோளகளைச்சிதைப்ப

வறிந்தமாடுகன்கையிலோகதைகொடேயடர்த்தான்

முறிந்துவானவர்சேனைகண்முதுகளித்ததுவே.

(இ - பு.) இவ்வாறு அரக்கர்களால் எறிந்தமலைகளெல்லாம் பொடி
யாரும்படிசெய்து பூதகணங்கள் நெருங்கிய அவ்வரசுகளது சிஙங்களையும்
புயங்களையும்வெட்டி இதையறிந்தகோடாகரன் தன்கையில்ஒருகதாயுதத்
தைக்கொண்டு எதிர்த்தான் அவ்வாயுதத்தால் மொத்துண்டு தேவாள்சே
னைகளெல்லாம் புறங்காட்டி யொழிற்று. எ-று. ஏ-இரண்டும்-அசை.

கோடன்கைக்கதைபட்டுவானவர்கணக்கும

லோடலுறறதையுணர்ந்துகுஞ்சரமுகத்தொருவ

ளுடகப்பணிக்கோளகையார்த்திடவடரு

முடனைத்தொடாந்தொண்கையான்றிடிச்சிகைபற்றி.

(இ - பு.) கோடாகரன் கையிற்கொண்ட கதாயுதத்தால் வருந்தித்
தேவகணங்களாகியகூட்டங்கள் புறங்காட்டி யோடுவதைத்தெரிந்து யானை
முகத்தையுடைய ஒப்பற்றவிநாயகக்கடவுள் பொன்னாலாகிய ஆபிரணக்க
ளென்னும் பதக்கங்கள் சத்திகளதிர்த்துநிற்கின்றமுடனாகிய அக்கோடா
கரனைப்பிந்தொடர்ந்த ஒள்ளியதமது திருக்கரத்தால் அவனதுசொள்ளி
கணுள்ளிகையைப்பற்றி. எ-று. (௩௦)

எடுத்துவான்மிசைக்கவுண்கலேற்றுவரெனவெறிந்தா

னெத்தகோடலுந்தாரகையளவுமச்சென்றான்

றொடுத்ததன்னினத்தாசையாறசொல்லுமச்சுவனி

யிடத்தினெய்துவானெண்ணியெகின்றனனென்ன.

(இ - பு.) உடனே அக்கோடாகரனை எடுத்து ஆகாயத்தின்மீது கவு
ண்கல் எறிபவனுட்போன்று எறிந்தார்அப்போது தன்முகத்தைப்போன்ற

வருவமுடைமையாற் றன்னினமெனக்கருதி அழைப்பார்க்கவேண்டும் என் னும் ஆசையால்யாவரும் முதலாகச்சொல்லும் அசுவனிநட்சத்திரத்தினி டத்துப்போகும்படி எண்ணங்கொண்டு செல்கின்றதுபோல எதிர்த்தநின்ற அககோடாகரன் நட்சத்திரயண்டலம் வரைக்குமபோளுன். எ-று.

மேலெறிந்தவன்படி மிசைவீழுமுன் விரைவி
னாறுமுன்கையானடுவுறத்தூக்கியேமீட்டுங்
காலும்பண்டுபோற்கல்லகசசுகரததையெறிந்த
போலும்வேகததோடெறிந்தனைவானிடைபுனிதன்.

(இ - பு.) இவ்வாறு ஆகாயத்திலெறியப்பட்ட அககோடாகரன் பூமியில்விழுவதற்குமுன் விரைந்து முற்காலத்தவாயுபகவான் மாமேரு கிரியின்கொடுமுடியைப்படுங்கு யெறிந்ததபோலத் தொங்குருதுங்கையி னால் விராயகக்கடவுள் அவனது இடுபிறிபிடித்தது மறபறயும் அதிகவேக த்தோடு ஆகாயத்தில எறிந்தார். எ-று. ஏ, உம-அசை. (நஉ)

கறங்குபொறசுழன்றெறியகறகுவததிருத்தோன்
பிறங்களாறபயசிரதைபுண்டநதிரநதோருது
பிறங்குமோர்மலையிடைசகுதித்தனைபியபிடுங்கி
பிறந்தவானவரினமெனவீசினனெடுத்தே.

(இ - பு.) இவ்வாறு காற்றையப்போற்சுழன்று ஆகாயத்திற் செ ற்ற அககோடாகரன் தனதுவலமைகளால் பயமடைந்த மனத்தின்கண் ஓர்விதமந்திரத்தை உச்சரித்தது அவ்விடத்துவிளங்கும் ஓர்மலையிறகுதித்தது அம்மலையையே வேருடன்பிடுங்கித் தேவாகுட்டங்கள் இறந்தனவென்று சொல்லுமாபத. எடுத்தெறிந்தான். எ-று. ஏ-அசை. (நஉ)

மலையருங்குமவேகததைவானவர்நோச்சி
யலம்வருமனததாயினர்சணங்களுமகத்தின்
புலன்மடங்கினராகியோநாகாரத்தன்பொருளை
வீலமவரும்புலங்கண்டனர்மற்றொன்றுங்காணார்.

(இ - பு.) அவ்வாறு மலையருகின்றசுடியவேகத்தைத் தேவர்கள்பார் த்தவருநதுமமனம் உடையவர்களாளுசன பூதகணங்களும் மனத்தின் கண் ஐம்புலவுணர்ச்சி ருன்றினவராய்ப் பிரணவசொருபியாகிய விராயகக் கடவுள்ப்பிரதட்சணம்வருகின்றசெயலையலமம் மற்றொர்செயலும் அறற வர்களாளுர். எ-று. (நச)

அஞ்சிவந்தவர்க்கஞ்சல்தந்தைங்கரனெதிர்த்து
வஞ்சனெற்றியமலையினைத்துதிக்கையால்வாங்கிச்
செஞ்சிகைத்தலைத்தீயன்மேலெறிதலுந்தண்டா
னஞ்சினிற்கொடியோனமக்குகிர்த்தனனவிகதே.

விநாயகர் அங்குசபாசம்பெற்ற சருக்கம். ௧௩௫

(இ - ௫) அச்சங்கொண்வெந்த தேவகணங்கட்கு அபயாத்தம்அருளி ஐந்துதிருக்கரங்கையுடைய விநாயகசகடவுள் எதி'த்துக்கபடனாகிய அவசுரன் விட்டெறிந்த அம்மலையைதமது துங்கையினால் வாங்கிச் சுவரத மயிரையுடைய சிரசினாகிய அவ்வுசரன்மீது விடவும்விடத்தினுங்கொடியோனாகிய அக்கோடாரூரன் தனதுகையிறறாங்கிய தண்டாயுததால நூ ளாகும்படி அடித்துப்பொடித்தனன். எ-று. (௩௫)

விசுவெறபிணையழித்தலும்வெருண்டுவெங்குளிறறோன
பாசமவிட்டநதபபதகனைப்பிணித்தருகிழுகதே
யாசிலகைததலதநாறபறறிததீயனாகத்தின
முகத்தோன்ரமபுதிர்மாநுயிரமுதலுதறி.

(இ-௫.) தாம்விசியமலையைப் பொடியாக்குதலும் கோபங்கொண்டு வலிய யானைமுகதையுடைய விநாயகசகடவுள் பாசத்தைவிட்டு அவ்வுசரனைக்கடடி அருகில இழுத்தக குறமற்றதமது திருக்கரத்தினால் பிடித்துக்கொடியவனாகிய அவனதுசீரத்திலொருங்கியுள்ள தோல்நரம்புஇரத்தம் பிராணன்முதலியதுகளை நன்றாய் உதறிவிட்டி. எ-று (௩௬)

கையிற்றயகியவெனபையககேத்திரங்கடக்க
வையனறெக்கணத்திசையினிலெறிந்தனனதனை
வையகத்திலவென்மலையெனவின்னமுமவகுப்பார்
தொய்யிலவெம்புகர்முகன்றனைவானவாதொழுதார்.

(இ-ம்.) பிறகுவிநாயகசகடவுள் தமதுதிருக்கரத்தில எஞ்சியிருந்த அவனது எலும்புகளையெல்லாம் அந்தததலத்திற்கப்பால்தெற்குத்திசையில எறிந்துவிட்டனர் அதனை இந்நிலவுலகத்தில் வெண்குன்றமென்று இன்ன முக கூறுகின்றார்கள் உடனே சித்திரம்போலும் இனியபுள்ளிகளமைந்த யானைமுக விநாயகசகடவுளைத் தேவாகள வணங்கினார்கள். எ-று. (௩௭)

இவ்விரண்டொரு குளகம்

வரமிகுத்திடுங்கோடனைவதைத்துமாநங்கச்
சிரமுதற்பொருடேவர்கள் சூழ்தாசசென்று
கரவகுவித்துவிண்ணவாதொழச்சருகி நூலகமுறு
மரனமுகத்தெதிரநின்றனரமலனுமறிந்தான.

(இ-௫.) மிகுத்தவரங்களைப் பெற்றிருந்த கோடாகரனைக்கொன்று யானைச்சிரமுள்ள விநாயகசகடவுள் தேவாகள் சூழ்ந்தவரச்சென்று இரு கரங்கையுஞ் சிரமேற்குவித்து அத்தேவாகள் வணங்கிக் கேட்டுக்கொள்ள முன்புவேதம் தேவர்களுக்கேரதுவந்தருளிய வேதபுரீசா திருச் சந்நிதிக் கெதிரில் நின்றா சிவபிரானும் இதனையுணர்ந்தார். எ-று. (௩௮)

வயமிகுத்திடுக்சிரருயிரினைவாங்குங்
கலமுகத்தவன்மெய்நலமுழுவதுங்கருதி

யுயர்மகிழ்ச்சிகொஞ்சடையவோரின்பமுமுறுதான்

மறையமனதனுய்மைந்தனைமெய்யெலாந்தடவி.

(இ பு.) வன்மைமிக்க அவுணர்கள் உயிரைப்போகடிய யானைமுக விராயகக்கடவனது திருமேனியின் அழகையெல்லாம் கிந்தித்துத்தமதிதய த்தில மிகமகிழ்ச்சியுண்டாக ஒன்றிலும் இன்பதுன்பமெய்தாத சிவபிரான் அருண்மனமுடையவராய்த் தமதுமைந்தராகிய அவ் விராயகக்கடவு ளின் திருமேனிமுழுதும் தமதுதிருக்கரத்தாற்றடவி, எ-று. (௩௯)

மைந்தவுன்னுயர்மலலலுககிடொன்றுமதிக்கி
விநதமுபபுவனத்தினுமவேறெனறுமில்லை
சிந்திரத்திருமுகததவசககுதிநிறசிறநது
முநதருசுகிக்குஞ்சடவுளாய்முயலுநியெனறான.

(இ-பு.) புத்திரனே உனதுவல்லமைசுகு ஒப்பு ஒன்றை ஆராய்த்து பார்மகிவ திரிலோகத்தினும் வேறென்றுமில்லை ஆகையால் யானைமுகத் தையுடையவனே இவவுலகத்திறசிறப்புறறு எவாகளும் எ-காலத்தும் கெகா ரியத்தினும் முதலில துதிக்குநதெய்வமாய இருக்கக்கடவாய் என்று திரு வாய்மலாந்தருளினா, எ-று. இவ்விரண்டுங்குளகம், (௪௦)

வன்னியாசையிலொருகனை, தூரத்திலவல்லோரா
பன்னிகெநொந்திபுரமெனுநாட்டினிறபரிவாய்த்
துன்னியாங்குளார்புனைபுகநதொடொலைத்தது
மன்னிவாழெனவிசனாழித்தும்வாய்மலாநதார.

(இ-பு.) அகலினிககினகளை ஓர் அம்போரிந்தூரத்தில் அறிஞா களால் சொல்லப்படும நொந்திபுரகாட்டில் அன்புடனிருந்து அவ்வுள்ள வாகளசெய்யும் வழிபாட்டை அவர்கிறதது அவாகளுககு நேருநதுணபங் களையொழித்தது நின்றபெற்றவாழ்வாயென்று சிவபிரான்மீளவும் திருவாய் மலாந்தருளினா, எ-று (௪௧)

சூழநீனநிறிகுகாடெலாநதொலைத்திருதுதிக்கை
வேழவதநிரைநையிகதமேதினியாநத
வேழைபறபலாவைகலுமிநாறஞ்சியேதுதித்தது
வாழ்வெபற்றவாவரபிலரெனவுரைவழங்கி.

(இ-பு.) சூழ்ந்திருக்குவகாடுகளை யெல்லாம்வெட்டியெறியும தும்பி ச்ளையுடைய யானையின் குழைமுள்ள விராயகக்கடவுளை இப்பூவுலகவாசிக ளாகிய பல ஏழைகள் தினாநொற்றமுதித்தது தோத்திரஞ்செய்து செல் வம் அடைந்தார்கள் அயரள்ளனிலா என்றுகூறி, எ-று, ஏ-அசை, (௪௨)

விநாயகர் - அங்குசபாசம்பெற்ற சருக்கம். ௩௩௭

வேறு.

இன்னமுங்கேண்மினநதவிளங்குகின்றாண்மையென்னப்
பன்னுவன்குநனநதப்பறிக்கிருகுரோசங்கிழ்பார்
முன்னியவனததினாகுவெனுமொருரூர்ன வா
ன்னனிலததவர்க்குநநீமையியற்றுவனாருமனனே.

(இ - பு) நைமிசாரணியமுனிவர்களே இன்னுங்கேளுங்கள் அந்த
விநாயகககடவுளின் வன்மையென்று குதபுராணிகர் சொல்லுகின்றா
அச்சுநதிபுரத்திற்குக் கிழக்குப்பக்கத்தில் இரண்டு குரோச தூரத்தில் நெருங்
கிய ஆரணியத்தில் ஆடுவென்னும் ஓர் அசுரன்பரிசுத்தமாகியதேவலோசத்
தாரூரூம் இந்த நல்லிலவுலகத்தாருக்கும் எந்நாளும் திகழ்புரிந்துகொண்
டிருநதான். எ-று. மன், ஓ-அசை. இவ் விரண்டும்குளகம். எ-று.

அங்குவன்றீமையானொருதமராகள னுகியிசன்

பூங்குழற்றொழுதுசொற்றபுனமையன்வினைகளோத
வேங்கியவா னோக்குள்ள மிரங்கியெமபெருமானந
வீங்கியபுகழ்ச்சரிபாண முகனுக்குவிடைதந்தேவ.

(இ - பு.) அவ்வசரன்புரியுந் தீமகனாறுந் பமடைந்து தேவர்கள்
வந்துவேதபுரிசருடைய அழகியதிருவடிகளைவணங்கிமுன்புயாங்குறிய அத்
தியோனது திங்குகளைகூடவருந் துகின்ற தேவர்களுக்கு எமது பெருமானா
கியவேதபுரிசாதிருவுள்ளமிரங்கி ஆகுருநீனவெல்ல மிகசுபுகழையுடைய
அவ்வியானைமுக விநாயகககடவுளுக்கு விடைகொடுத்தனுப்ப. எ-று. (சச)

வானவர்க்குமுமபூதவாகினித்திர னுஞ்சூழ

வானைவந்தீரன்சென்றநதவடவியையழித்ததுசூரன்

சேனைகண்முழுதுமாய்ததுசசெப்பியவசரனோடு

வேனெடுங்கரத்தாலையன்வினைசமாபுரிநதானமனனே.

(இ - பு.) தேவகணமும் பூதபேதாளகணங்களுந் தம்மைப்படைகு
ழ்ந்தவர யானைருகமுள்ள விநாயகககடவுள்போய் அவ்வனத்தையழித்தது
அவ்வசரன் சேனைகளெல்லாவகொன்று முன்கூறிய அவ்வாருருரனுடன்
எமதிறைவராகிய அவ்விநாயகககடவுள் வேலெந்திய திருக்கரத்தடன்
பெரியபுத்தம்புரிந்தார். எ-று. மன்-ஓ-அசை. இவ்விரண்டும்குளகம்.

கருமலையிரண்டுமெமபோகலநதெனக்கமமபோர்வானோர்
வெருவுறவினைததுவேழவிடலையியவனைத்தன்கை
பொருவுளபாசத்தாலெபுயுமலையொடுங்குகைய
வரியுறப்பிணித்தான்குரானவலியெலாமழுங்கிறறம்மா.

(இ - பு.) கருநிறம்பொருந்திய இரண்டுமலைகள் கொடியபுத்தத்திற்கு
க்கலந்ததுபோலதேவர்களும் அசுரங்கொள்ளகடிய அம்புரிந்து யானைமு
கப்பினையார் கொடியனாகிய அவ்வசரனைத்தமது துகிகையினிருக்கும்.

பாசத்தினால் அவனது புயங்களாகிய மலைகள் ஒடுங்கிவருந்த தழும்புள்ள டாகத்தக்கதாய்க்கட்டினா உடனே அவ்வசுரன்வன்மையெல்லாம் சோர்வடைந்தது. எ-று. அம்மா-வியப்பிடைச்சொல். (சசு)

பிணிப்புறுமாகுவென்னும்பெயரினானறிவுதோன்றி
மணிப்பெருங்கோட்டினுன்பொன்மலரடிமுடிமேற்கூடித்
தணிப்புறுமுளத்தனாகிததாழ்விடபல்துக்கினோதிப்
பணிப்பதொன்றுளதெற்கென்றேயின்னதுபகரலுற்றான்.

(இ - பு.) பாசத்திறைகட்டப்பட்ட ஆடுவென்னும்பெயரையுடைய அவ்வசுரனுக்கு அறிவுதித்து அழகியபெரிய ஓரறைக்கொம்பையுடைய அவ்விநாயகக்கடவுளது பொரமரமலரபோன்ற திருவடிகளைத்தட்டி துசிரமேற்குடிக்கொண்டு கோபந்தணிந்த சிந்தையையுடையனாய்த் தாழ்மையோடுபல துக்கங்கூறி எனக்குகட்டினையிடவேண்டியது ஒன்றுண்டு என்று இவ்வாறு சொல்லத்தொடங்கினன் எ-று. ஏ-அசை. (சசு)

பண்டுவெண்கயிலைவெறிப்பயிலுமென்பாசோராதீனம்
யுண்டியான்புரிந்ததற்றலுற்றனபுனியினமீது
கண்டவாவெருவுமாகுமுகத்தொடுக்கருணையெந்தா
யண்டரானவர்க்குஞானத்தவாககுமேயிடுககனசெய்தேன.

(இ - பு.) முன்புவெண்மையான திருக்கயிலைமையில் இருந்த என்னிடத்து அவ்விடத்துப்புரிந்த தீமையொன்றுண்டு அப்பாவதால் பார்த்தவர்கள் பயங்கொள்ளத்தக்கதாக பெருச்சாளிமுகத்தடன் யான்பூட்டாக, நில பிறந்துவந்து கருணாசொருபியாகியஎனதுதந்தையே தேவர்களுக்கும் ஞானிகளுக்கும் துன்பமபுரிந்தேன. எ-று. ஏ-அசை (சஅ)

ஈண்டுநின்பாசமென்மெய்யினங்கியநலத்தாலென்பான
மூண்டவெம்பவங்கொல்லாமுற்றுமறறிவுபூண்டேன்
வேண்டுவதொன்றுண்டென்றைவிருமபிரீயூதியாக
வாண்டிடவேண்டுமென்றேயடிமலாதொழுதுநின்றான்.

(இ - பு.) இவ்விடத்துமது பாசமஎன்றசீர்த்திறப்பட்டவ்சேடத்தால் என்னிடத்துமூண்டிருந்த வெய்யவ்னைகளெல்லாமமுழுதும்நீங்கி அறிவுதயமாகப்பெற்றேன் இன்னும் எனக்குவேண்டியவரென்றுண்டு அதுயாதெனில் தேவரீர் அடியேனைவாகனமாக ஆண்டுகொண்டருளவேண்டிய தென்று அவரது திருவடிகளை வணங்குகின்றான். எ-று. ஏ-அசை. இவ்விரண்டுங் குளகம். (சகசு)

துலங்கியவுளத்தானீதுசொற்றலுநதுதிக்கைவீர
லைங்கினாகருணைகூர்ந்துநவ்வினபனனாகுவேரீ
பொலனமணிவேணியானைபூசனை புரிந்தேயுன்றன்
குலங்களின், றீசாரீரம் காதுந்ததவைபெறுதியென்றுன்...

விநாயகர் அங்குசபாசம்பெற்ற சருக்கம். கருக

(இ - 4.) அறிவுதயமாகிய அவ்வாகுரன் இவ்வாறு கூறவும் விநாயகக்கடவுள் நன்மையினைக் கிருபைகர்த்து திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றார் ஓ அருளுக எனீபொன்னி நமாய் அழகிய சடையுடைய சிவபிரானைப் பூசித்து உனது குலங்களின் தீங்கைத் தீர்த்துக்கொண்டு பிறகு என்னியபடி வரப்பெறக்கடவாய் என்றருளிச்செய்தார். எ-று. எ-அசை. (100)

ஆய் பொதாங்கு விநாயகமமைந்த நறபூசை செய்து

நாயகனருளாலாகுவாகனமாகி நன்னை

தாயவாரணைதகோனாரது துருதுமி முரசுமார்ப்பச்

சேயவானவர்களுமுசுசொந்தனை காளிகோட்டம்.

(இ 4.) அப்போது அவ்விடத்திலாசுவலிங்கபெருமானைத் தாபித்துக் கண்ணாடிப்பூசித்து அச்சிவபிரான் திருவருளினால் பெருசகாஷிசனாக வரத்தூபமையாகிய யானைமுகமுள்ள விநாயகக்கடவுள் அதன்மீது ஆரோகணித்ததன் சேவதந்துமியும் முரசங்களும் சதகிரிச்செப்பமாகிய தேவர்கள் புடைகுழக காளிகரர்வந்தசேர்ந்தார். எ-று. (101)

ஆங்கிருந்தமார் குழவடியினைத் தொழு கோர்க்கெல்லாந்

திருநறவரக்கராலே நிகிலாதருள் வெனென்றே

யோங்கியவலக்கைதகதவ்வுபபருக்கோதுவித்த

பாங்குறுபதியையும் பப்பண்டை போல்வதித்தான்மன்னே.

(இ - 4.) அவ்விடத்திருந்த தேவர்கள் புடைகுழத் தமது திருவடியைத் தொழுதவாக்கெல்லாம் தன்பட்டிர அசுரர்களாலேகெடுதியில்லாது திருவருள் புரிவோமென்று சிறப்போங்கியதமது அபயாத்தமருளித்ததேவர்களுக்கும் புவேகம் ஓதுவீசதமென்மையமைந்த வேதபுரியையடைந்து முன்புபோல்வீற்றிருந்தருளினார். எ-று. மன், ஓ-அசை. - (102)

இலக்கறுவலியானாருபுசனையிறறுந் தேவன்

விலக்கரும்வரங்குநிரதாங்கிருந்தன னெண்ணொர்க்கஞ்சல்

வலக்கைதகத்தருருமாற்றுவலம்புரிபபிள்ளையென்றந்

நிலக்கனின்மெவர்க்குந் தீமைநீக்குகின்றனனென்றருளல்.

(இ - 4) அளவிறந்த வன்மையுடைய அருகரன் பூசுக்குதேவனாகிய சிவபிரான் யாவராலும் விலக்குதற்கரிய வரங்களைத்தந்து அவ்விடத்திலீற்றிருந்தனார் இப்பால் அசுரபயமவென்மையதில்லையென்று தேவர்களுக்கு அபயாத்தாமாகத் தமதுவலத்திருக்கரத்தைக்கெடுத்தருளிய காரணத்தால அக்காளிகரத்தில் வலம்புரிப்பிள்ளையாரென்னும் திருநாமத்தடன் எழுந்தருளியாவருக்குத்திரு நீசகிக்காக்கின்றனா விநாயகக்கடவுளென்று சூதபுராணிகர் நைமிசாரணியமுனிவர்களுக்குக் கூறினர். எ-று. ஆல்-அசை.

விநாயகர் அங்குசபாசம்பெற்ற சருக்கம் முழியிற்று.

ஆகிருவிருத்தம். ச. 103.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரிசாபந்திரீந்த சருக்கம்.

உருத்திரனுணர்ந்துதவமுனிவருள்ளக்களிப்பொடுமாதிருமால்
பரித்தசாபந்திராததந்தப்பதியினெனமுன்பகாந்திரான
மரைததன்மலரோனணையவ்வாய்மையுரைத்தயெனக்கேட்ட
நிரைததவருமெய்ச்சூதனிதுநெஞ்சுதுவகையுடனுரைப்பான்.

(இ - பு) இவ்வண்ணம் விநாயகர் அங்குசபாசமபெற்ற சரிதத்தை
ஆகியோடாதமாக வரைதததைக்கேட்டுணராத நைமிசாரணியீழுனிவா
கன்மணக்களிப்புடன் மீளவுஞ்சுதுபுராணிகரைநோக்கி கமலவாசகன பிர
மீனயொத்தவரே திருமாலடைந்தசாபாதீர்த்ததம் அச்சுருதிபுரத்தலேயே
என்றுமுன்பு திருவாய்மலர்ந்தீர் அச்சரிதததையும் உரைக்கவேண்டுமெ
ன்றுகேட்டுக்கொள்ள அரிப உணமைகள்நிறைந்த சூதுபராணிகர் இவ்வாறு
மனமகிழ்வுடன் கூறுகின்றார். எ-று.

(க)

ஆயும்வேதமுமுதமரர்க்கருளுமபெருமான்நிருததவத்தின்
மாயன்முன்னமவநதரனை வழிபட்டனனவ்வொமையெல்லார்
நூயநைமிசாரணியததொடக்கிறவத்திரியானுரைப்ப
னையமுதக்கேட்டிடுமினெனனிதனை ரகுநனிகழ்த்தினனாவ.

(இ - பு.) அறிஞர்களால் ஆராய்ந்துரைத்தக்க வேதங்களெல்லாவ
ற்றையும் தேவாசனக்கோதுவித்த சிவபிரான வீற்றிருந்தருளும் சுருதிபுரி
யில் முடிபுதிருமால் வந்துசனகருநோந்த சாபநீங்கும்படிவழிபட்டனர்
அச்சரிதங்களையெல்லாம் யாதொருபற்றுமில்லாத பரிசுத்தராகிய நைமிசா
ரணியமுனிவர்களே யான்கூறுகின்றேன் அன்புடன் கேளுங்களென்று
இவ்வாறு சூதுபராணிகாகூறினர். எ-று. ஜில்-அசை.

(உ)

சொன்னாடி ரேதாயுகமதனிற்சொல்லுமந்தரபபேர்ககறப்த்திற
பொன்னாடி-றையுநெடுமாலும்புகுநதோர்தனிமண்டபத்திருந்து
சொன்னாடினர்கனவ்வெல்லையுதனத்தாலவளிபெற்றேன்
முன்னாடியிழ்கான்பவன்போலமுன்றுகாலங்களுமறிவோன்.

(இ - பு.) பழையகாலமாகியதிரேதாயுகத்தில் அந்தரகற்பத்தில் தே
வேந்திரனும் திருமாலும் ஒப்பந்த ஒருமண்டபத்திற்சூதிருந்து வார்த்தை

யாடிச்சொண்டிருந்தார்கள் அத்தருணத்து பரிசுத்தமாகியதவத்தினால் வல்லமையடைந்தோன் தனக்குபின்னாலுள்ளபொருள்களை மூன்னுள்ள கண்ணடியிற பார்த்தறிபவனைபோலதிரிகாலவர்த்தமானங்களையும் ஜயந்திரிபறவுணர்த்தவன். ஏ-று, (க)

செய்யசடையுங்கமண்டலமுஞ்சிறந்தசீரை செறிமருங்குங்கையிறசெபமாலிகையுமொளிரகாதிபுனைநதகுண்டலமுமெய்யிறமறிதததிருநீறுமீவதமபழுததகனிவாயுமபையறடையுமெழிலகாட்டப்பகாகண்ணுவமாமுனியுற்றான்

(இ - பு) சிவந்தசடையும் சமண்டலமும் சிறப்பமைந்த மரவிரிதரிந்த இடையும் திருக்கரத்திறுங்கிய செபமாலிகையும் திருச்செவியில் அணிந்த ஒளிவீசுகருண்டலங்கடும் திருமேனியிற் புரிய திருவெண்ணீறும் வேதங்கனோதிச்சிவந்த சொவகைகனிபோனதிறுவாயும் மிருதுவடையும் அழகைச்சரக்கண்ணுவரொளிறுந்திருநாமமுடைய முனிவாவதார். ஏ-று. இவ்விரண்டிருளகம். (சு)

வந்தமுனிவேநதவைபுறவருமன்னென சசிலபோதிருந்தானந்தவரியுமிந்திரனுமறிந்தமவனமாட்டனுசிலரானந்தைமதத்தாலிவின்னஞ்சொகதாரிலைநம்பாலென்றுபந்தமறுத்தவவனினைநதுபாரத்தான்சிறந்தரபோற்றுகே.

(இ - பு) இவ்வாறுவந்த அக்கண்ணுவமுனிவா தேவசபையடைந்து தேவேந்திரன்வருவானென்று சிலாழிகையிருந்தார அதவரையில் அந்த திருமாலும் இந்திரனும் இம்முனிவாவந்திருப்பது அறிந்திருந்தம அவரிடத்துவரவில்லை இவாகள் மனோகருவத்தால் இன்னம்நாமிடத்தவரவில்லை என்று பாசபந்தங்களற அம்முனிவர் யோசித்துப்பார்த்துக் கோபத்தை அடக்கக்கூடாதவராய். ஏ-று. ஏ-அசை. (ரு)

மெய்யுந்துடிப்பவாய்துடிப்பமிழிகுடிப்பநாத்துடிப்பக், கையுந்துடிப்பகசாறுடிப்பககடைக்காலத்தினுத்திரன்போல், வெய்யகனலபோன் மிகக்கொதித்தவிண்ணடைசது மழிப்பனைப்பையுந்துடிப்பச்சீறியெழும்பணிபோலெழுந்துபறக்கத்தான்.

(இ - பு) தேகமுந்தடிக்கவும் வாய்துடிக்கவும் கண்கள்துடிக்கவும் நாத்துடிக்கவும் கைகள்துடிக்கவும் கால்கள்துடிக்கவும் ப்ரளயகால உருத்திரனைப்போலவும் சொடியவடவாமுகாக்கினியைப்போலவும் ஆக்ஷரித்தததேவலோகம் முழுதும் அழித்தவிடுவேனென்று பனாமருடங்கள் துடிக்கச்சீறியெழுங்கின்ற ஆகிசேடனைப்போல கோபித்தெழுந்த பல்லைக்கடித்தார். கண்டார்தேவர்கலக்குற்றார்க்குமிடங்களைசருந்தசோந்தார் வண்டாரளகத்தரமகளிர்மணிக்கைமுறித்துவயிறலைத்தார் தண்டார்தருவுந்தழையுதிர்த்துத்தருந்தன்னொழியுமறதபயங்கொண்டாவமுதுங்கொடுத்திலவான்கோனாகியருங்குலைகுலைந்தார்.

(இ - பு.) இவ்வாறு கண்ணுவமுனிவர் கோபங்கொண்டதை தேவர் கன்பார்த்து கலக்கமடைந்து தங்களைக்காத்துக்கொள்ளும்பொருட்டி ஒளித் திக்கொள்ளத்தக்க இடத்தைக்கருத்தில் ஆலோசித்தார்கள் வண்டிகள் நீங் காரஞ்செய்யும் கூர்தலையுடைய தேவமாதர்கள் தங்கள் அழகியகையை முறித்து வயிற்றைப்பிசைந்து கொண்டார்கள் பூவின் தாள்களமைந்த கற் பகவிருட்சமும் தன்னிடத்துள்ள தழைகளையுதிர்த்துக் கேட்டோர்க்குத் தட்டாது கொடுக்கும் தனது தொழிலையம் மறந்துவிட்டது காமதேனுவும் பயமுற்று அமுதத்தையுங் கொடுக்கவில்லை இத்திரன்முதலானவரும் நடு கெங்கினார்கள். எ-று. (எ)

ஏறுபுரிவோமினிகாமென்றிமையோர்வேநதநதிருமாலும் வேதமுனிபபாறபயமடைநது வேண்டிப்பலவாத்துதித்திடலுங் கேதமகவானசொலுமின்சொற்கொளினிறகேசவனை பேதமுமமுங்கையனாகியிருக்க வெனச்சாபமுமுரைத்தான்.

(இ-பு) இனியாத செய்வோமென்று இந்திரனும் திருமாலும் அக் கண்ணுவமுனிவரிடத்து மெல்லப்போய் பலவாறாகக் குறையிரந்தித் தோத்தி ரஞ்செய்யக் குறறம்பொருந்திய இத்திரன்கூறிய இனியசொற்களைக்கேட்டு ககொண்டு எதிரில்நிறநின்றதிருமலைப்பழிப்படைந்த ஊமையனாக இருக் கக்கடவாயென்று சாபமுமிட்டார். எ-று. (அ)

மலர்மாதொருபெண்மானாகவான்வேநதொருவேடுவனாகக் கலனார்களபமுலைச்ச்சியுநகானக்ருதவர்மகளாக வலனாதவத்துமாமுனியிவ்வண்ணஞ்சுபித்துவழிக்கொள்ளச் சொலநாநிலராயப்பினரெனாநதுதாயோன்றனககங்கிவைசொன் னார்.

(இ - பு.) தாமரைமூலர்வவசிக்கும் இலக்குமிபெண்மானாகவும் இந்தி ரன் ஒருவேடனாகவும் ஆபரணவசளணிந்த கலவைசகாந்து தோய்த்ததனங் கையுடைய இத்திரானியும்வனாத்தரவாசிகளாகியகுறவர்ககளாகவும் இவ்வ ண்ணம் தவவலிமையுள்ள அக்கண்ணுவமுனி வாசுபித்துமழந்தபோனார் அப்போது இவாகள யாதொன்றுஞ்சொல்ல நாவெழாதவர்களாய் அவ ரைப்பின்னேதொடர்ந்துசென்று அம்முனி ஒருகருஇவைகளைக்கூறுவதாயி னார்கள். எ-று. (ஆ)

கடல்வாயாலமெடுத்துண்ட கறையார்கண்டத்தனைநிகர்த்த வடன்மாதவனேநீசபித்ததகலுநெறிநீயறைகியெனத் தொடர்மாமணிவண்ணனைநோக்கிநொலைவிலுனதுதுயருமலர் மடமானுறுசாபமுமகலுமவகையிதென்றுவகுத்திடுவான்.

(இ - பு) பாற்கடலிறறோன்றியவிடத்தை எடுத்துண்டருளிய கரிய ண்டத்தையுடைய கவிரானபபேன்ற தவவலிமையுள்ள கண்ணுவமு

னிவரே தேவரீர்பித்தசாபம் தீரும்வழியைத் தேவரீரேகூறவேண்டுமென்றுகேட்க பிண்டொடாநதுவரும் கீலமன்போலும் நிறத்தையுடைய திருமாலேப்பார்த்துக் அகற்றக்கூடாத உனசாபமும் தாமரைமலரிலவசிக்ரும இலகருமிசுரு நோநதசாபமும் தீரும்வகையிதுவாகுமென்று சொல்லுகின்றா. ஏ-று. (கௌ)

இலரக்குங்கடல்குழமானிலத்தினெழிலாரச்சித்தலம்கணுகுரைககுநிநிதித்தசையநனிலொருமீயாநனைபுபயாவெனளிவரைக்குமுயாதகதுயமையுமறைசைத்தலத்திலேமுடியாமபரைக்குமினிபவேகபரிபரணைதொழப்பொமென்பகாரந்தான (இ - பு) ஒலிகருங்கடல்குழத்திலுலகத்தில அபகுள்ளவரும் திருக்காஞ்சிலத்திறகுந்ருகிதிகருல ஒருயோசனையுடைய திருக்கயிலையிலும் உயாவாகிய பரிசுத்தமறைந்த சுருதிபுரியலுமுடியாகிய யாருகினியராசிய வேதபுரிசரைவணங்கிறப்பாமென்று சாபவிராசு வகறினா. ஏ-று. (கௌ)

நருநாட்டரசேசசுபுடளித்தகையிரொடுவேடுவராகித் திருமாட்டுதித்தவினாமயிலைசேசநாதங்கெடுத்ததநீவளாததுக கருநாட்டறியாவருவெடுகோனகாரத்திகேடமகாரித்துப்பின னுருநாட்டதனையுடையெனவுரைத்தகையிலைக்கெய்தினாலு.

(இ - பு) கற்பகதருள்ளையுடைய தேவலோகத்தினவனுடிய இரநே நீ இரதிராணியுடைய இநிலவுலகத்தெனொடிய வேடுவமரபினமாகி இலகருமியிடத்ததித்த இளமைதவையெனவேனே சோதநெடுத்தக கொண்டுபோய நீவகனவளாதத்தமலமயடைந்த மெய்ய உயார்களுக்கு கருவிலநாட்டுதல்லலாததிருவருளையுடைய மெதிரைவராகியு முருக்ககடவுளுக்குக்கொடுத்துபின்பு உனதரிபாராசிய தேவலோகத்தை அடையக்கடவாயென்று சாபவிராசு வகறி அக்கண்ணுமணிவா திருக்கயிலைக்குசென்றா. ஏ-று. ஆல அலக. (கௌ)

நாட்டாமரைக்கண்ணுவிடைபாரந்தாவகிமறைசைத்தலத்தெபுதிப்பாட்டாரளிமுசயர்வனத்திறபயின்றுசிலநாடவயுபுரிநதுவகோட்டாரணத்தையுரித்தமறைக்கொழநதைசசிலநாட்புகித்துருகூட்டாரவத்துயிலமாததுயோனெடுநாடொலைதசானே.

(இ - பு) தாமரைபோலுத் திருவடிகளையுடைய அக்கண்ணுமணிவா சாபத்தைப்பெற்று மறைசைமார்கரத்தையடைந்து பண்களைப்பாடும் வணிகளை மூரய்த்திருக்கும் உயாதவனங்களிலே சிலநாளதவமபுரிந் திருநதும் கொம்புகளையுடைய யானையைஉரித்துப்போதத் வேதபுரிசரைசிறிதுநான்புகித்தும் இவவாறுபணமுடிகளையுடைய ஆதிசேடன்மீதுகணவளரும் திருமாட்டுடுவகாலங்கழித்தனா. ஏ-று. ஏ-அசை. (கௌ)

கரியதிருமாவீப்பரிசுகருதிப்புகைசெய்திடலு

மரிபுகருதிபுரததிலவனரததனகருணைமனதேநோங்கிப்

பிரியமுறுமாவவனடைநட்பெருமாதவவசொலசாபத்தை

யிரியலபுரிவோமெனநண்ணியிமைபோகணங்களபுடைஞமு.

(இ - பு.) கரியகிறமுள்ள திருமாலிவவாறு தன்சாபமகீருமவாணம எண்ணிப்புகித்திடவும் அருமையாகிய இம்மனைசைமாக்கரததிலவற்றிருந்தருளும்பேதபுரிசா திருவுளத்தில் இருபைகரந்து தமமிடத்தனபுள்ளதிருமால் அடைந்தகணனுவ முனிவராலவோர்த சாபத்தை நிவாரணஞ செய்யும்புகினைத்து தேவகணங்கள் புடைஞமுடம்பட. எ.று. (௧௪)

மானுமழவுந்திருநதியுமணியாரரவுமலைமகருந

தேனுண்கமலக்கரகலத்துருதித்துமுரததுநகேகத்திற்

ருளுநதகழமழையுடமேறநனிநாயகவைந்தெத்திரிடைசின்

மேனவடிவுசொருந்திருமாதகிணையபரிசொன்றியிப்புவனல்.

(இ - பு.) மானுமழவும் கங்கையும் இரத்தினமுள்ளிச்சாபமும் உமாதேவியாரும் யாண்டிகா தேனுணும் தாமரைபோன்ற திருக்கரத்திலும் சிரத்தினத்தம் திருமாலிடும் திருமேனியிலும் விளங்கும்படி இளமையான இடபத்தின்மீது ஓபபற சிவபிரான்எழுந்தருளி எதிராகின்ற முன்பு வராகவடிவெடுத்த திருமாலுநதுவவகையானவாந்தையொன்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். எ.று. ஆல்-அசை- (௧௫)

உள்ளமுருகிநுபிரிந்தவயாபூசனை கடுகெனனுளமகிழ்ந்தேன [ணறள்ளவறியாக்ககன் னுய்வன்சொறசாபநொலைந்தேனதாமரைக்கவள்ளனீயோரிவிங்கமிவண்வைத்துடபூசிக்கேடுசென்று வெள்ளைவிடையூதியுமுறந்ததான்விண்மருதனிதருசெய்தான்.

(இ - பு) மனமுருகி நீசெய்து வாநதயாநதவழிபாட்டிரகு எழுதுள்ளம் மகிழ்ந்தோம யாவராலும் கீசுருதற்கரிய கண்ணுவமுனிவரிட்டசாபத்தைப்போக்கிஞோம் தாமரைபோலங்கண்களையுடைய திருமாலே கீடுநசிவலிங்கத்தை இவ்விடத்தப் பிரதிட்டைசெய்து பூசித்துப்பிறகு உனது பதவிகருசெல்லுககடவாயென்று வெள்ளிடபழார் துவந்தசிவபிரான கட்டையிடத்ததிருமாலும் அவ்வண்ணமே ஓயற்றினார். எ.று. (௧௬)

விடையோன்மாறகுண்டைகொடுத்ததுவிளநகுமிலிங்கத்திடைமறைசடையாரதவலேடத்திருமாற்றாபித்தகுறாறருரணியோ நதயாரடையார்புரந்தியத்திடுமநதவரணைத்தவததீசுரனென்பா றிடையாதவண்பபூசிக்கேநாரிடர்தீரத்தடுவரெனவுரைத்தான்.

(இ - பு) இடையாகணத்தையுடைய சிவபிரான் இவ்வாறு திருமாலுக்கு விடைகொடுத்தருளினிவ் வங்கியருக்கும் சிவலிங்கத்திற்குந்தருளினார் சடைகள பொருத்திய நவவேடத்தையுடைய திருமால் பிரதிட்டைசெய்த

தால் இஃகிலவுலகத்தோர்பகைவாகளது திரிபுரமெரித்தருளிய அச்சிவபெரு
மானைத் தவத்தீசுரர் என்று கூறுவாகன விதிவறாது அச்சிவலிங்கப் பெரு
மானைப் பூசித்தவர்களது இடுக்கணையகற்று வரென்று குதபுராணிகாகூறினா

வேறு.

இன்னமுமாயன் பூசைமுடிததவிபஸ்கேணமின்
முனனமோர்காலத்திநதிரை கேள வனமுனிவாலே
வனனலமில்லாததீயவரக்கரவலிமாள் ப
பன் னுமகததுயாபிருகுவினுக்குப்பகையாக.

(இ - பு.) இன்னுத்திருமால பூசித்ததரிதவகேளுவன் முன்னொரு
காலத்தில் திருமாலகோபத்தினாலமிக நன்மையென்பதில்லாத கொடிய
அவுணாகளது தவவலியைக்கெடுக்கும்படி நினைத்தஅவாகள விருத்திக்காக
யாகமபுரியும் பிருகுமுனிவருக்குவ்ளோதமாக எ-று. ஏ அசை. (கஅ)

அந்தமுனிச்சோபன்னியையுமமற்றவடவ்னைத்
தந்திருநகதுததையலையுநகோறலைசெய்தான
வந்துதவதுப்பிருகுவறிந்துமாயோன்மேற்
சிந்தைசினத்துத்தீயதொர்சாபஞ்செபபுறமுன்.

(இ - பு.) அப்பிருகுமுனிவரது ஒப்பற்றபத்தினியையும் அவனைப்பெ
ற்ற உயர்குலத்தினளாகிய அவனதாயையும் கொன்றா இதுனைத்தவசிரேட
ட்டராகிய பிருகுமுனிவாஅறிந்து திருமால்மீது மனத்தின்கன்கோபம் அநி
கரித்துஒப்பற்ற கொடியசாபங்கூறினார். எ-று. இவ்வீரனெங்குளகம்.

மாயிருஞாலமாதாவயிற்றின் மகவாக
வாயிரம்யோனியின்வழியாவந்தலையென்னச
சேயிரும்வேணிச்செய்தவன்துசெபபிம்போ
தாயிரநாமத்தண்ணலுமுள்ளமருளுறமுன்.

(இ - பு) பெரிய கிலவுலகத்தில மகளிராக வயிறற்றிப்பிள்ளையாக
ஆயிரம்பிறவிகள் யோனிவழியாகவந்து அலையக்கடவாயென்றுமிகப்பெரி
யசடாபாரத்தையுடைய தவசிரேட்டராகியபிருகுமுனிவா இதுனைக்கூறும்
போது ஆயிரத்திருநாமத்தையுடையதிருமாலும்மனத்தயரடைந்தார். எ-று

மாதவனோதுஞ்சாபமகற்றுமவகையுன்னி
வேதமுரைத்தநாதனிடததுவிரை வெய்தி
யோதிவணங்கிப்பூசனைமுறறியுளநைந்தே
சீதரன்மிக்கவிசனையன்பிற்றுதிசெய்தான்.

(இ - பு.) பிருகுமுனிவாகூறியசாபத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளும் வழி
யைக்கருதி தேவர்களுக்கு வேதமோது வித்தவேதபுரிசரிடத்தில் விரைவா
கச்சென்று தனக்குநேர்ந்த சாபத்தைக்கூறித்தொழுது பூசித்து மனமுருகி

த்திருமாலானவர் மேலான சிவபிரானை மெய்யன்போடு தோத்திரஞ்செய்தார். எ-று. (உக)

இந்திரைநாதனேத்தியவெல்லையிறையோனுங்
கொந்தலாகொன்றைகூன்பிறைசூழ்க்கூங்கோட்டு
மந்தரமானுமான்மழுவேந்திமலையீன்ற
செந்துவாவாயுமைபாலுறவந்தான்சேவேறி.

(இ - பு.) இலக்குமிநாயகராகிய திருமால் இவ்வாறு தோத்திரஞ்செய்ததருணத்துச் சிவபிரானும் கொத்துகளாக அலாந்தகொன்றை மலாமாலையையும் இளம்பிறையையும் சடையிறறித்துக்கொண்டு கூர்மையான சிகரங்கனையுடைய மந்தரகிரியைப்போன்ற மாணையுமமழுவையுந்திருக்கூரத்திற்றாங்கிக்கொண்டு இமயமலையரையன் பெற்றநுளியசிவந்தபலமம்போலும் இதழையுடைய உமாதேவியாரை இடப்பாசத்திற் பொருந்தவிடமீதுர்த்துகாட்சிகொடுத்தருளினார். எ-று (உஉ)

வேறு.

மலைமகளுகேள்வன்வந்துமாயனையன்பிடுனாக்கி
யலகின்மாதவத்தோன்சாபமகனறனவமராககாக
நிலனிலீரைந்துமாதரிடத்தினியவகுறித்து
வலன்மிகுமரக்கர்திமைமாற்றுதிமாலேயென்றான்.

(இ - பு.) பார்வதிபாகராகிய சிவபிரான் இவ்வாறு காட்சிகொடுத்து திருமலைப் பேரன்பிறைபாத்து எண்ணற்ற தவங்களைப்புரிந்த பிருகுமுனிவரிட்டசாபம் ஒழித்தது தேவர்களுக்காக இந்நிலவுலகத்தில் பத்துமாதா களிடத்து நீ பிறந்துவல்லமைமிகக அவுரைகளபுரியும் இடுக்களை ஒழிக்க வேண்டுமென திருமாலேயென்று கட்டினையிட்டருளினார். எ-று. (உங)

இன்னவாறுரைத்தவ்விசனேகியபின்னைமாயன்
பின்னர்மானூரத்திககிறபேசுமோராகுரோசமேவி
மன்னுமோரிவிங்கமபூசையியற்றயேமாலுஞ்செவற
னன்னநாயகனைப்பூதேவலிங்கமெனனச்சொலவார.

(இ - பு) இவ்வாறு கட்டினையிட்ட அச்சிவபிரான் மறைந்தபின்னர் திருமால் அச்சுருகிபுரிகுப் பின்பககம் வாயுமூலையில் ஒருகுரோசந்தூரத்திற்சென்று அவ்விடத்து நிலபெற்ற ஒரு சிவலிங்கப்பிரதிட்டை செய்து பூசித்த அத்திருமால் போய்விட்டார் அச்சிவலிங்கத்தை இந்நிலவுலகத்தினா அலிலிங்கமென்றும் சொல்வார்கள். (உச)

வேறு.

முன்னொருகாலம்பொன்னுறைமார்பன்முறனாரும்
பன்னகரானோர்குன்னரிமொயம்பிறப்பிந்தேறித

தன்னிணையில்லோன் வெண்கயிலைக்குச்சார்கின்ற
நன்னெறிதன்னிற்புளரரசின்நவில்லின்றுன்.

(இ-பு.) முன்னொருகாலத்தில் இலக்குமிவசிக்கும் மார்பினையுடைய
திருமால் வன்மைநிறைந்தகாகங்களின் வயிரியாகிய கருடனது தோளின்
மீதுவிடவாக ஆரோகணித்து தமக்குவேறுஒப்பில்லாத சிவபிரானதுதிருக்.
கயிலைக்குச்செல்கின்ற வல்லவழியில பறவைகளின் இறையாகிய அக்கரு
டன் இவ்வாறுசொல்கின்றான். எ-று. (உரு)

ஆயிரநாமக்தையநீரிநகவலையாழி
மாயிருஞ்ஞாலத்துள்ளவைபாவுமவாயாலுன்
மெயுதரத்தினுள்ளுறவைநகவெறுமென்ருன்
மேயிருதோளுமெபெறுகின்றசெயலன்றே.

(இ - பு) ஆயிரநாமபசுனையுடைய என்திறைவனே தேவரீர்
முன்புஇந்த அலைவீசம் கடலாறகுழ்த் மிககபெரிய இந்நிலவுலகத்துள்ள
பொருள்களனைத்தையுந்திருவாயினுணடருளித் திருவயிறறினுள்ளிருக்க
வைத்த வல்லமையெல்லாம் எனது உயர்ந்தஇரண்டு தோள்களுமேபெற்
நிருக்கின்ற தன்மையினளவுளதல்லவா. எ-று. (உசு)

என்றிவனோதுமெல்லையின்மாயனிவனுள்ளத
தொன்றியதீ தேவனமநமுதமவுடையென்று
நன்றெனவுன்னியென்னிலுந்நல்லடலென்றான்
பொன்றிகழ்மேனிப்புள்ளிநைபனபிறபோகின்றான்.

(இ - பு.) என்றிவ்வாறு கருடன்சொல்லுந்தருணத்தத திருமால்
இவன்மனதிற்கொடிய செருக்குற்றதனல்வரத அகநகாரவர்த்ததையென்
று ஆகும வல்லதென்றம நினைத்து என்னைப்பார்க்கிலும் மிககபலமுள்ள
வன்நியென்றா பொன்போலும் விளங்குத் சரீரதையுடைய கருடன்
ஆவனுடன் செல்கின்றான். எ-று. (உஎ)

எய்தியமாயன்வெள்ளியலைக்கண்ணிதுற்று
மெய்திகழ்நகதிமுன்னுவணத்தைவீறலோய்நீ
வைகுதியென்றேவைதகருண்மாயோன்மகிழ்வேறி
மைதிகழ்சுண்டத்தெயெருமான்மன்மிடைவநதான்.

(இ - பு) இவ்வாறு சென்றதிருமால் திருக்கயிலைக்கு இனிமையுட
னடைந்து உணமைப்பொருளாய் விளங்குந்தியெம்பெருமானுக்கு முன்
பாகசிறந்து கருடனைப்பார்த்து வல்லமையுள்ளவனே நீயிருதானே இரு
வென்றுகட்டினையிட்டு அருள்தங்கிய அத்திருமால்மனமகிழ்வுடன் நீலகண்
டராகிய எமதிறைவர் சந்திதானத்திற்சென்றார். எ-று. (உஅ)
இம்மூன்றுங்கூளகம்.

கண்ணுதலூர்திததுண்டவுயிர்ப்பாற்கருடன்கு
 னண்ணியருறைக்கண்ணுறுமந்தினலிகின்றான்
 புண்ணியநாசியூதையினுள்ளாய்ப்புறமேலாம
 விண்ணிடையுந்திமீளறுழைப்பமெலிகின்றான்.

(இ - பு) சிவபிரான்வாசனமாகிய நந்திதேவரது நாசியினின்றும்
 வருகின்றமூச்சியிறை சருடனாகுகினியோடுகூடிய ருறைக்காற்றிலாகப்
 பட்ட அந்துப்பூச்சியைப்போலவந்துகின்றான் அந்நந்திதேவரது கிறித்த
 நாசியின்காற்றிறை அந்நாசிகுட்டுசென்றும் வெளியிலுயர்ந்த ஆகாயமள
 வும்போய்மீண்டு நாசிக்குட்டுசெலுத்தவருவதுகின்றான். எ-று (உக)

சக்கரபாணிதன்னுடனேதுநதகைகசந்தி
 ரெக்குடன்மாயநெஞ்சுதளர்ந்துநிலையாத
 துக்கமுழுன்றுசோவுறுபெல்லேனாயோனாந்
 தக்ககணத்தோனெருவனநிந்துதயவாகி.

(இ - பு) சக்கரபாணியாகிய திருமாலுடன் கூறியவன்மைசெட்டுத்
 தேசம்மைந்தழியமனந்தளாவெய்தி ஓரிடத்தில் நிலைக்கவமையாததுகசத்தி
 னால்வருந்திச் சோவடையுங்காலத்தில் அதிபரிசுத்தராகிய தருதியமைந்த
 சிவகணத்தவர் ஒருவாரறிந்து கிருபையுடையவராய். எ-று. (உ௦)

சென்றரியோடுசெப்பலுமன்னோன்சிவனோடே
 பொன்றிகழ்மேனிப்புள்ளிறைசெய்கைபுகன்றிட்டா
 னன்றெனவிசைவ்வுவணநகய்நவ்வீவானீ
 மன்றன்மிகுமபொறபைந்துளவோனைமதியாமல்.

(இ - பு) சிவபிரான் சநிதிசுருச்சென்று அவ்விடத்துள்ளதிருமா
 லுடன்கூற அத்திருமால்சிவபிரானுடன் பொன்போலந்திருமேனியையு
 டையகருடனது செய்கையைக்கூறினா அப்படியாகவ்வென்று சிவபு
 ரான் அகருடனையழைத்துத்திருவாய்மலாந்தருளுகின்றா வீவாசனைமிகக்
 அழகியபசியதளபமாலையுடைய இத்திருமாலைமதிகாமல். எ-று. (உ௧)

மதமுறுகின்றநெஞ்சினனாகிமாவோனைப்
 பதறிமொழிந்தாய்நந்தியுயிர்ப்பாறபடுகின்ற
 யிதமுறுமாயறைமைதியாதவிடர்நீர
 நிதமறைசொற்றொருநையருசசித்திலெய்யீ.

(இ - பு.) அகங்காரங்கொண்ட மனமுடையவனாய் இத்திருமாலினி
 டத்துப்பதறினவார்த்தைகூறினாய் அதுகாரணத்தால் நந்தியினதுகவாசத்
 தாற்றுன்பப்படுகின்றாய் நன்மையமைந்த திருமலைமதிக்காதபாவந்தீர
 வேதத்தைத்தேவர்களுக்குக் கூறியசிவபிரானைத் தினந்தோறும் நீயுசிக்கக்
 கடவாய். எ-று. இவ்விருண்டுருளகம். (உ௨)

வேறு.

பன்னகவயிரிக்கிவவாறுரைத்தவன்படர்ந்தபின்னைத்
தன்னிசைநூர்திருந்திதனையழைத்தென் சொலின்றி
நன்மையவாயினதேவனவிவறசெய்தாய்பாவந்
துன்னியதகலவேதருசொலவியைப்பூசியென்றான்.

(இ - பு) கருடனாகியவாறு கட்டையிட்டு அவன்சென்றபின்பு
தமதவன்மையுள்ளவாளுமாயி நாததேவனரையழைத்து எமது உத்திரவி
ல்லாமல நன்மையமைந்தகருடனை வருந்தச்செய்தனை அதனால் பாவம்வந்த
து அப்பாவந்திருப்படி வேதபுரிசரைப்பூசிக்ககடவாயென்று திருவாய்ம
லாந்தருளினான். ஏ-று. (கரு)

நந்திக்குநந்தியீது கவின்றவன்போயினினைக்
கந்திக்குநதுபககஞ்சககண்ணனை நோக்கியுன் றன்
சிறிதைக்குடசெறித்தபுண்ணஞ்சமுனையித்ததுசொலாது
நிந்திக்கும்பாவந்திரநீயுமப்பரிசுசெய்தி.

(இ - பு.) நந்தியெம்பெருமானாகுச்சிவபிரான் இவ்வாறுகூறிஅவர்
சென்றபிறகு பரிமளிக்ருந்தனபமாயுடைய தாமரைககண்ணராகிய திரு
மாலேப்பார்த்தது உன்மனதின்கண் வஞ்சத்தை மறைத்தவைத்தகொண்டு
இக்கருடனைமது இடபத்தினமுன்பு நிறுத்திவந்ததைசொல்லாமல் நிதி
த்தபாவந்திரும்படியீயும் அந்தப்படி வேதபுரிசரைப் பூசையெய்ககடவாய்.

என்றுமைபாகன்சொல்லவிரதிரைகேன்வனெய்திப்
பொன்றிகழ்மாடவேதபுரித்தினிறசென்றுவானேர்க்
கன்றுமாமறைகளோதுமடலனைபூசைசெய்து
மன்றலநதுபபமாலுமணிமதிவ்வாயினீங்கி

(இ - பு) என்று உமாதேவியாராகிய சிவபிரான் திருவாய்மலர்ந்த
ருள இலக்குமிநாயகராகியதிருமால் பொன்மயமாய்விளங்கும் மாளிகை
கன்றிறந்த அச்சுருதிபுரியின்போய் அக்காலத்துத்தேவர்களுக்கு மகத்தா
கியவேதங்களை யோதுவித்தீவேதபுரிசரைப்பூசித்து வாசனைமழும் அழகி
யதுளபமாலையணிந்த அத்திருமாலும் இரத்தினங்களமுத்திய மதில்களையு
டையகோபுரவாயிலினின்றும்நீங்கி. ஏ-று. (கரு)

வடகிழக்காசைதன்னில்வாளியொன்றோடுகதூர
கெடியவனெய்தித்தூயவிலிங்கமொன்றியற்றிநீரா
கடியமலராதிகொண்டுகவினுறுபூசைசெய்தான்
படியிலப்பரனைச்சுந்தரேசபபேர்பகருகிற்பார்.

(இ - பு) அத்தலத்திற்கு வடகிழக்குத்திக்குள் ஓர் அம்போடுநூரத் தில் திருமால் அடைந்து பரிசுத்தமாகிய ஓர் சிவலிங்கப்பெருமானைப் பிரதிட் டைசெய்து சலம்வாசனைநிறைந்தமலர்கள் முதலியகொண்டு அழகமைந்த பூசைபுரிந்தார் இந்நிலவுலகத்தில் அச்சிவலிங்கப்பெருமானைச் சுந்தரேச ரென்று கூறுவார்கள். ஏறு. (நக)

முரணுறுநநிவேதமொழிந்தவன்பதியிலெய்தி
யரணுறுகோயிறகப்பாலமபுமுன் றோடுநூரத்
தரைமிசைவடபாற் சென்றுசங்சுரமபூசைசெய்தான்
பரனவன்றன்னைநநதியீசனென்பார்கள் பார்மேல்.

(இ - பு.) வன்மையுள்ள நத்தியம்பெருமான் வேதபுரியிறசென்று காவலமைந்த அங்குள்ளதிருக்கோயிலுக்கப்பால் மூன்று அம்போடுநூரத் திலுள்ள பூமியில் வடபக்கமாகப்போய்ச் சிவலிங்கப்பெருமானைப்பூசித்தான் அச்சிவபிரானை இந்நிலவுலகத்திலநநதியீசரென்றுகூறுவார்கள். ஏறு. (ந௭)

பொற்சிறைவயினதேயன போநதவெணய்தித்தாய
நற்சிவலிங்கபூசைநடகுதினைவனைப்பார்மேற்
றற்பரப்படசியீசனெனபாகடாழாதோர்க்கெல்லா
மப்புதமானசெலவமளித்தநனகடையுந் தீர்ப்பான்.

(இ - பு.) பொன்போலும் சிறகுகளையுடையகருடன் அத்தலத்தச் சென்று பரிசுத்தமாகிய நல்லசிவலிங்கபூசைபுரிந்தனன் அச்சிவலிங்கப்பெ ருமானை இந்நிலவுலகத்தில் தமக்குத்தாமேபரமாகிய பட்சியீசரென்றுரை ப்பார்கள் அச்சிவலிங்கப்பெருமானைத் தொழுதவாகட்கெல்லாம் அப்புத மான செல்வத்தைக்கொடுத்துப் பாவத்தையுந் தீர்ப்பார். ஏறு. (ந௮)

இன்னமுந் கேண்மினநதவெழிநகருடேசம்முழுவோர்
நன்னயமணமுமக்கட்பேறுழுவாணாமயாககதை
துனனுநோரிலலாவாழ்வுஞ்சொல்லபிரமிநோக்கும்
பொன்னருளாதிமறதைபுகழொடும்புவிமேல்வாழ்நது.

(இ - பு.) இன்னமுங்கேளுங்கள் நைமிசாரணியமுனிவர்களே அந் தஅழகியபட்சீசரைவணங்குகின்றவர்கள் மிக்கநன்மையுள்ள திருமணமும் புத்திரப்பேறும் ஆயுளும் சேகததில் அடைகின்ற நோயில்லாதசம்பததும் சரக்கவதியினுடைய கருணாகடாடசமும் இலட்சுமியின் கிருபையும் ஆதி யாகமற்றைச்சிறப்பினுடைய இந்நிலவுலகத்தில் நெடுநாள்வாழ்ந்தபிறகு.

வானகமடைந்தவகுள்ளவளனெல்லாந்துய்த்துப்பின்னா
ஞானமாதவர்கள் வாழ்நற்றிருக்கைகளைநண்ணி
மாணமெய்யடியர்கூட்டநாபபணின்வைகிமிக்க
தேனவீர்கடுக்கைகருஞ்சிவபிராணடிசோவாரால்.

(இ - பு) தேவலோகஞ்சொந்து அவ்விடத்திருக்கின்ற அச்சம்பத்து
ககளையும் அநபவிதத பின்பு மெய்ஞ்ஞானமுடைய பெரியதவமுனிவர்கள்
வாழும் நலவதிருககயிலையங்கிரியை அடைந்து மகத்தவமுள்ள மெய்த்தொ
ண்டா திருக்கூட்டத்தின்மத்தியில் தவகிரிந்து மேண்டேலும் தேன்பெ
ருருசின்ற கொனறைமலாமலைகுடும் சிவநிராள் திருவடிநிலை யடைவா
ர்கள். எ-று. ஆல் அசை. (சு0)

வேறு.

தலையுசுந்தரிபனைதனைககணனுவ
னலையுறுமாணுறுவாய்சசபித்திடக
கலைபெணமாணைகசானகந்தினி
னிலையறத்திரிநஞ்செருடியநாடனில

(இ - பு) கிரேதாயுகத்தில் இலசருமியைககணனுவமுனிவா அலை
யுந்தன்மைவாய்ந்த மாணுறவடையும்படிசபக்க கலையென்னும் பெண்மா
ளுகக்காடடிவ யாதோர நிலையுமில்லாமல் செருநாளதிரிந்துகொண்டிருக
கையில். எ-று. (சுக)

மாயனைநினைநதுளமவாடியோடியே
யாயதோடூதாததடியிலெய்தறு
நேயமானமவுனியாயகிகரின்மாதவந
துயனையிருந்தனனசொற்றசாபகதால்.

(இ - பு.) திருமலை நினைந்து மனம்வருந்தி யோடி அவ்விடத்திரு
ந்து ஓமலையின் அடிவாரத்திற் சென்றகாலத்தி அங்கு கண்ணுவமுனிவா
கூறியசாபத்தால் தன்னிடத்து அன்புமிக்க திருமால்மவுனியாக ஒப்பற்ற
மகாதவதைப்புரியும் பரிசுத்தராயிருந்தார். எ-று. ஏ-அசை. (சுஉ)

ஆங்குமாளோடியேயன்பினைமுக்க
தோங்கியேமகிழ்ந்துளமுாவநதகாலையிற
றுங்கியகருப்பமுந்தயங்கப்போயொரு
பூங்கொடியோளிடம்பொன்னைப்பூத்ததே.

(இ - பு.) அவ்விடத்தில் அந்தமான்ஓடி அன்போடு அத்திருமலை
முகந்து மகிழ்மீக்கூர்ந்து மனங்களித்ததருணத்தக கருப்பமெய்த அக்க
ருப்பத்துடன்சென்று ஒப்பற்றமலர்க்கொடியோல இலக்குமியையொத்த
ஒருபெண்ணைப்பெற்றது. எ-று. ஏ-அசை. (சுக)

அளித்திடுகருழுவியையன்பினைக்கியே
களித்திடுமெல்லையிற்கானவேடுவர்

தளிர் ததிடுமவனமெலாநதாவிடங்குற
வொளி ததிடுமான் பயந்தோடிச் சென்றதே.

(இ - பு.) இவ்வாறீன்ற அகமுநதையைப்பார்த்து மனங்களித்திரு
ஞ்ஞந்தருனதது வனவேடாகன தழைத்திருக்கும் காடுகளெல்லாம சுநறி
ப்பர்த்துக்கொண்டு அவவிடத்தவர அங்குக்குழைந்தையுடன் ஒளித்தக
கொண்டிருந்த அம்மான் பயந்து ஓடிப்போயது எ-று. ஏ-இரண்டும் அசை

வநதுடுமவெடுவாமாணைகசாண்சிலர்
சுந்தரகமுழுவியைத்தூக்கிப்போயின
நிந்திரைநொநுள மிரங்கிமாழுவே
சந்திரசேகாநறையுட்குதனன்.

(இ - பு.) அவ்வாறுவந்த வேடுவர்கள் அமையுனககாணாதவராய் அழ
கமைந்த குநதையைத்தூக்கிக்கொண்டு சென்றார்கள் இலக்குமிமனம்
நொந்துவருத்தித்தயரடைய சந்திரசேகரரடிய சிவபிரானதழைக்காது.
எ-று. (சடு)

மாணுநீக்கினுனமறைநையகன்
முனிடையிலிகமாய்ததாக்கணங்கின்முன்
பூநிலத்திருந்தனன்பொன்னுங்கண்டனள
பானலமொழியுடன்பரிந்துபூசித்தாள்.

(இ - பு.) சிவபிரான அமமானுருவத்தை நீக்கியருளி நிலத்தின்மீது
சிவலிங்கருபமாய அவலிலக்குமிக்குமுனபாக விருந்தனா அவலிலக்குமி
யுங்கண்டு பால்போலும் ஐனியதுதிமொழிகளைக்கூறி உளப்பரிவோடு பூசி
த்தாள். எ-று. (சசு)

தாதவிழ்க்குகையநதாமநாயக
னோதமிலித்தியையென்னுநாண்மலர்
மாதினுக்காயவண்வந்ததாலநத
நாதனைச்சிலிகமெனநவிறுவார்.

(இ - பு.) மகரத்தப்பொடிகளசிந்தம் கொன்றைமலராலாகிய சிவ
பிரான் குறறமற்ற இலக்குமியென்னும் அன்றிலாந்த தாமரைமலரில் வகி
கும்மாதகாக அவ்விடத்து எழுந்தருளினமையால் அச்சிவபிரானைச்
ஸ்ரீலிகமென்று உலகாகூறவா என்று குதபுராணிகர் கைமிசாரணிய
முனிவருக்குக்கூறினர். எ-று. (சஎ)

அரிசாபந்தீர்த்தசருக்கம் முறறிற்று.

சிவாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பிரமன்சாபந்தீரந்த சருக்கம்.

என்றுபுகழ்ஞ்சமுனியியம்பலுமினபெய்தினராய்
நன்றுலவுந்திருவுள்ளதையிசாநியத்தோர்
மன்றிடையாய் மகடவுண்மலரடியைவழுத்திமுனம்
பொன்றிகழ்பகாகபனபூசைபுரிந்தவைசொல்லுதியென்றார்.

(இ - பு) இவ்வாறு எவர்களாலும் புகழப்படுகிற குதமுனிவா திருமால் சரீர்தோந்தசரிதத்தைச் சொன்னவுடன் இன்பமடைந்தவர்களாய் நன்மைகூடக்கொண்ட திருவுள்ளத்தையுடைய நாயகியான முனிவர் சிற்சபையின்கண் திரைக்கதைய சிவபிரானது தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளைத்தடுத்தி செய்து பூநவத்தில் பொன்போலும்பிரகாசிகளும் தாமரைமலராசன்களில்வசிக்கவும் பிரமன்சனபாபம்நீக்கப் பூசைபுரிந்த சரித்தரத்தைச்சொல்லவேண்டும் என்றனர். ஏ-று.

(ச)

ஆங்கவரீதுரைக்கிடலுமன்புமனத்தினின்மிகவு
மோககிமுனிவரைநோக்கியுயர்மறைசைக்கலத்திலயன்
நிகரப்படுத்தி, நவகைசெப்புவனியான்சேண்மினெனத
தேவகுமருட்கடற்குதனைபிடுகுசெப்புவனல்.

(இ - பு.) அந்த நாயகியான முனிவர்கள் இவ்வாறு கூற உள்ளத்தில்மிக்க அன்புபெருகி அம்முனிவரைப்பார்த்து மேலாகியசுருதிபுரத்தில் பிரமன்சனது பாவம்நீக்கப் பூசைபுரிந்தசரித்தரைச் சொல்லுவன்கேளுங்கள் என்று தேவகியகருணைக்கடலாகிய குதமுனிவா ஆசையுடன் கூறுகின்றனர். ஏ-று. ஆல்-அசை-

(உ)

ஆகியில்வெண்கயிலைகளிலான்றலரோன்றனையழைத்து
வேதமறுமுதற்கோதுவித்திடுகென்றுரைத்திடலும
போதுநாண்முகனுமநதப்புனிதனைமுன்பிரணவத்தை
போதுதியென்றலுமதன்கணுமபொருளையுடையென்றான்.

(இ - பு) ஆகிகாலத்தில் வெள்ளியதிருக்கயிலையில் சிவபிரான் பிரமனைவரவழைத்து வேதங்களை முருகக்கடவுளுக்கு ஒதுவிப்பாயென்று கட்டையிடவும் தாமரைமலரில்வசிக்கவும் அப்பிரமனும் அந்தமுருகக்கட

வுளை முதலில் பிரணவத்தைச் சொல்லென்று சொன்னவுடன் அப்பிரணவத் திலுள்ள பொருளைச் சொல்லென்று கேட்டார். எ-று. (ங)

அறைகின்ற பிரணவத்தின்பொருள்யானேயெனவறிந்து

நிறைகின்ற மறையுரைத்திரீயென்றங்கயனுரைப்ப

நறைகொண்டமலர்க்கடம்பிஞ்சுகனுநகைத்துமல *

ருறைகின்றவனையிகழ்ந்துகணங்களைக்கூயிவையுரைத்தான்.

(இ - பு.) சொல்லுகின்ற அப்பிரணவத்தின்பொருள் யானே என்ற நினைத்துக்கொண்டு நிறைந்திருக்கும் வேதங்களைச்சொல் நீ என்று அவ்விடத் துப்பிரமன்கூற வாசனையுடைய கடப்பமலாமாலையணிந்த முருகக்கூவு ளும் சிரித்துத் தாமரைமலரில்வசிகளும் பிரமனையிகழ்ந்து சிவகணங்களைக் கூவி இவ்வாறு கூறினா எ-று. (ச)

முனசிறத்தமொழிதெரியாமுடனேக்காற்றனைப்பூட்டி

வன்சிறையிலிடுகென்னவலிக்கணங்களிர்ந்திடலுந

தன்சினங்கட்குவைகாட்டித்தன்பெயரத்திரம்விட்டலு

மென்சினங்கொண்டறுமுகனும்விட்டபடைதனையழித்து.

(இ-பு.) முதன்மையான உயாந்தவார்த்தைக்குப்பொருள்தெரியாத இந்தமுடனேக்காலில் விலங்குமாட்டி வலியசிறையிலிடுங்கென்று கூறக் கேட்டவலிய கணங்களிழுக்கவும் தனதுகோபாக்கினியைவீசும் எட்டுக் கண்களையுங்காட்டி தனதுபெயரையுடைய அத்திரத்தை விட்டவுடன் கொஞ்சங்கோபங்கொண்ட முருகக்கடவுளும் அப்பிரமன்விட்ட அதிரத் தை அழித்து. எ-று. (ரு)

திசைமுகனைத்தனைப்பூட்டிச்சிறைவைத்துச்சிருட்டிவினை

யிசையுறுநானமுடியோடுமிருந்தனைநடத்தினனல்

வசையறுமாநிலத்திலவன்சிருட்டியினில்வருகின்றே

ரசைவநானமுகத்தோருமியாவருமோருருவானார்.

(இ - பு.) பிரமனைவிலங்குமாட்டிச்சிறையில்வைத்து சிருட்டித்தொழில் இசைந்த நான்குமுடியுடனிருந்து அச்சிருட்டித் தொழிலைநடத்தினர் புகழ்பெற்ற நிலவுலகத்தில் அம்முருகக்கடவுளின்சிருட்டியில் உறபவிக் கின்றவர்கள் அசைவில்லாமல் நான்குமுகமுடையவர்களாகவும் ஒரேஉரு வத்தையுடையவர்களாகவும் இருந்தார்கள். எ-று. ஆல்-அசை. (சு) இவ்விரண்டுங்குளம்.

பாரதனிவிப்புதுமைபார்த்தருண்மாயவனிடத்தி

ரைதனும்போயுரைப்பநாரணனுந்தானுணர்ந்து

நீரதனைச்சடிவத்தினிறைத்தவன்பாற்சென்றுலகில்

சீரதனையுரைத்திடலுஞ்சிவனுமனத்தேறிதனிந்து.

(இ - பு.) நிலவுலகத்தில்கிணந்த இப்புதுமையைப்பார்த்துக் கிருபையுடைய திருமாலிடத்தில் நாரதமுனிவரும் சென்றுரைக்க அத்திருமாலும் அதனை யுணர்ந்து கங்கையைச்சடையில் தரித்த சிவபிரானிடத்திற்சென்று உலகத்திலுள்ள சிறப்பினைக்கூறச் சிவபிரானும் அதனைத்தமது திருஉள்ளத்தில் உணர்ந்து. எ-று. எ-தான், ஏ-அசை. (எ)

அன்புறுத்தினமகனையழைத்தலர்மகனைத்தனை பிணித்தா யென்புதுமையுரைத்தியென விளைபோனுமியையுரைப்பான் முன்புரைத்தபிரணவத்தின்பொருள்கேட்டான் முண்டகத்தோன் தன்பெருமையென்றெனுகைகலிஹற்றோதகம்குத்தேன்.

(இ - பு.) அன்புடையதமது குமாரராகிய முருகக்கடவுளை வரவழைத்துப் பிரமனைவிலங்கிட்டனை என்ன அதிசயமசொல்லென்றுகேட்க முருகக்கடவுளுடைய இவ்வாறுகூறுகின்றாரா அப்பிரமன் முதலிங்குறிய பிரணவத்துக்குப்பொருள்கேட்டபோது அவன் தனதுபெருமைதான் அப்பொருள் என்று கூறினான் அதனற்றான் விலங்கிட்டனன். எ-று. (அ)

என்றிடலுமரன்மகிழ்வுறறியம்பியவப்பிரணவத்துக் கொன்றியநற்பொருடனை நியுணர்நதனை கொலெனக்கேட்ப வென்றியுறுமகனறிவேனெனவவனும்எள்ளம்புகெனப் [ன்.

பொன்றிகழ்வேணியன் காதிப்பொருமயிலவேலவன்புகன்றா

(இ - பு.) என்றுகூறச்சிவபிரான திருவுள்ளமகிழ்ந்து நீ கூறிய அப் பிரணவத்துக்குப்பொருநதிய நல்லபொருளை நீ அறிந்திருக்கின்றாயா என்று கேட்க வெற்றியடைந்த அமுருகக்கடவுள் அறிந்திருக்கின்றனன் என்று கூறச் சிவபிரானும் அதைச்சொல்லுவாயென்றுகேட்கப் பொன்போலும் விளங்கும் சடையையுடைய அச்சிவபிரானது திருச்செவியின் யுத்தத்திற் குரிய கூறியவேற்படைதாங்கிய முருகக்கடவுள்கூறினர். எ-று. இம்மூன்றுங்குளகம். (க)

ஆதிபிரணவத்துண்மையறைகுதலுமரன்மகிழ்ந்து

வேதனையாங்குணவித்துவிளங்கியவேரங்காரததுக

கோதுபொருணுனெனறையுரைத்தபவந்தவிரந்திடுதி

பூதலத்தாரணபுரத்திற்போந்துகமைப்புகித்தே.

(இ - பு.) முதன்மையாகிய பிரணவத்துசுருரிய உண்மைப்பொருள்க்கூறக்கேட்டுச் சிவபிரான் திருவுள்ளமகனித்துப்பிரமனை அவ்விடத்து வரவழைத்துப்புகழ்விளங்கிய பிரணவத்துக்குக்கூறும்பொருள் நான்தான் என்றுகூறியதோடத்தை நிலவுலகின்கணுள்ள சுருகிபுரியிற்சென்று நம்மைப்புகித்து நீக்கிகொள்ளக்கடவாய். எ-று. ஏ-இரண்டும்-அசை.

வெண்கயிலைக்கடவுளினுவிளம்பலும்பூதலத்தினிடை

தன்கமலத்தயன்மறைசுத்தலஞ்சார்ந்துவானவர்க்குப்

பண்கலந்தமறையுரைத்தபரமம்மலரடியினை யைக்
கல்கலந்தேயுறநோக்கிக் கருதிறழ்ச்சினை புரிந்தான்

(இ - பு.) வெணமையான திருக்கயிலைக்கிறையாகிய சிவபிரான் இவ்வாறு திருவாய்மலர்ந்தருளும் குளிர்தகபலாசனாகிய பிரமன் நிலவுலகின்கண்ணுள்ள வேதபுரியையடைந்து அங்கு சதேவாசனாகுப் பண்களமைந்தவெதம் ஒதுவிசைவேதபுரிசா தாமரைமலாபோலும் இரண்டுதிருவடிகளைத் தரிசித்துத் தனதிகயத்திருநதி உயர்ச்சவழிபாமயற்றினன். எ-று. ஏ-அசை (கக)

தினமபலநிரதகுயன் பூசைசெய்திடலுமெமபெருமான்
மனமபயின நகருளைபனாய்மாளமழுகைதகலமேந்தி
யனம்பயிலகேதனன் முன்னராகி யோசிரணவததின்
கனாபயிலுமபொருணையென்றவறனகடைகழித்தோம்.

(இ - பு.) இவ்வாறு பிரமன் பூசித்துவரப் பலதினங்கழித்து எமதி நைவர் தாங்கியதநில திருவருளுடையாய் மாணமமழுவ திருக்கரத்திற் றாங்கி அன்னசொழியையுடைய அபரிமணசு குகாட்கொடுத்தப்பிரணவத்தின் பெருமையிறகிறதபொருள நானேமென்று கூறிய பாவததை ஒழித்தோம். எ-று. ஏ-அசை (கஉ)

இத்தலத்திலொருவிங்கமியறநியெல மபபூசித்து
முத்தலத்ததுஞ்சிருட்டி னினை முயலுதிடு என்றுரைத்தருளக்
கொத்தித்தந்தநாமரையவனுக்குணககிருகடி கைதூரஞ்
சித்தமகிழ்ந்தெய்தியங்கோசிவலிங்கமபூசித்தான்.

(இ - பு.) இரத்தத்தலதகில் ஒருசிவலிங்கப்பிரதிட்டையெடுத்து நம்மையருச்சித்தச் சொர்க்கம்மத்தியம் பாசலம் என்னும் மூவுலகத்தினும் உனது சிருட்டித்தொழிலைச் செய்யக்கடவாயென்று திருவாய்மலாநதருளக் கூட்டமான இதழ்களையுடைய தாமரைமலாவாசனாகிய பிரமனும் சீமுககில இரண்டுநாழிகைவழித் தூரத்தில மனமகிழ்ந்தசென்று அவ்விடத்து ஒரு சிவலிங்கத்தைத் தாபித்துப் பூசித்தனன். எ-று இவ்விரண்டுருளகம். (கங)

சிரயொருநான்கவனபூசைசெய்ததலைப்பரணைப்
பிரமலிங்கமெனவெவரும்பேசுவநுப்பிஞ்ஞகளைக்
கரமலாகுபயினர்துதித்தோர்காசினியிற்பவந்தீர்த்து
வரமதுபெறயிருமையினும்வாழ்வின மிசவயங்கடுவார்.

(இ - பு.) நான்குசிரங்களையுடைய பிரமன் பூசித்ததலை அச்சிவ பிரானைப்பிரமேசரென்று யாவருங்கூறுவர் அச்சிவபிரானைக் கைகளைக் கூப்பித்தொழுதவாசனும் சோதந்தருசெய்தவர்களும் இந்நிலவுலகத்திற்பா வந்தோடுது அனேகவரங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு இம்மையிலும் மறுமையிலுமிக்வாழ்வுடைத்து விளங்கிவாரகள். எ-று. (கச)

அப்பரணுச்சீசனுறுமாசையிலோர்கடி நெழியி
லெப்புலியும்புகழ்சுகமாமுனிவனிருநததிற்பன்னு
னொப்புரவினுடன்பூசைமுடிததுரகவிடநதீரந்தான்
செபபுமநதசிவற்றொழுநாரதீவ்நீநீரநதிடுவர்களால்.

(இ - பு.) அச்சிவபிராஹ்மஞ் சானியதிககில ஒருநாழிகைவழிதூர
த்தில் எய்வுலகத்திலும் புகழ் உற்ற சுகமுனிவா இருந்து அவ்விடத்து ஓர்
சிவலிங்கப்பெருமானைப் பிரதிட்டைசெய்து அநெகநாள் மெய்யனபோடு
வழிபாடுசெய்து சாப்பிட்டததைத்தீர்த்துக் கொண்டார் யாவருமபுகழும்
அச்சிவபிராணைத் தொழுதவாகள தங்களைவ்நீநீனைத் தீர்த்துக்கொள்வார்
என. எ-று. ஆல்-அசை.

(கடு)

மீட்டுமொருக்காலந்தவேதபுரத்தினிலெய்தி
வாட்டடங்குணுமைகேள்வன்மலரடி எயப்பூசித்தே
யோட்டவரிதாயபவமோட்டியதுண்டாகதைதையக்
தேட்டிடுமினென ரகுதனபினனுமிதுகிளத்தினுநால்.

(இ - பு) திரும்ப ஒருவ்சைபிரமன் அநதவேதபுரியிலடைந்து வா
ன்போனற வ்சாலமாகியந்ததம்முள்ள உமாதேவிபார மனாளுராகிய சிவ
பிரான தாமரைமலரொலும் திருவடி எயயருசுத்தி யாவராலும் ஒழித்த
ற்கரிய பாவநதை ஒழித்ததுகொண்டதன் அச்சரிதையைக்கேளுகனெ
ன்று குதபுராணிகா பின்னும் இவ்வாறுகூறுகின்றனா எ-று. ஆல்-அசை
வேறு.

கற்பகநாட்டரமகவிராகவினாலுங் குணாலுமாகண்டோருள்ள
மற்புகமுறலிடப் பரதமாட்டபுரி லத்தாலுமியா தேய்நதப், பொற்
பதியிற்றுகூடல்குழ் புன்யி ஸ்நாறு னாசரிதாறுன லெண்பாறன்னி
னற்புரித்ததினுநமமைநிகாப்பவ லெனவாமமதைகண்ணினுரால்

(இ - பு) தேவலோகத்து அரம்பாமாதாகள அழகினாலுங் குணத்தி
னாலும் கண்டவாகள் மனதின்ன அற்புதமடையும்படி பரதநாட்டி உமபுரி
கினற தன்மையாலும் இந்தத்தேவலோகத்திலும் சததிக்குங்கடல் குழந்த
பூவுலகத்திலும் நாடலோகத்திலும் பெண்களாய்ப்பிரதவாகள் நல்ல பரி
சுத்தத்தாலும் நம்மைப்போன்றவாகள யாரிருக்கின்றார்களென்றது தங்கள்
மனதின்ன அகங்காரங்கொண்டார்கள். எ-று. ஆல்-அசை. (கஎ)

அணங்கினர் நெருக்கினிமைமலையடைநதவைவசசிபரபாணியறிந்
துஞானமிணங்கியிடுகதைஉரைநாராயணனுமா முனிபாஸினிதினெ
ய்திக், குணங்களினுமின மையினுங்கோதினீரமையினுமொப்புக்கூ
றவானம், பணங்குலவுபணியுலகுபாரிதவீனமாநரிலாபபான்மை
யாக.

(இ - ௫.) தேவமாதர்கள் மனதில் அகந்தையற்றதைத் தேவேந்திரனறிந்து ஞானமடைந்த மனமுடையவராகிய நரநாராயணமுனிவரிடத்தில் இனிமையுடன் அடைந்த சகலகுணங்களிலும் இளமையிலும் குற்றமற்ற ஒழுக்கத்திலும் ஒப்புரைத்தற்குத் தேவலோகம்படத்தையுடைய நாகங்கள்வசிக்கும் நாகலோகம்பூவுலகம் 'இம்மூன்றுலகத்தினும் பெண்களில் லாததன்மையாக எ-று. * (௧௮)

ஒருமாதாதனைச்சிருட்டித்துத்தருகென்றமர்பிரானுரைப்பக்கேட்டே, யருமாதவப் பெருமானாகுகவானைக் கீறவதனினின்றும் வருமாதாதனைநோக்கி மகிழ்ந்தனன் மகாதிபன்மாதவதேனான் பாம், நருமாதாக்குயர் பரதசாததிமே முகலெவையுந்தயவிறநந்தான்

(இ - ௫.) ஒருபெண்ணைச்சிருட்டித்துத் தாவேண்டுமென்று இந்திரன்கூறக்கேட்டு அருமையமடைந்த மகாதவசிரேட்டராகிய அந்நரநாராயணமுனிவர் அவ்விடத்துத்தமது தொடையைக்கீற அதினின்றும் உற்பலித்த பெண்ணைப்பார்த்த இத்திரன்மனமகிழ்ந்தான் மகாதவசிரேட்டராகிய அந்நரநாராயணமுனிவர் அன்பினால் உற்பலிக்கச்செய்த அபபெண்ணுக்கு உயர்ந்த பரதசாத்திரம முதலானசகலமும் தயவினாடி கற்றுக்கொடுத்தார். எ-று. (௧௯)

கலையனைத்துமறிவித்துக்கவின் மேனியுறுமுறுப்பின்கண்ணிற றேன்று, நலமதனாறுருப்பசியாராமமுமிட்டருந்தவத்தோனல்கிணைப், பொலன்கொடியைக்கொண்டமர்ப்புரத்தினிற்சென்றவணி ருக்கும்பொன்னனாரிற், நலையையுறுமியல்காட்ட, ததனிமயினாட்டி யநோக்கித்தயையுற்றானால்.

(இ-௫) இவ்வாறு அநீதகசாத்திரங்களையும் தெரிவித்து அழகுபொருந்திய சரீரத்தின்பொருந்திய அவயவங்களினிடத்தாக கண்ணுக்குத்தோன்றுமநன்மையினால் ஊர்வசி என்னும்பெயருமிட்டு அருமைபாகிய அம்முனிவர் இந்திரனுக்குக்கொடுத்தா அநதப்பொன்போலும் அழகியகொடி போன்றஅப்பெண்ணை அழைத்துக்கொண்டுதேவலோகத்திற்போய் அவ்விடத்திருக்கும் இலகும்பியையொத்த அரம்பைமாதர்களில் முதன்மையுற தன்மையைக்காட்டுமபடி ஒப்பற மயிலைபோன்ற சாயலையுடைய அப் பெண்ணின் நாட்டியத்தைக்கண்டு அபபெண்ணின்மீதுகிருபை சுரந்தனன் எ-று, ஆல்-அசை. (௨௦)

கிறைமதி முன்றாரகைபோனிமமழுங்கியரமகளிர்நெஞ்சிற்றத்தங் குறையுறுகின்றனர்குழி மிக்கோகனகததயன்மருங்கிற்சூறுகியீதை யறைகுலவெவ்வுலகுமெளிதளிக்குழுன்றன் பெருமைமதியாமலெங்க, னிறைநரநாராயணன்பாலெம்மினலமுயரோருமாதினிதிற்பெற்று.

(இ - பு.) பூரணசந்திரன் முன் ட்சத்திரங்கள் போலத்தமது தேச சருகைந்த அரம்பையாள் மனதில் தங்கள் தங்கள் குறைவுகளை யெண்ணுகின்றவர்களாய் ஒருங்குசொந்து தாமரைமலாவாசனையுடைய பிரமனிடத்தடைந்து இவ்வாறு கூறுகின்றனா எல்லாவலகத்தையும் எளிதிற்குட்டிக்குந்தேவரீரது பெருமையை மதிக்காமல் எங்குள்ளைறவனாகிய இரதிரன் நரநாராயணமுனிவனிடத்து எம்மினும் அழகுயர்ந்த ஒருபெண்ணையினிமையுடன் பெற்றுக்கொண்டு. எ-று. (௨௧)

தன்னவைக்குப் புனிதமவடானெனக்கொண்டெமையிசுந்தரான் சாறுமநத, மினனிடைக்கு முயர்வடிவாய் விளங்குமொருமாதெம் பால்வேண்டியாங்க, ஞன்னிடத்தாகுந், மனமென்றுரைத்திடலுமயன்மகிழ்ந்தேயுமபர்நாக, ரிரநிலசதுமுதுமாதருத்தமததிலெள்ளவாயெடுத்துக்கொண்டு

(இ - பு.) தன்னுடையசபைக்குப் புனிதமானவன் அவளையெனக்கொண்டு எங்கையெல்லாம் இசுழ்ச்சிசெய்தான் ஆகையால் அந்தமின்போன்ற இடையுடைய பெண்ணினுள் சிறந்த சவுந்தரியமுடையவளாக விளங்கத்தக்க ஒருபெண் எங்குக்குவெண்டி நாய்கள் உன்னிடத்தில் அடைந்தோம் என்று கூறப் பிரமன்மனமகிழ்ந்து மீதலபாதலம்பூதலம் ஆகியமுத்தலத்தமுள்ளமகளிகளது உத்தமகூறில் ஒரெள்ளவெடுத்து,

வானொளிமின்னொருநவாய்வந்ததென மலாமகளில்வனப்புமிக்க, கானொழுகுங்குழறறனியோகாரிகையைச்சுருட்டித்துக்கமலதையன், மீனொழுகுவிழியுலகமெலவிப்பாலுத தமத்தெள்விதையிற்சோதக, தேனொழுகுமொழியிலைத்திலோத்தமையாமெனப்பெயரைச்செப்பினரால்.

(இ - பு.) ஆகாயத்தின்கண் பிரகாசிக்கும் மின்னலை ஒருருவெடுத்து வந்ததென்று சொல்லும்படி இலக்குமியிலும்மிக்க அழகுரவாய்ந்த நறுமணங்கமழங் கூந்தலையுடைய ஒப்பற்ற ஒருபெண்ணைச்சுருட்டித்து அப்பிரமன் சேற்கெண்டைபோல்விளங்கும் விழிசையுடைய மூவுலகத்தமாதர்களிடத்துள்ள உத்தமக்கூறில் எள்ளளவு எடுத்துச்சேர்த்துச்சுருட்டித்ததான் தேன்போன்றினிக்கும் வாரத்தையையுடைய மயில்ப்பாலஞ்சாயலுள்ள அப்பெண்ணுக்குப்பேயர் திலோத்தமையென்று கூறினான். எ-று. ஆல்-அசை. இம்முன்றுக்குளகம். (௨௨)

வேறு.

தந்தமடமாதெழினோக்கித்தண்டாமரைமீதுறுமிறைவன் சிந்தைகலங்கிமயறோய்ந்துசேர்வானெண்ணியுறுமெல்லை யந்தமடமானளித்தவனென்றஞ்சியோடவயனறொடரப் பந்துமுலையோர்மானாண்பதுமத்திறையுமதுவானான்.

(இ - 4.) இவ்வாறதான் சிருட்டிததமடமையுடைய அம்பெண்ணின் அழைச்சுண்டு குளிர்ந்ததாமரைமலர்மீது வசிகளும்பிரமன் மனம்பேதித்து காமநோய்கொண்டு அவனைப்புணர நினைத்துச்சமீபிததபோது அப்பெண்ணைவன் நம்மைப்பெற்றவனென்று பயந்தஓடப் பிரமனும் விடாது பின்பற்றித்தொடர்ந்தசெல்ல உடனேபொற்பந்துபோலும் தனங்குசையுடைய அவன் ஓர பெண்மான்வடிவெடுத்தனன் பிரமனும் ஆணைமான்வடிவெடுத்தனன். எ-று. (உச)

மாணங்கலையுமாகிபகருமருவிக்களித துமகிழ்ந்தபினைசு
தேனுண்குமுலாளர மபையாதற்கிரதிறகலநகசெலகின்ற
ளின்ங்கருதிதகனனுருவெடுத்தபிரமனினிதெய்திக
தானங்குறுமிலினிறசென்றானவைமுனிருந்தோர்தாங்கண்டார்.

(இ - 4.) இவ்வாறு ஆணமானும் பெண்மாலுமாகி உருவெடுத்த அவ்விடத்திற்சேர்ந்து சந்தோஷித்து மனமசிழந்தபின்பு வணிகன் தேனுண்ணும் கூந்தலையுடைய அப்பெண் தன்னுருவடைந்து அரமபையாகள் கூட்டத்திறசேர்ந்து போகின்றாள் பிரமன் இவ்வுருவந்தானடைந்த இழிவைநினைத்து உடனே அவ்வுருவத்தை மாற்றிக்கொண்டு தன்சுயஉருவத்தோடு இனிமையாகச்சென்றுதானவசிகுமபதவியை அடைந்தான் அப்போது அச்சபையிலிருந்தோர் அனைவரும்பார்த்தார்கள். எ-று. (உரு)
தான்-அசை. இவ்விண்ணெங்குமாம்.

அளித்தமகளை கதொடாந்தெய்தியனங்கன்கண்ணையினையிழ்ந்தது
களித்தபிரமனைவிகழ்ந்தாரகமலசுதிறையுஞ்சிருட்டி விரை
பொளித்ததுணர்ந்துதுயரெய்தியுஞ்ஞாநதுவதகுனமனனுகி
நளிர்த்தண்ணிமயவரைபசாரதான்வீணவநதுறாறாது.

(இ - 4) தான்பெற்றமகளியே பின்தொடாந்த சேர்ந்து மனமுகள்
மலரம்பிணுண்டாகிப காமநோய்த்நரபெற்று மனங்களித்தபிரமன் என்று
இகழ்ந்தார்கள் அப்பிரமனும் சிருட்டித்தொழில செய்வையாய் வாராமையைத்தெளிந்து துன்பமடைந்து செய்யவேண்டியதவத்தின்மீது மனமுடையவனாய் மிககருளாத இமயமலையை அடைந்தான் அவ்விடத்து நாரதரும் வந்தார். எ-று. (உச)

தருமுன்றொழி லுமுன்னுலகுநதவிர்த்திப்பொருப்பின்சாரலினகண்
வருபின் கருமமுடாத்திபெனமகனகேட்டிடலுமயன்றளர்ந்து
மருமென்குழிச்சோநதுறவசைகன்பலவுமவழங்கியதற்
கிருமுன்முதலேநீனைநதுதவமியற்றவிவணெய்தினனென்றான்.

(இ - 4) சிருட்டிகும உனதுகொழிவுபு உனதுபகியையுந்
வீட்டு மலைச்சாரலினிடத்தவநதிருசுகும உனதுகாரியத்தைக்கூறென்றுநா
ரதர்கேட்கப் பிரமன்மனந்தளர்ந்து தான்பெற்ற வாசனைகமழும்மெல்லிய

கூந்தலையுடையபெண்ணைச் சேர்ந்ததனால் தனக்குவந்த கெடுதிகள் பல வறறையும் எடுத்துக்கூறி அது தீரவேண்டிச் சிறந்த திரிமூத்திசொருப மாய்வினவரும் சிவபிரானினின்று தவமபுரிய இவ்விடத்தடைந்தனன் என்றுகூறினான். எ-று. இவ்விரண்டுங்குளகம். (உஎ)

வண்டாமரைபோன்மனகதுயருள்வகுததவுரையின்வண்மையை யுங், கண்டான்முனி நாரதனுள்ளங்கனிந்தேகருதியிவையுரைத்தான், கொண்டாய்பவமேபெரித்ததற்குக்குறித்தமொழியோபெருநதாக, முண்டானவனோகுவமெடுததுநீருணவெண்ணினதொத்த. .

(இ - பு.) வளப்பமான தாமரைவாசனாகிய பிரமனது மனவருத்த மும் அவன்கூறிய வாரததைகளின் வண்ணம்பாட்டையும் நாரதமுனிவர் கண்டு மனமிரங்க ஆராய்ந்து இப்பாறு கூறினா மிகப்பெரிய பாவத்தை அடைந்த நீ அதற்குத் தீவாகுககுறித்த வாரததையோ பெருந்தாகமெடுத்த வன் ஒருனெறுதோண்டி அதுனுண்டாகும் நீரைக்குடிக்க நினைத்ததை யொரக்கும். எ-று. (உஅ)

வேறு.

யாங்குசவமெத்தனைநாள்புரிவாயந்த விறைவென்கநாள்வருவனி யற்றுமபாவ, நீங்குவதெக்கால மதனபின்புசென்றுநீ சிருட்டித் தொழிலபுரிந்துநிற்பதென்று, பூங்கமலநிறைவாதெளிதென்றந்த பபூதலத்தில்வாயாலுமபுகலறகொவவா, திங்குறுமெப்பவமுமொ லலைதீர்க்கும்வேதத்திருக்காநாதனைப்பூசைசெய்குவாயால்.

(இ - பு.) இவ்விடத்து ஓத்தனைநாள் தவஞ்செய்வாய் அந்தச்சிவபி ரான் எண்ணிலவருவார நீ இயற்றியதோடம நீங்குவது எஞ்ஞாலம்அதன்பி ராகு நீ போய்ப்பழையடி சிருட்டித்தொழிலைச் செய்துகொண்டிருப்பது என்றைக்கு ஆதலால் அழகியதாமரையிலவடிக்கும் பிரமனே இது எனி தில்முடிவதல்ல இந்நிலவுலகத்தில் வாயாது கூறுதற்குச் சமமதியாதகொ டுமைவாய்ந்த எந்தத்தோடத்தையும் விரைவில்நீக்கும் சுருதிபுரியில் வசிக் கும் வேதபுரீசரைப் பூசிப்பாய. எ-று. ஆல-அசை. (உக)

சொல்லுதற்குமரிதானபாவமே னுந் தொடருகின்றபிரமகத்தி தோடமேனும், வலலமுனிவரரிமையோசாபமேனுமனத்தினுறு துயரேனுமவறுமையேனு, மல்லலுறும்பிணியேனுங்கொண்டாரந் தவாரணமாநகாப்பெருமானையிற்றழு, மெல்லியபஞ்சனலில்விழு நதனபோற்றீர்நதுவிரும்பியவைபெற்றுநலமேவுவாரால்.

(இ - பு.) வாயாற்கூறுதற்கு மருமையான பாவமாயினும் பின்பற் றித்தோடரும் பிரமகத்திதோடமாயினும் தவத்தில்வல்ல முனிவர்கள் தேவர்கள் இவர்களால் நேர்ந்தசாபமாயினும் வேறுவகையால் மனதிலுன்

டானதுயரமாயினும் தரித்திரமாயினும் தன்பப்படுத்தும்வியாதியாயினும் அடைந்தவர்கள் மேற்கூறியசுருதிபுரியில் வீற்றிருந்தருளும் வேதபுரீசரது திருவடிவில வணங்கினவுடன் மிருதுவாகியபஞ்ச நெருப்பில்விழுந்தது போல நீங்கித்தாங்கள் விருமபியவரங்களைக் குறைவினறிப்பெற்று நன் மையடைவார்கள். எ-று. ஆல்-அசை. (கூ0)

ஐயமுறியினனமொரு கரிகேளென்னவந்தணரிற்சுவர்த்தனெனு மறிவுதீராதோன், ரெய்யின்முலைமாதர்கலவியின்மேலுள்ளாதோ ய்ந்துபொருள்பலவுமநததுறைபாற்றோறறுக, கையினிதியிலனா கிக்காமம்விற்குங்கணிகையாமாட்ட னுக்கிலனாய்க்காமநோயை, நெ யனைபாற்றீரநதிடுவான்கருதியின்றவிபிரினைக்கொலைசெய்தான்வி னைவதோரான.

(இ பு.) இதில் உனக்குச்சாதேகநோன்றல் இன்னொரு திருஷ்ட டாந்தங்கேளென்று சுவாந்தனென்னும் பெயருடைய அறிவல்லாத ஓர மறையவன் மகளாகளது கலவியின்மீது மனமழுந்தி அவவழியிலேயே தனது கைப்பொருளையாவழிமுந்து கொஞ்சமேனும் பொருளிலலாதவறைய் வறுமையடைந்து காமஇன்பத்தைவிலைபடுத்தி மரததையாகளிடத்திற் செல்லாதவறையத் தனக்குண்டாகிய அக்காமநோயை தன்னுடையமாதா வினிடத்துத் தீர்த்துக்கொள்ள எண்ணி பிரஞ்சனக்கு விளையும்கேடுகளைச் சற்றும் உணராதவறையத் தன்னைப்பெற்ற மறையவனாகிய பிராவைக் கொ லைபுரிந்தான். எ-று. (கூக)

நிலநல்குருங்கருவியினுற்றநலநயாவினீக்குதலும்பிரமகத்திநெ டியநீல, முலைகிப்பககையிலொரு முசலந்தாங்கிமறையோனைத் தொடரமனநடுங்கியிருந், வலைகடலஞ்ஞலகமெலாநதிரிந்து மேவ ராலயங்குபல தொழுதுமகன்றிடாமற, கலைநிலவுதவழமாடனிதி- வேதக்கவினகரில்வந்தரனன்கழலிறழ்ந்தான.

(இ-பு.) நிலத்தினின்றும் மண்ணெவட்டியெடுக்கும் மண்வெட்டி யினுற் பிராவின் உயிரைநீக்கினவன பிரமகத்திதோடம் பெரியநீலமலை போலத்தனதுகையில் ஒரு இருப்புலகையை எடுத்துக்கொண்டு அச்சவா த்தனென்னும் மறையவனைப்பினரோடா அடைக்கண்டு நெஞ்சுந்டுகமுற் று அலைகளையுடைய கடலாறகுழப்பட்ட இத்தநிலவுலகம் முழுதுமதிரிந்து அவ்வவ்விடங்களிலுள்ள தேவாலயங்கள் பலவும் வணங்கியும் அபிரமகத்தி தஞ்னைவிட்டுநீங்காமல் சோடசகலைகளிறைந்த சந்திரன்வந்து தவரும் மாடங்கள்வளங்கிய வீதிகளையுடைய அழகமநதவேதபுரியில்வந்து சுருதி புரீசா திருவடிகளில வணங்கினான். எ-று. (கூஉ)

அந்நகரிற்றொடராமறபிரமகத்தியயலிருந்ததறிந்துமறையவனு மாக்கு, மண்ணியபொற்கலியாணகோடிநீர்த்தமதிற்றேய்ந்துபரா

பரணைவணங்கிப்போற்றி, யென்னையுறுநிமையைத்தீர்த்தாட்கொ
ளென்றேயிறைஞ்சுதலுங்சருணையொடுமிறைவெய்திப், பன்னுமி
ருபிறப்பான்குழுவீனையைநீக்கிப் பரகதிநதனன்கண்ணுற்பார்த
தேனியானும.

(இ - பு.) அச்சருதிபுரிக்குவந்தவுடன் அப்பிரமசத்திபின்றொடரா
மல நீங்கியிருந்ததை அவ்வேதியனுடையது அபவிடத்தலைப்பெற்றுள்ள
அழியகலியாணகோடித்தத்திலநீராடி வேதபுரிசரைவணங்கித்தித்து
வன்னையடைந்ததனைகளைக்கி யாட்கொள்ளவேனுமென்று குறைவீரக்க
எமதிறைவராகிய அவவேதபுரிசாகிருபையோம எகிதோனறியாவரா
னும் சொல்லப்படு இருபிறப்பாளனாய் அபமறையவனைத்தொடராத பிர
மசத்தியைத்தொலைத்து முததியின்பதையுள்ளா எனதுகண்களினால்
யானும் கண்டேன. ௭௨.

(கங)

அதனினுலதலமல லாதுவேறுவனறன்கடைதீர்க்காதொலைய
யதனிட்சென்று, வேதமுறையதிருநாபபொருளைப்பூசைவிருப
புடன்செய்திடாதீர்திவையெவனற, சேதலுநாரதனுடையபாபன
தகினுண்மைகொண்டேசெபுரிவெனையகநீர்மிட்டு, பொதுநான
முகனுமறைபபுரத்திற்சாரத்திடுவவபொருபாகனைப்பூசிகுநான்மன்
னே.

(இ - பு.) அகையலை அச்சருதிபுரியல்லாதவொந்தத்தலமும்
உனதுபாதகத்தைவீரவிநீர்க்காதுஅச்சருதிபுரியுபொய்தேவாசருநு
வேதமோதவித்த ஞானப்பொருளாகிய வேதபுரிசரை விருப்புடன் பூசி,
தத்துன்பத்தைத்தீர்த்துக்கொண்டவாய் பிரமணே என்றகுறும்புநாரத
முனிவர் கூறக்கேட்டு அநையேதன்மனநில வண்ணமையாகக்கொண்டுஅவ்
வாறேசெய்யக்கடவனென்ற சொல்லி அபவிடத்தினின்றும்நீங்கித் தாம
ரையிலவசிகரும் அப்பிரமச ருதிபுரியையடைந்து உமாதேவிபாகராகிய
வேதபுரிசரைப்பூசித்தான். ௭௩. மன்-மு-அசை.

(கசு)

வேறு.

கங்கையினுமுயிபுனிச்சகந்தகதிகனில்முழ்கி
மங்கையொருபாகனைபேசுவகலுந்நூசனைபுரியச்
செங்கையின்மான்மழுவேந்திச்சேவேறிக்கண்ணுதலும்
பங்கயநான் முகன்முன்னர்படர்ந்தினைப்பகர்க்கின்றான்.

(இ - பு.) கங்காநதியினும்மேம்பட்ட தூயமைவாய்தசேயனதில்
நீராடி உமாதேவிபாகராகிய சிவநாரணியே தினந்தோறும்பூசித்துவரச்
சிவந்ததிருக்கரங்களில் மானும்மூவும் தரித்தகொண்டு இடபத்தைவாக
ணமாக ஊர்ந்தொற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபிரானும் தாமரைமலரில்வழித்

கும் நான்குமுகங்களையுடைய அப்பிரமணுககெதிரிற்றேன்றி இவ்வாறு
திருவாய்மலர்த்தருளுகின்றார். எ-று. (௩௫)

தந்தமகடனையன்பாற்றமுவுபவநகவிர்ப்பதற்கோ
சிறந்தநிலத்தோரிவினுகமினிதமைத்தபழ்சித்தே
நந்தவிலாப்படைப்பதனைநடத்துகெகைகூறிட லு
கந்தமலரவன்றுதித்துக்கருத்தினுறுநதுயரொழிந்தான்.

(இ - பு.) சிருட்டித்தபெண்ணைத் அன்பு-ன்றமுலிய தோடத்தை
நிவாகணமாக்கிகொள்ளதக்கதாக ஒப்பற்ற இவ்விடத்து ஒரு சிவலிங்
கம் பிரதிட்டைசெய்து பூசுததக்குறைவுபடாத சிருட்டித்தொழிலை நடத்
தக்கடவாய் என்று கட்டளையிட்டவுடன் வாசனைமமூந் தாமரைவாசனா
கிய பிரமனதோத்திரஞ்செய்து தன்மனதின் கணிநுத துயரநீத்தான்.
எ-று. ஏ-அசை. (௩௬)

கோகனகத்தவன்குணக்கிற்குரோசமிரண்டரையதனில
வேகமுறச் சென்றங்கோசிவலிங்கமவ்னையிலவருளு
சோகமறத்தாபித்தாசகருதிசிவாசமவழியா
லேகனையாராதனை செய்திரும்புகமெயதினலை.

(இ - பு.) தாமரைமலாவாசனாகிய பிரமன்முககே இரண்டரைகு
ரோசனாத்தில் அதிவிரைவாகப்போய அவ்விடத்து ஒரு சிவலிங்கப்பெரு
மானைத்தான்புரிந்த தோடத்தினால் யினைநத துன்பங்களெல்லாந் தீருமபடி
பிரதிட்டைசெய்து வேதசிவாகமமுறைமைப்படி ஏகசொருபியாகிய அச்சி
வலிங்கப்பெருமானைப்பூசித்து உடலமுழுதும் பெரியபுளகாங்கிதமடைந்
தான். எ-று. ஆல்-அசை. குரோசமென்பது-கூப்பிடுதூரம். (௩௭)
வேறு.

அவ்வேலைமயனையழைத்தாலயமாமணிமயமாயமைத்தியென்னக்
கைவேலைமுயற்சியினால் கனகமணிககோபுரமுங்காபபுமவிண்ணார்
மைவேலைக்களத்தமைகிழ்மண்டபமுநதூபிகையும் வழங்கித்தூய
வைவேலைப்பொருவுவிழிமாதுமையாட்கிருப்பிடமுமவயங்கச்செ
ய்தான்.

(இ - பு.) அத்தருணத்தில் தேவதச்சனைவரவழைத்து இச்சிவலிங்
கப்பெருமானுக்குத் திருவாலயம் இரத்தினமயமாகச் சமைக்கக்கடவாயெ
ன்று கட்டளையிட அவனது கைத்தொழிலீழுயறசியினால் பொன்னும
இரத்தினமும் அமைந்தகோபுரங்களும் மதினும் ஆகாயத்தை அளாவிய
கருங்கடல்போன்றகண்டத்தைஉடைய அச்சிவலிங்கப்பெருமான் மகிழும்
படியானமண்டபங்களும் அமைத்துத்துப்மையான கூரியவேல்போன்ற
கண்களையுடைய உமாதேவியாருக்குத்திருவாலயமும் விளங்குமபடி நிருமி
த்தான். எ-று. (௩௮)

செய்தசினகரநோக்கிச்செழுமலரோனகமகிழ்ந்துதேவைத்தா
ழ்ந்து, கைதொழுதுமெய்க்கிவிப்பக்கண்ணிலானந்தவெள்ளங்ரு

லப்போற்றி, மைதிகழுங்கறைமிடற்றாயடிமையைக்காத்தருள்வையெனவழுத்தும்போதி, நெய்திகழுவேலவிழியொடுமவ்விவிங்கமதிற்றேன்றிநினறாமிலமூர்த்தி.

(இ - பு.) இவ்வாறு தேவதர்சனாலமைதத திருக்கேயிலைக்கண்டு பிரமன் மமைசிழ்ந்து சிவபிராணைவணங்கி கைகளைச்சுற்றமறகூட்பி தேகமயிராககூச்செறிய கணகள்லாணந்தவெள்ளம் பொழியததுதித்த கருநிறம் பிரகாசிக்கும் விடமணிந்தகண்டதையுடையவரே அடியேனைக்காத்தருளவேண்டுமென்று துதிகருமபோது வெய்யுசிபுள்ள வேலபோலுங்கண்களுடைய உமாதேவியாரோடும் சிவபிரான் அச்சிவ்விக்கத்திலிருந்துதோன்றினான். ஏ-று. (கக)

பொன்றிகழ்செஞ்சடையண்ணன்மலரவன் நன் முகநோக்கிப்புதல்விதன்னை, புனமனையன, நின்றுலவிழைவாறகூடுபவநதொலைத்தனநின்னுதவிபாறறி, பென்றுமவியபொழுமிருத்திநின் னுலகிலெனவுரைத்தேயிலிமக்கதுள்ளா, பொன்றனமலரவனுமுளமுளவந்துபரவசனாயுருகிநிறக.

(இ - பு.) பொன்போல்வீளக்கும் சிவந்தசடையையுடைய சிவபிரான் கமலவாசியாகிய பிரமன்முகததைடபாத்தப புத்திரியை நின்மனதில் வினைந்தகாதலாற்சொந்த தோடததை நிவாத்தித்தனம் உனதுசிருட்டிகருந்தொழிலை இயற்றி எந்நாளும் நினதுசத்திய உலகத்தில் மகிழ்வுடனிருக்கக்கடவாய் என்று திருவாயமலாநதருளி மகத்தாகிய அப்பிரமனும் மண்களிப்புற்றுத்திருமூன் ஆனந்தபரவசனையுத துத்ததகொண்டிருக்க அச்சிவ்விவகத்திற்குரந்தளினான். ஏ-று. ஏ-அசை. (கா)

அக்காலேமணிமாடகூடகோபுரமாதியவனிசன்னி, லெக்காலுநிகழ்தரவோரபதியாற்றிப்பெருநாரென் லிட்டொராம, மைககாலன் விழவுதைத்தகாக்குயாதமுநதனபெயராலவகுததுபபோற்றிப்புக்கான்றன்மனோவதியிற பொறிவரிவண்டாக்கமலப்பேதினானே.

(இ - பு.) புள்ளிகளையும் வரிசையுமுடைய வண்டுகள்வசிகுந்தாமரையாசனானையபிரமன் அததருணத்து அழகியமாடகூடங்கள் கோபுரங்கள் முதலியன நிலவுலகத்தில் எக்காலமும் விளங்குபபடி ஓர்நகரமுண்டாக்கி அதற்குப் பெருநகரென்றுபெயரிட்டு கரிபநிறமுடைய இயமன்விழுவதைத்த சிவபிரானுக்கு உயர்வாகியதடாகமும் பிரமதீர்த்தம்என்று உண்டாக்கிச்சிவபிராணைப் பூசித்தத்தனது சத்தியலோகத்திற் சென்றான். ஏ-று. ஏ-அசை. (கக)

தரைமீதிலயனமைத்துத்தகவில்வழிப்பட்ட மையாற் பிரமேசனெனவந்தப்பிஞ்ஞகையுரைப்பர்கனா லுரைமேவுமப்பரணையுளத்தினில்வைததவர்தொழுதோர் விரைமெவுகப்பகத்தாரவேந்தாகிவாழ்ந்திடுவார்.

(இ - பு.) இந்நிலவுலகத்தின்கண் பிரமஞல்பிரதிட்டைசெய்து அன் புடன் பூசித்தகாரணத்தால் அச்சிலிங்கப்பெருமானைப் பிரமேசுரென்று கூறுவர் இவ்வாறுகூறப்படும் அச்சிவபிரானை மனதிறியானித்தவர்கள் வணங்கினவாகள் வாசனைசமழும் கற்பசமலாமாலையையணிந்த இந்நிரபத வியடைந்து தேவலோகத்தில் வாழ்வார்கள். எ-று. ஆல்-அசை. (சஉ)

அப்பதிகஞ்ஞேமற்காகவரைக்குரோசத்தளவிற்
செப்பரியசசடவியசுதிநன்முனி யோரினிகமதை
யொப்பரியம்ணலிமைத்துகந்திறையையபூசித்தே
துப்புறம்செஞ்சடையவனுக்கோவானிதொட்டனைல்.

(இ - பு.) அப்பெருநகருக்குமேற்குரதிசையில அரைசுருரோசது ரத்தில் சகடவியன் என்கிறபெயருள்ள தவவலிம்சகமுனிவர் ஒப்புக் கூறு தற்கரியமணலால் ஒரிலிங்கம்பிரதிட்டைசெய்து அச்சிவபிரானையெய்யன் புடன் வழிபட்டுப்பவளம்போலுமசிவந்த சடையையுடைய அச்சிவபிரா னுக்கு ஒருதடாகம் உண்டாகவனா. எ-று. எ-ஆல்-அசை. (சங)

அக்தடதையினநிலமபாமிந்நதாடுகையா
லெததலமும்புகழிவநீர்கருண்டமெனவிசைப்பாரான்
மைத்தகருவினையலாவ்வானிதாநிறபயநதரனை
சித்தமுறப்பணிபுதவாகமவினையினபவகொலைப்பா.

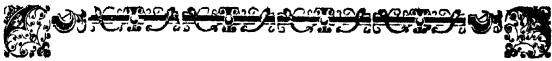
(இ - பு.) அத்தத்தாசத் தீர்த்தததை இளகீரைப்போலெண்ணித் தேவர்கள் மனமகிழ்து மூழ்குவதால் எவவுலகமும்புகழும் இளகீசருள மென்று அதற்குப்பெயர்கூறுவர் கருநிறம்பொருதிய காகசட்டானமலர் கள்மலரும் அத்தாசத்திலகீராடி அச்சிவபிரானை மனமுருந்ததொழுவவா கள் திவினையுல்வினைத் தோடததை நிவாதிறுதுசுகொள்வார்கள். எ-று. ஆல்-அசை. (சச)

ஆங்கதற்குவாயுதிசையகனிலயிராவதமுன்
னோங்குமுயாசிவலிங்கமெனறமைத்துப்பூசித்தத்
தேங்கமழுங்கறபகத்தாத்தேவனுக்காதியிமான
பாங்கிதனிலன்னகரையத்திபெனப்பசாவரெனறான்.

(இ - பு.) அவ்விடத்திலுதிதற்கு வாயுதிசைவ வெள்ளையானமுன் னொருகாலத்தில் உயாவளமந்த சிவலிங்கமொன்றை பிரதிட்டைசெய்து பூசித்தவாசனாவீசம் கற்பசமலாமாலையையுடைய இந்நிரனுக்குவாகனயா டிபது அக்காரணத்தால் அந்தகரத்திக்கு அதநிககம்மென்றுகூறுவார்களு ள்நீ குதபுராணிகா நைமிசாரணியமுனிவாகளுக்குரைதருகினிர். எ-று.

பிரமன்சாபந்தீர்தசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ திருநெருத்தம் ... நுகு.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சந்திரன்பேறுபெற்ற சருக்கம்.

மறையோது மன்பெருமைமாதவனின்வாறுரைப்ப
நயநீயோத மெனப்பாருகைநமிசாரணிபுததி
னுறையோது முனிவாகளகேட்டுமுயுதமதிமுன்றன்
குறையோதிப்புதிருதகொளகையுரைத்திருகெனலும்.

(இ - பு) இவ்வாறு பிரமன்பாவந்தரத சரித்தர்தால் தேவர்களுக்கு
வேதமோதுவித்த வேதபுரீசரது புகழைச சூதபுராணிகர்க்குறத்தேனனது
கடவபோற பிரவாகிசகும் ஸைபிசயனததிலைசசீகும் யாவராலும் உயாவா
ககூறத்தகக முனிவாகள்கீகட்டுமணவசளிந்தச சந்திரன் முன்னொருகா
லததில தனதுகுறைய அவவேதபுரீசரிடத்தோது வழிபட்டசரித்ததை
உரைத்தருளவேண்டுமென்றுகேடக. எ-ற. (க)

உள்ளபுவநதிலைவகுந்நுயாரத்திருவானசந்திரன்முன்
றெளளருததன்லுசரிபவநேவநீனைவனுமயிழை
நள்ளருமுட்காதலுறத்தழுவிமகிழ்நருனவதனால
விளளருமவெமபவஞ்சுழ்ந்தவிசமுணாரதுவெண்டுக

(இ - பு) சூதபுராணிகா மனமுவந்து இவைகூறகின்றா சந்திர
னாவன் முன்னொருகாலததில் இத்தகையையுடைமவவென்று யாவரா
லுந்தெளித்தறிதமசரியவராகிய பிரகற்பதி என்னுந்தனதாசிரியரது பத்தினி
யைவலுவில் நீக்ககூடாததனது மனதிலுதித்த பேரவாவுடன்புணரது
களித்தனன் அக்காரணத்தால் எவராலும் சொல்லமுடியாத கொடியதோ
டம் தனக்குச்சம்பவித்ததை அந்தச்சந்திரன் அந்நது. எ-று. (உ)

குருமனை விகொங்கைகருங்கொண்டபவந்நிருபுவகை
யொருவினையுமில்வேமென்றுணர்நதுசீடூஉலத்தி
னரியவறன்கடைமெலையுமழித்தது உலமுளபுரியுந்
சுருதிபுரியெனநீனைதது துண்ணெனவந்துறனனால.

(இ - பு.) ஆசிரியா பத்தினியாரது தனத்தைத்தழுவி இன்பநுகர்ந்
ததோடந்திரும்படி கேற்றொருசெயலுமில்லையென்று அறிந்து அச்சந்திரன்

நிலவுகத்தில் நீக்குதற்கருமையாகிய பாவங்கள் அனைத்தையும் ஒழித்து
வரமருள்வது மறைசைமாநகரத்தான் என்று நிச்சயித்த அதிவிரைவாக
அச்சுருதிபுரிககணவந்து சேர்ந்தான். ஏ-று. ஆல்-அசை.

இம்முன்றுங்குளகம

(௧)

வந்தடைநதுவருநீத்தமலிந்தகுநதிதோய்ந்து

சிந்தையரனமேவிருந்தித்திருநீற்றிவெளிசாததி

யைந்தெழுத்தினமுநருநியாலபத்தினுட்புருந்து

முநதுமறைவானவாசுருமொழிந்தமுதறனைததொழுதான்.

(இ - பு.) சந்திரன் அவ்வாறு சுருதிபுரிக்குவந்துசேர்ந்து பிரவாக,
மாகவரும் நீரமிருத்த கருநதியிலநீராடி மனதைச்சிவனபாறசெலுத்தித்
திருவெண்ணீற்றின் பிரகாசத்தைதரித்துத் திருவைந்தெழுத்தாகிய அமர்
தத்தைப்புசித்துத் திருக்கோயிலுட்சென்று முன்பட்டி வெதத்தைத்தேவர்
களுக்கோதுவித்த வெதப்புரிசரை வணங்கினன். ஏ-று.

(௨)

பங்கயனேமுநலாயபண்ணவருநகருமருநதைக்

கக்கைபொலன் வேணியின்மேடகவினகாட்டுங்கண்னுதலைச்

செவகைமலர்கொடுபூசைசெய்தனவ்வானமிதங்கொண்

டங்கவனுக்கபிடேகமன்புடனேமிகப்புரிந்து.

(இ - பு.) பிரமன் முதலிப தேவர்களுக்கு அரியசஞ்சீவியைப்போன்
றவரும் அழகிய சடாமகுடத்தின்மீது கங்காதேவி அழகுடன்விளங்கும்
வெற்றிசுண்ணுடையவருமாகிய அவவெதப்புரிசரை தேவாமிரதத்தைக்கொ
ணமிக்கமெய்யன்புடனே அபிடேகித்துச்சிவந்தனது கரங்களில் மலா
களைக்கொண்டு பூசித்தான். ஏ-று.

(௩)

வானமிர்நங்கொண்டு என்புதற்குக் காமதேனுவின் பாலைக்கொண்டு என்
றுரைப்பினும் அமையும்.

அம்புலிவானமிரதசலவபிடேகஞ்செய்திடலு

மெம்பெருமானுளமகிழ்வுறறேறேறிமானேந்தி

வெம்பணிமுந்நூன்மார்பின்மிசையொளிரவிமயவரைக்

கொம்பனையையோர்புறமுங்கொண்டுமதிக்கெதிருற்றான்.

(இ-பு.) சந்திரன் இவ்வாறு அமிர்தசலத்தினால் அபிடேகித்தவுடன்
எமது பிராணாகிய வெதப்புரிசா திருவுளங்களித்து விடைமீதுர்ந்தும் மா
னைத்திருக்கருக்கிலேயும் கொடியசாப்பத்தாலாகிய முப்புரிநூல் திருமார்
பிலிளங்க இமயவரையரையன்புத்திரியாகிய இளமுநையகியாரை ஒரு
பக்கத்தில் வைத்துக்கொண்டு சந்திரனுக்குக்காட்டுகொடுத்தருளினார்.

கண்டுமதிகளித்திருகைகவின்முடிமேலுறக்கூப்பிப

பண்டுமறைவானவர்க்குப்பகர்ந்தருளுந்தனிமுதல்வ

விண்மலரவனநியாவேதாந்தததுட்பொருளே [தித்கான்.
தொண்டெனைககொண்டரும்பாவந்தொலைத்தருளென்றேது

(இ - பு) இவ்வாறுகாட்சிக்கொடுத்ததைச்சந்திரன்கண்டு மனமகிழ்
ந்ததனதிரணடுகருங்கனையும் அழகியசொசினமேலேறக்குவித்தது மூன்றாளில்
வேதத்தைத் தேவர்களுக்கோதுவித்தருளிய ஒப்பற்ற முதல்வரே திருமால்
பிரமன் இருவரும் அநியாத மறைமுடிவின உட்பொருளாயவினங்குங்கட
வுளே என்னை அழமைககொண்டு எனக்குநோந்த நீக்குத்தரிபயாவங்களை
ஒழித்தருளவேண்டுமென்று தோத்திரஞ்செய்தான். எ-று. (எ)

அதிததமதிமேலன்புதோன்றிமலர்வாயமலர்நது
கதிததவிடைபூர்தியிதுகழறுகினறானகாமத்தான்
மகிததகுருமனைவிதனை மணந்தபவநதொலைத்தனநீ
யுதிததொளிருமுடுபதியாயுறைந்திருநாணெடிதென்றான்.

(இ - பு) இவ்வாறு தோத்திரஞ்செய்த சந்திரன்மீது திருவாள்சுர
ந்து தமதுதாமரைமலர்போலும் திருவாய்மலரநது பெரிய இடபவாகனரா
கியவேதபுதீசாகட்டினையிடுகினறா காமத்தினாலேயாவருக்குமேலாசமதித்த
உணதாசிரியனது பத்தினியையப்புணர்ந்த தோடத்தை நிராத்தத்திராம்
யினி நீ ஆகாயத்தின்கண்உதித்ததுபிரகாசிககும் நட்சத்திரங்களுக்கெல்
லார்தலைவனாய் செடுவகாலம் வசித்திருக்கக்கடவையென்றார். எ-று.

திங்கடவனக்கிவ்வாறுசெபபியநகவிவிங்கததிற
சங்கரனுசுகரந்தனன்பின்றாசைககுராயகளுய்ச்
கங்குலினீறிவியாகிககாசினியேதகிடவானிற
றுங்கமுடனமேருவனைசகுழ்கின்றான்மின்னும்.

(இ - பு.) சந்திரனுககிவ்வாறு கட்டினையிட்டுச்செபிரான் அவ்வி
ங்கத்தில மறைந்தருளினா பிறகுநட்சத்திரங்களுக்குத் தலைவனாய் இரவின
க்குக்கடவுடளாகி நிலவுலகத்தோடொழுமபடி ஆகாயத்தின்கண் பரிசுத்த
த்தோடு மேருமலையைத்தினனதோறும் தவருமல் இன்னும் வலம்வருகின்
்றான். எ-று. (க)

சீமதியிப்பரிசுகிறந்துயர்நல்வரம்பெற்று
வேதமணநகர்க்குதகென்மேற்றிசைவிடுவெய்தியவண்
மதறுமோசிவன்கபபிரதிட்டைசெய்தமிர்தா
லேதமறும்பூசனைசெய்தின்பமுற்றானெனவுரைத்தான்.

(இ - பு.) குளிர்ந்தகிரண்ங்கனையுடைய சந்திரன் இவ்வாறு சிறப்ப
டைந்துயாவாகிய நல்வராததைப்பெற்றதகொண்டு அழகிய அவ்வேதபுரி
கருத்தென்மேற்குத்திங்கிற்சென்று அவ்விடத்துக்குற்றமற்ற ஓசிலலிங்கப்
பெருமானைப் பிரதிட்டைசெய்து தேவாமிர்த்தாலவிதிவறாதவழிபாடிய
றறி இன்பமடைந்தானென்று சூதபுராணிகா கைமிசாரணியமுனிவர்களு
க்குக்கூறினார். எ-று. (க)

சந்திரன்பேறுபெற்றசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் ... ௫௫௬.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்-

மன்மததகனச் சந்ருக்கம்.

ஓதுகின்றசூதாசொல்லுணாந்துமாகவந்துளோர்
கோதில்சிறதையன்புகூர்ந்துகூறினாகுகப்பியே
மாதருக்குண்முதன்மையாயவடிவினமிக்கவிரதியுந்
தீதிலபூசைசெய்தவாறுசெபபுகெனனவோதுவான்.

(இ - பு.) இவ்வாறு சந்திரனபாவநீராத சரிதையககூறிமுடித்த
குதபுராணிகா வாாததையைககேட்டுத தவசிரேட்டராகிய நைமிசாரணிய
முனிவாகன குற்றமறதமதிதயதில் அன்புமீதூரது கைகளைச்சிரமேற்கு
ப்பிச் சொல்லுகின்றாராகள் தேவமகளிராகருக்குள முதன்மையடைந்த அழ
கிறகிறந்த இரதிதேவியும் விதிதவருத வழிபாடுசெய்த சரிததைக்கூறவே
ணடுமென்றுகேட்கச குதபுராணிகா சொல்லத்தொடங்கினா. ௭-று. (க)

கருதினோதைவலவியங்கலக்குமாயிரங்கதிரப்
பருக்கேததிரபபதிக்கொபாங்குர்ப்பவகன்னறபொருங்
குருதினேததிரசசமனறிசைக்கனோர்குரோசமே
பொருடதற்கொல்கோவலின்புரமுடைதததனிவே.

(இ - பு.) ஒருபோதுநீனத்தவாகனும் முத்தியடையத்தக்க ஆயிரங்
கிரணங்கனையுடைய பாறகரகேதத்திரமென்னுமபெயருடைய சுருதிபுரத்து
கரு ஓர்பக்கத்தில் கொடிய அககினியையொத்த சிவந்தவிழிகனையுடைய
இபமதிடகில் ஒருகுரோசதாரத்தில் மனமதனையெரித்த கோவலு ரென்
னும் நகரமுண்டு அந்நகரத்தில். ௭-று. ஏ-அசை. (உ)

பண்டுவெள்ளிவெறபினிறபராபான்றவததுருக்
கொண்டிருந்தபோதனங்கன்குயிலுகள காளமுதவே
வண்டுகிண்டமலரினை நதுவாளிகொண்டவையிருத்
தெண்டிசா முகந்திடென்னவெநதைமுனனாவநதனன்.

(இ - பு.) முன்னுளில் திருக்கயிலைமலையில் வீற்றிருக்கும் சிவபிரான்
தவவடிவங்கொண்டிருந்தகாலத்து மன்மதனுனவன் குயில்களாகளமுத
வண்டுகள் உழும் ஐவகைமலாகளாகிய பஞ்சபாணங்களைக்கொண்டு வலிபி
ருத்து எட்டுதெதிக்குகளும் திடுக்கிடுமபடி. எமதுதந்தையாராகிய சிவபிரா
னுக்கு எதிரில்வருதான். ௭-று. ஏ-அசை. இவ்விரண்டிங்குளகம் (ங)

வந்தந்நவந்திருந்தவண்மைநோக்கியாகுலஞ்
சிறந்தகொண்டுதேறிவெய்யசிலைவளைததுமதனவே
ளநதரஞ்சுலாயபுள்ளலம்வரச்சிலகணைகயீப்
பந்தரிட்டுரபியெநதைபாலடாப்பவெண்ணினன்.

(இ-பு.) மன்மதன் இவ்வாறு எதிரில்வந்து சிவபிரான் யோகத்தி
லிருந்ததன்மையைப்பார்த்து மனதினிடத்துக்கிலேசங்கொண்டுபிறகுதே
றிகொடியகருப்புவிலைவளைத்து நாளேற்றிஆகாயத்திற் சுழலும்பறவை
கள்வந்தச சிலகணைகளைததூவிச் சரக்கூடங்கட்டி அட்டகாசஞ்செய்து
எமதுதந்தையாராகிய சிவபிராணிட்டுத்து எதிரகரினைத்தான். ஏ-று. (௪)

ஈசனாரிருந்தியோகமுற்றகானமெங்கணும
வாசமாவசந்தகாலமாக்கிடானத்தனமேல்
விசமாமலாகையிம்சரங்குகொண்டுவிடுதலு
மாசுறாதவெநதைகண்டிதாசெய்கின்றவினையென.

(இ-பு.) சிவபிரான் வீற்றிருந்து யோகமுற்றவனமுழுதும் வா
னைகமழும் வசந்தகாலமாகச்செய்து மன்மதனைவன் அச்சிவபிரான்மீது
வீசத்தக்க புட்பாணங்களைத் தனதுகையினால் எடுத்துப்பியோகிக்க
குற்றமற்ற எமது தந்தையாராகிய சிவபிரான் நோக்கி இதுயாசெய்கின்ற
தொழில் என்று. ஏ-று. (௫)

நெஞ்சிலேகிளைந்துகாணநிலலினைக்குமெல்லையிற்
செஞ்சிலைக்கருடபுனெண்டுசோந்தாமாரணிநல்கயா
னஞ்சைசந்தகததிலாவதநாகனாயிரதிவன
வஞ்சனைக்குளமவெகுண்டுவாழ்வதெங்கனிவனென.

(இ-பு.) இவ்வாறுசிவபிரான் திருவுள்ளத்திலெண்ணி அவனைக்காண
வேண்டுமென்று ஞானநோக்கால் நோக்குஞ்சமயத்து சிவந்தவிவ்லகிய
கரும்பைக்கொண்டு மன்மதன் அச்சிவபிராணிட்டுத்தடைத்து நிற்கையினால்
ஆலாகலத்தைத் திருமிடற்றிலடக்கிய சிவபிரான் உணர்ந்து அம்மன்மத
னது கபடத்துக்காகத்திருவுள்ளஞ்சினந்து இனி இவன் வாழுவதெப்படி
யென்று. ஏ-று. (௬)

அத்தனாத்தெறியிறகணைமுனரிந்துநோக்கலுஞ்
சித்தசன்றனுருவமவெந்துநீங்குசாமபராயினு
னித்தனுற்றுகோபமாறகின்றுதேவர்வேண்டினா
வைத்தகேதமெம்பிரான்மனத்திலாவினானோ

(இ-பு.) சிவபிரான்தமது நெற்றிக்கணைநு சினந்தபார்த்தவுடன்
மன்மதன்தனது உடலம்பெந்துகிறிந்து சாம்பராய்ப்போனான் அச்சிவபிரா
னுக்குற்ற சினந்தணியும்படி எதிரில்கின்று தேவர்களைல்லாம் வேண்டித்

கொண்டார்கள் எமதிறைவராகியசிவபிரான் திருவுளத்தில்வினைந்தகோபத்
தைத்தணித்துக்கொண்டா. எ-று. அரோ-அசை. இம்மூன்றுங்குளகம்.

அந்தவேலையிர திகாந்தனாகம்வெந்தவாறுநிற
நீருவன்னமுகமுலாந்திருங்கணீர்ததும்பவே
கந்தகத்தனத்திரண்டுகையினுமோதியே
வந்துமுக்கொண்டபாத்தமலரில்விழ்ந்தரற்றினா.

(இ - ௫) அததருணத்த இரத்தேவியானவள தனதுநாயகனாகிய
மன்மதனது உடலமவெந்ததையுணர்ந்து சாதிரன்போன்ற முகமவாடி
விசாலமாகிய கண்களினின்றும் நீர்ததும்பும்படி பந்தபோல்திரண்டிருக்
கும் இரண்டு தனங்களிலும் இரண்டுகைகளாலும் மோதிகொண்டெவந்தீ
நிரிநேத்திரங்கையுடைய எமது தந்தையாராகிய சிவபிரானது தாமரை
மலர்போன்ற திருவடிகளில் பணிந்து அழுதாள் எ-று. (அ)

பண்ணிசைந்தகுதலையினசொற்பசியகிளை யொன்றுவிழ்ந
துண்மெலிந்துபதைபதைத்துமூன்றுதேயுமாறுபோற்
பெண்ணருங்கலம்பதைத்துபெரிதுநொந்துபொருமியே
துண்ணொவெழுந்தவ்வெந்ததாயதாளிறைஞ்சியே.

(இ - ௫.) பண்பால இசைக்கும் மழலையாகிய இனியசொற்கள்
பயிற்றும் பசைக்களியொன்று விழுந்து மனமெலிந்து பதைபதைத்தத்
துக்கித்துவருந்துவதுபோலப்பெண்களுக்கருமையான ஆபரணம்போன்ற
இரத்தேவியானவள் மிகவுமவருநதி அழுது அதிசீக்கிரமாக அவ்விடத்தி
ருந்தமபுறப்பட்டு அச்சிவபிரானது தாய்மையான திருவடிகளை வணங்கி.
எ-று. ஏ-இரண்டும்-அசை. (க)

வேதமாகிவேதமோதாமவெளியுமாகியொளியுமா
யாநியாயனாதியாகியபபுறத்துமொப்பிலாச
சோதியாய்சசுடருமாகித்தோற்றமாகியிருவகைப்
பேதமாகிநின்றஞான்பிரணவத்தினுருவமே.

(இ - ௫.) வேதசொரூபமாகியும் அவ்வேதங்களிற்கூறும் ஞானவொ
ளியாகியும் விளக்கமாகியும் மூலகாரணமாகியும் ஆதியல்லாததாகியும் இவ்
வாண்டுகும் அபபுறப்பட்டதாகியும் ஒப்பற்ற சோதிசொரூபமாகியும் அச்
சோதியினிடத்துண்டாகும் சுடருருவமாயும் ஆன்மவர்க்கங்களாயும் அவ்
வான்மவர்க்கங்களின் அச்சரசரமாகிய இரண்டுவிதபேதமாகியும் விளங்கு
கின்ற மெய்ஞ்ஞானமையமான பிரணவத்தின் திருவுருவமே. எ-று. (க)

அறிவிலாதசிறியர்தீமையார்பொறுப்பர்நீயலான்
மறியுலாவுபாணியுள்ளமறம்விடுததின்னருளினால்
வெறியுலாவுமதனியற்றும்வினைபொறுத்தென்கந்தரஞ்
செறியுமாநல்லரியதாளிகேவரீதந்தருளெனா.

(இ - பு.) புத்தியற்ற சிறியோர்பிழைய கீயல்லாமல் யாபொறுப் பவர்கள் மான்கன்றுலாவது கரதலமுடைய சிவபிரானே திருவுள்ளத்திலு தித்த சினந்தனிரது இனியகிருபையினால் பயித்தியங்கொண்ட மன்ம தன்செய்த தீங்கைப்பொறுத்து எனது கழுத்திய மங்கிலியம் விளக்கத்த கதநாகிய வரத்தை நீர் தந்தருளவேண்டிமென்று. ஏ-று. (கக)

தானணிரதகோசிகத்தலைப்பையேற்றிரக்கலு
மானணிந்தவெநதையுண்மகிழ்ந்திலிங்கநீயமைத்
தூனமின் றிவழி படிபலலுவநதுநின னுளப்படிப
பூநயந்தவாளியைப்பொருநதிவாழ்வையெனறனன்.

(இ - ல.) இரதிதேவி தரிந்திருந்த கோசிகப்பட்டினாலாகிய ஆடை முன்றூலையைக் கையிற்பிடித்துக்கொண்டு மங்கிலியப்பிட்டசைக்கேட்க மா னைத்தரித்த எமது தந்தையாராகிய சிவபிரான் திருவுள்ளமகிழ்ந்து கீ ஓர் சிவலிங்கப்பிரதிட்டைச்செய்து விதிதவறாமல் பூசிக்கல உகைருத்தின்படி புட்பபாணங்களையுடைய மனமதனைச்சேர்த்து வாழ்வாயென்று திருவாய் மலராதருளினார். ஏ-று. இந்நான்குவருள்கம். (கஉ)

எனறிலிங்கமாய்ப்பரணிலங்கிடக்களித்ததுநோ
நின்றுபூசையிடுதிவேதநிகரிலாகப்படி
கொன்றைவேணியன்பதங்குல விபேத்திச் சிறு
மனமுளாடி மனமகிழ்ந்துவானுளோகாள சூழவே.

(இ - பு.) இவ்வாறு திருவாய்மலராதருளிச் சிவபிரான் இலிங்கவடி வமாய்ப்பிரகாசிக்க இரதிதேவிமனங்களித்து எதிரிலின்று ஒப்பற்ற வே தாகமப்படி கொன்றைமலரைத்தரித்த சடாமகுடத்தையடைய சிவபிரா னது திருவடிகளைப்பூசித்து மகிழ்ந்துதுதித்துநிறகப் பொன்னம்பலத்தில் ஆனந்திருத்தமபுரியும் அச்சிவபிரான் திருவுள்ளமுடைய தேவாகன்புடை சூழ்ந்துவர, ஏ-று. ஏ-அசை. (கக)

வேறு.

இருதவகைப்பூசைகளிரதியியற்றமறைசையெம்பெருமான் சிந்தையதனிலருள்பெருகித்தகழ்மானமலிகைத்தலத்தேந்தி யந்திமதியுந்தியுமிளவாருஞ்சடித்ததணிந்தெழிலா
ருநதுவிடைமேலினமுலையாளொருபாதியின்மேனியுமாகி.

(இ - பு) இவ்விதமாக இரதிதேவி அனைகாளபூசிக்க வேதபரிசர் திருவுள்ளத்திற் கருணைகூடாதுவிளங்கும் மாண்பும் மழுவையும் திருக்கா ன்களிற்றரித்துக்கொண்டு மூன்றாம்பிறையும்கவகையும் இளமையாகிய ஆத் திமலரும்சடையிற் குடிக்கொண்டு அழகமைந்த இடப்பவாகனத்தினிந்து இளமுலைநாயகியார் இடதுபக்கத்திருக்கும்திருமேனியுடன், ஏ-று. (கச).

க்ஞச

திருவோத்தூர்ப் புராணம்.

மாலுமயனுமுனிவர்களும்வானோர்பிரரும்புடைசூழப்
பாலுநறையுந்துவர்த்தமொழிப்பாவையிரதிமுன்பெய்தி
வேலுமலருநிகர்நெடுங்கண்மின்னேயுன்பூசனைக்குவந்தே
மாலுமலருமுறைந்திடுவோக்கரியவிற்பமுனக்களிப்பேம்.

(இ - பு.) திருமாலும் பிரமனும் முனிவர்களும் மறறையரும் புடை
சூழ்ந்துவர பகம்பாலும் நெய்யும் தவாககசெய்யும் வசனங்கனையுடைய
பதுமைபோன்ற இரதிதேவிக்கு எதிரில்வந்து வேலாயுதத்தையும் நீலாற்
பலமலரையுமொத்த நீண்டகண்களையுடையபெண்ணே யுனதுவழிபாட்
டைமெச்சினோம் ஆலிலையிலும் தாமரைமலரிலும் வசிக்கின்ற அவவிருவா
களுக்கும் கிடைத்தற்கரிய இன்பத்தை உனக்குக்கொடுப்போம். எ-று.

வருந்தியெனைநீபூசித்தவண்மையதனும்மதனனுருப [யா
பொருந்தியுனைச்சேர்ந்திடவுமற்றைப்புவனத தெவர்க்குமுருவினி
யிருந்தமவனசேவசம்புரியவிசைநதவரநதநதனமெனன்
வருந்தமமுதமொழியிரதிககணிசோமறைசைககோனுரைத்தான்

(இ - பு.) திரிகரணகத்திபாய முயற்சித்தது என்னை வழிபாடுசெய்த
தன்மையினால் மன்மதன் உருவமுற்றுன்னேச்சேரவும் மறஉலகத்துள்ள
யாவாக்கும் உருவிலலாதவனாகவும் இருந்து அவனதுதொழிலை முன்போல
வே புரியுமபடி வரங்கொடுத்தோமென்று தேவர்களுண்ணும் அமுதத்தை
ப்போன்ற மொழியையுடைய இரதிதேவிக்கு அமுதிய சுருதிபுரீசாதிருவாய்
மலாந்தருளினா. எ-று. (கசு)

இந்தவரம்பெற்றினிதினுவநெயிரந்தேயழிந்தோனுருவாகி [ள்
வந்தான்மகிணனுடனிரதி மறைசைப்பெருமான்றனைத்தொழுதா
கந்தமலரோன்முதலாயகடவுள்பலருமவியப்பெய்திச
சிறந்தயதனிலரனமகிமையதனைப்பலகாறசிறத்ததார.

(இ - பு.) இந்தவரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு மனங்கனித்து சிவபி
ரான் நுதற்கண்ணுலெரிந்தழிந்த மனமதனுருவடைந்து வந்தனன் அம்ம
ன்மதனுடன இரதிதேவியானவள வேதபுரீசரைவணங்கினள் வாசனைதங்
கிய கமலவாசனாகிய பிரமன்முதலிய தேவாகன்பலரும் சந்தோடித்தத்தம்
முஷுனத்தில் அச்சிவபிரான்மகிமையைப் பலகாலும் சிந்தித்துக்கொண்டிரு
ந்தா. எ-று. (கஎ)

தென்றறறேருமதிக்குடையுந்திகழுமகரகேதனமும்
வென்றிககரும்பினைஞ்சிலையும விரைப்பூங்கனையுங்கொண்டிரு

மன்றற்குமலா விரதியுடன் மதனன் விடைகொண்டெயதினனும்
குன்றககுனிவிலலரனுமநதக்கோலமுாததிதனிலடைந்தான்.

(இ - பு.) தென்றலாகிய இரதமும் சுகதினாகிய குடையும் விளங்
கும்மீனமாகியகொடியும் வெற்றிபுரியதக்கக கும்பாசிய நீண்ட வில்லும்
வாசனைமழும் மலராகியபாணங்களும் எடுத்தகொண்டிறமணந்தங்கி
கூந்தலையுடைய இரதிதேவியோடு மன்மதன் சிவபிரானிடத்து விடைப
றறுக்கொண்டு தனபதிகஞ்செனனான மேருவாகிய வளைந்தவிலையுடைய
சிவபிரானுமநதச சிவலிங்கத்திற்குநத்தனா எ-று ஆல்-அசை. (௧௮)

பாவையிரதிபூசனை கொள்பரணையெவருங்கயிலாய
தேவனென வேயுரை கநிமிவாசீபாரந்தபபெருமபதியை
மூவராயதுதகணனான்முரணமெய்மமதனையழித்தகதறை
கோவலினமாபுரமென்றுசூழிப்பாருலகிலவடசொல்லால்.

(இ - பு.) பொறபதமைபோன்ற இரதிதேவியின் பூசையையேற்
றுக்கொண்ட அச்சிவலங்கப்பெருமானையாவரும் கையிலாயநாதா என்று
கூறுவார்கள் சிறப்பமைந்த அந்தப்பெரியதலத்தை திருமூர்த்திசொருபமா
ய்விளங்குஞ்சிவபிரான் நெறிககணனான நெறிபிறழ்ந்தமன்மதனையெரித்
தகாரணத்தினால் வடமொழியில் கோவலாரென்று கூறுவார்கள்.

பொன்னாதிதலைபுணாமுலையாளபூவையிரதிபூசனைசெய்
யெனனாகனையருசசிததேயேத்தித்தொழுதோரிடையுற்ற
துன்றாகாலக்கூறுவியுநதொலைததுதுயர்நீர்ந்தரிலத்தின்
மன்னாயவாழ்வரெனசூதன்வனவாசிகளுக்குரைத்தனனால்.

(இ - பு.) அழகிய தேம்பொருந்திய தனங்கனையுடைய நாகனவா
ய்ப்புட்போலுங்கூர்வாய்ந்த இரதிதேவியானவள்பூசித்த எனது இறைவ
ராகிய சிவபிரானைப்பூசித்துத்ததித்த வணங்கினவர்கள் இடையில் கேரீ
ட்ட பகைவர்களது தன்பததையும் காலனென்னும் இயமனால்வினையும்
துன்பததையும்தொலைத்து மழ்மைத்துன்பங்களும்நோந்து இரதிலவுகத்
தில் அரசராய்வாழ்வார்களென்று சூதமுனிவா கைமிசாரணியமுனிவர்க
ளுக்குரைத்தருளினா. எ-று. ஆல்-அசை. (௨௦)

மன்மததகனச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ திருயிருத்தம .. டுவக.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

அருணன்பாவந்தீர்ந்த சருக்கம்.

தண்டலிச்சவுனகாதியாகுதன்றூளிணைதலைமிசைத்தாங்கி, யண்டர் நாயகன்றன்சரிதைகேட்டுள்ளமான நதபரவசமாழைம, பண்டை நாளருணன்பவமவண்டொலையத பரிசெமக்குரைத்திவண்டி மிரு முண்டகாதனனோ முாததியேயென்னமுகமலாந்திவையுரைத்தனை னால்.

(இ-பு) குற்றமற்றசவுனகாதிமுனிவர்கள் குதமாமுனிவர் இரண்டு திருவடிகளையுஞ்சுரகிறநங்கி வேதபுரிசாமன்மததகனஞ்செய்த சரித்திரங் கேட்டுள்ளததில் பேராணநதமுறறோம் முறகாலதது அருணன் தனதுபாவம் அச்சருதிபுரத்தில்தீர்த்துகொண்டசரிதையை எமக்குரைத்தருளவே ண்டும் வண்டுளொலிசகுங் கமலத்தைஆசனமாகவுடையபிரமணைப்போன்ற தவசிரேட்டரேயென்றுதுதிகசகுதபுராணிகா முகமலாச்சியுடன் இவ்வாறுகூறத்தொடங்கினா. எ-று. ஆல்-அசை. (க)

காயிருங்கனலகண்மூன்றினுலுள்ளக்கருத்தெலாமுடிக்குமாதவத்தி, ராயிரங்ககிரோனோருருட்டோமேலருணனேழ்பரியினைத்து ரப்ப, மாயிருஞாலப்பரப்பொருபொழுதில்வலமவருபவன்முனோர்தினத்தி, லேயிருவிசுமபினிமையவருலகத்தருகினிலெய்திடுமெல்லை.

(இ-பு) வெம்மைதங்கிய ஆகவனியம் காருகபத்தியம் தக்கணக்கினி என்னும் மூன்றுபெரிய அக்கினிகளால் மனதின்கணநினைத்தவண்ணம சகலகாரியங்களையும் முடித்துவருகின்ற மகாதவத்தையுடையவாக னேஆயிரங்கிரணங்களையுடைய சூரியன்ஒற்றைச்சக்கரமுள்ள இரத்தத்தின் மீதுஅருணனென்னும்சாரதி ஏழ்பரியைத்தாண்டுகப்பெரிய இந்நிலவுலக முழுதும் ஒருதினத்தில் சுற்றிவருகின்றவனுய் முன்னொருநாளில் அகன்ற ஆகாசத்தினிடத்துள்ள தேவலோகத்திற்கு சமீபத்தில் சோந்தகாலத்தில் எ-று. (உ)

ஐயிருநூற்றுக்கண்ணனொண்மடங்காலதனமீதினிலமாந்து பையரவல்குலரம்பையர்கோடிபரதநாட்டியத்தொழில்புரியச்

செய்யிருப்பினுநகினைநீவின்தெரிதகிசைவயிரியர்பாடக் [ன்.
சையினுறமுளம,ததளம்குசபபக்ககனவேநதினிதுபார்த்திருந்தா

(இ - பு.) ஆயிரககணகையுடையவனைய ஒள்ளிய சிங்காதனத்தின்
மீதிலவீற்றிருந்த சாப்பப்பட்டமே லும் நிதமமுள்ள அரம்பையர்கள் பர
தநாட்டிஞ்செய்ய அமைச்சப்பட்ட மிதனம் நின்னடி வீணை இவைகளை
மீட்டிப்பாட்டகாகன பாடிக்கொண்டிருக்க நடர்வாகைகளினால் தாள
மும் மத்தளமுங்கொட்ட இவைகளை இந்திரன் இனிமையாகப்பார்த்துக்
கொண்டிருந்தான், என்று இவ்விரண்டுகளுகம். (ங)

அந்தநாட்டியத்தினர் வழமியசயுமருணனுக்கிருசெவிபுகுதச்
சுந்தையும்தனமேலாகிபோகஞ்சநதினைத்துளமவாடிமெய்சோரந
து, வுத்தனைகந்தொழிலு மறத்தனனிருந்தானெண் கதிாப்பரிதியு
கோககி,யிர்த்தவுண்மயககமெய்யுதெனகொவியமபெனமறவளி
சைப்பான்.

(இ - பு.) அந்தநாட்டியத்தின்சத்தமும் பாட்டின் இசையும் அரு
ணனுக்கு இரண்டுசெவிகளிலும் புகுந்தவுடன் அதன்மேற்கருத்துசென்ற
படியால் சித்தமயங்கி மணம்வாடி உடலம்சோர்வடைந்து இரத்தத்தைச்
செலுத்தகின்றதனது தொழிலையும் மறத்தவனாயிருந்தான் ஒள்ளியகிரணங்
கையுடைய சூரியன் அவனைப்பார்த்து இவ்விதமனமயக்கம் வரத்தற்கெ
ன்னகாரணமசொல்லென்று கேட்க அருணன்சொல்லுகின்றான் என்று.

வசசிரபாணியவையினிலரமபைமாதர்மாநடனங்கள்புரியுஞ், செ
ச்சையினொவியுந் திகழ்மணி வீணைததெள்ளுகைப்பாடலுங்கேட்
டே,யிச்செயலுற்றகென்மனவவன்சென்றின்புறனோக்கினாலதது
தச்சவட்டளர்வுதவிரநதிடாதெனறுன்றபன்னுஞ்செலவிடைதந்தா
ன்.

(இ - பு.) இந்திரன்சபையில் அரம்பையர்கள் நடனங்கள்செய்கி
ன்றசிலம்பினோசையும் விளங்குகின்ற அழகிய வீணையகையினால் மீட்
டிப்பாடுகின்ற பாடலையும்கேட்டு எனதுமனம் இவ்வாறு மயங்கியிருக்கின்
றது அவ்வித்திருப்போய் இன்படையுமபடி அதுகளைப்பார்த்தால்லது
என்னிடத்துண்டாகிய மனக்கலக்கம் நீங்காதெனறுகூறினன் அவவாறே
போகுமபடி சூரியனும் விடைசொடுத்தனுப்பினான், என்று. ஏ-அசை.

பருதிபாலவிடைகொண்டருணனுமமரர்பதியிவித்திரனைவைப்பா
ந்து, கருதியோ மாதினுருவெடுத்தவர்ப்பாற கலந்துநாட்டியநக
னோக்குறலு, மரிதினிலரமபைமாதரின் மிக்கவழகுவாய்ந்திடுத
லாலவனை,மருமலர்த்தாமத்திந்திரனோக்கிமனத்தினின்மையனோ
ய்கொண்டான்.

(இ - பு.) இவ்வாறு சூரியனிடத்துவிடைபெற்றுக்கொண்டு அருணனும் தேவலோகத்தில் இந்திரன் சபையையடைந்து பலவாறுயோசித்து ஓர் பெண்ணுருவெடுத்த அவ்வரம்பைமாதாகளுடனகலந்து நாட்டியங்களைப் பார்த்திருக்குமபோது அவ்வரம்பைமாதாகளைப்பார்க்கிலும் அருமையான அழகுவாய்ந்திருப்பதால் அவளை வரணைகமழும் கற்பகமலாமாலேதரித்திருக்கும் இந்திரன்பாத்து தனமனநிலைகாமமோயுற்றான். எ-று. (சு)

அஞ்சனவழியாராடலைநோக்கானணிநரம்பியாழிசைகேளான மிஞ்சியமயலான்மேன்நொந்துள்ளம்வெதுமபினுன்வீரகமாற்றிலனாய், வஞ்சியினுநவாமருணனுடங்கோரணியறைபுருநதமளியின்மேற், கொஞ்சியன்பெய்திக்கூடியேயகததிற்கொண்டிடுமவிரகநோய்தீர்த்தான்.

(இ - பு.) மைதிட்டிய சண்களையுடைய அரம்பையாகளது நாட்டியத்தைப்பாராமலும் அழகிய நரம்புகளினுலமைததயாழின் இசையைக்கேளாமலும்அதிகரித்தகாமமயக்கத்தால் உடலமவருந்தி மனவெந்து' அககாமநோயைச் சகிக்காதவனாய் வல்லிசாதகமோடிபோன்றுருவமைத்த அவவருணனுடன் அவ்விடத்துள்ள ஒரு மணிகளிறைத்தஅறையிற்புகுந்து பஞ்சணையின்மீது அவனுடன் கொஞ்சிப்பேசினபுடன்சோந்துதன்மனநிலை உதித்த காமநோயைத் தணித்தகொண்டான். எ-று. (ஏ)

தருக்கிறையுடனேகூடலும்வாலிதானுதித்தனனதுநோக்கிச்,சுருக்குறுமனனாயருணனுநதனதுகவினுருவெடுத்தவனாகனறே, யருக்கன்மாடனுந்கியமராரோன்முனைபரிவையாய்ச் சென்றதுமவன்கண், மிருக்கமாயணைநதேயுகநததுவ வாலியுதித்ததுந்தெரிந்திடவுரைத்தான்.

(இ - பு.) இவ்வாறுதேவநதிரனுடன் சேர்ந்தவுடன் வாலியுதித்தான் அதைக்கண்டு அருணனும் மனநிலைகத்தவனாய்த்தனது அழகிய சுய உருவத்தை எடுத்துக்கொண்டு அவ்விடத்தைவிட்டுநீங்கிச் சூரியனிடத்தடைந்து 'இந்திரன்சபையில் பெண்ணுருவெடுத்துப்போனதும் அவ்விந்திரன்பார்த்துச்சோந்து இன்பம் அனுபவித்ததும் உடனேவாலி உற்பத்தியானதும் தெளிவாகக்கூறினான். எ-று. (அ)

உரைத்தலுங்கதிரோனுளம்வியப்பெய்தியுயரெழிலருணனைநோக்கி, வரைத்தடம்புயததுவானவேந்துன்பாலமானுறநீயெடுதெய்து, நிரைத்தபொன்னுருவங்காட்டுதியென்றுநிகழ்த்தலுமவ்வுருகாட்டி, மரைத்தனிமலர்க்குருன்பனுநோககிமையனோய்கொண்டான்மாதோ.

(இ - 4.) இவ்வாறு அருணன் கூறியவுடன் சூரியன் மனதின் கண் ஆச்சரியமடைந்து மிகக் அழகுள்ள அருணைப்பாத்து மலைபோலும் விலாசமான புயங்களை யுடைய இத்திரன் உன்னிடத்தையங்கும்படி நீ எடுத்துச் சென்ற வரிசையாக அமைந்த அழகிய உருவத்தைக்காட்டுவாயென்று கூற அவன் அந்தப்படி அவ்வுருவெடுத்தக்காட்ட ஒப்பற்ற அரவீந்தரண்பனைய ருசீபவசன்களெ ளாமனோயுற்றான். ஏறு. மாத-ஓ-அசை. (க)

ஆதசேநோய்நெஞ்சத் தாற்றலனாகியருக்கனுமருணையினை நதான் நேசமுற்றனைநதபோதுசுக்கிரீவனிகபுருவலுமையிற்பிறந்தான் மாசறுமனததுபபாகனுநோக்குவசைநபக்கெய்தியதென்ன வெசறுமுருவமகனறுதனனுருவாயிரவிதாடொழுதிவைவரியமபும

(இ - 4.) காமனோபை மனதிற்பொறுநகாதவனய்ச்சூரியனும் அருணைச்சோந்தான் அப்படி யிருப்புடன் சோந்தபாது சுக்கிரீவன் என்பவன் ஒப்பற்றவலமையுடன் உற்பித்தான் குற்றற்றமனதையுடைய அருணன்பாத்து நமக்குவசைநோந்தென்று யாவராலும் இகழ்ப்பதும் அபபெண்ணுருவையொழித்தத தன்னுருவெடுத்தக்கொண்டி சூரியன்பாதங்களைவணங்கி இவ்வாறு கூறுகின்றான். ஏறு. (க)

உலகிலுத்தகுகளிருக்கினைப்பயனுமுனாநதிடுமகடவுணீ கின்பொனலகில்பூங்கமலததாளினைக்குரியவடிமைநானாகலாலுன்னை விலகிவாளெரிக்குமவசசிராயுசனபானமேவியானசெயததீவினையுநலமிலாவினையுன்பாறபுரிநதுவுநகுருவருள்புரிசென்றான்.

(இ-4) இவ்விவரங்களைக் கண்டான் ஆனமாக்களது நல்வினைதீவினையாகிய இரண்டு வினைகளின்பயனையும் அந்நதிருக்குவகடவுள் நீ அவ்வாறு அழகுவாய்ந்த தாமரைமலர்போன்றகினது இரண்டு பாதங்களுக்கிரித்தான அடியென்றான் ஆகையால் உன்னைவிட்டுகீவகி ஒளிவீசும் வசசிராயுததைத்தாங்கிய இந்நிரலிடத்தடைநது யானசெய்த தீவினையும் நன்மையில்லாதசெய்கையாக உன்னிடத்திறசெய்ததும் நன்மையாகும்படி உரைத்தருளவேண்டிமென்றான் ஏறு. (க)

இவ்வகையிரதச்சுருதுங்கேழப்பவிரவியுங்கருணைபாலுரைப்பான் கௌவையங்கடவுகும்மானிலததுயர்ந்த கயிலையங்கிரிவினையையசெவ்வியசருதிபுரியெனவுரைக்குஞ்சீருறுதலமுளதகளி [னம் லெளவியமறுகருமததனைத்தொழுதே யானகதியடைநதனன்முன்.

(இ - 4.) இவ்வண்ணம் இரதசாரதியாகிய அருணன் கேழ்க்கச்சூரியன் கருபையாற்குறுகின்றான் ஒலிக்கும் அழகிய கடலுமுந்த இந்நிலவுகததில்உயர்ந்ததிருக்கயிலைக்காததுச்செய்மைவாய்ந்தசருதிபுரியென்று யாவரும் எடுத்துக்கூறும் சிறப்புள்ள சிவதலமொன்றுண்டு அத்தலத்திள்

குற்றங்களை நீக்கிக் காக்கும் வேதபுரீசரைத்தொழுதுதான் நான்முன்புல்ல வாழ்வடைந்தனன். எ-று. (கஉ)

ஆதலானீயுமததலமெய்தியருமவைவடிவதாய்நின்ற
பூகநாயகனைப்பூசனைபுரிந்தான். இன்மையையமாற்றியேயிரதச்
சூத்தனாயெனபாலவருகியென்றநூறாறஞரியமூர்த்தியுமுலரப்பக்
கோதிலாமதைத்தானருணனுங்கேட்டுசுகுறைவறு மகிழ்ச்சிகொண்
டனனலை.

(இபு) ஆகையினால்நீயும் அந்தசுகருகிபுரியையடைந்த அங்குஅரிய
வேதசொருபியாய் ஸ்ரீநிருக்கும் சிவபிரானைப்புகித்து உனதுகுற்றங்களை
ஒழித்துக்கொணந்தும்ப இரதசாரதியாய் என்னிடத்து வரசுக்கவாயெ
ன்று சூரியன்கூறககுற்றமற்ற மனமுடைய அருணன்கேட்டுநீங்காதபெரு
மகிழ்ச்சியுற்றனன். எ-று ஆல அரை (கங)

ஆங்கவனவிடைகொண்டாரணபுரத்திலருணன் வந்தடைந்துள்ள
மகிழ்ச்சி, தேவசமஸ்சமலததிடையினைச் செயிராததேயாகநீரோடு
டைந்தெழுந்து, வீங்குகளியுத்தானமெய்யெலாஞ்சிறப்பவெண்ணி
றப்பூதியுமபூசிப்பாங்குறுஞ்சுகரக்கோயிலுட்புகுந்துபராபரமூர்த்த
தியைக்கண்டான்.

(இ - பு.) அவலிடத்தசூரியனது அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு அரு
ணன் சுருகிபுரியில்வந்துசேர்ந்து மனமகிழ்த்து வாசனைமழும் தாமரை
மலரில்வசிகடும் பிரமணைத்தணுத்த முருகக்கககடவுளால் உண்டாகிய
சேயாற்றின் நீரிலமுருகிவழங்குஅழகிய பருத்தப்புயங்கையுடையஅருண
ன்தனது சீர்முழுதுமவிடைகும்படி திருவெண்ணிறனார் துபகததுள்ளசி
கரங்களோடுகூடிய திருக்கோயிலுடசென்று பராசத்திசகுப்பரஞ்சிய வே
தபுரீசரைத்தரித்ததான் எ-று. (கச)

சூழ்ந்தனனதுதித்தானொழுதுதனை பலகாற்றாய்தண்புனலொ
கொண்டு, வாழ்ந்திடுமரனைப்பூசனைபுரிந்தானவழுத்தினன்றோத்தி
ரந்தாண்டேற, சூழ்ந்தனனுருகித்தடங்கண்ணைநகத்தண்புனலெசொ
ரித்திடநின்ற, சூழ்ந்தனைபவத்திலையகாததுன்றனருடகரைசோ
ததுதியென்றான்.

(இ - பு.) வலம்வந்து ததித்தவணங்கினான் அளவிறந்தவிசைபரி
சுத்தமாகிய சூரிராததீரையும் மலரையுங்கொண்டு அங்குஸ்ரீநிருக்கும்
அவவேதபுரீசரைப்புகித்தான் மறுபடி அனேகரதுகளைக்கூறி அவரது
திருவடிகளின்மீது வணங்கினான் பிறகுஎழுந்து தனது அகன்ற இரண்டு
கண்களினின்றும் ஆனந்தபாஷபமசொரியகின்றான் ஐயனேயான் பவக
கடலில்வீழ்ந்தேன் என்னை திரட்சித்து உனதுதிருவருளென்னுங்கரையிற்
சேர்க்கவேண்டும் என்று குறைபிரதனன். எ-று. (கரு)

உருகியிவ்வண்ணமருணனுநதுதிப்பவுளமகிழ்ந்தெம்பிரானகருணை, பெருகிடச்செய்யபவளவாய்மலாந்துபெட்புறுமருணவாவெறந், கருகினிலழைத்தெயன்ப நீபுரிநதவருசசனைக்குகநதனமுன்பாற, பொருவறுபவமுநநீநததென்றுதாததுபுராரிபிண்ணையுமிதுபுகுனறா.

(இ - பு.) அருணன் இவ்வாறு மனமுறுகிதுதிக்க எமதிறைவராகிய வேதபுரீசர் திருவுளம்மஃதூர்த்து அருள்கரக்கச்செம்பவளம்போலுந்திருவாய்மலாநது அன்புர்துரூச அருணனேவா என்று அவவிடத்தத்தம் மருகில அழைத்த அன்பனே நீயாத வழிபாட்டிறகு மனமகிழ்ந்தோம் உன்னிடத்தவிளைந்திந்த ஒடாந்பாவவகளுந்தோலைநதன என்றருளிச்செய்து திரிபுரதகனராகிய அவேதபுரீசர் பின்னும் இவ்வாறு திருவாய்மலாநதருளுந்நோர் என்று ஏ-அசை- (கக)

அரியவிதநலத்தினிநுதிபந்திசையிலடுக்கநராகதாவகநெறியிறறெரியுபேராவன முண்டவ்வனநதுறுது திகழ்ச்சுவலிநாகொன்றமதஸ்கை, யுரியநதபூசைபுரிந்திடெனமெய்கோனுரைத்தவயுயரத்தகலுமுள்வப, பிரியமுதருணனைகினுவியைவிறபேசியகானகததுறைநதான.

(இ-பு) அருமையான இச்சுருதிபுரியில நிரநிழலேககித்த அரைக்காதவழிதூரத்தில யாவருகருமதெரிந்த ஓர் காடிருக்கன்தது அக்காட்டிற் சென்று விளக்கமுற்ற ஓர் சுவலிவகப்பிரதிட்டைசெய்து எமக்குரித்தான நல்லபூசைசெய்யென்று எமதிறைவராகிய சுவபிரான்கட்டையிட்டனா அவ்வாறு சட்டையிட்டவுடன் அருணன்தன்னுள்ளத்தில அன்புமிருத்து அதிகவிறைவல்லபோய் முனசொன்ன அக்காட்டில்கித்தான். ஏ-று.

அநதநகரகானதளைலையமபதிபோலணி நகரொன்றமைத்தளியார்கநதமெனகமலப்பொய்கையுண்டாக்கிக கறைமிடற்றையனைத்துதிருதுத,கொநதமவிட்டகலத்தணபுனரேய்நது தூராவெண்ணீறொளிராதத்சி, சித்தவையிறுஞ்சாககரத்தையேகீனைநதுசிவலிநாகருபமொன்றியற்றி.

(இ - பு) அநதக்காட்டில அனகாபிரகுச்சமானமாய் அழகிய ஒரு நகரத்தையுண்டாக்கி வணிகந்நிறைநக வாசனைகமமுமெல்லிய தாமரைகளாநிறைந்த தடாகமொன்றுண்டாகிய நீலகண்டராகிய சுவபிரான்ததோத்திரஞ்செய்து தனது அஞ்ஞானத்தொடக்கவிட்டொழிய அத்தடாகத்தில்கீராடி தூயமையான திருவெண்ணீறறை ஒளிவ்ளங்கத்தரித்து இதயத்தில வேறொன்றுகருதாமல திருவைந்தெழுந்தையே தியானித்து சிவலிங்கப்பெருமான் திருவுருவம் ஒன்றுசெய்து. ஏ-று. (கஅ)

கான்றதிபயந்தேங்காய்ப்புனஸ்முதிர்செங்கநம்பின் ல்விநதமு
முதலாய், யான்றவைபலவாயறற்கபிடேகடாட்டித்தண்டேய்வையு
மணிந்தே, யீன்றபன்மலரகவிளவகைசாததியிணையிலகாழகங்கல
ன்புனைநது, சான்றவாதுதிக்கததீபனாபாதிநதநருச்சனைபுரிந்தன
னே.

(இ - பு) வாசனைவீசும் தயி, பால், இளநீர், முகிர்ந்த செங்கரும்
பின்சாறுமுதலான விசேஷமான பலவற்றையு அச்சுவலிங்கபிரானாகருத்
திருமஞ்சனமாட்டி குளிரந்தசலவைசசாந்தையுந்தரித்து நத்தவனத்தில
மலாந்தபலமலாசனாடன் அகிகுல்லவம் மகாலிலவம் கற்பூரவிலவம்முத
லிய வில்வவகையும் அருசசித்து ஒப்பற்றயிரங்களால் ஆடிய ஆபரணங
களைப்பூட்டிப் பெரியோர்களையாரும் துதிக்கும்படி தூபதீபமுதலிய சோ
டச உடசாரங்களைச்செயது பூசித்தான் ஏ-று ஏ-இரணம்-அசை
இவ்விரண்டுருளகம். (கக)

அரமபைமாவருக்கைதாழையினகனியுமுதிர்சவருககம்பாலன
மும, வரமபதபபடைத்துமற்றுபசாரவகையெலாம்புரிநதுகைரு
விததுச், சிரமிகைச்சோத்தியத்தனேடோற்றி தேவாகடேவனே
போற்றி, சிரம்புபலலுயிராய்கின்றவபோற்றிந்தனேநினைமலபோ
ற்றி.

(இ - பு.) வாழைப்பழம், மாம்பழம், டலாப்பழம், தேவகாய், அதி
ரசவர்க்கங்கள், பாற்சோறு, இவைகளெல்லாம் அளவிலாமற்படைத்து
மற்றள்ள அனேகவித உபசாரவகைகளெல்லாமசெய்து இரணகைகளைக்
குவித்துச்சிரசின்மீது வைத்துக்கொண்டு கடவுளேவந்தனம் தேவாகளுக
கெல்லாம இறைவராகிய மகாதேவ்வருநம் இந்நிலவுலகின்கண் நிறைந்
துள்ளபல ஆன்மகோடிகளாய் நின்றருள்பவரேவந்தனம் நித்தியசொரு
பரே மலரகிதரேவந்தனம். ஏ-று. (உ௦)

என்றுபலவகையாய்த் தோத்திரமிகவுமியம்பியேயிணையடிதொ
முதா, னொன்றலபலநாளிவ்வகைபூசையுளுற்றியபோதரனமகிழ்ந்
து, பொன்றிகழ்மேனி யுமையொருபுறமும புனைந்திசசட்டயும
பொறகொன்றை, மன்றலந்தொடையுமான்மமுககரமழகிடைபூர
தியுமானன்.

(இ - பு.) என்று பலவகையாய்த் தோத்திரங்கள் அனேகங்கூறி
அவரது இரண்டுதிருவடிகளையும் வணங்கினான் இவ்வாறு ஒருநாளல்ல பல
நாளும்பூசித்தகாலத்தச் சிவபிரான் திருவுளமகிழ்கூர்ந்து பொன்போல்
விளங்குந்திருமேனியினிடத்திலுமாதேவ்யொருபாகமகவுமஅலங்கரித்த
இளம்பிறைவாழும் சடையுடனும் அழகமைந்த கொன்றைமலராகிய வாச

னைகமழும் சிறிதமாயுடீனும் மாண்மழுதரித்ததிருக்கரங்களுடனும் இளமைதவகிய இடபவாகனத்தையுடையவருமாகத் தோன்றினார். எ-று.

மணியிடைமீதின்மறைபுகழ்பெருமான்வந்தெழிலுந்நெய்நீர்
 றேனறிக, துணிபொருநீசெய்ப்புரனைகருங்கோல்தொலைந்துப
 வமெலாமினிகீ, பணிகின்றியிவபாசடைந்திரதருதனயனமதிடென்
 றுறைநே, தணிவுறுமியிகமதனிடைமறைந்தானபண்பாலரு
 ணனுஞ்சாரதான.

(இ - 4) அழிய இடபவாகனத்தினமீது வேதங்கள் ததிகரும் சிவ
 பிரான எழுந்தருளியுந் வடிவமந்த அருணனுக்குக்காட்கொடுத்த
 மனோதிடத்தான நீசெய்தவரும் வழிபாட்டிற்கு மனமுமாதோம ஆன
 றியும் உன ஆதீவினைகளெல்லாம் விட்டொழிந்தன இனிமேல நீ ஒளிவீச
 ங்கும் சூரியனிடத்தடைந்த இரதசாரதியாய அருந்திருக்கக்கூடவையெ
 ன்று திருவாயமலாந்து சாரதருபமாகிய சிவலிங்கத்திற்குந்தருளினா அரு
 ணனும் சூரியனிடத்தசேசோரதான. எ-று. (உஉ)

அருணனாரமைத்துவணிகரதனையருணவாரணியமென்றுரைப்
 பா, தெருளுமுள்ளத்தனவன் பூசைசெய்தலாலருணநாயக
 னென், றிருளறுமுளத்திரியாவருடபுகலவவெநதையைப்பூசினையி
 யற்றின, மருளறுததுற்றபவந்தொலைதுயாநதவாழ்வுபெற்றேருங்
 குவெனென்.

(இ - 4) அருணனேறாதெகிய அழகியகரத்தைச் செங்காடெ
 ன்று கூறுவார்கள் தெளிந்தசித்ததையுடைய அந்த அருணனால் பூசித்த
 காரணத்தால் அருணையகன் என்றுயாவருமகூறும் அச்சிவலிங்கப்பெரு
 மாணமறுக்கமற்றமனமுடைய சவுனகாதிமுனிவர்களே யாரேனும் பூசி
 ததால் தாங்களுள்ளத்திலுள்ள அஞ்ஞானகீவகி அதனல்வினைந தீவினை
 கள்கீவகிமேலான பேரினபவாழ்வுபெற்றேருங்குவென்று சூதபாரணிகா
 கூறினா. எ-று. (உங)

அருணன் பாவந்தீர்த்தசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் . கூடு.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இந்திரன்சாபந்தீர்த்தசருக்கம்.

— * —

கன வகமிலாவுள்ள சேரிவவாறுகமுறுகலும
வளமிக்கோணமிசாரணியமாதுவருமகிழ்வொங்கி
விளங்குதருநாடடிநைவனவெவய்யசாபநதீர்த்த
யுளங்கனிடமுறமையுலரத்தியெனச்சூரணுரைக்கிறான்.

(இ - பு) புணிகமானமனமுடைய சூதமகாமுனீவ இவவண்ணம்
அருணனபாவந்தாரத சரிதயைக்கறிமுடித்தவடன் வளப்பமிக்க நைமிசா
ரணியமுனிவாகன் மனமகிழ்ச்சி அதிகரித்து விளக்கமாகிய சற்பகதருவிரு
க்கும் விண்ணுலகத்தரசனாகிய இங்கிரனகொடிய சாபந்தீர்த்த தனதுள்ளத
திரகளிப்படைந்தசரிதைபை உரைத்தருளவேண்டும் என்று குறையிரகசு
குத்புராணிகா சொல்லத்தொடங்கினான். எ-று.

(ச)

வானவாராபகனொருநாண்மண்ணுலகவானகத்தெய்திக
கானமாபூஞ்சோலையினவயங்களித்தமாமிகோதமனானைநற்
பானலஞ்சொலகலிகைபாளபண்புணர்ந்துகாமுகைய்த
தேனலருமபூங்கணைபாற்சிந்தையுமுன்னனைமாடோ

(இ - பு) தேவர்களுக்கருத்தலைவனாகிய இந்திரன் ஒருதினத்தில் இர
நிலவுலகத்திலுள்ள ஒருகாட்டிலுடைய அடைந்து தேன்றுளிக்கும் மலாச்சோ
லையினிடத்துக்களித்துவச்சும் கௌதமருடைய பத்தினியாகிய பால்
போல் இனிக்கும் சொற்களையுடைய அகலிகையின் உருவவட்சணத்தின்
தன்மைபற்றி காமமயக்கவகொண்டவனும் மன்மதனுடைய வாசனையி
க்க மலரம்புகளால் சிந்தைகலங்கினான். எ-று. மாது-ஓ-அசை. (உ)

விரகமுறுமனஞ்சிவிலாவதுமேலறிகிலு
பிரவினமேரத்திலெழுந்தொருவாரணம்போலக்
குரலுறக்கவலுங்குடங்கோதமனும்விரிந்ததெதை
திரமுறச்சிந்தையுணினந்துசெய்கடன்மீர்த்திடச்சென்றான்

(இ-பு) காமவிகாரமுள்ளமனமுடையவனும் மேலவினையுங்கெடுதி
யையுணராமல் இராததிரியின்மேலேரத்தில் புறப்பட்டிப்போய் ஒருசேவலை

போலசுருரல்காடம ககடவ் அதைக்கேட்டுக்கொள்தமா பொழுதுவிடிந்த
தென்று விசயமாகமனனில் எண்ணி நிரதியுருமங்களைமுடிக்க நதிதீர்த்து
ககுப்போலா. எ-று (க)

பொழுதியாங்கெய்கலும நாகவன பொலுநததாங்கி
கங்குகனுமகலிகைபாற்கலந்தும்பொதருந்தவந்தோ
கிணமுறுநீரொடுததிலையதிவ்விடிந்ததுபோல
காமுதச்செய்ததாமாநாயகனென்றெதெளிந்தது.

(அ - பு.) கௌதமாநதிதீர்த்தசுருமோனவுடன் அவரைப்போல
உருவமெடுத்தகொண்டொமாநாஸிய இருகிரமும் அகலியையென்னும்
அம்முனிபததினியுடன் புனாநமபொது அகசெனதமமுனிகா மேன்மை
யமைந்ததி இன்னும் எழுந்தாக்கவிலை இன்றிரவவிடிந்ததுபோன்று
நாமெண்ணச்செய்ததும் தேவாக்கதிபலாகிய இரதிரனே என்று அறிந்து
கொண்டி. எ-று (ச)

மீண்டொலையாசுசிரமமேவியவண்வினேந்தமைகண்
மண்டுபுரிதநிந்தேவரிதைவநீபொரியோனியினே
வேண்டிணையாகலிலுன்றனமேனியிலாயிரம்போனி [ன.
காண்டிடுகென்றருந்தவந்தேகானகழறினவவகையடைந்தா

(இ - பு.) அதிசங்கிரததில் திரும்பித்தனது ஆச்சிரமத்தையடைந்து
அவ்விடத்து நடந்தவகைகளைப்பார்க்க இவ்விடத்து இததகைய தீயகாரி
யததைப்புரியும் தேவாதலைவனாகிய இந்திரனே நீ ஒரு யோனியைவிரும்
பிணையாதலால் உன் உடம்பில் ஆயிரம்யோனிகள் காணக்கடவது என்று
பெரியதவதையுடைய கௌதமா சபித்தனா அவ்வாறே ஆயிரம்யோனி
களும் தன் உடம்பிற்பொருந்தப் பெற்றுக்கொண்டான். எ-று. (ந)

வேறு.

ஆகமேலெங்குமிபோனியாயறவெனகிபந்தப்
பாகசாநனனோர்க்குசப்பனிமலாததாட்டிபுருந்த
னேகநாளிருப்பவா னோர்நேடி யாங்கறிந்துநோக்கித்
தேகமேன்மலித்ததிமைதிவதெவவாரென்றோரா.

(இ - பு.) இவ்வாறு தன்மேனியெவரும் யோனியாய்விட்டதனால்
நாணமுற்று அந்த இந்திரன் ஒருதாமரைமலரின் நாளத்திற்புருத்த அநே
காளிருக்கத்தேவர்களெல்லாம் எவருந்தேடிக்காணாமல் பிறகு தாமரை
நாளத்தில் இருப்பதை அறிந்த அங்குவந்துபார்த்த அவனது உடல்நிறைத்
திருக்கும் யோனிகருதிகள் நீங்குவதெவ்விதமென்று சிந்தித்து. எ-று.

குருவுரைததனனிசசாபக்கொடுமைதீரந்திமொபுமே
லருமறைபுகுநறவிசனருளபெறவேண்டிமெனதே

தருமுநைவண்ணமநதச்சதச்சிருதுவுமபார்மீதின்

மருமலர்ப்பொழிலரும் வேகமாநகாதன்னிறசார்ந்தான்.

(இ - பு) இப்படியொசித்துக்கொண்டிருக்காலத்து பிரகற்பசிப
கவான் இந்தச்சாபந்தீர்த்திம்படி நிலவுலகத்தின்கணுளள சுருதிபுரியில
எழுந்தருளியிருக்கும் தேவாகளுக்கேவதமோதுவித்த வேதபுரிசாதிருவரு
பைபெறவேண்டும் என்றுகூறினா அந்தப்பிரகாரமே அவ்விருதிரன் நிலவுல
கத்திலவாசனைகமழும் மலாச்சோலைக்குழந்த வேதபுரியிறசோந்தான்
எ-று. இவ்விண்ணங்குளமும். (எ)

மனமொடுகாயமவாகமுழன்று மோவழியசாகுகி

யின மணித்துறைகளோடுகுமிருங்குதருதிநீர்தோய்ந்து

புனைமணப்பூதிபூசிபொன்மதிநகோலிலபோந்து

கனமணிப்பீடத்துற்றகடவுளைப்பூசைசெய்தான்.

(இ - பு) மனவாசகுகாயம என்னும் திரிசுரணங்களைபும் ஒருவழிப்
படுத்திக்கூட்டமாகிய இரத்தினங்களைழைத்த துறைகள்வள்ளரும் பெரிய
சேயாற்றில்நீராடி வாசனைகமழும் திருவெண்ணீறு மேனியெங்கும்பூசி
பொன்னுலமைத்தமதிலையுடைய தருக்கோயிலுட் பிரவேசித்தது அவவிட
த்து உயர்ந்த அழகியபீடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் வேதபுரிசரைப்பூசித்
தான். எ-று. (அ)

இவ்வகைபலநாட்பூசையியற்றவும்பெருமானன்பா

லவ்விபந்தீர்பபக்கைகாணருணமுபழுவுந்தாங்கிச

செவ்வியவிடைமேலாகிதெருரிசனங்கொடுப்பக்கண்டு

வெவ்வியசாபங்கொண்டவிண்ணிறைபணிந்துசொல்வான்.

(இ - பு) இவ்விதமாகபலநாள்பூசிக்கவும் சிவபிரான்திருவருளால்
இத்திரனதுபாவதைத்தோகாத திருக்காங்களில மானுமமழுவும் தரித்துக்
கொண்டு செப்பமாகிய இடபவாகனத்தின்மீதெழுந்தருளித் தரிசனங்கொ
டுக்கப்பார்த்து கொடியசாபம் அடைந்த இத்திரன்வணங்கிக் கூறுகின்றான்

ஆன்மடிமபரணே நாயேனறிவிலா திபறறுநநீமை

மாண்டிடச்செய்துஞானமாதவனுரைத்தசாப

மீண்டறத்திரத்தியென்றேயிறைஞுகியேதுதிபபவீர

தாண்டவம்புரிந்தவெந்தைபன்பொடுமிதனைச்சாற்றும்.

(இ - பு) ஆன்மகோடிகளை ஆட்கொண்டருளும் பரமனே நாயினு
ங்கீழ்பட்டயான்நல்லறிவில்லாதுசெய்த தீமைதிருமபடிபுரிந்துமெய்ஞ்ஞா
னமடைந்த மகாதவசுரேட்டராகிய கௌதமாகூறிய சாபமானது இவ்வி
டத்தூரீங்கும்படி தோக்கவேண்டுமென்று வணங்கித்ததிக்க வேதங்களுக்கு
வீரதாண்டவங்காட்டிய எமதுதந்தையாராகிய வேதபுரிசாதிருபையோடும்
இதனைத்திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றா. எ-று. (க0)

தீர்ப்பதற்கரியசாபஞ்செறிந்தனையென்னுமுன்மெய்
பாரப்பவாகுகெல்லாககண்ணுயிருந்திடப்பாலித்தோமால்
வாரப்பதிக்கொங்கையிர்திராணிதனமகிணுவிந்தச
சாபத்திக்குள்ளிவிக்கமரபததுபபூசனைசெய்யென்றான்,

(இ- ௫) முற்றம் தீர்ப்பதற்குரியமயான சாபத்தையடைந்தாய்
ஆயினும் உன்னுடையதேகத்தை உபாருவாசனாகக்கெல்லாம் கண்களாக
வேயிருக்கவரந்ததோம கச்சணித்தனத்தினையுடைய இந்திராணிமணவா
ளனே இந்தச்செந்ததலத்திற்குள லா சிவலிங்கப்பெருமானைப் பிரதிட்டை
செய்து பூசிக்கக்கடவாபென்றுதிருவாயாலந்தருளினார் எ-று.

ஆல்-அசை.

(௧௧)

ஆபரிசுடாகருளிசாகருணாநிலையுடையதுசேயாழ்
செய்யபுறவயடசகிலிங்கமொன்றையாகத்தருந்ததேந்தி
பெய்ப்பெருநகருடையதிண்ணைவர்க்கரசனான
செய்யுமபரணையாருமித்திசுவனென்பாரால்,

(இ- ௫.) இவ்வாறு அரைக்குரோசத்தாரத்தில கிழங்குத்திசையாயச்
சென்று சேயாற்றுசருவடகடங்கண் உபபற ஒரு சிவலிங்கப்பிரதிட்டை
செய்து பூசித்துவனங்கி உண்கமயானபெரிய கற்பகலுடசம்வினங்கும்
தேவலோகத்தடைந்து தேவாசனங்களைவனான் இப்போதுயாமக நிய
அச்சிவலிங்கப்பெருமானை இந்திரேசரரென்று யாவரும் கூறுவார். எ-று,
ஆல்-அசை.

(௧௨)

இன்னமுமொருக்காலத்தினந்திராணிபிரமகத்தி
துன்னியாங்கலுடநதேவமயின்முலையாகனையாராதித
தினைநாந்தமரநாடடினெய்தியதுளதுகேண்மின
பன்னுதுமென்றுருகாமீட்டுமெபகருகின்றான்.

(இ- ௫.) இன்னமும் ஒருகாலத்தில அந்த இந்திரன் பிரமகத்திதோ
டமெய்தி அச்சுருதிபுரிக்கணவந்து மலையரையனபுத்திரியாய உமாத்தேவி
யின்பாக்கான அவலேதபுரிச்சரைப்பூசித்த அசகொடுமைகீங்கித் தேவல்லா
கத்தடைந்ததுண்டு அனதயங்கேளுங்கள் சொல்லுகின்றோமென்று குதமா
முனிவா திரும்பவுங்குறுகின்றார். எ-று.

(௧௩)

வேறு.

ஆதிபானகருதயுகத்தினிலமாகோனொருநாளவையன்னிமேல
சோதியானவாரியனைமீதினிறசராகளேததவிருந்துதுவரிதழ் (க்
மாதராரகடனங்கள்புரிந்திடமனமுங்கண்ணுமதனிடைபாய்ந்திட
காதலாற்கனியுண்மபக்கெய்தவேகன்டிருக்கண்காணுமவ்வெல்
லையில.

(இ பு.) முதல்யுகமாகிய கிரேதாயுகத்தில் இந்திரன் ஒருநாள்தனது சபையினிடத்துச்சோதியுருவாய்விளங்கும் சிவகாதனத்தின்மீது தேவாக ளெல்லாம்வணங்க வீற்றிருந்து பவனமபோலும் அதரங்களையுடைய அரம் பையர்கள் பரதநாட்டியஞ்செய்யததனது மனமுடகண்களும் அதனிடத்து ச்செலுத்தி ஆசையுடன் கள்ளுண்டவன்போல மயக்கமுறறுப்பாததிருந் தான் அப்படிக்கண்டுகொண்டிருக்குந்தருவத்தில். எ-று. (கச)

தனதுசொற்றகுருவாம்பிரகற்பபதிகாணுமருவந்துற்றிடுபோதனி ல், மனதுபறறியமா தாகளாடன்மேலவைத்துக்கண்ணினை வாங்கிலன் வந்திடுங்குனதையுறகுருவையுங்கண்டிலன்கையினுறதொழுதி லனகாமநோய், புனைதலுறநவுனததினனாகியேபுககவறகிறையுமிரு நதானரோ.

(இ பு) தன்னுடைய உயர்த்தருவாசிய பிரகற்பதிபகவான் அவ் விடத்துவந்தசமயத்தில் அரம்மையாகள் பரதநாட்டியத்தின்மேல் மனம் பதிந்தவனாய் அந்நாட்டியததை நோக்குதலிலேயே செலுத்தியிருந்த தன் இரண்டிகண்களையும் திருப்பாதவனாய் தன்னைதிரில்வந்த பெருமைக்குதத குருவையுப்பாராதலுங்கையினலவணங்காதவனய்காமரோப்பொருதிய மனமுடையவனாகித் தேவேந்திரனிருந்தான். எ-று. அரோ-அசை.

வந்தநம்மையுபசரித்தா னிலைவணங்கினுனிலைமாமதமததனா, மிந்த மன்வயினென்னமக்கென்றுபொன் னைகியேமறைநதான்றன் மகி மைபாற், பந்தைமானுமுலையினராடலைப பாபுதொழிந்தபின்பண் ணவரவேந்தனுஞ், சிந்தையுணணினைந்தேகுருநிந்தனை மீசாந்தநம வயினென்னுசிறத்ததனை.

(இ - பு) இங்குவந்தநம்மை உபசரிக்கல்லலை தொழவுமில்லை மிகு தத அகவசாரத்தடிப்புளவனாகிய இந்த இந்திரனிடத்து நமக்கென்ன லேலையிருக்கிறதென்று பிரகற்பதிபகவான் அவ்விடம்விட்டுச்சென்று அவ ரதமகிமைமிறுல்மறைந்தனா பந்துபோன்ற தனங்களைப்படைத்து அரம் பைமாதாகள் பரதநாட்டியததைப்பாத்தத திராதபின்பு தேவேந்திரன் தன்மனத்தினுள் எண்ணிப்பாத்தது நம்மிடத்தக்குருநித்தனைசேர்த்ததென்று சிந்தித்தான். எ-று. (கச)

உள்ளத்தையன்வெறுப்புணரநதிநதிரானுருகிறொருமுறைகின ற்றாளினில, வெள்ளத்தானையரக்கர் மிகவுமேவெகுணடுவந்தமரே ற்றிடுமெல்லையில், வள்ளத்தார்புருகதனுடைந்துளமறுகிகொந்து மலரவன்பாறசென்று, மெள்ளத்தான்றனெளிமைபுந தீயவர்வீர மும்வருதுன்புமவிளம்பினான்.

இந்திரன்சாபந்தீர்த்த சருக்கம்.

க.அ.க

(இ-பு) பிரகற்பதிபசுவான் மனதில்வெறுப்படைந்திருப்பதை இந்திரனுணர்ந்து மனமுருகித் துககிததுகொணமருகும்நாளில் வெள்ளங்கணக்காகச்சேனைகளுடைய இராட்சதகூட்டம் மிகவும்கோபித்து யுத்தததுக்குவந்தசமையதது போகத்தினால் நிறைவடைந்த இந்திரன் லெஞ்சுகலங்குத்தளாநதுவருநதிப பிரமணிட்சதடைந்த மெதுவாகத் தானேதனது பலவீனத்தையும் அரக்காகளது பராக்ரமத்தையும் அதனாலவீனயும்துன்பத்தையும் கூறினான். ஏ-று, (கஎ)

கேட்டுநெஞ்சினிலோர்நதுகிளிமொழிக்கிளவிநாமகள் கௌவனுமோதுவா, ஐட்டுமுனபுகமுமுன்வலுமையுநலனுறுங்குவிசத்தினமகிமையுங், கூட்டுமுனகுருவுள்ளக்குறையினறகுலைந்தேநறகுருவருளிலையேன, மூட்டுதீயிலவிமுஞ்சருகாகுமே முரணுமவாழ்வுமுமுதுமபுகமுமே.

(இ-பு) இவ்வாறு இரத்திரன் கூறியதைக்கேட்டு கிளியைப்போலும் வசனிகும்வாத்தையுடைய சரஸ்வதிமணாளஞ்சிய பிரபன தன்மனதிலயோசித்துக்கூறுகின்றான் உலகத்தில் சிலோரட்டப்பெற்ற உனதுகூரத்தியுமவல்லமையும நன்மையனமாத வசவியுத்ததின்மகிமையும உனக்குநல்லறிவுணாததியருவின் மனசுருறைவ்னால ஒழிந்ததேயன்ற மற்றொன்றமல ஒருவனுக்கு ஆசிரியாசுரனை யில்லாவிடில அவனதுவல்லமையும்சகலவாமுவும் எல்லாசகீர்த்தியுமமூட்டி எரியப்பட்ட அக்கினியிலவிழ்ந்த சருகுக்கொப்பாகும். ஏ-று. ஏ-அசை. (கஅ)

ஆதலாற்குருவின் நிககருமொன்றாவதல்லையவ்வையனுங்கண்ணுறான், வேதமேயுருவாநதுவட்டாவெனுமெய்த்தவதத்தொருவனுண்டன்னவன, காநலனமிகுவிசசுவருபனுங்கருணையான மிரதுண்டுகளிக்கவுந, நீதிவாவனனமுண்ணவுமொண்சருததெவுட்டவுண்ணவுமேசிரமுனறுளான.

(இ - பு) ஆதலின் எவர்க்கும் குருவில்லாமல் ஒருகாரியமுமமுடியாது அந்தப்பிரகற்பதிபசுவானும் இனி உனக்கெதிர்ப்படா அதுதறிவேதமே ஒருருவெடுத்தவந்ததென்று லொலததகசதவட்டா என்னுமபெயருள்ள ஒருதவளிரேட்டருளா அவரதுபுத்திரா விசுவருபரெனனும் பெயருடையவா அவர் அமுதுண்ணவும் குற்றமற்ற அன்னமுண்ணவும் ஒள்ளியகளை தீவ்ஷெட்டும்படி உண்ணவும் மூன்றுசொமுளளவா ஏ-று. ஏ-அசை. (கஅ)

அன்னவன்றையேகுருவாயடைநதுவனிலன்புபெறிலவ்வரக்கர் பேண், தன்னையுஞ்செயித்தேவின் னாசெனுநதன்மைமேவுவமென்றயன்சாற்றலு, மின்னுபொன்முடிவானவாவேநதுவவேவது

மாதவன்பாலடைந்தேத்தியே, மன்னுதனகுருவாகக்கொடுவந்து
மரையொன்பீடி கைவைத்துவணங்கினுன.

(இ - பு.) அவ்விச்சவருபரையேகுருவாகக்கொண்டு அவருக்குள்
புசெய்தொழுதப்பெற்றால் அவ்வரக்காகளது யுத்தத்தையும் வெற்றிக்கொ
ண்டு தேவர்களுக்கிறைவனென்னும் தன்மையையும் அடைவாயென்று
பிரமன்கூற பிரகாசிக்குமபொனமயமான கீரீடத்தைபுடைய தேவேந்திர
ரன் அவ்விச்சவருபரிடத்தடைந்து தோததிரஞ்சயம் திலைபெற்றதனது
ஆசிரியனாகக்கொண்டு அவரை அழைத்துவந்து பதுமாசனத்திலவைத்த
வணங்கினுன். எ-று. (உ0)

மூன்றுமாடிகளாறுநாடகருணையா னமுன்னிருந்தருவிசு துதைவா
ங்கியே, யானைநல்லசிலாககியமநதிர தாலத்தாருபகிமையுண்டாக
கியே, சான்றவனகொழிந்தெயுனபைசியெலாதவிடத்தியெனறுரை
சாற்றலுமவாககியே, தோன்றலுமகிழ்ந்தெயநயரககரைதொலை
த்துவாகையுஞ்ருடியெயின்டனவ

(இ - பு.) முச்சிரமுள்ள அவ்விச்சவருபா இருபையில இந்திரனி
டத்துமுன்னமேயிருந்த வச்சிராயுதநதைவாங்கி மிகவேலாசசுநிந்தமநதி
ரபலத்தினுல அதற்குமகிமையுண்டாகி அவ்விச்சவருபாநிழ்ந்த இந்திரனை
டங்கொடுத்து இதைக்கொண்டு உனது பகைவரையெல்லாம் வெல்லுமா
யென்றுகூற இந்திரனும் அதைப்பெற்றுக்கொண்டு மகிழ்ச்சியுடன் அடை
ந்து அவ்வரக்காகளையெல்லாகொண்டு பெற்றிமாலைநிரித்தக கொண்டு
திரும்பினன். எ-று ஏ-நான்கும-அசை. (உக)

வந்தமிக்கநற்போகநதுய்ததேதமகிழ்வாசவன்றனகுருவைவண
ங்கியே, யெந்தையென்பைஞா களினைமுமிருக்கின றோருல
நாசமதெய்தவே, செந்திலைவிழுடி தருநென்றனுஞ்செனனி.
மூன்றவனவ்வகையெய்யுழி, யந்தராககதாயாருந்தமமாதுலாசகா
லகால்வழியாசலிலனபுறமே.

(இ - பு.) இந்திரப்பட்டத்துசுருவந்து மிகுத்ததேவபோகவனைநுகர்
ந்து மகிழ்ந்திருக்கும் இந்திரனதனது நவீனகுருவாகிய விச்சவருபரைத்
தொழுது எனதுதந்தையே இன்னும் இருக்கின்ற எனதுபகைவாகளதுகுல
நாசமாருமபடி அக்கினியாலாசியயாகம் ஒன்றுமுடிக்கவேண்டுமென்று
வேண்டமுச்சிரமுள்ள அவ்விச்சவருபா அவ்வாறு யாசஞ்செய்யுங்காலத்து
அந்த அரக்கர்களெல்லாம் தனதுமாதலன்வ மிசமானபடியால் அவர்கள்
மீது அன்புவைத்த. எ-று. ஏ-மூன்றம் அசை, (உஉ)

அச்சமின்றியவியனற்கீழும்வாயடவிராக்கதர்க்கெய்தவளித்தலுந்
தச்சதிரதி னுள்ளத்திவிச்செயறன்னை யோராததுதுகணானுகியே

வச்சிரததைமணிக்கையில்வாங்கினான் மாதவன்குருவென்றுமதிக்கிலான, முச்சிரததைபுவிமுத்தனைச்சிரமூனறமூன்றுபுள்ளர்' ய்ப்பரநகோடிற்றே.

(இ - பு) கொஞ்சமேனும்பயமில்லாமல் அகவினிக்கு அவிப்பாசுக் கொடுக்குந்நனத்திலுஅரக்காசுநாருவலியுண்டாகவென்றுகொடுக்கத்து இந்திரன்மனத்திற்புகுந்து இரதசெய்கையை நன்றாயுணர்ந்து கொரோமுடையவனுய்ததனது வச்சிராயுதத்தை அழியுமையில் வாங்கிக்கொண்டு மகாதவசியென்றும் தனக்குக்குருவென்றும் மதியாமல் அவரது மூன்று சிவங்களையும்வெட்டி வீழ்த்தினன் உடனே அம்மூன்று சிவங்களுமூன்றுபறவைவாய்ப்பரநகோடியது என்று ஏ-இரண்டும் அசை (உரு) இயவிரணடுங்குகம

பேணுகின்றகுருவைக்கொலைசெயப்பரிமகத்திவந்தேசுமறியிரதிர, னூனுமறந்வுணாவமுறையெழிலோங்குதாரைமணுளனையுன்னிபே, காணிபுகங்குதவிதநுதநுதிசுதலுநவையிலன்னவனற னுமவநகெய்தின, னூனுவத்தினமுனறோன்றிடுமையனைபயபணிக தன்மடைநடுசெய்தினன்.

(இ - பு) தானபூசிக்கத்தக்கருநடைகொலைசெயதமாத்திரததில் பிரமத்ததிதேதோடவரது தன்னைசுகாழிக்கொள்ள அதனால் இந்திரன்ஆகார மில்லாமல் மூன்னிருந்த அந்த அறிவா இல்லாமல் அழகுரிக்கதாரைக்கு மணுளராசிய பிரகற்படுக்கவானைநிலைத்து நாணமடைத்து தனதுகாங்களை சுருவித்தத் தோத்திரஞ்செய்ய உடனேகுற்றமற்ற அபிரகற்பதிபகவான் கோபத்துடன்வந்தார் அப்பிரகோபத்துடனவரது அவரைப்பாதங்களில் வணங்கிச் சினத்தணிந்து தனமீதுகருணைகூறமுடையதுகொண்டான், என்று த-அசை. (உச)

வேறு.

பொன்னவனன்பு வகடபபொருந்நியபிரமகத்தி நன்னைநாறகூறுசெய்தகலபுனன்மரநல்லார்பாற் றுன்னிடவுரைசுகவேநாநதூயவநகிதனைத்தகநதான் மன்னியசிலனைப்பள்ளமாககினுநதூரத்தநகரன்.

(இ - பு) பிரகற்பதிபகவான் இத்திரன்மீது அன்புவைத்து அவ்வி டத்ததுபொருநதிய பிரமகத்ததிதேதோடத்தை நான்குபாகமாகிபூமி கீர் மரம்மாதா இந்நான்கிடத்தும்சேருமபடிக்கற அவ்வாறே ஏற்றக்கொண்ட அந்நான்கிற்கும் இவ்வாறு பரிசாரமகூறுகின்றா எப்படி எனனில்நிலைப ற்றபூமியைப்பள்ளமாத்தோனடினால் மறுபடி தூர்ந்துபோகுமபடிக்கொ டத்தார். என்று. (உரு)

தண்புனறன்னைப்போருகொள்ளினுநதாழ்விலாமற் பண்புறச்சமனாய்நிற்ப்பகர்ந்துரீண்மரங்கட்கெல்லாம்

விண்புதுகினைகடம்மைக்குறைக்கினுமீட்டுமெய்த
நண்புறவுரைத்து சின்றநங்கையாகுகினைச்சொன்னான்.

(இ - பு.) தண்ணீரைமொண்டுகொண்டால அந்த இடம்தாழ்ந்திராமல் ஒரேமாதிரியான சமதிலையாய் சிற்கும்படிக்கூறி நீண்டமரங்களுக்கெல்லாம் ஆகாயத்தைநோக்கிச் செல்லுங்கினைகளைவெட்டினாலும் திரும்பாவளரும்படி யன்புடன்கூறி மிகியாய்கின்ற மாதர்களுக்கே இவ்வாறு கூறினா.

மாங்குயிர்குதலையினசொன்பாதாதமவயிறுநிறும
திருநகரநடுபழமறிச்சேயினையினுங்காறு
மோங்கியமகிணனின்பழவப்பவுமவநாகடந்தா
னங்கவாமகிழ்தது சென்றாமர கோலினினுவாழ்ந்தான்.

(இ - பு) மாமாங்கியுள்ள குயிலைப்போன்று மழலையாகிய இனிய சொற்களையுடைய மாதாசன தமதுவயிற்றிற் பொருந்திய குறமற்றநகருப்பம் வளாந்து மகவைப்பெறுமவரையும் காத்தம்மிகுத்தமதுகணவா இன்பத்தைநகரவும்வரங்களைகொடுத்தா அவ்வராபெற்றுக்கொண்டு அவ்விடத்து அவாமனமகிழ்தது சென்றாகா தேவெந்திரனும் சுபாவப்படி வாழ்ந்திருந்தான். எ-று. (உ-அ)

இந்தவாறிருக்குமெலையிறந்தடுமவிசுவருபன
நகதைவெய்துயிர்த்துசசிறித்தடவரைச்சாரமபோந்து
மந்திரநெறியாலவேள விவனாததினனபருவதீயில
வெந்திறலோடுமவந்தான விருத்தராசுரனெனபோன்.

(இ - பு) இவ்வாறிருக்கும்போது முன்பு இருதிரனால் இறந்த விசுவருபனதுபிதா பெருமூச்செறிந்து போபித்த விசாலமாகிய மலைச்சாரலடைந்த மந்திரமுறைப்படி யாக்குசெய்தான் அந்தயாகத்தில விருத்திராசுரன் என்னும் ஓர் அவுணன் மிகுத்தபராகிரமத்தோடும உதித்தான், எ-று.

அனைவன் தன்னை நோக்கியமரநாயகனைவென்று
பின்னைநீமீனாகியென்று பெருந்தவமுனிவன கூறத்
தந்திரரக்காகோடி சதனிப்படை சூழவெய்திப் [ன்.
பொன்னகரமுறாண்போககுப்புலோபசைபெள்வனோந்தா

(இ - பு.) அவ்விருத்திராசுரனைப்பாதது கீபோய் தேவெந்திரனை வெற்றிகொண்டவா என்று பெரியதவமுனிவராகிய துவட்டாகூற தமக்கூற தாமே ஒப்பாகிய கோடி அவுணசேனைகள் தன்னைப்புடைசூழச்சென்று தேவலோகத்தைடைந்தான் இந்நிராணிகணவனாகிய இந்நிரனும்புத்தத்திற்கு எதிர்த்தான் எ-று. (உக)

இருதிருத்தவரும் சீவமபோரேற்றிடுமெல்லைவாரோர்
வெருவினருடைந்துபோனார்விருத்திராசுரன்மீது
தருவரசெதிர்த்துக்கையிறறரித்தவச்சிரததைவிச
வருவரைமாபிற்றுக்கியழிந்ததுகுவிசமாதோ.

(இ - பு.) இவ்வண்ணம் அவுணசேனைகளும் அமரர்சேனைகளும் ஒன்றுகூடிக் கொடியயுத்தஞ்செய்யுங்காலததுத் தேவர்கள்பாய்ந்து புறங்காட்டினார்கள் அந்தத்தருணத்தில் விருத்திராகரன்மீது இந்திரனெதிர்த்துத்தனது வச்சிராயுதத்தைவீச அவ்வச்சிராயுதம் அவனுடையமலைபோலும் மாபிர்ப்பட்டு அழிந்தது. எ-று. மாத-ஓ-அசை. (௯௦)

வச்சிரமழிந்த வெல்லவானவெநகசுரன்விட்ட

முசசிரசருலகதாலேமுரணாழிந்தோடி சசெவறு

நச்சமெய்ப்படைகளோடுநகரமரைக்கிழுவன்பாற்சென்

றிச்செயலனைத்துஞ்சொய்முனிநுவநுமரிபாற்சென்றார்.

(இ - பு.) வச்சிராயுதம் கொடியானசமயதது இந்திரன்அவ்விருத்திராகரனுல்லிடப்பட்ட மூன்றுசலைகையுடைய குலாயுதத்தாலே தனது வலியொடுங்கிப்புறங்காட்டியோமத தனதுசரித்திலபாயந்திருக்கும் அங்கிரங்களுடனே பிரமனிடத்தடைந்து இதுதச்செய்கி முழுமையுக்கறிஞன் பிறகு இருவரும் ஒன்றுசேர்ந்து கிருமாலிடம்போனார்கள். எ-று, (௯௧)

மாயவன்பாற்சென்றிந்தவாமெலாமுரைப்பக்கேட்டே

யாயவனிதனைச்சொன்னானமுதமுன்கடையுநாளிற

சேயவானவர்கள்கையிறசெறிந்தநற்படைகளெல்லாந்

துயறந்ததீசியென்னுநதுகளின்மாதவன்பால்வைத்தார்.

(இ - பு.) திருமாலிடத்தடைந்து இவ்வாறுமுழுமையுக்கறக்கேட்டு அத்திருமால் இவ்வாறு கூறினார் முன்னம் திருப்பாறகடலில் அமுதங்கடையந்தகாலத்து செமமையமைந்த தேவாக்கையிலிருந்த உயர்ந்தபடைகளெல்லாவற்றையும் ததிசெ என்னும் பரிசுத்தராகிய குற்றமற்றபெரிய தவ கிரேட்டரிடத்தில் கொடுத்தவைத்தார்கள். எ-று. (௯௨)

அன்னவன்னிமுடிகியந்தவரும்படைச்சலங்கொல்லாந்

தன்னியன்முதுகினைன்டினுடனுறந்தாங்கிக்கொண்டான

பன்னுமததுயோன்டாறபோயப்பனைசநவெள்ளத்திவாங்கி

மின்னுநற்குவிசமாக்கியதுகொண்டுவிதலகொளளென்றான.

(இ - பு.) அததீசமுனிவா அந்தப்படைகளெல்லாவற்றையுமவிழுங்கித்தன்னுடைய இயலபான முதகந்தனடெலுப்பினான் பொருத்தித்தாங்கிக்கொண்டிருக்கின்றார் அசையால் நான்குநிய அம்முனிவரிடத்திற்கென்று பெருத்தவெண்மையான அம்முதுகெலும்பை வாங்கிக்கொண்டு பிரகாசிக்கும் வச்சிராயுதமாககி அதனுல்வெற்றியடைவாயென்று கூறினான் எ-று. இவ்விருள்குளகம். (௯௩)

ஓங்கியகருணைச்செங்கண்மாலிவையுரைப்பக்கேட்டே

யாங்கவர்முனிவன்பாற்சென்றடிமலாகொழுதுபோற்றிக்

தாங்களவநதற்றவாறுசாற்றலுநதவநதானேயந்து

திங்கறுவேள்விமுற்றிச்செறிசடமதனைவீழ்த்தான

(இ - 4.) மிகுத்தருணையையுடைய திருமால் இவ்வாறு கூறச்சே
ட்டுப்பிரமன் இந்திரன் ஆகிய அவ்விருவரும் அத்ததீசியிடத்தடைந்து அவ
ரதுபாத தாமரையைவணங்கி துதித்துத்தாங்கன வந்தடைந்தசெய்தியைக
கூற அத்ததீசமுனிவரும் உடனேமனமிசைந்து குற்றமற்ற ஒருயாகஞ்செ
ய்துமுடித்து தமதுசரீரத்தினை அங்குலீழ்த்தினான். ஏ-று (கச)

ஆக்கையைவீழ்த்துஞானத்தருநகவன்கயிலேசோநதான்
றுக்கியவ்வுடலைககீண்டுதோனறுமவெள்ளென்புகொண்டு
காககவெண்குவிசமாகிக்கைககொடுக்கனவேந்தரை
றுத்தினனரககன்மீதுதரித்திலேடுடலுறமுன்.

(இ-4.) அவ்வாறுயாககையைவீழ்த்தி மெய்ஞ்ஞானமுடைய அருந்
தவராகிய ததீசமுனிவா திருக்கயிலையை அடைந்தார பிறகு அவவுடலைத்
துக்கிக்கேறியதனான் வெளிப்பட்ட முத்தம்மும்பைவச்சிராயுதமாகிக்கொ
ண்டு கையிலேநிதி இந்திரன் அவ்விருத்திராசுரன்மீது தாக்கினான் அவ்வசு
ரன் பொறுக்கமாட்டாமல ஓடத்தலைப்பட்டான் ஏ-று. (கரு)

அரக்கனுமஞ்சியோடியாழியுட்புகுநானவானம்
புரக்குமவேந்தெங்குநதேடிப்புணரிபுககினனென்றோரது
சிரக்குவைக்கமலயோனியுடலுற்றசெயககசெப்பக
கரக்கும்வன்கணனைககாண்டிகலசமாமுனியாலென்றான்.

(இ - 4) அவ்விருத்திராசுரனும்பயந்து ஓடி கடலினுள்ளேபுகுந்து
கொண்டான் தேவலோகத்தையாளும் இந்திரன் எங்குந்தேடிககடலுட்
புகுந்தானென்றுணர்ந்து நான்குசிரங்கனையுடைய பிரமனிடத்து நடந்த
விர்த்தார்தங்கூற அவ்வாறு ஒளித்துக்கொண்டகபடலை அகத்தியமுனிவ
ரால் தெரிந்துகொள் என்று கூறினான். ஏ-று. (கச)

பங்கயாதவான்சொல்வண்ணமபண்ணவாபெருமானெய்தித்
தங்கியகும்பயோனிதனககிதுநெரியச்சொன்ன
னங்கவன்கருணையாகியாழிநீரதனையெல்லாஞ்
செங்கையிறகொண்டேயுண்டானறியனைத்தெரியக்கண்டான்

(இ - 4) பிரமன் கூறியவாறு இந்திரன்சென்று புகழ்தங்கிய அக
ஸ்தியமுனிவருக்கு இச்செய்திகளைத்தெரியக் கூறினான் அவாகிருபையு
டையவராகிக கடல்வீரமுழுமையும் தமதுசிவந்தசுரத்தால மொண்டிஉருந்
தளவாகத்திரட்டிக் குடித்தார உடனே அவ்விருத்திராசுரனைப்பாததார.

இந்திரனவிரைவிற்பென்றேயிருங்குச்சுவிசத்தாலே
வெந்தொழிலாககன் சென்னியீழ்த்தின்னவீழ்த்தபின்னைச்
சினதுவைக்கும்பயோனிசெறிந்தகோசத்தாலவிட்டான்
வந்ததுகடன்முன்பேபிலமன்னுலகத்தனைசுருழ்.

இந்திரன்சாபந்தீர்ந்த சருக்கம். ககூடு

(இ - 4) இங்கிரன் அதிகவிரைவாகச்சென்று தனதுபெரியகயி
லிருக்கும் வச்சிராயுத்ததால கொடிபசையனையையுடைய,அவ்வரசுகளது
சிரைசெயொழிவீழ்சத்தினுள் அடம்பெயொழியயிரு கடலீரையெயலலாம
அகஸ்திய தமது கோசத்திலை மீட்டுமவிட்டார உடனேகடலமுனபோல
உலகமுழுதும் சூழுவாகது (7- 1). (கி.அ)

விஞ்ஞகதபாசுரனானசெனனிவிபு ககலுயபிரமககதி
வநதகினைதபயபுகோணைமறநகதததுயநதீரக
கருசுதனனாகிவெளளிககயிலையிபுரரிதமான்
வநததயிலபவவபுதுயவாரணபரததுதசசாரநகான.

(12) விநாயகராகரனதுசிறை செட்டித்தளளியவட ன்'பீரம
கததிதேதோடம் ஐரகிர எவந்தியது அவ்வாறினதுயரத்தைதகோததுக
கொள்ளக்கருததுடையவ ஂ ய வெள்ளியமையெய்றுக றும திருக்கயிலையி
னும் திய மையான சிவிராசெய்யுட ன வீரநிருத்தருளும் வேதபுரியை
அடைந்தான் எ-று (நக)

உட்பாடுகளாகிய வேதமே துவிய தருளுநான்
நாபனைப் பூசுகொடுக்கெண்ணிமழைபோககி
யுமபரததெய்திவாழேறுமடிசெய்ச்சுகிமெனகொங்கை
யினபமுழம்யினிதுவாழுகதான் ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஹ்ருதமகண்ணன்.

(இ - பு,) ஆயிரக்கணக்காகிய இடதிரை தேவாக்களுக்கு அருமை யான வேதங்களை ஒதுய்ததருளிய ஞானசொருபராகிய வேதபுரிசரைப் பூசித்து தனக்கடைந்த பிரமகத்திற்கோ - ததைப் போக்கிக்கொண்டு தே வலோகதன் தயடைத்து தேவாக்களெல்லாம் பாதங்களிலவணங்க இடதிரை யினதுமெல்லிய தனங்களைத்தோயம் இன்பததையடைந்து இனிமையாக வாழுகிறார்களா. எ று (சு0)

கொழுகத்குங்கடலை ஞான தூயமாசவகேகாஹுண்டு
 விழுக்கடாகதி | பென் மெண்ணிவிண்ணவா முனிவரியாரு
 மிழிகதுனாகதிடவுங்குமபத்திருந டவன்பரவைத தூயமை
 யழிகதனமகதறபாவாடடநசுகெதறசத்தற்கொண்டான்.

(இ 4) யாவரும்பாவத்தக்கடலை ஞானசொருப முள்ள தூயரான அஸ்தியாகும். ததுக்கோசத்தால்விட்ட மூதகிரமெனறுநினைகது தேவர்கள் முனிவர்கள் யாவரும் இகழ்ந்துகூற அஸ்தியாகு கடலினது பரிசுத்தத்தைக்கெடுத்தனம். அதனால் நமக்குப்பாவம்வந்ததென்று மனநிலைநிலைவுகொண்டார். எ-று. (சக)

**வேறு காரணத்தாலிங்கவினைப்பவமகலாதென்று
தேறுமாமனததனுகிதகிதழ்மதின்திறைசையுறமே**

கக்கள் திருவோத்தூர்ப் புராணம்.

யாறு மா முகத்தன் மநதவருணதி நீரிற் றேய்நது

நீறு மாமேனி பூசினெஞ்சிலைநதெழுதகையுன்னி.

(தி - பு) வேறு எந்தக்காரணத்தாலும் இந்தத்தீவ்ளையாகியபாவம் நீங்காதென்றுநோந்த மனமுடையவனாகிவிளங்கும் மதில்குழந்த சருதிபுரியைச்சேர்ந்து முருகக்கடவுளால் உண்டாசகப்பட்ட அருண்மயமான ருசுநதியில்ரீராடித் திருவெண்ணீர்நை உடன்முழுதமிழ்சி மனதினிடத்தத் திருவைந்தெழுத்தையும் திபானித்தது. எ-று. (சஉ)

இளமுலைப்பாகன்பொற்றாளினைப் பலாடி யைப்பூசை

வளமுறச்செயதுவேதமந்திமகனான்பா

லளவறுதுதிகள செயதேயடி கொழுதேத்துநாளித்

களமுறும்விடத்தோனுள்ளககருத்தின்லனைபுதோய்ந்தான.

(தி - பு) இளமுலைநாயகியாரை ஒருபாசத்தடைய வேதபுரீசரது இரண்பொதவகளாகிய பொற்றாமரைகளையும் ஆகமவிதிப்படிவளப்பம்பொருந்தப்பூசித்து வேதமந்திரவகளைக்கொண்டு பெய்யனபோடி அளவற்றதோத்திரங்களைசெய்தவழிபட்டுவருகின்றநானையில கண்டததில விடத்தைத்தரித்த சிரவிரான்மது திருவுள்ளத்துக்கருணைகூடாதா, எ-று. இவ்விரண்டுக்குளகம். (சஉ)

அகத்தியமுனிசெய்ப்பூசைக்காரணமுரைத்தவெநதை

மிகத்தன துள்ளத்தனபுடேமவிவெளவிடைமேலாகி

மகத்துவத்தமரர்குழுவநதுமாதவத்திலிந்தச

சகத்தினிப்பெருமைபூண்டதமிழ்முனிமுனபுரின்று.

(தி - பு) அகத்தியமுனிவாசெய்த பூசைக்கு வேதங்களுரைத்தருளிய எமது தந்தையாராகிய வேதபுரீசர் மிகவும் தமதுதிருவுள்ளத்திற் கருணைகூர்ந்து வெண்மையான இடப்பாகனத்தின்மீதூர்ந்து மகிமையுடன் தேவாகளபுடைகுழும்படிவந்து பெரியதவத்தில இரிலவுலகத்தில் பெருமையடைந்த அவவகத்தியமுன்வருககு எதிரிலின்று. எ-று. (சச)

அருந்தவத்தவரைவானத்தமரரைநோக்கியிர்தப

பெருந்தவத்தவன்கோசத்தாறபெய்ததிககடலேயேனும்

வருநதிகழ்மாதமைநதுபருவததும்வருடத்தெய்தும்

பொருந்துபுண்ணியமாநாளகடன்னிணுமபுனிதமாமால்.

(தி - பு) அங்குள்ள அரியதவசிகளையும் தேவலோகவாசிகளாகிய விண்ணவரையும் பார்த்து இவ்வகத்தியர்தமது கோசத்தினால்விட்டது இச்சுடல் ரீராயினும் மாதங்கள்தோறும் விளங்கிவருகின்ற பஞ்ச பருவம் வருடக்கொறுபவருகின்ற புண்ணியதினங்கள் இவ்வகைய நாட்களில் இந் திரத்தம் புண்ணியதித்தமாயிருக்கக்கடவது, எ-று. ஆல்-அசை. (சரு)

பண்மவாரிதியிறரோய்ந்தோர்க்கெய்துநற்பலததுமேலா
யுண்டிநாமுரைததநாளிலொலிகடறபடிந்தோரியார்க்கு
மண்டாகாளேமுனரோதுமாழியும்புனிதமென்றான்
ரொண்டரானவாகடகெய்துந னுயாதவிர்ததருளுநனுயோன்.

(இ-பு) இத்தற்குமுன்பு கடல்வீராடினோர்க்குகிடைக்கும் பலனில்
மேம்பட்டபலன நாமஉரைத்தநாடகனில் சத்திகடும் இக்கடல்நீர் ஆடு
னர்க்குண்டு தேவாளே இந்தசக்தசமுத்திரமும் பரிசுத்தமானதே யெ
ன்று திருவாய்மலாநதருளினா யாரெனில் அடியாராகட்கடைந்ததுன்பத்
தைத்தயாத்தாட்கொளளும் தூயராகிய சிவபிரான். எ-று. (சுக)

ஒப்பருமிநதநலவயுயாவரமருளிவேதஞ்
செப்பியவெங்கோனநதசசிவலிங்கநதனனிறசேர்ந்தான்
தபபினைமாதவதுத்தாயசுமிழ்முனிபின்னுஞ்சென்றே
யப்பெருநதலத்திறுனோரனபிரதிட்டைசெய்தான்.

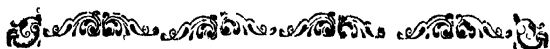
(இ-பு) ஒப்புக்கூறுதற்கரிய இவவாறான மிசவுயாநத வரங்கொடு
த்துவேதமோதியருளிய எமதிறைவராகிய வேதபுரீசர் அச்சிவலிங்கத்தற்
கரந்தருளினா தப்பிலலாத மகாதவதையுடைய தூயராகிய அகத்தியமுனி
வர் மறுபடிசென்று அதிவிவியதலத்தில தானே ஓர் சிவலிங்கப்பெருமா
னைப் பிரதிட்டைசெய்தார். எ-று. (சுஎ)

வருகுகந்திகுத்தென்பான்மறைசைமானகாக்குமேலபாற
பொருமொருகுரோசதூரமபோந்தவண்டியீந்ராடித்
தருமலரிவிங்கமொன்றுதாபித்தாகமநூல்வண்ணம
பெருமையாறபூசைசெய்துபேசுபல்லாண்டங்குற்றான்.

(இ-பு) பிரவாகித்தவரும் ருகந்திகுத்தெற்குப்பக்கமாகவும் அச்
சுருதிபுரிசுரு மேற்குப்பக்கமாகவும் உள்ள ஒருகுரோசதூரமபோய் அவ்வி
டத்தில் பரிசுத்தகீரிலமூழ்கி புஷ்பத்தினால் ஓர் சிவலிங்கத்தைதாபித்து
ஆகமவிதிப்படி சுறப்பாகப்பூசுதது சொல்லுகின்ற பலவருஷம் அங்கிருந்
தார். எ-று. (சுஅ)

இந்திரன்சாபந்தீர்த்தசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ நிருவிருத்தம் ... சுரு0.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிறுநம்பலம்.

இராகவன்பாவந்தீர்ந்த சருக்கம்.

—————(*)—————

அளவிலருணைசருநனிவைபு நுநைநிசா னியா
புளகமுறுமேனியராகமீட்டு கற்புதுபுசலகன்னரா
களபமணிமெனமுலைச்சனகிரணவன மஸ்ரவைசககணனுதலை
வன மையுறபபூசனைபுரிநசாநெனமீ முன்னமவழககீனையால்

(இ - பு) அளவற்ற கருணையுடைய சூகமா முனைய இவ்வாறு
இந்திரபாவரோதாநிதந்தைகடூறிமுமகசை கைமீசாரணியமுன்வ
கள புளகாகிதராயமீளவ கருப்புராணிகரைதேதாதிர ன்செயது சொல
லுகின்றாகலம் வபுசசுன்னதமெல்லியகனடாநகனையுடைய ரானகிமுன
ளராகிய இராமமூர்த்தி சுரதிபுரியில்வீ திருசுரு வேதபுரீசன் உளபபம
பொருந்த வேதாசுமவிசிபபம புச்சசாரா எனறு முனபுகிருவாபமலாநசா.
ஏ-று- ஆல-கசை (4)

அவனங்கெய்தகருமமெனசொலாராகசருபாமநைபுசனற
சிவனபங்கயத நாடனிற்றூயசெயக்கெனகொலசொபுகெனக
தவனற்குதமுனிமகிழநதுதண்டாமயா ரொனமுகமலரப
பவமறமிடசொபுறவன ரொபூதபணபுமீசளி மெனபபசாநதான்

(இ-பு) அதே இராமமூர்த்தி அ வேதரிக்கு வரவேண்டியகாரண
மென்னதேவாகளுக்கு அரியபெருமையமைந்த தேவகனைப்போதித்த அ
வவேதபுரீசா திருவழிததாமரைகளிற் புசைசெயதகாரணமென சொல
லவேண்டிமெனறுசேட்கத் தவவலிமைமெற்றநல்ல சூதமகாமுனிவா மன
மகிழநது குளிரந்ததாமரைமலர்போன்ற முசமராகசியுடன் முனபுசச
ன்ன அவவிராமமூர்த்தி தமது வாவதருமபமபுச்சத சரிதையைக்கேளு
ககெனறுஇவ்வாறு சொல்லகதொடங்கினா. ஏ-று. (உ)

அணியாரயோததிபுரிவேந்தரைசாபணியுதையரதனா
தினியாரதிண்டோளவனபுகலவனசிறநகபுகழாரசீராமன் [ம
மணியா கொநரைச்சிறறவைசொனமதிசுதுததனது மனைவியொடு
பணியாரபணியுமிளவலொடுமபடாந்தேகாணிப்பரினூளில.

(இ - பு) அழகமைந்த அயோததிபுரிகரசனும் மற்ற அரசர்கள்
கிடைகொடுத்து வணங்குகின்றவனும் வலலமைபொருளிய தின்னியதோ

ள்களுடையவனுமாகிய தசரதனுடைய புத்திரராகிய மேலானபுகழையுடைய இராமா மணியாகியதரித்த தனக்கையுடைய சிறியதாயாசொன்னசொல்லையே வேதவாகியமாகமதித்து தம்மனைவியோடும் சத்தருக்களைவரும் பணிப்பபட்டதமது தம்பியுடனும்கூட்டிதசென்று சஞ்சரிக்கும் நாட்களில் எ-று. (ங)

தலையினைந்துநாலைந்துநடந்தோய்யுமுனவரக்கன்
 றொலையாவலிரவணனோராதொழிவாறசைகதனைகொடுபோயலைபாநிலங்கைசெருதலுமரிவையினைத்தேடினாராகியுலையாபனதொடுமுனவவனொடுநாடுதேடிக்கொண்டிலராய்.

(இ - ய.) பத்தத்தலைகளும் இருபது பெருத்ததோள்களாகிய மலைகளையுமுடைய அரசுகளாகிய அழிபாவீரமுள்ள இராவணன் கள்ளத்தன்மாய்ச் சீதையைக்கொண்டுபோய் கடல்குழந்த இலங்கையில் அடைதலும் இராமலட்சுமணர் அத்தையைத்தேடினவாகளாய் அலைநீர்மனதுடன் வருந்திக்கொடுங்கணுகதேடிக் காணாதவாகளாய் எ-று. (ச)

அடலாசுககிரீவனைநல்பாக்கியவனமுன்னவனவாலி (போய்ய்புடனேபோசெய்வலியிலனுமொளிதங்கிருந்ததெயொருகனைபடவேபெய்துவாலினைப்படுத்தானநதப்பவம்பயில்க்கடலையுடத்துப்போயிலங்கைக்காவலையமுயிர்போக்கி.

(இ-பு) வன்மைக்ககச் சுககிரீவனைக்கினைக்கொண்டு அவனுடன் பிறந்த தன்மையனாகிய வாலியோடுதருந்தெயது பெரியுடைய வன்மையிலலாதவராய் ஒளித்திருந்து ஒருகளை அவனமேற்படுமபடியெய்து அவ்வாலியைக்கொன்றார் அப்பாவம் சம்பவிக அததுடன்கடலில் அணைக்கட்டி இலங்கைக்குப்போய் இராவணனையுக்கொண்டு. எ-று. (ரு)

சீதைதனைக்கொண்டவண்மீண்டுசிறந்தவபொருதிக்கெகின்ற
 போதில்வாலிதனைக்கொன்றபுரையானமுன்னமபுணாபாவந
 தீதுபுரிபவிறதகேதுசெய்வொடுமனவேசிறநிபப
 நாதுனறுயாமறிந்தசம்புகநாதுனினைநயிற்றுவனல்.

(இ - பு.) சீதையை இட்டுக்கொண்டு அவ்விடத்தினின்றும் திரும்பிச்சிறப்பமைந்த அயோததிபுரிக்குப் போகின்றபோது வாலியைக்கொலைசெய்தருந்ததால் முன்னமேநேந்த பாவமானது பலவிததிமைகளைச் செய்துகொண்டிருக்க இத்திவருகை யாதபுரிவோம் என்றுசொலித்ததக்கொண்டிருக்க அவ்வாறு இராமா தயர்முதுகலையுணர்ந்த சாம்புவந்தர் இவ்வாறுகூறுகின்றார். எ-று. ஆல்-அசை. இன்னாருக்குளகம்.

மன்னையுனைசுழுப்பவநதிரும்வகையொனமுள்ளதியானினைநதே
 னென்னையென்னிற்பொனமதினமிர்வியுறுகோபுரகிலையு

நன்னீர்பெருகுநகியருகுநாகருநாகர்நவில்லுநாலுந்
தன்னெரிந் மாநவரீவேள்வித்தணலுந்தெரிவதனாகாண்டி.

(இ - பு) இராமமூர்த்தியே உம்மைச்சூழ்த்த பாலந்தீருவகையோ
னறிருக்கின்றது அதனையான் இப்போதுநீனைந்தனன்அதுஎன்னவெனில்
பொன்னாலாகியமதிலும் சூரியமண்டளமளவும் ஒங்கிய கோபுரநீவசனும்
நல்லகீரானது பெருகுகின்ற ருக்கத்தீரமும தேவலோகத்தாரும் நாகலோ
கத்தாரும் வசனிகளின்ற ருலோகையும தமக்கோர் ஒப்பில்லாத மறைய
வாகள் வேள்வியவர்க்கும் ஓமாக்கியியும் அதோதெரிகின்றதுபாராய்.
அநதத்தலமவானவார்கீரனரியமறையொதியதலமா
முநதக்கமலததபனைந்துமுடியோடிருநதுபூசித்தான
வந்தகருமான்மாதங்கவடிவாயிருநதுமருசுகித்தான
கந்தமலர்க்கறபகவேந்தனகண்டு ரண்டுளையக்கைதொழுதான்.

(இ - பு) அத்தததலததில தேவர்களுகஞ்சிவபிரான் வேதமோது
வித்தது பிரமன் ஐதமுக்கருடனிருந்தபோது சிவபிரான் வழிபட்ட
னன் திருமால் பெருமையமைந்த தங்ககிறமாயிருந்தபோது வழிபட்டனர்
வாசனைகமழும் மலர்க்கையுடைய சற்பகதருவுககிறவனாகிய இந்திரன்இர
ண்டு கண்களுடன் இருந்தபோது பூசித்தனன். ஏ-று, (அ)
வளர்தலழிகல்ககறாயில்லாமதியுஞ்சிலநாள பூசித்தான்
றளர்விவிரளிடுநெங்காலநதலத்துண்பருவியருச்சித்தக
கிளர்மின்கிரணவொளிபெறறுக்கேழார்மணித்தேர்த்தாமகிழா
வளவிறினையகளுனதுவுமவனேபானறிவேன்.

(இ - பு.) சந்திரன் கலைகள்வளர்ச்சல்குறைதல் களங்கமுடமை இது
களைல்லாம் இல்லாதிருந்தகாலத்தில் சிலநாள அத்தலத்தில் பூசித்திருந்
தனன் குறைவில்லாத சூரியன்அக்காலம் அத்தலத்திறவசிடதவேதபூரிசு
ரைப்பூசித்தமிகவும் விளங்கமானகிரணங்களாகிய ஒளியைப்பெற்றுக்கொ
ண்டு வயிரமுள்ள இரத்தினங்களழுத்திய தேர்பெற்றமகிழ்ந்து அவனே
பெருமைக்கோளவிலலாத தினகரென்னும் பெயரும் வகித்ததம் நான்
அறிவேன். ஏ-று (ஆ)

பாரின்மாதுத்தரியமபோற்பாரநதுவருமச்சேயாற்றின
நீரத்திருக்குஞ்சுருதியுரிசேர்நதுசிவனைதெனரிசித்தார்
சேரும்பவங்ககடைகாஹிசெறியும்பூநாமலராகும்
விரவதற்குநிகர்தலங்கள்வேறுபுவியில்பாண்காணென்.

(இ - பு.) பூதேவியின் உத்தரியமபோல் பரவிலருகின்ற சேயாற்
றின்கரையிலுள்ள அச்சுருதியுரியைஅடைந்து வேதபூரிசரைத்தரிசித்தவர்
கள் பாவங்களெல்லாம் ஊழிக்காலத்துகிக்கும் கண்டமாருதகாற்றிற்சேர்

ந்த பூனைப்பூக்கள்போலாம் சுததவீரராவிய இராமமூர்த்தியே அச்சருதிபுரி
கரு ஒப்பானதலங்கள்வேறே இந்த உலகத்தில்யான் கண்டதில்லை. எ-று.

வேறு.

அதினுறுபெருமை முடறுமறைந்திடி னுழிசெல்லு
மதியுறுமி ஈரமவாங்குசுவகிப்பபரனைப்போற்றி
யெதிருறுபவதைநீக்கியேருதலகருமமாகுங்
கதிர்மணிவண்ணுவெனருனகாலங்கள் பலவுங்கண்டான்

(இ - பு.) அததலததுள்ள பெருமைமுழுதம் சொல்லவேண்டுமா
ஹுல ஊழிகூலஞ்செல்லும் துட்பபுததியமைநடி இராமமூர்த்தியே ஒளிவிள
ங்கும் நீலமண்போலும் நிறமுடையவரே அத்தலத்திலடைந்து அவ்வேத
புரீசரைப்பூசி, தி உணசருகேராதபாவதைநீடு ரணரு செயதுக்கொண்டு
போருதல் கடனரும் என்று அனேககற்பகாலங்களைக்கண்ணுந்த சாம்பு
வந்தா கூறினா. எ-று. இவ்வைந்துங்குளகம். (கக)

சாம்புவனுரைப்பவுள்ளசசஞ்சலமறுத்திராமன்
பூம்பொறைமீமான மூர்ந்து போரதவணிங்கியந்தக்
காம்புறுழிகோளி பங்கனகழனிவா பூசசெய்தே
யாம்பரை பொதுவாய் லன்புறுதுதி, காண்மாதோ,

(இ - பு) சாம்புவனா இவ்வாறரைக்க இராமர் தம் மனதிலுள்ள
துயரம்நீங்கிப் புஷ்பகவிமானமீதாரோகணித்தசென்று அச்சருதிபுரியிலி
றவகி அவ்விடத்தெழுந்தருளியிருக்கும் முககில்போலும் தோள்களையு
டைய இளமுலையையகியாராகராகிய வேதபுரீசர்திருவடிகளிரண்டையும்
வழிபட்டுச்செவ்வாம்பல் மலர்போலும் தமதுவாயால்மெய்யன்போடு ததி
செய்தார எ-று. மாது ஓ அடை. (கஉ)

அன்புடன்றுதிநுதுப்போற்றவரனமிககருணையாகி
மின்பிறழ்மேனியோடுமள்ளுகருமான் மழுவினோடு
மென்புறுமாலையோடுமெண்ணையாளுடையவையன்
முன்புறநின்றான்கண்டான்மூரி னிற்தடக்கைவள்ளல்,

(இ - பு.) இவ்வாறுமெய்யன்போடுதுதிநுதுப்புகிக்கச்சிவபிரான்
மிசவும்கருணைகூர்ந்து ஒளிவிளங்கும் திருமேனியுடனும் விளக்கமான
மான்மழுவோடும் எலும்புமாலையோடும்என்னை யாளாகவுடைய அவ்வேத
புரீசர் இராமமூர்த்திக்கு முன்பாகநின்றா விசாலமான கையினிடத்து
விற்பிடித்திருக்கும்இராமமூர்த்தியும் பாரத்தார். எ-று. (கக)

கண்டிடுமையனுள்ளக்களிப்பினுற்றுதிசெயதேத்த
வொண்டொடிபாகனன்பாலுரைத்தனனிராமநீமுன்

றிண்டிறல்வாலிதன்னை திரண்டெழுந்தருவின்பக்கத்
தொண்டியேயெய்தபாவமொழிததனமினியுறுதால்

(இ - பு) இவ்வாறுவரக்கண்ட இராமமூர்த்தி மணக்களிப்பினால்
தோத்திரஞ்செய்துவணங்க இளமுலையையார் பாகராகிய வேதபுரீசர் அ
ன்புடன் கூறுகின்றார் இராமனே மீழன்பு திண்ணியவன்மையுள்ளவாலி
யைப்பருத்துததைத்திருக்கும் மாமரத்தின்பக்கத்தில் மறைந்திருந்தபா
ணந்தேட்பாவத்தை சிவாத்திததோம்இனி யுன்னையடையாது. ஏ-று.
ஆல்-அசை. (கசு)

ஐயவிததலத்தினீயோரரன்பிரதிட்டைசெய்தே
துய்யபூசனைமுடிததுன்றென்னகர்போதியென்ன
மெய்யுரையிராமன்மீண்டுமெகுகனறறிசையைநோக்கி
யையமில்குரோசதூரமாறயின்றென்கரையிறசெலாறு

(இ - பு) இராமனே இத்தத்தலத்தில் மீ ஒரு சிவலிங்கப்பிரதிட்
டைசெய்த துய்மையாகவழிபட்டுப்பிறகு உனது சுயதேசத்தக்குப்போ
வாயென்று கட்டினையிட உண்மையானவசதைதையுடைய இராமமூர்த்தி
அவ்வாறேவிடைபெற்றுத்திருமயி அக்கினிமூலையாக ஒருகுரோசவழியில்
அங்குள்ளசெயாற்றிற்குத் தென்கரையிறபோய். ஏ-று ஏ-அசை. (கரு)

வளம்பெறுமிடமிதென்னமகிழ்வினோரிவிநாகம்வவத்து
விளம்புமாகமுல்வண்ணமவிமலனைப்பூசைசெய்தே
யுளம்பெருமகிழ்ச்சிபொங்கவொளிரவிமானத்தினேறித்
தளம்பலகுழுவையனசார்ந்தனனயோத்திமாதோ,

(இ - பு) இதுதான் வளம்பொருந்தியதானமென்று அவ்விடத்த
மனமகிழ்ச்சியுடன் ஒரு சிவலிங்கத்தைப் பிரதிட்டைசெய்து ஆகமங்க
ளிற்கூறும் முறைப்படி அச்சிவலிங்கப்பெருமானைப்பூசித்த தமதுள்ளத்
திற்பேரானந்தம் மீக்கூர விளக்கமமைந்த விமானத்தின்மீதாரோகணித்
துப்பலசேனைகள் தம்மைச்சூழ்ந்தவர அயோத்திமாநகரத்தையடைந்த
னர். ஏ-று, மாத-ஓ-அசை. இவ்விரண்டுங்குளகம். (கசு)

அன்னவனமைத்துப்பூசையளித்திடும்பரந்தருநாமம்
பன்னுவாரிராமலிங்கமென்னவேபாரினுள்ளே

முன்னியவ்வரனைப்பூசைமுற்றினோர்தொழுதோபார்மேன்
மன்னவராகியுழிவ்விதொலைத்திருப்பாமாதோ,

(இ - பு) அவ்விராமரால் பிரதிட்டைசெய்தபூசித்த சிவலிங்கப்
பெருமானுக்கு இராமலிங்கமென்று பெயராகுதுவாகக் இந்நிலவுலகத்தின்
கண் அன்புடன்தியானித்த அச்சிவபிரான்ப்பூசித்தோரும் வணங்கினோ
ரும் உலகத்தை அரசாரும் மன்னவராகவிருந்து தமது ண்டுவலியைத்
தொலைப்பார்கள். ஏ-று, மாத-ஓ-அசை. (கசு)

இந்தவிசனுககுமேல்பாலனுக்கெதிரேதோன்று
சுத்தரலிங்கமொன்றுண்டதனையேதுதித்துப்போற்றி
வந்தனைபுரிந்தபோக்குவாழ்வுமேன்மேலுமோங்கு
மந்தநாயகனையாரும்னுமந்தவிசனென்பார்

(இ-பு) இப்போது கூறிய விச்சிவலிங்கப்பிரானுக்கு மேற்குப்பக்க
த்தில அனுமந்தருக்கு எதிரிற் பிரசன்னமான அழகமைந்த சிவலிங்கம் ஒன்று
ண்டு அதனைத் தோதிரஞ்செய்து பூசித் துவணங்கினவர்களுட்கு சமபத்து
மேன்மேலும் அதிகரிக்கும் அச்சிவலிங்கப்பெருமானை அதுமந்தேசா என்று
அறிஞர் கூறுவார். ஏ-று. (கஅ)

நன்றுறுமனுமனபூசைநடத்தியவிசனாக்குத்
தென்கிசையதிருரோசமிரண்டுறிநெளந்தனான்
பொன்றிகழ்குமபயோனிபூசைமுன்புரிந்தவெங்கண
மனையுளாடி ஸாயர்ச்சித்தவாழ்த்தினன்கன்மன்னென்றுன்.

(இ-பு) நன் ஸாயமைந்த அனுமந்தன்பூசித்த சிவலிங்கப்பெருமா
னுக்குத் தெற்குப்பக்கமாய இரண்டுருரோசனாரம்போனால் அங்குதெளி
வாகிய ஞாநாதையுடைய பொன்போலும் விளங்கும் கலசத்திலுதித்த
அகத்தியமுனிவரால் முன்புபூசித்த சிவலிங்கப்பெருமானைச் சுக்கரீவன்
பூசித்தததோதிரஞ்செய்தானென்று கூறுகிறார். ஏ-று. (கக)

இராகவன்பாவந்தீர்ந்தசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக நிருவிருத்தம் . . கககக.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பராசரர்வேள்விச்சருக்கம்,

—————(*)—————

சாந்தவசிலனிதுசாற்றிடலுடைமீசாரணியததுள்ளோர், சேர்
ந்தமகிழ்மனத்தினராய்ச்செபபியபுண்ணியன்சரணஞ்சென்னிசே
ர்ததிக், கார்திமதிதவழ்வேணிக்கண்னுதல்வானவாக்குமறைகழ
றுங்கஞ்சப், பூந்தவிசினையனமாலும் பூமுடிசேவடியறியாபுனி
தன்றன்னே.

(இ-பு.) சாந்தகுணமுடைய தவசிரேஷ்டரான சூதபுராணிகர் இவ்வாறு இராமர் பாவந்தீர்ந்த சரிதையைக்கூறிமுடித்தவுடன் நைமிசாரணியமுனிவர்கள் களிப்படைந்த மனமுடையவராய்த் தமக்குக்கூறிய அச்சூதபுராணிகா திருவடினைச்சிரசிற்றடிக்க கொண்டு பிரகாசத்தை யுடைய சந்திரனைச்சடையிற நரிததிருக்கும் நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபிரானை தேவர்களுக்கு வேதமோதுவித்த தாமரையாதனத்தில் வீற்றிருக்கும் பிரமனுந் திருமாலும் அழகியதிருமுடியையும் சிவந்தபாதங்களையும் அறியப் படாதவராயுமௌள பரிசுத்தனை

வழுதது முயாமாதவமோர்வடிவாகியாரணதலைவடிவத்தொனம பழுத்தபராசரனெனுமோரபண்ணவன பண்டருசுசித்ததுப் பயின்ற பாவ, மொழித்தவன்வேள்வியுமுடித்தேயுபாநதகதியுற்றனென றுரைத்தீர்ந்த, விழுப்பமுறுங்கதையெமக்குவிரித்ததுரைத்தியெனச் சூதன்விளம்புகின்றான்.

(இ-பு.) வழிபாடுசெய்யும்மேலானபெரியதவமே ஒருவடிவமாகவே தங்களைமுழுதும் உணர்ந்து மெயஞ்ஞானங்கைவல்லியமாகிய பிராசாரென்னும் ஒருமுனிவா முற்காலத்த அச்சுருதிபுரியிறபூசித்தது 'தமசுருமுன்னமேநோந்தபாவத்தை சிவாத்தித்துப்பின்னும் அவரோடாகும் நிறைவேற்றி உயர்த்தபதவியையடைந்தனரென்று முன்புகூறினீர்அந்தமகிமையுள்ளசரிதையைஎங்களுக்கு விரிவாகக்கூறவேண்டுமென்றுகேட்டவுடன் சூதபுராணிகாசொல்லத்தொடங்கினான். ஏ-று. இவ்விரண்டிங்குளகம். (௨)

பண்டாதிநாட்கங்கையில்காசித்தலத்திறவபண்ணேணரியாருந் தண்டார்பங்கயத்துறைகும்சாமைவிதீரத்தரியகவஞ்செய்நாளி லுண்டாருங்குமிடற்றெம்முயர்கயிலையண்ணனமிகவுள்ளததன்பு கொண்டாருநதலங்கணலங்கோதறுமாதவாகூறிக்கொள்ளுமெலலை

(இ - பு) பழமையாகிய முற்காலத்தில் கங்கையாறுபிரவாசுக்குங்காசிசேஷத்திரத்தில் தவசிகளையாவரும் நாளதையுடைய தாமரைகள் பூத்த துறைகள் குழந்த அகங்கைகருகிககரையில் அருமையானதவம்புரிந்து கொண்டிருக்குமநாளில் ஒருநாள் அம்மாதவாசுளெலலாம் ஒருங்குகுடி ஆலத்தை யுண்டருளிய திருமிடறறை யுடைய திருக்கயிலையபதியாகிய சிவபிரான்மிகவும் மனவிருப்புடன் வீற்றிருக்குஞ் சிவதலங்களின் பெருமையைக் கூறிக்கொண்டிருக்கும்போது. ஏ-று. (௩)

பசுர்தமிழ்மாதவனுயர்ந்தபராசரன்நன்முகநோக்கிப்பகருகின்றனிக்ரில்பருப்பதத்தினிலுநெடுமகிமைமுறவிளங்கிநனைக்கும்போதே, புகரிப்பலனறநம் பெரியபுனிதமிகுமெழிற் சுருதிபுரமென்றோதுஞ்சுகரிமுகிற்றுயிலரங்கச்சீர்காட்டுமொருதலமிச்செகத்துளாமால்.

(இ - பு.) யாவரும் துதிக்கும் அகத்தியமுனிவர் பராசரமுனிவரை பார்த்துக் கூறுகின்றார் ஓபபற திருக்கயிலையினும் மிக்கமகிமையுடன் விளக்கமுற்றுநினைக்கின்றபொழுதேபழுசற்றபயனைத்தரததக்க மிகததுய் மையான அழகுள்ள சுருதிபுரமென்று சொல்லும் கோபுரங்கள் மேகங்கள் நிடதிரைசொள்ளும் அரையென்றுவமானி ககத்தக்க சிறப்புடன் ஒரு தலம்இநிலவுலகத்தின கணுள்ள து. எ-று. (க)

செங்கதிராதிபிரபுசைசெய்தெநுவுலகினுக்குநதேவனுனை நங்கவனுலமைவுற்ற தாதவினுலததலததையவனியாவும் பங்கயமாமலாதசடஞ்சூழ்பாறகரகேததிரமேனவுமபகருகிறபார் மங்கலமாரபுரியின மகிமைதனை யொவரானுடவழுததலாமோ.

(இ-பு) குரியானவன் ஆங்காலத்திற் புதிது எந்த உலகத்திற்குந் தானொருவனாகவே விளங்குன அவனுல முதலிற் பூதிதசகாரணததால் அந்தத்தலததைய உலகத்தாரொலலாம தாமரைமலர்கள் நிறைந்த தடாகங் கள் சூழ்ந்த பாஸ்கரகோசதிரம என்றும் கூறுவார்கள் மங்கலங்கள நிறைந்துள்ள அரதசசுருதியுரியின மகிமையை இவ்வளவென்று யாவரானுமபுகலமுடியாத எ-று. (க)

அதநலமலலாவி நதவவனியின கண்பலன கடுபயிலருளுநல்ல மெய்த்தலமவேறுபலையெனதுவிளங்குதமிச்சுமுனியுரைப்பவிரந்த கேள்வி, நித்தனருமபராசரனாகரறுமாதவனகேட்டுநெருசத்த ன்ளே, வைததநெடுங்காதலனுய்வழிக்கொண்டானததலத்திலவா சஞ்செய்ய.

(இ-பு) அந்தச்சுருதியுரியல்லது இநிலவுலகின்சன் விரைவிடய ன்கொடுக்கத்தக்க நனமையுள்ள உணமையான சிவதலம வேறுகிடையா தென்று அறிவுவிளங்கிய அகத்திய முனியாகுற விசாலிததகோவியினை யுடைய அழிவில்லாத அரியபராசரராகிய ஓபபற மாதவாசெட்டித தம் மனத்தின்கண உதித்த பேரவாவுடையவராய் அந்தத்தலத்திலதானேவகி க்கவேண்டிப்போந்தனா. எ-று. (க)

காசிதனிலிருந்தவனுங்காதலித்தெய்தினனென்னக்கழறிலந்த வேசிறலப்பெருமைதனை யெவ்வளவென்றுரைத்திடலா மிமை யோரேத்து, மாசிறுவததயனுமரகமறைசொற்றமுர்த்திதனைமன த்துளேத்தி, யாசறுதன்னடியரொடுமன்பொடுஞ்சென்றேயமுனை யாற்றையுற்றான்.

(இ-பு.) நைமிசாரணிய முனிவர்களே காசிகோத்திரத்திலிருந்தபராசர ரும் இத்தலத்தை தரிசிக்க விரும்பிவந்தாரென்றால் அவ்வாறானருந்தமற்ற சுருதிபுர மகிமையை எவ்வளவென்றுகூறலாம் தேவர்கள் துதிக்கும் பழு தற்ற அத்தலத்தில் பிரமதேவனை யொத்த அப்பராசர முனிவரும் வேத

மோதுவித்த அவ்வேதபுரிசரை மனதிறியானிதது தவறுதலில்லாத தமது அடியார்சளுடனும் மெய்யன்புடனும்சென்று யமுனாநதி யைச்சேர்ந்தார். எ-று. (எ)

வேறு.

இரைததுப்புரட்டுமலையலைப்பவிடங்கராகியருக்குள் விரைத்தண்ணகிலாதியதருக்களவேபோடுருட்டிவேகமுற துரைததபிடவமிருமருகுதுவலவென்றலையோலொளிகாட்டி நிரைததேயமுனையாற்றிலவருநீததப்பெருமைதனைக்கண்டான்.

(இ - ௫) சத்திததப்புரப்பட்டு மலைகளை அலைததுக்கொண்டு முதலைகள் முதலானதகளைக்கரைகளில் ஒதுக்கவாசனையுங்குளிர்ச்சியும்பொருந்திய அகிலமுதலியவிரட்டசங்களை ஹேரோடுருட்டிவேகத்தோடும்செல்ல அப்படிதரைகள் இரண்டிடக்கத்தும் யாவராலுட்புகழும் வெள்ளமலை போலப்பிரகாசித்து வரிசைவரிசையாக அவயமுனையாற்றிலவருகின்ற வெள்ளத்தின்பிரவாக்சதைக்கண்டார். எ-று. (அ)

வெள்ளப்பெருக்கத்தனை நோக்கிமேவறகரிநென்றருகதவந்ததோ னுள்ளக்கவலைகொள வலையுடாமலாவியதனை னுயம்பெயரானுள்ளப்பரிவினுதவுகதையொளியினமச்சுகருதியெனுங் கிள்ளைககுதலைமொழியானை சுகிடைததுநாவாய்விடுகென்றான்.

(இ-௬) அப்படிவந்தவெள்ளமிசுதியைக்கண்டு இதைக்கடந்து செல்லுதல் அரிதென்று அரியதெதையெடையபராசராமனவருததங்கொண்டு வலையாருக்கரசனான விடாதென்னெனும்பெயருடையவன் மனவிருப்புடனபெற்றெடுத்த பெண்ணாகியமிகப்பிரகாசமுடையமச்சுகருதியென்னுமபெயருடைய கிளிபோலும் குதலைபாடிய வசனமுள்ளவனைக்கண்டு இவ்வாற்றைக்கடக்கப்பட்டுவிடு என்று சொன்னார். எ-று. (க)

சொன்னமுனிவன்றோடொழுதுனாயோன்றனை வங்கததேவமி மின்னுண்மருங்குன்மயிலவிடுபட்டே வுமெலலையருகதவநீதோன் பன்னுங்குயின்மென்குதலைமொழிப்பாவைவலெனமுறறுறநோக்கி கன்னததலையோன்கனைவயதததற்காததபெருநீராய்கருததுற்றான்.

(இ - ௫) இவ்வாறுகூறிய பராசரமுனிவரதுகிருவழிகளை அம்மச்சகந்திதொழுது அப்பராசரரை மரகலததிலேற்றிகொண்டு மின்னலைப்போலும்விளங்கும் துணுசிப இடையையும் மயிலபோன்ற சாயலையுமுடைய அம்மச்சுகருதி அக்கரையிறகொண்டு வீடுககப்போம்போது அப்பரீசரமுனிவர் யாவருங்கூறும் குயிலினதமிருதுவான குதலைவார்த்தையையுடைய பதுமையைப்போன்ற அவளது எழினிலமுழுதும் பார்த்துக்கரும்புல்லையுடையமன்மதனதுபாணங்களின்வசத்தராய்காமமாகிய ஓர் பெரிய நோயைத்தன்மனதில் அடைந்தார். எ-று. (௧௦)

ஆற்றாவிசுரகத்தருந்தவனுமமுதிர்கனிந்தவினசொலுமவெங்
கூற்றாவிழியும்பெறுமயிலைகருவிததுகோக்கிப்புணர்முலையாய்
காற்றாரிதமுபாவதைன் கணையானையுங்காமவெநநேராய்
மாற்றாமானேசுரமுதேமயிலையெனபயல்விதமுரைத்தான்.

(இ-பு.) சகிக்கக்கூடாத மோகநகொண்ட அரியதவதனதயுடைய
வராகியபராசரமுனிவா தேவாமிரசுகுணவசவிவாகிய இனியசொற்களும்
கொடிய இயம்பளைப்போன்ற விழிசுருமுடைய மயில்போலுஞ்சாயலுள்ள
அம்மச்சகந்தியைத்தழுவ எண்ண அப்போப்பாத்தது பூரித்த தனங்களை
யுடையபொருளை மாணினதவிழிப்போன்ற கணகூடுடையவளே தேவாமிர
ததநினைப்போன்றவனோ மயிலினதுசாயலுடையவளேதென்றதாரணத்த
தேராகவடையமன்மதனது மலாபடாணத்திலுலவருந்த மகாமாசியகொ
டியநொயைமாற்றவாயென்று உலகிதமாதகநின்று, என்று (உ௦)

வாசனோபயமு விரிந்தவண்ணமுரைபாமயிலையா
டாசுரைசலாக்கொமொனவொலகித்தன்றுணைககித்தனின்று
நானோபொருளாபென்னிடத்தினலநீபெறுகழ்க்கெண்ணியது
மேனோகுகித்தினைனினைமுனிவைபிசைசகித்தெனினிவெநகையுமு
னிபும.

(இ-பு.) தேவாசனவருங்கும் பராசரமுனிவா இவ்வாறுகூறக்கேட்ட
மச்சகந்தியானவன் நாணமுற்றுத்தானோரு புட்பகொடபோலத்தவண்டு
தனது பாதாசைப்பாத்ததுகொண்டு தனியே தூரப்பாயநின்று நானோ
ருபொருளாக மகித்து என்னிடத்தில இளமடைபுகற்கு நீளன்னியது
யாதகாரணமோ இதற்கு இரகசியாட்டால நீ கோபிப்பீர் இசைந்தால்
எனது பிதாவும் கோபிடலா இதற்கென்செயவேன, என்று, (உ௧)
என்னக்குயிலினினசொல்லாவிசைப்பக்சிகட்டேயிருந்தவந்தோன்
பொன்னைப்பொருவும் புணர்முலையாய்புகலுமென சொற்புரிதியெ
னுன்னையபயந்தோனுன்வினைக்கொடுகப்பனுன்நுதரத்தி [னி
னென்னிதபெரியமுனியுதிப்பனெழிறபுககொடியெயினங்கேண்
[மோ.

(இ-பு.) என்றகுயில்போன்று இனிய சொற்களாங்கூறக கேட்டுப்
பெரிய தவத்தராயுடைய பராசரா இலக்முமியைப்போன்ற பூரித்தமுலையு
டைய பெண்ணே நான் சொல்லும் சொற்படி செய்வாயெயாகில் உன்
பிதா உனது செய்கைககே வியப்படவான் அதவன்றி உன் வயிற்றில
என்னினுஞ்சிறந்த முனிவன் ஒருவன் உறபத்தியாவான் அழகமைந்த ம
லாக்கொடிபோன்றவளே இன்னுஞ்சொல்லுகின்றேன் கேட்பாயாக என்று
மெய்யிற்கமமுடீற்றறம்பிரிந்ததுசுகந்தமேகமமும்
வையமுமுதநகனிபுரக்குமன்றோட்சோரதுவாழ்வறுவை

செய்யவமுதேயெம்மாற்றந்திருக்காதமைதியெனவுரைத்தான்
றையன் மனமுயிசைந்தாளத்தவத்தோனவளை ததழுவினனால.

(இ-பு.) உனது சரீரத்திற்பற்றிஊறும் மீனற்றமபோய் நல்லவாச
னையே பரிமளிக்கும் உலகமுழுதும் ஒரு குடைக்கீழ் ஊண்டு அரசனது
மெல்லிய தோளகளைச் சேர்ந்து வாழ்வாய் செபமாயிய அமுதாபோன்ற
வளே எமது சொல்லைத்தொடராத சம்மதிப்பாய் என்று கூறின அமமச்
சகந்தியும் மனம் ஒருமித்தாளஇடனே அபபராசரா அவளை புணர்ந்தனர்
எ-று ஆல்-அசை. (கச)

உலகம்புகழ்மாதவனசேர்ந்தாநொலைவியாநனுதித்தனன்பின்
னலகில்பமுனாநதிகடநதேயுபளித்தமகன்னுடனேகி
யிலகமணிமேடைகளோங்கியெழிலாகாநந்திபுரதசெய்தி
விலகிமிளிநுமணிசசிகாநிபொறகோயிறனைச்சோந்தான்.

(இ-பு.) உலகமெங்கும் புகழப்பட்ட பராசரமுனிவா அம்மச்சகந்தி
யைச்சோந்தார் சேர்ந்தவுடன் வியாசா பிறந்தார் பிறகு அளவிறந்த விஸ்
நானமான யமுனாநதியைக்கடந்து தான் பெற்றெடுத்த அய்வியாசருடன்
போய் விளங்கும் இரத்தினங்களுடைய தாய் மாடங்களவா னளவயாந்தஅழக
ம்மயப்பெற்றுள்ள கருதியுரியையடைந்து இருநையோடம்ப பிரசாங்கம
இரத்தினகதிமான கோபுரங்கள் விளங்கும் பொம்மமான திருக்கேரயி
லுட்சென்றா. எ-று. (கரு)

தேவர்கேவன்னைசதொழுதுசெப்புபாகாபயபியே
யாவர்புரிவரிப்பூசையென்றேயமரநிசயிப்ப
முவர்முதலவறகினியலவயான்முனிவாமுதலவனருச்சிததுக்
கவுமறையாற்பலதுதித்தான்கொன்றைமுடியோனினிதுவந்தான்.

(இ - பு.) தேவர்களுகுததேவனாகிய வேதபுரிசரைத்தொழுது அவ
ரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட ஆசமவிதிப்படி இவ்விதபூசனை யார்புரியவல்
வரென்று தேவர்களெல்லாம் அதியமிக்கததசகதாச திரிமூர்த்திகளில் முத
தன்மைபெற்றுள்ள அச்சிவபிரானுக்கு இனிமையானவைகளால் முனிவர்
களுக்குள் தலைமைபெற்ற அப்பராசரமுனிவாபூசித்தககோஷிகும வேதங்
களாற்பலவாறதோநிரஞ்செய்தார் அதற்குக்கொன்றைப்பூமாலையைத்தரி
த்த சடைமுடியையுடைய அவ்வேதபுரிசா கருணைகூர்ந்தார். எ-று.

உள்ளமுவந்துமாதவனைபுனக்கென்வரம்வேண்டுவதென்று
வள்ளலவினவஞானிமன மகிழ்ந்தேயிதனைவழங்கினென்பெய்க்
கள்ளமதனன்கணையாலென்கருத்துமழிந்துகாதவித்துப்
புள்ளைப்பழிக்குமொழிவலையாபுதல்வியைச்சேர்ந்தவமுற்றேன்.

(இ-பு) மனக்களிப்புமறு அவ்வேதபுரீசர் பராசரமுனிவரைஉனக்
கென்னவரம்வேண்மயதென்றுகேட்க அப்பராசரமுனிவர் மனமகிழ்ந்து
இவ்வாறுகூறினர் சரீரமில்லாதிருந்தும் உள்ளவன்போலநடிக்கும் மன்ம
தனதுமலர்ப்பாணத்தால்என்மனதுந்தமொறிப்பெருவிரும்புடன் கிளியையு
ம்பழிசகூம வசனததையுடையவலையர்புத்திரியாகிய மச்சகந்தியைப் புணர்ந
துபாவமுறேன். எ-று, (க௭)

தொடாநதபாவநனைநீக்கிததுயோனாக்கியெனையாள்வாய்
மடந்தைபாகததெமமானேபெனமாதவததோனவழுந்திடலும்
விடந்தகுகியகநதரநுதெநகோன்வேதமுனிவனுமுகநோக்கிச்
கடந்தவத்தேநாயுனபவநீகடகருமாறுகேளென்றான்.

(இ - பு.) அவ்வாறு என்னைதொடாந்த அநதபாவத்தைநீக்கிப் பரி
சுத்தனாக்கி என்னையாட்கொள்ளவேண்டும்இளமுலையாகியாராகாகிய வே
தபுரீசரே என்றுபராசரமுனிவா தோநதிரிக்கவும்ஆலாகலந்தங்கிய கண்ட
ததையுடைய எமகிதைவராகிய சிவபிரான் மறைமுனிவராகிய அப்பராசரா
திருமுகத்தைப்பார்த்து மிகச்சிறந்ததவத்தையுடைய பராசரனே உனது
பாவத்தினின்றும் நீ நீங்குமவழியைக்கேளென்றா, எ-று. (க௮)

வேறு.

பேசுமந்திரங்கடமயிறபிரணவமபோலுமிநதக்
காசினிதலங்கட்கெல்லாகுகதிதவிநதலத்தினீயோ
ரீசனநிருமிததாகமநதினுனிசைததவண்ண
மாசநப்பிரிதிபேலுன்னன்கடையகலுமென்றான்.

(இ - பு.) யாவராஹமபுகழ்ந்து பேசப்பட்ட மந்திரங்களிலெல்லாம்
பிரணம எப்படிமுதன்மைபெற்றுள்ளதோஅதுபோல இந்நிலவுலகத்துள்ள
சிவதலங்களுக்கெல்லாம் மேலானமுதன்மைபெற்ற இச்சுருதிபுரியின்கண்
நீ ஒருசிவலிங்கப்பெருமானைப் பிரதிட்டைசெய்து ஆகமத்திறகூறிய விதி
ப்படி குற்றமறப்பூசித்தால் உன்பாவம்நீங்குமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி
ரா எ-று. (க௯)

ஐயரிபரநதுமைதோய்நதயிலெனப்பிறமுமொண்கட்
டையலோர்பாகங்கொண்டதறபரனிலவாரோதத் [சை
அய்யமெய்தவததோன் சென்றுசொற்றமிழ்முனிமுன்பு
செய்ககரதற்குததென்மேறறிசையரைக்குரோசமேவி.

(இ - பு.) அழகிய செவ்வரிபரந்தமைதோய்ந்து வேல்போலப்பர
ளும் ஒள்ளியகிரணங்களையுடைய இளமுலையாகியாரைத் தமதிடப்பாகத்
திற்கொண்டருளிய அவ்வேதபுரீசர் இவ்வாறு திருவாய்மலர்ந்தருளத் தூய்

மையமைந்த உண்மைத்தவத்தினராகிய அப்பராசரமுனிவர்சென்றுயாவ
ருந்துதிக்கும் அகத்தியமுனிவர் முன்பூசித்த ஸ்தானத்திற்குத் தென்மேற்
குத்திசையில் அரைக்குரோசனூரம்போய். எ-று. (உ௦)

ஆங்கொராலயமதாக்கியணிசிவமூர்த்திதன்னைப்
பாங்குறவமைத்துஞானப்பராசரன்பூசைசெய்தே
போங்குமெயச்சுருதிபாடியுள்ள நெக்குருகியன்பு
தேவகியமனத்தனாகத்திறைநினந்துதிக்குநாளில்.

(இ - பு) அஃவ்விடத்து ஒரு ஆலயங்கட்டுவித்து அழகிய ஓர் சிவலி
ங்கப்பெருமானைப் பொருத்தமாகப்பிரதிட்டைசெய்து ஞானம விளங்கிய
அப்பராசரமுனிவாபூசித்துப் புகழோங்கிய உண்மையான வேதவாக்கியங்
களாற்றுதித்த மனம்நெக்குவிட்டுருகி மெய்யன்புமேலிட்ட மனமுடைய
வராகத்தினந்தோறும் இவ்வாறுதுதித்துக்கொண்டு வருகின்றநாளில் எ-று
முன்னுபநிடதமோதுமூர்த்தியன்பெயதிமார்பிற
றன்னுபநீதமென்னததரித்தவெம்பணிசுலாவ
மன்னுபங்கயக்கையேநதுமானமமூவொளிரவெள்ளை
மின்னெழினந்தமீதுளளங்கினுன்றவததோன்கண்டான்.

(இ-பு.) முற்காலத்து உபநிடதங்களைத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய வேத
புரீசர் திருவுள்ளத்திற்கருணைகூர்ந்து திருமார்பினிடத்துததன் முப்புரிநா
லாகத்தரித்திருக்கும் கொடியசாப்பங்களவிளங்க நிலைபெற்ற தமது திருக்
கரங்களில் தரித்திருக்கும் மானும்மழுவும் ஒளிசெய்ய வெண்ணிறமுடைய
கார்திவீசம அழகிய நந்திவிடையின்மீது காட்சித்தந்தருளினர் பராசரமுனி
வர் தரிசித்தாரா. எ-று. (உஉ)

பன்முறைதொழுதுவாயாற்பலபலதுதித்துப்போற்ற
முன்மறைபுகன்றவெங்கோன்மொழிகுவான்முனியேநான்முன்
சொன்முறைபுரிந்தாயுன்னைத்தொடாந்தவெம்பவங்கமரர்
தொன்முறைவேள்விரீயித்தூயிடத்திபற்றுக்கென்றான்.

(இ - பு.) தரிசித்தவுடன் பலமுறைவணங்கி வாயினுற்பலபல துதி
களைக்கூறியேத்தினவுடன் முன்புவேதங்கனையோதிய எமதிறைவராகிய
வேதபுரீசர் கூறுவாரா பராசரமுனிவனே நாம்முன்புகட்டளை யிட்டபடி
செய்தனை உண்ணப்பற்றிய கொடியபாவங்கள் தீரப்பழயவழக்கப்படி ஒரு
யாகம் இப்பரிசுத்தஸ்தானத்திற் செய்யென்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.
எ-று. (உஉ)

அத்தனீதிசைத்துப்பின்னையாயலிங்கததுளானார்
மெய்ததவன்மகிழ்ந்தேயீசன்விளம்பியவெள்ளிமுற்ற
வைத்தசிறதையனாயிட்டிசசாயேயுவருத்துநல்ல
பெருந்தொருபொருள்செய்த (11 பு.) நன்னவதது.

(இ - பு.) வேதபுரீசர் இவ்வாறு திருவாய்மலர்ந்து பிறகு அச்சிவலிங்கத்துக்கரந்தருளினர் பராசரமுனிவர் மனமசுழந்து அவ்வேதபுரீசர் கட்டையிட்டருளிய யாகத்தைமுடிக்க எண்ணிய மனமுடையவராய் அதற்கு வேண்டியவஸ்துக்களைச்சேகரித்து யாகசாலையும் அமைத்து நல்லதாகநெருங்கியிருக்கும் யாகவேதிகைகளையும் யாகஞ்சுண்டவகளையும் அதற்குமுன்னாக ஏற்படுத்தி, எ-று. (உச)

குசைசமித்தாதிபாயகூறுபகரணமெல்லா
மிசையுறக்கொண்டிருல்லாவிழுதினூலியற்றுமெல்லை
வசையறுமிமையோர்வேந்தன்மனதொருபயமுண்டாகி
நசையறுமுகததோன பொன்னின ளினதாள் பணிநது சொல்
[வான்]

(இ - பு) தருப்பை சமித்து முதலிய யாகத்திற்கு வேண்டியதென்று சொல்லும் உபகரணங்கள் எல்லாவற்றையும் இசைவாக அமைததுகொண்டு நல்லபசுவின் நெய்யினால் யாகஞ்செய்யுந்தருணத்திலபழிப்பற்றதேவாகளுக்கரசீனாகிய இந்திரன் தன்மனதில் ஒருவிதபயங்கொண்டு அதனாசங்கடப்படும் மனமுடையவனாகி அவ்வந்திரன் பிறகற்பதிபகவான்தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களை வணங்கிக்கூறுகின்றான். எ-று. இவ்விரண்டிற்குளகம். (உரு)

ஐயகாரணமொன்றினறியசத்திலெக்கச்சமெய்தி
நையுமாறென்கொலீதுநவிலுதியெனலுமந்த
மெய்யனீதுடைப்பான்பூமேல வேதமாபுரத்தில்ஞானச்
செயதவப்பராசரப்போததிருமுனிமக்கஞ்செய்கின்றான்.

(இ - பு) எனதையரே யாதொருகாரணமில்லாமல் எனக்குமனத்திற்பயமுண்டாகி அதனால் அமமனம்வருந்துகின்ற தென்ன இதனைத் திருவாய்மலரந்தருளவேண்டுமென்றுகேட்க அந்தப்பிப்கரபதிபகவான் இவ்வாறுகூறுகின்றார்நிலவுலகத்திலுள்ள வேதபுரியில் ஞானம் விளங்கிய தபோதனராகிய பராசரமுனிவர் என்னும் பெயருடையவர் யாகஞ்செய்கின்றார். எ-று. (உச)

அன்னவேள்வியுமுன்செல்வமடைவதற்கியற்றலென்று
பொன்னவனுரைப்பக்கேட்டுப்புலோமசைகாந்தன்சிறி
மன்னுதன்படர்களானவஞ்சராக்கதரைபேவக்
கொன்னவிலரக்கருந்துக்குலைததனர்மகத்தைமாதோ

(இ - பு.) அவ்வாறியற்றும் யாகமும் உனது செல்வ மடையவேண்டிச்செய்வது என்று பிரகற்பதிகூறக்கேட்டுப் புலோமசைகணவனாகிய இந்திரன்கோபங்கொண்டு நிலைபெற்றதனது சேவகாகளாகியகபடம் நிறைந்த அரசர்களை ஏவ வல்லமைமிக்க அவ்வரசர்கள் அவ்வாறேபோய்அந்த யாகத்தையழித்துவிட்டார்கள். எ-று- (உஎ)

செம்புனற்சொரிந்துமோமத்தியினிசிறுநீர்பெய்து
மென்புகளிற்றைத்துங்கல்லோடெரிமழையாகப்பெய்தும்
வம்புகளியற்றிசெய்தமகத்திணையழித்தார்சூழ்ந்தே
யன்புறுமுனிவரெல்லாமஞ்சினரகன்றுபோனார்.

(இ - பு.) அந்தயாகத்தியில் இரத்தத்தை ஊற்றியும் கிருநீர்பெய்தும் எலும்புகள்கொட்டியும் கல்லுடன் அகசினிமழையாகப்பெய்தும். இவ்விதமானவம்புகள்செய்த அப்பராசரமுனிவர்செய்திருந்த யாகத்தை அழித்தார்கள் அப்போது அங்குசூழ்ந்திருந்த அன்புநிறைந்த முனிவர்களெல்லாம் அச்சங்கொண்டு நீங்கிவிட்டார்கள். எ-று. ஏ-அசை. (௨௮)

இயற்றியவேள்விமுற்றலின்றியங்கழியநோக்கி
நயத்தவப்பராசரன்நன்மனைகொதிக்கூததீய
வயத்திராக்கதர்கண்முற்றும்வளாகருவேலகளாயு
முயாத்தெழுபணிகளாயுமுறைநதிடச்சாபநதநதான்.

(இ - பு.) நன்மையிசை அப்பராசரமுனிவாசெய்தயாகம் முடிவுபெறாது அவ்விடத்து அழிந்ததுகண்டு சாந்தமாய் அவர்மனங்கொதிப்படைந்து தீச்செய்கையுடைய அவ்வரசுகர்சனெல்லாம் வளர்ந்திருக்கும் கருவேலமரங்களாகவும் உயாந்தோங்கும் பனைமரங்களாகவும்நிற்கும்படி சபித்தார். எ-று. (௨௯)

சீறியமுனிவன்சாபஞ்செபபலுமரக்கரஞ்சி
தேறியதவததோன்றன்பாற்சோந்தடிமலரில்விழ்ந்து
கூறினரிதனைஞானக்கோலமாதவனையாங்க
ளேறியமமதையால்வந்தியற்றினோமில்லையையா.

(இ - பு.) கோபித்த அப்பராசரமுனிவா இவ்வாறானசாபத்தைக் கூறலும் அவ்வரசுகாள்பயந்து அனேகதவங்களைசெய்து சைவவலியுமடைந்த அப்பராசரமுனிவரிடத்தடைந்து அவரது திருவடித்தாமரைகளில்விழ்ந்து இவ்வாறுசொன்னார்கள் ஞானசொருமுள்ள தபோதனராகிய எமதய்யனே நாங்களங்களுக்குள்ளுண்டாகிய அகங்காரததால்வந்து யாகத்தையழிவுசெய்யவில்லை. எ-று. (௩௦)

எம்மையாளமரர்கோமானேவலாலடுத்தோமென்னைச்
செமமையாலுரைப்பக்கேட்டுச்சீருறுமுனியுநித
வெம்மையார்தம்மால்வந்தவினையவென்றுசேர்ந்தே
யும்மையாமுரைத்தசாபமொழியுமாகேண்மினென்றான்.

(இ - பு.) எங்கையாளாகவுடைய இந்திரன் ஏவலினால்வந்தோமென்று செவ்வையாகச்சொல்லக்கேட்டுச் சிறப்படைந்த பராசரமுனிவரும் இக்கொடியவர்களால்நேர்ந்ததெடுதியல்ல என்று உணர்ந்துயாமுரைத்தசாபம் உம்மைவிட்டு நீங்கும்வழியைக்கேளுங்களென்று சொல்லுகின்றார்.

சூரழித்தமரர் துன்பந்தொடைத்தொன்னுளிற்றுட்ட

சூரழித்தவன்சேயிந்தவுலகிலநதணுவந்து

பாரழித்தெவருந்தாமாய்ப்படர்ந்தசாக்கியரையெல்லாம்

வேரழித்தரியசைவம்வீறவீண்டெய்துமாதோ,

(இ-பு) சூராகளை அழித்ததே தேவர்கள் துன்பத்தையோழித்தருளிய முற்காலத்து திரிபுராதிகளது முப்புரங்களையும் அழித்தசுவபிரான் புதல்வரீதிய முருகக்கடவுள் இந்நிலவுலகத்தில் சம்பந்தமூர்த்தி யென்னும் மறையவராகத்தோன்றி உலகத்தையழித்து எங்கெங்கும் தாமாடவே பரவியிருக்கும் சமணர்களையெல்லாம் வேரோடழித்து அருமையான சைவ சமயம் விளங்கும்படி இவ்விடத்தடைவார், எ-று. மாத-ஓ-அசை.

செய்யுமபுனிதன்வாகு தெரிசனங்கொடுத்தபோதே

யிபபெருஞ்சாபநிங்குமெனத்தவனுரைநதுப்பின்னை

யொப்பருஞ்சிவனைப்பூசையுருற்றியபலபுறிகுலே

யப்பெருமவேள்விமுறியதில்வருமபலனைப்பெற்றான்.

(இ-பு.) யாமகூறிய அந்தப்பரிசுதரவந்து காட்சிகொடுத்தமாத்திரத்தே இந்தப்பெரியசாபமகீடும் என்று பராசராகூறப்பிறகு ஒப்புக்கூறுதற்கரிய அவ்வேதபுரீசரைப்பூசித்த பலத்தினால் அந்தப்பெரியயாகத்தைமுடித்து அதனாண்டாகியபயனை அடைந்தார், எ-று. (கக)

பின்னுமவனிடத்தேயிட்டிபெரிதயறறியும் வேதத்தைப்

பன்னுரெங்கோனைப்பூசைபரிவுடனபுரிந்தும்ஞானந

துன்னியமுனிவன்சீவன்முத்தனய்ததாய்மைமேவி

மன்னுவென்கயிலைதன் னல்வாழ்கின்றான்மாண்புளாளும்,

(இ-பு.) மீனனும் அவ்விடத்திலேயே பலவகையாகக்களைச் செய்தும் வேதங்களை தேவர்களுக கோதுவித்தருளிய எமதிறைவராகிய வேதபுரீசரை மெய்யன்புடன் பூசித்தும் ஞானமவிளங்கிய அப்பராசர முனிவர் சீவன்முத்தராய்ப் பரிசுத்தமடைந்து நிலேபெறுடைய வெள்ளிய திருக்கயிலையில் புகழுடையவராய்வாழ்ந்திருக்கின்றனர். எ-று. (கச)

அன்னவனிலயஞ்செய்தவரன்றனைப்பராசரேச

ரென்னவும்புகல்வாரந்தவீசனைப்பூசைசெய்தோர்

பன்னியேதுதித்தோர்யாருமபராசரன்றன்னைப்போல

நன்னெறிபெறுவரென்னநின்றனன்பின்னுமாதோ,

(இ-பு.) அப்பராசரர் பிரதிட்டைசெய்த சிவலிங்கப் பெருமானைப் பராசரேசரென்றுங் கூறுவார்கள் அச்சிவலிங்கப்பெருமானைப் பூசித்தவர்கள் அவரது புகழைக்கூறித் தோத்திரஞ் செய்தவர்கள் ஆகிய இவர்கள் எல்லாம் அப்பராசரரைப்போல நன்மார்க்கமடைவார்கள் என்று பின்னுக்கூறுகின்றார் சூதபுராணிகர் எ-று. மாத-ஓ-அசை. (கரு)

ஓதும்பரனுக்கிப்பாலுறறதெக்கணக்குரோசம்
பாழியிலிமையோசகெட்டாப்பண்ணவனுள்ளானாத
நாதனார்வந்தவாறுநவிறுவுவன்கேண்மின்ஞானக்
கோதன்மாதவத்தீரென்றுசூதனுமகூறலுற்றான.

(இ-பு) யாம்கூறிய அப்பராசரேசருக்கு இப்பால் இருக்கும் தெற்
குபக்கத்தில் அரைக் குரோசவழி தூரத்தில் தேவர்களுங் காணப்படாத
ஒரு சிவலிங்கமூர்த்தமடனடி அச்சிவலிங்க மூர்த்தம் வந்த சரிதையைக்
கூறுகின்றேன் கேளுங்கள் ஞானம்கூந்த குற்றமற்றதபோதனாகளாகிய
நைமிசாரணியமுனிவாகளே என்று சூதபுரீணிகா சொல்லத் தொடங்கி
ஞா. எ-று. (நக)

வேறு.

ஆதிகாலந்தனின்மூன்றவுணர்களுண்டாங்கவாழ்வதனிலுள்ள
சோதிநாயகன்ரலங்கடோறுமடைநதயா மகிமைசோதிததெய்து
ம். பொதிலாரணபுரத்திற்போந்தரனைத்தொழுதவணிமபொருநதி
யிந்தச, கோதிலாததலமொல்லைகொடுபதநமபலனென்னக்குறி
க்கொண்டாரால்.

(இ-பு) ஆதிகாலத்தில மூன்று இராகதாகுள் இருந்தார்கள் அவ
ர்கள் சீலஉலகத்தினசனுள்ள சோதிசொட்பராசிய சிவபிரான் வீற்றிருக
ருந்தலங்கள்தோறும்போய் அவவவல்டங்களிலுள்ள உயாவானமகிமை
கணையெல்லாம் சோதித்துக்கொண்டுவருமபோது வேதபுரியிறசென்று வே
தபுரீசரைவணங்கி அங்குதானே வசித்த இநதகுற்றமற்றசிவதலம் ஒன்று
தான் நன்மையான பலன்கணையெல்லாம் விரும்பினவாசருக்கு விரைவி
ற்கொடுக்கவல்லது என்று குறிப்பாலுணர்நதாகன். எ-று. ஆல்-அசை.

உய்யவருடருமிந்தவயா தலமென்றோரது குகனேணமூழ்கித
தையலொருபாகன்மலர்ததாளருசசிததேத்திட லுந்தயவுகூர்ந்து
துய்யவிடையேறிமுனை தோன்றியே மூவருக்குஞ்சொல்லுமுன்
னே, னையமுமாமரரைநீர்நலித்திடமா பவம, தனண்ணிறமுால்

(இ-பு) சீவாகன் உய்யும்வணனம் திருவருள்கொடுக்கும் இநத உய
ர்ந்ததலமென்றுணர்ந்து குகந்தியில்நீராடி இளமுநையசியாரை இடது
பாகத்திலுடைய வேதபுரீசரது தாமரைமலர்போன்ற திருவடி களைப்பூசி
த்துவணங்கினவுடன் அவவேதபுரீசாகருணைகூர்ந்து தூயமையான இடப
வாகனமூர்ந்து அவாக்கெதிரில் காட்சிகொடுத்து அம்மூவருக்கும் திருவா
ய்மலர்ந்தருளுகின்றார் முன்புதேவா களைவருடதும்படி துன்பப்படுத்தினீர்
அதனாற்பாவமனோந்தது. எ-று. ஆல்-அசை. (நக)

கழறுமறன்கடைகழியக்கருத்துறுகாமியமடையக்கருத்தொன்
ருகில்; சிழலுறுமாலயஞ்சமைத்துநிகரில்சிவபிரதிட்டைநீவிசெய்

து,தொழுதிரெனப்பணித்திடலுந்தொலைவிடன்மூவருமுன்னுதி
நதுசசென்றே, வழுவிலமமுவரினொருவன்மாமணிப் பென்மாந
கரம்வகுத்தான்மனனே.

(இ - பு) சொல்லப்படும் நுமதுபாவமகழியவும்இட்டகாமியம் சித்
திககவுழுகருத்துடையவர்களாய் நீபசாநிலவாயாத் ஒரு ஆலயமபுதுக்கி
அதனுள்கொற்ற சிவலிங்கப்பிரதிட்டைசெய்து வணங்கக்கடவீர்கள் என்று
கட்டினையிடவும் அழியாதவன்மையையுடைய அமமூவரும் அவ்வேதபுரீ
சரைத்துதித்துப்போய்தீவறற்ற அயவரகரகரீய ஒருவன்மகத்தான் இர
ததினங்களமுதலிய அமுதிய ஒருகரதனையமைத்தனன், எ-று, மன -
ஒ-அசை. (கக)

பின்னொருவரிடத்திததாபுபெருக்காமியமுறினன்மற்பெருந்தோ
ண்மற்றேன், நுனனிநுமபாலணிககநதுசுளநச் செய்துநித்தன
னித்தொலைவின்முவா,சொன்னமுறைசிவலிங்கு சொருபமமைத்த
ருசசித்ததுதனாயோராகிப், பொன்னுலகாதியினுலகம்போகதுதிரிந
தியாவரினுமபுகழேழ்ண்டா

(இ - பு) மற்றொருவன் வெளியினற்பெரியகரம் அமைத்தான்
மல்யுத்தம்புரியும் பெரியதோள்களையுடைய மற்றொருவன்நெருங்கிய இரு
ம்பினால் அழகிய நகரத்தைக் குற்றமற்செய்தான் இம்மூவர்களும் யாம்
சொல்லிவந்தமுறையே சிவலிங்கப்பெருமானையும் அமைத்தப்புகித்துப்பரி
சுத்தராகிய தேவலோகம்முதலிய எய்வுலகத்தினும்பாபச் சஞ்சரித்து
எல்லாரினும் கோத்தியடைந்தனா, எ-று. (சு)

அடலாலும்புகழாலுமருளாலுந்தெருளாலுமனிகவொள்ளக்
கடலாலுங்கவினாலுங்கலையாலுநிலையாலுங்கமுழுகொண்ணு
திடையாதுமூவுலகிலெவருமெதிரிலலாபலினிதுவாழ்ந்து
மிடருருமவிடத்தாதிவேதமுதலபாதமலாமேவினரால்.

(இ - பு) வல்லமையாலும் பெருமையாலும் கருணையினாலும் தெ
ளிவினாலும் அனிகமாகிய சேனாமுத்திரத்தினாலும் அழகாலும் சாத்திர
வுணர்ச்சியினாலும் நித்தியத்தன்மையினாலும் ஒப்புககறுத்தற்கியராய் யா
வருக்கும தோலாதுதிரிலோகங்களினும் யாரும் எதிரில்லாமல இனிமை
யுடன்வாழ்ந்தவிடநகருங்கண்டத்தையுடைய முதல்வராகியசிவபிரான
திருவடித்தாமரைமலரில் அடைந்தார்கள. எ-று. (சக)

முப்பொனாலயமுன்முடித்தவாழ்சனைமுடித்தமுடித்திதன்னை
யப்பொனாட்டவர்திரிபுரேசரெனவறைநதிமுவரான்மரீந்தி நீர்க
செப்பொனாதெவராலுஞ்சிவலிங்கநத்தைப்போற்றித்தெரிசித்தோ
ளொப்பொன்றாலுரைக்கரியவுயாவாழ்வுற்றநதவிடலடவாரென்

[முன்

(இ-பு) செம்பொன் வெண்பொன் கரும்பொன் ஆகியமூன்றுபொன்னினாலும் கோயில்சமைத்துப்பூசிதத அச்சிவலிங்கப்பெருமானை அந்ததேவர்கள் திரிபுரேசா என்று கூறுவார்கள் அச்சிவலிங்கப்பெருமானது நிறைந்தபுகழையாவராலுஞ்சொல்லமுடியாது அச்சிவலிங்கத்தைத்துதித்தத்தரிசிததவர்கள் ஒருவிதத்தாலும் ஒப்புக்கூறுதற்கரிய உயர்ந்தவழ்வையடைந்து முத்தியடைவார்களென்று சூதபுராணிகர் கூறினார். (சஉ)

பராசராவேள்விச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் .. எகக.

உ

சிவராமம்.

திருச்சிறறம்பலம்.

ஆலமுண்டசருக்கம்,

மாசிவருட்கடறசூதனிவ்வாறுவருத்துரைப்ப
வாசுறுநைமிசவனக் கோரநிசயிததுபயினனுமந்த
விசனலைவாயினுதித்திடாநருவெங்கடுவுண்ட
விசபுகழிணையுரைந்தியெனச்சூதன்வினம்புவனல்.

(இ-பு) களங்கமற்ற கருணா சமுதநிரமாயிப சூதமுனிவ ரிவ்வண னாம் பராசராவேள்விசெய்த சரிதையைச் சொல்லிமுடித்தவுடன் குறறம் ற்ற நைமிசாரணிய முனிவா அதிசயமடைந்து அவ்வேதபுரீசா கடலனிடத்துதித்துக்கெடுதி புரிந்த ஆலாகலத்தை அமுதுசெய்தமிகக புகழ்விளங்கும் சரிதையைக்கடறவேண்டிமென்று குறைபிரககச் சூதபுராணிகாசெல்லுயின்றார்- எ-று. ஆல-அசை. (க)

என்றுதவச்சூதனிவைபயிமபுகின்றான்முற்காலத
தொன்றுபுகழ்வானவாசென்றுயாநிணிமந்தரமலையைத்
துன்றுவலிமத்தாகசகடர்விழிவாசுயிபைடுடு
நன்றுவிசிககயிறுகடுவுறசசூழ்நதேயமார்.

(இ-பு.) இவ்வாறுதபோதனராகியசூதமுனிவா இச்சரிதையைக்கூறுகின்றார் முற்காலத்திலே கோத்திபெற்ற தேவர்கள் ஒருங்குகூடிப் போய் உயர்வானபலம் பொருந்திய மந்தரகிரியை வன்மைமிக்கமத்தாகவும் பிர

காசிக்குங் கண்ணையுடைய வாசகியென்னும் பாம்பை நீண்டவசிக்கயி
றாகவும் நடுவிலே சுற்றி அந்ததேவர்கள், எ-று. (உ)

ஓசையுறும்புபோததியினுண்ணுட்டிவாசகியை

பேசுறுவானவரியாருமிராக்கதருமவாறலையை

மலசுறுகைத்தலைமற்றிவலித்தயிர்த்தங்கடைந்திடுநாட்

டேசுறுதிண்டோள்வாலிசென்றிவர்கள்செயல்கண்டான்.

(இ பு.) சத்தித்துக்கொண்டிருக்கும் பாற்கடலின் மத்தியில்மேற்ப
டி மந்தாகிரியைநாட்டி குற்றமற்ற தேவர்களெல்லாரும் அரக்கர்களும்
வாசகியாகிய கயிறறை மந்தரத்திற் சுற்றிக்களங்கமரதமது கைகளிற்
பித்துக்கொண்டிருத்து அமிரதம் பெறவேண்டிக்கடைந்த காலத்தப்பி
ரகாசம் பொருந்திய வலியதோள்களையுடையவாலிஎன்பவன்போய் இவ
ர்களசெய்கையைப்பார்த்தான். எ - று, இவ்விரண்டிவ குளகம். (க)

வலிக்கவலியிலராகிவானவரமெய்நொநதுமனஞ்

சலிக்கின்றசெயலறிநதுதாவுதிற்றகவிவேந்த

னலுக்கும்பண்ணவாகடமையப்புறம்போமெனவகற்றிக்

கலிக்கின்றவாசுகிதன்கைப்பற்றியிர்த்தனாலு

(இ-பு.) அக்கயிற்றையிழுக்கச் சத்தியற்றவர்களாய் அத்தேவர்கள்
சரீரம்வருந்திமனஞ் சலிக்ருதன்மையை உணர்ந்து தாவிச்செல்லும்வன்
மையையுடைய குரக்கினத்திற் கரசனாகிய வாலியென்பவன் வெறுப்ப
டையுந் தேவர்களையெல்லாம் நீங்கள் அப்பாற்போங்கள் என்று விலக்கி
இரைத்துக் கொண்டிருக்கும் வாசகியென்னும் பெயருடைய பாம்பாசிய
கயிற்றைத்தனது கையாற்பிடித்திழுத்தான். எ-று, ஆல்-அசை. (ச)

தானிழுக்கும்வலிக்கொப்பத்தயித்தியிர்த்திலென்னக்

கூனிருக்குங்கவிவேந்தன்குறித்தவரைப்புறத்தகற்றி

வானிருக்குமிடமொருகைவவ்விமணித்தலையொருகை

தானிருக்கத்தனிவாலித்திகுடைவார்போற்கடைந்தான்.

(இ - பு) கூன்வளைந்த சரீரமுடைய குரங்குகளுக் கிறைவாகிய
அவ்வாலிதானிழுப்பதற்குச்சரியாய்இரக்கதர்களிழுக்கவில்லையென்றுஎன்
னி அவர்களையும் புறம்பாகப்போகவில்லக் அமிரதமிருக்கும் இடமாகிய
அவ்வாசுகியின்வாலை ஒருகையிற்பற்றி இரத்தினமிருக்கும்தலையை ஒருகை
யிற்பற்றிக்கொண்டு அவ்வாலிஎன்பவன்தயிர்க்கடைவாரைப்போலக்கிடை
ந்தான். எ-று- (ரு)

வேகமிகவுறக்கடையுமேவலைநெடுவாசுகிதன்

ஹகமிகமெலிவாகியக்கணங்கான்றிட்டவிட

மாகமுறவளர்த்தோங்கிமலைமான்முற்றவுமெரித்த
நாகரவுணர்களுமிடநாடிமெலிந்தோடினரால்.

(இ-பு.) இவ்வாறு அதிகவேகத்துடன் கடையுத்தருணத்த லீண்ட
அவ்வாசகியின் சரீரம்மிகவும்வருந்தி அந்தக்கணத்தில் உமிழ்ந்தவிஷமா
னது ஆகாயமளவாவளர்ந்து அதிகரித்தமலைகளையும் மரங்களையும் முழுதும்
எரித்தவிட்டது தேவர்களும் அரசர்களும் தாம் அவ்விஷத்திற்குத் தப்பி
ப்பிழைக்கத்தக்க இடத்தைத்தேடி யோடினார்கள். எ-று. ஆல்-அசை.

நாவுளறிவாயுலர்ந்து நடுக்குற்றுமெய்தளர்ந்து
மேவுபுகளிடமிலராய்வினா வொடுவானவர்குழியிப்
பூவுறையும்புங்கவன்பாற்போனதுய்னைந்தவைபுகலத
தேவர்படுநதுயர்நோக்கித்திசைமுகததோனியையுரைக்கும்

(இ-பு.) காக்குளறவுமவாய்வுலரவுரநடுங்குசரீரம்சோர்ந்து அடை
க்கலம்புகத்தக்க இடமில்லாதவராய் அநிவிரைவில்தேவர்களெல்லாம் ஒரு
ங்குசேர்ந்து தாமரைப்பூவில்வசிக்கும் பிரமனிடத்துச்சென்று நேர்ந்தவி
பரிதங்களைக்கூற இவ்வாறு தேவாள்படுகின்ற துன்பதைப்பார்த்து பிர
மன் இவ்வாறுகூறுகின்றான். எ-று, (சு)

கடைந்துகடலமுதருந்தக்கருத்தாய்நீர்க்கண் ணுதல்பா
லடைந்தவனைப் பூசனை செய்தருள் பெற்றிரியைதன
விடைந்திரியவிடந்தோன்றியின்னலபுரிந்தனவென்றும்
படர்நதிநெதன்னுல்வாராவினையொன்றுமிலைபார்க்கில்.

(இ-பு.) பாற்கடலைக்கடைந்து அவ்வமுதத்தைப்புகிக்கக் கருத்து
கொண்டு நீங்கள் நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபிரானையடைந்து அவரைப்
பூசித்து அவர்திருவருளைப்பெறவில்லை யாதலினால் நீங்கள்மனம்நொந்து
கெடும்படி ஆலாகல் உதித்துக்கெடுதிவினைத்தன எக்காலத்தும் யோசித்
தப்பார்க்கையில் ஒவ்வொருவனுக்கும் தன்னால் கேரிடாதவினை கடை
யாது. எ-று. (அ)

அயனீதுபுகன்றிடலுமமரர்தொழுதிறைஞ்சியினிச்
செயலேதுபுகறிபெனச்செழுமலரோனியையுரைப்பான்
சயமேவனிரைவில்வரந்தருடொருவர்க்கன்னயிடி
லயமேதப்பலனுதவுமரியதலமொன்றுளதால்.

(இ-பு.) பிரமன் இவ்வாறு கூறிடக்கேட்ட தேவர்கள் மீட்டும்
பிரமனை வணங்கித்தித்து இனியாங்கள் செய்யவேண்டியகாரியமெது
வோ அதனைக்கூறவேண்டுமென்றுகேட்கச் செழுமையான கமலவாசன
கிய பிரமனிடவாறு கூறுகின்றான் வெற்றியடையும்படி அதிகேக்கீரத்தில்
வாங்கொடுப்பதும் ஒருவனுக்கு அன்னமிட்டாலும் அசுவமேதயாகப் பல

னைக்கொடுப்பதுமாகிய அருமையான சிவதலம் ஒன்றிருக்கின்றது. எ-று.
ஆல்-அசை. (க)

கயிலையினுங்காசியினுங்கண் ணுதலுக்குகந்ததலம்
வெயிலவன்பூசனைபுரிநதுவேண்டியதுபெற்றதல
மூழிலவலையமதிவாமணிரகருஞ்சமைத்ததலம்
பயிலுமா னுபரிடதம்பண்ணவருக்கோதுதலம்.

(இ-பு) அந்தச்சிவதலம் திருக்கயிலையைப் பார்ந்தினும் வாராணசி
யைப்பாக்கினும் சிவபிரானுக்கு விருப்பமிக்கதலம் ரூரியன்பூசித்துத்தன
க்குவேண்டியவரங்களைப்பெற்றுக்கொண்டதலம் வேலவராகிய சுப்பிரமணி
யக்கடவுளால திருக்கோயிலும் மதிலும் அழகியரகரமும் உண்டாகப்பட்ட
தலம் யாவரும் துதிக்கும் சிவபிரான்வேதங்களைத் தேவர்களுக்கோதுவி
த்ததலம். எ-று. (க0)

சுருதிபுரிததலமென்றுந்நாயதலமுளததனி
னிருதபுரத்தசுராசுலகீருக்குமவேளளித்த
சுருதியுரைத்தவர்களறன்கடைகழிக்கும்பெருநீத்தம்
வருந்தியொன்றுநாதநதமறைசைபெணுந்தலத்தெய்தி.

(இ-பு) சுருதிபுரி என்னும் பெயருடையதாய்ப் பரிசுத்தமான தல
மொன்றுண்டு அததலத்தில நிருதபுரத்தவசிக் கு அணவுர்குலத்தை நீரா
க்கும் முருகக்கடவுளுண்டாகிய நீனைத்துத் தன்பெயரைச் சொன்னவர்
களது பாவத்தைப்போக்கத்தக்க பெரியவெள்ளம் வருகின்ற குகந்தியொ
ன்றுண்டு அந்தச்சுருதிபுரமென்னும் தலத்தில் அடைந்த எ-று (க1)
விண்ணவருக்குபரிடதம்விளம்பியவெம்பெருமானைப்
பண்ணமைந்தமொழிக்கொருமெய்ப்பாகமளித்திடுமுதலாக்
கண்ணுதலைத்தொழுதேத்திககருத்தொன்றிவழிபட்டு
நண்ணுமிடத்தினைப்போக்கிநல்லமிர்தைப்பெறுதிரென்றான்

(இ-பு.) தேவர்க்கு வேதோபரிடதமோதுவித்தருளிய எயதுபிரா
னாகிய வேதபுரிசரை பண்போலும் வசனங்களையுடைய இளமுலை நாயகி
யாருக்கு இடதுபாகங்கொடுத்தருளிய முதல்வரான சிவபிரானை வணங்கித்
துதித்தமனமொருமித்துப்பூசித்த இப்போதுபாற்கடலிற்றோன்றிய ஆலா
கலத்தைப்போக்கி அமிர்தத்தைப்பெறுவோகளென்று கூறினன் எ-று.

வேறு.

தாமரைக்கிழவனீதுசாற்றலுமரெய்கிபு
பூமலர்ப்புறவஞ்சூழ்ந்தபுண்ணியமறைசாகண்ணிக்
காமனையொரித்தனாணக்கடவுடனிருந்தாள் போற்றிப்
பூமலர்திகொண்டிபூசனை மிகவுஞ்செய்தார்.

(இ - பு.) தாமரைமலர்வாசனாகிய பிரமன் இவ்வாறு கூறக்கேட்ட தேவர்கள் சென்று அழகிய புட்பங்கள் நிறைந்த முலையிலிருந்த புண்ணியத்தலமாகிய கருதிபுரியையடைந்து மன்மதனை எரித்தருளிய ஞான சொருபராகிய வேதபுரீசரது திருவடினை வணங்கி மலார்தபுட்பங்கள் முதலிய பூசாதிரவியங்களைக் கொண்டு மிகவும் பூசித்தார்கள். எ-று.

உலகமாயுலகிலுள்ளவையிரினுள்ளத
திலகியவறிவாயெய்துமின் பமாயிவற்றுட் சேரா
வலகிலா வடிவாப்க்காண்போர்க்கதுவுமேயின் றிநின்ற
கலநிலா முதலேகாக்குங்காலமீடுதனத்துதித்தார்.

(இ - பு) உலகமாயும் அவ்வுலகத்துள்ள ஆன்மாக்களாயும் அவ்வான்மாக்களின் மனத்தினிடத்து விளங்கிய அறிவாகவும் அவ்வறிவினிடத்துண்டாரும் இன்பமாகவும் இவைகளிலெல்லாவகவலவாது அளவிற்ற வடிவங்களாகவும் தரிசிப்பவர்களுக்கு அவ்வடிவுமில்லாமலிருந்து எவற்றினும் நீககமாக நில்லாத தனிமுதலாகிய சிவபிரானே எங்களை இரட்சிக்கவேண்டிய காலமிதுவேயென்று துதித்தார்கள். எ-று. (கச)

தொழுது விண்ணவரிவ்வண்ணஞ்சொல்லியே துதிக்குமெலையே
வழுவினாரணத்தையுன்னம்வசுத்திமும்பவளச்செவ்வாய்
முழுமுதல்கருணை பூந்துமுகமலாந்திமையோர்செய்கை
பழுதுறவண்ணமன் னோர்க்கின்னதுபகரலுற்றான்.

(இ - பு.) தேவர்கள் வணங்கி இவ்வண்ணஞ்ஞையிரந்த தோத்திரஞ்செய்யும்போது குற்றமற்ற வேதத்தை முன்னம் ஒதுவித்தருளிய பவளம்போலும் சிவந்தவாயையுடைய அவ்வேதபுரீசர் திருவுளமிரங்கி முகமலாச்சியுடன் அவ்வண்ணவர் முயற்சியாற்பழுதுவாராதபடி அவர்களுக்கு இவ்வாறு திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றார். எ-று. (கரு)

வருங்கடுவிடத்துக்கஞ்சிமருந்தினைத்துறந்துவநதி
ரிருங்கதிப்பூசைசெய்தீரினியுமக்கிடாசெய்கின்ற
கருங்கடுவலியும்போக்கிகருதியசுதையுமீவேம்
விரும்பியிரதிலத்திவிசமவேறுபூசியுநீரென்றான்.

(இ - பு.) பொங்கிவருங்கடிய ஆலாகலத்துக்குப்பயந்த அமிர்தத்தை புழுவெறுத்து இவன் அடைந்தீர் அதவுமல்லாமற் பெருந்தன்மையானவழி பாடும்புரிந்தீர் ஆகையால் இனி உங்களுக்குத்தயர்செய்யும் கருதிறதையுடைய அவ்விடத்தின் உன்மையையும்போக்கி நீங்கள் வேண்டிய அமிர்தமும் கொடுப்போம் விரும்பத்தான் இத்தலத்திலேவோ ஒரு சிவலிங்கப்பிரதிட்டைசெய்து நீங்கள் பூசியுங்களென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

வேறு.

எம்பிரானிஃதுரைத்தலுமிமையவரெய்தி
யன்பினற்குடதிசையிலோர்யோசனையாற்றின்
வமபுலாமலர்ப்படப்பையார்வடகரையதனி
ஹிமபரார்மணிச்சிகரப்பொற்கோயிலுண்டாக்கி

(இ-பு.) எமதுபிரானாகிய வேதபுரீசர் இவ்வாறுதிருவாய்மலரத்
தேவர்கள் சென்று மெய்யன்பினல் மேற்குப்பக்கமாய் ஒரு யோசனை
தாரத்தில் வாசனைமழும் புட்பங்கள்நிறைந்த நந்தவனமுள்ள குகாதிக்கு
வடகரையிலே அதிக உன்னதமான இரத்தினங்களுமுத்திய சிகரங்க
ளோடுகூடிய அழகிய திருக்கோயிலமைத்த. எ-று. (கௌ)

உதித்தபாணுயிலொளிர்சிவலிங்கமொன்றுஞறறி
விதித்தவாகமநூலவழிவிரைமலாகொணடு
கதித்தபூசனைசெய்துபொற்கைமலாகுவித்துத்
துதித்துவாழ்கதலுந்தோதைபாணுக்கருளசுரந்து.

(இ-பு.) உதயமாகிய இளஞ்சூரியனைப்போலும் ஒளிவீசும் சிவலிங்
கம் ஒன்று பிரதிட்டைசெய்து ஆமேங்களில்விதித்திருக்கும்பிரகாரம் வா
சனைமழும் மலாகளைக்கொண்டு பெருமையிற்சிறந்த வழிபாடுபுரிந்துஅழ
கியகைகளாகிய மலாகளைச்சிரமேற்குவித்துத் தோத்திரஞ்செய்து வாழ்த்
தினவுடன் இளமுலைநாயகியார் மணாளராகிய வேதபுரீசருக்குக் கருணை
சுரந்து. எ-று. (கஅ)

மானும்பரமலர்நிகர்கைத்தலத்திலங்கத்
தேனெண்கொன்றையுந்திந்தள்கவகையுமுடிதிகழப்
பானைற்றொளிமேனியும்பவளவெற்பெண்ண
வானின்மீதுமைபாகனுமமராமுன்னுற்றான்

(இ-பு.) மான்கன்றும் மழுவும் தாமரை மலர்போலும் திருக்கா
ங்களில் விளங்கத் தேன்தங்கிய ஒள்ளிய கொன்றைமலர்மலையும் சந்தி
ரனும் கங்கையும் திருமுடியில் விளங்கப்பால்போலும் வெள்ளிய திருநீற்
றின் பிரகாசம் பொருந்திய திருமேனியும் பவளமலைபோல்விளங்க இட
பவாகனத்தின்மீது உமாபதியாகியசிவபிரான் தேவர்க்கெதிரிற்காட்சிகொ
டுத்தருளினார். எ-று. இவ்விரண்டுங் குளகம். (கக)

கண்ணொளவரமுடிமிசைக்கரத்தலங்கப்பிப்
புண்டைநாளவனோதியமறையினைப்பகர்ந்து

தொண்டைவாய்மயில்பாகனைத்துதித்தனர்மிகவு
மண்டர்நாதனுமமர்மேலன்புபூத்தருளி.

(இ-பு) அவ்வாறு வரக்கண்டுதேவர்கள் சிரமேற்கரங்களைக் கூப்பி
ழற்காலத்திற்றங்களுக்கவர் ஓதுவித்தருளிய வேதத்தைக்கூறி ஆதொண்
டைக்கனிபோலும் சிவந்த வாயையுடைய இளமுலைநாயகியார் பங்கராசி
ய வேதபுரீசரை மிகத்துதித்தார்கள் அச்சிவபிரானும் தேவர்கள்மீது கரு
ணைபூத்த. எ-று. (௨௦)

மண்ணும்வானமுமற்றுளதிசைகளுநடுங்க
நண்ணுதீபமைநஞ்சினைமலாககையாலெடுத்திக்
கண்ணுதறயிருவாயினுண்டலுங்கறுத்தே
பெண்ணவிண்ணாவர்நின்றதுகந்தரத்திவங்கி.

(இ-பு) மண்ணுலகமும் விண்ணுலகமும மற்றுமுள்ள திக்குகளெ
ல்லாமும் நடுநடுவருமபடிவந்த கொடிதானகறுத்தவிடத்தினை தாமரைமலர்
போலும் தமது திருக்கரத்தாலெறித்து நெற்றிக்கண்ணையுடைய அச்சிவ
பிரான் திருவாயால் உண்டவுடன் தேவர்களெல்லாம் மதிக்குமபடிஅவர
து கண்டத்தில் கருகிறத்துடன் விளங்கித்தங்கிவிட்டது. எ-று. இவ்வி
ரண்டுங் குளகம். (௨௧)

அல்லறந்துவந்தாடற்றியகடுவையுமருந்தி
நல்லமென்கடலமுதமுநல்கியேயருளால்
வல்லவானவர்தங்களைவாழ்கெனவுரைத்தே
பெல்லையிற்றிகழிவிங்கததுளைய்தினனினைவன்.

(இ-பு) உலகத்தின்கணவந்து தயரங்கொடுத்து வருத்திய ஆலாக
லத்தையும் புசித்து நல்லமிருதுவாகிய அடபாற்கடலினிடத்திருந்து அமு
தத்தையும் வருவித்துக்கொடுத்துக்கருணையினால் வன்மைக்ககதேவர்களை
நோக்கி நீங்கள்வாழ்வீர்களாக என்று திருவாய்மலர்ந்து எமதிறைவராகிய
சிவபிரான் அளவிறத்தமகமையினையுடைய அச்சிவலிங்கத்திற் கரந்தரு
வின்னர் எ-று, (௨௨)

பணிகண்டிப்பரன் கடலிடைப்படிந்திடுபால
மணிகண்டத்திடைவைத்தனனாகலிலகங்கொள்
பிணியிண்டோமெனயிண்ணவாரத்தனர்பெரிது
மணிகண்டசுரனெனும்பெயர்வைத்தனர்மாதோ.

(இ-பு) சர்ப்பத்தை மாணியாகத்தரித்திருக்கும் சிவபிரான் திரு
ப்பாற்கடலினிடத்துப் பரலியிருந்த ஆலாகலத்தைத் தமது உழிய கண்
டத்திலிடத்து வைத்தருளினமையால் நமது மனநினைவணிந்த துயரம்

கீங்கிளெமென்று தேவர்கள் மிகவும் ஆரவாரித்தவர்களாய் அச்செலிலிங்கப் பெருமானுக்கு மணிகண்டசர் என்னுந்திருநாமஞ் சூட்டினார்கள் ஏற. மாத-ஓ-அசை. (உ௭)

உம்பர்க்காய்க்கடலுதித்தவெங்கடுவெடுத்துண்ட
ஷெம்பிரான்ப்தமிறைஞ்சியமாந்தர்களைவர்க்கு
வெம்பலார்விடத் தரவினாற்பயமிலைவிரிந்த
வம்புலாமலாநைமிசவனததுமாதவத்தீர்.

(இ பு.) தேவர்களுக்காகப்பாற்கடலினிடத்துதித்த கொடிய ஆலா
'சலத்தை எடுத்து அமுதமாகக்கொண்டருளிய எமதிறைவராசிய அச்செல
லிங்கப்பெருமானது திருவடிகளைத்தொழுகின்றவாகளெல்லார்க்கும் பற்
களிடத்துக்கொடியவிடம்பொருந்திய சர்ப்பங்களினாற் பயமில்லை பலர்ந்த
வாசனைமழும் புஷ்பங்கள் தங்கிய ஸைமிசாரணிப்பத்திலவசிகளும் மகாதவ
சிகளே. எ-று. (உ௮)

அநதவிசற்குக்கீட்டி சைக்குரோசமொன்றகன்றான்
முந்தைவேலவனபூசனை முற்றியமுக்க
ணைநதைபாங்குளனவற்றொழுதருசசனையிப்பற்றித்
சுந்தையின்புறவட்டமாசித்திபெற்றிடுவார்.

(இ பு.) அச்செலிலிங்கப்பெருமானுக்கு கீழ்த்திசையில் ஒரு குரோ
சதூரஞ்சென்றால் முன்னாளில் முருகக்கடன்பூசித்த திரிநேத்திரங்களுள்ள
எமதுதந்தையாரசிய செலிலிங்கப்பெருமான் அவ்விடத்துள்ளார் அச்செல
லிங்கப்பெருமானவணங்கிப்பூசித்தால்தங்கள்மனதின் கண் இன்பம்விளைய
அட்டமாசித்தியப்பெறுவார்கள். எ-று. (உ௯)

ஆயநாதனைச் சத்திபுரீசனென்றறைவார்
தூயவத்தலமதற்குமுன்றம்புறுதூர
மேயகீட்டிசைவைப்பின் முன்வேலையினெழுந்த
தியவெவ்விடமமரரைத்துறந்தவண்ணெறிந்த.

(இ-பு) அச்செலிலிங்கப்பெருமானைச் சத்திபுரீசனென்றுகூறுவார்கள்
தூய்மையாகிய அவ்விடத்தினின்றும் மூன்றுஅம்போடும் தூரத்திலிருக்
கும் கிழக்குதிசையாகிய இடத்தில் முன்பு பாற்கடலுண்டாகிய அடிகளி
போன்ற கொடிய ஆலாகலம் தேவர்களைவிட்டகீழ்க் வசித்தது. எ-று.

அவ்விடத்தினையின்றனமலனுமந்தக்
தெய்வநம்மலங்கீரிதென்மமரர்களெயரியா

வுய்வகைக்கெழியுயர்ந்திடுமிலிங்கமொன்றமைத்தே
சைவநூல்விதிப்படியரன்றணையருச்சித்தார்.

(இ-பு) அந்தஆலாகலத்தைச்சிவபிரான் அவ்விடத்திற் புசித்தமை யால் அந்தத்தெய்வீகம்பொருந்திய இடம்சிறந்ததென்று தேவர்கள் சேர்ந்து தாங்கள் பிழைக்கும்படி அழகுமிக்க ஓர்சிவலிங்கப்பெருமானைப்பிர திட்டைசெய்து ஆகமவிதிப்படி அச்சிவலிங்கப் பெருமானைப் பூசுத்தார். எ-று. (உஅ)

இந்தவாற்றினாற்பூசனைபுரிந்தனரி மையோ
ரந்தராதனைக்கயிலைநாயகனெனவடைவார்
வந்தவெவ்விடம்பராவாக்குநன்மைசெய்வலனான
முந்துமப்பதிகடுவைநல்லூரெனமொழிவார்.

(இ-பு.) இவ்விதமாகதேவர்கள் பூசித்தார்கள் அச்சிவலிங்கப்பெ ருமானைக் கயிலாசநாயகரென்றுகூறுவார்கள் அந்தவூரில் விஷயம் நீங்கி யாவார்க்கும் நன்மைவிளைந்தமையால் முற்பட்ட அந்தத்தலத்தைக் கடுவை நல்லூரென்று கூறுவார்கள் எ-று. (உஅ)

ஆயவைந்தெரிநாப்பணின்றருந்தவம்புரியுந்
தூயனாந்தவப்பராசரன்முதலியதறந்தோர்
நேயவானவர்த்தம்பெயர்கொடுநிறுவ
மேயலிங்மோர்கனைக்கிலைவிளம்புதற்கென்றான்.

(இ-பு) இவ்வண்ணமாகப் பஞ்சாக்கினிமத்தியிலிருந்து அரியதவத் தைச்செய்யும் தூயராகிய தவமுள்ள பராசரர்முதலியதறவிகளஅன்புள்ள தேவர்கள் தங்கள் தங்கள் பெயரினாற்பிரதிட்டைசெய்த சிவலிங்கமூர்த்தங் களை விபரமாகச்சொல்லவேண்டுமென்றால் கணக்கில்லையென்று சூதபுரா ணிகா ஸ்மிசாரணியமுனிவாகளுக்குச் சொன்னார். எ-று. (உக)

ஆலமுண்டசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம். ... எசு.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கந்தருவன்சாபந்தீர்ந்த சருக்கம்.

இன்னமுமியம்பக்கேண்மினிமைபவர்க்கினியவேதஞ்
சொன்னவாரணத்தேதாலிப்போத்தசோதியினசரிதையென்ன
மன்னுமாதவத்துச்சூனவனததுமுனிவாகேட்பப்
பன்னுவாணிமையொப்போற்றும்பரமதகிசானதிக்கில.

(இ - பு) தேவாகளுக்கேவதம் ஒதுவித்தருளிய யானைத்தோலைப்
போர்வைபாககொண்ட சோதிச்சொருபரான அவ்வேதபுரிசரது சரிதங்
களை இன்னுஞ்சொல்லுகின்றென் கேளுங்களென்று நிலைபேறான மகாதவ
ததையுடைய சூதபுராணிகர் நைமிசவனததுமுனிவர்கள் கேட்கும்படி
கூறுகின்றார் முன்னம ஆலாகலம் உண்டு தேவர்களால் போற்றப்படும்
சிவலிங்கப்பெருமாலுக்கு ஈசானதிக்கில், எ-று. (க)

மூன்றெனுங்கடி கைதன்னின்மூர்த்திபொன்றுளதுசொன்ன
வான்றனபகன்றன்காதைவழங்குவனகேண்மின்முன்னந்
தேன்றருமலரோன்வேதச்சீர்ப்பொருடன்னைப்பூசை
யேனறவைகொண்டுசெய்யுமெல்லையெந்நாளுநீங்கான்.

(இ - பு) மூன்றுநாழிகைதூரத்தில் ஓர்சிவலிங்கமூர்த்தம் உண்டு
அப்படிப்பட்ட தேவர்நாயகரான அச்சிவலிங்கப்பெருமானது சரிதையை
கூறுகிறேன்கேளுங்கள் முற்காலத்து தேன்றங்கிப தாமரைமலரில்வசிக்
கும்பிரமன் வேதத்தின்பொருளாய் விளங்கும் சிவபிரானைப் பொருந்திய
பூசாதிரவியங்களாற் பூசித்துவருங்காலத்தில் அப்பிரமனுக்கு அவரெதிரில்
ஒரு நாளும் நீங்காதவனாயிருந்தான் எ-று (உ)

தூததுமியென்னுநாம த்தூயவன்றவத்தால்வல்லன்
கந்தருவரிலொருத்தன்கையினை முகிழ்ததுநின்று
சந்ததமபன்செய்யுசைதன்னையேநோக்கிநிற்ப
னிந்தவாறுருக்குநாளினியைந்ததோர்புவமவன்பால்.

(இ-பு.) கந்தருவர்களில் ஒருவனும் தவசிரேஷ்டனு மாகிய தூத்த
மியென்னும்பெயருடைய பரிசுத்தனொருவன் தன்னுடையகைச்சிரமேறகு

வித்த எதிரில் வின்று நாடோறும் அப்பிரமன்செய்யும் பூசையையேபார்த்துக்கொண்டிருப்பான் இப்படி யிருக்கும்நாளில்அவனிடத்து ஓர் பாவம் கோர்த்தது. எ-று. (உ)

பாரதிமகிணன்செய்யும்பார்வதிமகிணன்பூசைக்
கேரதாய்ப் பருவார்மென்பூவினிதுவைத்திருப்பநோக்கிச்
சீரதாயிருந்தநெருந்திருக்கிதனாந்தமிப்பேர்கொண்டோ
ராதன்றந்தைகாணொன்னெருநாறும்பூக்கொண்டான்.

(இ-பு.) சரஸ்வதிமணாளாகிய பிரமன் செய்கின்ற பார்வதிமணாளாகிய சிவபிரான்பூசைக்காக அழகமையத்தாய் வாசனைகாழுவ மெல்லிய பூக்கள் இனிமையுடன் வைத்திருப்பதைப்பார்த்துச்செவ்வையாக இருந்தமனமானதுவேறுபட்டு துத்தமின்னும்பெயாக்கொண்ட அக்கந்தருவன் நாரதமுனிவர் பிதாவாசியபிரமன் பாரானென்று என்று அதில் ஒரு நல்ல பூவை எடுத்துக்கொண்டான், எ-று. (ச)

பூசனைக்கமைத்து வைத்தபூவிலோர் பூவைக்கொண்டு
வாசனை காணுவான் போலவைத்துத்துண்டத்தின்மோர்தா
னசிலாக்கமலத்தண்ணலறிந்துகந்தருவவாவென்
றேசில்பூசனைக்குவைத்ததெடுத்தறிவிளிபோன்றோர்தாய்,

(இ-பு) பூசைக்காகஅமைத்துவைத்தமலர்களில்ஒருமலரைஎடுத்துக் கொண்டு வாசனைபார்ப்பவனைப்போல மூக்கினிடத்தவைத்து மோர்தான் குற்றமற்ற கமலவாசியாகிய பிரமன்உணர்ந்து கந்தருவனே வருவாயென்றழைத்து பழுதற்ற பூசைக்குவைத்ததைமேடுதது அறிவில்லாதவனைப்போலமோர்தாய், எ-று. (இ)

வேறு

தீபதுதாயதுதேர்கிலாதுசெய்
தாயதனாற்புவியதனிற்கத்தப
மாயிழிமலங்கடிள்ளென்றுமாமலர்
நாயகன்சாபமுநவின் றிட்டானரோ

(இ-பு) தீமைநன்மை சிறியாமல இப்படிப்பட்ட காரியஞ்செய்தாய் ஆகையால் நிலவுலகத்தில் கழுதையாய்ப்பிறந்து இழிவானமலங்களைதின்னக்கடவாய் என்று தாமரைமலாவாசனாகிய பிரமன் சாபக்கூறினன், எ-று. அரோ-அசை. (சு)

திசைமுகன்சினத்தொடுஞ்செப்புசாபங்கேட்
டசையுறுந்துந்துமியல்லலுற்றன
னசையுறுபலமிதுவென்னாடிநாப்
பசையறவுலர்ந்துமெய்பதைத்திதோதுவான்,

(இ-பு) பிரமன்கோபத்துடன்உறிய சாபத்தைக்கேட்டு சிந்தைகூர்ச்சிய தந்தமியென்னும் கந்தருவன் துன்பமுற்றனன் கொடியதாழியசர்பம் இதுவென்று எண்ணி தனதுநாவினிடத்துச் சறறேனும் ஈரமில்லாத படி உலர்ந்து சரீரம்நடுபடு இவ்வாறு கூறுகின்றனன். எ-று. (எ)

மூவுலகிற்குமோர்மூர்த்தியாயந்
டேவனீயறிவிலாச சிபியன்யானசெயும்
பாவமுமபொறுத்தெனைப்பரிந்துகாததரு
ளீவதுன்கடனெனவினைஞ்சினாரோ.

(இ-பு) மூன்றுலகங்களுக்கும் ஒரேமூர்த்தியாயிருந்து சிருட்டித் தொழிபுபுரியுமதலைவராயுள்ளவா தேவரீர் ஆதலாலஅறிவிலாதசிபியனாகிய அடியேன்செய்த பாவத்தையும் மன்னித்து என்மீதுபரிவுவைத்துப் பாதுகாத்துக் கருணைகூர்வதும் தேவரீரதுகடமையென்று வணங்கினுன் எ-று. அரோ-அசை. (அ)

கந்தருவன்றுநிகணக்கிலோதியே
வந்தனைசெய்தனும்கிழ்சுரந்தயன்
றுந்துமிதினையழைத்தனைச்சொற்றனன்
வந்திடுஞ்சாபமோர்வழிவிலங்கவே.

(இ - பு) அக்கந்தருவன் இவ்வாறு அளவற்றதோத்திரங்களைக்கூறி வழிபாடுசெய்தவுடன் பிரமன்களிகூர்ந்து அக்கந்தருவனாகிய துந்தமியை அருகிலழைத்துத் தன்னுள்ளோந்தசாபம் ஓர்விதமாய் நிவாரணமாகும்படி இவ்வாறுகூறினன். எ-று, ஏ-இரண்டு-அசை. (ஆ)

இளநிலாவேணியர்க்கிசைந்தமெய்ப்பொருள்
களவுசெய்தவர்நிரையத்திற்கற்பாமா
மளவில்காலங்கிடந்தாழ்தலலலது
வளமுறுங்கதிகடான்வருவதில்லையே,

(இ-பு) மூன்றும்பிறையைத்தரித்த சடையையுடைய சிவபிரானுக்காக அமைந்துள்ள உண்மைப்பொருள்களைத் திருடினவர்கள் நரகத்தில்கற்பமென்றுகூறும் அளவற்றகாலம்வீழ்ந்து அழுந்துவதல்லது வளப்பம்பொருந்திய பதவிகள்கிடப்பதில்லை. எ-று. ஏ-அசை. (ஈ)

ஆயினுமுன்பவம்கலுமாறொரு
பாயமிஞ்ஞாததுபகர்வன்கேட்டியான்
மாயிருஞாலத்துமறைசையென்றொரு
தாயினுமினியதோர்தலமுண்டாமசோ,

(அ-பு.) ஆயினும் உணதுபாவமீங்கும்படி ஒருஉபாயம் இவ்விடத் துண்டி அதனைக்கூறுகின்றேன்கேள் இந்த பெரியநிலவுலகத்த மறைசை ஏன்றுதன்னிடத்தடைந்தவரை ஒப்பற்றதாயைப்பார்க்கினும் இனிமையு டன்பாதுகாக்கும் ஒரு சிவதலமுண்டு- எ-று. ஆவ்-அரோ-அசை.

அத்தலத்தருமறையறைநதநாதனை
சித்தம்வைததருச்சனைசெய்தியேயெனின்
முத்தியுநதருமவினைமுழுதுமோய்ந்திடுஞ்
சுத்தனுமாவைநீதொடங்குகெனறானரோ.

(இ-பு) அந்தச்சுருதிபுரியில் அரியவேதங்களைத்தேவாகளுக்கோதுவி த்தருளிய வேதபுரிசரை மனம்ஒருமைப்பாட்டிடன் பூசிப்பையேயாகில் மு த்தியும்அருள்புரிவார் நீஇதவரையிற்செய்துள்ளதீவீனைகளெல்லாம்நீக்கிவி டும் பரிசுத்தனாவாய் ஆகையால் அவ்வாறுசெய்யத தொடங்குவா யென்று பிரமன் கூறினன். எ-று. அரோ-அசை (கஉ)

மலராணுரைதகிடுமாறுதுந்துமி
நிலமிசைமறைசைநீனிமலற்போற்றியே
தலமதின்முன்புநாஞ்சுரறுமெல்லையி
லலகிலோரிலிங்கமுமருச்சிததானரோ

(இ-பு) தாமரைமலாவாசனாகிய பிரமன் கூறியவண்ணம் தந்துமி என்னும் அககத்தருவன் நிலவுலகத்தின்கணுள்ள சுருதிபுரியில் வீற்றிருக் கும் வேதபுரிசரை வந்துதுதித்த அச்சிவதலத்தில் முன்புயாம் கூறியுள்ள விடத்தில் ஒரு சிவலிங்கப்பிரதிட்டைசெய்து அளவற்ற வழிபாடுகள் புரிந் தான். எ-று. எ-அரோ-அசை. (கக)

பூசனை செய்திடும்புண்ணியத்தினு
லீசனும்விடையின்மேலினிதுவந்தன
சைமுதுந் துமியன்பினுற்றுதி
பேசினென்பலபலபிரமமூாததியை.

(இ-பு) இவ்வாறு பூசிக்கின்றபுண்ணிய மேலீட்டினால் சிவபிரானும் ஐடபாருடராய் இனிமையுடன் காட்சிகொடுத்தருளினர் குற்றமற்ற தந் துமிபேரன்பினால் பரப்பிரமமாகிய அச்சிவபிரானை பலவிதமாகத்ததித்த னன். எ-று. (கச)

கத்தருவன்மிசைக்கருணையாலரன்
முந்துறவுணையயன்மொழிந்தசாபமு
மெந்தனுக்கமைத்தபூவெடுத்துமோந்திட
வந்திடுபாவுமுமாற்றிடுவெனென்றுன்,

கந்தருவன்சாபீந்திர்த சருக்கம்.

உஉஅ.

(இ-பு.) சிவபிரான் தந்தமின்னும் அக்கந்தருவன்மீதுவைத்த நி
ருபையினால் முற்பட்டுப் பிரமன் உண்ணைச் சித்தசாபமும் எனது பூசைக்காக
வைத்திருந்த பூவை எடுத்தமோந்ததினால் நேர்த்தபாவமும் நீக்கினோமெ
ன்று திருவாய்மலர்ந்தருளினான். எ-று. (கடு)

மங்கைபாகனுமிதுவழங்கியக்குறி
துங்கமாமேனியிறகரககத்துந்துமி
தங்கணுறறிபெவஞ்சாய்ந்ததுதீர்தலும்
பொங்கமோடுபயிற்போயினானோ.

(இ-பு.) உமாதேவிபாகராகிய சிவபிரான் இவ்வாறு திருவாய்மலர்ந்
தருளி அச்சிவலிங்கத்தினது திருமேனியிற்கரந்தருளதுந்தமி என்பவன்
தனக்குநேர்த்தபாவம்போய்த் தான்புனிதனான பகிழ்ச்சியுடன் பழயபடி
ஆகாயத்திற்போனான். எ-று. அரோ-அசை. (கஉ)

சந்தரமலரினைச்சோரஞ்செய்தவன்
றந்ததாறசோரனூரென்றுஞ்சாற்றுவா
துந்துமியால்வந்ததோகைபாகனை
கந்தருவேசனென்றுரைக்குங்காசினி.

(இ-பு.) அழகமைந்தபுட்பத்தைத்திருமுனவனால் உண்டாக்கியகார
ணத்தால் அந்தவருக்குச் சோரனூரென்றுபெயாகுறுவார்கள் தந்தமி என்
னும் அக்கந்தருவனால் பிரதிட்டைசெய்த சிவலிங்கம்பெருமானைக் கந்தரு
வேசரென்று உலகத்தாரா கூறுவாரா. எ-று. (கஎ)

இக்கதைதன்னை யேயினிதுகேட்டவ
ரக்கறைமிடற்றினையடிபணிந்தவா
ரக்கனாரருளினானுபாவம்போய்ச்
சொக்கலோகத்தினிற்றுன்னுவாரரோ.

(இ-பு.) இச்சரிதையை இன்புடன்கேட்டவர்களும் அச்சிவலிங்கம்
பெருமானது அழகியதிருவடிசனைத்தொழுதவர்களும் சிவபிரான் திருவருளி
னால் தம்மையடைந்தபாவங்களெல்லாம்நீங்கி புனிதமான சொர்க்கலோ
கத்தையடைவார்கள். எ-று. அரோ-அசை. (கஅ)

வேறு,

நான்முகன்மதலைநாரதன்முன்னநானிணந்தனிலுயர்தலத்திம், தே
ன்முகந்துதுஞ்செழுமலர்ச்சோகிசிறத்திடுமறைசையம்பதிபோய்,

யான் முகத்துயர்ந்தமலைமகளாக கன்மகிழ்வொடும் விரைவினில் வர
க, டான்மிகுததருளுந்தலமிலையென்னுத்தன்னகத்தோர்தவண
டைந்தான்.

(இ பு) புரமண்புதல்வராகிய நாரதமுனிவர் முறகசலத்தில் நிலவுல
ர்த்துள் உயர்ந்த சிவதலங்களில் வண்டுகள்தேனைக்குடித்துக் கீதம்பாடும்
சுழிப்புள்ளி மலாச்சோலைகள் சிறப்பமைந்த கருதிபுரியைப்போல ஆகா
ரத்தையளாவி ஒங்கிய இமயவரையரைபன்மகளாகிய இளமுலைநாயகியா
றரப்பாகத்திலுடைய வேதபுரீசர் திருவுளமகிழ்ச்சியுடன் அதிசேகிரத்
தில் அவரவர்களுடைய வேதபுரீசர் தாராளமாகக் கொடுக்குந்தலம்
சேவலில்லையென்று தன்மனதின் கணுணர்ந்து அத்தலத்தையடைந்தார்.

எ-று.

(கக)

நுப்பவமழிததுப்புண்ணியமுதவுமுருகனோணத்தினின்முழ்கி
யொப்பரும்பஞ்சாக்கரடிதையுச்சரித்தேயும்பருக்கோதுவிந்தருளு
மப்பனைப்பரவிபாசலையுரியாவன்பொடுமபலபலபழிச்சி
யப்பெருந்தலத்திற்சிவலிங்கபூசையியறறுவமெனத்துணிந்தெய்தி

(இ-பு.) சஞ்சிதம் ஆகாமியம் பிராரதம் என்னும்மூன்றுவிதவினை
ப்பகுதியையும் ஒழித்தது புண்ணியத்தைக்கொடுக்கும் குகாதியில் நீராடி
ஒப்புடறுதற்கரிய திருவைந்தெழுத்தையும் தியானித்தது தேவர்களுக்கு
வேதமோதுவித்தருளிய எமதுதந்தையாராகிய வேதபுரீசரைவணங்கியருச்
சித்து மெய்யன்போடுமபலபலவாகத்தித்து இந்தப்பெருமைபெற்ற சிவத
லத்திற் சிவலிங்கபூசையெய்வோமென்றுகருதி உடைந்து. எ-று. (உ௦)

தந்துமிசாபந்தொடைத்திடுமரற்குச் சொல்லுமுக்கடிகையாந்
தூரமிந்திரதிகையிலையதியோரிவிங்கமியல்புறவமைத்தவற்பழிச்
சித், தந்தியின்வினைநாதமுமிசைப்பத்தனிமுதற்குளமருள்களின்
தே, யெந்தவானவருமேத்தவுமெவர்க்குமினியனுமாய் வரமளித்
தான்.

(இ-பு) தந்துமிசாபத்தைப்போக்கிய சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு மூ
ன்றுகாழிகைவழிதூர்த்த இந்திரதிக்கிற்சென்று அவ்விடத்த ஓர் சிவலிங்
கத்தை இலக்கணம் அமையும்படி பிரதிட்டைசெய்து அச்சிவலிங்கப்பெ
ருமானைப்பூசித்துத் தந்திகளாலாகிய வீணையின்நாதத்தையும் இசையுடன்
உட்படிப்பாட ஒப்பற்ற முதல்வராகிய சிவபிரானுக்கு திருவுள்ளமும்திருவரு
ளுக் இரங்கி எப்படிப்பட்டதேயர்களும் வணங்கவும்பாவர்களும் இனிமை

புள்ளவனுமாயிருக்கத்தக்க வரங்கொடுத்தருளினார், எ-று. இவ்விரண்டு
ங்குளகம். (உக)

வேதநாரதன்செய்வினைநாதத்தின்மேலுளம்விருப்பியேயருள்செ
நாதனைநாதேசுரனெனவெவருளவிலுவர்நவிலுமவ்வரனைக் [ய்
காதலோடெய்தித்தொழுதவரிநதக்காதைசேட்டவர்படித்தோர்க
ளோதியகாணித் தவல்லவராயுயர்வரென்றினமுமுரைப்பான்.

(இ-பு) வேதத்தை ஓதியுணர்ந்த நாரதமுனிவரால் வாசிக்கப்பட்ட
வீணையினது நாதத்தினால் திருவுளம்விருப்புகொண்டு சீருபையுரித்த அச்
சிவலிங்கப்பெருமானை நாதேசுரனென்று யாவரும்கூறுவாகள் அல்லாறு
திருநாமங்கொண்ட அச்சிவலிங்கப்பெருமானைப்போனபோடி அவ்விடத்
தடைந்து வணங்கினவாகளும் இச்சரிதையைச்சேட்டவர்களும்வாசித்தவ
களும் மேற்கூறிய வீணைகானவிதையிற பணம்தர்களாய் மேன்மைய
டைவாசுளென்றுகூறி இன்னமும் ருதபுராணிகா கூறுகின்றார் எ-று.

வேறு.

தண்டேசனென்றுபெயரேதரித்தவன்வேதமோதுமரனைக்
கண்டேதுதித்துநாதேசருக்கொகழுறுங்குரோசமதனில்
வண்டோதுசோலைவடகீழ்விசுமபினிலனுற்றிருந்தமகிழ்வாழ்
றிண்டேயுவிற்றகடரன்னவங்குசிவலிங்கமொன்றுகிறவி.

(இ-பு) தண்டேசனென்னும்பெயருடையஒருதபோதனன் வேதபு
ரீசரைக்கண்டுதித்த முன்கூறியுள்ள அந்நாதேசருக்கு ஒருகுரோசனா
ததில் வடகீழ்த்திசையில் வங்கெப்பணபாடும சோலையிலிருந்து ஆகாய
த்திற்கும் பூமிக்குமாக மகிழ்ச்சியுடன்சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தவன்மை
யுள்ள அகடனியும் தோல்விபடையத்தக்க பிரகாசத்தோடும் விளங்கும்
ஒருசிவலிங்கப்பெருமானைப் பிரதிட்டைசெய்து. எ-று. (உக)

புலனைந்துமவேறுபொருண்மேலுறுதுபுரிசின்றபூசைவீணையிற்
சலமின்றியையசலமன்றன்மாலையினிப்போதினோடுகொடுமே
னிலவம்பபந்தமலரிற்சிறந்தவிருநான்வழுத்தியெழுது [வான்,
நிலவொன்று செய்பசடைபண்ணலன்புநிறைகின்ற நெஞ்சனாள்

(இ-பு) ஐம்புலன்களும் வேறுபொருளிடத்துச்செல்லாது அடக்கித்
செய்கின்றவழிபாடாகிய திருத்தொண்டில் வருவாமல் அழகிய திருமஞ்சு

னம் வாசனைமழும் திருப்பள்ளித்தாமம் இளந்தளிர்கள் மலர்களுடன் இவைதளெல்லாவற்றையும்கொண்டு மிருதவாகிய இவ்வமரத்திற்பூத்தமலரினும் மெல்லிய இரண்டு திருவழிகளையும்வணங்கி எழுந்தவுடன் இளம்பிறைமூடிய சிவர்தசடையையுடையசிவபிரான் உள்ளன்பானது நிறைந்த திருவுள்ளமுடையவராய்த் திருவாய்மலாந்தருளுகின்றார். எ-று.

அன்னபாஸிபற்றுமுன்புசனைக்குயார்செய்வரொப்பவுலகி
லுன்பாலுசநதமினியுன்கருத்திலுறுகின்றயாவுமறைதி
யின்பாயெனததன்மதிகவகைசூழியிமவானளித்தவுடையா
டன்பாதிடோடுவிடைமீறிலவந்துதனிவாதனிதுநவிலா.

(இ-பு) மெய்யன்பிடுதெய்யும் உனதுபுசைககுசமானமாக இந்நிலவுலகத்தினிடத்தையாசெய்வார்கள் ஆகையால் உன்னிடத்தத் திருவுளமகிழ்ந்தோம் இனிமேல் உன்மனதில் நினைததவைகளையெல்லாம் இன்புறக்கூறுவாயென்ற குளிர்தசத்திரினையும் கங்கையும்சூழுகொண்டு இமயவரையரையன்பெற்ற உமாதேவியை ஓபாகமாகக்கொண்டு இடபாருடராய் எழுந்தருளி ஒப்பற்றசிவபிரான் இவ்வாறு திருவாய்மலாந்தருளி.

இறைமற்றுரைப்பமறைபோதுதண்டியிருநாள்வணங்கிமிலவறைபொற்சுழற்கணிறையனபெனக்கிதருளவாயெனத்தவெனலுங்கறைதுற்றகண்டனைவைநந்தமென்றுகனிவான்மறைநதனனிதநிறையுற்றகிததைமுனிவீர்களுள்நுகிக்குதனோதினனரோ.

(இ-பு) சிவபிரான்இவ்வாறு திருவாய்மலாந்தருளும் தண்டேசன் அவரது இரண்டுதிருவழிகளையும்தொழுது மலரகிதரே எனதுதந்தையே சத்திக்கும் பொன்னாலாகிய வீரகண்டையனிர்த உமதுதிருவழிகளில் இடையறாத மெய்யன்பாகிய இதுதான் எனக்குவேண்டியது இதனைஅருள்புரியவேண்டுமென்று குறையிரக்கவும் விடந்தங்கிய கண்டத்தையுடைய சிவபிரான் அவ்வரத்தையேகோடுத்தோம் என்று திருவாய்மலாந்தருளிக் கணிவுடன் அச்சிவலிங்கத்திற்குநதருளினர் எக்காலமும்மெய்யன்புநிறைந்திருக்கும் நாயகாரணியமுனிவாகவே என்றுகுதபுராணிகா கூறியருளினர். எ-று. அரோ-அசை. (உசு)

கந்தருவன்சபாநதீரந்த சருக்கம் முற்றிற்று,

-ஆ திருவிருத்தம் ... எகசு,

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பற்குனன்பூசைசெய்த சருக்கம்.

சுருதிப்பதியானபெருஞ்சாழல்சொலவேனினைமுகேண்மினெனக்
சுருதிப்புகல்வனஞ்சமுனிகடல்குழ்வையமுழுதனிகுங்
குருதிப்புலவுகமழியிலவேற்கொற்றத்தருமன்றனக்கதுசன்
றிருகிப்பொருதுமவிலவிசயன்சிந்தைதனிலோர்துயருற்றான்.

(இ-அ.) வேதபுரிசரது அளவில்லாத திருவிளையாடலை இன்னுஞ்
சொல்லுகின்றனன்கேளுங்கொன்றுகினைத்துச்சுருதிவர்கடகுகின்றனர்
கடலாற்குழப்பட்டஇந்நிலவுகமூற்றுங்காசுகுமசுதருக்களைவென்றுஇரத்
தகாற்றமவீசும்கூர்மையுள்ளவேலேந்தியவெற்றியுடைய தருமந்தனருக்கு
ச்சகோதரனாகியபகைவரது சிரங்களைத்திருகியமாமோதும் கண்பூட்டியவி
ல்லையுடைய பற்குனன்தனது மனதினில் ஒருதுயரங்கொண்டனன். ௪-று.
மலர்மாமகளைக்கலைமகளைவாறோர்க்கரசன்மகிழ்மனையைச்
சிலைவேட்கினியசெழுங்குயிலைசிறந்தவெழிலாலவென்றிடுமென்
கலைபோனோக்கிசுபத்திரையைக்கடிமாமணஞ்செய்திடவென்று
புலன்மாமனததேமயறுண்டப்புழுங்கியுள்ளந்தளர்வுற்றான்.

(இ-பு.) தாமரைமலரில்வசிக்கும் இலகருமியையும் சரச்சுவதியை
யும் தேவேந்திரன் பத்தினியாகிய இந்நிராணியையும் கரும்புவில்லை யு
டைய மன்மதனுக்கு இன்பமாகிய செழிப்புள்ள கோகிலம்போலும் சொல்
லையுடைய இரதியையும் மேலான அழகினால் சயித்திடும் மான்போன்ற
கண்ணாடிகிய சுபத்திரையைக்களிப்பானமணம்புரியவேண்டுமென்று அறி
வானது மனதினிடமாகக்கொண்டெழுப்புகங்காமக்கனலால் உள்ளத்தின்க
ன்தளர்ச்சியையடைந்தான் அருச்சுனன். ௪-று. (உ)

கண்டேமாயனிவன்காதல்கருத்துட்டேர்ந்துகடலால
முண்டோன்கருணையின்மியிவனுள்ளமுடிப்பதரிசென்னத்
தண்டேடனுறையும்பசுந்துளபத்தணிமானெஞ்சந்தனின்மதித்து
வண்டேபுலம்புநுந்தாமமகவான்மகனுக்கிவையுரைப்பான்.

(இ-பு.) இவ்வாறு அருச்சுனன்தளர்வதைப்பார்த்துக்கிருட்டினமூர்
க்கி இவனது உணையை உள்ளக்கீற்றெளிந்த கடலினுதித்த விடத்தை

புண்ட சிவபிரான் அருளில்லாது இவனுடைய எண்ணத்தை நிறைவேற்றுவது அருமையென்று குளிர்ந்ததென்தங்கிய பசியதுளசிமாலையுள்ள அக்கிருட்டினமூர்த்தி மனத்தின்தித்துக்கொண்டு வண்டிகள் சத்திக்கும் வாசனை யுடையகற்பகப்பூமாலையணியும் இந்திரன் புத்திரனாகிய அருச்சுனனுக்கு இவைசொல்லுவார். எ-று. (உ)

என்றன்றங்கைசுபத்திரையாமேலக்குழலிமணமுடித்த லுன்றற்கரிதேயின்றாருமுடன் வந்தவருஞ்சம்மதியார் மன்றறன்னிராக்கதமாமணஞ்செய்வாயேல்வவியுனக்குத் துன்றிவருமில்விடத்திலையதற்கோர்சுருமஞ்சொலககேண்மோ.

(இ-பு.) என்னுடையதங்கையாகிய ஏலத்தயிலமணிந்த கூந்தலுடையபெண்மணியை மணகிறவேற்ற உனக்கு அருமையேயாகும் பெற்றோரும் கூடப்பிறந்தவரும் மனஞ்சம்மதிக்கமாட்டார்விவாகவதிபிற்குறியுள்ள அஷ்ட மணங்களுள் இராட்சதமணஞ்செய்வாயானால்முடியும் அதற்கும் சத்தருக்கள் நெருங்கி வரும் இந்த இடத்தில் உனக்குவலியில்லை அதற்கு ஒருகாரியஞ்சொல்லுகிறேன் கேட்கக்கடவாய். எ-று. அஷ்ட விவாகம்-பிரமம்-பிரசாபத்தியம்-அரிடம்-தெய்வம்-கார்த்தருவம்-ஆகரம்-இராகத்தம்-பைசாசம்-இதில் இராக்கதமணம் பெண்ணும பெண்ணினத்தாரும் உடன்படாமல் வலிதிற்கொள்வது. (ச)

வெள்ளைப்பொருப்பிவிற்றவிரைவில்வேண்டும்வரந்தந்தினிதமரு, மள்ளம்பழனஞ்சுழுமெழின்மறைசைப் பெருமானாலயத்திலெள்ளிற்பொழுதிலவணீசென்றிமையோர்க்கோதுமருளானையுள்ளத்துன்றிப்பூசனைசெய்துன்றன்கருத்துமுடியென்றான்.

(இ-பு.) வெள்ளியகயிலையங்கிரியில் வீற்றிருக்கின்ற சிவபிரான் சீர்கிரத்தில் இச்சித்த வரங்களை அளித்து இனிதுடன்வரும்படியான நீர்வனப்பத்தினால் சேறுலராத வயல்குளபுடைருளும் அழகிய சுருதிபுரியில்எழுந்தருளியிருக்கும்வேதபுரிசருடைய திருக்கோயிலின்கண்ணள்ளளவுபோது அவ்விடத்திற்போய் தேவர்களுக்கு வேதமோதுவித்த கருணமூர்த்தியை மனத்தில் நிறுத்திப்பூசைசெய்து உன்னுடைய எண்ணத்தை முடிக்கக் கடவாய் என்றுகூறினார். எ-று. (ஊ)

பசுந்தார்த்துளபத்திருமாலிப்பரிசுபகரப்பற்குணனும் [த் விசும்பார்மணிப்பொன்மதின்புடைசூழ்வேதபுரத்தில்விரைவெய்தி தசுமீபார்சுவணத்திருக்கோயிறன்னிற்புகுந்துதவத்தற்ற விசும்பாரேத்துமவேதாந்தவேதபுரிநாதனைத்தொழுதான்.

(இ-பு.) பசியமாலையாக அணிந்ததுளசியையுடைய கிருட்டினமூர்த்தி இத்தன்மைகூற அருச்சுனனும் விண்ணளாவிய அழகிய பொன்

னாலகிய மதில்புடைகுழந்த சுருதிபுரத்திற்குஅதிசேக்கிரமாய்ப்போய்த் தங்
கக்கலசங்கள் ஆர்ந்த தூபிகளையுடைய திருக்கோயிலினுட்புகுந்துவந்தி
லிருக்கும் விண்ணவாகளதுதிக்கும் வேதார்த்தப்பொருளாகிய வேதபுரீச
ரை வணங்கினான், எ-று. (சு)

வணங்கிப்பலகாற்பூசித்துமகிழ்ந்துதுதித்துவாழ்த்திடலு
மணங்குக்கொருபாதியையளித்தவாகத்தையனருள்பெருகி
மணங்கொடாரான்முகநோக்கிவானோர்வேந்தன்மதலாய்நீ [ல்,
குணங்கொண்மாதுசுபத்திரையக்கூடெவரமியான் கொடுத்தேனா

(இ-பு.) பணிந்து பலமுறைபூசித்துகளித்துத் தோத்திரித்து வாயால்
வாழ்த்துதல்செய்திடலும் உமாதேவியாருக்கு ஒருபங்கைக்கொடுத்த திரு
மேனியையுடைய சிவபிரான்கருணபெருகி வாசனையுள்ள வெற்றிமாலைய
ணிந்த அருச்சுனனுடைய முகத்தைப்பார்த்து தேவர்க்கரசனாகிய இந்திரனு
டையமகனே நீ நற்குணங்கொண்டபெண்ணுன் சுபத்திரையினது தோ
ளைச்சேரும்வண்ணம்வரம் யாம்அளித்தோம். எ-று. (எ)

இந்தத்தலத்திலொருவிங்கமியம்றிப்பூசைநீபுரிந்து
பந்துக்கிசைந்தமுலையானைப்பரிந்துமன்றன்முடியென்றே
யந்திக்கிசைந்தமதிருமையனுரைப்பவருச்சுன்னுஞ்
சிற்தைக்கிசைந்தவிடந்துருவிசென்றான்வடக்குத்திசைநோக்கி.

(இ-பு.) இந்தத்தலத்தினில் ஒருசிவலிங்கப்பிரதிட்டை செய்து நீஅ
ருச்சுனைபுரிந்து பிறகு புஷ்பப்பந்துக்கு ஒத்ததனங்கையுடைய சுபத்திரை
யை அன்புடன் மணமுடிக்கக்கடவாயென்று மாலையாக்காலத்துதித்தற்குரிய
பிள்ளைப்பிறைகுடும்பிவபிரான்குறஅருச்சுன்னும் தன்மனத்தககுதியைந்த
தானத்தைத்தேடி உத்தரதிசையை நோக்கிப் போனதனன், எ-று. (அ)
செந்தாமரைக்கண்ணவன்பூசைசெய்யுமிறைக்குக்குணதிசையில்
வந்தானெறியோரகடிகைபெனமகிழ்ந்தவ்விடத்தில்மாவிலிங்குந
தந்தானபூசைமிகப்புரிந்துதடக்கைகூப்பிப்பலதுதித்துச்
சந்தாகுலந்தீர்த்தனரைனுஞ்சென்றேமணந்துவாழ்கின்றான்.

(இ-பு.) இவ்வாறுசென்று கமலக்கண்ணாகியதிருமால் அருச்சுனை
புரிந்த சிவபிரானுக்குக்கீழ்த்திசையில் ஒருகடிகைதூரம்வந்துமகிழ்ந்து அ
வ்விடத்தினில் மகத்தாகிய ஒரு சிவலிங்கம் தாபித்து மிக்க அன்புடன்
பூசித்து விசாலமான கரமிரண்டும்கூப்பி பலவிதமாகத்துதிசெய்து மணத்
திலுண்டாகிய ஆகுலந்தவிர்த்த துவாரகாபுரிக்குச்சென்று சுபத்திரையை
வலுவினிற்கொண்டு மணம் புணர்ந்து வாழ்கின்றனன் அருச்சுனன் எ-று
ஆலமிடற்றானருள்பெற்றவடலார்விசயன்மகிழ்ந்தேகி
ஞாலமதிப்பத்சுபத்திரையையனுஞ்சேர்வதுவைபுரிந்தனனாம்

காலன்விழக்கால் கொண்டுதைத்தகண்ணார் துதலெம்பெருமானை
வேலைவளைந்தபுவியனைத்தும் விசயலிங்கமெனப்புகழும்,

(இ-பு) நீலகண்டத்தையுடைய சிவபிரானதுகருணையடைந்த வன்
மைபொருந்திய அருச்சுனன் களித்துச்சென்று இந்நிலவுலகமதிக்கும்படி
சுபத்திரையை நன்மைசேர்ந்த விவாகம்செய்ததினால் அவ்வண்ணம் விச
யனுக்கு அருள்செய்த இயமன் வீழும்படி திருவடி கொண்டு வீசிய நெற்
றிக்கண்ணையுடைய எமதுசிவலிங்கப்பெருமானைக்கடல்குழந்த இந்நிலவுல
கமுழுதும் விசயலிங்கமென்று கொண்டாடுவர், எ-று. (௧௦)

அந்தவரனை மணமுடித்தற்கரிதாயிருப்போராரேனுள்
சிந்தைமகிழ்ந்தர்ச்சனைபுரியிற்சிறந்தமன்றறா முடிந்தே
யிர்தவுலகினரசாகியினிதுவாழ்வாரிடர்தீரநது
கந்தமலரார்வனமுனிவீரென்றுசூதனசமுறினனால்.

(இ-பு.) அந்தவிசயலிங்கச் சிவபிரானைத் தங்களுக்கு மணம்நடப்பத
ற்குக்கஷ்டமாயிருப்போர்கள் யாவராயினும் மணமகிழ்ந்து பூஜைபுரியின்
மேன்மையுள்ள அந்தமணம் உடனேநிறைவேறி இந்தநிலவுலகக்கு இரா
சாவாகி இடர்நீங்கி இனிதுடன்வாழ்வார்கள் வாசனையுள்ள மலாமிகக
ரைமிசாரணியமுனிவாகனே என்று சூதபுராணிகா கூறினார் எ-று, (௧௧)

பற்குணன்புசைசெய்த சருக்கம முற்றிற்று,

ஆ திருவிருத்தம் ... என,

உ.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிறர்க்கடமகாமுனிமுத்திபெற்ற சருக்கம்.

அறத்தினுக்கோர்துறையான சூதமுனிதனைப்பரவி யையாவின்னங்
கறுத்தமிடற்றான் பெருமைகழறுகெனவிருடியர்கள் கனிந்துகேட்
ப, அறத்தசடைமுனியுரைப்பானீணிலத்தின்மாதுங்க னெடிதுகா
லம், பிறர்க்கடனென்றொருதவத்தோன்பெருந்தவங்கள்செய்துமு
த்திபெற்றானில்லை.

(இ-பு.) அறநெறிக்கோர்வழிகாட்டும் சூதமுனிவரை கைமிசார
ணியமுனிவர்கள் வணங்கி ஐயனே நீலகண்டராகிய சிவபிரான் பெருமை

பிறர்க்கடமகாமுனிமுத்திபெற்ற சருக்கம். ௨௩௭

யை இன்னங்கூறவேண்டுமென்று மணக்கனிவுடன் கேட்சச் சிவந்தநிற தையுடைய சடையுள்ள அச்சுதபுராணிகர் கூறுகின்றார் இந்நிலவுலகின் கண் மகாபரிசுத்தராகிய பிறாகசுடரென்னும்பெயருடைய ஒருதவநெடுங்காலம் பெரியதவங்களைச்செய்தும் முத்தியடையவில்லை. ௭-று. (க)

பாரிணுள்ளதலங்கொல்லாம்பயின் றுதவம்புரிந்துமுத்திப்பலனி லாமல், வாரியுள்ளங்கயினுறவாங்கியுண்டமுனிவனடிவமுத்தவ ன்னோ, னீரிணுள்ளசீதளம்போலுலகெங்குநிறையோததூர் நிமல னன்பா, யூரிணுள்ளகதிரவன்போலொத்தானுள்ளான்முத்தியுதவு மென்றான்.

(இ-பு-) இந்நிலவுலகின் கணுள்ள சிவதலங்களிலெல்லாம் வசித்து த்தவஞ்செய்தும் முத்திப்பயனையடையாமல் கடலை யுள்ளகையினுலெடு த்து ஆசமனமாகக்குடித்த அகத்தியமுனிவரது திருவடிகளில் வணங்க அவ்வகத்தியமுனிவா நீரின் கண் சீதளம் எவ்வாறு நிறைந்திருக்கின்றதோ அதுபேதலவும் உலகெங்கும் நிறைந்திருநியன் எவ்வாறு பிரகாசிக்கின்றோ அதுபோலவும் சர்வவியாபகமாயுள்ள வேதபுரிசரிருக்கின்றா அ வரே அன்புடன் முத்தியினப்பத்தைக்கொடுப்பாரென்று சொன்னா ௭-று

கேட்டுதவததினன்மகிழ்ந்துகிளர்சுடாப்பொன்பணிமாடங்களை த்துவான, நாட்டினுறுந்திருமறைசைநகரணைநதுகுகனளித்தநதி யிற்றோய்நது, சூட்டுமதிச்சடையானைத்தொழுதுபுலமுறைதுதித் துததுயோனெய்திப், பூட்டுசிலைக்கைவிசயன்பூசித்தவரறகுவுடபு மத்திறபோரது.

(இ-பு-) இவ்வாறு அகத்தியமுனிவர் கூறக்கேட்டு பிறர்க்கடமகா முனிவா மனமகிழ்ந்து பிரகாசிக்கும் கிரணங்கையுடைய அழகிய இரத் தினங்களழுத்திய மாடங்களுநாகித் தேவலோகமட்டும் வளர்ந்திருக்கும் சுருதிபுரியிற் சேர்ந்து சேயாற்றில் நீராடி சந்திரனையணிந்த சடையை யுடைய வேதபுரிசரைவணங்கிப்பலபலவிதமாகத்தோத்திரஞ்செய்து அம் புபூட்டியவில்லைக்கையிலேந்திய அருச்சுனன்பரிசுத்தனையடைந்து பூசித்த சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு வடக்குததிகையிற்போய் ௭-று. (க)

முக்கடிகைநெறிசென்றுமுனிவனுமன்பாலகோர்மூர்த்திவைத்து தக்கதிரவியம்பலவுநதான்கொண்டுபூசித்துத்தனிமைமேவி மிக்கதவவினையடைந்தான்விண்ணவர்களதசியிப்பயிளம்புமந்த நக்கனைத்தான்பிறர்க்கடநாயகனென்பாரவற்றொழுவோர் நானும் வாழ்வார்.

(இ-பு-) மூன்றுநாழிகைவழிதூரம்போய்ப்பிறர்க்கடமகாமுனிவரும் மெய்யன்புடன் அவ்விடத்து ஒருசிவலிங்கப்பெருமானைப் பிரதிட்டைசெ

ய்து பூசனைக்குவேண்டிய பூசாதிரவியங்கள் பலவற்றையும் சேகரித்து வைத்துக்கொண்டு பூசித்துப்பிறகுதான் தனியாக இருந்து தேவர்கள் வியக் கும்படி பெரிய தவத்தின்பயனாகிய முத்திபடைந்தார் நாமக்கூறிய அந்தச் சிவலிங்கப்பெருமானைத்தான் பிறாக்கடேசரென்று கூறுவார்கள் அச்சிவலிங்கப் பெருமானை வணங்குவார்கள் எக்காலத்தும் யாதோர்குறையின்றி ஷாழ்வார்கள். எ-று. (ச)

வேறு,

அந்தவரற்கு மேற்றிசையிலப் பின்விசையே தூரத்தின் முந்தப்பரசராமனெனு முனிக்கான் முனைகைவாளாலே தந்தவனையைத்தந்தை சொலாற்றறித்தபாவந்தானகல வந்துதொழுதோர்க்கவ்விவிங்கமாபாருகங்கடர் ததிமொல்.

(இ-பு.) அச்சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு மேற்குப்பக்கத்தில் ஓரம்பு செல்லுந்தூரத்தில் முன்னுள்ள பரசராமரென்னும் உங்களைப்போன்ற இரு முயின்பிள்ளை தனதுபிதாவின் கட்டடையினால் தன்னைப் பெற்றதாயைக் கைவாளினால் வெட்டியபாவம் திரும்படிவந்து பூசித்த ஒரு சிவலிங்கமூர்த் தம் உண்டு அதனைத்தொழுதவர்களுக்கு மகாபாதகங்களை யெல்லாம் தீர்த்துவிடும். எ-று. ஆல்-அசை. (ந)

ஆயசிவனுக்கெழுநாவோனசைதன்னிலோரிலிங்கங் காயமதனிற் பிணியுடையகழற்கந்தருவர்தனிலொருவன் றியவினையெவ்வகையாலுந்தீராது முன் றுசிறதித்து மாயமறுததார்கொண்டருளுமறைசைத்தலத்தைவந்துற்றான்.

(இ-பு.) அச்சிவலிங்கப்பெருமானுக்குச் சூரியநிசையில் ஓர்சிவலிங் கமூர்த்தம் உண்டு அது வீரக்கழலையணிந்த கந்தருவர்களில் தேகத்தில் ரோயடைந்த ஒருவன் தனதுகொடியனோய் எவ்விதத்திலுமதீராமையால் மனம்வருந்தி யோசித்து மாயாமயக்கங்களைப்போக்கித் தன்னிடத்துவந்த வர்களை ஆட்கொள்ளத்தக்க வேதபுரீசர் வீற்றிருக்கும் சுருதிபுரிக்குவந்து சேர்ந்தான். எ-று. (க)

வெள்ளம்பெருகுங்குகந்தியைமேவித்தோய்நதுவேதபுரி வள்ளறனையுந்தொழுதேத்திவடபாற்சொன்ன விடமவந்து தெள்ளித்தெளிந்தசிறுதையொடுஞ்சிவனைவழிபட்டேத்துது மெள்ளிற் பொழுதிற் பிணியகன்றேயெழிலார்மேனியுடனின்றான்.

(இ-பு.) வெள்ளம்பிரவாகிக்கும் பாருநதியில்சென்று நீராடி அவ் வேதபுரீசரையும் வணங்கித்துதித்து அதற்கு வடதிக்கில் யாம் மேற்கூறிய விடத்தில்வந்து நன்றாய்த்தெளிவடைந்த மனதோடும் சிவபிரானைப் பூசித்துத்ததிசெய்தவுடன் எள்ளளவுபொழுதிற்றுள் அவனது நோய்நீங்கி அழகமைந்த சரீரத்துடன் விளங்கினான். எ-று. (ங)

பிறர்க்கடமகாமுனிமுத்திபெற்ற சருக்கம். உஈசு

வேறு.

அம்பரனென்னவேயறையும்பேரினான்
வெம்பியசுரந்தனைவிட்டலாலநத
நம்பரன்றன்னையேநாட்டுனோரெலா
மிமபரிற்கரமகதரீசனென்பரால்.

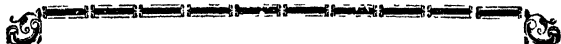
(இ-பு.) அம்பரனென்னும் பெயருடைய கந்தருவனது வெப்பம்
பொருந்திய சுரோயைத்தணித்தமையால் அந்தசிவலிங்கப்பெருமானை உ
லகினா யாவரும் இவ்வுலகின்கண் சுரமகதரீசரென்று சொல்வார்கள்-எ-று
ஆல்-அசை- (அ)

இயம்பியவீசனையேத்தினோகளு
நயம் பெறப்பூசனைநடத்தினோகளும்
பயம்பெறக்கொண்டனோய்பற்றறுத்துப்பின
வபம்பெறவாழ்வாகொளவமுத்தினான்.

(இ-பு.) மேற்கூறிய அச்சிவலிங்கப்பெருமானைத் துதித்தவர்களும்
அன்புண்டாடும்படி-பூசித்தவர்களும் தாடிசெய்யப்படும்படி யாகத்தங்களுட
ம்பின்கண்அடைந்த வியாதிகளெல்லாம் உற்றறுத்துப்பிரகு வன்மையுண்
டாரும்படி என்றென்றும் வாழ்வார்களென்று சூதபுராணிகா கூறினார்.
எ-று. (க)

பிறர்க்கடமகாமுனிமுத்திபெற்றசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ நிருவிருத்தம் ... எ-அசு.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தாருகாவனச்சருக்கம்

பராசரகுமாரன்பகர்ந்ததிதுவென்ன
நிராசையுறுநெஞ்சினனிகழ்த்தலுமகிழ்ந்தே
தராசநிறையானமனர்தான்சவுனகத்தோ
ரராவணிபரன்சரிதையின்னமறைகென்றார்.

(இ-பு.) இவ்வாறு பராசரமுனிவர் புத்திராகியவேதவியாசர்கூறிய தென்று கிராசையுள்ள மனமுடைய சூதபுராண்கூறக்கேட்டு மனமகிழ்ந்து தராகிற்றைபோன்று ஒருகாலத்தினும் மாறாதமனமுடையராகிய சவுனகாதிமுனிவர்கள் சாப்பாபரணராகிய சிவபிரான்சரிதை இன்னமுங்கூறவேண்டுமென்று குறையிரந்தார்கள். எ-று. (க)

அப்பொழுதுகூற நைகினநன் முனாளி
லொப்பரியதாருகவனததுவதவதோ
பெப்பொருளுமெவ்வுயிநெம்படியுதிப்ப
தப்படியேபின்சிலமாதவததுவலலால்.

(இ-பு.) அப்பொழுது சூதபுராணித் சொல்லுகின்றார் முன்னாள்வ ஒப்புக்கூறுதற்கரிய தாருகவனதயிலவகிகும் தபோதனர்கள் எந்தப்பொருளும் எந்த உயிரகளும்எவ்வாறுற்பத்தியாகின்றதோ அதுபோலவே பிறகு அழிகின்றது அதுவலலாமல் எ-று. (உ)

ஆக்குவதழிப்பதவரன்செயலிதென்னும்
வாககியமுறித்தையவழங்குகிவனாலே
காக்குகலெனமவவர்காரியமேகாப்பென்
நேக்கமிலராய்மமதையெய்தினாதவந்தால்.

(இ-பு.) ஆக்குதல் அழித்தல் என்னும் இவை சிவன்செயலென்று கூறும்வாககியம் பொய்யாகும் அப்படிக்கூறப்பட்ட அந்தச்சிவனாலேகாக்குதலாவது என்ன அவரவாகன்செய்யும் வினையே அவரவாகளைக்காக்கின்றது என்று யாதோசந்தேகமில்லாமல் தவறாதவவன்மையினால் கருவமடைந்திருந்தார்கள். எ-று. (ங)

மிக்கவாகளாய்மனம்விருமபியதுதுய்த்தே
மைககளைமலைமதியாதுதுமநாளிற
றொக்கவிமையோகளெழிலகூழ்கயிலையிறபோய்
நக்கனடிமீயிசைபணீந்திதுநவின்றார்.

(அ-பு.) இவ்வாறு கருவத்தில்மிருந்தவராய்த் தங்கன்மனோபீஷ்டப்படிவிருப்பியதைப்புகிததுச் சிவபிரானையும் திருமாலையும் மதிகாதிருக்கும் அந்தநாளையில் தொகுதியாகிய தேவகளெல்லாம் அழகமைந்துள்ள திருக்கயிலைக்குச்சென்று சிவபிரான் திருவடிகளின்மீது வணங்கி இவ்வாறு கூறினர்- எ-று. (ச)

தவத்தினின்மிருத்தவொருதாருகவனததோ
விவததைகளை தலையுயர்விளம்பலுமெயன்பர்
பவத்தினை யொழித்தருள்பரிந்துதவமெங்கோள்
சிவத்தவழிமாவினொடுசிந்தனையுசாவி,

(இ-பு.) தவத்தினில் பெருமைபெற்றுள்ள ஒப்பற்ற தாருகவனத் திருமுனைது மமதையால்நேர்ந்த கெடுகிகளெல்லாவற்றையுங் கூறினவு

டன் மெய்யன்பாகனதுபவயினையை ஒழித்துப்பரிவுடன்திருவருளபுரியும்
நமதினைவராகிய சிவபிரான் சிவநததாமரைக் கண்ணனாகிய திருமாலுட
னையுலோசனைசெய்து- எ-று (டு)

வேறு.

மன்னுதாருகவனத்தவாமகிடைபுதவமு
முன்னுசின்னையினமமலதயுமொழிபபமென்றுரைத்துப்
பன்னுமாயிரமதெனழிவொருநாளுபபடைத்தவ்
வெனனை பாண்டவன்சுந்தமவடிவமொன்றெடுததான

(இ-பு.) நிலைபெற்ற அநதாருகவனத்திருடிசுளறு மகிளமையையும் தவ
வத்தையும் அவாகள்மனதில நினைத்துக் கொண்டிருக்கும் கருவமாகிய எண
னத்தையும் ஒழித்த விடுவோமென்றுசொல்லி என்னையாட்கொண்டருளிய
அச்சிவபிரானையாவராலும் புருஷமாயிரம்மன்மதர்களது அழகெலலாம்ஒன்
றுகடிவந்ததுபோன்ற அழகையடைந்து ஒரு சங்கமவடிவெடுததார்.
எ-று. (சு)

தாங்கும்வெடந்துசுநிரைந்துபொற்பணியெலாதரிபதே
யோங்குந்தாருகவனத்தவபொண்கொடிமகளிர்
நீங்கிவொலையனைநெருங்கியவீதியினோட்டே
யாங்குநுறபபாபபி கொளவானபோன்மொழியுறநதான்.

(இ-பு.) தாம் எந்ததக்கொண்ட அச்சங்கமவடிவத்தக்கேற்றதாகிய
அழகிய ஆபரணங்களையெல்லாம் தரித்துக்கொண்டு தவத்தாலோங்கியஅத்
தாருகவனத்திருமகளது வல்லிசாதகொடிபோன்ற இடையையுடைய ப
த்தினிகள் நீக்கமில்லாமலிருக்கும் இலகருமிடிலாசம்பொருந்திய வீடுகள்
நெருங்கியுள்ள வீதியையடைந்து அங்குள்ளவீடுகளுதோறும் சிவபிரான்
பிட்சைக்கேட்பவாபோன்று வராததைக்கூறினர். எ-று. (எ)

இதநநிலோதைக்கேடடிளவகொடியனையவரின்பு
நிரமபுநெஞ்சினராய்மலர்சிகருறுவனைபொற
கரங்களிறுறருடையமேந்தினர்வந்துகண்டு
வரமபின்மையினைய்மலகியசின்னையராணர்.

(இ-பு) இவ்வாறுசிவபிரான் யாசித்த ஓசையைக்கேட்டு இனங்கொ
டிபோன்ற அவ்விருடபத்தினிகள் சுந்தோடம்பிறைநக மனமுடையவராய்
தாமரைமலாபோன்று வளையலணிந்த அழகிய தங்கஞ்சைகளில் இயிதற்கு
ரிய பிட்சையை ஏதினவாகளாய் வந்து இவரதுபேரழகைக்கண்டு அளவு
கடந்த காமநோய்கொண்ட மனமுடையவர்களானார்கள். எ-று. (அ)

கலையிழந்தனர்கைவளையிழந்தனர்கருத்தி
னிலையிழந்தனாநிகழ்வியிழந்தனாநிகரின்

முலையுழன்றபொன்முத்தணியிழந்தனர்மொழியின்
மலையிழந்தனர்சதியராந்தகைமையுமிழந்தார்.

(இ-பு) அவ்வாறுகாமரோய்கொண்டவுடனே தங்கள் உடுத்திருந்த
ஆடைகளையிழந்தார்கள் கைகளில் அணிந்திருந்தவனையல்களையும் இழந்தா
ர்கள் தங்கள்மனதில்எண்ணியிருந்த எண்ணத்தையிழந்தார்கள் தங்கள்செ
ய்யவேண்டியகாரியமின்னதென்று தெரியாமல அறிவிழந்தார்கள் ஒப்பற்ற
தமது தனங்களின்மீது அணிந்திருந்த பொன்னோடுகூடிய முத்துமாலையும்
இழந்தார்கள் வராததைஎன்னும் தலைமையையும் இழந்தார்கள் கற்புடைய
வர்கள் என்கின்ற பெருமிததையும் இழந்தார்கள். எ-று. (க)

ஆசைமீக்கொளக்காவலோர்நான்கையுமிழ்தே
பேசிதென்னவுதினை கிலரின்புறத்தழுவு
நேசமவைத்தனாநிலனையிரந்தனாநினரூர்
மாசிலகற்பெனுமகிமையைப்போக்கினர்மாதோ.

(இ-பு.) தங்கள்மனதில்காதல்அதிகப்பட்டதனாலானமடம்-அச்
சம் பயிப்பி என்னும் நான்கு காவல்களையும்அழித்து இதுபழிப்பென்றும்
நினையாதவராய் களிப்புண்டாகும்படித் தம்மைத்தழுவிக்கொண்டாறுவரு
ம்பிச்சிவிரானிடத்துக் குறையிரந்தவர்களாய் நின்றார்கள் குற்றமற்றகற்
பென்றுகூறும் மகிமையைப்போக்கிக்கொண்டார்கள். எ-று. (க0)
மாத-இ-அசை.

அத்தனார்செயலிதுமாலரிவையரெல்லா
நத்துஞ்சித்திரப்பெண்ணுருவாகினான்கா
ருத்தமத்தவத்தாருகர்தவஞ்செயலோர்நது
நித்திலத்திளமுறுவலோடெய்தினனின்றான்.

(இ-பு.) சிவிரான்செயலிதுவாரும் திருமாலானவா பெண்களெல்
லாம்விருமப்பட்ட சித்திரம்போன்ற பெண்ணுருவாகின்மையைத்தரத்த
க்க உத்தமராகியதவத்தைபுரிந்த தாருகாவனதவமுனிவர்கள் தவஞ்செய்து
கொண்டிருப்பதைபுணர்ந்து முத்தைப்போன்ற இளமைபான புன்சிரிப்
போடுசென்று அவரெதிரில்நின்றார். எ-று. (கக)

வந்தமாதினேநோக்கினர்தாருகாவனத்தோர்
சின்தையின்மயலெய்தினர்செய்தவமறந்தார்
பந்தைநேர்முலைப்போகமுற்றிடிற்றவப்பலனென்
றுந்துநெஞ்சினராய்மனநிலைதளர்வுற்றார்.

(அ-பு.) அவ்வாறுவந்த மோகனியென்னும்பெண்ணைத் தாருகாவன
த்திருமு.கள் பார்த்தார்கள் மனதிற்காமரோய்கொண்டனர் அதனால் தாங்
கள்செய்யும் தவத்தை மறந்தார்கள் பந்துபோன்ற அப்பெண்ணினது தன

ங்களில் புணர்தல் கிடீழனால் அதவே தாமசெய்த தவத்தின் பயனென்று நினைக்கும் மனமுடையவராய்த்தம்க்கு முன்னிருந்த மனோதிடத்தில்தளாவ டைந்தார்கள். (௭௨)

தங்கண்மெய்த்தவமழிந்த துந்தையலார்த்தப்

பங்கமுற்றதும்பாத்துததாருகவனபபவ

ரிசுகிதுற்றதும்சினுலெனமனததோர்ந்து

செங்கனம்பெருமவேள்வியொன் றியற்றினர்சினந்து.

(இ பு.) இப்படிமனமாறுபட்டமுனிவர்கள் தங்களுடைய உண்மையான தவங்களழிந்ததும் தங்கள் பதிலிமாரதுகற்புக்கிலைதவறினமையுங் கண்டு அத்தாருகவனத்திருடிகள் இவ்வாறாகியது சிவபிராளுலென்று தங்கள் மனதில் நன்றாயுணர்ந்து கோபங்கொண்டு செங்கிறமுள்ள அக்கினியாகிய யாகமொன்றுசெய்தார்கள், (௭௩)

வேறு.

செய்யும்வேள்வித்தணலினிடைசெனித்தசீதசுரங்கடமைக்கையின்முகத்துக்கடகளிற்றைக்கலையையரவைக்கணிச்சியையுமையன்மிசைவெவ்வேறேவவடர்த்துவரும்போதெம்பெருமான் வெய்யவனலைத்தட்பததைவிறைவிறற்றம்பமெனசசெய்தான்.

(இ-பு.) அவ்வாறுசெய்யப்பட்ட யாகாகினியினிடத்துத் தோன்றியருளாச்சியையும் வெம்மையையும் தும்பிக்கையோடுகூடிய முசுத்தையுடைய மதம்பொழியும் யானையையும் மாணையும் சர்ப்பத்தையும் மழுவையும் எமதுபரம்பிதாவாகிய சிவபிரான்மீது வெவ்வேறாகத்தனித்தனியே எவுதலும் அவைகள் எதிர்த்துவருகையில் முதலில்வந்தகொடியவெப்பத்தையும் குளிர்ச்சியையும் அதிகவிரைவில் எமதிறைவராகிய சிவபிரான்தம்ப மாரும்படிசெய்தார். எ-று. (௭௪)

அடுத்தகரியையுரிந்துவெவ்வாயரவைபருமத்திடையணிந்தேயெடுத்துமழுமானனைக்கரத்தினேநதிற்பவிருடியருங்கடுத்துச்செயுமிட்டியின்வெப்பகனலையிறைத்தார்கண்ணுதன்மேன்மடுத்தனலுஞ்சடைமுடிமேல்வளைந்துபிரவையெனவமைந்த,

(இ - பு.) பிறகு இரண்டாவதுவந்த யானையுரிந்துப்போர்த்துக் கொண்டும்மூன்றாவதுவந்தகொடிய வாயையுடையசர்ப்பத்தைத்திருமார்பினிடத்து மாணையாகத்தனித்துக்கொண்டும் நானகாவதாகவந்த மழுவையும் ஐந்தாவதாகவந்த மாணையும் வலத்திருக்கரத்தும் இடத்திருக்கரத்தும் தரித்துக்கொண்டும் அத்தாருகவனத்திருடியர்கட்கெதிரிலிருந்த அவ்விருடியுரும் கோபித்துத் தாங்களியற்றும்பாகததிலிருந்து வெப்பமுள்ள அக்கினியைச் சிவபிரான்மீது இறைத்தார்கள் அக்கினிகளாகிய அலையெல்லாம் ஒருங்கு செர்ந்து அச்சிவபிரானது சடாமுடியின்மீது ஓபிரவையைப்போல்வளைத்திருந்தன. எ-று. (௭௫)

கண்டாரிவனெயைந்தொழிங்குநகருதகனெனவேமுனிவருளங்
கொண்டாரியிந்தாரபயந்தெவருங்குழுமிப்பரமனமாடனுதித
தண்டாமரைப்பொறசரணடைந்துதனிநாயககாதகருளெனலுய
வண்டாரிதலைமலரசசடையானமனத்தேபருணைமிகநிரமடி.

(இ-பு) இவ்வாறு தாங்கள் விதிதவையெல்லாம் பிரயோசனபப
டாமம் போயினமைகளுடாகா சிருட்டயாதிபருசுகாதையங்கட்கும
இவனே கடவுளென்று அதாருகவனத்திருமுள்ள மனத்திடங்கொண்
டராக அவருடைய அழகுதசெயலுக்காக அகியசித்தாராக உடனே
பயங்கொண்டு அவர்களைல்லாம் ஒருங்குடைய சிவநிராண்டியவருது அவ
ரது குளிர்த்தாமரைமலரோடொன்ற ஆழிய திரவசு கால் அனடகலம
புகுந்து ஒப்பாற இளைய மெமைசுராததள்ள வேண்டிமென்று ஞறை
யிரந்தவன் வனங்கள் சிறைத்துள்ள கொண்டு மலையாண்டியத தரிசுத
சடைமுதையுடையசிவநிராணதமது இருவுள்ள சிவநிருவருளநின்றது.
செய்யவிழிமாறனை நோக்கிசரெழிசுருளுசவாகமபனைததா
துய்யவிவருங்குறையதயெனசொட்டிசய்கைகெயநனைல
வையமளநகோதுபகேசமுறைப்பவனாய் பிறையவரு
மையவரனைப்பாழித்தபவரதுவவனானருளெனசொடா.

(இ-பு) சிவநதந்த யுடைய சிவநாண்டியாது செழித்திருக்கி
ன்ற சிவாகமங்களைல்லாற்றையம் அயராய் இவர்களுக்கொரு உப
தேசிப்பாய என்று திருவாய் மலர்த்தருளித் திருக்கயிலைகெழுந்தருளினா
உலகங்காத அசுதிருமாவானவர் அவ்வண்ணமே உபதிக்கிக்கெட்டுத
தெளிந்து பிறகு அவநிருக்கள் எமதையனே தாங்கள் முடைய அசசிவ
பிரானைப்பதித்தபாவம் சிவநாண்டியுடையவர்களுக்கு அருள செய்ய
வேண்டும் என்று குறையிரந்தாராகா என்று ஆல-ஏ-நிராண்டு-மற்ற -
அசை. (கன)

அரவாபரணன்றையிகழ்ந்தவருப்பாதகதன சயவமுததற்கு
விரைவாய்வேதபுரிதெத்தினமேவிசசிவனைப்புகிது
மருவாநிற்பிரேனமாயனவழங்கமுனிவர்மகிழ்ந்தெய்திப்
பரிவான்மறைசைபாதிபடைந்துபாகுநதிரிப்படிந்தெழுந்தார்.

(இ-பு) சாப்பாபரணராகிய சிவநிரானையிகழ்ந்தனலநோந்த கொ
டியபாதசத்தை நிவாதிப்பதற்கு சிவநிராய் சுருதிபுரி என்னும் தலத்தில
டைந்து வேதபுரிசரைவழிபட்டு அவ்விடத்தே வசுத்திருவன என்று
திருமால்உத்தாரங்கவனத்திருக்கள் மனமகிழ்வுடன்சென்றுசிவநிரானது
உயர்ந்த மறைசைமாரகத்தையடைந்து குகையிலுள்ள ஏழுந்தாராக்
சுருதிபுலவாக்குரைக்கருளுநதுபோன்சரணந்தொழுதேத்திக
சுருதிச்சுருதிபரியதற்குக்கத்தவடக்கோர்குரோசத்திற

பருதிசுயர்நசுவெய்லுமீழும்பைமடொனமணியாலுமும்பைத
தருகிறிசுவலிமசமுமனமததீதயனபோடபணையருசசித்தே

(இ - 4) வேதத்தைத் தீதவாசனாகோதுவித்தருளும் வேதபுரீசர்
திருவழிகளைத்தொழுது திருதுச்சியானித்தஅவனே தபுரீசாகுரோவடக
குத்திசையில நருமாசனாருகிலருரியனிஹமஉபாந்தபிரகாசமகொடுக்
கும் டசியபொன்னேற்கூடிய ஆரணங்களுமுதகய திருக்கோயிலுமிரு
மித்து அக்கோயிலினுள் சிலநிலைபெருமானையும் பிரதிட்டை செய
து அசசிலலிங்கபடு குமாலை மெய்மடபுடன பூட்ட டாகள என்று

கோதிலமுனி ரகுவிளமே டெரானுடுகைசெயுபந்த

நாநனறணில மீவசரெனாவிவவாபெவருநண்ணியவற [றே

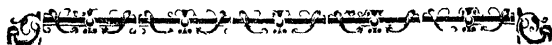
பாதநதேர ரெசாரிகம் டையடபரிநதுகேடடி ராபடிசகின

பேதமிடபாயப்பவந்தீர் சையின்புழுவும் ரனவுரைசகான.

(இ-4.) குற்றற்ற அசகாந்நவனத திருக்கம் விவநைதீயகொ
ண்டு பூசித்தவந்த பசுவலிங்கபடுபுணையாடும் வலவெசரெனறு
கூறுவார்கள அசுவலிங்கபடுபுணையனடந்த வரந்த திருமுகினைத்
தொழுதவாகளும் திராசுநிதை உடனசேட்டவாகளா டிதச்சிறைவா
களும் குற்றம்வலவராயப பிறைய டீட்டகிந்து குத்தியநடமகடை
வார்களொன்ற குத்திராணிகம் டீணா என்று (உ0)

சாருகாவனச்சருக்கம் முடிபிறவு.

ஆருருவிருத்தம் அகா.

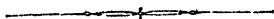

உ

சிலையம்

திருசசிறமமாஸமா

வல்லவன்சந்தானம்பெற்ற சருக்கம்.

கேட்டனரினனுமினனுங்கிளததுவாய்மறையெநதை

காட்டியமகிமையென்றுகலைவலோரினிதுதிக்கட்ட

நீட்டியதவத்துச்சருத்தெழுஞ்சுந்தனபுத்தகி

நாட்டியுனாகதோரகட்டிலவலகவிறறுகிடுறு.

(இ-பு.) இதனை மிசரணியமுனிவர்கள்கேட்டு அச்சுருதிபுரியில் வீற்றிருந்தருளும் வேதபுரிசாகாட்டியமகிமைசனை நின்னம் இன்னம் செல்லுவாயென்று அன்புடன் கேட்க நீட்டித்ததபோதனராகிய குதபுராணிகர் மனமுவந்து உள்ளன்பு அதிகரித்து நிலையானமெய்ஞ்ஞானமுடைய அம் முனிவர்களுக்கு இவ்வண்ணம் கூறுகின்றார். எ-று. (ச)

வானவாயியக்குறல்லவளநகர்வாழும்வேதன்
ஞானசாத்திரபுராணமுழுதுணர்நாவினான் சொல்
லானவாதியருக்கஞ்சாவரியருணிதைநதநெஞ்சன்
மானவானரனுக்கன்பனவல்லவனென்னும்பேரான்.

(இ-பு) தேவாகளும்வியக்கத்தக உயர்ந்தவளப்பமுள்ள ஒருநகரத் தில்வாழ்கின்ற மறையவனும் மெய்ஞ்ஞானததையுணர்த்தும் சாத்திரபுராணங்கள்முழுமையும் உணர்ந்தோர்வையுடையவனும் சொல்லாலாகிய வா தஞ்செய்ப்பவர்களுக்குத் தோல்வியடையாத சிங்கமபோன்றவனும் கருணை நிரம்பியமனமுடையவனும் அதிக மானமுள்ளவனும் சிவபிரானுக்கன்ப னுமாகிய வல்லபனென்னும் பெயருடையவனெனவெனினுருவனி ருந்தனன். எ-று

அன்னவன்சொன்முதவருந்ததியணையகற்பான் [ள்
பொன்னினுமெழிலாள்சொற்றொறுமையிற்பூமியொப்பா
மன்னியகுணத்திறேகாவதியெனும்பெயராளன்னை
பன்னியாளின்பத்துய்த்துப்பாரிடையாழ்நாளில்.

(இ-பு) அவ்வல்லபனென்பவனது சொல்லைத்தட்டாத அருந்ததியைப் போன்ற கற்புடையவன் இலக்குமியினும்மிக்குயர்த்து அழகுவாய்ந்தவன் யாவரும் கூறியுள்ளபொறுமையிற் பூதேவியைப்போன்றவன் நிலைபெற்ற சற்குணங்கடையுடைய இரேகாவதிஎன்னும்பெயருடையவன் அவனதுபத் தினி அவளது காமஇன்பத்தைநுகர்ந்து இரகிலவுலகத்தில் வாழ்ந்திருக்கும் நாளில். எ-று. (க)

நன்னெறிகாட்டமைந்தனிலையெனநைந்துதுன்பந
துன்னியவுளத்தராகித்தொலைவிலசெல்வங்கடானேன்
பொன்னணியில்லந்தானேன்பொருள்களென்னெனநெஞ்சின்
மன்னியவெறுப்பராகிமறைசைமாதகரினவநதார்.

(இ-பு.) நமக்குமுத்திவழியைக்காட்டுதற்குப் புத்திரனில்லையெ ளன் றுவருத்தித்தயாடைந்த மனமுடையவர்களாய் அளவற்ற தீரவியங்கள் தகென்னத்திற்கு பொன்னாலாகிய ஆபரணங்கள் நானென்னத்தி ற்கு மற்ப்பொருள்தான் என்னத்திற்குஎன்று தமதுள்ளத்தில்கிலேபெறு யவெறுப்புடையவர்களாகி மறைசைமாகரத்திற்குவந்தார்கள். எ-று

ஆங்குவந்தடைநதுதங்கட்கருங்குருவானனான
மோங்குருஞ்சகத்தான்கும்பமுனிதவமுஞ்றுகின்ற
பாங்குவந்தற்றுச்செய்யபங்கயத்திருதகாள்போற்றி
பேங்கியவுளத்தர்கூப்புமிருகையரிதனைச்சொன்னார்

(இ-பு-) அவ்வி-த்துவந்துசோந்து தங்கள் குலத்தக்கு அருமையா
ன குருவாகிய மெய்ஞ்ஞானம் வளர்ந்தாங்கிய மனமுடையவராயுள்ள
அகத்தியமுனிவா தவஞ்செய்கின்ற வி-த்துகருபககத்தில் வந்து சிவந்த
தாமரைமலர்போலும் சிறப்பமைந்த அவரதுகிருவடி-யைவணங்கி ஏக்கம்
கொண்டமனமுடையவாகளாகிய வல்லபனும் ரோகாவதியுமதமது இருக
ரங்கனையும்சிரமேறகூப்பி இவ்வாறுவிண்ணப்பஞ்செய்தாராகள் எ-று (ரு)

ஐயநின்னடியனே னுககரியதொன் றிலையேபூமேற்
செய்யவளருளும்பெற்றேன் செகத்தில்வல்லபனுமானேன்
றுப்பநல்வடமீனென்னதேதோகையைதகாரம்பெற்றேன் [ல்
வையகததெனக்கொப்பிலிலையெனினுமோர்மறுக்கமுண்டா

(இ-பு) ஐயனே உன்னுடைய அடியவளுகிய எனக்கு இந்த நிலவு
லகத்தில் அருமையானது ஒன்றமில்லை இலகருமியின் சருபாகடட்சமு
ம் பெற்றிருக்கின்றேன் அதவன்றியில இய்வுலகத்தில் மகா வல்லமை
யுடையவனாயிருப்பதால் அதுகாரணம்பற்றியே வல்லபனென்னும் கார
ணபெயருமுடையவளுனேன் னாய்மையமைந்தமேலான அருந்ததியைப்
போன்ற ஓர் பெண்ணை மனையாகப்பெற்றிருக்கின்றேன்- இக்காரணங்
களினால் இந்நிலவுலகத்தில் என்னைப்போன்றவாகளிலலை ஆயினும் எனக்
கோர் துயரமிருக்கின்றது எ-று ஆல-அசை. (க)

இகபரமிரண்டுக்கேற்றவிருநிதியனையநல்ல
மகவிலையென்னுமுள்ளமறுக்கமேமறுக்கமான
நிகரில்வாரிதியைக்கையினிறைததுண்டநிமலாவென்ற
னசமுறுத்துயரைமாற்றியருளெதைதொழுதுசொன்னான்.

(இ பு) இகம் பரம் ஆகிய இரண்டுகும் தகவெரிய ஓர்நிதிபோன்ற
நல்லபுத்திரனிலலை என்கின்ற மனத்துயரமேதுயரமாயிருக்கின்றது ஒப்ப
ற்றகடலைக்கையினிறையச்செய்து புசித்த நின்மலசொருபரேமேற்கூறிய
எனது மனத்துயரத்தை நீக்கியருளவேண்டுமென்று வணங்கிவிண்ணப்ப
ஞ்செய்தான். எ-று. (எ)

அந்தணனுரைத்தவாய்மைபாழியுண்டவனுங்கேட்டே
யிந்தவாறிசைப்பன்மெய்மையிருபிறப்பாள்கேண்மோ
மைந்தருமுண்டுநல்லவாழ்வுமேன்மேலுமுண்டு
சிவ்வையின்மகிழ்வுமுண்டுதிவினைதீர்த்ததுண்டு.

(இ - பு) இவ்வாறு வலப்பென ஈனும்மறைபவனகூறிய உண்மை யான வசனங்களைக்கூட லைபுண்ட அசுத்தியமுன்வா கேட்டருளி இவ்வாறு கூறுகின்றா ஈனமையை யான கூற நின்றேன ஒம் நறையவனே கேளாய் பிள்ளைமுண்டாகும் நல்லடாறவு மெழும்மேலும் விசுகியடையும் மனதிறகளிப்புறம்கொடிய வினாகொல்லலாம் நீரும் எ-று (அ)

கககதேவ்மதிபுருஹெய்யதளனுதநாபாடுககு

மிசகநனமதிபுமிசெவெதநாயதகனபாரு

முகமியமாமிகுதிங்கடனிவநமுருசனாறு

நதசலியாணகோடிசடநுநன்னீரிநேரியகது

(இ-பு) மேற்கூறியவையாசரூ வுருமொரிய சகுபெமாத காரத திகைமாதமட ஸ்டுரகூரிடன உததரகிககல கோபகும்மாதமாகிய னைமா தமும் இத்தவேக ஸீசருககுமுசியமாக அன்புடையமாதங்களாம் இாதமா தங்களில் முருகககடவுளாக ஸ்டாடாசகப்பட்ட பிரவாகமபெருகும் நல்ல கலியாணகோடிசுதததிலை நீராம் எ-று (க)

சொன்ன விசரியகடபமிபுருனாறுநதசாமவாரக

கெனனையாருடையவனபனிணையபு ஸூசசெயது

கனனவாலகதலிமாசுதேநகனிபலாவபுபாபாய

சன்னமுடபலட்சசேவேகவாணையாரநாகாகரு,

(இ-பு) மேற்கூறிய புகழ்கடககளில் வருகின்ற மேலான சோம வாரததில் எண்ணு அழம்மயாசவுடைய கேதபுரீரது பூரஸி திருவடி களையும் பூசித்தச கருமபுடால் வாழைப்பழம் மாம்பழம் தேவகாய பலாப பழம் அஞ்சு பாயசம் ஸெனபொபகல ருதலியஇளவகள்ளலவற்றை யும் சிவெததது அ கேதபுரீசனார நாதன்மையதவ கடரு எ-று (க)

எனமுனியுரதநபரினனுபியமபுவாருநிகாளி

லனமிசயுருவாஹுமரியமிசேபனுருசெயய

தினகரனருநாநாணாநிகவருநத துனோருரு

சொனமொழிபிழாமனனிறநாபரிசசநநானாஹும.

(இ-பு) எனது அசுத்தியமுனியாகுறிய பின்னுங்குறுகின்றா முற சாலத்தில அனனவாரனனாகிய பிரமஹு திருமாலும் கேவேந்திரஹும சிவந்தருரியஹும குலிாசசிபொருந்திய சாதிரஹும அட்டதிககுபபாலகாக னும் அசாகருகருள துயமையமைந்த ளள சொன்னசொற்றவருத அரிச் சாதிரஹும எ-று. (க)

நன்னுமேயாதியாகநானிலதகரசாகோடி

வளமுறப்புகைசெயதுமைநதருமவாமுவுமபெற்றே

யளவறுவவிமையுறநிவ்வவனியைமுமுதுமாண்டு

தளர்விலராகிவெள்ளிசசயிலத்தையினிதுசாரநதார்.

வல்லவன்சந்தானம்பெற்ற சருக்கம். உச்சு

(இ - பு) நளன் முதலாக இந்நிலவுலகத்துள்ள அனேக அரசர்கள் வளப்பம்பொருந்த அவ்வேதபுரீசரைப் பூசித்துப் பிள்ளைகளையும் செல்வத்தையும் பெற்று அளவிறந்த வல்லமையுற்று இந்நிலவுலகம் முழுவதும் அரசாண்டு யாதோமனக்குறைவுமில்லாதவராய் இனிமையுடன் திருக்கயிலையை அடைந்தார்கள் என்று. (உஉ)

ஆதலால்யான் சொல்வண்ணமாகநீரன்பாவிந்த

வேதநாயகனைப் பூசைவிருப்பொடுஞ்செய்விராகலல

காதலாமகவைப்பெற்றுக்கைப்பொருள் பெறுவாழ்ந்துன்

பூதநாயகனவாழ்வெள்ளிப்பொருப்பையும் பெறுவீரென்று

(இ - பு) ஆகையினால் நான் சொல்லுகின்றபடியே கீரமெயம்போடு இந்நவேதபுரீசரைவிருப்பிப் பூசித்தால் நல்ல விருப்பமமிசக பிள்ளையையும் பெறுகக்கைப்பொருளையும் பெறுவாழ்வடைந்து பூதநாயகராகிய சிவ பிரான்வீற்றிருந்தருளும் திருக்கயிலையையும் அடையீகளென்றுக நினைந்து. (கரு)

வேறு.

இப்பரிசுகந்தியபரியமபியபோத நந்த

வொப்பரியவேதியனுளங்கவரிசிறந்தே

யப்பரிசியற்றமனதானதொருமித்தே

செப்பரியதேனில்வெயில்சோதின முணர்ந்தே.

(இ - பு) இவ்வாறு அகத்தியமுனிவா கூறியபோது வல்லபனென்னும் பெயருள்ள ஒப்பற்றமறையவன். மனக்களிப்படைந்து அவ்வாறே செய்யப்பனமொருமித்து சொல்லநகரிய விருச்சிகராசியில் சூரியன்வரும் நாளாகிய கார்த்திகைமாதத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு. என்று. (கச)

இருந்தனனெடுத்தமுனியமபியவமாதம்

வருந்தினமுதற்புனிகவாவிதனிலாடிப்

பொருந்தினமதிக்கினியநாள் பொதியவெற்பி

னருந்தவனுரைத்தவழியத்தனை வருத்தி.

(இ - பு) இருந்தான் முன்கூறிய அந்தமாதம்வந்தது அந்தமாதத்தில் வருகின்ற முதல்நாள் தொடங்கி மேற்கூறிய தூய்மையமைந்த துல்லியமானகல்யாணகோடி தீர்த்தத்தில் கீராடி பொருத்தமாகியசந்திரனுக்கினி மையாயுள்ள சோமவாரதில்பொதியமலையில்வசிகளும் அரியதபோதனராகிய அகத்தியமுனிவா கூறிய விதிப்படி அவ்வேதபுரீசரைப்பூசித்து என்று.

இன்னவகைபூசைசிலநாளவனியற்றப்

பன்னுமறைசைப்பதிபரன்கருணையாகி

மின்னிடைபோர்பாதிபுருவாகிவிடைமீதின்
மன்னிமறைபோன்மகிழுவநதெதிரினின்றான்.

(இ - பு) இவ்வண்ணம் சிலநாள் அவ்விடத்துப் பூசிததுக்கொண்டி
வருகையில் யாவருங்கூறும் மறைசைமாநகரத்தில் வீற்றிருந்தருளும் அவ்
வேதபுரீசர் திருவருள்சுரந்து மின்போன்ற இடையையுடைய உமாதே
வியார் ஓபாசமாக இடபவாகனத்தின்மீதி லெழுந்தருளி அவ்வல்லபனே
ன்னும மறைபவன் மனங்களிககவந்து காட்டிக்கொடுத்தருளினார். எ-று.

கண்டுமறையோன்மகவுகையினிலெடுத்துக்
கொண்டுகுழைவோரிமைகிழ்கொண்டுதுதிசெய்தே
புண்டரிகமொந்திலகுபொன்னடிபணிந்தா
னண்டர்பெருமானுமிவையன் புடனுரைத்தான்.

(இ - பு) விடைமீதெழுந்தருளிவந்த வேதபுரீசரை அவ்வல்லபன்
கண்டு பிள்ளையைக்கையிலெடுத்துக்கொண்டு கொஞ்சவாரைப்போல மகிழ்
ச்சிடைந்துதுதித்துத் தாமரைமலர்போன்றவிலங்கும் அழகிய அவரது
திருவடிகளில் வணங்கினன் டேவாபிரானுசிய அவவேதபுரீசர் இவ்வாறன்
புடன் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். எ-று. (கஎ)

வேதிபரீசெய்தவுயர்ப்பூசனைவியந்தோ
மேதுமனதேததருள்வோமெனவிசைப்பக்
காதலாகண்மீதுமிகுகாதலதனாலே
யாகிமுதலேபுனையருச்சனைபுரிந்தேன்.

(இ - பு) ஓ மறையவனே நீஇயற்றிய மேலானவழிபாட்டிற்கு வியப்
படைந்தோம இனி உன்மனதிற்குரியது எதுவோ அதனைச்சொல் அவ்
வாறே அருள்புரிவோமென்று திருவாய்வலர்ந்தருளும் பிள்ளையைப்பெற
வேண்டுமென்னும் ஆசையினாலே ஆதியாகிய சிவபிரானே தேவரீரைப்
பூசித்தனன் எ-று (கஅ)

நல்லநெறிபானசிறுபாலாகனைநல்கி
யல்லலையறுத்தெனையளித்திடுவையென்ன
வல்லவுமைபாகனுமகிழ்ந்தருளினாலே
சொலவினனிதைச்சுருதிதொல்குலமுனிக்கே.

(இ - பு.) நன்மார்க்கத்தில் ஒழுகத்தக்க சிறியகுழந்தைகளைப்பெற
அனுக்கிரகம்புரிந்த எனது வருத்தத்தைநீக்கி ஆண்டருளவேண்டுமென்று
விண்ணப்பஞ்செய்ய வல்லமையுள்ள உமாதேவிபாகராகிய அவ்வேதபுரீச
ரும் திருவுளமகிழ்கூர்ந்து திருவருளினால் இவ்வாறு பழமையாகிய மறைய
உர்துலத்துதித்த அவ்வல்லபனுக்குத் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். எ-று.

திடமபெறவுனக்கினியசெல்வரையளித்தோ
முடமபொடுயிரபோற்பிரிவுறுதுமகிமீதாங்கி

வல்லவன் சந்தர்தான் பெற்ற சருக்கம். • உருத்

நெடும்புகழொடும்பயிற்சீரீயெனவுரைத்தா
 னிடங்கர்கொடுபோனமகவீரத்தனிமூர்த்தி.

(இ - பு) திடத்தடன் உனக்கினிமையான புதல்வர்களைப்பெறும்
 வரங்கொடுத்தோம் உடனும் உயிரும்போறபிரியாது மகிழ்ச்சியுடையதிகரித்து
 மிக்கபுகழொடும் சீரீயுடையவாயென்று முதலையுடைய வேதியப்பின்
 னையைப்பன்னிரண்டுருடங்கழித்து ஆளுடைய நம்பிகள் திருவாக்குக்கு
 வந்து வரவழைத்துக்கொடுத்தருளிய சிவபிரான் திருவாய்மலர்ந்தருளினான்.

கடந்தபெரியோர்முதலகடப்பரியகாத
 லடாநதகிறுமைநதர்பெறுதற்கருள்வரந்தான்
 மடந்தையொருபாகனும்வழங்க லுமகிழ்ந்தே
 தொடர்ந்தபலையோன்மொழிஞானனிதுநித்தான்.

(இ - பு) சகலபாஞ்சைகளையும்விட்ட ஞானிகள்முதலாகயாவராலும்
 கடந்தகூடாத ஆசையையுடைய சிறுபிள்ளைகளைப்பெறுதற்குரிய திருவ
 ருள்வரத்தை உமாதேவிபாகராகிய அவ்வேதபுரிசா கொடுக்கக்களித்த
 மெய்யன்பின்வழிதொடர்ந்தேனை அவ்வல்லபனென்னும்வேதியன் வே
 தங்களினாலே மிகவுந்துதித்தான். ஏ-று, (உக)

நல்லவாயிநவகைநான்மறையுணர்ந்த
 வல்லவ முனிக்கொடுநல்வாழ்மறைசைமேற்பான்
 மெல்லனவொரம்பின்விசைதூரமதுபே வி
 யல்லலறவேணதெயின்றென்கரையினன்பால்.

(இ - பு) இவ்வாறுசிறந்தவரத்தை நான்குவேதங்களை ஒதியுணர்ந்த
 வல்லபனென்னும் மறையவன்பெற்றுக்கொண்டு நல்லவாழ்வுகொடுக்கும்
 அச்சுருதிபுரிக்குமேறியசையில் ஓரம்புவிசையோடுசெல்லும் அவ்வுளவுதூர
 த்தில் மெதுவாகப்போய் தனதுதயாமெல்லாம் தீரும்படி குகையினிது
 தென்கரையில் அன்புடன் ஏ-று. (உஉ)

பொன்னுலவுகின்றசிவலிங்கமவன்பொற்பா
 ரநிலையமைத்துவிதியாகமநூல்வண்மை
 பன்னுமறையோனும்வழிபட்டி னிதுபோற்ற
 மன்னுமகிழ்வாயன்வரந்தரமகிழ்ந்தான.

(இ - பு) பொன்போலும் பிரகாசக்கும் ஓர்சிவலிங்கப்பெருமானை அ
 வ்விடத்தில் அழகாயிருக்கும் வண்ணம்பிரதிட்டைசெய்து சிவாகமங்களிற்
 கூறியுள்ள முறைப்படி மேற்கூறிய அவ்வல்லபனென்னும் வெதியனும் பூ
 சித்து இனிமையுடன் துதிக்கச்சிவபிரான் திருவுள்ளக்களிப்புடன்சிலபே
 ராயவரத்தைக்கொடுக்க மனமகிழ்ந்தான் ஏ-று, (உங)

கற்புடையதன்மனை வி யோடுகலைவல்லான்
பொறபுறுதன்மாநகர்புகுந்துமகனின்று
கறபகசிழங்கஹுறுகாவலனை யொப்பப்
பறபலககங்கொடுபரித்தினி துவாழ்நகான்.

(இ-பு) கற்புடையதனது மனைவியுடன் வேதங்களை யோதிட்டு ணாந்த
அவ்வல்லபன் அழகமைந்த தனதுருசகுச்சென்று பிள்ளைகளைப் பெற்றுக்
கற்பகவிருக்கத்தின் நீழலில்வீற்றிருந் தரகசெலுத்தம இத்திரனைப்போலப்
பலககங்களை யெல்லாம் அனுபவித்து இனிமைபுடன வாழ்ந்திருந்தனன்
எ-று. (௨௪)

சாறறுமறையோன்றெழுந் தறபரணையாரு
மேற்றவலபேசனெனவேபுகலுகினாரர்
பொற்றியவனைத்தொழுதுபூசனை செய்கின்றோர்
மாதறரியசெல்வமுநனமைந்தருமுண்டாவார்.

(இ-பு) இப்போதுகூறும் அவ்வல்லபன் பூசித்த சிவலிங்கப்பெருமா
னை யாவரும் உயாவமைந்த வல்லபேசரென்றே கூறுகின்றார்கள் அச்சிவ
லிங்கப்பெருமானைத்ததித்துப் பூசிக்கின்றவாகள் எகசாலத்திலும் மாறுத
லில்லாத செல்வமும் நல்லபுத்திரப்பெறுமுடையவர்களாகள். (௨௫)

வேறு.

தெரிந்தவன்மீளவுஞ்செப்புவா
னருந்தவத்தீர் முன்னமாரணம்
புரிந்தமுதற்மனபுகழினைத்
தெரிந்தவரிபாருளாசெப்பும்கால்

(இ-பு) மூன்றுகாலமுந்தெரிந்த சூதபுராணிகர் திரும்பவங்கு-றுகின்
றார் அரியதவதையுடைய நைமிசாரணியமுனிவாகளே யொதிக்குமிட
த்த முன்னே வேதங்களைத் தேவர்களுக்கோதுவித்தருளிய வேதபுரீசரு
டைய புகழையெல்லாம் நன்றாக உணர்ந்தவாகள் யாரிருக்கின்றார்கள்.

என்னினும்பானறிகின்றதைப்
பன்னுவன்கேண்மின்பனிலவரைக்
கன்னிதன்கேள்வன் கமலக்தான்
மன்னியசிந்தைமகத்துவன்.

(இ-பு) ஆயினும் நான் அறிந்துள்ளதை பகர்கின்றேன்கேளுங்கள்
இமயவரையரையுப்புத்திரியாராகிய உமாதேவியனானாயுள்ளசிவபிரான்
தாமரைமலர்போன்ற திருவடினைச்சதா இதயநிலைக்கப்பெற்ற மகத்துவ
முள்ளவன் எ-று. (௨௬)

செம்புகனென்றொருசித்தன் மு
 னின்புறுபுத்தி னின்றி மே
 யம்புவிபிறறலமாய்ந்துவே
 தம்புகவீசனைச் சார்ந்தான்.

(இ-பு) செம்புகனென்னும் ஒரு சித்தன் முற்காலத்தில் இன்பத்தைத்
 தரும் புத்திரப்பேறில்லாமல் இந்நிலவுகதத்தில் புத்திரப்பேறுதரவல்லதலம்
 எந்தத்தலம் என்று ஆராய்ந்த பிறகு கருதிபுரியே அதற்கையவரத்தையிரை
 விற்றரத்தக்கதென்றுணர்ந்து அவ்வேதபுரிசரையடைந்தனன் என்று. (உ-அ)
 வல்லவனமுன செய்தவாறுபோ
 னல்லதோபுனைநடந்தியே
 தொலையான செய்கொழிவெல்லாரு
 சொல்லிமிததுறுதானபோ.

(இ-பு) வல்லபன் முன்புசெய்ததுபோலவே நன்மையடைந்த ஒப்ப
 ற்ற வழிபாடுசெய்து முன்னுளிலசிவபிரான் அடியார்களுக்கஞ்செய்த அனு
 ககிரகங்கையெல்லாம் சொல்லி மிகவும்தோத்திரஞ்செய்தனன்- என்று
 அரோ-அசை. (உ-ஆ)

இன்னணமேகதவிமயவான்
 கன்னிசோபாகன்கருணையாறு
 பன்னியவண்ணம் பரிவினாறு
 ஹன்னினன்மேற்றிசைநூயவன்.

(இ-பு) இவ்வாறு வழிபாடுசெய்தலும் இமயவரையரையன் மகளா
 டிய இளமுலைநாயடியாரை ஓபாகத்திலுடைய வேதபுரிசர் திருவருளால்
 திருவாய்மலாந்தருளியபடி அச்செம்புகன என்பவன் மேற்றிசையாகச்செ
 ன்ருன். என்று. (கஉ)

மூப்புரம்வேவமுனிந்திடு
 மெய்ப்பரனுக்குநசெனமேற்கிலே
 பொப்பிசிலிங்கமுருற்றியே
 செப்பரும்பூசனைசெபதனை.

(இ-பு) திரிபுரம் வேருமபடி நகையிணர் கோரித்தசிவலிங்கமூர்த்த
 த்துக்குத் தென்மேற்குப்பக்கமாய் ஒப்பரற ஓர்சிவலிங்கமூர்த்தம் பிரதிட்
 டைசெய்து செப்புதற்கரிதாகிய வழிபாடியற்றினன். என்று. (கஉ)

அங்கவனிவ்வகையர்ச்சனை
 பாங்கொடுசெய்யப்பரமனு
 மோங்கிவன்புடனேவிடை
 தாங்கிடவேமுனஞ்சார்ந்தனன்

(இ-4) அவ்விடத்து அச்செம்புகன் இவ்வாறு வழிபாடு இலக்கணத்தோடுசெய்யச்சிவபிரானும் திருவுள்ளத்துதித்தோங்கிய அன்புடன் இடபாருடராய் அவனுக்குக்காட்சிகொடுத்தருளினர் எ-று. (௩௨)

வந்தரன்செம்புகவாவெனச்
சிறுநையன்பாலழைந்தேகிறு
மைநதனைதந்தனைவாழ்த்தியென்
றந்தவிங்கத்தினுளாயினான்.

(இ-4) அவ்வாறெழுந்தருளிவந்து சிவபிரான் அச்செமகனை நோக்கிச்செம்புகா வாவென்று தமதுகிறுவுளத்தித்த அன்புடன் கூவி கிறுபிளனைகளைப்பெற்றும வரதனைக்கொடுத்தும் வாழ்க்கடவாயென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி மீண்டும் அச்சிவலிங்கத்திறுக்கர்த்தருளினார் எ-று. (௩௩)

பின்னைக்கறிக்குளம்பேணிப்
வள்ளறறனைபன்வழங்குவ
முள்ளககளிப்புமீமலோங்கியே
தெள்ளத்தனபாங்கர்சேர்ந்தனன்.

(இ-4) கிறுத்தோண்ட நாயனருடைய பின்னைக்கறிக்கு திருவுளத்தில் இச்சைகூர்ந்த வள்ளலாராகிய சிவபிரான்பின்னைப்பேற்றதரவும்மனக்களிப்புமேலும்மேலும் அதிகரித்து தெளிவடைந்து தனதூக்குச் சென்றான் எ-று. (௩௪)

கல்வியின்மிக்கக்களித்திடுஞ்
செல்வனைப்பெற்றறந்தசெம்புக
னல்லவளக்கெனனவவனியி
ளில்வளாக்'கிறுத்தியிருந்தனன்.

(இ-4) கல்வியில அதிகமாகக்களிகூர்ந்தும் புத்திரனைப் பெற்று அந்தச்செம்புகன் பூவுலகின்கண் இருளையோட்டுந் தீபத்தைப்போன்று இல்லறத்தருமத்தை நடத்திக்கொண்டிருந்தனன் எ-று. (௩௫)

செம்புகன் பூசனைசெய்திடுஞ்
செம்புகவீரனைசேவித்தோ
ரம்புவிமீதரசாளுவா
ரின்பமகவினையின்றென்றான்.

(இ-4) செம்புகன்வழிபட்ட அந்தச்செம்புகேசுரனைத் தொழுதவர்கள் இந்நிலவுலகின்கண் இன்பத்தை விளைக்குட்பின்னைப்பேற்றடைந்து அரசாட்சி புரிவார்கள். என்று சூதபுராணிகா கூறினார் எ-று. (௩௬)

வல்லவன் சந்தானம்பெற்ற சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம், அருட.

நி:யமயப

தருசுநிலை

தொண்டமாறுக்துபபடை சதுணைபோன சருக்கம்.

[illegible][illegible]

வனவேடனடிகலத்திக்குகநாவெந்நவநபசுதாதெவறிசை
 றீனினமாநிலமீனிறோடு, காமாநம்பெலாசசுவடபாலா
 வினகல்லதற்குபிடமுலாபிறததருநாபா, னாமபுமவயனாடு
 முழுதாநசையாண்டுகடலாடாருமவனரிவேத, சினமாருநதி
 றைகொடுப்பவேந்தனுகியிருரொண்டமாடுனாமபேரிசைகொ
 ணடானே.

(இ-பு) காட்டிலவகிக்கும் வேடா(கல)பு திதக் கண்ணப்பராயனா
சுவைபார்த்துத்தந்த இறைசிகசு இச்சித்த எம் தந்தையாராய சிவபிரா
னவீறிருந்தருளும் திருக்காளத்திமலைக்குத் தொகுநிசெழும பூமியைக
கிழித்துக்கொண்டுசெல்லும்பெருமைபொருளை மையாற்றுகு வடக்குத்
திக்கிலும் பசுமலைஎனும் பாவத்தக்குக்கிழக்குத்திசையிலும் கடலுக்கு
மேற்குத்திக்கிலும் மத்தியில உள்ள அனைப்பறவைகளைவிக்கும் வடல
களை யுடைய ராமுருமுமைபுமநானே அரசாட்சிசெய்து கடலாறகுழப்பட்ட
இரணிலவுலகத்துள்ளும் அரகான கூட்டமெல்லாம் கடப்பகடம்பழ ஏன

சக்ராதிபதியாயிருந்த தொண்டமானென்னும் பெயருடையவனாகிய பெரும்புகழுடையவன். எ-று. (உ)

வலியாலும்புகழாலும்வண்மைபாலும்வழங்குமுயர்கொடையாலும்தியினாலும், கலையாலுநதெளிவாலுங்கருணையாலுங்கனிவுமவருதினியோங்கடவினாலும், நிலையாலுமொருவரைப்பொய்யாக்கவாற்றுகிருபரைன்றிருவடியேநெருகுவதைத்துப், பலகாலுநதுதிக்குமுயரன்பணிகப்பாழுமுதுஞ்செங்கோலாறபரிசுக்குகளில.

(இ-பு) வல்லமையினாலும் தோத்தியினாலும் வளப்பதிலாலும் யாவருக்கும் உபயோகிய வளமுதலமைமையினாலும் புத்திநடப்பதிலாலும் சாதகிர உணர்ச்சியினாலும் அறிவு விளக்கத்தினாலும் பூவகாருணணியத்தினாலும் பேரழகினாலும் மேன்மேலும் விருதியாருமவனமையுள்ள சைனனியங்கனில பராக்ரமத்தினாலும்முழுத்தவருத நிலமையினாலும்மற்றொருவரை உவமானமாகக்கூற முடியாத அவ்வரசன் பிவிரின திருவடிநதாமரைகளையே தனத்தயத்திய சாஸுருத்திப்பலகாலமும் தோத்திரம்புரியும்மேலான மெய்யன்புடையவரைப் பூவகாலமுழுதும் தனதுசெங்கோலால அரசாண்டிருங்காலத்தில எ-று. (ங)

அடவின்மிகுமபுகழ் விசுவாவசுவென்றோதுமரசனுயாசுதரங்கசேனைசூழக், கடலுடைந்துவருவதெனவடபானின்றுங்ககனவெனியூழி மொய்ப்பக்கனன்றுவந்து, படருமெறிலுயா தொண்டமானோடாணபலவாகவமாபுரிந்துபாறையெல்லாங், கெடவியற்றிப் பேவலியல்லென்று ஞாலக்கிழைமகொண்டான்புவிடுங்கக்கேதத்தோனே.

(இ-பு) பராக்ரமத்தில்குத்தபுகழையுடைய விசுவாவசுவென்னும் பெயரையுடைய ஓர் அரசனானவன் நாலவகைசேனையும் புடைசூழக்கடலேகரையை உடைத்துக்கொண்டு வருவதுபோன்று வடக்குத்திசையிலிருந்து ஆகாயவெளிமுழுவதும் துளிபடலங்கள் மொய்த்துக்கொள்ளும்படி கோபித்துவந்து விளங்கிய அழகுயானத தொண்டமான் சக்கிரவாத்தியுடன்பலவருஷங்களாக யுகத்துஞ்செய்துநிலவுகமுழுதும் கெடும்படிப் பலவிதமாக அமாபுரிந்து தனது புலப்பலபராக்ரமத்தால்சயிதது உலக அரசாட்சியைக்கைக்கொண்டான் உலகத்துள்ளோரெல்லாம் நடுவரும்படியான இந்தக்குற்றதையுடையவன் எ-று. (ச)

கந்தவிசுவாவசுமாளிலத்தைக்காக்கமன்னுரிமையிழந்துதொண்டமான்வென்னிட்டுத், தந்திபரிதேராடண்டிகையும் விட்டுத்தனியாகிக்கடுங்கானத்தன்னிலெய்திக், கந்தபலாதிகண்மூலமருந்திப்பன்னுக்கழித்ததுமருவிடுகளிற் ககனமாருஞ், சுருதப்பொற்சிகரமணிக்கோயிறன்னிற்சுருதியுமாருக்குரைத்தகூடரைக்கண்டான்,

தொண்டமானுக்குப்படைத்துணைபேரனசருதகம் ௨௫௭

(இ-பு) அவ்வாறுபடையுடன் எதிர்த்துவந்த விசுவாவசுஎன்பவன்நில
வுலகத்தையாண்டுகொண்டிருக்கத்தொண்டமான் சக்கரவர்த்தி முதுகுநாட்
டி. அரசரிமையைப்போகக்கொண்டு யானை குதிரை தேர் சேனை பல்லக்
கு இவைகளைபெல்லா ம்விடவிட்டித்தாம் ஒருவரேயாகிக்கொடிய காட்டி
றசென்றுகிழங்குகள் பழவர்க்கங்கள் வேர்கள் இவைகளைப்பிசித்துப்பலதி
னங்கழித்தக்கொண்டு அங்குதானேவசித்திருக்கும்நாளையில் சுருதிபுரிக்குச்
சென்று ஆகாயத்தை அளவிய அழகமைந்தபொன்னாலாகிய சிகரங்களை
யுடைய இரத்தினங்களழுத்திய திருக்கோயில்வீற்றிருந்தனும்.தேவர்க
ளுக்கு வேதமோதுவித்த வேதபுரீசரென்னும்பரஞ்சுடரைத்தரித்தனர்.

வேறு.

கண்டமானணி கைத்தலத்தெந்தையைத
தொண்டமான்றொழுதான்றுதித்தான்மலாச்
செண்டைமானுந்திரளிளமென்முலை
கொண்டமானையுங்கும்பிட்டிறைஞ்சினுன்.

(இ-பு) அவ்வாறுதரித்த மாணத்தரித்ததிருக்கரத்தையுடைய எம்
துதந்தையாராகிய வேதபுரீசரை அந்தத்தொண்டமான் சக்கரவர்த்தியான
வர் வணங்கித்ததித்து பூச்செண்டையொத்துத்திரண்டிருக்கும் இளமைதங்
கிய மிருதுவான தனங்களைப்படைத்த இளமுலைநாயகியாரையும்கைகூப்பி
த்துதித்தனர். எ-று. (சு)

எண்ணினுனிந்தவிசனைப்பூசனை
பண்ணிநாளும்பயில்வதிவணை
நண்ணினாகுகனார்நதிதோய்ந்துமுக்
கண்ணினுஞ்செழுத்தைக்கருதினான்.

(இ-பு) அவ்வாறுதுதித்தபின் நாம் இங்குதானே இந்தவேதபுரீசரை
ப்பூசித்த எந்நாளும்வசிப்போம் என்று கிணத்துக குகநதியையடைந்துகீ
ராடித்திரிந்தேத்திரதாரியாகிய சிவபிரானது திருவைந்தெழுத்தைத்தியானி
த்தார். எ-று. (எ)

மெய்யினிற்றிருவெண்ணீறணிந்தனன்
செய்யும்பூசைத்திரவியங்கொண்டன
னையன்றாளினுமம்பிகைதாளினுந்
துய்யபூசனைசெய்துதுதித்தனன்.

(இ - பு.) தமது உடம்புமுழுதும் திருவெண்ணீற்தரித்துக்கொண்டு
தாம் செய்யத்தொடங்கும் சிவபூசைக்குவேண்டியபூசாதிரவியங்களைச்சே
கரித்துக்கொண்டு வேதபுரீசர்திருவடிகளிலும் இளமுலைநாயகியார் திருவடி
களிலும் தூய்மையாகிய வழிபாடுபுரிந்து துதித்தனர். எ-று. (அ)

வைகலுமிவ்வழியினிழ்ச்சனை
செய்யுநாள்பலசென்றபின்னெந்தையார்
கைகளிழ்கலைமான்மழுகாட்டியே
மைவிழிப்பரைமாதொடுநோனறினார்.

(இ-பு.) தினந்தோறும் தவறாது இந்தப்படி வழிபாடுசெய்யும் நாள் க
ள் பலசென்றபின்பு எமதுதந்தையாராகிய அவ்வேதபுரீசர் தமதுதிருக்கரங்
களில் மானமழவிளங்கும்படி மைதோயந்த வழிகளையுடைய இளமுலைநா
யகியாரோடுவெ காட்சித்தந்தருளினா, எ-று. (க)

கண்டுநெஞ்சுக்கவலைகளைப் பகினான்
புண்டரீகப்பொலனசரண்போதறினான்
பண்டுநீங்கியபாருரிமைகையிற
கொண்டபோலுமுளத்தினிறகொண்டனன்.

(இ-பு.) அவ்வாறு தரிசனங்கொடுத்தருளப் பாராதுதமதுமனதின் க
ணிருந்த துயரங்களைல்லாமலீங்கித் தாமரைமலர்போன்ற அழகிய திருவடி-
களைவந்தித்து முனபுரீவழிப்போன உலக அரசாட்சி மீண்டும் தீங்கையிற்
கிடைத்ததுபோலவும் மனதிற்கருதினார், எ-று. (க)

ஏத்தினுன்பலகாரிருங்குவிளநா
சாத்தினுன்மலாத்தாளிறமயியனைக்
காத்தளிப்பையெனக்களித்தானந்தக்
கூத்தனாகியதனைக்குறிக்கின்றான்.

(இ-பு.) பலதரமும் துதித்து உயர்த்தயில்வங்களைத் தாமரைமலர்
போன்ற வேதபுரீசர்திருவடிகளில் அருச்சித்து அடியேனைக்காத்தருள வே
ண்டுமென்று மனங்களிதது ஆனந்தக்கூத்தனடையவராய் இவ்வாறு கூறுகி
ன்றார் தொண்டமானானவா எ-று. (க)

ஏழையோருக்கிரங்குங்கடவுளை
சூழுகதுன்பந்தொடைக்கின்றதெய்வரீ
யாமூநெஞ்சினராகுங்கலியரை
வாழும்வண்ணம்வரந்தருநாதரீ.

(இ-பு.) ஏழைகளுக்குத் திருவுள்ளமிரங்கிக் கருணைபுரியும்கடவுள்
ரீரே உயிர்களுக்குநேர்ந்த துயரத்தைப்போக்குந் தெய்வமும்ரீரே வறு
மையினால் மனமயங்கும்வறியரை உயர்த்தசெல்வத்தைப்பெற்று வாழும்
படிக்கு வரங்கொடுத்தருளும் தலைவரும்ரீரே. எ-று. (க)

அடையலார்கையினுலடிபட்டுநா
னுடையநாடுமுரிமையுஞ்சேனையாங்
கடலுந்தோற்றுக்கலங்கியிக்கானிடைப்
படருமென்றன்பயந்தவிரத்தாளுவாய்.

தொண்டமானாகுப்படைத்துணைபோன சருக்கம். உருகு

(இ-பு) பகைவாகள் கையினால் யுத்தத்தில் அடிப்பட்டு நானுடைத் தாயிருந்த நாமும் அதனதுரிமையும் சேனாசமுத்திரமும் ஆகிய இவைகளைத் தோற்று அதனால் மனக்கலகமடைந்து இந்தக்காட்டினிடத்து வசித் திருக்கும் என்னுடைய பயததைக்கிப் பாதுகாத்தருள்வீர் எ-று. (கக)

என்றுதொண்டமானோதியவெல்லையி

லனறுவேதமகிழநின்றடிய

துன்றுவாசடையானருணேடிட

மன்றன்மாலேனுக்குவழங்குவான்.

(இ-பு) என்று தொண்டமான்சகாவாததிசூறியதருணத்தில் அக்கா லத்து வேதங்ககண்டு மகிழும்படி அவைகளுக்கெதிரில் வீரதாண்டவம் புரிந்த நெருக்கமாய் நீண்டிருக்கும் சடையையுடைய அவ்வேதபுரிசருக் குக் கிருபைசுரந்து வாசனைகமழும் மலாமாலையையுடைய தொண்டமான் சக்ரவாத்திககு இவ்வாறு திருவாய்மலாந்தருளுகின்றார் எ-று. (கச)

வேறு.

வேந்தநீபுரிந்தபுனைசவியநதனம்போருக்கேற்ற

வூர்நதிமிரதவகைமமாவொண்பரிபதாதிகோடி.

சேர்நதிடததருவன்கொண்டுசென்றமாசெய்துவென்று

பாநதண்மேற்கிடநதஞாலமுழுவதும்பரிப்பையென்றான்.

(இ-பு) ஓ அரசனே நீ செய்த வழிபாட்டிற்கு வியப்படைந்தோம் இனியுத்தஞ்செய்யத்தக்கதாய் ஏறிச்செல்லும் இரதமும் யானையும் ஒள்ளி ய குதிரையும் அனைஞ்சேனைகளையும் சேர்த்துத்தருகின்றோம் அதுகளை ப்பெற்றுக்கொண்டுபோய் அவ்வரசனுடன் போர்புரிந்து வெற்றியடைந் து ஆதிசேடன் கிரகிலிருக்கும் இந்த நிலவுலகமுழுவதையும் நீரே அரசா ட்சி புரிவாயென்று திருவாய்மலாந்தருளும் எ-று. (கரு)

உமைக்கொருநாதனீவ்வாறுரைத்தவழுவந்தேயுள்ளச்

சமைக்கொருவழுவாய் தின்றதராபதியிதனைச்சொன்னா

னிமைக்கொருகோடி கோடியேகினைவிடுததென்னாகங் [ன்

குமைக்குமேயவன்பால்வெம்போர்க்குமோசெய்யவென்று

(இ-பு.) உமாபதியாகிய அவ்வேதபுரிசர் இவ்வாறுதிருவாய்மலாந்த ருளும் மகிழ்ந்து மீண்டும் மனதின்கணுள்ள பொறுமையையே ஒருவழி வமாகப்பெற்றுநின்ற அத்தொண்டமான் சக்ரவர்த்தியானவர் இவ்வாறுக றினர் இமையேந்திற்குள் கோடிகோடியாக அமபுகளைவிட்டு எனது சரி ரத்தைவாட்டுவானே அவனுடன் கொடியயுத்தம்புரியஎன்னுல்முடியுமோ என்றார். எ-று. (கசு)

வெருவியிவ்வாறுவேந்தன்விளம்பலுங்கருணைபூத்தே
யரிவையோர்பாகமபெற்றவாதினெம்பெருமானேது
மிருவரையணையதோளாயென்னருள்பெற்றவுன்னை
யொருவரால்வெல்லலாமோயுயர்த்துவலியுன்பாலே.

(இ-பு.) பயங்கொண்டு இவ்விதமாக அரசன்கூறக்கருணைகூர்ந்து
உமாதேவியை ஓர்பாகத்துடைய அவ்வேதபுரீசராகிய எமதிறைவர் திரு
வாய்மலர்ந்தருளுகின்றாரா இரண்டிமலைகள்போலும் புயங்கணையுடையவனே
எமது திருவருள்பெற்ற வுன்னை யாவராலுமவெல்லக்கூடுமோகூடாது அது
வன்றி உன்னிடத்தமுன்னிலும் இப்போதுவன்மை அதிகரித்தது. எ-று

ஆயினுமுள்ள துற்றதச்சமாதலினற்போர்க்குக்
காயிருங்குநீர்கள் வீசங்கனகநல்வளையக்கோட்டு
மாயிருந்திதானும்வருவனீசேனை யோமும்

போயருமபோசெய்தந்தப்பொருதலற்செகுத்தியென்றான்.

(இ-பு.) ஆனபோதிலும் உன்மனதில் அச்சமிருக்கின்றது ஆதலினால்
சமருக்கு பிரகாசிக்கும்பெரிய கிரணங்களை வீசிக்கொண்டிருக்கும் பொன்
னாலாகிய சிறந்தவளையங்களணிந்துள்ள கொம்புகளையுடையமிகமகத்தவம்
பொருந்திய நந்திதேவர்படைத்துணைவருவார் அதற்குமுன்பாக நீயாம்கொ
டுத்த சதூரங்கசேனைகளோடும் சென்று அரியயுத்தம் புரிந்துபகைவனைக்
கொன்றுவிடு என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். எ-று. (கஅ)

மீட்டுமீதுரைத்தானெஞ்சில்மேவியவைவமுண்டேற்
காட்டுவன்கரிசீசென்றுகாணுதிநந்திதானும்
கீட்டிசைநோக்கிநின்றலென்னலுங்கிளரொளிப்பூண்
வாட்டிமல்வேந்தன்றானுமனத்துறுமச்சந்திரநதான்.

(இ-பு) மீளவும் இவ்வாறு திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றாராயாங்கூறிய
தில் உன்மனதிற்கந்தேகமிருக்குமாயின் நாம்சாட்சி காட்டுகின்றோம்
அந்தப்படி நீபோய்ப்பா அந்தநந்திதேவன் கீழ்த்திசைநோக்கியிருக்கின்றார்
என்று திருவாய்மலர்ந்தருளியவுடன் மிக்க ஒளியையுடைய ஆபரணங்களை
பணிந்த வான்வித்தையில் வன்மைபெற்ற அத்தொண்டமாந்சக்ரவர்த்தி
அப்படியேபோய்மேற்குமுகமாயிருந்த நந்திதேவர்கீழ்த்திசைக்காய்த்திரும்
பியிருப்பதைக்கண்டுதம்மனதின் கணுண்டாயிருந்தபயம்பீங்கினார். எ-று.

ஆங்கதற்கிசைந்துதொண்டமானரனடியிற்றழுத்
தீங்கதுநந்திதன்னைச் சேனைநாயகனாய்ச்செய்து
பாங்குறுங்கணங்களெல்லாம்பரிகரிதேராளாக்கி
வீங்கியதிரடோள்வேந்தைவினைசமார்க்கேகவேன்றான்.

(இ-பு) அவ்வாறு சிவபிரான் திருவாய்மலர்ந்த தனுக்கு மனமிசை
ந்த அத்தொண்டமாந்சக்ரவர்த்தியானவர் அச்சிவபிரானதுதிருவடிகளில்

தொண்டமானுக்குப்படைத்துணைபோன சருக்கம். உசாக

வணங்குற்றமற்றநந்திதேவரைச் சேனாபதியாகச்செய்து பண்பமைந்த
மற்றைச்சிவகணங்களையெல்லாம் குதிரைகளாகவும் யானைகளாகவும் தேர்
களாகவும்சேனைகளாகவும் செய்து கொடுத்து விம்மிதங்கொண்டிருக்கும்
திரண்ட புயங்களையுடைய அத்தொண்டமான்சக்ரவர்த்தியை விளையப்
போகும்புத்தத்திற்குச்செல் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளிநூர் சிவபிரான்.

கந்தமென்மலராலீசன்கழுவினைப்பூசைசெய்து
நந்திகீழ்த்திசையைநோக்கிநன்குறவிறுப்பக்கண்டு
புந்தியுண்மகிழ்ந்துவெள்ளைப்புரவிமேலேறிச்சேனை
யெந்திரங்கரிமாசகுழுவிறைவனுமெய்தினே.

(இ-பு) வாசனைமழும் மெல்லியமலர்களால் சிவபிரான் திருவடி.
களைப்பூசித்து நந்திதேவர்கீழ்க்குத்திருநோக்கி நன்மையுடன் வீற்றிருப்ப
தைப்பார்த்துத் தன்புத்தியில் மிகக்களித்து வெள்ளைக்குதிரைமீதேறிக்
கொண்டு சேனைகளும் தேர்களும் யானைகளும் குதிரைகளும் தம்மைச்சு
ழ்ந்துவரும்படி. அத்தொண்டமான்சக்ரவர்த்திடானவர் சென்றார் என்று,
ஏ-அசை.

(உச)

போர்ப்பறைமுழக்குமவீரர்பொற்புயங்கொட்டுமர்ப்பும்
பார்ப்பொறைசகட்டிறேன்றுமபருமிதத்தொலியுநாலவா
யாப்புறுமோதைதானுமண்டகோளதைத்தாக்கக்
காற்பலகொடிகளெல்லாங்கருமுகின்மீதுமோத.

(இ-பு.) புத்தப்பறையின் முழக்கமும் சேனாவீரர்கள்தங்கள் ஆழகிய
புயங்களைக்கொட்டும் ஓசையும் பூமிக்குப்பெருத்த பாரமாகவரும் இரதங்
களிலுண்டாகும் விசேஷகோஷடமும் யானைகள் ஆரவாரிக்கும் ஒலியும்
ஆகிய இவைகள் அண்டகோளத்தைமுட்டவும் கால்களையுடைய பலவிதக
கொடிகளெல்லாம் மேகமண்டலத்தளவும் ஒங்கி அம்மேகங்களின்மீது
மோதவும். ஏ-று,

(உஉ)

பாரெழுந்துசுவாணப்பரப்பெலாம்போர்ப்பப்பாய்மாத்
தேரெலாஞ்சிகரக்கோடிச்செழுங்கதிர்க்கிரணம்வீசக்
காரெழுந்துலவல்போன்றகரிமதச்சேறுபாயத்
தாரெழுப்புயததுவீரர்தடக்கைவாளவிதிர்ப்பச்சென்ற.

(இ - பு.) பூமியிலிருந்துண்டாகும் தாளிகள் ஆகாயப்பரப்பெங்கு
முடவும் பாய்ந்துசெல்லும் வேகத்தையுடைய குதிரைகள்பூட்டிய இரதங்
களின் அளவிறந்தசிகரங்களெல்லாம் செழுமைபாகிய சூரியனதுகிரணங்
கள்வீசவும் மேகங்களே உருவெடுத்துவந்து உலாவுதல்போன்ற யானைகள்
மதச்சுத்தால் பூமியெங்குஞ்சேறாகவும் செல்லவும் மலர்மாலையணிந்த புய
ங்களையுடைய சேனாவீரர்கள் தங்களது விசாலமான கைகளில் வாளாயு
தங்களை வீசிச்செல்லவும் சேனாசமுத்திரம் சென்றது. ஏ-று,

(உஊ)

வேறு.

இப்பரிசுசென்றுவிசுவாவசுவிருக்கு
மொப்பரியமாநகரினெல்லையினிலுற்று
னப்பொழுதுமற்றவனரிநதுசினமாகி
மெய்ப்பெரியசேனையொடுமவநதமர்வினீத்தான்.

(இ - பு) இவ்வண்ணம்போய் விசுவாவசு என்பவன் வசித்திருக்கும்
ஒப்புரைத்தற்கரிதான பெரியநகரத்தின் எல்லையைஅடைந்தான் அக்கால
யில் அவ்விசுவாவசு என்பவன் இதனைவுணர்ந்துதனது பெரியசேனையோ
டுமேவந்து யுத்தஞ்செய்தனன். எ-று. (உச)

தேரினர்களோடுவருதேரினர்களோடுறார்
சாரினிகர்யானையொடுகைமலையெதிராத
வார்பரியரோடுபரிமன்னவரெதிராததார்
வீரரொடுவீராகளுமேவியமர்செய்தார்

(இ-பு) தேர்க்காரரோடு எதிரில்வருகின்ற தேர்க்காரர்களெதிர்த்த
தார்கள் மேகங்களைப்போன்ற யானைச் சேனைகளோடு யானைச் சேனைக
ளெதிர்த்தன நீண்ட சூதிரைவீரர்களோடு சூதிரையையுடைய அரசாச
னெதிர்த்தார்கள் சேனாவீரர்களோடு சேனாவீரர்கள்கலந்து யுத்தம் புரிந்த
னார்கள். எ-று. (உரு)

தேர்கள்பலகோடியுழிகின்றதுசிதைந்தே
கார்கள்பலவீழ்ந்ததெனவேகடிகள்வீழ்ந்த
தார்களபயிரோளவயவர்தங்களுடவிறசெந
நீர்களவழுவேபுவியில்வீழ்ந்துடனெறிப்பார்.

(இ-பு) தேர்கள்அனேகங்கோடியுடைப்பட்டழிகின்றன பலமேகங்
கள் விழுந்துகிடப்பதைப்போன்று யானைகள் வீழ்ந்திறந்தன மலைகளணி
ந்த தோள்களையுடைய சேனாவீரர்களது சரீரத்தில் உதிரங்களெல்லாம
ஒழுகிவிட்டதால் பொத்தென்று நிலத்தில் வீழ்ந்து உடமபைநெறித்துக்
கொள்ளுவார்கள். எ-று. (உச)

கரங்களறுகின்றபலகால்களறுகின்ற
சிரங்களறுகின்றபலசெம்புனைச்சொரிந்தே
வரங்களறுகின்றபலவோடியுயிர்கொண்டு
புரங்களுறுகின்றபலபோரினிலெதிர்த்தே.

(இ பு.) கைகளறுந்துபோயினபலர்க்கு கால்களறுணிந்துபோயி
னபலர்க்கு தலைகள்தெறித்துப்போயினபலர்க்கு உதிரம் ஒழிகிகொண்டி
ருக்க மார்புடைந்துபோயினபலர்க்கு யுத்தத்தில் எதிர்த்தகிற்கமாட்டாம
ல் உயிர்த்தப்பித்துக்கொண்டெங்களுப்போய்ச்சேர்த்தவர்கள் பலர். எ-று.

வேறு.

உலைகளுமுட ல்களுந்தறிந்தகுப்பையின்
மலையினமேனிணங்களை மாந்திப்பேய்க்கண
நிலவியபூத முங்குடிநீடுவ
பலபலகவந்தமும்பாரினுடின.

(இ-பு.) இவ்வாறு அறுபட்டலைகளும் உடல்களும் ஆகிய குப்பை யினாலுயர்ந்த மலைகளின்மீதுள்ள நிணங்களைப்பிடித்துப்போயக் கூட்டங் களும் அவ்விடத்துசுஞ்சரிக்கும் பூதக்கூட்டங்களும் ஒன்றுகூடிக் கூத் தாழிகொண்டிருத்தன அதுவல்லாமல்பலபலவிதமான உடற்குறைகளும் நிலத்தின்மீதுருந்து கூத்தாழிகொண்டிருத்தன. எ-று. (உஅ)

உதிர்நீர்வெள்ளமாங்கோடுமாற்றிடைக்
கதிர்மணிதேவாகளுங்கையிலாணையுங்
குதிரையுங்காம்பறுகுடையுங்கொண்டுசென்
றதிர்கடற்புனலையுமருணமாக்கின.

(இ-பு.) அங்கு ஒழுகுகொண்டிருக்கும் இரத்த நீர் வெள்ளமாகிய ஆ றுனது தன்னிடத்து ஒளிவீசும் இரத்தினங்களழுத்திய தேர்களையும் துதிக் கையறுபட்ட யானைகளையும் குதிரைகளையும் காம்பறுந்த குடைகளையும் அடித்துக்கொண்டுபோய் அதிரதலையுடைய சமுத்திர சலததையும் செந்நி றமாக்கின எ-று. (உக)

மறையுணர்ந்தேத்திடமன் றுளாடிய
விறையவனருளிணவியன்றபோரினி
னிறைமதித்தொண்டமானெ னுசுகந்தனன்
குறைவிசுவாவசுவுள ததிறகொள்ளவே

(இ-பு.) வேதங்கள் தம்முடைய தன்மையைத்தெளிந்துஎதிரினின்று துதிகக அம்பலத்தில் வீரநடனம்செய்தருளிய வேதபுரிசரது திருவருளின ல் நடந்தயுத்தத்தில் பூரணஅறிவையுடைய தொண்டமானானவர் தம்மன தில் முன்னிருந்த குறைகளையெல்லாம் விசுவாவசு என்பவன் கைக்கொள் ள தாம் மனங்களித்தனர் எ-று. (க௦)

தன்படையழிந்ததுநோக்கித்தாழ்கிலா
விற்படையாவிசுவாவசென்பவன்
வன்படைகொண்டுபோர்மன்னினுரை
னன்படையாதவர்க்கடலுண்டாகுமோ.

(இ-பு.) தன்னுடைய படைகளெல்லாம் அழிந்துபோனதைப்பார்த் து மனந்தளராத சந்துஷ்டியடையாத அவ்விசுவாவசு என்பவன்பின்னும்

வலிய ஆபுதங்களைக்கொண்டு யுத்தம்புரிந்தான் சிவபிரானிடத்து அன்பு.
ல்லாதவர்க்கு எவ்வித ஆபுதமிருக்கிலும் வண்மையுண்டாகுமோ எ-று.

கண்டனன் தொண்டமான் கையில் வாட்படை

கொண்டனன் விதிர் ததனன் கொற்றமோங்கியே

துண்டமுள்ளத்திடைத்தோன்றியேயமர்

மண்டினனமரமுறுக்கக்கொள்ளவே.

(இ-பு) அவ்வாறு விசுவாவசு என்பவன் தன் கையில் வாயுதத்தை
எடுத்துச்சுழற்றத் தொண்டமான் சக்ரவாத்திகண்டு தன் மனதில் துணிவுண்
டாகித்தேவர்களும் அச்சங்கொள்ளும்படி யுத்தம்புரிந்தனர் எ-று. (௩௨)

வேறு.

கள்ளுறு பொற்கடுக்கையணிகடவுண்மலரடிபிணையை

யுள்ளுறவைத்தினிதேத்தியுயர் தொண்டமான் கரத்தின்

வள்ளுறு வாளால் விசுவாவசுவின் மணிமுடித்தலையைத்

துள்ளுறவீழ்த்தினன மர் சொரிந்தனர் பொற்பூமாரி.

(இ-பு) தேன்பொருந்திய அழகிய கொன்றைமாலையை அணிந்த சிவ
பிரான் தாமரைமலர்போன்ற இரண்டு திருவடிகளை மனதின் கணதரித்து
இனிமையுடன் துதித்து உயர்ந்த தொண்டமானானவர் தமது கரத்தில்
தாங்கிய கடர்மையுள்ளவாளாயுதத்தால் விசுவாவசு என்பவனது இரத்தின
கிரீடம் அணிந்த சிரசைத்தள்ளும்படி வெட்டிவிழுத்தினர் உடனே தே
வர்கள் பொன்னாலாகிய மலர்களை மாரிபோலச் சொரிந்தார்கள் எ-று.

சென்னியறும்போதினொளிதிகழ்மேனிக்கந்தருவன்

பொன்னுருவமாய்விசும்பிற்பொலிந்தினைப்புகல்கின்ற

னென்னுருவமெனக்களித்தேயிரும்புனிதமாக்கினைநின்

மன்னுரிமைகைக்கொண்வொழ்தியெனவுரைத்தனனூல்.

(இ-பு) இவ்வாறு விசுவாவசுவின் சிரம் அறும்பொழுது அவ்விசுவா
வசு உடலினின்றும் ஒளிவிளங்கிய சரீரத்தையுடைய ஒருகந்தருவின் பொ
ன்மயமான சரீரத்தோடு ஆகாயத்தில் நின்று இவ்வாறு சொல்லுகின்றான்
என்னுடைய சுய உருவத்தை எனக்குக்கொடுத்து என்னைபரிசுத்தஞ்கிணு
ய் ஆதலினால் இனிமேல் உனது அரசுரிமையை நீயேகைக்கொண்டு வாழ்
ந்திருக்கக்கடவாயென்று கூறினன் எ-று. (௩௪)

ஆங்கவனீதுரைப்பமன்னனதிசயித்தேயுறநோக்கி

போங்குமெழிற்பொன்னுருவமுடையாய்நீயாரென்றான்.

மேங்கமழுநறுந்தாமத்திறலோயான்கந்தருவ

னீங்கடைந்தசெயல்கேட்டியென்றவனுமினசத்தனனூல்.

(இ-பு) அவ்விசுவாவசு இவ்வாறு கூறக்கேட்டதொண்டமா ன்சகர வர்த்தி அதிசயித்தது அவனைஉற்றுப்பார்த்தது அழகுமிருந்தபொன்போல உருமுடையவனே நீயாரென்று கேட்டனா வாசனைகமழும் நல்லமலாமா லையையுடைய அரசே நான்கந்தருவன் இங்குவந்தசெய்கையைக் கேளு என்று அவன் சொல்லத்தொடங்கினான் எ-று. (௧௫)

வான் வர்கோனிடத்தினிலயான்மருவுநப பிசுசமிதுன
கானவமுதினைப்பாடிப்பயிலவேனக்காலையினிற்
மேனலாகற்பகநறுந்தாராதேவரிறையவனாங்க
னீனமுறுமெலையிலெறகிச்சையொன்றங்கெய்தியதே,

(இ-பு) இங்கிரனிடத்தயானிருந்த நரம்புகள்சோந்த வீணையினி டத்துவினையும் அமுதம்போன்ற இசையைப்பாடிக்கொண்டிருப்பேன் அநநாளில தேன்றுளிருகூங் கற்பகமலாமாலையணிந்த வானவர்க்கிறைவ னாகிய அவவிந்திரன் அவ்விடத்திலலாதகாலத்து எனக்கு ஓர் இச்சை விளைந்தது, எ-று (௧௬)

உம்பர்நொழுதேத்தவவனுறையுமபொன்னுதனத்தி
லின்பமுறயானிருந்தேயிறையுரைக்குமபடி வாளா
வமபுபலவுரைத்தனனவ்வாய்ப்புருக்தனுமடைநது
தம்பெருமையிசுழந்துபலசாற்றியதுங்கேட்டனனாலு,

(இ-பு) தேவர்களவணங்கித்ததிகக அவவிந்திரன் வீற்றிருக்கும் பொன்னாலாகிய சிவகாசனத்தில் இன்பத்துடன் நான்ஏறி உட்கார்ந்து அவ்விந்திரன்சொல்வதுபோலவீணைவமபுவார்த்தைகள் பலபலபேசினே ன் அத்தருணத்துஇந்திரனும்வந்த தனதுபெருமையையிசுழந்து பலவாறு யான் கூறியதைக்கேட்டனன், எ-று (௧௭)

கண்மொளசுதிறசினங்கூர நதுககன வேந்தெனையழைத்தே
யண்டருலகாண்டதுநீயமையுமினிப்புவிசாரநது
வண் றிறையுமலாலங்கன்மன்னாகிலிலக்கிழுமை [ல்.

கொண்டிடுமென்மெனதுவினைக்கொடுமையினாற்சபித்தனனா

(இ-பு) இவ்வாறுயானிருந்ததைப்பார்த்து அவ்விந்திரன் தன்மனதில் கோபங்கொண்டு என்னை அருகில் அழைத்தது நீவிண்ணுலகாண்டதுபோ தும் இனிமேலமண்ணுலகையடைந்து வனடிகள்வசிக்கும் மலாமாலையையுடைய அரசனாகப் பூவுரிமையைக்கொண்டிடக் கடவாயென்று எனது தீவினைப்பகுதியின் கெடுதியி னாற்சபித்தனன் எ-று. ஆல்-அசை, (௧௮)

ஆயவைவேட்டுநொநொநதேயன்னவனபொற்பதம்பணிந்து
தீயவிவைதீரநதிநொன்செப்புதியென்றிரந்திடலுந்
துயமறைப்புததானைக்கொழுநவனுக்காய்ப்பட்டு
நேயமுடையவன்சாகயானீங்குமெனவுரைத்தனனாலு.

(இ - பு.) அவ்வாறுசுபித்ததுகேட்டு மனம்வருந்தி அவ்வீர்திரனது அழகியபாதங்களில்வணங்கி கொடிய தாகியஇச்சாபம் நீவாரணமாகும் நாளைச்சொல்லவேண்டுமென்று குறையிரக்கவும் தூய்மையான வேதபுரிஸவாரணவணங்கி அவருக்கடியவராகி மெய்யன்புள்ள ஒருவரதுகையினால் இச்சாபம்நிவாரணமாகுமென்று கூறினன். எ-று. (நக)

அப்பரிசேயான்புவியிலரசாகித்திசைமுழுது
மெப்பகையுருதொலைத்திரதவிருநிலததையினிதாண்டே
னெப்பரியசிவன்கருணையுடையவனீபதனான
கைப்படைபெனமெயப்படலுங்கடுஞ்சாபந்தொலைத்ததுவே.

(இ - பு.) அவ்வண்ணமேதான் இந்நிலவுலகத்தில அரசனாகித்திருக்க
ளெல்லாவற்றிலும் எவவிதப்பகையையும் ஒழித்து இஃதபபெரியவுலகத
தை இனிதாக ஆண்டிருந்தேன் நீா ஒப்பற்ற அசுமியபிரான்திருவருளைப்
பெற்றவராகையால் உமதுகையிலுள்ளபடையானதுஎனதுசரீரத்திற்பட்ட
மாதிரத்தில் கடியதாகிய அந்தச்சாபம் தொலைத்துய்ட்டது. எ-று. (சு)

வேறு.

என்றுகந்தருவன சொல்லியிரையவருலகஞ்சாரந்தா
ன்னுநானமஹகனோதுநாயகனமகிமைமென்று
வென்றிகொளவேந்தனுள்ளம்மியந்துகன்னகரின்மேலிப்
பொன்றிகழ்ம்குடஞ்சூடிப்புவனியைப்புரநதான்மாதோ.

(இ-பு.) இவ்வாறு எனது பூவசரித்திரமென்று கந்தருவன்கூறித்
தேவலோகஞ்சேர்ந்தன் நான்குவேதங்களைத் தேவர்களுக்கோதுவித்தரு
ளிய வேதபுரிசாமகிமை நல்லதென்றுவெற்றியடைந்த அத்தொண்டமான்
சுக்ரவர்த்தி மனங்களிடூர்த்து தமதுருக்குச்சென்றுபொன்னுல்லினங்குங்
கிரீடந்தரித்துக்கொண்டு இந்நிலவுலகத்தை அரசாண்டிவந்தாரா. எ-று.
மாத, ஓ-அசை- (சக)

அமைச்சரைநகரில்வைத்தவ்வாரணபுரத்தைச்சார்ந்தே
யிமைக்குமின்மணிகளாலுமிருங்குவிசத்தினாலுஞ்
சமைத்தனன்கிரகோடிதடமதிண்மண்டபங்க
ளமைத்தனன்வாகுதியணிமணிகரமவிதி.

(இ-பு) தமதுகரத்தில் மந்திரிகளைவைத்துத்தாம் அச்சுருகிபுரிகு
வந்து பிரகாசிக்கும் ஒளியையுடைய இரத்தினங்களினாலும் பெரிய வயிர
ங்களினாலும் அனேககிரங்கையுடையவிசாலமாகிய மதிங்களும் மண்டப
ங்களுங் கட்டினா வாகனங்கள் முதலியவும் அழகிய இரத்தினமயமான
நகரங்களையும் வீதிகளையும் அமைத்தாரா எ-று. (சஉ)

தொண்டமாணுக்குப்படைத்துணைபோன சருக்கம். உசுரு

வருமயனங்களாதிமாநங்கடி ருவிழாவு
மிருமதிதோறும்பஞ்சபருவத்துக்கெழுஞ்சிறப்புந்
தருந்தினமாறுகாலபூசையுநதாழ்வுறாமன்
மருவுதுமாலேவேதனடத்தியேவாழ்ந்தான்மாதோ.

(இ-பு) வருடந்தோறும் வருகின்ற அயனங்களிலும் மாதங்கள்தோறும் திருவிழாவும் அம்மாதங்கள்தோறும் பஞ்சபாவகாலங்களுக்கருகிய சிறப்புகளும் காள்தோறும் ஆறுகாலபூசையும் இவைகளுக்கெல்லாம் ஓர் தாழ்வு வராமல் வாசனைகமழும் மலர்மாலையுடைய அத்தொண்டமான் சக்ரவர்த்தி டைதிககொண்டு வாழ்ந்திருந்தனர் எ-று. மாத-ஓ-அசை. (சாங்)

நந்தவனங்களசெய்துநறுமலர்த்தொடையல்பண்ணி
யிருதுருடியவெம்மண்ணாகிசையுறப்புனைநதுமபோற்றக்
கந்தரங்குறுநதமுக்கட்கடவுண்மனனவன்முன்பெய்தி
மைந்தகின்மனததிவிறவணமையைக்கேட்டியென்றான்.

(இ-பு) நந்தவனங்கள் ஏற்படுத்தி அதிற் புட்புகும் நல்ல மலர்களால் மாலேகள் கொத்து சந்திரசடாதராகிய எமதிநைவரான வேதபுரி சாக்கியைய அணிந்து வணங்கிவரக் கண்டங்குறுதத திரிநேத்திரதாரியாகிய அவ்வேதபுரிசர் அத்தொண்டமான் சக்ரவர்த்திககெதிரிற் காட்சியளித்து மைந்தனே உன்மனதில நினத்தவரத்தைக்கேளென்று திருவாய்மலர்ந்த ருளினர் எ-று. (சச)

கேட்டலுழுவந்துமன் னன்கிரியெனமிழற்றுமின்சொல்
வாட்டடங்கண்ணிபங்கமகரமாமதிமுன்பக்கத
நீட்டுபஞ்சமியைநதென்னவிசைத்திருநதிருவிழாவாய்
நாட்டுவெள்விடையூந்திநதநகர்வலம்வரனீவேண்டும்.

(இ-பு) அவ்வாறுவேதபுரிசர் திருவாய்மலர்ந்தருளிக்கேட்க அத்தொண்டமான் சக்ரவர்த்தி கிரியைப்போன்று வசனிகும் இளியசொற்சுனையுடைய வாள்போன்று விசாலித்தகண்வாய்ந்த இளமுலைநாயகியாராகரே மகததாகிய தைமாதம்பூர்வபட்சம் பஞ்சமிதிதியினன்றைக்கு ஐந்தாந்திருவிழாவாகவும் அன்றையதினம் நிலேபெறடைந்த வெண்ணிறமுள்ள இடபாருடராய் இந்தநகரைத்தேவரீர் வலமவரல்வேண்டும் எ-று. (சரு)

அததினமென்னதாகவருளசெயவேண்டுமென்ன
முத்தனைவழுத்தவன்னென்முகமலர்ந்தருள்வானென்று
முத்தராயனததிவற்றவயர்மகரங்கடோறுஞ்
சுத்தபஞ்சமியேறுர்ந்துதோன்யிற்கருள்வமென்றான்.

௨௬௮ திருவோத்தூர்ப் புராணம்.

(இ-பு) அன்றையத்தினம் உறசவம் என்னுடையதாகவும் இருக்கக் கருணை புரியவேண்டும் என்று அவ்வேதபுரீசரைத் துதிக்க அவ்வேதபுரீசர் முதிருமுகமலர்ச்சியுடன் திருவாய் மலர்ந்தருளுந்நீரூர் எந்நாளிலும் உத்தராயனகாலத்தில் வரும் உயாவாகிய தைமாதங்கள் தோறும் பூரவபட்ச பஞ்சமிதிதியில இடபவாகனஞ்ஞடராய்க்காடகுகொடுத்து உனக்குக்கிருபை புரிவோ மென்றோ ஂ-று. (௪௬)

என்றிவையுபுகள மெமமண்ணவினிங்கததுட்கரப்பவேந்தன
மன்றமாக முலைவாழ்த்திவணங்கியானைத்வெள்ளை

துனறிடக்கண்களுள்ள ததுரிசகன்றுலகையாண்டே

பொன்றிகழ்சிவலோகத்தின்பொருந்திவீற்றிருநதானையாதோ

(இ-பு.) என்று இவ்வாறு எமதிறைவராகிய வேதபுரீசர் திருவாய் மலர்ந்தருளி அச்சிவலிங்கத்திற கரந்தருள அததொண்டமான்சக்ரவர்த்தி வாசனைமமும் அச்சிவபிரான் திருவடிவனைதுதித்து வந்தித்துகண்களில் ஆனந்தவெள்ளைப் பெருகத்தமதிதயத்திருந்த துயரங்களைங்கப்பெற்று இந்நிலவுலகத்தை நெடுங்காலம் அரசாண்டிருந்து பிறகு அழகுவிளங்கும் சிவலோகத்தடைந்து அவவிடத்து வீற்றிருந்தார். ஂ-று. (௪௭)

மணக்குமென்றமுத்தொண்டமான்மனத்தையந்தீரக்

கணக்கறுஞ்சேனையோடுமபடைசெலுங்கரியீதென்று

குணக்கினை நோக்கிநின்றநந்திமுன்குறுகிச்சென்னி!

வணக்கியபோர்க்குச்சென்னிவானவாவணங்குவார்களா.

(இ-பு.) வாசனைமமும்மிருதுவாகிய மலர்மாலையணிந்தஅததொண்டமான்சக்ரவர்த்திமனதில் உண்டாயிருந்த சந்தேகத்திருமபடி அளவிறந்த சேனாசமுத்திரங்களோடு படையெடுத்துச் சென்றதற்குச்சாட்சி இதுவாகுமென்று கிழக்குத்திசையைநோக்கிநிற்கிறநந்திதேவருக்குமுன்பாக அடைந்து சிரசைத்தாழ்த்தி வணங்கினவர்கட்கு தேவர்களெல்லாம் தலைவணங்குவார்களென்று சூதபுராணிகர் நைமிசாரணியமுனிவர்களுக்குக்கூறினர். ஂ-று. (௪௮)

தொண்டமானுக்குப்படைத்துணைபோனசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் ... அகம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தாலமகிமைச் சருக்கம்.

அபபொழுதுநைமிசவனத்தினர்களியாரு
மெய்ப்பெரியருதனைமிகததுதிவிளம்பி
யொப்பரியசாருபமதுற்றபனையென்றீ
ரப்புதுமையாமறியவனபெடறைகெனறார்.

(இ-பு.) அககாலத்து நைமிசாரணியமுனிவர்களெல்லாம் உண்மை நிலைவாய்ந்த பெருந்தன்மையையுடைய சூதபுராணிகரை மிகவும் தோற் திரபுசெய்துர்பனைமரம் ஒப்பற்ற சாருபமபெற்றது வென்று முன்னுரை த்துள்ளீர் அவ்வற்புத்ததை யாங்களறிந்துகொள்ளுமபடி அன்போடுகூற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டனா. எ-று. (க)

என்னமுனியோர்வினவுமெல்லையவனோது
முன்னமுயர்மாதவமுனிக்குமூமலேகி
மன்னுமொளியென்கயிலைமால்வரையடைந்தெ
னன்னையுமகேளவனடியன்பொடுவனங்கி.

(இ-பு) என்று நைமிசாரணியமுனிவர்கள் கேட்கின்றதருணத்துச் சூதபுராணிகர் கூறுகின்றார் முன்னொருகாலத்தில் உயர்ந்தபெரியதவத்தைச் செய்யும் முனிவர்கூட்டஞ்சென்று நிலைபெற்ற ஒளியையுடைய வெண்ணிறமான திருக்கயிலை என்னும்பெரிய மலையையடைந்து எமதன்னையா ராகிய உமாதேவியாராகரான சிவபிரான்திருமடியை அன்போடு தொழுது. எ-று. (உ)

அளப்பரியபல்லுயிர்களாகியதிடீலாண்பெண்
வளப்பமுறநிற்குமதிவண்மையைறிந்தோங்
கொளப்படுகிருக்கமுதருபரகுலத்திற்
களக்கமறவாண்பெணியைகண்டுதெளிகில்லீராம்.

(இ-பு.) அளத்தற்கரியபல உயிர்களாயுள்ள சங்கமங்களில் ஆண்பெண் என்னும் வளப்பமமையவிற்கும் அதினுடைய பாருபாட்டை யுணர்ந்திருக்கின்றோம் தாபரங்களென்று கொள்ளப்படுகின்ற விருட்சமுதலா

குலத்தில் களங்கமில்லாமல் ஆண்பெண் இவைகள் உண்டென்று கண்
சாந்திலோம். எ-று. (ங)

ஆயகதுவுமன்றியகிலத்தினீர்நிறைந்தே
யோங்கியசராசரமிரண்டி லுயிரெல்லா
நீங்கிப்பதநான்கிவிவைந்திபதானாதோர்ந்தோழ்
வீங்குமசரங்கள் பதமேவறெளிகில்லோம்.

(இ-பு) இப்போது கூறியதல்லாமலும் இவ்வுலகத்திலிருந்து ஒங்கி
யுக்கும் சரம் அசரம் ஆகிய இரண்டிலுமுந் கூறிய சரங்களாகிய ஓவாக
ல்லாம் நீக்கமற்ற சாலோகாதி நான்குபதவிகளிலிருப்பதை யநிதிருக்
ளோரும் பிற்கூறிய பெருத்திருக்கும் அசரங்களாகிய உயிரற்றவைகளொ
ளாம் பதவியடைவது உணரவில்லை எ-று. (ச)

ஒதியவிரண்டுமெமதுட்டெருளும்வண்ண
நாதவருளென்றிட லுநக்கனுநகைததே
கோதிலருண்மாதவருழுக்கடமைநோக்கித்
தாதவிழ்கடுக்கையணிதற்பரணுரைத்தான்.

(இ-பு) மேற்கூறிய அவ்விரண்டு சங்கைகளும் எழுது மனந்தெளிவ
யுமபடி சிவபிரானே கருணைசெய்யவேண்டு மென்றகேட்க மகரந்தங்
காச்சொரியும் கொன்றைமாலையை யணிந்ததமக்குத்தாமேபரமாகிய சிவ
ான் புன்முறுவல்பூதது குற்றமற்ற பெரிபதவிகள் கூட்டத்தைப்பார்த்
இவ்வாறு திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றா எ-று. (ரு)

வேறு.

இருளறுமுளத்தீரிந்தவிருவகையிப்புதேரா
மருளுறுசிகதைபோராய்வதுவைவழங்கினீரா
லருளுறுமசரந்தனனிலாண்பெண்ணிறண்டுமுண்டு
தெருளுறுததெரியச்செயலோநதீவினீநீர்க்காண்டிர்.

(இ-பு) மயச்சுமற்றமனமுடையவாகளே இவ்விருவகையான இயற்
கையயுணராது மயங்குகின்ற உருவையவாகளாய் வந்து இவ்வாறு
ணவினீர் மயருளபெற்று விளங்கும் அசரவுயிராகிலும் ஆணென்றும்
பண்ணென்றும் இரண்டுபாருபாடும் உண்டு நீங்கள் தெளியுமபடி காட்டு
ளோரும் உமது கொடியவின்களகலமபடி பாப்பீர்களாக ஆல்-அசை-

ஆயவுள்ளத்தினையமந் கையினெனதுநெலலிக்
காபெனக்காண்கிலீறேற்கருத்திடைத்தெருளுறுது
தூயபாதவத்தின்மிக்கோதொகுத்தவைகாட்டுகிற்பேன்
தோயவாரிதிசூழ்ஞாலத்தொல்லுலகதனிலென்றான்.

(இ-பு.) ஆகிய உங்கள்மனதினிகழ்ந்த சந்தேகத்தை உள்ளங்கை
ல் செல்லிக்கணியோலப் பரிக்காவிட்டால் உங்கள்மனத்தெளியாது பரி

சுத்தமாகிய பெரியதபோவல்லமையில்மிக்கவரே தொருப்பாக அவைகளைக் காட்டுகின்றோம் சீக்கிறைந்தகடலாற்குழப்பட்ட ஞாலமென்னும் பெயர் வாழ்ந்த இந்நிலவுச்சுதில் என்று திருவாய்மலாந்தருளினார் எ-று. (எ)

அன்னதெத்தலமென்றீரேலரியதோர்மறைகணுக்கு
மூன்னமியான்வானோதேறமொழிந்தகேத்திரமேயாகும்
பன்னுமாதவந்திராங்குபடாரசினிதிருப்பிராயின்
மன்னுமோபனையாறகூண்டிரெனவான்வகுந்தான்மன்னோ

(இ-பு) அவ்வாறுகாணத்தக்கது எந்தத்தலமென்று கேட்பீர்களாகில் அருமையாகிய நான்குவேதங்களையும் முற்காலத்தத்தேவர்கள்தெளியும் படியாம் ஒதுவித்த திருவோதரூர் என்னுதலமாகும் யாவராலும்புசழ்ப் படும்கத்தாகியவததையுடையவர்களே நீங்கள் அவவிடத்துச்சென்று இனிமையுடன் வசித்திருப்பீர்களாகில் அவவிடத்து நீலைபெறடைந்து ஓர் பனைமரத்தினால் காணுமீட்கொண்டு சுவபிரான் திருவாய்மலாந்தருளினார். எ-று. மன்-ஓ-அஸச

(அ)

ராசனீதுரைப்பொய்விருடியரிநிதினமீண்டு

காசியின்நலத்தாமவொளிக்கயிலைவெறபதற்குந்தாய்மை

பேசுநற்குருதியோதும்பெருழிற்பதியின்வைகி

யாசறுதவத்தினுறாரன்மொழியுளத்திலைவதாரர்.

(இ-பு) சுவபிரான் இவ்வாறுதிருவாய்மலாந்தருள்கேட்ட மெய்க் ஞானமுள்ள இருடியாகள்யாவரும் இனிமையுடன் விடைபெற்றுத்திரும்பி காசிக்ஷேத்திரத்தினும் வெள்ளிமயமான திருக்கயிலைமலையிலும் பரிசுத்தமானதென்று யாவரும்புசழ்ந்தகூறும் சுவபிரான் வேதங்களைத்தேவா களுக்கோதுவித்தருளியமிக்க அழகுவாய்ந்த சுருதிபுரியில்வசித்துக்குறமயில்லாத தவஞ்செய்துகொண்டு அச்சுவபிரான் திருவாழ்ததையையும் மனதில் எண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள். எ-று.

(ஊ)

வேறு.

ஆயவராங்கிருந்துசவம்புரிகின்றாறுமுகத்தோன்

றுபகுணச்சமபநதபெனத்தோனறிச்சொற்பாவாறு

காயொருபாற்பூவொருபாறகதித்தபனையினிற்காட்டி

மாயவனைச்சமணபிரிகுமதுநோக்கிமனந்தெளிந்தார்.

(இ-பு) அவ்வாறாக அவ்விருடியாகள் அத்தலத்திலிருந்து தவஞ்செய்து கொண்டிருக்கும்போது அறுமுகக்கடவுள் நாய்மையான சீத்தவருணம்வாய்ந்திருஞானசம்பந்தமூத்திகளாகஅவதரித்துத்தேவாரத்திருப்பதி கத்தினால் ஒரேபனைமரத்தில் ஒருபக்கம் காயும் ஒருபக்கம் பூவுமாக இருக்கும்படி மாயையாலாகிய தீவ்னையேகோ கொள்கலமாகியசமணமதத்தை

முடிப்பதைக்கண்டு தங்கள் மனதின் கணிகழந்த சந்தேகத்தீர்த்து தெளிநார்கள் எ-று. (௧௦)

நுந்தபனையாணென்றுமிடையில்கருங்காய்குலைகள்

பாருந்தினதாற்பெண்மையென்றும்புருதியினிறமெளிகுனராய்

நிரந்தபலதாவரத்துமவிளங்கியபெண்ணாணென்றுந

தரிந்தனமென்றேபின்னுஞ்சிந்தையினிற்றேறுவரால.

(இ-பு) திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகள் தேவாரத்திருப்பதிகம ஒதுவதருமுன் அவ்விடத்திருந்தபனை ஆண்பனையென்றும் மத்தியில் அதேதேவாரதால கருகிறங்கொண்ட காய்களடங்கிய குலைகள் பொருந்தினமையால பண்பனையாய்விட்டதென்றும் தெளிந்தவாகளாய் மறமுள்ள விரிவான ஸவிதாவரங்களிலும் இவ்வாறே பெண ஆண் உண்டென்றும் தெளிந்து காணடோமென்று மீண்டும் மனதில நினைக்கின்றார்கள் எ-று. ஆல் - ௩௯௪- (௧௧)

வேறு.

விரிந்தனிலைச்சடையுருளைத்திலங்குமபாளைவெண்பதியும் பூவரவுமலிற் போர்த்த, தெரிந்தமடம்கரிததோலுமுறுநீராகுஞ்செழுந்தககங்கையுமேசிறந்துகாட்டப்பொருந்துகணிமுலையத்தபெண்மபாயபுனிதவுமைபாதியுமாமபொறபான்முனசெய், யருந்தவதார்ப்பனையானசாளுபம்பெற்றதறிந்துமுனிவரருள்ளத்தையந்நீரநர்.

(இ-பு) விரிந்தவோலைகளே சடையாகவும் அதில்தோன்றி விளங்குபாளைகளேவெணமையான சந்திரனாகவும் பூத்திருக்குமபூசுகளே சாப்பாகவும் மேலமூடிகொண்டிருக்கும் யாவருக்குநதெரிந்த மடல்களே யானத்தோலாகவும் அதனிடத்து ஊறியிருக்கும் நீரே செழுமையான குளிர்திதங்கிய கங்கையாகவும் சிறப்புடன்விளங்க அதனிடத்துப்பொருந்தியனிகளே தங்கையுடைய பெண்ணுருவமைந்த தூய்மையான உமாதேவி ஈர்பாசமாகவும் தோற்றம் அழகினுல் முற்காலத்துபுரிந்த அரியதபோபலதினல் அப்பனைமரம் சிவசாளுபம் பெற்றதைக்கண்டு முனிவர்கள் தவன்மனதில சிகழ்ந்த சந்தேகத்தீர்த்தார்கள் எ-று. (௧௨)

மாலயன்முன்னுட்டுருவிக்காணுவெந்தைவடிவமைந்ததெய்வவிதக்கதாதுததூய,காலவிருக்கத்தினைக்கண்டிழைஞ்சிச்சூழ்நதுதைமகார்த்ததிகைமதியிற சசிவாரததிற, கோலமணிவிளககாவினிழுதுபய்துகோதறுநனமாவினிட்டாறகுறைகடாந்தே,யாலமருந்தியவன்சாளுபம்பெற்றேயழியாமற்கயிலையில்வாழ்ந்தருள்வரென்றான்,

(இ 4) திருமாலும் பிரமனும்முற்காலத்தேடிக்காணாத எமதுந்
தையாராகியசிவபிரானதுதிருவுருவமமைப்பபெற்ற தெய்வீகம் பொருந்திய
விருக்கமாகிய தூயமையையுடைய அப்பனைமரத்தைத் தரிசித்துத்தொழு
து வலம்வந்து தைமாசம கார்த்திகை மாசத்திற் சோமவாரத்தினன்று அழ
குள்ளவிளக்கொன்று ஆவின்னையவிட்டுக் குற்றமற்றமாவின்னேற்றின் அவர்
களுடைய மனக்குறைகளெல்லாதீர்த்துஆலகாலத்தை அமுதுசெய்த சிவ
பிரான்சாருபத்தைப்பெற்றுஅழிவடையாமற திருக்கயிலையில் எககாலமும்
வாழநதிருப்பாரென்று குதபுராணிகா நைமிசாரணியமுனிவர்களுக்குக்
றினா. எ-து. (கந)

தாலமகிமைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

-ஆ- திருவிருத்தம் ... கூற

உ

சிவமயம்.

திருச்சிறறம்பலம்.

சமணர்களுவேறிய சருக்கம்.

ஐயநீசொன்மொழி யமுதமாநதியெம்
பொயவினைப்பவமெலாமபுறத்திற்போக்கின
மெய்கினைப்பத்தியாமவீடுபெற்றநா
துய்யவொன்றின்னமுஞ்சொல்லவேண்டுமால்.

(இ-4) இவ்வாறு கூறிய் குதபுராணிகரை நைமிசாரணியவாகிகள்
கோகதி ஐயனேநீர் சொல்லியவாததைகளாகிய அமுதமுண்டு எமது மா
யவினைச்சம்பந்தமான பாவங்கனையெல்லாம் அப்புறத்தில்தள்ளிவிட்டோம்
உன்மைத்தொழிலான பத்தியென்னும் மோட்சத்தையடைந்தோம் ஆயி
னும் தாய்மையுள்ளகுதமுனிவரே இன்னுமொன்று எங்களுக்குச்சொல்ல
எ-து- ஆல்-அசை. (க)

சொல்லுமுக்காலமுநதூயவொண்கையி
னெலலியங்கனியெனநெஞ்சுட்காணுகின்

னல்லருளெம்மிசைநாட்டியெமமுளப்
புல்லிருணீங்கிடப்புகலவேண்டுமால்.

(இ-பு.) யாவராலும்சொல்லப்படும் திரிகாலவர்த்தமானங்களையும் உள்ளங்கையில் நெல்லிகளினியைப்போல மனதிற்கொண்டிருக்கும் உம்முடையநல்லகருணையை எங்கள்மீதிருத்தி எமதுள்ளத்திலிருக்கும் அப்பமாகிய மயக்கம்நீங்கும்படி சொல்லவேண்டும். ஏ-று. ஆல்-அசை. (௨)

சூராதங்குலமெலாந்தொலைதவேற்கர
வீரனநதனர் குலவிடலையாகியிப்
பாரினிலமணாபாழ்படவொராண்பனை
வேரியங்காய்தரவிளம்பும்பாவென.

(இ-பு.) அசுரர்கள்வமயிசமுழுதும் அழித்தவேலாயுதத்தைத்திருக கரத்திலேந்திய முருகக்கடவுள் கவுணியகுலமதலையாகி இந்நிலவுலகத்தின் கணுள்ள சமணர்களெல்லாம் பாழ்பட்டுப்போக ஓர் ஆண்பனையான துவா சனைமழும் அழகிய காய்காய்க்கும்படி தேவாரம் பாடினானென்று. ஏ-று.

ஓதியனியப்பெமதுளததுட்டேர்தா
வாகியோடந்தமாயறைநீரீயெனத்
தீதறுமாதவாசெப்பவன்பொடுஞ்
சூதமாமுனிவனுஞ்சொலத்தொடங்கினான்.

(இ-பு.) முன்னம் கோடரிய அதிகசயத்தை எமதுள்ளத்தில் தெளிந் துணருமபடி ஆதியோடந்தமாக நீர்சொல்லியருளலவேண்டுமென்று குற்ற மற்ற நைமிசாரணியவாசிகள்கூற அன்பொடு சூதமாகமுனிவரும் சொல் லத்தொடங்கினான்- ஏ-று. இவ்விரண்டுங்குளகம், (௪)

வேறு.

வினவுமபூதிசாதனங்கள்வீறுதாசிப்புவனியெலா
நினைவுமவினையுமபொய் சிரம்புநிறையிலமணர்குலம்வீறி
மனரும்பிறமாந்தருமந்தமதசாத்திரத்துக்குளராகிக்
கனவினிடத்துஞ்சைவநெறிகாணாராகிமறந்தவராய்.

(இ-பு.) யாவராலும் அதிகவிருப்புடன் கேட்டற்றூரிய திருவெண் ணீற்றின் சாதனங்கள்வீறுத்தியடையாது இந்நிலவுலகமுழுதும் நினைவினி டத்துக் தொழில்களிடத்தும் பொய்மையேநிறைந்துள்ளதாகிய நடுவுநிலை யில்லாத சமணர்களது குலம் வீறுத்தியடைந்து மன்னவர்களும குடிகளா கிய மற்றசனங்கள்முழுமையும்அச்சமணமத சாத்திரக்கொள்கையுடையவர் களாக்கணவிலும் சைவமார்ச்சம் என்பதைக்காணுமையால் மறந்தவர்

இகத்துக்கினியபொருள் பலவுமினையிலபரத்துக்குயர்விடு
மகத்துக்கினியமகிழ்வுமகிழ்ந்தளிக்குங்கடவுளையுடைக்குஞ்
சிகைக்குமுள்ளுத்திலவிருப்பமிலாததேவனெருவெனச்சிகரிக்க
குறைக்குட்டவஞ்செய்பவர்முதலாயெவருமுளத்திற்கொண்டன
ரால்.

(இ-பு.) இகத்துக்குரியபொருள்கள் பலவற்றையும்ஒப்பற்ற பரத்துக்
குரிய உயாவாகிய முத்தியையும் மனத்துக்கினைந்த மகிழ்ச்சியையும் களி
கூர்ந்தருளும் கடவுளானவர் அழகிய ஆனந்தமும் குடிமிக்கும் தமமுள்ளத்
தில் விருப்பமில்லாத அருககடவுள் ஒருவரே என்று மலைகளிலுள்ளகு
கைகளில் தவம்புரியும் தவசிகளமுதலாக யாவரும் மனதில் உறுதிக்கொண்
டார்கள். எ-று. ஆல்-அசை. இவ்விரண்டுக்குளகம். (சு)

அந்நாளமர்சிதறமீட்டவடலார்செவ்வேள்புடியுயர்த்தோ
னன்னாட்டிநிற்சீகாழியெனுநகரின்மறையோர்குலத்தாதித்து
மின்னாழ்மணிப்பூணுமைமுலைப்பால்விரும்பியருந்தித்தெளிவுற்றுப்
பொனனார்மதியுக்குடனகர்புகுநதாரைந்துபிராயத்தில்,

(இ-பு.) அந்நாளில் தேவாசன்சிறையைவிடுவித்தருளியவன்மைமி
க்க முருககடவுள் புலிக்கொடியையுடைய சோழமுலாளப்பட்ட சோழ
நாட்டிலே சீகாழி என்னும்நகரத்தில் கவுணியர்குலத்தில் அவதரித்து ஒளி
விளங்கும் இரத்தினங்களூததிய ஆபரணங்களைத்தரித்தருளும் உமாதேவி
யாரதனைவமுதத்தை விருப்பத்துடன்புசித்துத் தெளிவடைந்து பொன்ம
யமான மதில்களுக்குந்த மதுரைமாநகரத்தை ஐந்துவயதில் அடைந்தார்.
ஆங்குற்றிறைவன்றிருக்கோயிலடைத்துத்தமதுபுகழ்ப்புவிமே
லோங்கவிருக்குஞ்சமணெண்ணுயிரவரொருங்கேயுயிர்போக
நீங்கற்கரியகழுக்கணமேளிறுத்திசைவநிலைப்பெருக்கிப் [நதார்.
பூங்கொத்திசைக்குமெழிறபுறவமபுடைரும்மறைசைப்புறத்தடை

(இ - பு.) அம்மதுரைமாநகரத்தையடைந்து அவ்விடத்துச் சுந்த
ரேசர் திருக்கோயிற் கதவடைத்துத் தமதுகீர்த்தியே பூலோகமெ
ங்கும்விளங்க இருக்கின்ற சமணர்கள் எண்ணியாவரும் ஒரேகாலத்தில் உ
யிரிழக்கும்படி நீங்குதற்கரிய கழுவினவரிசையின்மீதேற்றிச் சைவசமயத்
தின்நிலைமையை விருத்திசெய்து பூங்கொத்துகள் எங்கும் அசைந்துகொ
ண்டிருக்கும் அழகமைந்த முல்லையிலுக்குந்த திருவோத்துரின்பக்கத்தி
ல் எழுந்தருளினார். எ-று. (அ)

வேறு.

திருவரத்துறைத்தேவனருண்மணிச்சிவிகைமீதுளஞ்செங்கதிர்
பேரலவே, குருமணிக்கொடைவெண்கதிர்வீசவேகோலவெண்க

வரிப்பணிமாறவே, பரமத்தரிவந்தன ரென்ன வெண்பணிலநித்
திலச்சின்னம்பகரவே, தருகர்ப்புலவோமலர் துவவேசாறறும்
வேதத்தமிழுமணக்கவே.

(இ-பு) திருவறத்துறைஎன்னுத்தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவ
பிரான் அருளிப் முத்தப்பல்லகநிலை இளஞ்சூரியனோப்போன்றமுத்
துசகுடை வெள்ளியகிரணங்களைவீசவும் அழகிய வெண்சாயமரைகள் அடி-
யார்வீசிவரவும்பரசமயகோளரி எழுந்தருளினுரென்ற வெள்ளியசங்குகளா-
லின்ற முத்துச்சின்னங்களுதவும் கற்பகநாட்டுத்தேவர்எனமலாமழைபொ-
ழியவும் யாவராலும் துதிக்கத்தக்க தமிழேதங்கள் ஓதவும். எ-று, (க)

ஆழிபோலுபர்சைவக்குழாங்களுழ்ந்தரகராவெணுமின்மொழி
யாப்பவே, யூழிநாயகன்பாதமறாதவருள்ளதுதுணமகிழ்வோங்கி
ப்பொலியவே, பாழிலுள்ளபடுததசமனாகள்பார்,துநெஞ்சம்ப
தைபதைத்தேங்கவே, காழிவந்தகவுணியழிபருங்குந்நுநுக்கரை
க்கண்வந்தாரரோ.

(இ-பு) கடல்போறபெருகிய உயாவானசைவாகளது திருக்கூட்
டங்கள் நாற்புறமும் சூழ்ந்து அரஹா என்றுகூறும் இனிமையான திரு
வாரததையால் ஆரவாரிக்கவும் ஊழிகாலததும் அழியாததலைவராகிய சிவ
பிரான் திருவடித்தியானத்தை மறவாதிருக்கும் அந்நகரவாசிகள் தங்கள்
மனதின்கண்மகிழ்ச்சி மேன்மேலும் அதிகரித்துப் பொலிவையடையவும்
பாழ்மதத்தில் தங்கள்மனதைவழித்திய சமணர்களெல்லாம்சென்று தங்கள்
மனம்பதைத்து ஏக்கங்கொள்ளவும் சீகாழியில அவதரித்த சவுணியருலிப
ராகிய திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்பாருந்திக்கரையினிடத்து எழுந்தருளி
னார். எ-று. அரோ-அசை. (க0)

வேறு

சிகரதோபுரமுஞ்செய்யவான்மதினுஞ்செழுமணிவிமானமுநோக்
கிப், புகரறுதோணிபுரத்தவாமேனிபபுளகமுறதகங்கனிந்துருகிப்
பசுருநற்றுதிகள்பாடியானந்தபரவசநிருத்தனம்புரிந்து
நிகரறுதோயினோக்கியகண்கணிக்கிலானந்தநீர்பெருக.

(இ-பு.) சிகரங்கையுடைய கோபுரத்தையும் செப்பமாக உயர்ந்த
மதியையும் செழுமையான இரத்தின விமானத்தையுங்கண்டு களங்கமற்ற
திருவுள்ளமுள்ள சீகாழிவள்ளலாகிய திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் திருமே-
னிபுளகம் போர்ப்ப மனங்கனிந்துருகியாவருமதுதிக்கும் நல்லதேவாரத்
திருப்பதிகம்பாடி ஆனந்தபரவசமாகத் திருக்கூத்தாடி ஒப்பற்றஅத்திருக்
கோயிலைப்பார்த்தகண்களில் ஓயாமல் ஆனந்தபரவதம் பொழியும்படி

ஊட்டிளங்கன் றுய்காண்கிலா துள்ளமுழுந்துபின்கண்டதுபோலக், கூட்டுமன்புளத்திற்குறைவறநிறைந்தகோதிலான்பலமுறை தொழுது, பாட்டளிமுரலுஞ்சோலைநுழ்மறைசைப்பதியினின்மல மவீழினிரயங், காட்டுமென்றுள்ளக் கருத்தினுதைத்தென்கரையுறுமடத்தினிலிருந்தார்.

(இ-பு-) ஊட்டிக்கொண்டிருக்கும் இளங்கன்றைக்காணாத தாய்ப்பசுவானதுமனம்வருகிப்பின்புகண்டதுபோலத்திருவருளார் கூட்டப்பட்டபேரன்பானது திருவுள்ளத்திற்குறைபாடின்றி நிறைந்திருக்கும் குற்றமற்ற திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் பலதரம்வணங்கிக் கேடும்பாடும் வணிகஞ்சத்திக்கும் மலர்ச்சோலைகளுமுந்த திருவோத்தூரிலமலசலாதிகள்விசர்ச்சனஞ்செய்யில் நரகானுபவம் சித்திக்குமென்ற எண்ணியகருத்தினால்மேற்கூறியபாருகிக்குத தென்கரையோரத்திலிருந்த மடத்திலெழுந்தருளியிருந்தார். எ-று. (கஉ)

ஆங்கிருந்திரவியத்தவெற்புறக்கண்டநதியின்கடன் முறையாற்றிக் கோங்கரும்பனைய விளமுலைப்பாகன்கோயிலுக் செய்துறுமெல்லே தேங்குமழ்பொழில்சூழ்மறைசையந்தணாகடிப்புணிப்பொற்குடமேந்தி, யோங்குமைங்கருவிவாத்தியத்துடன் சென்றுளங்கனிந்தெதிர்த்துபசரிப்ப.

(இ-பு) அம்மடத்திலவசித்திருந்து குரியன் அஸ்தகிரியையனடையும் மாலையில்செய்யும் அனுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு கோங்கமலரின் அரும்புபோன்ற இளமுலையையுடைய உமாதேவியார்பாகராகிய சிவபிரான் எழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கோயிலுக்குச் செல்லுந்தருணத்தவாசனைகமழும் சோலைகளுமுந்த அத்திருவோத்தூர்மறையவாகன விளக்கமான இரத்தினங்குழந்திய பொன்னொலையுடையபூரணகும்பங்கள் தமதுகரத்திற்குக்கொண்டு மிககொலிக்கும் தோற்கருவிதுளைகருவி கஞ்சக்கருவி நரமடிக்கருவி மிடற்றுக்கருவி என்னும் ஐந்துகருவிகளாலாகியவாத்தியங்களோடுசென்று தமதுமனங்களிந்து எதிரிற்போய் உபசாரமசெய்ய. எ-று. (கஉ)

சண்பைநாயகனுத்திருநகரடைந்துதனிமுதலாலயஞ்சூழ்ந்து செம்பொனாசிகரக்கோயிலுட்புகுந்துதேவருக்காரணமுரைத்த வும்பர்நாதனைக்கண்டெங்கனிந்துருகியவகைநீர்விழியினிற்பெருக நம்பனாச்செய்யநவையில்பொற்சரணநறுமலா தொழுதுபாவசைக்கும்.

(இ-பு-) கோழியில் அவதரித்த திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளும் திருனோத்தூரையடைந்து வேதபுரீசர் திருக்கோயிலை வலம்வந்துசிவந்தபொன்னொலைய சிவரங்கையுடைய திருக்கோயிலுட்பிரவேசித்துவிண்ணவர் களுக்குவேதமோதுவித்தருளிய வேதபுரீசரைத்தரிசித்து மனங்களிந்து

ருசி ஆனந்தரீகண்ணினிடத்தப் பெருகும்படி அவ்வேதபுரீசரது ரூற்ற மற்ற சிவந்த அழகிய திருவடிகளாகிய வாசனையுள்ள தாமரைமலர்களைவ ணங்கித் தேவாரம் திருவாய்மலாந்தருளுவாரா - எ-று. (௧௪)

வேறு.

பூத்தேரிடையீருள்வோர் போவெனுமுப்பனுவல்புகன்று தொழு தேத்தாநிற்கும்புகலியர்கோனெழின் மாடணிபெலவிளமுலையென் னுத்தாடனையும்பணிந்துருகியன்பாறறுதித்தேயருள படிந்து கூத்தாடியதாளுளத்திருத்தமிழ்ணடாசைவக்குழாஞ்சூழ.

(இ-பு-) (பூத்தேர்) (இடையோ), (உள்வோர் போ) என்னும் முதற்குறிப் புடைய மூன்று திருப்பாடல்களைப்பாடி வணங்கித்ததித்துநிற்கும் திருஞா னசம்பந்தசுவாமிகள் அழகியமகத்தான மணிமாலகளணிந்த மிருதுவாயு ள்ள இளமுலையையுடைய எனதுதாயாரையும்வணங்கி மனமுருகிப்பேர ன்பாற்றுதிசெய்து திருவருளடைந்து ஆனந்திருத்தம்புரியும் சிவபிரான் திருவடிகளை இதயத்திருத்திச்சைவர்களாகிய அடியாகூட்டம்புடைசூழத் திரும்பினார். எ-று. (௧௫)

மீன்மெடத்திலினிதிருக்கும்வேலை, நலத்தோர் மிகக்குழுமி யீண்டி-க்காழிப்பெருமானையிறைஞ்சியென்களிடர்தீர்க்க வேண்டுஞ் சமணாதிமையினான் மெலிந்தோமறைசைவிமலனருள் பூண்டஞானமணிவிளக்கேயென்று பின்னும்புகலுவரால.

(இ - பு.) அவ்வாறு திரும்பித்தமது திருமடத்தில் இனிமையுடன் எழுந்தருளியிருக்குந்தருணத்து அத்தலத்தவர்களெல்லாம் ஒருங்குசேர்ந்து சென்று திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளைவணங்கி எங்கள் துயரத்தைத் தீர்த் தருளவேண்டும் சமணாகள்செய்யும் கொடுமையினல்வருந்தினோம் திரு வோத்தாரில் வீற்றிருந்தருளும் வேதபுரீசரது திருவருளபெற்றுள்ளஞா னம்வினங்கும் இரத்தினதீபமே என்று பின்னுங் கூறுகின்றார்கள்.

இறையஞ்சமணர் சார்பாகியெவருமவராயிருக்கிலரு ணிறையுஞ்சைவமெவ்வண்ணிலிலகொண்டிருக்குநீணிலத்தே [த் துறைகொண்டொளிருமணிமிடற்றான்கருணையுடையாய்குழறுமநத துறைகொண்டவருமிந்ததித்தென்றுறைகொண்டவரேயாயினரே.

(இ-பு.) அரசனும்சுணர்க்குச்சார்பாகி யாவரும் அச்சமணர்களாக வேயிருந்தால் கருணைகிறைந்த சைவசமயம் எவ்வாறுநிலவுலகத்து நிலைத்தி ருக்கும் விடமணிந்த விளங்கும் நீலகண்டராகிய சிவபிரானது திருவருள் பெற்றுள்ளவரே நாங்கன்சொல்லும் அச்சமணாகளும் இத்தப்பாருநதியின் தென்கரையோரத்தில்நகரம் மடமுதலியகொண்டு குடியாயிருக்கின்றார் கள். எ-று. ஏ-இரண்டும்-அசை. (௧௬)

எண்ணுயிரவர் ரமணரெல்லாமிறைஞ்சங்குருவாயிருக்கின்றார், கண்ணற்சைவாதமைநோச்சாகாண்கிறபவஞ்சூழ்ந்திடுமென்பார், பண்ணர்மொழிகேட்டிடிதபாவம்படருமெனசொன்மொழிகேளார் விண்ணர்மணிப்பொன்னாலயமுமவினைததேயிருக்கின்றனரிவணை

(இ • பு.) சமணர்களெல்லாம்வணங்கும் ருருவாயிருக்கின்றவர்கள் எண்ணுயிரம்பேர் அவர்கள் சைவர்களை தங்கள்கண்களாற்பார்க்கமாட்டார்கள் பாததாற்பாவமவரும் என்றுசொல்லுவார்கள் இசையமைந்த அச்சைவர்கள் வாததையைக்கேட்டாலும் பாவமவரும் என்று அவர்கள் வார்த்தையையும் கேட்கமாட்டார்கள் ஆகாயத்தையளாவும் இரத்தினங்களைழுத்திப் பொன்னாலாகிய கோயிலும் இவ்விடத்தாக் கட்டியிருக்கின்றார்கள். என்று. (௧௮)

வேறு.

என்றவர்கடமைபலவாயதுமிசைப்பப்
பொன்றிகழையிற்சிரபுரத்தவருணாந்தே
நன்றுமறைபோதியநநாதனருளாலே
யினறுமுதலன்னவரிடர்ப்படுவரென்றார்.

(இ-பு) இவ்வாறு அச்சமணர்கள் துகொடுமைகள் பலவற்றையுங்கூறப்பொன்போற்பிரகாசிக்கும்மதில்களையுடையசீகாழிவள்ளலாகிய திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் தெரிந்துகொண்டு நல்லது வேதமோதவித்தாமது சிவபிரான் திருவருளினாலேஇன்றுமுதலாக அச்சமணர்கள் துன்பமடைவார்கள் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார் என்று (௧௯)

சொன்னவுடனெஞ்சினுறுதுன்பமதகன்றோ
மென்னவவரெய்தவிடையின்புடனளித்தே
மின்னுமெயிலவேஹுபுரவித்தகனுமாங்கு
பொன்னணையின்விழிமென்மலர்பொருநதினரிருந்தார்.

(இ-பு) தேவரீர்திருவாய்மலர்ந்தவுடன் எங்கள்மனதின் கணிந்ததுன்பம்நீங்கப்பெற்றோமென்று அந்நகரவாசிகள் கூறக்கேட்டு அவர்களுக்கு நகரஞ்சேருமபடி விடைகொடுத்தனுப்பிப்பிரகாசிக்கும் மதில்களையுடைய சீகாழிவள்ளலாகிய திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் அத்திருமடத்திலுஅழகிய ஒரு அணையின்மீது சித்திரைகொண்டிருந்தனர் என்று (௨௦)

வேறு

அன்னவர்செயலிவையறைந்தனப்பிணிப
பன்னுறும்புனதகைப்பதியின்வையிய
மன்னுதிச்சமணர்செய்மாயவஞ்சனை
யின்னதென்றேயெடுத்தியம்புவாமரோ.

(இ-பு) அந்ததிருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்செய்கையைக்கூறினோம் இனியாவருமகூறுமபடியானபுனதகை என்னும்ஊரில்வசிக்கும்நிலைபெற்ற கொடியாகளாகிய சமுனர்கள்செய்யும் மாயமாகிய வஞ்சனைகளையின்ன தென்று எடுத்துக் கூறுவோம். எ-று. அரோ-அசை. (உஉ)

வந்திடும்கவுணியர்வண்மைநோக்கினார்
தந்தமிலுளததிடைததளர்வுதாங்கினார்
கொந்தெனயாவருங்குலைந்துகூடியே
சிந்தையினமேற்செயுஞ்செய்கையுன்னினார்.

(இ-பு) அங்கு எழுந்தருளிய திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளது வளப் பத்தைகளைத்தெவகனதங்கள் இதயத்தில்தளரவு கொண்டுக்கொத்தபுபோல எல்லாரும் சுட்டுக்கொண்டுஒன்றாகக்கூடி இனிமேலசெய்யவேண்டியகாரி பங்களையினதில்கிணைத்தாராகள. எ-று. (உஉ)

ஆலவாய்தனனிலெண்ணுயிரத்தவர்
மூலமோடழித்தமுடித்திட்டான்றனைப்
பாலனென்றவனையாம்பார்க்கினங்குல
காலனைமாகுவானிவனுங்காண்மினே.

(இ-பு) திருவாலவாயினில் எண்ணுயிரம்பேரையும் வேருடன்அழி யும்படி கொன்றவனைச் சிறுபிள்ளையென்றுபார்ப்போமாயிவ் இவ்விடத்தம் கமதுகுலத்துக்கு இயமனாவான் காணங்கள். எ-று. ஏ-இரண்டிம்-அசை

ஆகலான்முன்னிவனவிபோக்கிமுற
றிதிலைநமக்கெனச்சிந்தித்தேயவண்
போதனரியாருமோர்புறத்தின்வைகியே
பேதமார்வேளவியொன்றியற்றினாரோ.

(இ - பு) ஆகையால்முன்பாக இயனது உயிரைப்போக்கிவிட்டால் நமக்கொருதிக்கும் இல்லை என்றுகிணைத்து அவ்விடத்தில் எல்லாரும் ஓரிட மாகச்சேர்ந்துவசித்து குற்றம்பொருந்திய ஓர்யாகம் செய்தாராகள. எ-று அரோ-அசை:- (உஉ)

வளர்த்தியகனவிடைமண்ணைத்தாங்கிய
துளைப்பயிலெயிற்றரவினிலுந்துலமா
யளப்பநூன்றமாயாருமஞசறக்
கிளைப்பலமுடியொடுகேதமீக்கொள.

(இ-பு) அவ்வாறு அவர்கள்செய்த அந்தயாகாக்கினியினிடத்து இந் நிலவுலகைத்தாங்கியிருக்கும் துளைகளையுடையபற்களமைந்த ஆதிசேடனைப் பார்க்கிலும் பருமனுள்ளதாய் அளவிடற்கரியநீளத்துடன் கண்டவர்கள்யா வரும்அஞ்சும்படி கிணைத்தெழுந்த பலதலைகளோடும் கோபம் அதிகரித்து

விண்ணவரியாவருமவெருக்கொண்டோடிடக
கண்ணினுமுயிர்ப்பினுங்கனலுகுத்திட
வெண்ணினுமுளநகிகெய்தவெய்துமான்
மண்ணொடுவானமுமவளநதவெம்பணி.

(இ-பு) தேவாகளெல்லாம்பயமடைநது ஓடவும் கணகளினும் மூச்
சினும் நெருப்புப்பொறிசிந்தவும் நினைக்கினும் மனம்நடுங்குமபடி பூமிதொ
ட்டு ஆகாயமளவும் வளர்த்திருக்கும் அகக்கொடியசாப்பம்வந்தது. எ-று.
ஆல்-அசை. (உசு)

விரைவினிற்றோனறியவெய்யவாய்விடத்
தரவினையுமையமுதருந்துமைந்தன்மேல்
வரவிடுத்திடுநலுமவயிரநெஞ்சொடு
மிரவினிற்பாதிபாமெல்லையெய்துமால்.

(இ-பு) அதிசீகசுரத்தில் உற்பவித்த அந்தக்கொடிய வாயையுடைய
விடந்தவகிய சர்ப்பத்தை உமாதேவியாரா திருமுலைப்பாலுண்டருளிய திரு
ஞானசம்பந்தசுவாமிகள்மீது எதிர்த்துச்செல்லும்படிவிட்டவுடன் அச்சாப்
பமானது கடினமானமனதுடன் பாதிராத்திரியில் வந்தது. எ-று.
ஆல்-அசை. (உசு)

எதிருறுசராசரமெரிந்துதீய்ந்திட
வதிருதசசீறியேயமணரேவலான
மதியுறுபுனிதனவாழ்மடத்தைச்சார்ந்தது
கதிருறுமணிமுடிக்கனறகட்பாந்தனே.

(இ-பு) தனக்கு எதிர்ப்பட்ட சராசரங்களெல்லாம் அக்கினிச்சுவா
லையால் எரிந்துதீயநதுபோகவும் பூமியதிரும்படிசீறிக்கொண்டு சமணர்கள்
கட்டளைவினால் மெய்யறிவுடைய திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் எழுந்தருளி
யிருக்கும் திருமடத்தில்வந்தது ஒளிபொருதிய இரத்தினமமைந்த சிரசுள்
ள நெருப்புக்கண்ணையுடைய அந்தரூப்பம் எ-று. ஏ-அசை. (உசு)

வருமபணிவேகமும்வழங்குந்தீமையும்
பெரும்பகையுறவரும்பெட்புநோக்கியே
யரும்புறுகொனறையானடியறிற்சிலா
பெரும்புகழ்க்கவுணியாக்குணரப்பேசினார்.

(இ-பு) அவ்வாறவருகின்ற சர்ப்பத்தின் வேகத்தையும் அதுவிசய்யு
ங்கொடுமையையும் பெரியபகையுடன்வருகின்ற நோக்கத்தையுங்கண்டு
முறைகளுள்ள கொன்றைமலர்மாலையையணிந்த சிவபிரான் திருவடியா
களிற்சிலர் அதிகோத்தியையுடைய திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் தெரிந்து
களேளும்படி கூறினார்கள் எ-று. (உசு)

சொன்னவர்க்குமூந்தோன்றாதீவிழிப்
பன்னகத்தீமையும்பகையில்சாக்கிய
நன்னியஞ்சியுமுள்ளத்துள்ளினான்
கன்னியோபாசனைக்கருத்துளெண்ணினான்.

(இ-பு) அவ்வாறுகூறியவர்களது மனநடுக்கத்தையும் வருகின்ற நெருப்புக்கண்ணையுடைய சர்ப்பத்தின்கொடுமையையும் பகையினுற்சமணர்கள் நனைத்த தந்திரத்தையும் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தமதுதிருவுள்ளத்தில் ஆலோசித்து உமாதேவியை ஓபாகத்தில் உடைய சிவபிரானைமனதில் நினைத்தார். எ-று. (ந.0)

நெஞ்சினுள்ளீசனைநினைநதுவந்தவாச்
கஞ்சறந்தேவருமரவைவேந்தனவா
ழிஞ்சிருழ்திருமனைக்கேகென்றோதலு
நஞ்சமிழ்பாநதனாநடந்ததவ்வுழி.

(இ-பு) இவ்வாறு சிவபிரானை மனதிறியானித்து அச்சங்கொண்மேந்ததிருவடியார்கட்கெல்லாம் பயப்படாநாகளென்று திருவாய்மலாந்தருவி எதிரில்வருகின்ற சர்ப்பத்தை அரசன்வாழும் மதில்குழந்த அரசன்மனைக்குச்செல்லென்று கட்டினையிட்டவுடன் விடததைக்கசகும் சர்ப்பம் அவ்வாதேசென்று. எ-று. (நக)

வேறு.

வேந்தனாதிருக்கோயிலுளெய்திபவிடவாய்ப்
பாநதளங்குறும்பரியினைப்பதாதினையவிழுங்கிக்
காந்துகண்ணொடுமேகுழிக்கண்டவரோடிச்
சோந்துமன்ன னோடரவுறுஞ்செயலினைச் செப்ப.

(இ-பு) அரசனதுஅரண்மனைக்குட்சென்றவிடந்தங்கிய வாயையுடைய அச்சர்ப்பம் அங்கிருந்த குதிரைகளையும் சேனைகளையும் விழுங்கிச்சிவந்த கண்ணுடன்செல்லும்போது கண்டவர்கள் ஒடிப்போய் ஒன்றாகச்சோந்து அவ்வரசனுடன் சர்ப்பம்வந்து செய்யும்செய்கையைச்சொல்ல. (ந.உ)

கேட்டுமன்னவனுளததிடைவிம்மிதங்கிடைப்ப
நீட்டுகைப்படைவீரரைக்கூவியேநீர்போ
யோட்டுமெப்புரததரவினையென்னவொலையிற்பல்
கூட்டமெய்தடற்கொடும்படைக்கலமபலவெறிந்தார்.

(இ-பு) இவ்வாறுகூறக்கேட்டு அவ்வரசன் தன்மனதில் அதிசயம் விளையுண்ட ஆயுதங்களைக்கையிலுடைய வீரர்களைக்கூப்பிட்டு நீங்கள்சென்று அச்சர்ப்பத்தை அப்புறத்தே ஓட்டிவிடுங்களென்று உத்தரவுவெய்ய

அவர்கள் அதிசிக்ஷரத்தில் பலகூட்டங்களாகநெருங்கி வன்மையுள்ளகொடிய ஆயுதங்களையெல்லாம் வீசிநார்கள். எ-று, இவ்விரண்டுங்குளகம்.

எறிபடைக்கலமுழுவதும்பிறுவதேயன்றிப்
பொறியகிக்கொருதிங்குமேபொருந்தியதில்லை
கறுவியுறவர்தங்களிறசிலர்களைக்கவ்வ
முறியலுற்றவரோடியேவேந்தற்குமொழிந்தார்.

(இ-பு) அவ்வாறு வீசப்பட்ட ஆயுதங்களைஎல்லாம் ஒடிந்துபோயதேயல்லாமல் படப்பொறிகளையுடைய அச்சாப்பத்துக்கு யாதொருகெடிகியும் நேரிடவில்லை மேலும் அச்சப்பம் கோபித்தெழுந்த அவ்வீர்களிறசிலரைக்கடிக்க அதகண்டு பிரிந்து மற்றவர்கள் ஒடிப்போய் அரசனுகுச்சொன்னார்கள் எ-று (கசு)

படையழிந்ததுபணியழிந்திலதெனப்பகர
வடனமிருந்திடுமரசனுமவலநெஞ்சினைய
விடமுமிழ்ந்திடுமரவினைவிலககுதற்கிசைநத
வுடையமந்திரமேதெனவுளத்தினிலோர்ந்து

(இ-பு) இவ்வாறு ஆயுதங்களைஎல்லாம் அழிந்துவிட்டன சர்ப்பம் சாகவில்லை என்று சொல்லக்கேட்ட வன்மைமிருத்தஅவ்வரசனும் வியாகூலமனமுடையவனும் விடததைக்ககும் சாப்பத்தை விலகருவதற்குப் பொருத்தமாய் நமது மதத்தில் உள்ள மந்திரம் என்னவென்று தனததயத்தில் ஆராய்ந்து எ-று, (கடு)

விஞ்சையிற்பெருஞ்சமணரைவிரைவினிலழைத்தா
னஞ்சினிற்பெருமபணியினைநலிப்பரென்றுணர்ந்து
சஞ்சலத்தினை ததவிர்த்திறைசாரணர்தமைக்கூய்
நெஞ்சினிற்கடுமவேகத்தினீர்நடந்தெய்தி.

(அ-பு) மந்திரங்களில் பெருத்தசமணர்களை அதிசிக்ஷரத்தில் வரவழைத்தால்விடத்தைமிருதியாகவுடையஇச்சா பபத்தைக்கொல்லுவார்களென்றுதெளிந்துதன்மனதிலிருந்த துயரத்தைகீகககொண்டுஅவ்வரசன் தூதுவர்களை அழைப்பித்து நீங்கள்மனதைப்பாக்கினும் அதிக வேகமாய் நடந்துபோய் எ-று, (கசு)

மகிமையாலுயரசமணரையழைத்துநீர்வருகென்
றிகவினாலுயரிதாசொலத்துதருமெய்தி
நிகரிலாவெழிற்புனதகைநெடுநகாமேவிப்

• பகருமன்ன வர்க்கோதினரவர்களுமபடர்ந்தார்.

• (இ-பு) மகிமையால் உயர்வடைந்த சமணர்களை நீங்கள் அழைத்துவாருங்களென்று வன்மையின் மிருத்த அவ்வரசன் உத்தரவுசெய்ய அந்

தத்துவங்களும் அவ்வாறே சென்று ஒப்பற்ற அழகுவாய்ந்த புனதகை
என்னும் பெரிய நகரத்தையடைந்து மேற்கூறிய அச்சமணர்களுக்கு அரசு
சன்கட்டளையைச்சொன்னார்கள அவர்களும் உடனேவந்தார்கள் என்று
இம்மூன்றுகருள்கம். (௩௭)

கையிற்பீலியுங்கமண்டலந்தங்குமோசரமு
மெய்யினிற்கடுக்காயினீரடையுமவிளங்கப்
பொய்யினசாததிரபபுததகப்பொறைகளுமேந்தி
வெய்யபாம்பினைவிலக்குறவேந்தன்மாடடைந்தார்.

(இ-பு-) ஒருகையிற் பீலியும் ஒருகையிற்கமண்டலமுகசுதமது
சரீரத்தில் கடுக்காய் ஊறவைத்த நீரிற்றோயத்த துவரடையும் விளங்
கும்படி பொயமையானசாததிரங்களுன்னும் புத்தகச் சுமைகளையும்
சுமந்துகொண்டு கொடிதாகிய அச்சாபபததைவிலக்கிவிடுமபடி அரசனிட
த்துக்குவந்தார்கள். என்று. (௩௮)

அன்னவெல்லையிலமணாதமவிஞ்சையுமழகார்
பொன்னிருழ்வனப்புக்ஷியாரமகிமையும்புகழார்
மன்னமுனறெரிதருமதுவந்துநாங்காண்ப
மென்னவந்தவன்போற்கதா கிழத்திசையெழுந்தான்.

(இ-பு) அததருணத்தில் சமணர்களுடைய மந்திரபலமும் அழகமை
ந்த காவிரிசூழ்ந்த வளமைமிருத்த கோழிவள்ளலாகிய திருஞானசம்பந்த
சுவாமிகளது மகிமையும் கோத்திவாய்ந்த அரசனுக்கு முன்விளங்கப்போ
கின்றது அதனைநாம் மனக்கிளாச்சியுடன் காணபோமென்று வந்தவனைப்
போலச் சூரியன் கிழத்திசையில் உதயமாயினான். என்று. (௩௯)

ஆயவெல்லையிலமணரையரசனூர்தொழுது
தாயுமெம்முனோதவங்களுநீவிரேதரணி
மேயகாவலுமுமமதேமிளிராகடுப்பருவாய்த்
தியபாம்புசெய்திவினைதீர்மினென்றிசைத்தான்.

(இ-பு) அவ்வாறானதருணத்தில் அச்சமணர்களை அரசனும்வணங்கி
எனக்குத்தாயும் என்முன்னோசெடத தவங்களும் நீங்களே இந்த உலக அ
ரசாட்சியும் உங்களுடையதே விளங்கும்விடத்தையுடைய பிளவுபட்டவா
யோடுகூடிய கொடியசாப்பமசெய்கின்ற பொல்லாங்கைத்தீர்த்துவிடுங்க
ளென்றுகூறினான். என்று. (௪௦)

வேறு

வேந்தன்வணங்கியிவையுரைப்பவிரகாரமணர்மிகமகிழ்ந்து
பாங்குநிந்தினியுனதுபயந்திரரசேயெனவுரைத்த

வேந்தலுடனே யரவின்முன மெய்தியிதுநாம்விடுத்ததெனத்
தேர்ந்துமயிற் பிலியிற்றேய்த்துத்தெறித்தாராகைக்குண்டுகைநீரை.

(இ-பு.) அரசன்வணங்கி இவ்வாறுகூற உபாயமுள்ள அச்சமணர்
கள் மிகவும் மனமகிழ்ந்து சாப்பம் இறந்தது இனி உனதுபயத்தை நீக்கி
விடுஅரசனே என்றுகூறி அந்தஅரசனுடன் சர்ப்பத்துக்குமுன்னேபோய்
இதுநாமவிட்டதுதானென்று தெரிந்துகொண்டு மயிற்பீலிகருஞ்சத்தைத்
தங்கன்கையில் ஏந்தியிருக்கும் கமண்டலநீற்றேய்த்துத் தெளித்தார்
கள் எ-று. (சக)

நீரையிறைப்பநெடும்பாநதனெருங்கிருங்கிநேர்த்தவரை
வாரிவிழுங்கக்குண்டுகைநீர்வறளசசமணர்மனமழிந்தா
ருருமரவச்செயலோககிபுள்ளமபயநதேயுயிர்காபபப்
பாரினரசனோடினன்முன்சமணக்குழுவுட்பயந்தோட.

(இ-பு) இவ்வாறு குண்டுகைநீர் இறைத்தவுடன் நீண்டபாம்பு நெரு
ங்கி நெருங்கி அவரைக்கிட்டு வாரிவிழுங்கிவிடவும் கமண்டலநீர் வறண்டு
போகவும் அச்சமணர்கள்கண்டு மனமவருந்தினவர்களாய்த் தங்கள் பிரா
ணனைக்காப்பாற்றிக்கொள்ளும் பொருட்டு முன்னே அச்சமணக்கூட்டம்
பயமடைந்தோட உலகத்தையாளும் அரசனும் ஓடினான் எ-று, இவ்விர
ண்டிங் குளகம்- (சஉ)

அரசன்நனதுதிருமனை விட்டயலோர்மனையினிடையெய்தி
விரைசெய்குமுலாருடனிருந்துவினை வேயிலனாயமனந்தளாந்தே
யுரைசெய்யமைச்சருடனிகனுக்குநுற்றுநகருமமேதென்ன
விரைசெய்யவரிலொருவனிதுநினைந்தேவேந்துக்குரைத்தனனல்.

(இ-பு) அவ்வரசன் தனது அரண்மனையைவிட்டு மற்றொரு வீட்டி
ற் சென்று வாசனைகமழும் கூந்தலையுடையமனைவியாகருடனிருந்து வே
றொருசெய்கையுமில்லாதவனாய் மனம வருந்தித்தந்திரத்தை யுரைக்கும்
மந்திரிமார்களுடன்இச்சர்ப்பம்ஒழியவேண்டியதற்குச்செய்யும்செயல் என்
னவென்று கேட்கவரிசையரபுள்ள அவர்களில் ஒருவன்இவ்வாறு எண்ணி
அவ்வரசனுக்குக்கூறினன் எ-று. ஏ-ஆல்-அசை. (சஉ)

நென்னற்பெரியோனொருபாலனிமலரடியார்பலர்குழக்
கன்னற்சிலைவேளெனத்தளக்கவிகைநீழற்சிலிகையின்மேற்
பன்னகரியமகிமைபொடும்பண்ணோரேத்தநண்ணினனான்
மன்னர்க்கரசேயவனாகின்மாற்றுமரவின்வலியென்றான்.

(இ-பு) நேற்றமகாத்துமாவாகிய ஓர்சிறுவர் சிவபிரான்அடியார்கள்
பலரும் புடைகுழம்படி கரும்புவில்லையுடைய மன்மதனைப்போல முத்து
க்குருட்டி நிறிலோடுகடிய முத்துப்பல்லகென்மீது சொல்லந்தரிய மகிமை

புடன் தேவர்களெல்லாம் துதிக்கவந்தார் அரசர்க்கிறைவனே அவர்வேண்
டுமானால் இந்தச்சர்ப்பத்தின் வலியை ஒடுக்கிவிடுவாரென்று கூறினன்
ஆல்-அசை (சசு)

அதுமந்திரத்தோனாரத்திடலுமவ்வேலையிலதலத்தடியார்
கதுமென்றெழுந்தேயவந்தீர்ப்பர்கடவுளாளுளலெனவுரைப்ப
மதுவுண்டளிடெள்ளிசைபாடுமாலையரசனமுன்வழங்குஞ்
சதுரன்நீனையேநோக்கிமுனஞ்சாற்றுமவரைத்தருதியென்றான்.

(இ-பு) அந்தவார்த்தையை அவ்வமைச்சன் கூற அத்தருணத்தில் அத்த
லத்தில்வசிக்கும் அடியார்களாய் அரசனிடத்து உத்தியோகஞ்செய்யும் மற்ற
வர்களெல்லாம் சரேலென்றெழுந்து ஆம் ஆம் அவாசியபிரான் திருவருளி
னூல்தீர்ப்பாரென்றுகூறத் தேனையுண்டு தெளிவாகிய கீதங்களைப்பாடும் மல
ராமாலையை யணிந்த அவ்வரசன் முதலிற் கூறிய அமைச்சனைப் பார்த்து
கீழுன்சொன்ன அவரைவரவழைப்பாய் என்று உத்தரவுசெய்தான் என்று

வேந்தன்பணிகொண்டவனெய்திவேணுபுரத்தாரடிபணிரதே
பேந்தலுமதுதாடொழுதற்கெண்ணியெனைதும்பால்விடுத்தான்
சாந்தகுணநீரெழுந்தருளவேண்டுமென்னச்சாற்றிடலுங்
காந்துமணிப்பொற்சிலிகையின்மேலெழுந்தேசென்றான் கவுணியர்
கோன்.

(இ-பு) அரசன் கட்டையைச்சிரமேற்கொண்ட அவ்வமைச்சன்
சென்று திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் திருவடிகளில் வணங்கி எமது அரச
ன் தேவாரை வணங்க நினைத்து அடியேனை உம்மிடத்து அனுப்பினார்
சத்தவகுணதையுடையவரே தேவார எழுந்தருளவேண்டுமென்று விண்
னப்படுத்துகொண்டவுடன்பிரகாசிக்கும்முத்துக்களாலாகிய அழகிய த
ண்டிகையின்மீது எழுந்தருளினார் கவுணியகுலதீபராகிய திருஞானசம்பந்
தசுவாமிகள். என்று. (சசு)

தண்ணூர்தரளக்கவிகைநிழறழைப்பச்சவரமருங்கிசைப்ப
வெண்ணுயிரத்தினிரட்டியர்களீசனடியார்புடைசூழப்
பண்ணர்கிருத்தேவாரங்களபாடிப்பலர்கணஓததுவர
விண்ணோர்புகழப்புகழியர்கோன் வேந்தனிடத்தேவரதுற்றார்.

(இ-பு.) குளிர்ச்சிபொருந்திய முத்துக்குடை நிழல்செய்யவும் வெண்
சாய்மரங்கள் இருபக்கத்திலும் வீசிவரவும் பதினாறாயிரம் சிவனடியார்கள்
புடைசூழ்ந்துவரவும் பண்களமைந்த தேவாரத்திருப்பதிகங்களைப் பாடிக்க
கொண்டு பலபேர் ஆனந்தநிருத்தம்புரிந்துவரவும் தேவர்கள் துதிககவும் திரு
ஞானசம்பந்தசுவாமிகள் அவ்வரசனிடத்தில்வந்து சேர்ந்தார்- என்று.

புகழார்வேந்தனெதிரெய்திப்புகழிக்கிறைவர்தான்வணங்கி [ப்
யிதலாமணியிற்கொண்டென்வந்தெழின் மாமணியாதனத்திருத்தி
பகையாரென்கண்ணரவின்வினைபலவுமுரைப்பப்பகையார் [ல்.
நகையாலெரித்தோனண்பனும்புன்னகைசெய்திதனைநவின்நனை

(இ-பு) கீர்த்திவாய்ந்த அவ்வரசன்எதிரொண்டிசென்று திருஞான
சம்பந்தசுவாமிகள் திருவடிகளில்வணங்கிவலியகட்டடமமைத்த தனதுவிட்
முற்குஅழைத்துக்கொண்டெவந்து அழகியபெரிய இரத்தினங்களுடையதுள்ள
ஓர்ஆதனத்தில் எழுந்தருளச்செய்து பகையாக இருக்கும் நெருப்புக்கண்
ணையுடைய சர்ப்பத்தின்செய்கைகள் பலவற்றையும்கூறப்பகையாகளாகிய
அசுரர்களது முப்புரங்கனையும் சிறிப்பினால் எரித்தருளிய சிவபிரான் அன்
பராகிய திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் புன்முறுவல்பூத்தது இவ்வாறு திரு
வாய்மலர்ந்தருளினார் எ-று. ஆல்-அசை. (சஅ)

பொறியாரவப்பணிபூண்டபுனிதனறிருவெண்ணீரணியிற்
செறியாநின்றதீங்கெல்லாதிருமென்றுதிருநீற்றை
மறியார்கீரத்தோன்றனைநினைந்துமன்னன்றனக்குவழங்கியுந்
னெறியார்தமக்குந்தரவவருநேயமுடன் கொண்டணிந்தனரால்.

(இ-பு.) படப்பொறிகளையுடைய சாப்பத்தை ஆபரணமாகவணிந்த
சிவபிரான் திருவெண்ணீறு தரித்துக்கொண்டால் நெருங்கிவருந்தீமைகளே
ல்லாம் நீங்கிவிடும் என்று திருவெண்ணீற்றைமானேந்திய திருக்கரத்தை
யுடைய அச்சிவபிரானைத்தியானித்து அரசனுக்கும்கொடுத்து 'மற்றுள்ள
சிவனடியார்களுக்குங்கொடுக்க அவர்களையாவரும் பேரன்புடன்பெற்று அ
ணிந்துகொண்டார்கள். எ-று (சக)

மீட்டும்புகழ்க்கராளிவேந்தற்குரைக்கும்வெவ்வரவங்
காட்டுந்திமையதைப்பூணுங்கடவுடர்க்குமல்லாது
'கூட்டும்பொய்யாயமைந்ததெய்வக்குழாங்கடர்க்கவறியாது
பூட்டுஞ்சிலையாயமணரிதுபோக்குவாரேற்புரிகென்றான்.

(இ-பு) மீண்டும் திருஞான சம்பந்தசுவாமிகள் அவ்வரசனுக்குத்
திருவாய்மலர்ந்தருளினின்றொடியசர்ப்பஞ்செய்யும் தீமைகளை அச்சர்ப்
பாபரணராகியசிவபிரான் தீர்ப்பாரேயல்லாமல்பொய்யரசுக்கற்பித்துக்கூறு
ந்தெய்வக்கூட்டங்களெல்லாம் தீர்க்கமாட்டாது அம்புபூட்டியவிலையுடை
ய ஓ அரசனே சமணர்கள் இதனை ஒழிப்பார்களோ அபயடி ஒழிப்பதா
னற் செய்யச்சொல் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார் எ-று (இ௦)

அவ்வாறரசனமணரைநீரவையழித்திராமாகி
செவ்வாதுங்களகடவுடனக்குலகிறெய்வமுளதெல்லாம் [ன
வெவ்வாய்ப்பணிபோக்குதற்கும்பால்விரகொன்றிலையெவ்வீணென்
வவ்வாய்மொழிகேட்டொல்லையெழுந்தடர்ந்தார்நாகமழிப்பதற்கே

(இ-பு) அவ்வாறே அவ்வரசன் சமணர்களைநோக்கி நீங்கள்சர்ப்பத் தை அழித்ததுவிட்டாகளானால் உலகிலுள்ள தெய்வங்களெல்லாம் உங்கள் கடவுளுக்கு ஒப்பாகாது கொடியவாயையுடைய அச்சர்ப்பத்தைவிலகருத ரு உமமிடத்த உபாயமில்லாவிட்டால் உமமுடையகடவுளை நம்புதல்வீ னென்றுகூற அந்தப்புகூறிய அவ்வரசன்வாத்தையைக்கேட்டு அதிக விரைவில் புறப்பட்டு ஒருங்குசோந்தார்கள் அந்தச்சார்ப்பத்தை அழிக்கும் பொருட்டு எ-று- ஏ-அசை.

(ருக)

எண்ணூரிரத்தோரொருங்கெய்தியேநதுங்கடத்துநீரையெல் லாங்கண்ணாபிவிக்கறையினுலிறைப்பவெழுந்துகனற்பொறிக்க டிண்ணாவமிகசசீரேசசேர்ந்தசமணர்மனநடுங்கிப் [ட் புண்ணியினராயுயிரதாங்கிப்போனோடிப்புறத்தம்மா.

(இ-பு) சமணர்கள் எண்ணூரிரவரும் ஒருசேர அடைந்து தங்கள் கையில் ஏந்தியிருக்கும் ருண்டுகையிலுள்ள சலத்தை யெல்லாம் கணக ளோடுகூடிய மயிற்பீலிககற்றையினால் இறைக்கவும் உக்கிரமாக எழும்பி ரெடுப்புப்பொறிகளைக்கேட்கும் கண்ணையுடைய வனமையுள்ள அச்சாப் பம் மிகவும் சீற அதைக்கண்டு முன்பு ஒருங்கே சோந்து வந்த சமணாக ளெல்லாம் மனநடுக்கமுற்று வருந்தினராய்த்தங்கள் பிராணனைக்காப்பாற் றிக்கொண்டு வெளியே ஒடிப்போனார்கள் எ-று அம்மா-வியபபுச்சொல்.

வெருவிச்சமணரிரியலுறவேந்தனூரகவலிநோக்கித் தருமப்புசலிக்கவுணியர்கோன்றாட்டாமரையிறுழந்திறைஞ்சி வருமிப்புயங்கத்தடனீக்கும்வலியுன்னருளாலாமென்றா றிருமைப்பொருளுநதருமெநதையிசைநதேகருணைபுரிகின்றார்.

(இ-பு) இவ்வாறு பயங்கொண்டு சமணர்களெல்லாம் ஒடிவிட அவ் வரசன் சார்ப்பத்தின்கொடுமையைப்பார்த்து புண்ணியஸ்வரூபியாகியதிரு ஞானசம்பந்தசுவாமிகளது பாததாமரையில் தாழ்மையுடன் வணங்கி எதி ர்த்தவருகின்ற இச்சார்ப்பத்தின் கொடுமையை நீக்கும்வல்லமை உமது திருவருளாலாகு மென்றான் இம்மைமறுமைப்பயன்களைத் தரவல்ல எமது தந்தையாராகிய திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் திருவுள்ளமிசைந்து கிருபை புரிகின்றார் எ-று

(ருக)

முன்னங்கதிாவேறனக்களித்தமுதலைத்தனிமாமறைகாணப் பொன்னங்கமலத்தாளசேப்பப்புவிமேனடனமபுரிந்தாணை மன்னும்புகழ்வானவர்க்கிருக்குவழங்கினுணைமனத்திருத்திப் பன்னந்தோட்டிரேதுத்தியென்னுமொருநபனுவலையே.

(இ-பு) முந்ளலத்துத்தமக்கு ஒளிபொருந்திய வேலாயுதந் தந்தரு னிய முதல்வரும் ஒப்பற்ற வேதங்கள் காணும்படி பொன்போல் அழகிய

தாமரைப்பாதம் சிவக்கும்படி இச்சிலவுலகத்தில் வீரதாண்டவம் புரிந்தவரும் நிலைபெற்றதேர்த்தியையுடைய தேவர்களுக்கு வேதமோதுவித்தவருமாகிய வேதபுரீசரைத் தமதிதயததிறியானிதது (தோட்டிரேதததி) என்னும் முதலையுடைய ஒப்பதறல்தேவாரம் பாடியருளினார் எ-று. ஏ-அசை. (௫ச)

காழிப்பெருமானிப்பரிசுகவியொன்றுரைப்பக்கருணைவளர்நாழிப்பெருமான்சித்தர்தமிலொருவனென்பொன்னுருத்தாங்கியாழிப்பொருவுமுடிததூசினந்துநிறமுமதினணிந்தகோழிப்புறத்தினிறகும்வளர்குரண்டததிறகுமெழில்குலவ.

(இ-பு) திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் இவ்வாறு தேவாரமொன்று அருளியவுடன் ஊழிகாலததும் அழியாத வேதபுரீசா திருவருள்கார்த்தசித்தாகளிலொருவரைப்போல் அடிகிய திருமேனிஎடுத்துக்கொண்டு சக்கரத்தையொத்துத் தாம்கட்டியிருக்கும் பாகையின்வஸ்திரத்தில் பஞ்சவர்ணமும் அப்பாகையிறசெருகியிருக்கும் கோழியின் பின்னிறகும் வளர்கின்றகோககினிறகும் அழகுவிளங்க. எ-று (௫௫)

கரத்திற்கொடிவேராலமைத்தகடையவலயங்களுந்திகழநிரைத்தகழுத்திற்பலகரைப்பூனெருங்கியொளிரநெடுநாகமுரித்தவுரித்திண்மருங்கசைத்தேயொளிருங்கச்சின்சருக்ககையப்பருத்தமகுடிகையிறுங்கிப்பணியாட்டுவன் போலவணுற்றான்.

(இ-பு) கைகளிற்கொடிகளாலும் வேராலும் செயதகடகங்களுமவலயங்களும விளங்கவும் கழுத்தினிடத்து வரிசையாய்க்கோத்தபலகரைகளாகிய மாலைகளும் நெருங்கிப்பிரகாசிக்கவும் நெடியசர்ப்பத்தைபுரித்ததோலானது திண்ணிய இடையில் கட்டி அதன்மீது கச்சினற்கருக்கிட்டசையபெருத்த பாம்புப்பொட்டியைககையிலெடுத்துக்கொண்டு பாம்பாட்டிப்போல அவ்விடத்துவந்தார. எ-று. இவ்விரண்டெருளகம். (௫௬)

வந்தகடவுட்டிருக்கோலமன்னன்முதலோருநோக்கிச் சிந்தைவியபபுற்றாரந்ததேவதேவன்செரியாவத்தந்தமுறும்வாவினைப்பற்றியமரரேத்தவாட்டுவித்தே [ன், யுந்துமரவந்தனைக்கொண்டவ்வொளிரபொற்கோயிலுட்புகுந்தா

(இ-பு) இவ்வாறு எழுந்தருளிவந்த சிவபிரான்திருக்கோலத்தை அரசன்முதலியயாவரும்பார்த்து மனமகிழ்ந்தார்கள்அச்சிவபிரான் அங்குள்ள அச்சர்ப்பத்தினது அழகமைந்த வாலைப்பிடித்து தேவர்களைல்லாம் துதிக்கும்படி ஆட்டுவித்து மேற்சொன்ன அச்சர்ப்பத்தைக்கையிற்பிடித்தக்கொண்டு அத்திருவோத்துரிலுள்ள விளக்கமமைந்தபொன்மயமான திருக்கோயிலுட்சென்றார். எ-று. (௫௭)

சுடராய்வாழ்நின்றதுதிக்குங்குணக்கெதிரிலிங்க
வடிவாய்நின்றதனிமூர்த்திடருங்கின் வடபால்வாளவங்
குடையாய்க்கவிப்பவிருந்திடுமெங்கோணை நாகேசுரனென்பா
படியாரவனைத்தொழுகின்றோர்பலவிஞ்சையில்வல்லவராவார்.

(இ-பு) முன்பு முருகக்கடவுள் தரிசிக்கும்படி சோதிசொருபமாய்
நிற்கையில் ஒருருவமாய் நிற்கவேண்டுமென்று அம்முருகக்கடவுள்வேண்ட
அவர்க்கெதிரில் இலிங்கவடிவமாய்நின்ற ஒப்பற்ற வேதபுரீசருக்குப்பகத்
தில் வடக்குத்திசையில் ஒளிவீசஞ்சர்ப்பங்குடையாய்க் கவிந்திருக்க எழுந்
தருளியிருக்கும் சிவலிங்கப்பெருமானை நாகேசுரர் என்று சொல்வார்கள்
அச்சிவலிங்கப்பெருமானைத் தொழுகின்ற இந்நிலவுக்கத்தோயாவரும் பல
விதமந்திரங்களிலும் வல்லவராவார்கள், ஏ-று. (இஅ)

வேறு.

வெம்பணிபழிதனுமவோந்தனையா
யம்பதியாரொமசசுநதீர்த்தன
ரெம்பிரான்றிருவினையாட்டையேநீனை
துமபருமதியிடுதுவகைபூத்தனர்

(இ-பு) அசசர்ப்பம் இவ்வாறழியக்கண்டு அரசன்முதலாக அழகிய
திருவோத்தூரிலுள்ளவர்களெல்லாம் பயமொழிந்தார்கள் எமதினைவராகிய
சிவபிரான் திருவினையாட்டையே நினைந்து தேவர்களும் அதிசயித்தமனமகி
ழ்ந்தார்கள். ஏ-று (இக)

தாரணிநாயகன்சண்பைநாயக
ரேரணிநாண்மலரேததியோதுவான
காரணமுதற்பொருட்கருணைநும்வயின்
பூரணமாகியபுணர்ப்புநோக்கினேன்.

(இ-பு) உலகத்தை ஆளும்தலைவனாகிய அரசன் திருஞானசம்பந்த
சுவாமிகளது அழகமைந்த பாததாமரையைத்துதித்துக்கூறுகின்றான்சகல
காரணத்திற்கும் முதற்பொருளாயுள்ள சிவபிரான் திருவருள்உமகிடத்தி
ற்பரிபூரணமாய்ப் பொருந்தியிருக்கும் சம்பந்தத்தைக்கண்டேன். ஏ-று.

என்னிருங்கிளைஞருமியானுதுமமலர்ப
பொன்னடிக்கடிமையாய்ப்பொருநதிரின்றனர்
துன்னிடுகீர்த்தியுந்தொலைவில்செல்வமு
மன்னெடுவாழ்க்கையுமற்றுமும்மதே.

(இ-பு) எனது பெருஞ்சற்றத்தாருடன் யானும் உமது தாமரைமல
ர்போன்ற அழகிய திருவடிகளுக்கு அடிமையாக மனமிசைந்திருக்கின்ற

னம் என்னிடத்துச்சோந்திருக்கும் புகழும் அழியாத செல்வமும் நிலைபெற்ற பெரியவாழ்வும் மற்றுள்ளனயாவையும் உம்முடையதே எ-று, (கக)
என்னவேந்திஃதுரைத்தலுமென்னையாளுடையோன்
பொன்னின் றுண்மலாபொருந்தியவுளத்தினுன்புகலு
மன்னையுமில்மாநிலத்தவாகருமியானும்
முன்னமாரணமொழிந்தவற்கடிமையாமுற்றும்.

(இ-பு) என்று அரசன் இவ்வாறு கூற என்னை ஆளாக உடைய சிவ பிரானது பொன்போன்ற திருவடித்தாமரைகளைப்பதித்த திருவுள்ளத்தின ராகிய திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றாராரசனே நீயும் இந்நிலவுலகத்துள்ள மற்றவர்களும் யானும் ஆகயாவரும் முன்பு வேதத்தைத் தேவர்களுக்கோதுவித்தருளிய வேதபுரீசருக்கு அடிமையா கும் எ-று. (கஉ)

ஆதிநாயகர்கடியுமயாமாகியுமறிவி
லேதமாகியசமணர்களிறைவனறறிருவெண்
புகிசாததியபுனிதரையிகழ்நதுரைபுகலக்
காதினாலுறக்கேட்டிருந்கின்றதுங்கடனே.

(இ-பு) ஆதிகாரணராகிய சிவபிரானுக்கு நாமெல்லாம் அடிமையா யிருந்தும் அறிவினிடத்து விளக்கமில்லாத சமணர்கள் அச்சிவபிரானது நன்மையைததரும் திருவெண்ணீறு உருத்திராக்கம் முதலிய சிவசின்னங்களைத் தரித்திருக்கும் பரிசுத்தவான்களை இழிவாகப்பலவாறு கூற நாம் நமது காதுகளினால் அவைகளைக்கேட்டுக் கொண்டிருப்பதும் கடமையா குமா எ-று. (கங)

வழுதிநாட்டுறையமணரைவைகையம்புனலி
லெழுதுசீட்டுவிட்டேற்றியுமெரியிலிட்டேடு
பழுதிலாப்பசும்பண்பொவொங்கியுமபதகர்
நழுவுறக்கழுவேறியேநலித்தனம்வேந்தே

(இ-பு) அரசனே பாண்டிநாட்டில் மதுராபுரில்வசித்திருந்த சமணர்களை யெல்லாம்வைகையாற்றுநீரில் திருமுகப்பாசரம் எழுகிய ஏடுவிட்டு எதிரேறச்செய்தும்பிறகு அவ்வேட்டையே அக்கினியில்விட்டிம்பழுத்தற்பசுமைநிறத்தோடு எடுத்தும் அச்சமணர்கள் உயிர்விடும்படி கழுவேற்றியழித் தனம் எ-று. இவ்வைந்துங்குளகம். (கச)

துட்டரைக்கையாற்றொலைப்பதுந்தூபரானவரை
நட்டமின்றியேகாப்பதுநானிலம்புரக்கும்
பட்டவர்த்தனர்க்கியல்பெனப்பகாமனுநுலை
விட்டிருக்கலேவினாந்திடும்பவங்கள்வேந்தருக்கே

ஈங்க்ளினுலேயே விளக்கம் அடைந்திருக்கும் சமணர்களும் தங்களுடைய புனத்தை என்னும் ஊரையடைந்தார்கள் நான்குவேதங்களையும் தேவர்களுக்கோதுவித்தருளிய வேதபுரீசரது திருக்கோயிலில் திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் சென்று அவ்வேதபுரீசரை வணங்கி மனமுருகிப்பல தோத்திரங்களைத் திருவாய்மலாந்தருளி எ-று. (எஉ)

குழையார்மிக்கார்தாதார்கொன்றையென்றானிம்மலையிக்குறுநான்கு, விழைவாருந்தமிழ்ப்பனுவல்விளம்பியரனருளபூண்டிவிளங்கும்பைம்பொன், னுழையாருமிள முலையையிறைஞ்சியவடிருக்கருணையினிமைபெற்று, மழையாருமணிமதில்குழாலயமீண்டவாவதியுமடத்தைச்சார்ந்தாரா.

(இ-பு) (குழையார்)மிக்கார் (தாதார்கொன்றை) (என்றானிம்மலை) என்னும் முலையுடைய இரகாங்கு மெய்யன்புகிறைந்த தமிழாலாகிய தேவாரங்களைத் திருவாய்மலாந்தருளிச் சிவபிரான் திருவருளபெற்று விளக்கமமைந்த பசுபொன்னாலாகிய ஆபரணங்களையணிந்த இளமுலையாகிய யாரையும தொழுது அவரது திருவருளையும் இனிமையுடன் பெற்றுக்கொண்டு மேகங்கள் தவழும் அழகியமதில் சூழ்ந்திருக்கோயிலினின்றும் திரும்பி தாம்வசிகளும் திரும்பத்தையடைந்தாரா எ-று. இவ்விரண்டுங் குளகம்- (எங)

இரவுவிடிந்திடுமளவுமெண்டொகையாயிரச்சமணரெவருங்குடியரவுதமக்குறும்பகையேயாகியதுபுகன்று முலகாருந்திண்டோட்புரவலன்பாலுறுதிமொழி புகன்றதுமார்க்கதற்கிரைந்தபுணர்ப்பும்பேசி, விரைவுறுநெஞ்சொடுவிருநதார வேணுபுரத்தவர்சிவனை வேண்டியுற்றார்.

(இ-பு) இராத்திரி விடியும்வரையில் எண்ணியரஞ் சமணர்களும் ஒருங்குசேர்ந்த நாம் யாகத்தில் உண்டாகியசர்ப்பம் நமக்கேபகையாகியது என்றும் சொல்லி உலகத்தையாளும் வலிப்புயங்களையுடைய அரசனிடத்துத் தாம்கூறிவந்த உறுதிமொழியையும் நீனைத்துக்கொண்டு இதர்குத்தகக ஏற்பாடுகளை பேசிக்கொண்டும ஆலோசிக்கும் மனதையுடையவர்களாயிருந்தார்கள் திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளும் சீகாமியில் எழுந்தருளியிருக்கும் தோணியப்பாரைத்தியானித்துக்கொண்டிருந்தார் எ-று. (எச) இன்னபரிசிவரிருக்குமெல்லையிற்றன் கேத்திரப்பேரிநரதிடாமன் மன்னுசமணர்களுடனேவாதுபுரிந்தனர் புகலிமன்னநாடியன்னவருக்குறுதுணையாயடுத்தமணர்குலமுமுதுமழிப்பநெஞ்சி லுன்னிவருகின்றவன்போலொளிகதிரோன்வந்துதித்தா னுதயடுவம்பிசீ.

சமணர்களுடைய சருக்கம். உக்ரு

(இ-பு) இவ்வாறு இவ்விருத்திரத்தாரும் யோசித்துக்கொண்டிருக்கும் நுணத்தில் பாஸ்கரகேததிரம்என்னு மருமதுபெயர்வாய்ந்தஅவ்வேதபுரியில் அப்பெயர்மாறுபடாதிருக்கும்படி முன்புசமணர்களுடன்வாது செய்துவென்ற திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளுக்கு உற்றதுணையாயிருந்த திங்குள்ள சமணர்களால்முழுவதையும் அழிக்கவேண்டுமென்று தன்மனதிலெண்ணி வருபவன்போலச்சூரியன் உதயகிரியில் உதயமானான். ஏறு (எரு) வெய்யவன்கீழ்த்திசையெழுமுனாவேரதனெழுநதேகா கவிதிகளாற்றிச்,செய்யபசுமபொன்னவையிற சோதனன்காவிரிகுழந்துகிற நதகாழி,யையருங்காலையிலாற்றுங்கடன்முற்றி மன்னவனபேரவை யில்வந்தார், பைபகடைச் சமணரெண்ணிரத்தோருமொருங்குவந்துபடர்காரானனோ.

(இ-பு-) சூரியன்கீழ்க்குத்தியையில் உதயமாவதற்குமுன்னமே அரசன் திருநெல்விட்டு எழுந்து காலையகடன்களைமுடித்துக்கொண்டு செம்பொன்மயமாயினவரும் தனது அரசசபையில் வந்திருந்தான் காவிரியாற்றாற்குழப்பெறுசுடுப்பமைத்துள்ள சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளும் காலையிலசெய்யவேண்டிய அதுஷ்டானங்களை முடித்துக் கொண்டு அவ்வரசனதுபெரியசபைக்கு எழுந்தருளினார் மெதுவாகநடக்கும் சமணர்கள் எண்ணுயிரம்பேரும் ஒருசேரகூடிவந்து சோந்தார்கள் என்று

வேறு.

படந்தித்தலைவருமறைவலாளருந
தந்திரச்சேனை யுந்தளத்தாரதருந
வந்தவரவரவர்வரம்பின்வைகுந
விந்திரன்போலிறையிருந்தவெல்லையில்.

(இ-பு) மந்திரிமார்களும் வேதியர்களும் படைகளாகியசேனைகளும் சேனாபதிகளும் ஆக வந்தவர்களனைவரும் தத்தமசூரியதகுதிககேற்பவீற்றி ருக்க இந்திரனப்போல அரசன் இருக்கங்காலத்தது என்று, (எரு) எழுந்தனமைணரிலேற்றமுற்றவ
எழுந்தருவெழுதுமோரளவினெட்டினைச்
செழுந்தொடைவேந்தன்முன்செறித்துச்செப்பினன்
கொழுந்துறுகனைடைக்கொளுத்தவென்னவே.

(இ-பு-) இவ்வாறு இருக்குந்தருணத்துச் சமணர்களில மகிமை யுள்ளவ னொருவன்எழுந்து தங்கன்மந்திரத்தைஅழுத்தமாக எழ்தியிருக்கும் ஒருகீண டலையைச்செழுமையானமாலையணிந்த அவ்வரசன்முன்வைத்து இவ்வோ லையைக்கொழுந்துவிட்டெரியும் அக்கினியிற்கொளுத்தி வேகுபடிக்குச்செய்யச் சொல்லும் என்றுகூறினான், ஏறு, இவ்விரண்டுங்குளகம், (எரு)

வேறு.

அப்பொழுதேயுமையான் முலையுண்ட
மெய்ப்பெரியோர் மறைவிண்ணவருக்குச்
செப்பியநாதனைச் சிந்தையுஞ்
யொப்பரும் வெண்பனையோலைவகிர்ந்தே.

(இ-பு) அப்போது உமாதேவியார் திருமுலைப்பாலுண்டருளிய உண
மையுணர்ந்த பெரியோராகிய திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் வேதங்களை
த்தேவர்களுக்கோதுவித்தருளிய வேதபுரீசரைத் தமது திருவுளத்தில்
தியானித்துக்கொண்டு ஒப்புரைத்தற்கருமையாகிய அந்த வெண்ணெப்பனை
யோலையைவாரித்தறித்து எ-று ஏ-அசை.

(ஏ-கூ)

மன்றாடண்ணறன் மாட்சிவரைந்தார்
நன்றான்மறையானொமொலு
மென்றேயோகவிபேந்தன் முன்வைத்தார்
நின்றோரியாவருநெஞ்சுள்வியநதார்.

(இ-பு) பொன்னமலத்தில் ஆனந்தநிருத்தம்புரியும் சிவபிராண்டுக
ழ்ச்சியை (நன்றான் மறையானொமொலும்) என்று ஒருதிருப்பாசு
ரம் எழுதி அரசன்முன்வைத்தருளினார் அதுகண்டு அங்கிருந்தவர்க ளெல்
லாம் தத்தம் மனதின் கண் அகிசயமுறஞர்கள் எ-று, இவ்விரண்டுங்ளுகம்
கலையின் மிக்கவர்களை வைத்தகலையினை

மலையைப்போத்தமணிப்புயததண்ணலு
மலகிலொற்றைச்சுருள்செய்தனலுறு
முலையில்வைத்துத் துருத்திகொண்டீதினன்.

(இ-பு) சாததிரஉணர்ச்சியிற் கிறந்திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள்
அரசனுக்கெதிரில்வைத்ததேவாரமெழிதிய அவ்வோலையைமலையைப்போன்
ற அழகிய புயங்களையுடைய அரசனும் எடுத்து அளவிடக்கூடாத பெ
ருமையுடன் ஒற்றைச்சுருளாகச் சுருட்டி அக்கினிப்பொருதிய உலைகளை
த்தில்வைத்துத்துருத்தியினால் ஊதினன் எ-று.

(அ-க)

பொன்னுருக்கும்பொழுதுபுழுக்கினார்
பின்னிருக்குந்தணலைப்பிரித்தனா
மன்னிருக்குமுன்னுளளதின்மீண்டது
முன்னிருக்குமொழிந்தவனோலையே-

(இ-பு) பொன்னையுருக்கும் காலஅளவுவரையில் எரித்தார்கள் பிறகு
அதிலிருந்தெருப்பைப்பிரித்தார்கள் பின்பு வேதந்தேவர்களுக் கோதுவித்
தருளிய வேதபுரீசரது ஓலையாகிய நிலைபெற்ற தமிழ்வேதம் எழிதியிருந்த
அது முன்வைத்தபடியே யிருந்தது எ-று.

(அ-உ)

கலம்புவே நன்கருததுள் விபந்தனன்
 ரெண்டாநோக்கித் தொழுது துதித்தனர்
 மண்டி நிறைவரியாருமகிழ்ந்தனர்
 விண்டசாக்கியாநெஞ்சமவெதுமபினா.

(இ-பு.) இவ்வாறிருக்கக்கண்டு அரசன் தன்கருத்தில் அதிகயித்தான் சிவனடியார்கள் பார்த்து வணங்கித் துதித்தார்கள் நெருங்கியிருந்த மற்றவர்களெல்லாம் மகிழ்ச்சியடைந்தார்கள் சபதங்கூறிய சமணர்கள் தமது மனம்வருந்தினார்கள். எ-று. (அக)

புகளிவேந்தனபொறித்ததமிழினை
 யகல்விசுமபினமருமேகத்தினர்
 சகமிசைத்தணறுக்கியவெமமையு
 நிகரிவிக்கவிசொற்றிடநீங்குமே.

(இ-பு.) இருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் எழுதியருளிய அத்தேவராத்திரப்பாகூரத்தை விசாலமாய்ப் பரம்பியுள்ள ஆகாயத்தின்கணிருந்து தேவர் களும் துதித்தார்கள் இப்போதும் இந்நிலவுலகின்கண் யாருக்காகிலும் நெருப்புப்பட்டு அதனாலுண்டாகிய வெப்பமும் ஒப்பற்ற இத்திருப்பாகூரத்தினுள் நீங்கியிடம் என்று நைமிசாரணியமுனிவாகளுகருச் சூதபுராணிகூறினா. எ-று. ஏ-அசை, (அச)

குண்டரிட்டமுடங்கலகுலவெரி
 மண்டலத்தின்முதலறமாய்த்தது
 தொண்டர்மேற்பழிகுறுந்துரிசன
 ருண்டுவக்குமுன்வாழ்வலைதோய்வபோல்,

(இ-பு) சமணர்கள் எழிதிரெருப்பிலிட்ட ஓலையை அடியார்கள்மீது பழிகுறுத்துட்டார்கள் அவர் அனுபவித்துக்களிக் கு முன்னமே அழிந்துகொடுவதுபோல் கூட்டமாகிய அவ்வக்கினி இந்நிலவுலகத்தின்கண் முதலில்லாமற் சாம்பராகிவிட்டது. எ-று. (அரு)

அநதவெல்லையமணரும்வெம்பியே
 வந்துமன்ன முனினைவழுத்தினர்
 முந்தவோதுமுறைப்படிநீரினமே
 லுந்தவேடுமவிடுகெனறுரைத்தனா.

(இ-பு) அத்தருணத்தில் சமணர்களும் மனம்வருந்திவந்து அரசன் முன்னின்று தோத்திரஞ்செய்த முன்புகூறியகிரமப்படி நீரின்மேல்எதிர்செல்லும்படி ஏவிவிவீரென்றுகூறினர். எ-று. (அசு)

வேறு,

ஆங்கதுகேட்டரசனெழுந்தமைச்சரோடு மரனடியார்குழும
 லொடுமமணபோடு திங்குமழும்பொழிறறுறையார்கதியின் மே

வித்திகழ்மணிப்பொற்குடை நீழன்மெய்செறிப்பப், பாங்குறும் பொய்ச்சமணரொருவிஞ்சைதீட்டும் பத்திரத்தைக்கைக்கொடுத்தா ர்பாரின்வேந்தன், வாங்கியருகிருக்கின்ற சண்பைநாதர் மலர் முகநோ க்கினன்முறவன்மலர்ந்துமன்னே.

(இ - பு) அவ்விடத்து அவ்வாராதையைக்கேட்டு அரசனெழு ந்துமத்திரிகளோடும் திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் அடியாகுட்டங்களோ டும் சமணர்களோடும் வாசனைமழும் மலர்ச்சோலைகளமைந்த துறைக ளையுடைய பாருநதின்கண்அடைந்து விளங்கமான இரத்தினங்குளமுததிய சந்திரவட்டத்தின்குடையின்றிழல தனதுசரீரத்தில்தாக்கவும் தனதுபக்கத தில்வந்திருக்கும் பொய்யராகியசமணர்கள் ஒருவிதமந்திரத்தைஎழுதியுள்ள ஓலையைக்கையிறகொடுத்தார்கள் அதை உலகதையாளும அவ்வரசன் வா ங்கித்தன்னருகில் எழுந்தருளியிருக்கும் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளது தாமரைமலரோலும் திருமுகத்தை உடனே புன்னகைகொண்டு பாத்த னர். எ-று. மன்-ஓ-அசை. (அல)

வாட்டி தன்மன்னவன்றிரும்பினோக்குமுன்னம்வளாமலையோ ர்குலதிலகர்வகிர்ந்ததால. வேட்டி னிறகாரமண்கலிங்க வென்னு ன்செய்யுளெழுதியளித்தனரதுவுயிறைவன்கைக்கொண், டோட்ட முறுரீரின்முனமமணர்தந்தவோலைநனைவிடுத்திடலு முலகோகா கண்ச், சீட்டையுங்கொண்டேவேகமிகவேகிழ்பாறசென்றபினர்சம ணர்மனந்திகைப்பமன்னே.

(இ-பு) வாளாயுத்தை யெத்திய வன்மைவாய்ந்த அவ்வரசன் திரு ம்பிப்பாப்பதற்குமுன்னமே புகழ்வளருமவேதியாருலதிலகராகிய திருஞா னசம்பந்தசுவாமிகள் வாரித்தறித்த பனையோலையில் (காரணகலிகக) என்னும் முதலையுடைய தேவாரத்திருப்பாசுரத்தை வரைந்துத்தந்தருளி னர் அதையும் அவ்வரசனே தனதுகையிலேந்திக்கொண்டு ஓடுகின்ற அப் பாருநதிரீரில் முன்பாகச்சமணர்கள் கொடுத்த ஓலையைவிடவும் இந்நிலவுல கத்தோர்காணும்படியாக அவ்வோலையையும் அடித்தகொண்டு அதிக வேகமாயக்கீழ்த்திசையாகச்சென்றபின்பு சமணர்களெல்லாம்மனந்திகை த்துக்கொண்டிருக்க. எ-று. மன்-ஓ-அசை. (அஅ)

பொய்ச்சமணரோலையைத்தண்புன்ல்கொண்டோடப்புரவலன் கண்டுகழ்ந்துபின்புபுகலிவேந்தா, வைசசதமிழேட்டிணையுநீரிலிட டான்வரும்புதுரீர்கண்டெதிருமகரம்போல, வசசமறமேறறிசை யிற்சென்றுமுன்னமாழியுண்டமுனிவணங்குமரண்பாற்சென்ற வி ச்சகததிலப் பதியையநாடொட்டே யியமபுவர்செய்யாற்றை வெ னுருளென்னும்பேரே.

(இ-பு) பொய்யராகிய சமணர்களிடமிருந்து ஓடியவர்களுக்கிடையேயான சமூகம் அப்பாருகினை அடித்துக்கொண்டோட அதை அரசன்செய்து அச்சமணர்களை இழந்து பின்பு திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் வரைந்ததொத்தருளியிருக்கும் வட்டையும் அப்பாருகினைவிட்டான் உடனே வருகின்றபுது நிரைகண்டிலும்பி எதிரில்வருமச்சதைப்போல பயமில்லாமல் மேற்கு தநிசையாகப்போய முனபுகடனீரையெல்லாம் ஆசமணமாகக் குடித்த அகதையமுனிவர் பூசுதத சிவலிங்கப்பெருமானிடத்துசென்றது இந்நிலவுலகத்தில அன்றுமுதல அந்நகரத்திற்குச் சேயாறறையென்றான் என்னுமபெயர்கூறுவாரகன். ஏ-று. (அக)

ஒதுகின்ற சபதமெல்லாமுரியக்கண்டேயுள்ள முலர்ந்தமணர்குழா மொடுங்கிதினறு, கோதறுமன்னவறகுறைப்பார்கற்றவிஞ்சைக்குணத்தாலிப்பரிசுமுன் கூடலிலுமவென்று, னாதலினாலிவன்கோயின்மாட்டுமெங்கனாலயததுமாண்பனை யுண்ட தனிலுன்முன், தீததுநகரையொருடாற்றநகரா போறதுநதெயவமே பெரிதென்றுசெப்பிரரால.

(இ-பு) இவ்வாறுதாங்கள் கூறுகின்ற சபதங்களெல்லாம் அழிந்து போகக்கண்டிமனம் வருந்தி அச்சமணகூட்டங்கள் கருவம் ஒடுங்கின்றுகும்மற்ற அவ்வரசனாகுகூடலுக்கின்ற தானகற்றிருக்கும் மந்திரங்களின் வல்லமையினால் இவ்வாறே முன்புமதுரையிலும் எமமவர்களைவென்றான் ஆகையால் இததிருஞானசம்பந்த சுவாமியின் கோயிற்கருகிலும் எங்கன்கோயினிலும் ஆண்பனைமரம் இருக்கின்றது அப்பனைமரத்தில் உணக்குமுன் பாகப்படுத்தற நல்லகரயானது ஒருபக்கத்திலகாய்க்கும்படி செய்தவர்கள் வணங்கும்பெய்மே பெரிதென்று சொன்னார்கள். ஏ-று (கூ)

அன்னவராங்கு வுரைப்பக்கேட்டுவேந்தனநதனார்தம்பெருமானை நோக்கவனனே, ரினனவனகபுரிதுமிதற்குடைநதோமென்னிலேற்று வதுங்குழிவெங்குடிததையென்னு, மன்னுமொருபகிரத்திலெழுதித்தந்தாராமற்றவாநமவ்வண்ணம வரைந்துவைத்தாரமின்னுமணிமுடியரசனோக்கியநதவியபபையுங்காண்குதுநானேமேவுமென்றான்,

(இ-பு.) அச்சமணர்கள் அவ்வாறுசொல்லக்கேட்டு அரசன்வெதியர்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளைப்பார்க அவா அவ்வாறேசெய்கின்றோம் இதிறோல்வியடைந்தால் கழுவேற்றிலிடு எங்களுடைய வல்லமையுள்ள அரசனே என்றுகிலைபெற்ற ஒருவோலையில் எழிதிக்கொடுத்தருளினார் அச்சமணர்களும் அவ்வாறே எழிதிக்கொடுத்தார்கள் பிரகாசிக்கும் இரத்தினங்களமுத்திய கிரீடத்தையுடைய அவ்வரசன் இவ்விரண்டையும்

பார்த்து அந்த அபிசயத்தையும் பாபபோம நாளைக்குவாருங்களென்று கூறினன். எ-று. (கூச)

அப்பரிசேசெய்குவமென்றமணர்சென்றாரந்தணர்கோன்பால் விடைகொண்டரசன்சாராதா, னொபபிலகமூமலததெந்தைமடத்திலெய்தியும்பருக்கோதியமுதலையுளத்தில்லைத்தே, மெய்ப்பெருமாண்பனைகாய்க்கவேண்டுமெனறே வேண்டியிருநதனரநதவேலைவெய்யோன், னுப்புறுமெய்யொடுவகுடபாறகடலிற்றோய்ந்தா ன்குழந்ததிருளமணர்கடஞ்சூழலபோன்றே.

(இ-பு) அப்படியே செய்வோம் என்று சமணர்கள் போய்விட்டார்கள் திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு அரசன் அரண்மனைக்குத்திரும்பினான் ஒப்பற சீகாழியில் அவதரித்த எமதுநத்தை யாராகிய அத்திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் தமது திருமடத்தடைந்து தேவர்களுக்குவேதமோதுவித்தருளிய வேதபுரீசரைத்திருவுளத்திற்றியானிதது உண்மையாய் அந்தப்பெரிய ஆண்பணையககவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டிருந்தனா அந்தச்சமயத்திற்குரியன் சிவந்தார்த்ததுடன் மேற்குச்சமுததிரத்தில் மூமுதினான் அந்தச்சமணர்களுது கருநதைப்போல உலகெங்கும் இருளகுழந்துகொண்டது. எ-று. ஏ-அசை. (கூஉ)

வெறு.

சென்றகதிரோனமணரிண்ணஞ்செறியுமிடங்களாராய்ந்தா நனறிலவரைக்கொடுவருவானாடின வன்போலங்கெழுபொற்குறமதனைவலமாகக்கொடித்தேர்கடவிக்குணாதிசையிற்றுன்றுமுதயப்பொருபபின்மிசைதோன்றாநின்றானிருசுள்வழி.

(இ - பு) அவ்வாறுமேற்குச்சமுரத்திலமுமுதிய சூரியன்சமணர்கள் இன்னும் இருக்கின்ற இடங்களை யெல்லாம் ஆராய்ந்த நன்றியரற்றவர்களாகிய அவர்களைக்கொண்டுவரும்படி எண்ணங்கொண்டவன்போல நன்மைவினையும் மகாமேருகிரியை வலமாகக்கொடி கட்டியிருக்கும் தனது தேரைநடத்திக்கொண்டு இருளை எல்லாம்போககிக் சீழ்க்குத்திகிலிருக்கின்ற உதயபர்வத்தத்தின்மீது உதயமானான். எ-று. (கூஉ)

இரவங்ககலவேந்தனெழுந்தியற்றுங்கலைக்கடன்கழிந்து வருமந்திரிகடமைநோககிவரம்பில்கழுநாட்டிடவுரைத்தேயரவின்கொடுத்திவினைதவிர்த்தவத்தன்கோயிலருகணைந்தான் பரமன்மகிமைநோக்கவருப்பதியின்மாந்தர்புடைசூழ.

(இ-பு) இரவுவிடிந்தவுடன் அரசன் எழுந்திருந்து கலைக்கடன்களை முடித்ததுக்கொண்டு சபைக்குவந்த மந்திரிகளைப்பார்த்து எண்ணிநத சமு

மரங்களை நாட்டிம்படிக்கட்டினயிட்டுச் சிவபிரான்மகிமையைப்பார்க்கும்படி வருகின்ற அந்நகரவாசிகள் யாவரும் தன்னைப்புடைகுமும்படி முன்சர்ப்பத்தினது கொடியதிச்செயல்களை நீக்கியருளிய வேதபுரீசர்திருக்கோயிலுக்குச் சமீபத்தில்வந்தான். ஏ-று. (௯௪)

காழித்தரசர்வருஙகாலெக்கடன்களாற்றிக்காவலன்பா லாழிக்கடல்போற்சிவனடிபாரருகிழ்ஞழவங்கணடைந் துழிப்பொருளைவேதபுரத்தொருநாயகனைத்தொழுதேத்திப் பாழிப்புயதுதவேந்தினுடன்பகருமபனைமாடனுகின்றால்.

(இ-பு) திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் வழக்கப்படி காலெக்கடன்களை முடித்தக்கொண்டு கடல்போலப்பரந்த சிவனடியார்களெல்லாம் தமதருகிற் சூழ்துவரும்படி அவ்வரசனிடத்தடைந்து ஊழிக்காலததும் அழியாத பரம்பொருளாயிருக்கும் வேதபுரீஸ்வரரை வணங்கித்ததித்துப் பணைத்தபுயங்கையுடைய அவ்வரசனுடன் முற்கூறிய பனைமரத்தருகில் சேர்ந்தார் ஏ-று. ஆல்-அவச. (௯௫)

அரனைத்தொழுதுகுரும்பையாண்பனை யென்றொருபாவறைந்திட லும், மரனிந்தருங்காயக்குலையப்பவானோர்தருமாமலாசொரிந் தார், வரனின்பெரியமன்முதலாமாந்தர்மனத்துளவியப்பெய்தி, சிர சிற்பொருந் துங்கரத்தினராய்த்தெய்வமுளதுசெகததென்றார்.

(இ-பு) இவ்வாறுவந்துவேதபுரீசரைத்தொழுது(குரும்பையாண்பனை) என்னும் முதலையுடைய ஓாதேவாரத்திருப்பாகரம் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் கட்டினயிட்டவுடன் அப்பனைமரத்திற்கரிய நிறங்கொண்டகாய்களடங்கிய குலையாந்திருக்கத் தேவர்கள் சற்பகமலாகனைச்சொரிந்தார்கள் வரத்தில் மிகுத்த அவ்வரசன்முதலிய மனிதர்களாவரும் தங்கள் தங்கள் மனதில் அதியசப்பட்டு சிரமேற்கூப்பியகையுடையவர்களாய் இந்நிலவுலகத்தின்கண் தெய்வச்செயல் உண்டென்று கூறினார்கள். செய்யுநதவத்தோரருமறையோர்செழுந்தாரரசன்முதற்புனியோரைபர் கமலததாளபணிநதேயரனேயிவரென்றகங்கொண்டார் துய்யமகத்திப்பராசரன்முன்சொற்றசாபந்தொலைத்தரக்கார் வெய்யபனைவேலுருநீங்கிவிண்ணோர்வேந்தன்பாலடைந்தார்.

(இ-பு) தவசிகள் வெதியர்கள் செழுமையான மாலையணிந்த அரசன்முதலிய உலகத்துள்ளயாவரும் எமதிறைவராகிய திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளது தாமரைப்பாதங்களில் வணங்கிச்சிவபிரானே இவரென்று மனத்தில் திடங்கொண்டார்கள் அத்தருணத்தில் துய்யமையாகிய யாதீத்தில் பராசரமுனிவரால் முன்புகூறிய சாபத்தை அவ்வரக்கர்கள் தொலைத்துத் தொண்டு கொடிதாகிய பனைமரம்வேலமார் ஆகிய உருவங்களை நீக்கினவர்களாய் இந்நிரலிடத்திற் சேர்ந்தார்கள் ஏ-று. (௯௬)

மன்னன்பிரமபுரத்தெந்தைமகிமைநோக்கிமனமகிழ்ந்து
பன்னுமபடிவந்திலர்சமணரென்னசீறிப்பட்டர்களுக்குட்
மின்னும்வலியார்தமையழைத்துத் தொகுப்போடவரைக்கொண்
ர்மினென, வன்னவருமோடினாகளிளியமணர்செய்கையதறி
வொம்,

(இ-பு.) அரசன் திருஞாணசம்பந்த சுவாமிகள் மகிமையைக்கண்டு
மனங்களித்து முன்சொன்ன படிவந்திருக்கவிலையென்று அச்சமணர்களை
மீது சீற்றங்கொண்டு தூதுவர்களுகளுள்ளே மிக்கவல்லமையுடையவாக
னை வரவழைத்து நீங்கள் போய் அச்சமணர்களைக்கூட்டத்துடன் கொண்டு
வாருங்கள் என்று கட்டளையிட அப்படியே அவர்களுட்போனாக இனி
மேல் அச்சமணர்களை செய்கையைச் சொல்லுவோம் எ-று. (கூஅ)
வேறு, அண்ணல்பாடுன்னற்சீட்டொன்றறிததகரத்தினையேவி
நண்ணியபபத்தராகிநவையுறவ்வமணரெல்லாந்

திண்ணியபுருடதாலந்தீங்கனிதருகவெனறே

பெண்ணியவண்ணமெல்லாமியறநிமிநதிரித்தாராமாதேநா.

(இ-பு) அரசனிடத்து நேற்று தங்கள் கோயிலில் உள்ள ஆ
ண்பனைகாய்க்கச் செய்வோமென்று சீட்டெழுதிக் கொடுத்து தங்களிருப்
பிடத்தையடைந்து பயமடைந்தவர்களாய்க் குற்றம்பெருந்திய அச்சமண
ர்களெல்லாம் வன்மையுள்ள அவ்வாண்பனை மதரமுள்ள கனிகளைத்தரக்
கடவதென்று தாங்கள்நினைத்தபடி யெல்லாஞ்செய்து மந்திரித்தார்கள்.

எ-று. மாதாஓ-அசை-

(கூக)

விடிந்திடுமளவுயிர்தவிதமபலபலவுஞ்செய்து

நெடுமபணியிடத்துத்தீங்காய்க்நெருதுணர்ந்துவேந்தன்

கடிந்திடுஞ்செயல்வேறென்றுங்கண்டிலழுமுதுமின்றே

முடிந்திடுககாலமென்றுமுன்னியேகுழுகினரா.

(இ-பு-) பொழுதுவிடியுமவரையில் இவ்வாறு பலபலவிதங்கள்செய்
தும் நீண்ட அவ்வாண்டினையினிடத்து மதரமாகியகாய் காய்க்காததெ
ரிந்துகொண்டு இனி அரசன் தணடிப்பான் தப்பித்துக்கொள்ள வேறெரு
வழியுங்காண்கிலோம நம்முடைய கூட்டமுழுமையும் முடிவுபெறுககாலம்
இன்றுதான் என்று நினைத்துக்கொண்டு கூட்டமாய்க்கூடியிருந்தார்கள்.

அப்பொழுதுதரசனேவுமடனமிகுவீரெய்தி

யெப்பனைகாய்த்ததுங்களீறியிருளாலெனெனச்

செப்புறுமொழியொன்றினறிதநிகைததனராகிநிற்ப

குப்பலோடவரைக்கொண்டுகொற்றவனமுன்னிற்றந்தார்.

(இ-பு) அத்தருணத்தில் அரசனால் எவப்பட்ட வீரர்களென்றெங்
கள் கடவுள் திருவருளால் எதப்பனைமரம் காய்த்தது என்று கேட்க அ

தற்கு மறுமொழியொன்றும் சொல்லவகையில்லாமல் மயங்கினவர்களாய்
யிருப்பதைக்கண்டு அவ்வீரர்கள் அச்சமணர்களைக் கூட்டத்துடன் அ
ழைத்துக்கொண்டு வந்து அரசன்முன் விட்டனர் என்று- (௧௦௧)

வந்திடுமமணரெல்லாமவளாந்தவான்பனைதருங்காய்
தநதநன்மகிமைதன்னைதகங்கடங்கண்ணாடகண்டா
சிந்தையுளையநதாரெஞ்ரந்திடுக்கிட்டார்திகைததாரதியால்
வெந்திடுங்கமலமபோலவிளங்கினமுகங்கண்மாநேரி.

(இ-பு) அவ்வாறுவந்த சமணர்களெல்லாம் வேதபுரீசர்கோயிலருகில
வளந்திருக்கும் அவ்வாணபீன கருநிறங்கொண்ட காயகனகாய்த்திருக்கி
ன்ற மிகமகிமையைத்தமதுலிசாலித்தகண்களாலேபார்த்தாராகள்மனதின்
கணஅகிசயித்தாராகள் பிறகு மனங்கிடுக்கிட்டாரகள் மயங்கினார்கள்மேலும்
அவர்கள் முகங்கொல்லாம நெருப்பினாலவெந்ததாமரைமலர் போலாயின
என்று, மாத-ஓ-அசை (௧௦௨)

அமணர்கூதிலைமையோந்தேயண்ணல்வாண்முகத்தைநோக்கி
விமலனுக்கன்பரானவிததருரைப்பார்வெந்தித
சமையுறுமனத்தாராகிச்சமணரிற்பூதிசாத்தி
யுமைபதிக்கடிமையானோர்க்குயிர்தரவேண்டுமென்றார்.

(இ-பு) அச்சமணர்களது தன்மையைக் கருத்திலுணர்ந்தஅரசனது
ஒளிமிக்க முகத்தைப்பார்த்தது சிவபிரானுக்கன்பரான திருஞான சம்பந்த
சுவாமிகள் திருவாய்மலார்த்தருளுகின்றார் அரசனே பொறுமையுள்ள மன
முடையவராய் இச்சமணர்களில் வித்தியனிர்த உமாபதியாகிய எமதுசிவ
பிரானுக்கு அடிமைபூண்டவர்களுடைய பிராணனைக் காப்பாற்றவேண்டு
மென்றார் என்று. (௧௦௩)

ஆங்கதற்கிசைந்துவேந்தனமெனவுரைக்ககசேட்டி
யோவகியமனத்துண்மானமுற்றவாசிலாகனோடிப்
பாங்குறுகமுவிற்றமேயிவாந்துயிர்ப்படுததாரஞ்சித்
தாங்கியசிலர்கண்மன்னன்மண்டததாலேறுகின்றார்.

(இ-பு) அவ்வாறு செய்வதற்கு இசைந்து அவ்வரசன் அப்படியேஆ
கட்டும் என்றுகூறக்கேட்டு மனதின்கண்மிருந்த மானமுள்ளவர்கள் சிலர்
கள்ஓடிப்பக்கத்தில்காட்டமருந்த கழமரங்களில் தாமேஏறி உயிர்போககிக்
கொண்டார்கள் அப்படிக்கில்லாமல் அதற்குப்பின்தாவகிய சிலர்கள் அவ்
வரசன்தண்டனையால் அக்கழுமரத்தில் ஏறுகின்றார்கள்- என்று. (௧௦௪)

பண்டுசெய்தவதநால்வேதம்பகர்ந்தவாக்கடிமையென்று
வெண்டிருநீறுபூசிவிளங்கினாசிலர்கள்வேந்தன்

கண்டிலனென்ன ப்பையதரந்தயல்சிலர்கள்போனார்

தொண்டிட்டிருந்தோரெல்லாநதுலங்கினர்பூதிசாத்தி.

(இ-பு) பூர்வசன்மத்திற்செய்த தவத்தினால் வேதபுரீசர்க்கடிமையா யினோம் என்று திருவெண்ணீறுதரித்துக்கொண்டு விளங்கினார்கள் சிலர் அ ரசன்மம்மைப்பார்க்கவல்லையென்று மெதுவாகப்பக்கத்தில் ஒளித்தோடிப் போனார்கள் சிலர் முன்புசொன்னபடி அடிமையானவர்களெல்லாம் திரு வெண்ணீறுதரித்து விளங்கினார்கள். எ-று. (௧௪௫)

வேறு.

இன்னவகையேசமணரியாவருமிதப்ப

வன்னவர்கடெயவமுறுமாலயமழிந்தே

தன்னுமவந்தங்கண்மடமுநதுகள் படுத்தி

மன்னுமவருரையுமித்தனாநிலத்தே.

(இ - பு) இந்நிலவுலகின்கண் இவ்விதமாக அச்சமணர்களாயாவரும் இறந்துவிட்டவுடன் அவர்கள்தெய்வம் வைத்திருந்த ஆலயததையும் அழித் து நெருங்கிய அவர்களதுமடங்களையும் இடித்து நிரூபெற்ற அவர்களது நகரத்தையும் பாழாக்கினார்கள். எ-று. ஏ-இரண்டும்-அசை. (௧௦௬)

மூலமறவேசமணர்முற்றுமழிவுறுறு

ஞாலமுறுமாக்கள் பலரும்மறைநவீன்ற

வாலமுறுகண்டனருளாலினிதுவாழ்ந்த

வேலையுலகெங்கணும்விளங்கியதுசைவம்.

(இ-பு) சமணர் வேரோடுமுழுமையும் அழிந்து இந்நிலவுலகத்தின்க ண மாந்தர்களாயாவரும் தேவர்களுக்கு வேதமோதுவிததருளிய நிலகண்ட ராசிய வேதபுரீசர் திருவருளால் இனிமையுடன் வாழ்ந்திருந்த காலத்தில் இந்நிலவுலகமுழுமையும் சைவசமயம்விளங்கியிருந்தது எ-று (௧௦௭)

வேறு.

இப்பரிசுவேதபுரத்தெல்லைமகிமையைப்புகலவெண்ணிலகோடி

கற்பமிருந்துரைத்தாலுங்கடைகாண்பதரித்தக்கருணைமூர்த்தி

மெய்ப்புகழிப்புராணத்தைவிளம்பினர்கேட்டவர்கித்திமேவிவாழ்

வா,ரப்பநிரேயந்தியரற்றொழுதுகிவபதத்தன்னையடைதிரென்றான்.

(இ-பு) இவ்வண்ணமாக வேதபுரிஎன்னுந்தலத்தின் மகிமையைக் கூறவேண்டிமென்று அளவிறந்தகோடி கற்பங்களிருந்து சொன்னாலும்மு டிவாருவதருமையாரும் இந்தவேதபுரீசரது உண்மைப்புகழாகிய இந்த பு ராணத்தைச்சொன்னவர்களும் கேட்டவர்களும் தங்கள் தங்கள் இஷ்டசி

தீயனாகிய வாழ்வார்கள் ஆதலினால் அந்தத்தலத்தில் மீங்கள் சென்று அவ்வேதபுரீசரை வணங்கி மேலாகிய சிவபதத்தை யடையக்கடவாக ளென்று சூதபுராணிகர் நைமிசாரணிய முனிவர்களுக்குக் கூறினர். எ-று.

அருணிதைந்தருதமுனியதைந்திடலுரைமிசாரணியத்தான் ளா ரிருணிதைந்தவெமமுளத்திலிசசரிதைவெனும் விளக்கொன்றைற் றிவைத்தீர், பொருணிதைந்ததெம்மகத்தீதபுராணியனையே வறு றுதிபுகன்றுபோற்றத், தெருணிதைந்த கிருதயனானுசென்றுத் திருக்கையினிதேசாந்தான்மன்னே.

(இ-பு) கிருபைமிருந்த சூதபுராணிகர் இவ்வாறு கூறவும் நைமிசாரணிய முனிவர்கள் அஞ்ஞானம்கிறைந்த எங்கனமனத்தின்கண் இசைந்திரமாயிய ஞானவிளக்கொன்றை யேற்றிவைத்தீர் அதனால் மெய்ப்பொருள் எமதி தயத்தில் நிறைந்திருக்கின்றது புண்ணியவானே என உண்மைவசனங்கூறித்தூதிககத் தெளிவடைந்த திருவுள்ளத்தை யுடைய சூதபுராணிகர் சென்று தமதிருப்பிடத்திறேசோந்தா-எ-று மன்-ஓ-அசை (௧௦௯)

சூதமுனியகன்றதற்பின் லங்கிபகைமிசவனந்துத்துயோரியா ரும், வேதபுராணிகனிலடைந்து வேண்டுகண்ணீர் குடைந்துவிளங்குஞான, நாதனைவானவர்கருமறைநவின்ற பராபரப்பொருளைந ளினப்பொறபூ, மீதவன்மாலறியாதவித்தகனைப்பணிந்துமுத்திமே ளினால.

(இ-பு) சூதபுராணிகர்சென்றபின்பு விளக்கமுற்ற நைமிசாரணியமு னிவர்களெல்லாம் திருவோத்தாரையடைந்து பாருகியிலுள்ள நல்லதீர்த்த த்தில்நீராடி கோத்தியோங்கிய ஞானநாதரும் தேவர்களுக்கேவதமோதுவித் தருளிய பராபரப்பொருளும் நாமரைமலமீது வீற்றிருக்கமுபிரமனாமதிரு மாலும் அறியாதஞான சொருபமாகியவேதபுரீசரைவணங்கினார்கள். எ-று, ஆல்-அசை. (௧௧௦)

வாழி.

வேறு.

சுருதிநூற்றுறைகள்வாழிதுலங்குநற்றவங்கள்வாழி
சுருதுமாகமங்கள்வாழிகலைவலோரினிதுவாழி
சுருவிபலுலகுவாழிசலதிசூழ்புடவியெங்கும்
சுபருமதிதொறுமும்மாரிபெய்துமேனமேலும்வாழி.

(இ-பு.) வேதங்களிற்கூறியுள்ளமர்க்கங்கள்வாழ்கவிளக்கமடைந்த உயர்ந்த தவங்கள்வாழ்க யாவராலும் நினைத்தற்குரிய சிவாகமங்கள்வாழ்க வத்தியாபண்டிதர்களாவாழ்க கற்பகதருவையுடைய தேவலோகம்வாழ்க கடலாறழுப்பட்ட நிலவுலகமெங்கணும் மாதந்தோறும் மூன்றுபெரியம னைகள்பெய்து மேன்மேலும் அபிவிருத்தியடைந்துவாழ்க. எ-று (ககக)

மதுநெய்விவேந்தர்வாழிமறைசைமாநகரம்வாழி
நனிசிவசமயம்வாழினன்குறாமடியார்வாழி
புனிதமாரெழில்சேர்வேதபுரிபுராணத்தின்செய்யு
ள்ளியவாயிரத்தின்மேலீரெட்டுமென்றென்றும்வாழி.

(இ-பு.) மதுமுறைதவறாத அரசர்கள் வாழ்கதிருவோத்தூர் வாழ்க சைவசமயம் மிகவும் வாழ்க நன்மையமைந்த சிவனடியாகள்வாழ்க பரி சுத்தமான அழகுடையந்த திருவோத்தூர்ப் புராணத்தின் கணுளள இனி மையான ஆயிரத்துப்பதினாறுசெய்யுட்கள் எந்நாளும் கீததியுடன்வாழ்க எ-று. (ககஉ)

இருங்கனிவருடநாலாயிரத்தொன்பாணுற்றுநாவி
எருஞ்சகாகதத்தினெண்டோராயித்தெழுநூறறையைந்
கொருவகுபோய்மீதற்றென்றுமுருத்தநீரோமகாரிதகையி
லாகுகினிலேறறிவைத்தானருள்கருணாகரணே.

(இ-பு.) பெருமையமைந்த கலியுகாப்தவருஷம்நாலாயிரத்துத் தொ ளாயிரத்தாலும் அருமைபான சாலிவாகன சகாப்தவருஷம் ஆயிரத்து எழுநூற்றிருபத்தஞ்சுமசென்று அதன்மேற்பிறந்த உருத்திரோம்காரிவரு ஷம் தைமாசத்தில் இப்புராணத்தைப் பாடிய கருணாகரக்கவிராயர் இதை அரசகேதரினா. எ-று. எ-அசை. (ககங)

சமணாகழுவேறியசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் ... ௧௦௧௬

திருவோத்தூர்ப்புராணம் முற்றிற்று.

